

ספר אֲשֶׁר בִּנְחַל מִעַגְל הַשָּׁנָה

וְהוּא קִבֵּץ מִכְתָּבִים כָּל־יָמֵי לְאִנְשֵׁי-שְׁלֹמֹנָה הַגָּדֹל, שֶׁנִּשְׁלַחוּ
בֵּין הַשָּׁנִים תשע"א - תשע"ה. הַנְּהֻגוֹת עֲצוֹת וְחֻזְקִים לְגָרִים בִּיבְנָאֵל.
מִתּוֹךְ הַסֵּפֶר אֲשֶׁר בִּנְחַל הַנּוֹבֵעַ מִקּוֹר חֲכָמָה יְסוּדָתָם, עֲנִינִים נוֹרָאִים
וְנִפְלָאִים, עֲצוֹת יְקָרוֹת, הַתְּחֻזָּקוֹת וְהַתְּעוּרוֹרוֹת לְהַתְקַרֵּב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
בְּכָל דְּרָגָה וְדְרָגָה מִכָּל מְקוֹם שֶׁהוּא, יִהְיֶה מִי שִׁיְהִיָּה.

בְּנוֹי וּמִיָּסֵד עַל פִּי דְבָרֵי רַבֵּנוּ הַקְדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא,
אוֹר הַגָּנוֹז וְהַצָּפוֹן בּוֹצִינָא קִדְיָשָׁא עֲלֵאָה, אֲדוֹנֵנוּ מוֹרְנוּ וְרַבֵּנוּ
רַבִּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלֵב, זְכוּתוֹ יָגוֹן עָלֵינוּ
וְעַל פִּי דְבָרֵי תַלְמִידוֹ, מוֹרְנוּ
הַגָּאוֹן הַקְדוֹשׁ, אוֹר נִפְלָא, אֲשֶׁר כָּל רוֹז לֹא אֵינִים לִיָּה
רַבִּי נִתָּן מִבְּרֶסְלֵב, זְכוּתוֹ יָגוֹן עָלֵינוּ
וּמִשְׁלֵב בְּפֶסוּקֵי תנ"ך וּמֵאַמְרֵי חז"ל הַקְדוֹשִׁים,
מְגַמְרָא וּמִדְרָשִׁים וְזֶהֱרַק הַקְדוֹשׁ.

הוֹבָא לְדָפוּס עַל-יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסְלֵב
עִיר הַקְדֹּשׁ יִבְנָאֵל תוֹבֵב"א

תָּכֵן עֲנִינִים

פֶּתַח דְּבָר ה

תִּשְׁרִי ז

חֲשׁוֹן נא

בְּסֵלֹו עז

טִבֵּת קח

שָׁבֵט קלח

אֲדָר קנט

נִיסָן קפה

אֲיָר ריח

סִינֹן רלז

תַּמּוּז רסד

אָב רצז

אֵלּוּל שיד

תַּקּוּן הַכֶּלֶלִי שמוז

הַסֵּפֶר הַזֶּה נִדְפָּס
לְכָבוֹד גְּשֵׁמַת
חֲסִידָא וּפְרִישָׁא, מְנוּרָה הַטְּהוּרָה,
אֶסְפֵּק לְרִיא הַמַּאֲיָדָה
מֵאוּר עֵינֵינוּ חַיּוֹת נַפְשֵׁנוּ, מְקָרֵב לְבָבוֹת
יִשְׂרָאֵל לְאַבִּיהֶם שְׁבַשְׁמִים
מוֹרֵנוּ וְרֵבֵנוּ

הָרַב הַגָּאוֹן הַצַּדִּיק
מוֹהַר"ר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר שְׁלֹמֹה זִלְה"ה
בֶּן

הַגַּה"צ רַבִּי מִנְחֵם זִיב זצ"ל
עָלָה בְּסַעֲרָה הַשְּׁמַיָּמָה
י"ז שְׁבַט תשע"ה
תָּהָא גְּשֵׁמַתוֹ צְרוּרָה בְּצִרוּר הַחַיִּים
זְכוּתוֹ וְצִדְקָתוֹ תִּגַּן עָלֵינוּ וְעַל כָּל הָעוֹלָם
שְׁנִנְיָקָה לְהַנּוֹת מֵאוּרוֹ הַבְּהִיר
וְהַתְּגַלּוֹת כְּבוֹד שְׁמִים
שֶׁפַּעַל וְעֲשָׂה בְּעוֹלָם

פֶּתַח דְּבָר

הִנֵּה בְּחֶסֶד ה' עָלֵינוּ זְכִינוּ בְּדוֹר הָאֲחֵרוֹן לְאוֹר גָּדוֹל וְנוֹרָא
הֵלֵא הוּא הַסֵּפֶר הַקָּדוֹשׁ "אֲשֶׁר בִּנְחָל", אֲשֶׁר מְחִיָּה וּמְחִזֵּק
רַבּוֹת רַבּוֹת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, הַמְכִּיל מִכְתָּבִים הַמְלַאִים
עֲצוֹת נוֹרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת בְּעִבּוּדֵת ה' וְכֵן דְּבָרֵי חֲזוֹק אֵיךְ
לְהַחֲזִיק מֵעַמָּד בְּכָל אֲשֶׁר עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּכָל יוֹם,
וּמַגִּלָּה וּמִפְרָסֵם אֶת אֲמִתּוֹת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ לְכָל אֶחָד וְאֶחָד
גָּדוֹל וְקָטָן עַד אֲשֶׁר אָפְלוּ הַנְּמוּךְ וְהִירוּד יָכוֹל לְהַשִּׁיג הַשָּׁגוֹת
אֱלֹקוֹת גְּדוּלוֹת וְנוֹרָאוֹת.

וְעַתָּה לְאַחַר שֶׁהִתְפָּרֵסְמוּ הַסֵּפָרִים בְּכָל קְצוֹת הָאָרֶץ
וּמְחוּצָה לָהּ, "בְּכָל הָאָרֶץ יֵצֵא קוֹם וּבִקְצָה תִּבֵּל מִלֵּיהֶם"
(תְּהִלִּים יט' ה'), רָאִינוּ לְנִכּוֹן לְהַדְפִּיס בְּנִפְרָד מִכְתָּבִים
שֶׁנִּכְתְּבוּ לְרַבִּים לְפִי סֵדֶר יְמוֹת הַשָּׁנָה "לְכָל זְמַן וְעֵת" (קֹהֶלֶת
ג' א'), כִּף שְׁיוּכָל כָּל אֶחָד הָרוּצָה לְמִצַּא חֲזוֹק, הַתְּעוֹרְרוֹת,
עֲצוֹת אוֹ הִנְהָגוֹת, לְכָל חַג וּמוֹעֵד בְּזִמְנֵנוּ – דְּבָר בְּעֵתוֹ, לְפֶתַח
אֶת הַסֵּפֶר לְפִי הַתְּאָרִיךְ הַנִּדְרָשׁ לוֹ וְלְמִצַּא מִים חַיִּים – דְּבָרֵי
אֱלֹקִים חַיִּים.

אֲשֶׁר־מִי שִׁית־מִיד בָּזָה וַיִּזְכֶּה לְאֲשֶׁר אִמְתִּי וְנִצְחִי, חֲבָלִים
נִפְלוּ לָנוּ בְּנְעִימִים, אֹרֶךְ הַגָּנוּז שֶׁעָלָיו נֶאֱמַר עַיִן לֹא רָאָתָהּ
אֱלֹקִים זִוְלָתָךְ יַעֲשֶׂה, וַיִּזְכֶּה לְגֵאֻלָּהּ שְׁלִמָּה, אֲמֵן כֵּן יְהִי
רָצוֹן.

ספר אֲשֶׁר בִּנְחַל מַעֲגַל הַשָּׁנָה

תְּשִׁירִי

א.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁלִישִׁי בֵּין כֶּסֶה לְעֶשׂוֹר ו' תְּשִׁירִי הַחֲשֵׁעַ"ב.
שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׂיִחִיו נֶצַח.

בְּאִתִּי לְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם לְתַקֵּן עוֹלָה שְׁעוֹשִׁים בְּכָל פַּעַם לְהַמּוֹהֵל הָרַב ...
נִרְוֹ יֵאִיר מְזֻמָּנִים אוֹתוֹ בְּרִגְעֵ אַחֲרוֹן, וְכֵן נוֹתְנִים לוֹ לְחִכּוֹת בְּבֵיתוֹ עַד
שָׁבָא רָכַב לְקַחַת אוֹתוֹ, יְדוּעַ שֶׁהוּא עוֹשֶׂה אֶת הַמְצָוָה בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ
גָּדוֹל וְלֹא רוּצָה שׁוֹם תְּשִׁלוֹם עֲבוּר זֶה וְכו' אֲבָל לְכָל הַפְּחוֹת שְׂיִבּוּאוֹ
וְיִקְחוּ אוֹתוֹ בְּזִמְנֵ הַנִּכּוֹן, לֹא שְׂיִצְטָרֵךְ לְחִכּוֹת כְּמוֹ שֶׁחִכָּה הַיּוֹם.

לְזֹאת אֲנִי מַצִּיעַ מִהִיּוֹם וְהַלָּאָה כָּל מִי שֶׁנוֹלָד לוֹ בֵּן לְמִזֵּל טוֹב
שְׂיִתְקַשֵּׁר "לְבֵית הוֹרָאָה" וְהֵם יַצִּיעוּ לוֹ מוֹהֵל כִּי לֹא בְּכָל פַּעַם יִכּוֹל
הָרַב ... נִרְוֹ יֵאִיר לְבָא וּכְדִי לְבַטֵּל אֶת הָאִי נְעִימוֹת שֶׁזֶה גּוֹרֵם אֲזִי כָּל
מִי שֶׁנוֹלָד לוֹ בֵּן לְמִזֵּל טוֹב שְׂיִפְנֶה אֶל אֶחָד מֵהַדִּינִים שֶׁל "בֵּית הוֹרָאָה"
שֶׁלָּנוּ וְהַכֵּל יָבוֹא עַל הַנִּכּוֹן.

אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֶשׁ אֶתְכֶם שֶׁתִּשְׁתַּדְּלוּ שִׁיְהִיָּה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם בֵּית אִמְתִּי
וּבְזִכְוֹת זֶה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁפִיעַ עֲלֵיכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה וְשָׁנָה מְתוֹקָה.

נָא וְנָא לְשֹׁמֵר עַל הַיְלָדִים, לְאַחֲרוֹנָה נִכְנָס אֶפְנֵה חֲדָשָׁה שְׁיִלְדִים
מִחִבֵּיָאִים אֶת הַפְּאוֹת תַּחַת הָאֵזֶן וְכו', דַּעוּ לָכֶם שְׁאֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִקְפִּיד
עַל זֶה, יְהוּדֵי אֲסוּר לוֹ לְהִתְבַּיֵּשׁ עִם הַפְּאוֹת. רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן
חֶלֶק א' סִימֵן י"ז) כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל מִסְלָסֵל אֶת הַפְּאוֹת שְׁלוֹ גוֹרֵם נַחַת רוּחַ גָּדוֹל
לְאַבִּינוּ שְׁבַשְׁמִים. וְלָכֵן אֲנִי מִבְּקֶשׁ שְׁלֹא יֵרָאֶה וְלֹא יִמָּצֵא בֵּינֵינוּ דְבַר כָּזֶה
שְׁיִלֵד יַחֲבִיא אֶת הַפְּאוֹת תַּחַת הָאֵזֶן וְכֵן צְרִיכִים לְשֹׁמֵר מֵאֵד עַל הַיְלָדִים
עִם מִי הֵם מִתְחַבְּרִים כִּי בְּקָלוֹת יְכוּלִים הַיּוֹם לְאַבֵּד אֶת הַיְלָדִים וְכו'.

הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָכֶם שֶׁתִּהְיֶה לָכֶם שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה
הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חֲתִימָה טוֹבָה

ב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי בֵּין כֶּסֶה לְעֶשְׂרֵי ח' תִּשְׁרִי ה'תשע"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלִלְיוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶל" תִּלְמִידֵי "הַיֵּכָל הַקָּדֹשׁ" הַגָּרִים
בִּ"בִּנְאֵל עִיר בְּרֶסֶל", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

הֵנָּה אֲנַחְנוּ אוֹחֲזִים יוֹם אֶחָד לִפְנֵי יוֹם הַדִּין הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא שְׁאֵז
חוֹתָמִים עַל הָאָדָם כָּל מֶה שֶׁכָּתְבוּ עָלָיו בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְלָכֵן יֵשׁ עוֹד
הַזְדַּמְנוֹת פֶּז לַחֲזוֹר בְּתִשְׁבָּה שְׁלָמָה וְלִהְפֹךְ אֶת מִדַּת הַדִּין לְמִדַּת הַרַחֲמִים,
אֲבָל אֵל זֶה צְרִיכִים לְזָכֵר טוֹב טוֹב מֶה שֶׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקָּדוֹשִׁים (יוֹמָא
פּה:) עֲבֵרוֹת שְׁבִין אָדָם לְמָקוֹם יוֹם הַכַּפּוּרִים מִכַּפֵּר, עֲבֵרוֹת שְׁבִין אָדָם
לְחִבְרוֹ אֵין יוֹם הַכַּפּוּרִים מִכַּפֵּר עַד שִׁירְצָה אֶת חֲבֵרוֹ; וְלָכֵן כָּל מִי שִׁזְדַּע
שֶׁהוּא חָיִב לְמִישָׁהוּ כֶּסֶף וְכו', אוֹ בֵּישׁ וְצִעַר אוֹתוֹ וְכו', עָלָיו לְבַקֵּשׁ
מִמֶּנּוּ סְלִיחָה וּמַחֲלָה, כִּי בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפֶּן לֹא יִכַּפֵּר לוֹ אִם לֹא יִבְקֶשׁ
סְלִיחָה, וְעַדִּיף לְקַבֵּל עַל עֲצָמוֹ שְׁמֵהַיּוֹם וְהַלָּא שְׁלֹא יִהְיֶה לוֹ שׁוּם עֶסֶק

עם בני אדם, זאת אומרת שלא יקניט ויבזה שום בן אדם, ומכל שכן שלא יצער את אף בריה, כך לא יצטרך לבקש ממנו סליחה.

העקר הוא לזכר היטב אשר יום הכפורים מכפר על כל העוונות שאדם חטא בינו לבין הקדוש ברוך הוא, כי עצומו של יום מכפר, כמוכן מי שמאמין בזה, ואמרו חכמינו הקדושים (יומא כ.) שטן ביומא דכיפורי לית ליה רשותא לאסטוני, ביום הכפורים אין להשטן רשות לקטרג על עם ישראל, ואמרו חכמינו הקדושים (ויקרא רבה פרשה כ"א סימן ד') יום השטן גימטריא שס"ד שכל ימות השנה השטן מקטרג וביום הכפורים אינו מקטרג; ולכן אשרי מי שזוכה לחזור בתשובה שלמה ביום הכפורים ומתודה עשר פעמים, שזה נגד העשר חצים שירה באדם המלך האכזר חצי רעל כמובא (ספורי מעשיות מעשה י"ג מיום ששי), וכשמתודים את העשר פעמים ודוי ביום הכפורים, על ידי זה זוכים להוציא את החצים הארסיים של הסמ"ך-מ"ם שהכניס באדם, ועקר החצים הם היאוש והדכאון שנמצא בכל אחד ואחד מאתנו, ולכן אשרי מי שזוכה לחזור בתשובה שלמה ביום הכפורים, ומקבל על עצמו לא להפגס בוכוחים עם שום בריה שבעולם, שזה העצה הכי טובה לחיות חיים מתוקים, חיים מאשרים, כי הרגע שאדם אין לו עסק עם שום בריה שבעולם, אזי הוא חי חיים טובים ונעימים, ואשרי מי שמקבל על עצמו ביום הכפורים שמהיום והלאה לא יקניט ולא יבזה ולא ישפיל, ומכל שכן שלא יגע בכסף שלא שיך אליו וכו', שאז בודאי הקדוש ברוך הוא ימחל לו על הכל, ובשביל זה אמרו חכמינו הקדושים (תנחומא וישלח) "כי גדול יום הוי"ה ונורא מאד", זה יום הכפורים, ואמרו (תנא דבי אליהו רבה פרק א') "ימים יצרו ולא אחד בהם" זה יום הכפורים לישראל, לפי שהיתה שמחה גדולה לפני הקדוש ברוך הוא שנתנו באהבה רבה לישראל, משלו משל למה הדבר דומה למלך בשר ודם שהיו עבדיו ובני ביתו מוציאים את הזבלים ומשליכין אותו כנגד פתח בית המלך, וכשהמלך יוצא ורואה את הזבלים הוא שמת שמחה גדולה. לכן נדמה יום הכפורים שנתנו הקדוש ברוך הוא באהבה רבה ובשמחה. ולא

זו בלבד אלא בשעה שהוא מוחל לעונותיהן של ישראל אין מתעצב בלבבו אלא שמח שמחה גדולה; הרי שלכם לפניכם שיום הכפורים מכפר את כל העוונות של כל השנה ושל כל השנים קדם.

היות שהשנה החדשה שנכנס עלינו לטובה הוא שנת שמטה, ולכן אנחנו קנינו כבר את האתרוגים לפני ראש השנה כדי שלא נכנס בשום שאלות בהלכה, ולכן אני מאד מאד מבקש את כל אנשי שלומנו להרשם בהחנות שלנו "ברסלב סנטר" כדי להשיג את הד' מינים בהחנות שהקמתי "ברסלב סנטר", ויש לנו אתרוגים מבחרים תחת השגחת ה"בית הוראה" שלנו, ובפרט הרב ... נ"י בעצמו עומד בפקוח על זה, וכן ראו לקנות את הספות ואת הנוי סכות וכו' וכו' וכל מה ששייך להחגים וכו' וכו', רק בהחנות שלנו "ברסלב סנטר", כי החנות הזו זה חדוש שבהדושים, מקום שאף פעם לא היה פה יהדות, ועכשיו מזכים את הרבים במצוות מזוזה, ציצית, תפלין, ד' מינים, וסכות וכו' וכו', ואי אפשר לתאר ולשער את גדל הזכות הזו שזכיתי להקים חנות של דברים שבקדשה במקום כזה שאף פעם לא היה פה זכר של יהדות, ותהלה לאל היום מארבעים ישובים שסביב יבנאל באים אנשים לקנות כל מיני תשמישי קדשה, אין לתאר ואין לשער את גדל הנחת רוח שגורמים להקדוש ברוך הוא יהודים תמימים שמנעו מהם את היהדות במשך כל השנים, והנה תהלה לאל הם שוקדים ובאים להחנות שהקמתי ביבנאל "ברסלב סנטר", כל מה שיהודי צריך בנקדה אחת, אשרי מי שיעזור לי לפתח יותר ויותר את החנות "ברסלב סנטר" שזה זכות הרבים לדורי דורות, ואשרי מי שמשתדל לקנות שם את כל מה שהוא צריך בעניני יהדות, כי אי אפשר לתאר ולשער את מעלת הענין הגדול והנורא הזה שיהודי בודק את המזוזות שלו וכו', או קונה מזוזות חדשים וכו', או תפלין וציצית וכו' וכו', או ד' מינים הקדושים, או ספה וכו', עין לא ראתה את גדלת נשמות ישראל, יזכנו הקדוש ברוך הוא תמיד להיות ממזכי הרבים, ולכן אני מבקש את כל אנשי שלומנו לראות לקנות את

הד' מינים אך ורק בהחנות "ברסלב סנטר", והזכות הזו יגן עליכם ביום הדין הגדול והנורא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם חתימה טובה

ג.

בעזרת השם יתברך יום חמישי בין כסה לעשור ח' תשרי ה'תשע"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים "חסידי ברסלב" תלמידי "היכל הקדש" די בכל אתר ואתר הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

הנה השנה חוגגים ביבנאל שנת מאה ועשר שנים ליום הוסדה, מאז כ"ה תשרי ה'תרס"ב עד השנה ה'תשע"ב, ובודאי עבר מה שעבר ביבנאל במשך השנים האלו דברים מזעזעים מאד מאד וכו', וכו', עם כל זאת מדה טובה מרבה שמאז שנכנסו לגור אנשי שלומנו חסידי ברסלב ביבנאל, המקום התהפך לגמרי למקום תורה ותפלה וצדקה וחסד, בצורה כזו שאין להתבייש אפלו מהעירות הכי גדולות בכל ארץ ישראל, תהלה לאל יש לנו מנינים מותיקין עד חצות לילה, מנין אחר מנין, וכן זכינו לתלמוד תורה, לבית ספר וגנים וכו' שבהם מתחנכים למעלה משבע מאות ילדים פן ירבו, עברנו פה מרירות דמרירות, במשך החצי יובל שנים, ממש לא יאמן כי יספר, את ההסתה שהסית ומסית נגדנו הסמ"ך-מ"ם זה אין לו אח ורע, עם כל זאת אחר מסירות נפש ממש פשוטו כמשמעו הקמנו לגיון למלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, אך הילדים שלנו לומדים בתנאים לא תנאים וכו', אף אחד לא יאמין מה שקורה, למדו בפחונים וכו', בקראונים סרוחים וכו', שבחרף הקר נכנס בעצמות, והגשם נוטף מהגגות וכו', ובקיץ נחנקים מהחם וכו', וכבר לא

מִדְּבָרִים שֶׁזֶה עַל יַד בֵּית עֲלָמִין, שֶׁדָּבָר כָּזֶה אֵין בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, אֶפְלוּ
אֶצֶּל הַבְּרָבְרִים וְכו', מִתִּיחָסִים יוֹתֵר עִם הַיְלָדִים, מִמָּה שֶׁמִּתִּיחָסִים עִם
הַיְלָדִים שֶׁלָּנוּ, עִם כָּל זֶה אֲנַחְנוּ מַחֲזִיקִים מַעֲמָה, וְאֶפְלוּ שֶׁכָּבֵר בָּנוּ מִבָּנִים
חֲדָשִׁים עֲדִין הִרְשָׁעוֹת חוֹגְגָת שְׁלֹא עוֹשִׂים אֶת הַפְּתוּחַ, אֵף שֶׁקִּבְּלוּ אֶת
כָּל הַתִּקְצִיבִים עַל זֶה וְכו' וְכו', וְכֵן יֵשׁ לָנוּ כּוֹלָל לְאַבְרָכִים שְׁלוֹמִידִים
אֶת הַהוֹרָאָה, שָׁבוּ לוֹמְדִים לְמַעֲלָה מִחֲמָשִׁים אֲבָרָכִים, וְכֵן כּוֹלָל לְבַעֲלֵי
בָּתִּים, מְלַבֵּד זֹאת יְשִׁיבָה שֶׁל בַּעֲלֵי תְּשׁוּבָה, וְכֵן עֲכָשׁוּ פִּתְחָנוּ מִדְּרָשָׁה
לְבָנוֹת, וְהָעוֹלָה עַל הַכֹּל, שֶׁתִּהְיֶה לְאֵל הַחֶסֶד שֶׁיֵּשׁ אֶצְלָנוּ זֶה חֲדוּשׁ
נִפְלָא מְאֹד, וּבִפְרָט הַבֵּית הַתְּבַשִּׁיל שְׁנוֹתָן לְאָכֹל לְכָל דְּכַפִּין, וְכֵן זְכִינוּ
לְהָקִים "בֵּית הוֹרָאָה" וַיֵּשׁ לָנוּ אַרְבַּע דִּינִים מְבַהֲקִים שֶׁהֵם עוֹנִים לְכָל
הַשְּׁאֵלוֹת בִּהְלָכָה, וְעֲכָשׁוּ פִּתְחָנוּ חֲנוּת לְתַשְׁמִישֵׁי קִדְשָׁה "בְּרֶסֶלֶב סְנַטֵּר"
שָׁבוּ יְכוּלִים לְקַנּוֹת כָּל מָה שֶׁיְּהוּדֵי צָרִיף, כִּפָּה, טְלִיתוֹת, צִיצִית, מְזוּזוֹת,
תְּפִלִּין, וְכו', וְכו', וְזֶה זְכוּי הָרַבִּים שָׁאִין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, כִּי בְּכָל
גָּלִיל הִתְחַתּוֹן אֵין דְּבָר כָּזֶה, וּבִפְרָט בִּיבְנָאֵל לֹא יָדְעוּ וְלֹא הִכִּירוּ דְּבָר
כָּזֶה, וְעַל כֵּן יֵשׁ וַיֵּשׁ לָנוּ חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב מִה לְשִׁמְחָה, וְלַהּוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא שֶׁבְּמָקוֹם שָׁמָּה כָּזֶה שֶׁהִקִּימוּ מוֹשְׁבָה, וְהִיוּ רוֹאִים אֶת הַיְּהוּדוֹת
פּוֹרְחַת וְצוֹמַחַת, וְגַם תּוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם מִתְעוֹרְרִים וְנִכְנָסִים לְהַחֲנוּת וְקוֹנִים
כָּל מָה שֶׁשִּׁיף לִיְהוּדֵי, זֶה קִדּוּשׁ הַשֵּׁם גָּדוֹל מְאֹד, וְעַל זֶה יֵשׁ לָנוּ לְחַגֵּג
אֶת שְׁנַת הַמָּאָה וְעֲשׂוֹר כִּי מֵאֵז שֶׁקָּמָה יְבְנָאֵל לֹא הָיָה דְּבָר כָּזֶה, וְלֹא דָּאֲגוּ
שׁוּם דְּבָר בְּשִׁבְלֵי יְהוּדוֹת, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל, שֶׁכָּל הַקְּנִיּוֹת שֶׁהֵם צְרִיכִים לְקַנּוֹת מִה שִׁיף לִיְהוּדוֹת
וְכו', שֶׁהֵם יִקְנוּ אֵף וְרַק בְּהַחֲנוּת "בְּרֶסֶלֶב סְנַטֵּר" וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ ד' מִינִים
וְכו', וְסַפּוֹת, וְנוֹי סִכָּה, וְכו' וְכו', שִׁיקְנוּ אֵף וְרַק בְּהַחֲנוּת הַזֶּה, כִּי כִּף אָמַר
רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת תְּשׁוּבָה סִימָן נ"ה) אֵין עֶרֶךְ לְמַצּוֹה שְׁעוֹשָׂה אָדָם
לְעַצְמוֹ לְבַד אֶפְלוּ שֶׁתִּהְיֶה רַבָּה, לְמַצּוֹה שֶׁתִּמְשֹׁךְ מִמֶּנָּה זְכוּת לְרַבִּים אֶפְלוּ
שֶׁתִּהְיֶה קִטְנָה; כִּי אֲתֵם לֹא יְכוּלִים לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גָּדֹל הַזְכוּת הָרַבִּים
שֶׁהַחֲנוּת הַזֶּה גּוֹרֶמֶת, כִּי אֲנָשִׁים שֶׁהָיוּ רְחוּקִים לְגִמְרֵי מֵהַיְּהוּדוֹת בָּאִים
וְנִכְנָסִים אֶל הַחֲנוּת "בְּרֶסֶלֶב סְנַטֵּר" וּמְזַכִּים אוֹתָם, זֶה עִם מְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת

לְמַהֲדָרִין, וְזֶה עִם תְּפִלִּין כְּשֶׁרוֹת לְמַהֲדָרִין וְכוּ', וְכוּ', לֹא הֶאֱמַנְתִּי שִׁיְהִי לָנוּ הַצִּלְחָה כְּזוֹ, שֶׁנִּזְכָּה לְזִכּוֹת אֶת תּוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם וְאֶת כָּל הַמוֹשְׁבוֹת סָבִיב, אֲשֶׁר דָּבַר זֶה הוּא זְכוֹת הָרַבִּים, וְכָל מִי שֶׁנִּכְנָס בְּהַחֲנוּת, וְקוֹנֶה מֶה שֶׁצָּרִיךְ, בְּזֶה הוּא מְזַכָּה אֶת הָרַבִּים, וְלָכֵן אֲנִי מִתְחַנֵּן לְכָל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ אִם אַתָּה צָרִיךְ ד' מִיָּנִים כְּשֶׁרִים לְמַהֲדָרִין, בְּפִקּוּחַ הַמּוֹרִי הוֹרָאָה שֶׁל קֹהֲלֵתָנוּ, וְכֵן אִם אַתָּה צָרִיךְ סִפָּה, אוֹ נוֹי סִפָּה, שֶׁתִּקְנֶה אֶף וְרַק בְּחֲנוּת "בְּרִסְלָב סְנַטֵּר" זֶה לֹא חֲנוּת שְׁמֵרוּיָת כֶּסֶף, זֶה חֲנוּת שְׁמִיזָה אֶת הָרַבִּים, וְכִבֵּר יְדוּעַ מֶה שְׁמוּכָא בְּזֵהֶר (וִירָא קִיט). יִתְגַּלִּי מִלְכָּא מְשִׁיחָא בְּאַרְעָא דְגָלִיל, וְכוּ', עֵינִ שָׁם. וְכֵן הוּא (שְׁמוֹת ז:) בְּהֵהוּא זְמַנָּא יִתְעַר מִלְכָּא מְשִׁיחָא לְנִפְקָא מִגּוֹ גִּנְתָּא דְעֵדֶן, מֵהֵהוּא אַתָּר דְּאַתְקָרִי קֵן צְפוּרָה, וְיִתְעַר בְּאַרְעָא דְגָלִיל וְכוּ', עֵינִ שָׁם. וְכֵן הוּא (שָׁם ט.) וְכִדִּין יַחְזוֹן כָּל עֲלָמָא דְהָא אַתְגָּלִי מִלְכָּא מְשִׁיחָא בְּאַרְעָא דְגָלִיל, וְיִתְכַנְשׁוֹן לִיה כָּל אֵינּוֹן דְלַעָאן בְּאוֹרֵיתָא, וְאֵינּוֹן זַעֲרִין בְּעֲלָמָא, וּבְזִכּוֹת יְנוּקֵי דְבִי רַב יִתְתַקֵּף חִילִיָּה לְאַתְגַּבְרָא וְכוּ', עֵינִ שָׁם. וּבְפֶרֶט כָּאן יִבְנָאֵל שֶׁהוּא מַגְלִיל הַתַּחְתּוֹן שְׁאִין תַּחְתּוֹן תַּחְתּוֹ, וְכוּ', וְכוּ', דִּיקָא מִפּוֹה יִצְמַח גְּאֻלְתָּנוּ, וְלָכֵן כָּל מִי שֶׁבָּא וְנִכְנָס בְּחֲנוּת "בְּרִסְלָב סְנַטֵּר" מִקְרֵב אֶת הַגְּאֻלָּה, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, כִּי אֲנָשִׁים שְׂאֵף פֶּעַם לֹא יָדְעוּ מֶה זֶה צִיצִית תְּפִלִּין מְזוּזוֹת וְכוּ' וְכוּ', נִכְנָסִים וְקוֹנִים, הֵאֵם אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַנַּחַת רוּחַ שְׁגוֹרָמִים לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל יְדֵי זֶה? הֲרִי אֲנָשִׁים שֶׁהֵיוּ רְחוּקִים לְגַמְרֵי מַהֲיָדוֹת וְלֹא הָיָה מִי שִׁיעֶזֶר לָהֶם, אֲדַרְבֵּה מִנֵּעַ מֵהֶם מִי שְׁמַנֵּעַ וְכוּ' וְכוּ', מִפְּנֵי רִשְׁעוֹת וְאַכְזָרִיוֹת שֶׁבּוּ וְכוּ' וְכוּ', וְעַכְשָׁו עַל יְדֵי הַחֲנוּת "בְּרִסְלָב סְנַטֵּר" מְזַכִּים אֶת כָּל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל הַיְּקָרוֹת עִם מַצּוֹת, הֵאֵם יֵשׁ עוֹד זְכוֹת יוֹתֵר גְּדוֹלָה מְזוֹ? וְלָכֵן אֲשֶׁרִי מִי מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁנִּכְנָס לְתוֹךְ הַחֲנוּת "בְּרִסְלָב סְנַטֵּר" לְקַנּוֹת אֶת כָּל צְרָכֵי הַחֵג, ד' מִיָּנִים מַהֲדָרִים, אוֹ סְכוּת, אוֹ נוֹי סִפָּה, וְכוּ', וְכוּ', בְּזֶה יֵשׁ לוֹ חֵלֶק בְּזִכּוּי הָרַבִּים, וְכִבֵּר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (מִדְרַשׁ אֲגָדָה) אֵינּוּ דּוֹמֶה מְרַבִּין הָעוֹשִׁין אֶת הַמַּצּוֹה מִיַּחֲדִיד שֶׁעוֹשֶׂה אֶת הַמַּצּוֹה; וְכָאן כְּשֶׁנִּכְנָסִים לְקַנּוֹת בְּהַחֲנוּת "בְּרִסְלָב סְנַטֵּר" מְזַכִּים אֶת הָרַבִּים שֶׁזְכוֹת הָרַבִּים תְּלוּי בּוֹ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סִנְהֶדְרִין קִיא). אַחַד מֵעִיר מְזַכָּה

כָּל הָעִיר, וּשְׁנַיִם מִמִּשְׁפָּחָה מְזַכִּין כָּל הַמִּשְׁפָּחָה, וְלָכֵן אֲנִי מִבְקֵשׁ אֶתְכֶם, שְׂאֵל תִּקְחוּ אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, כִּי זֶה זְכוּת הָרַבִּים גָּדוֹל מְאֹד, אֲשֶׁר נִזְכָּה לְזְכוּת אֶת כָּל הַמוֹשְׁבוֹת סָבִיב יִבְנָאֵל עִם ד' מִיָּנִים, וְעַם סְפוֹת, וְכו', צִיצִית תְּפָלִין מְזוּזוֹת, כַּפּוֹת, סְדוּרִים, מַחְזוּרִים וְכו', שֶׁהַזְכוּת הַזֶּה, יַעֲמֵד לְכָל אֶחָד וְאֶחָד, שְׁעוֹשֶׂה אֶת הַקְּנִיּוֹת שְׁלוֹ אֶךְ וְרַק בַּחֲנוּת "בְּרִסְלָב סְנִיטָר", תִּזְכְּרוּ טוֹב בְּכָל דְּבָר שֶׁהִתְחַלְתִּי וְכו' הִיָּה עַל זֶה קִשְׁיוֹת גָּדוֹלוֹת וְכו', וְלֹא הִבִּינוּ וְכו', וְעַכְשָׁיו לְמַפְרַע רוֹאִים שֶׁהֵייתִי צוֹדֵק, כְּמוֹ כֵּן וְיוֹתֵר מִכֵּן יָבֹא הַיּוֹם שֶׁתִּדְעוּ מַה פָּעַלְתִּי עִם הַחֲנוּת "בְּרִסְלָב סְנִיטָר".

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִזְכְּנוּ לַהֲיוֹת תָּמִיד מִמְּזִכֵּי הָרַבִּים, שֶׁהַזְכוּת הָרַבִּים יִגֵּן בְּעֵדָנוּ.

הַמֶּאֱחָל לָכֶם חֲתִימָה טוֹבָה

ד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שֵׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קֹדֶשׁ וַיּוֹם הַכַּפּוּרִים ה'תשע"ד.

שְׁלֹמֹם וּבִרְכָּה אֶל וְ שִׁיחִיו נִצָּח.

הִנֵּה אֲנַחְנוּ עוֹמְדִים לִפְנֵי יוֹם הַדִּין הַנוֹרָא, שֶׁכִּיּוֹם זֶה יִחַתְמוּ אֶת גּוֹרְלָנוּ עַל כָּל הַשָּׁנָה, וּבִדְאִי יֵשׁ מִיָּמִינִים וּמִשְׁמָאִילִים וְכו', וְלָכֵן יִרְאֶה וּפָחַד צָרִיךְ לִפְלֵ עָלֵינוּ מָה וְאִיךְ הוֹלָכִים לְדוֹן אוֹתָנוּ בְּשָׁמַיִם, וְלָכֵן אֵין הַזְמַן הַזֶּה רָאוּי לְכַתִּיבָה כָּלֵל, אֲבָל יְדוּעַ כְּשֵׁיִשׁ מִשְׁפָּט וּבֹא מִקְטָרֵג וּמִקְטָרֵג וְכו', לְזֹאת אָנוּ אוֹמְרִים בְּסִלִּיחוֹת "חֲסוּם מְגוֹל מְלֶהֱסֻטִּין" שְׁאוֹמְרִים לְהַסֵּמ'ךָ-מ'ם שֶׁתֵּק וְאֵל תִּקְטָרֵג עַל עַם יִשְׂרָאֵל, רְאֵה גַם רְאֵה מַה שֶׁעַם יִשְׂרָאֵל עִם קְדוּשׁ עוֹבְרִים בְּמִשְׁךְ אֱלֹפִים שָׁנָה בַּגְלוֹת שְׁאֲנַחְנוּ נִרְדָּפִים מֵאֲמוֹת הָעוֹלָם, הוֹרְגִים וְשׁוֹחֲטִים וְשׁוֹרְפִים וְחוֹנְקִים אוֹתָנוּ בְּכָל מִיָּנִי מִיתוֹת מִשְׁנוֹת, מִיתוֹת אֲכָזְרִיּוֹת, עַל לֹא עוֹל בְּכַפְנוּ, כִּי עַם יִשְׂרָאֵל הֵם עִם קְדוּשׁ שְׁאֵף פָּעַם לֹא הִתְחִילוּ עִם אֲמוֹת הָעוֹלָם, אֲדִרְבָּה תָּמִיד הָיוּ נִרְדָּפִים מֵהֶם, כְּמֶאֱמָרָם ז"ל (שִׁיר הַשִּׁירִים רַבָּה פָּרָשָׁה ד' סִימָן ב') מַה יּוֹנָה זֹ

פּוֹשֶׁטֶת צוֹאֶרָה לְשִׁחִיטָה כִּךְ יִשְׂרָאֵל, שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים מ"ד) "כִּי עָלִיד הִרְגָנוּ כָּל הַיּוֹם"; וְלָכֵן אָנוּ בָּאִים בְּטַעֲנָה לִפְנֵי בֵּית דִּין שֶׁל מַעֲלָה וְאוֹמְרִים לָהֶם הֶסֶם"ך-מ"ם מְקַטְרֵג עָלֵינוּ? וּמִסִּית וּמַדִּיחַ נֶגֶד עִם יִשְׂרָאֵל? "חֲסוּם מְנוּל מְלַהֲסִטִּין" שִׁישְׁתֵּק וְיִסְגֹּר פִּיר הַטָּמָא מְלַקְטֵרֵג עַל עִם יִשְׂרָאֵל, עִם קְדוּשׁ, עִם נִרְדָּף, עִם יוֹדֵעַ מְכַאוּבִּים וְצָרוֹת מְרַבִּים וְכו'.

אוֹתוֹ דִּבֶּר אֲנַחְנוּ יְכוּלִּים לְהַגִּיד עֲכָשׁוּ בְיוֹם הַכַּפּוּרִים לִפְנֵי בֵּית דִּין שֶׁל מַעֲלָה, גָּרִים כָּאֵן בִּיבְנָאֵל קֵהֵלָה שְׁלֵמָה כֶּכֶר עֲשָׂרִים וְשֶׁבַע שָׁנִים, לֹא נִגְעָנוּ בְּזָבוּב, לֹא הִפְרַעְנוּ לְאַף אֶחָד, אֲנַחְנוּ הֵיִינוּ בַדְעָה אַחַת בְּמִשְׁךְ כָּל הַשָּׁנִים "חִיָּה וְתֵן לַחֲיּוֹת", וְאַף אֶחָד לֹא יָכוֹל לְהַגִּיד אַחֶרֶת, כִּי זֶה מְצִיאוֹת וְעֵבֶדָה קִימָת, אֵךְ הֶסֶם"ך-מ"ם מְקַטְרֵג עָלֵינוּ וּמִסִּית וּמַדִּיחַ נֶגֶדֵנוּ יוֹמָם וְלַיְלָה, וְלֹא מִתְבַּיֵּשׁ לְצֹאֵת עִם הַשְּׁקָרִים שְׁלוֹ נִגְדָנוּ וְכו'.

הֵבֵה נִרְעָנָן קֶצֶת אֶת הַזְכָּרוֹן, "בְּהַמוּעָצָה הַדִּתִּית" בְּמִשְׁךְ חֲצִי יוֹבֵל שָׁנִים הָאֵלוֹ הַתְּגַלְגָּל שָׁמָּה מִלִּיּוֹנִים שְׁקָלִים, וְאֲנַחְנוּ קֵהֵלָה שְׁלֵמָה שֶׁל לְמַעֲלָה מֵאַרְבַּע מֵאוֹת מִשְׁפָּחוֹת, עֲדִין לֹא קִבְּלָנוּ אֲגוּרָה שְׁחוּקָה מֵהֶם, לֹא בַעַד מִים לְהַמְקִיאוֹת שְׁלָנוּ וְכו', לֹא בַעַד חֲשָׁמֶל לְהַבְתִּי כְּנִסִּיּוֹת שְׁלָנוּ וְכו', וְלִבְסוֹף קוֹרְאִים אוֹתָנוּ סַחְטָנִים... הָאֵם זֶה לֹא מִצְחִיק? מִי הַכְּנִיס וּמִכְנִיס יְהוּדוֹת בְּמוֹשָׁבָה וּשְׂאֵר צָרָכֵי הַדֵּת? אִם לֹא קֵהֵלְתָנוּ הַקְדוּשָׁה, הִיָּה בֵּית סֵפֶר רִיק וְלִקְחוּ אֶת זֶה מֵאַתָּנוּ, בְּשַׁעֲה שְׁכָל אֲנָשֵׁי שְׁלוּמֵנוּ מְשֻׁלָּמִים מִסִּים וְאַרְנוֹנָה, וּמַגִּיעַ לָנוּ אֶת הַבֵּית סֵפֶר, וְאִם זֶה לֹא הִיָּה מִסְפִּיק הַכְּנִיסוּ שְׁמוֹנֶה מוֹרוֹת בְּנִידוֹת מִשְׁטָרָה וְעֲצָרוּ אוֹתָן, אִיפֹה שָׁמְעוּ דִּבְרַ כְּזֶה בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ? וְלִבְסוֹף אֲנַחְנוּ נִקְרָאִים סַחְטָנִים... הַמְקוֹה לְהַנְשִׁים סָגְרוּ מֵאַתָּנוּ, וְהַנְשִׁים הָיוּ צָרִיכוֹת לְצֹאֵת וּלְהַפְגִּין שְׁיִתְנוּ לָהֵן לְהַכְנִס לְהַמְקוֹה וְכו', מֵאֵז קִבְּלַת הַתּוֹרָה לֹא הִיָּה דִבְרַ כְּזֶה שְׁנִשִּׁים צָרִיכוֹת לְצֹאֵת בְּרַחוּבָה שֶׁל עִיר לְהַפְגִּין שֶׁהַמוּעָצָה הַדִּתִּית תִּפְתָּח לָנוּ אֶת הַמְקוֹה, וְאֶת דִּבְרַ זֶה הָעֲלִימוּ מִהַצְבוּר לְגַמְרִי, עַד שֶׁהִצְרַכְנוּ לִבְנוֹת מְקוֹה בְּמַחְתָּרַת כְּמוֹ בְּרוּסְיָה לִפְנֵי שְׁמוֹנִים שָׁנָה שָׁבְנוּ אֶז מְקוֹה, וְגַם עַל זֶה מָסַר אוֹתָנוּ בְּכָל מִיָּנִי מְסִירוֹת וְכו' וְכו', וְהַמְקוֹה נִבְנָה בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה, הִילָדִים שְׁלָנוּ לֹא הִיָּה לָהֶם אִיפֹה לְלַמֵּד, וְהִצְרַכְנוּ לְשֹׁכֵר דִּירוֹת בְּכַמָּה מְקוֹמוֹת,

וְתָמִיד הִבִּיאוּ פָקָחִים שֶׁהִדִּירָה לֹא מִתְאַיְמָה לְבֵית סֵפֶר וְכו', עַד שֶׁאַחֲרֵי שְׁלוֹשׁ בָּג"צִים קִבְּלָנוּ אֶת הַשְּׁטַח שֶׁאַנְחָנוּ נִמְצְאִים שָׁמָּה עַל יַד בֵּית הַקְּבֵרוֹת, שֶׁדָּבָר זֶה אֵין בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ אֲפֹלוּ בְּהַמְדִּינוֹת הַכִּי חֲשׂוֹכוֹת שְׁשָׁמִים יְלָדִים עַל יַד בֵּית הַקְּבֵרוֹת וְכו', וְהַכְּנִיסוּ אוֹתָנוּ בְּקִרְאוּנִים סְרוּחִים וְכו', שֶׁבַחֲרֹף נִכְנָס גֶּשֶׁם וְקוּפָּאִים מִקֹּר, וּבִקְיִץ נִשְׂרָפִים מֵהַחֶם, וְאִם זֶה לֹא מִסְפִּיק עַל יַד זֶה הִיָּה מִזְבֵּלָה וְשִׂרְפוֹ שָׁמָּה אֶת הַזֵּבֶל, וְהַעֲשֵׂן הֵלֶךְ עַל הַיְלָדִים וְכַמְעַט נִחְנָקוּ, עַד שֶׁלִּקְחָנוּ עוֹד בָּג"ץ וְהִכְרִיחוּ אוֹתָם לִסְגֹר אֶת הַמִּזְבֵּלָה, הַכְּבִישׁ שֶׁהוֹלִיךְ אֶל הַתְּלֻמוֹד תוֹרָה וְהַבֵּית סֵפֶר לֹא הִיָּה כְּבִישׁ מִסְדֵּר, אֲלֵא אֲבָנִים וְחוֹל שֶׁהִיָּה מִסְכָּן מְאֹד הַעֲלִיָּה וְכו', עַד שֶׁהָשִׁיר לְבִטְחוֹן פָּנִים מֵר ... ע"ה הַתַּעֲרָב וְהַמְלִיץ הִרְבֵּה לְטוֹבָה עַל קִהְלָתָנוּ, וְלִבְסוֹף אֲנַחְנוּ נִקְרָאִים סַחְטָנִים... הָאֵם זֶה לֹא מִצְחִיק? מִסִּית וּמִדִּיחַ נִגְדָנוּ שֶׁאַנְחָנוּ עוֹד נִסְגֹר כְּבִישִׁים, וְאַנְחָנוּ נִשְׁתַּלֵּט וְכו' וְכו', אִם זֶה לֹא קָרָה חֲצִי יוֹבֵל שָׁנִים שֶׁכֻּלָּם רוֹאִים אֶת הַמְצִיאוֹת שֶׁקִּהְלָתָנוּ הַקְדוּשָׁה הִיא קִהְלָה שֶׁקָּטָה, וְחִיָּה וְנוֹתַנָּה לַחֲיוֹת, אֲדַרְבָּה קִהְלָתָנוּ הַקְדוּשָׁה עוֹזְרִים לְכָל תוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם בְּכָל הַמּוֹכְנִים וְכו', יֵשׁ לָנוּ עֲשָׂרִים וְשֵׁשׁ מִתְנַדְּבִים לְמַד"א, וְעוֹזְרִים לְכָל תוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם וְלְכָל הָאֲזוּר כְּלוּ, עֲשָׂרִים וְאַרְבַּע שָׁעוֹת בִּימָמָה, וְשִׁבְעַת יָמִים בְּשַׁבּוּעַ, לְרַבּוֹת שְׁבָתוֹת וְחֻגִים, מוֹכְנִים כָּל רָגַע לַעֲזוֹר לְהַזְזוֹלָת, שֶׁדָּבָר זֶה מִפְרָסֵם לְכָלָם, יֵשׁ לָנוּ אַרְבָּעִים מִתְנַדְּבִים לְמַכְבִּי אֵשׁ, וְלֹא נוֹתְנִים לָנוּ לְהַצְטָרֵף אֲלֵיהֶם וְכו', יֵשׁ לָנוּ עֲשָׂרִים וְשָׁתִים מִתְנַדְּבִים לְמַשְׁמֵר אֲזָרָחִי, וְלֹא נוֹתְנִים לָנוּ לְהַצְטָרֵף אֲלֵיהֶם וְכו', וְלִבְסוֹף אֲנַחְנוּ הַפְּרִזִּיטִים... הָאֵם זֶה לֹא מִצְחִיק? אֲבָל יֵשׁ גּוֹרֵם אֶחָד שֶׁהוּא הַמִּסִּית וְהַמִּדִּיחַ נִגְדָנוּ יוֹמָם וְלַיְלָה, עַל זֶה אֲנַחְנוּ אוֹמְרִים בְּסִלְיָחוֹת בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים "חֲסוּם מְנוּל מְלֶהֶסְטִין", מִסְפִּיק כְּבֹר לְהִסִּית וְלַהֲדִיחַ נִגְדֵי קִהְלָה שְׁלָמָה, שֶׁהֵם כְּבֹר חֲצִי מֵהַמוֹשְׁבָה, וּמִתְחַנְכִּים אֲצִלָּנוּ לְמַעֲלָה מֵאֲלֶף יְלָדִים, וְלֹא קִבְּלָנוּ כְּלוּם מֵה שֶׁמַּגִּיעַ לָנוּ עַל פִּי הַחֶק, וְלִבְסוֹף אֲנַחְנוּ הַסַּחְטָנִים... וְלָכֵן עֲכָשׁוּ שֶׁאַנְחָנוּ נִכְנָסִים בְּיוֹם הַקְדוּשׁ יוֹם הַכַּפּוּרִים, עָלִינוּ לְהַזְכִּיר אֶת כָּל זֶה לְפָנֵי בֵּית דִּין שֶׁל מַעֲלָה, רָאוּ אֶת הַהִתְעַלְלוֹת שֶׁמִּתְעַלְלִים בָּנוּ עַל לֹא דָבָר, וּמִסִּיתִים וּמִדִּיחִים נִגְדָנוּ הַשֶּׁכֶם וְהַעֲרָב וְכו' וְכו', וְרָאוּ לָנוּ

לזכר היטב היטב את העול שעושים לנו במשך חצי יובל שנים, ולא נשכח ולא נסלח עד שיתקנו את העול שעשו ועושים לקהלה שלמה, קהלה שקטה שלא נגעה בזבוב במשך כל השנים שאנחנו נמצאים כאן ביבנאל, ולפני כל בחירות מבטיחים לנו הבטחות בשמים, ותכף ומיד למחרת חוזר חלילה שקהלה שלמה זרוקה כמו כלבים וכו', ולבסוף אנחנו סחטנים... ואנחנו נכבש את המקום... ואנחנו נסגר כבישים... כל מיני הסתות פרוצות כאלו שמסיתים ומדיחים נגדנו יומם ולילה, ועל זה אנחנו אומרים עכשו ביום הכפורים הזה בשעה שדנים את כלם מה יהיה אתנו כל השנה "חסום מנוול מלהסטין", מספיק ההסתות וכו', הגיע הזמן שנחיה ביחד באהבה ובהבנה הדדית, ויתגלה הפרצוף של זה שמסית ומדיח נגדנו ביום ובלילה, וזורע שנאה בין התושבים וכו' וכו'.

תאמינו לי שלא הייתי צריך לכתב את כל זה, ובפרט בערב יום הכפורים, אלא שכל כך מטעים את הצבור, ונתקים מה שאמר הנביא (ישעיה ה' כ') "הוי האמרים לרע טוב ולטוב רע שמים חשך לאור ואור לחשך שמים מר למתוק ומתוק למר", יבוא היום ויתגלה מי הוא באמת הסחטן וכו', ומי הוא באמת שגורם מחלקת ופרודים בין נשמות ישראל וכו', ומי הוא באמת משניא את הדת לעם ישראל וכו'.

הקדוש ברוך הוא שאמר לעולמו די, יאמר לצרות ישראל די, ונזכה כבר להגאל גאולה שלמה, שאז נחיה יחד באהבה ובהבנה הדדית, והשלום בין עם ישראל יחזר כמו שראוי לנו, כי כלנו בני אברהם יצחק ויעקב, וכלנו בני הקדוש ברוך הוא, דכתיב (דברים י"ד א') "בנים אתם להויה אלקיכם".

המאחל לכם חתימה טובה

ה.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשִׁי ט' תִּשְׁרִי עָרַב יוֹם הַכַּפּוּרִים ה'תשע"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" תִּלְמִידֵי "הַיֵּכָל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים
בְּ"בִנְיָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

אִף שֶׁעָכְשׁוּ אֵין הַזְמָן מֵתָאִים לִכְתּוֹב, כִּי זֶה זְמַן שֶׁכָּל־זוֹחֲלִים
וְרוֹעֲדִים מִיוֹם הַדִּין, עִם כָּל זֹאת אֲמַרְתִּי לְרוּץ עִם שׁוֹרוֹתַי אֵלַי שְׁמָאֵד
מָאֵד נַחוּצִים לְדַעַת וְלִזְכּוֹר הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב, אֲשֶׁר חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ
(יוֹמָא פה:): עֲבֵרוֹת שְׁבִין אָדָם לְמָקוֹם יוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר, עֲבֵרוֹת שְׁבִין
אָדָם לְחִבְרוֹ אֵין יוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר עַד שִׁירָצָה אֶת חֲבֵרוֹ; וְלָכֵן כָּל אֶחָד
מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שִׁישְׁתַּדֵּל מָאֵד לְבַקֵּשׁ סְלִיחָה אֶחָד מֵהַשָּׁנִי, וְאֲנִי מְכַרַּח
לְהַגִּיד לָכֶם שְׁבָנִיתִי אֶת הַקְהָלָה בִּיזַע וּבָדָם וּבִמְסִירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוֹלָה,
וְלָכֵן אֲנִי לֹא רוֹצֶה שִׁימָצָא אֶפְלוֹ אֶחָד בֵּין קְהֵלְתָנוּ הַקְדוּשָׁה שִׁיסִּית אֶחָד
נֶגֶד הַשָּׁנִי וְכו', וּמִכָּל שָׁכֵן שֶׁלֹּא יִמְרָה אֶת רְצוֹנִי וְכו', שֶׁכָּל רְצוֹנִי זֶה רַק
דְּבַר אֶחָד, שִׁיְהִיָּה אִף טוֹב לְכָל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ בַּקְהֵלְתָנוּ הַקְדוּשָׁה,
אֲשֶׁר בְּשִׁבִּיל זֶה אֲנִי מוֹסֵר אֶת נִפְשִׁי שֶׁכָּל הַקְהָלָה שְׁלָנוּ יְהִיָּה מְלֵא חֶסֶד,
וְעַל זֶה הַקְמַתִי אֶת הַבֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אֲבִרְהֶם לְרוּחַת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
וְיֵשׁ בְּדַעַתִּי עוֹד לְהִרְחִיב אֶת גְּבוּלוֹת קְהֵלְתָנוּ הַקְדוּשָׁה, וְלָכֵן אֲנִי מָאֵד
מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד שִׁירָאָה לְפִיס אֶת הַשָּׁנִי, וְשֶׁלֹּא יְהִיָּה בִּינֵינוּ
שׁוֹם מִסִּית וּמִדִּיחַ וְשׁוֹם מְקַטְרֵג וְכו', וּמִכָּל שָׁכֵן שֶׁלֹּא יִמְרָה אֶת פִּי וְכו',
וּמִי שֶׁלֹּא יָכוֹל לַעֲמֹד בְּזֶה שִׁיעֶשֶׂה טוֹבָה וְשִׁיעֶזֶב אֶת קְהֵלְתָנוּ הַקְדוּשָׁה,
וְאֵין לוֹ מָה לְחַפֵּשׁ אֲצִלָּנוּ כָּלֵל, הֲלֹא יְדוּעַ מָה שָׂרְבָנוּ ז"ל אָמַר (חֲזִי מוֹהֲר"ן
סִימָן רצ"ב) הָעוֹלָם רָאוּי שִׁיתְמָהוּ עֲצָמָן עַל אֲהִבָּה שְׁבִינֵינוּ; וְלַעֲצָרְנוּ הָרַב
אָמְרוּ אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁזֶה דְּבַר שֶׁעוֹד אִף פַּעַם לֹא הִתְקַיֵּם, כִּי הִסְמַ"ךְ-
מ"ם תָּמִיד עֲשֶׂה פְּרוּדִים בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְכו', וְתִהְיֶה לֵאל בְּהַקְהָלָה
שְׁלָנוּ אֲנִי מִשְׁתַּדֵּל בִּמְסִירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוֹלָה שֶׁזֶה כֵּן יִתְקַיֵּם, שִׁיְהִיָּה
בִּינֵינוּ אֲהִבָּה אַחְוָה וְרַעוּת, וְיִשְׁתַּדְּכוּ זֶה עִם זֶה, עַד שֶׁנִּהְיֶה מִשְׁפָּחָה אַחַת
גְּדוֹלָה, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמֶר חֲזַק, וְלָכֵן אֲנִי מָאֵד מְבַקֵּשׁ שֶׁאֶחָד יִבְקֵשׁ

סליחה מהשני, וכך נכנס אל יום הכפורים עם מצפון נקי שבינינו יש רק שלום ואהבה ואחדות שלמה.

היות שהשנה יצא גזרה רשעית ואכזרית שהמשיכו את שעון הקיץ, ולכן הצום מתארך, ולזאת אני מורה לאנשי שלומנו ביבנאל את הסדר הזה, השקיעה היא בשעה 6:50, בשעה 7:15 יכולים כבר לתקע בשופר, ובשעה 7:20 להתפלל ערבית, ואחר כך בארבעים וחמש דקות אחר השקיעה יכולים כבר לאכל, ואף שצריכים להחמיר שבעים ושמים דקות אחר השקיעה בדרך כלל, אבל היות שזה גזרה רשעית ואכזרית, ואנשים חלשים מאד, ובפרט נשים ובנות שמכרחות לצום, ולכן אף ורק השנה מפני הגזרה הרשעית והאכזרית יכולים להחזיק רק ארבעים וחמש דקות אחר השקיעה ולאכל כבר, ותכף ומיד ללכת הביתה ולהבדיל, כי גם הנשים צריכות לשמע הבדלה, ואחר שאוכלים יכולים להתאסף יחד ולקדש את הלבנה, ובכל שנה כשיוצא יום הכפורים אני מזהיר באזהרה גדולה מאד שילכו קדם הביתה לעשות הבדלה להנשים ולהילדים ויאכלו, ואחר כך לקדש את הלבנה, כי זה אכזריות מאד לתת להנשים ולהבנות לחכות.

אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שתעשו את רצוני, ונזכה כלנו יחד שהקדוש ברוך הוא יכפר לנו על כל עוונותינו, ונזכה לשנה טובה ומתוקה.

המאחל לכם חתימה טובה

ו.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ ט' תִּשְׁרִי עָרַב יוֹם הַכַּפּוּרִים ה'תשע"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תִּלְמִידֵי "הַיֵּכָל הַקָּדֵשׁ" הַגָּדִים
בְּ"בִנְיָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

הִנֵּה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה וּבַיּוֹם הַכַּפּוּרִים אֲנַחְנוּ צוֹעְקִים 'וּתְשׁוּבָה וּתְפִלָּה
וּצְדָקָה מַעֲבִירִים אֶת רֹעַ הַגְּזֵרָה', כִּי אֵין עוֹד דְּבַר שְׁמָצִיל אֶת הָאָדָם מִכָּל
מִינֵי גְזֵרוֹת רָעוֹת כְּמוֹ שְׁנוֹתֵן כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצְדָקָה, וְשָׂאֵל הָרַב הַקָּדוֹשׁ
מִסַּטְמָאָר זי"ע בַּעַל "דְּבָרֵי יוֹאֵל" אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים שְׁכָכָל תְּפִלָּה צְרִיכִים
לְהַקְדִּים קֹדֶם צְדָקָה, כַּעֲיֵן שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקָּדוֹשִׁים (בְּכָא בְּתָרָא דָּף י.) רַבִּי
אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעַנִּי וְהָדָר מְצָלִי, אָמַר כְּתִיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי
בְּצֹדֶק אֶחְיֶה פְּנִיךָ", וְכֵן נִפְסַק בְּרַמְבַּ"ם (פָּרָק י' מֵהִלְכוֹת מִתְנֻת עֲנִיִּים הִלְכָּה ט"ו)
גְּדוּלֵי הַחֲכָמִים הָיוּ נוֹתְנִין פְּרוּטָה לְעַנִּי קֹדֶם כָּל תְּפִלָּה וְאַחֲרָיָה כִּךְ מִתְפַּלְּלִין
שְׁנֵאמַר (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצֹדֶק אֶחְיֶה פְּנִיךָ", וְכֵן נִפְסַק בְּשִׁלְחַן עֲרוּךְ
(אַרְחַ חַיִּים סִימָן צ"ב סְעִיף י') טוֹב לִתֵּן צְדָקָה קֹדֶם תְּפִלָּה, וְלִמָּה פֶּה בִּימֵי
הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת צְרִיכִים קֹדֶם תְּשׁוּבָה, וְאַחֲרָיָה כִּךְ תְּפִלָּה, וְאַחֲרָיָה כִּךְ
נוֹתְנִים צְדָקָה? אֵלֹא פֶּרֶשׁ שְׁכָדִי לְזִכּוֹת לָתֵת אֶת הַצְּדָקָה הַנִּכּוֹנָה לְמָקוֹם
הַנִּכּוֹן, עָלָיו לַחֲזוֹר בְּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה קֹדֶם, וְכֵן לְהַרְבּוֹת בְּתְפִלָּה שְׁיִהְיֶה
הַצְּדָקָה לְמָקוֹם הַנִּכּוֹן, וְלָכֵן מְקַדִּימִים 'וּתְשׁוּבָה וּתְפִלָּה וּצְדָקָה מַעֲבִירִים
אֶת רֹעַ הַגְּזֵרָה'.

וְלָכֵן אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלָתָךְ שְׁיִהְיֶה
בְּבִיתָךְ קַפְתָּ צְדָקָה "קֶרֶן הַצְּדִיק", שֶׁרַק אֶתָּה וּמִשְׁפַּחְתָּךְ נִהְיִים מִהַצְּדָקָה
הַזֶּה, וְתִכְנִסִּים בְּכָל יוֹם כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצְדָקָה, וְזֶה יִלֵּךְ לְפָנֶיךָ, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב
(יִשְׁעִיָּה נ"ח) "וְהָלַךְ לְפָנֶיךָ צְדָקָה כְּבוֹד הוֹי"ה יֶאֱסֹף", וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ
דְּבַר זֶה, כִּי יִגִּיעַ הַיּוֹם שֶׁהַפְּרוּטוֹת שְׁאֶתָּה מְכַנִּים בְּכָל יוֹם לְקַפְתָּ הַצְּדָקָה,
זֶה יֵצֵל אוֹתָךְ מִכָּל מִינֵי פְרַעְגִּיּוֹת וּמִכָּל מִינֵי מַחֲלוֹת וּחִלָּאִים רָעִים,
וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְּבַר זֶה, כִּי כִךְ אָמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקָּדוֹשִׁים (בְּכָא בְּתָרָא ט:)
מֵאִי דְכָתִיב (יִשְׁעִיָּה נ"ט) "וַיִּלְבַּשׁ צְדָקָה כְּשֵׁרִינִן", לוֹמַר לָךְ מָה שְׁרִיּוֹן זֶה

כָּל קִלְפָּה וּקְלִפָּה מְצֻטְרֶפֶת לְשִׁרְיוֹן גָּדוֹל, אֵף צִדְקָה כָּל פְּרוּטָה וּפְרוּטָה מְצֻטְרֶפֶת לְחֻשְׁבוֹן גָּדוֹל; שֶׁכֵּל פְּרוּטָה וּפְרוּטָה שְׂאֵדָם נוֹתֵן מְצֻטְרֶפֶת לְחֻשְׁבוֹן גָּדוֹל.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁתְּהִיוּ חֲזָקִים בְּזֶה לְהַכְנִיס בְּבִיתְכֶם קֶפֶת צִדְקָה "קֶרֶן הַצַּדִּיק", וְאֵל תֹּאמְרוּ מִה כָּבֵד יִהְיֶה אִם אֲנִי יִכְנִיס כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצִדְקָה? אֵל תֹּאמְרוּ דְּבַר בְּזֶה, כִּי לְמַעַלְה בְּשָׁמַיִם זֶה עוֹשֶׂה רֶשֶׁם גָּדוֹל מְאֹד, וַיִּגִּיעַ הַזְמָן שְׁאֵלוֹ הַפְּרוּטוֹת שֶׁזָּכִינוּ לָתֵת כָּל יוֹם יִשְׁמַר אוֹתָנוּ מִכָּל רָע, אֵיזָה נַחַת רוּחַ יִהְיֶה לָאָדָם כְּשֶׁנִּשְׁמָתוֹ תִּצָּא מִגּוּפוֹ וְתַעֲלֶה לְמַעַלְה, וְאֵלוֹ הַפְּרוּטוֹת שֶׁנָּתַן בְּכָל יוֹם יִלְכוּ לִפְנֵיו, וְעוֹד דִּרְשׁוּ עַל פְּסוּק זֶה (בְּכָא בְּתָרָא יֵא.) אֲבוֹתֵי גִנְזוּ לְעוֹלָם הַזֶּה וְאֲנִי גִנְזֹתִי לְעוֹלָם הַבָּא שֶׁנֶּאֱמַר "וְהָלַךְ לִפְנֵיהֶּ צִדְקָהּ כְּבוֹד הַיְי"ה יֶאֱסֹפָה". אֲתֵם לֹא יְכוּלִים לְתַאֵר אֵיזָה שְׂמִחָה יִהְיֶה לָכֶם שֶׁם בְּשָׁמַיִם עִם הַפְּרוּטוֹת הָאֵלוֹ שֶׁנִּתְּתֶם כָּל יוֹם לְקֶפֶת הַצִּדְקָה, וְלִהְפֹּךְ לֹא יְכוּלִים לְתַאֵר אֶת הַצָּעֵר שֶׁיִּהְיֶה לָאָדָם אִיךָ לֹא הִיִּיתִי חָכֵם בְּזֶה הָעוֹלָם, וְעַל יְדֵי כְּמָה פְּרוּטוֹת שֶׁהִיִּיתִי נוֹתֵן כָּל יוֹם לְצִדְקָה הִיָּה מֵאִיר לִי כָּאֵן בְּעוֹלָם הַבָּא, אֲבָל אֲזַכָּר מֵאַחֵר, כִּי 'הַיּוֹם לַעֲשׂוֹתָם' כָּל זְמַן שְׂאֵדָם חֵי הוּא יְכוּל לְקַיֵּם אֶת מִצְוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאַחֵר כֵּן כְּבֹר מֵאַחֵר, וְאֵל תֹּאמַר שְׂאִין לָךְ כְּמָה פְּרוּטוֹת לְהַכְנִיס בְּכָל יוֹם בְּקֶפֶת הַצִּדְקָה "קֶרֶן הַצַּדִּיק" כִּי אֲתָה בְּעֶצְמָךְ עָנִי, כִּי יֵשׁ הִלָּכָה מִפְּרֻשֶׁת שְׂאֵפְלוֹ עָנִי שֶׁהוּא בְּעֶצְמוֹ מִתְּפַרְנֵס מִהַצִּדְקָה חַיִּב לָתֵת צִדְקָה כְּמוֹבָא (רמב"ם פֶּרֶק ז' מֵהִלְכוֹת מִתְּנוּת עֲנִיִּים הִלָּכָה ה') וְאֵפְלוֹ עָנִי הַמִּתְּפַרְנֵס מִן הַצִּדְקָה חַיִּב לָתֵן צִדְקָה לְאַחֵר; וְכֵן הוּא (שֶׁלֶחֶן עָרוֹף יוֹרֵה דָעָה סִימָן רמח סְעִיף א') כָּל אָדָם חַיִּב לָתֵן צִדְקָה אֵפְלוֹ עָנִי הַמִּתְּפַרְנֵס מִן הַצִּדְקָה חַיִּב לָתֵן מִמֶּה שֶׁיִּתְּנוּ לוֹ; וְלִכֵּן אֲנִי מְבַקֵּשׁ דִּיקָא הַיּוֹם הַזֶּה שֶׁזֶּה יוֹם נוֹרָא מְאֹד מְאֹד שְׁאֵנְחָנוּ נִכְנָסִים בְּיוֹם הַדִּין שֶׁנִּקְבַּל עַל עֲצֻמְנוּ שֶׁיִּהְיֶה בְּבִיתָנוּ קֶפֶת צִדְקָה "קֶרֶן הַצַּדִּיק".

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאִנִּי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שֶׁיִּהְיֶה לָכֶם שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה, שְׁנַת חַיִּים, חֵן וְחֶסֶד יִשְׁפַּע עֲלֵיכֶם, וְאֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּלֵל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַגְּבָרִים

וְהַנָּשִׁים וְהַיְלָדִים שְׂבִמְשֻׁךְ יוֹם הַכַּפּוּרִים הַקָּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא יִתְפַּלְּלוּ עָלַי וְעַל
אִשְׁתִּי, כִּי שְׁנִינוּ צְרִיכִים רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף גַּם יַחַד.
הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חֲתִימָה טוֹבָה

ז.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רְבִיעִי עָרַב חַג הַסְּכוּת שֵׁם הַשֵּׁם [ה'] ה'תשע"ב.
שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל מִשְׁפַּחַת ... שְׁיִחְיוּ.

לְכָבוֹד הַחַג תִּקְבְּלוּ שִׁי צָנוּעַ זֶה מִמֶּנִּי, תֵּאֱמִינוּ לִי אִם הִיָּה לִי שְׁפַע,
הֵייתִי מִשְׁפִּיעַ כָּפֹל כָּפֹלִים, אֲבָל הָיִיתִי שְׁהָאֲרִיז"ל אָמַר שְׂבַעֲרַב חַג
הַסְּכוּת רָאוּי לְהַרְבוֹת בְּצִדְקָה וְחֶסֶד, אֲזִי תִקְבְּלוּ מִמֶּנִּי אֶת הַשִּׁי הַצָּנוּעַ הַזֶּה
מֵרַב אֶהְבֶּה שִׁישׁ לִי אֲלֵיכֶם, יַעֲזֹר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂאֻזְכָּה עוֹד לְשֵׁלֶם
אֶת הַחוּב שְׁאֵנִי חָיִב עַל הַחֲלָקָה שֶׁל חַג הַפֶּסַח, וְיִרְחִיב לִי בְּגִשְׁמִיּוֹת
וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְיוֹצִיא אוֹתִי מֵהַלַּחֲץ זֶה הַדִּחְקָה.

הַעֲקָר שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם בְּקֶשֶׁה אַחַת, שֶׁתִּתְפַּלְּלוּ כָּל הַמִּשְׁפָּחָה עָלַי
שְׂאֻזְכָּה לְהוֹצִיא אֶת רְצוֹנִי מִכַּח אֶל הַפַּעַל, שִׁיְהִיָּה לָנוּ קֶהֱלָה הַכִּי מִיַּחַדָּת
בַּעוֹלָם בְּקִדְשָׁה וּבִאֲמוּנָה וּבְחֶסֶד שְׂאֻחַד יַעֲשֶׂה עִם הַשָּׁנִי, וּמִי שֶׁלֹּא
שִׁיךְ לְקֶהֱלַתָּנוּ, שִׁיעֲזֹב אוֹתָנוּ מֵה שִׁיּוֹתֵר מֵהָ, כִּי אֲנִי לֹא צָרִיךְ תּוֹלָעִים
שִׁיחֲבֹלוּ לִי אֶת הַכֶּרֶם שֶׁנִּטְעַמְתִּי בִּיזַע וּבָדָם זֶה חֲצִי יוֹבֵל שָׁנִים וְכו', מִי
כְּעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל, אֵינִי לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מֵה לְהַתְבַּיֵּשׁ מִנְּשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל,
עֲכָשׁוּ בְיוֹמִים אֵלּוּ חֲצִי מֵהַתּוֹשָׁבִים בָּאוּ לְקִנּוּת ד' מִיָּנִים וְסְכוּת וְנוֹי
סְכָה וְכו' וְכו', מִי הִיָּה מֵאֲמִין דְּבָר כְּזֶה, שְׁזֶה אֲרַבְעִים שָׁנָה מִנְּעוּ מֵהֶם
אֶת הַיְּהוּדִים וְכו', וְלִכֵּן אֲנִי גָאָה עִם הַחֲנוּת "בְּרִסְלָב סְנֹטֵר" שְׁפִתְחִתִּי,
וְאִשְׁרֵי מִי שִׁיעֲזֹר לִי לְפִתַּח אֶת זֶה יוֹתֵר וְיוֹתֵר, כִּי אֲנִי רוֹצֶה שְׁזֶה יְהִיָּה
"מִגְדֵּל אוֹר" לְכָל הַגָּלִיל כֻּלּוֹ אֲשֶׁר מֵאֲרַעֲא דְגָלִיל יִתְגַּלֶּה מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
בְּקֶרֶב בְּיָמֵינוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חַג שְׂמִחַת מֵאֹד

ח.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רְבִיעִי עָרַב חַג הַסְּכּוֹת [ה'] י"ד תִּשְׁרִי ה'תשע"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמִנוּ חֲסִידֵי
בְּרִסְלָב הַגָּרִים בִּיבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

חֲסִידֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁאַנְחֲנוּ נִכְנָסִים עִכְשָׁו אֶל חַג הַסְּכּוֹת, שֶׁהַחַג הַזֶּה
נִקְרָא זְמַן שְׂמֻחָתָנוּ, שְׁאַנְחֲנוּ שְׂמֻחִים וְעֲלִיזִים שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ מְסַכֵּךְ עָלֵינוּ
בְּצֵל הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, שֶׁזֶּה כָּל הָעֲנִיָּן שֶׁל סְכּוֹת, שֶׁצִּנּוּ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא לְהַכְנִס בְּתוֹךְ הַסֶּכֶה וּלְהַזְכִּיר אֶת עֲצֻמּוֹ אֵיךְ שִׁיָּצְאָנוּ מִמִּצְרַיִם, וְהוּא
יִתְבָּרַךְ סִכֵּךְ עָלֵינוּ עִם עֲנִי כְבוֹד, כְּמוֹ כֵּן כָּל בֶּר יִשְׂרָאֵל יוֹצֵא מִמִּצְרַיִם
בְּכָל יוֹם וְיוֹם, שֶׁבְּשִׁבִיל זֶה קָבְעוּ לִזְמַן יְצִיאַת מִצְרַיִם בְּתוֹךְ קְרִיאַת
שְׁמַע, לְהוֹרֹת שְׁבָכָל יוֹם וְיוֹם נִשְׁמֹת יִשְׂרָאֵל יוֹצֵאִים מִכָּל הַמִּצְרַיִם שֶׁהֵם
הַקְּלָפוֹת שֶׁמְסַבְּכִים אוֹתָנוּ וְכו', וּמִסְתִּירִים מֵאִתָּנוּ אֶת אֲמִתּוֹת מְצִיאוֹתָנוּ
יִתְבָּרַךְ וְכו', כִּי בָּעֵת אֲמִירַת קְרִיאַת שְׁמַע, אֲזַי הַנִּשְׁמָה נִכְלָלָת
בְּאַחֲדוּתוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה בְּחַג הַסְּכּוֹת שָׂאז אֲנַחְנוּ נִכְנָסִים
בְּתוֹךְ הַסֶּכֶה הַקְּדוּשָׁה בְּצֵל הָאֱמוּנָה, וּמִרְגִּישִׁים אֶת אֲמִתּוֹת מְצִיאוֹתָנוּ
יִתְבָּרַךְ בְּגִלּוֹי רַב וּנְפִלָא מְאֹד, וְלִכֵּן רְאוּי לָנוּ לְשַׂמַּח מְאֹד מְאֹד, כִּי אֵין עוֹד
שְׂמֻחָה כְּשִׂמְחַת הָאֱמוּנָה, שְׁאַנְחֲנוּ מִרְגִּישִׁים שָׂאֵין בְּלִעְדּוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל,
וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וּבְכָל תְּנוּעָה וּתְנוּעָה שֶׁם אֵלּוּפּוֹ שֶׁל עוֹלָם,
וְהַכֵּל מְשַׁנֵּחַ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כִּי דְּבַר גְּדוֹל דְּבַר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֱלֹא
בְּהַשְׁגָּחָתוֹ הַפְּרָטִי פְּרָטִיּוֹת, שֶׁזֶּה הַשְׂמֻחָה הִכִּי גְדוֹלָה.

וְלִכֵּן רְצִיתִי מְאֹד שְׁבָכָל לַיְלָה יִהְיֶה אֲצֵל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמִנוּ שְׂמֻחַת
בֵּית הַשּׁוֹאֲבָה, וְתִשְׁמְחוּ מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם חֲלֻקְכֶם, עַל אֶשֶׁר בִּנְחָל נָפַל
גּוֹרְלְכֶם, וְאַנְחֲנוּ מִקְרָבִים אֶל רֵבֵנוּ ז"ל, שֶׁזֶּה הַשְׂמֻחָה הִכִּי גְדוֹלָה, כְּמוֹ
שֶׁאָמַר רֵבֵנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן קע"ז) שֶׁרְאוּי לָכֶם לְשַׂמַּח בִּי, מֶה שְׂזִכִּיתֶם
שִׁיְהִיָּה לָכֶם רַבִּי כְּזֶה; וְלִכֵּן שְׁכָל לַיְלָה וְלַיְלָה יִתְאַסְּפוּ כָּלֵל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמִנוּ
אֲנָשִׁים נָשִׁים וְטָף, וּבִפְרָט בְּהַקְּפּוֹת שְׁנִיּוֹת, שָׂאז יִהְיֶה שְׂמֻחָה כְּפּוֹלָה

וּמִכְפֻּלַת, וְאֲנִי רוֹצֶה שְׁכֹלֶם יָבוֹאוּ בְּהִרְחֻבָּהּ הַחֲדָשָׁה, וְלֹא לָלֶכֶת בְּשׁוּם מְקוֹם, רַק תָּבוֹאוּ אֶצְלָנוּ, שִׁיְהִיָּה הַשְׁמָחָה לְמַעַלָּה מְכֹל הַהִגְבָּלוֹת.

וְהִנֵּה בִימֵי הַחֹג וְהַמוֹעֵד צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר עַל מִדַּת הַצְנִיעוּת, שֶׁלֹּא יִתְעַרְבוּ גְבָרִים וְנָשִׁים יַחַד, וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סֵפֶה נ"א:) שֶׁבְּשִׁמְחַת בֵּית הַשְׂוֹאכָה תִּקְנוּ תִקְוֹן גָּדוֹל, כִּי בְּרֹאשׁוֹנָה הָיוּ נָשִׁים מִבְּפָנִים וְאֲנָשִׁים מִבְּחוּץ וְהָיוּ בָּאִים לִידֵי קָלוֹת רֹאשׁ, הַתִּקְיָנוּ שִׁיְהִיו נָשִׁים יוֹשְׁבוֹת מִבְּחוּץ וְאֲנָשִׁים מִבְּפָנִים וְעַדִּין הָיוּ בָּאִין לִידֵי קָלוֹת רֹאשׁ הַתִּקְיָנוּ שִׁיְהִיו נָשִׁים יוֹשְׁבוֹת מְלַמְעָלָה וְאֲנָשִׁים מְלַמְטָה, הָרִי שְׁלָכֶם לִפְנֵיכֶם שֶׁבַחַג הַסִּכּוֹת שָׂאז הָיָה שְׁמָחָה גָּדוֹלָה מְאֹד מְאֹד, וְהָיוּ בָּאִים גַּם גְּבָרִים וְגַם נָשִׁים וּפָתְחוּ מְאֹד שֶׁלֹּא יָבוֹאוּ לִידֵי קָלוֹת רֹאשׁ (וְזֶה עוֹד הָיָה בְּזִמְנֵי שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ הָיָה קָיָם), שֶׁהָיוּ צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת תִּקְוֹן גָּדוֹל שֶׁהַנָּשִׁים יֵשְׁבוּ לְמַעַלָּה בְּגִזְזוּטָרָא כִּדִּי שֶׁלֹּא יָבוֹאוּ לִידֵי קָלוֹת רֹאשׁ עִם הַגְּבָרִים וְכו'. מְכֹל שֶׁכֵּן עָכְשׁוּ שְׂאִין לָנוּ אֶת הַבֵּית הַמִּקְדָּשׁ, עָלֵינוּ לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד שֶׁלֹּא יְהִיָּה עֲרֻבוּכִיָּא בֵּין גְּבָרִים וְנָשִׁים וְכו', וְכִבֵּר כָּתֵב הַרְמַב"ם (פָּרָק ו' מֵהַלְכוֹת שְׁבִיתָת יוֹם טוֹב, הִלְכָּה כ') כְּשֶׁאֵדָם אוֹכֵל וְשׁוֹתָהּ וְשִׁמַּח בְּרֹגֶל לֹא יִמְשֹׁךְ בֵּינָן וּבִשְׁחוּק וּבִקְלוֹת רֹאשׁ וַיֹּאמֶר שְׁכָל מִי שִׁיוֹסִיף בְּזֶה יִרְבֶּה בְּמִצּוֹת שְׁמָחָה, שֶׁהַשְׁכָּרוֹת וְהַשְׁחוּק הַרְבֵּה וְקָלוֹת הָרֹאשׁ אֵינָה שְׁמָחָה אֲלָא הוֹלָלוֹת וְסִכּוֹלוֹת וְלֹא נִצְטוּיָנוּ עַל הַהוֹלָלוֹת וְהַסִּכּוֹלוֹת אֲלָא עַל הַשְׁמָחָה שִׁישׁ בָּהּ עֲבוֹדַת יוֹצֵר הַכֹּל שֶׁנֶּאֱמַר (דְּבָרִים כ"ח) "תַּחַת אֲשֶׁר לֹא עֲבַדְתָּ אֶת הָיוֹי"ה אֱלֹקֶיךָ בְּשִׁמְחָה וּבְטוֹב לִכְבֹּ מֵרֵב כֹּל" הָא לְמַדְתָּ שֶׁהָעֲבוֹדָה בְּשִׁמְחָה, וְאִי אִפְשָׁר לַעֲבֹד אֶת הָשֵׁם לֹא מִתּוֹךְ שְׁחוּק וְלֹא מִתּוֹךְ קָלוֹת רֹאשׁ וְלֹא מִתּוֹךְ שְׁכָרוֹת.

וְעוֹד כָּתֵב (שָׁם כ"א) חִיבִין בֵּית דִּין לְהַעֲמִיד שׁוֹטְרִים בְּרֹגְלִים שִׁיְהִיו מִסְבִּבִין וּמִחֲפָשִׁין בְּגִנּוֹת וּבִפְרֻדִּסִּים וְעַל הַנְּהָרוֹת כִּדִּי שֶׁלֹּא יִתְקַבְּצוּ לֶאֱכֹל וּלְשָׁתוֹת שָׁם אֲנָשִׁים וְנָשִׁים וְיָבוֹאוּ לִידֵי עֲבָרָה, וְכֵן יִזְהִירוּ בְּדִבְרֵי זֶה לְכָל הָעָם כִּדִּי שֶׁלֹּא יִתְעַרְבוּ אֲנָשִׁים וְנָשִׁים בְּבִתְיָהֶם לְשִׁמְחָה וְלֹא יִמְשָׁכוּ בֵּינָן שְׂמָא יָבוֹאוּ לִידֵי עֲבָרָה: וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר עַל מִדַּת הַצְנִיעוּת, וּלְקַיֵּם מֵה שֶׁכָּתוּב (דְּבָרִים כ"ג) "כִּי הָיוֹי"ה אֱלֹקֶיךָ מִתְהַלֵּךְ בְּקֶרֶב מַחֲנֶךָ לְהַצִּילְךָ וּלְתַת אִיבֶיךָ לִפְנֵיךָ וְהָיָה מַחֲנֶיךָ קְדוֹשׁ וְלֹא יִרְאֶה בְּךָ עֲרוֹת

דָּבָר וְשֵׁב מֵאַחֲרֶיךָ", הִקְהִלָּה שָׁלְנוּ הִיא קֹדֶשׁ קְדָשִׁים, קֵהֵלָה מִיַּחַדָּת
בְּמִינָהּ, חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה, וְלָכֵן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר עַל הַצְנִיעוּת,
וְעַל הָאַחֲדוּת וְהָאַהֲבָה, כִּי זֶה הִיָּה הָרָצוֹן שֶׁל רַבְנוּ ז"ל, עַד כְּדֵי כִּף שֶׁאִמְרָה
(ח"י מוהר"ן סימן רצ"ב) הָעוֹלָם רְאוּי שִׁיתְמָהוּ עֲצָמָן עַל אַהֲבָה שְׂבִינִינוּ; וְלָכֵן
אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים שֶׁתְּחַזִּיקוּ אֶת עֲצָמָכֶם בְּיַחַד,
כִּי כִּף אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תְּנַחֲוּמָא נֶצְבִּים) בְּנֶהֱג שְׂבָעוֹלָם אִם נוּטֵל
אָדָם אֲגָדָה שֶׁל קָנִים שְׂמָא יָכוֹל לְשַׁכֵּרָם בְּכַת אַחַת וְאֵלּוּ נוּטֵל אַחַת אַחַת
אֲפֹלוּ תִינּוֹק מִשְׁכָּרָן וְכֵן אֶת מוֹצֵא שְׂאִין יִשְׂרָאֵל נִגְאָלִין עַד שִׁיְהִיו כְּלָן
אֲגָדָה אַחַת; וּבְזֶה שְׁנֵהִיָּה מֵאַחֲדִים בְּיַחַד, נִזְכָּה לְהִגָּאֵל גְּאֻלַּת עוֹלָם, כְּמוֹ
שֶׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה ל"ח סִימָן ו') דּוֹר הַפְּלָגָה עַל יְדֵי
שִׁהִיו אוֹהֲבִים זֶה אֶת זֶה, לְפִיכָךְ נִשְׁתִּיר מֵהֶם פְּלִיטָה, רוֹאִים אֲפֹלוּ רְשָׁעִים
כְּאֵלּוּ אָבֵל הִיָּה בִּינֵיהֶם אַחֲדוּת, נִשְׁאָר מֵהֶם פְּלִיטָה, עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה
מִדָּה טוֹבָה מְרַבָּה כְּשִׁיְהוּדִים מֵאַמִּינִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, מֵתֵאֲחָדִים יַחַד, בְּזֶה
מְקַרְבִּים אֶת הַגְּאֻלָּה, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה צ"ח סִימָן ב') נַעֲשׂוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֲגָדָה אַחַת, הִתְקִינוּ עֲצָמָן לְגֻאֻלָּה, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ שְׂאֲנַחֲנוּ עוֹמְדִים
לְפָנֵי בְּחִירוֹת, עָלִינוּ לְהִתְאַחֵד בִּיתֵר שְׂאֵת וִיתֵר עֵז, וְלֹא לְהִתְפַּחַד מִשּׁוֹם
דְּבָר שְׂבָעוֹלָם, כִּי עָלָה נַעֲלָה וְנִצְלִיחַ בְּגִדּוֹל. וְתִקְיָמוּ מֵהַ שְׂכָתוֹב (דְּבָרִים
כ') "אֵל יִרְךָ לְבַבְכֶם אֵל תִּירָאוּ וְאֵל תַּחֲפֹזוּ וְאֵל תַּעֲרֹצוּ מִפְּנֵיהֶם: כִּי הִנֵּי"ה
אֱלֹקֵיכֶם הִהֲלִךְ עִמָּכֶם לְהִלָּחֵם לָכֶם עִם אִיבֵיכֶם לְהוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם", וְדָרְשׁוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סוֹטָה מ"ב:) הֵם בָּאִים בְּנִצְחוֹנוּ שֶׁל בֶּשֶׁר וְדָם, וְאֵתָם
בָּאִים בְּנִצְחוֹנוּ שֶׁל מְקוֹם; אֲשֶׁרִינוּ מֵה טוֹב חֲלָקֵנוּ וּמֵה נְעִים גּוֹרְלָנוּ וּמֵה
יָפָה יִרְשָׁתֵנוּ, שְׂזָכִינוּ לַעֲשׂוֹת מִמֶּדְבָּר שְׂמִים יָשׁוּב פּוֹרַח עִם יִהּדוּת, עִם
מוֹסְדוֹת תּוֹרָה וְחֻסֵּד וְקִרּוֹב לְבָבוֹת שֶׁל עִם יִשְׂרָאֵל יַחַד, טוֹב לְהוֹדוֹת
לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל הַחֻסֵּד חֲנֻם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ.

הַמֵּאַחֵל לָכֶם חַג שְׂמִחָה וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה

ט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רִאשׁוֹן עָרַב חַג הַסִּכּוֹת י"ד תִּשְׁרִי ה'תשע"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תִּלְמִידֵי "הַיֵּכָל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים
בְּ"בִנְיָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַיּוֹ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

חֲסִידֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שְׁאֲנַחְנוּ נִכְנָסִים עֲכָשׁוּ בִימֵי שְׂמִיחָתָנוּ חַג הַסִּכּוֹת,
שֶׁהִיא חַג מִיּוֹחַד בְּמִינוֹ, שְׁנִכְנָסִים בְּתוֹךְ הַסִּכָּה הַקְדוּשָׁה שֶׁהִיא צֵל
הָאֱמוּנָה, וּבְכָל דְּקָה שָׂרָק יוֹשְׁבִים בַּסִּכָּה וּמְכַנְּנִים שְׁאֲנַחְנוּ יוֹשְׁבִים בְּתוֹךְ
הַסִּכָּה, מְקִימִים בְּזֶה מִצּוֹת עֲשֵׂה, וְנִמְשָׁךְ עַל הָאָדָם הָאֶרֶץ נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה
מְאֹד, כִּי מְרַגְּשִׁים אֵיךְ שֶׁהִשְׁכִּינָה מְסַבֶּכֶת אוֹתָנוּ, וְאֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּתוֹךְ
אוֹרוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁרִי מִי שִׁיקַח אֶת הָהָאֶרֶץ הַזֹּאת עַל כָּל הַשָּׁנָה, שֶׁתָּמִיד
יִחְשַׁב שְׂאִין שׁוֹם מְצִיאוֹת בִּלְעָדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוֹר
הוּא, וְהוּא נִמְצָא בְּתוֹךְ הָאוֹר הַמְּסַבֵּךְ אוֹתוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתִי לִבְקֹשׁ אֶתְכֶם כַּמָּה בְּקִשׁוֹת מְאֹד מְאֹד נְחוּצוֹת.

א. חַיִּיב גְּדוֹל עַל כָּל אָבָא לִשְׁמֹר עַל יְלָדָיו כָּל יְמֵי הַחַג, וְאֵל יִקַּל
בְּדָבָר זֶה בְּשׁוֹם פָּנִים וְאַפֵּן, כִּי מִצּוֹת חֲנוּךְ זֶה עוֹלָה עַל הַכֵּל, וְהַיּוֹם
צְרִיכִים לִשְׁמֹר עַל הַיְלָדִים יוֹתֵר מֵאִי פַעַם, כִּי מְסֻתּוֹבְבִים כָּל מִינֵי
מַפְקָרִים וְכו', וּבְכָלֵל כָּל אָבָא צָרִיךְ לְדַאֵג עֲבוּר יְלָדָיו, וְזֶה מִצְוָה
הַכִּי גְּדוֹלָה, וְאַתֶּם צְרִיכִים לְזָכֹר שֶׁאֵם מְשַׁקִּיעִים בְּהַיְלָדִים וְכו', אֲזִי זֶה
מִשְׁתַּלֵּם מְאֹד, כִּי אַחֵר כֵּךְ רוֹאִים אֶת הַפְּרוֹת הַיָּפִים שִׁיּוּצָאִים מֵהֶם.

ב. תִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד לַעֲשׂוֹת כָּל לִילָה שְׂמִיחַת בֵּית הַשְׁוֹאֲבָה, כִּי אִי
אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעֵר כָּלֵל אֶת מַעֲלַת הַשְׂמִיחַ בְּחַג הַסִּכּוֹת, וְחֲכָמֵינוּ
הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (סִכָּה נ"א). מִי שֶׁלֹּא רָאָה שְׂמִיחַת בֵּית הַשְׁוֹאֲבָה לֹא רָאָה
שְׂמִיחָה מִיָּמָיו וְכו', וְלָמָּה נִקְרָא בֵּית הַשְׁוֹאֲבָה? כִּי מִשָּׁם הָיוּ שׁוֹאֲבִים רוּחַ
הַקֹּדֶשׁ, וְלָכֵן כָּל מִי שֶׁשָּׁשׁ וְשִׂמַּח בְּכָל עָרַב בְּשְׂמִיחַת בֵּית הַשְׁוֹאֲבָה, יִזְכֶּה
לְטִהָרַת הַמַּחֲיִין וּלְמַחְשָׁבוֹת נְקִיּוֹת, וְכָתַב הָרַמְבַּ"ם (פָּרָק ח') מֵהַלְכוֹת לְיֹלָב הַלָּכָה
ט"ו) הַשְׂמִיחָה שִׁישְׂמַח אָדָם בַּעֲשִׂיַת הַמִּצְוָה וּבִאֲהַבַת הָאֵל שֶׁצִּוָּה בָּהֶן

עבודה גדולה היא, וְכָל הַמוֹנֵעַ עֲצָמוֹ מִשְׁמָחָה זֶה, רָאוּי לְהַפְרֵעַ מִמֶּנּוּ, שְׁנֵאָמַר (דְּבָרִים כ"ח) "תַּחַת אֲשֶׁר לֹא עֲבַדְתָּ אֶת הָיוֹי"ה אֱלֹקֶיךָ בְּשִׁמְחָה וּבְטוֹב לֵבָב", וְכָל הַמַּגִּיס דַּעְתּוֹ וְחוֹלֵק כְּבוֹד לְעֲצָמוֹ וּמִתְכַּבֵּד בְּעֵינָיו בְּמִקְוֹמוֹת אֵלּוּ חוּטָא וְשׁוּטָה, וְעַל זֶה הִזְהִיר שְׁלֵמָה וְאָמַר (מְשָׁלִי כ"ה ו') "אַל תִּתְּהַדָּר לִפְנֵי מֶלֶךְ" וְכָל הַמִּשְׁפִּיל עֲצָמוֹ וּמִקַּל גּוֹפּוֹ בְּמִקְוֹמוֹת אֵלּוּ, הוּא הַגְּדוֹל הַמְּכַבֵּד הַעוֹבֵד מֵאַהֲבָה, וְכֵן דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אָמַר (שְׁמוּאֵל ב' ו') "וַיִּנְקֹלְתִּי עוֹד מִזֹּאת וְהָיִיתִי שָׁפֵל בְּעֵינַי", וְאֵין הַגְּדֹלָה וְהַכְּבוֹד אֵלָּא לְשִׂמְחָה לִפְנֵי הַשֵּׁם, שְׁנֵאָמַר (שְׁמוּאֵל ב' ו') "וְהַמֶּלֶךְ דָּוִד מִפְּזֹז וּמִכְרַכֵּר לִפְנֵי הָיוֹי"ה".

ג. אַל תִּשְׁכַּחוּ שְׁגָם בִּימֵי הַחֵג וְחַל הַמוֹעֵד מְחַיִּיבִים לְלַמֵּד תּוֹרָה, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁלֹא יַחֲסֹר יוֹם אֶחָד מִבְּלִי לַמּוֹד מִקְרָא (שְׁבָכָל יָמוֹת הַשָּׁבוּעַ הַזֶּה לּוֹמְדִים פָּרַשְׁת וְזֹאת הַבְּרָכָה, כִּי בַשָּׁבוּעַ אַחֵר כָּךְ כָּבֹד מִתְחִילִים בְּרֹאשִׁית), וְכֵן לְגִרְסַת הַרְבֵּה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, וְעַל כָּלֵם לֹא לְהַחֲסִיר אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי בְּכָל יוֹם, וְשִׁמְחָה עַל גְּבִי שִׁמְחָה שְׁבִדְיוֹק בְּיוֹם חֲמִישִׁי שֶׁל חַל הַמוֹעֵד סְכוּת שְׁזָה הַלּוּלָא שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, עוֹשִׂים סִיּוֹם עַל מַסָּכַת בְּרֻכּוֹת, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שִׁיִּצְטָרֵף לְלַמֵּד כָּל יוֹם דָּף הַיּוֹמִי מְסַדֶּרֶת דָּף הַיּוֹמִי.

ד. לֹא מִמֶּלֶךְ לְנִסֵּעַ עִם הַיְלָדִים בְּחַל הַמוֹעֵד בְּמִקְוֹמוֹת שִׁישׁ שְׁמָה פְּרִיצוֹת וְכוּ', וְהוֹלִלּוֹת וְכוּ', וְתַעֲרֹבוֹת שֶׁל גְּבָרִים וְנָשִׁים וְכוּ', אֲשֶׁרִי מִי שֶׁנוֹסֵעַ עִם יְלָדָיו אֶל קִבְרֵי הַצַּדִּיקִים, שְׁזָה הַמָּקוֹם הַכִּי יָפֶה וּבְטוֹחַ, וְכָבֹד אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צַדִּיק סִימֵן קע"ג) עַל יְדֵי הַשְׁתַּטְחוֹת עַל קִבְרֵי הַצַּדִּיקִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה לוֹ טוֹבוֹת אֵף עַל פִּי שְׁאִינוֹ רָאוּי לָכֶּה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִזְכֶּה אֶתְכֶם לְקִים אֶת מִצְוֹת הַחֵג בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וּבִזְכוּת זֶה יִמָּשֵׁךְ עֲלֵיכֶם שִׁמְחָה עַל כָּל הַשָּׁנָה.

הַמֵּאֲחִיל לָכֶם חַג שִׁמְחָה מְאֹד

י.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רַבִּיעִי י"ד תִּשְׁרִי עָרַב חַג הַסְּכוּת שֵׁם הַשֵּׁם [ה'] ה'תשע"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סִלָּה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלִלִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תִּלְמִידֵי "הַיֵּכָל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים
בְּ"בִנְיָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַיּוֹ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

יַעַן שֶׁעָכְשׁוּ נִכְנָסִים יְמֵי סְכוּת הַקִּדּוּשִׁים, עָלִינוּ לְשֹׁמֵחַ מְאֹד מְאֹד
בְּכָלִיּוֹת הַחֵג, וְכֵן לַעֲשׂוֹת בְּכָל לַיְלָה שְׂמִיחַת בֵּית הַשְּׂוֹאֲבָה, שְׂאֲמָרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקִּדּוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה ע' סִימָן ח') לָמָּה הָיוּ קוֹרְאִים אוֹתוֹ
בֵּית הַשְּׂוֹאֲבָה? שֶׁמֶשֶׁם הָיוּ שְׂוֹאֲבִים רוּחַ הַקֹּדֶשׁ; כִּי מֵרַב שְׂמִיחָה שָׁעַם
יִשְׂרָאֵל הָיוּ כָּל כֶּךָ שְׂמִיחִים וְעֲלִיזִים, עַל יְדֵי זֶה זָכוּ לִהְיוֹת דְּבוּקִים בּוֹ
יִתְבָּרֵךְ, וְהִרְגַּע שְׂאָדָם דְּבוּק בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְכָל מִחַ מִחֲשֻׁבָּתוֹ זֶה
רַק הַקִּדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, עַל יְדֵי זֶה הוּא זוֹכֶה לְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ, כִּי בְּאֵמַת אָדָם
צָרִיךְ תָּמִיד לְהַחֲדִיר בְּעַצְמוֹ אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בִּלְעָדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל,
וְהַכֵּל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וּבְכָל תְּנוּעָה וּתְנוּעָה שֶׁם אֵלּוּפוֹ שֶׁל עוֹלָם,
וְאִי אֶפְשָׁר לְהִגִּיעַ אֶל זֶה אֲלָא עַל יְדֵי שְׂמִיחָה, כִּי גַם הַנְּבִיאִים שִׁשְׁרָתָהּ
עֲלֵיהֶם רוּחַ טְהָרָה, רוּחַ נְבוּאָה שֶׁהִרְגִּישׁוּ עַל עַצְמָם תָּמִיד רוּחַ אֱלֹקֵי,
הָיָה לִפְנֵיהֶם תֵּף וְנֶבֶל וְכִנּוֹר, כָּמוֹ שֶׁכָּתוּב (שְׁמוּאֵל א' י"ה) "וּפָגַעַת חֶבֶל
נְבִאִים יָרִידִים מִהַבְּמָה וּלְפָנֵיהֶם נֶבֶל וְתֵף וְחִלִּיל וְכִנּוֹר וְהֵמָּה מִתְנַבְּאִים",
כִּי אִי אֶפְשָׁר לְהִגִּיעַ לְשִׁלְמוֹת הַדִּבְקוֹת בְּטוֹל אֶל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא,
אֲלָא עַל יְדֵי תִקְוָה שְׂמִיחָה, וְלָכֵן רְצִיתִי מְאֹד שֶׁכָּל לַיְלָה תַּעֲשׂוּ שְׂמִיחַת
בֵּית הַשְּׂוֹאֲבָה, מְלַבֵּד שֶׁתִּשְׁמְרוּ עַל הַיְלָדִים שֶׁלָּכֶם שֶׁלֹּא יַעֲשׂוּ חֵס וְשְׁלוֹם
שׁוֹם הַזְקוּת, וְאַתֶּם צְרִיכִים לָדַעַת כִּי לְשֹׁמֵר עַל הַיְלָדִים זֶה מַעֲקָר מַצּוֹת
הַחֲנוּךְ, וְכָמוֹ שְׂאֲמַר מוֹהֲרָנ"ת ז"ל שֶׁאֲצֻלוֹ עֲבוֹדַת חֲנוּךְ הַיְלָדִים חָשׁוּב
כָּמוֹ עֲבוֹדַת חֲצוֹת שְׁלוֹ, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת בְּנִים סִימָן ס"ד) צָרִיךְ
לְלַמֵּד אֶת הַתִּינוּק דְּרָךְ אֶרֶץ מִנְעוּרָיו; וְלָכֵן שֶׁכָּל אֶחָד וְאֶחָד יִשְׁמַר עַל
הַיְלָדִים שְׁלוֹ.

הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁנֹזֶכָה לְהִיּוֹת שְׂמֵחִים וְעֹלִיזִים כָּל יְמֵי חַג
הַסִּכּוֹת בְּשִׁירוֹת וְתַשְׁבָּחוֹת לְהַקְדֹּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חַג שְׂמֵחַ וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה

י.א.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעִי עָרַב חַג הַסִּכּוֹת שֵׁם הַשֵּׁם [ה'] י"ד תּשׁרִי ה'תשע"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל לִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמִנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תִּלְמִידֵי "הֵיכַל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים
בְּ"יבִנְאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַיְ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

הַרִינִי מוֹדָה וְנוֹתֵן תּוֹדָה גְּדוֹלָה לְהַיְקָר וְהַנְּעִלָה מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמִנוּ
הַרַה"ח ... בֶּן ... הַי"ו שְׁמוּסֵר אֶת נַפְשׁוֹ עֲבוּר הַתִּלְמוּד תּוֹרָה וְהַבֵּית סֵפֶר
לְאַחַר שְׂשֻׁמֶע אֶת הַגְּזֵרוֹת שֶׁל מַלְכוּת הָרַשָּׁעָה שְׁעוֹשִׁים קְצוּצִים לִילְדֵי
יִשְׂרָאֵל הַלּוֹמְדִים תּוֹרָה וַיֵּשׁ קְשָׁיִים לְשֵׁלֶם לָהֶם מִשְׁכוּרוֹת, וְהוּא עוֹשֶׂה
כָּל מָה שְׂבִיכָלָתוֹ לַעֲזֹר לִי לְהַמְשִׁיךְ לְנֶשֶׁם וּלְתַפְקֵד בְּחִנּוּךְ יִלְדֵינוּ הַיְקָרִים.

אֲנִי חוֹשֵׁב שְׂרָאוּי לְכָלֵל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמִנוּ שְׂמֵמִנוּ יִלְמְדוּ וְכֵן יַעֲשׂוּ אַתֶּם
לֹא יְכוּלִים לְתַאֵר אֶת גְּדֹל הַזְכוּת שֶׁיֵּשׁ לְהָאֲבִרָךְ הַזֶּה וּמִי יִתֵּן שְׂיִקְוִמוּ
עוֹד כַּמָּה אֲנָשִׁים כְּמוֹהוּ וַיִּטּוּ שְׂכֶם לַעֲזֹר לְהַמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ שְׁלֹא יִקְרְסוּ
וּבְזָכוֹת זֶה יִזְכֶּה לְצִאֵת מִכָּל הַצָּרוֹת וְהַמְרָעִין בִּישׁוּן שְׁנַמְצָאִים בְּעוֹלָם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חַג שְׂמֵחַ וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה

יב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעִי עָרַב חַג הַסְּכוּת שֵׁם הַשֵּׁם [ה'] י"ד תִּשְׁרִי ה'תשע"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לֵוִית אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תִּלְמִידֵי "הַיֵּכָל הַקָּדֵשׁ" הַגָּרִים
בְּ"בִנְיָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַיּוֹ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

הִנֵּה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (סֵפֶה כז:): עַל הַפֶּסוּק (וַיִּקְרָא כ"ג) "כָּל
הָאֶזְרַח בְּיִשְׂרָאֵל יֵשְׁבוּ בְּסִכַּת" מְלַמֵּד שֶׁכָּל יִשְׂרָאֵל רְאוּיִם לִישֹׁב בְּסִפָּה
אַחַת; וְאָמְרוּ צְדִיקִים שְׁמֹזָה מוֹבֵן אֵיךְ שֶׁכָּל־ל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל יְכוּלִים
לְשִׁבַּת בְּסִפָּה אַחַת, שְׁזֶה מְרַמֵּז עַל אַחָדוֹת עַם יִשְׂרָאֵל, שֶׁבְּסִכּוֹת יְכוּלִים
כָּל־ל יִשְׂרָאֵל לְהִתְאַחֵד יַחַד, וְכֵן אָמְרוּ (וַיִּקְרָא רַבָּה פְּרָשָׁה ל' סִימָן י"ב) "עַץ
עֵבֶת" אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, מָה הָדֵס יֵשׁ בּוֹ רֵיחַ וְאֵין בּוֹ טַעַם, כִּךְ יִשְׂרָאֵל יֵשׁ בָּהֶם
שֵׁיִשׁ בָּהֶם מַעֲשִׂים טוֹבִים וְאֵין בָּהֶם תּוֹרָה. וְ"עָרְבֵי נַחֵל" אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל,
מָה עָרְבָה זֶה אֵין בָּהֶם טַעַם וְאֵין בָּהֶם רֵיחַ, כִּךְ הֵם יִשְׂרָאֵל יֵשׁ בָּהֶם בְּנֵי
אָדָם שְׂאֵין בָּהֶם לֹא תּוֹרָה וְלֹא מַעֲשִׂים טוֹבִים. וּמָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
עוֹשֶׂה לָּהֶם? לֹא־בָדֵן? אֵי אִפְשָׁר! אֲלֹא אָמַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִקְשְׁרוּ כָּל־ם
אֲגָדָה אַחַת וְהֵן מְכַפְּרִין אֱלֹהֵי עַל אֱלֹהֵי, וְאִם עֲשִׂיתֶם כִּךְ, אוֹתָהּ שַׁעֲהָ אֲנִי
מִתְעַלָּה. הִדָּא הוּא דְכָתִיב (עֲמוּס ט') "הַבּוֹנֶה בְּשָׁמַיִם מַעְלוֹתָיו" וְאִימָתִי הוּא
מִתְעַלָּה, כְּשֶׁהֵן עֲשׂוּיִין אֲגָדָה אַחַת, שְׁנֵאֲמַר (שם) "וְאֲגָדָתוֹ עַל אֶרֶץ יִסְדָּה"
לְפִיכֹךְ מִשֶּׁהָ מְזַהֵר לְיִשְׂרָאֵל "וּלְקַחְתֶּם לָכֶם בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן"; שֶׁהִד' מִינִים
לִוְלָב אֶתְרוּג הַדָּסִים וְעָרְבוֹת מְרַמֵּזִים עַל ד' סוּגֵי אֲנָשִׁים שֵׁיִשׁ בֵּין כָּל־ל
יִשְׂרָאֵל, וּבְסִכּוֹת מִתְאַגְּדִים יַחַד, שְׂאֵז הוּא זְמַן שֶׁל אַחָדוֹת וְאַהֲבָה שֶׁכָּל־ל
נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל צְרִיכִים לְהַחֲזִיק אֶת עֲצָמָם בְּיַחַד, וּבְזֶה מְכַנִּיעִים אֶת
הַסֵּמ"ך-מ"ם שֶׁכָּל הָעֲנִיָּן שֶׁלּוֹ הוּא רַק פְּרוּדִים "הַפֶּרֶד וּמִשְׁל" וּמִרְחָק
וּמִנִּתָּק אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וּבְסִכּוֹת צְרִיכִים לֹא־אֶחָד אוֹתָם
בְּיַחַד עַל יְדֵי הַד' מִינִים שֶׁהֵם נִקְרָאִים בְּזִהָר (וַיְחִי רכ"א). הַנֶּשֶׁק שֶׁל הַמֶּלֶךְ,
וְשׂוֹאֲלִים הַמִּלְאָכִים מִי נִצָּח אֶת הַמִּלְחָמָה הַגְּדוֹלָה שֵׁיִשׁ בֵּין נִשְׁמוֹת
יִשְׂרָאֵל מִיּוֹם רֹאשׁ הַשָּׁנָה וְיּוֹם הַכַּפּוּרִים עַד חֲמִשׁ עֶשְׂרֵה יוֹם לְחַדֵּשׁ ?
וְעוֹנִים לָהֶם מִי שֶׁמַּחֲזִיק אֶת הַנֶּשֶׁק בְּיָדוֹ, וְשׂוֹאֵל עַל זֶה מוֹהֲרָנ"ת ז"ל

הָרִי כְּשֶׁמִּנְצָחִים אֶת הַמִּלְחָמָה כְּכֹר לֹא מַחְזִיקִים נֶשֶׁק בְּיָד, וּפֹה בַּחַג
הַסְּכּוֹת עֲדִין מַחְזִיקִים אֶת הַנֶּשֶׁק שֶׁהֵם הִד' מִיָּנִים לִוְלֵב אֶתְרוּג עֲרָבָה
וְהַדְּסִים בֵּיד, נִמְצָא שֶׁעֲדִין לֹא נִצְחוּ אֶת הַמִּלְחָמָה? אֲלֹא מִתְרַץ, כָּל זֶמֶן
שֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל מַחְזִיק אֶת הַנֶּשֶׁק שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁזֶה מֵאֲנָא קָרְבָּא
בִּידוּי, שֶׁעֲדִין מַחְזִיק אֶת הַנֶּשֶׁק בְּיָד, הוּא הַמִּנְצָח. הֵינּוּ כָּל זֶמֶן שֶׁנִּשְׁמֹת
יִשְׂרָאֵל מַחְזִיקִים אֶת עֲצָמָם בְּיָחַד בְּזֶה הֵם מִנְצָחִים אֶת הַמִּלְחָמָה, כִּי
עָקֹר הַשְּׁלֵמוֹת כְּשֶׁעַם יִשְׂרָאֵל מֵתֹאחֲדִים יַחַד, וְזֶה מָה שֶׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (תַּנְחוּמָא נִצְבִּים) בְּנֶהֱג שֶׁבְּעוֹלָם אִם נוֹטֵל אָדָם אֲגָדָה שֶׁל קִנִּים
שָׂמָא יָכוֹל לְשַׁבְּרָם בְּבֵת אַחַת, וְאֵלּוּ נוֹטֵל אַחַת אַחַת אֶפְלוּ תִינוּק מִשְׁבָּרָן,
וְכֵן אֶת מוֹצֵא שָׂאִין יִשְׂרָאֵל נִגְאָלִין עַד שֶׁיִּהְיוּ כָּלָן אֲגָדָה אַחַת; וְלָכֵן דִּיקָא
בַּחַג הַסְּכּוֹת מִתְגַּלֶּה הַפְּרָצוּף הַמְּגִנָּה שֶׁל הַסֵּמ"ך-מ"ם שְׁלֹוֹחַם נִגְד עִם
יִשְׂרָאֵל, עַל יְדֵי שֶׁעוֹשֶׂה פְּרוּדִים בֵּינֵיהֶם, וּמִפּוֹרֵר אוֹתָם, כִּי כָּל כַּחוּ הוּא
מִסְטָרָא דִּפְרוּדָא, הֵינּוּ שֶׁמִּפְרִיד בֵּין הַדְּבָקִים, וְלָכֵן בַּחַג הַסְּכּוֹת שֶׁעַם
יִשְׂרָאֵל יוֹשְׁבִים בְּיָחַד בְּסִכָּה, וְכֵן מַחְזִיקִים בְּיָד אֶת הַד' מִיָּנִים שֶׁהֵם ד'
סוּגִי בְּנֵי אָדָם שֵׁישׁ בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל, צְדִיקִים בֵּינוֹנִים וְרָשָׁעִים, וּפְחוּתִים
שֶׁבְּפְחוּתִים וְכו', וְאֵף עַל פִּי כֵן מֵתֹאחֲדִים יַחַד, עַל יְדֵי זֶה נִזְכָּה
לְהַגָּאֵל גְּאֻלַּת עוֹלָם, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (תַּנְחוּמָא נִצְבִּים) אֶת מוֹצֵא שָׂאִין יִשְׂרָאֵל
נִגְאָלִין עַד שֶׁיִּהְיוּ כָּלָן אֲגָדָה אַחַת שְׁנֵאֲמַר (וְרַמְיָה ג') "בְּיָמִים הָהֵם וּבָעֵת
הַהִיא נָאִם הוֹי"ה יִבְאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי יְהוּדָה יַחְדוֹ" וְגו' כְּשֶׁהֵן אֲגוּדִים
מִקְבָּלִין פָּנֵי שְׂכִינָה; וְכֵן אֲמָרוּ (יִלְקוּט הוֹשַׁע רַמְז' תַּק"ג) אֲמָרוּ יִשְׂרָאֵל לְפָנֵי
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם אֵימָתִי אַתָּה גּוֹאֲלָנוּ? אָמַר הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא לְכַשְׁתַּדְּרוֹ בַּמִּדְרָגָה הַתַּחְתּוֹנָה אוֹתָהּ שַׁעָה אֲנִי גּוֹאֵל אֶתְכֶם,
דְּכַתִּיב (הוֹשַׁע ב') "וְנִקְבְּצוּ בְּנֵי יְהוּדָה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יַחְדוֹ וְשָׁמוּ לָהֶם רֹאשׁ
אֶחָד וְעָלוּ מִן הָאָרֶץ", וְכַתִּיב (תְּהִלִּים מ"ד) "כִּי שָׁחָה לְעֹפֹר נִפְשָׁנוּ" מָה
כְּתִיב בַּתְּרִיָּה "קוֹמָה עֲזֹרָתָה לָנוּ", אָמַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַכֹּל מִכֶּם,
כְּשׁוֹשְׁנָה זֹו מִפְּרִיחַת וְלִבָּה לְמַעְלָה, כִּף אֶתָּם כְּשֶׁתַּעֲשׂוּ תְּשׁוּבָה וִיְהִי
לְבַבְכֶם לְמַעְלָה מְכוֹן כְּשׁוֹשְׁנָה הַזֹּו לְמַעְלָה, אֲנִי גּוֹאֵל אֶתְכֶם, שְׁנֵאֲמַר
(הוֹשַׁע יד) "אֶהְיֶה כְּטֹל לְיִשְׂרָאֵל" אֵימָתִי 'כְּשִׁפְרַח כְּשׁוֹשְׁנָה'; וְהִנֵּה כְּכֹר

יִרְדְּנוּ בִּירִידוֹת כְּאֵלוֹ שָׁאִין עוֹד יִרִידָה כְּמוֹהוּ וְכוּ', וּבְנֵי הַנְּעוּרִים יוֹצְאִים לְתַרְבוֹת רְעָה וְכוּ', וְאִין עֲצָה אַחֲרֵת אֲלֵא לְקַבֵּצַם יַחַד וּלְקַרְבָם אֶל אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, וְדִיקָא אֲזִי נִזְכָּה לְהַגְאֵל, וְיִדּוּעַ אִיךְ שְׁבַחוּץ נוֹשֵׁב רוּחַ שֶׁל כְּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת וְרוּחַ שֶׁל הַפְּקָרוֹת וְנֶאֱמָר וְכוּ', וְנִעְרִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל נִתְפָּסִים בְּרֶשֶׁת הַסֶּמֶךְ-מ"ם וְכוּ', וְלִכֵּן עָלִינוּ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְקַרֵּב אֶת כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, לְגַלוֹת וּלְפָרֶסֶם אֶת אֲמִתּוֹת מְצִיאוֹתָיו יִתְבָּרַךְ וְאֵת גְּדֹל רַחֲמָנוֹתָיו עַל כָּל בֶּר יִשְׂרָאֵל, וְכֵן נִזְכָּה לְהַגְאֵל.

וְהִנֵּה אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (כֹּלָה רַבְתִּי פָּרָק ב') בְּכָל יוֹם מִלְּאָךְ יוֹצֵא מִלְּפָנֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְחַבֵּל אֶת הָעוֹלָם, כִּיּוֹן שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְסַתְּכָל בְּתִינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, מִיד נִהַפֵּךְ כַּעֲסוֹ לְרַחֲמִים, וְלִכֵּן בָּאתִי לְבַקֵּשׁ מִכָּלֵל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ כָּל מִי שֵׁישׁ לוֹ יְלָדִים הֵן בָּנִים וְהֵן בָּנוֹת בְּמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ וְעֵדִין לֹא שְׁלָמוֹ הַשֹּׁכֵר לְמוֹד, שֶׁתִּכְףּ וּמִיד שֶׁתִּתְּדֵלוּ לְשֵׁלֵם אֶת הַשֹּׁכֵר לְמוֹד, כִּי מוֹבָא מִצְדִּיקִים אֲשֶׁר סִגְלָה לִילָדִים טוֹבִים וְשָׂאף פַּעַם לֹא יֵצְאוּ לְתַרְבוֹת רְעָה זֶה רַק אִם מְשַׁלְמִים שֹׁכֵר לְמוֹד, וּמִי שֶׁמִּתְרַשֵּׁל מִלְּשֵׁלֵם שֹׁכֵר לְמוֹד יִהְיֶה בְּטוֹחַ שֶׁיִּלְדֵּיו יֵצְאוּ לְתַרְבוֹת רְעָה רַחֲמָנָא לִיִּצְלֵן.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל הַהוֹרִים שֶׁעֵדִין לֹא שְׁלָמוֹ שֹׁכֵר לְמוֹד, שֶׁיִּשְׁתְּדֵלוּ תִכְףּ וּמִיד לְשֵׁלֵם בְּלִי שׁוּם דְּחוּי כָּלֵל, כִּיִּדּוּעַ אֲשֶׁר מְלָכוֹת הָרִשְׁעָה קִצְצִין אֶת הַהִכָּנְסוֹת שֶׁל הַתְּלִמוּדִי תוֹרָה לְבָנִים, וְשֶׁל הַבְּתִי סֵפֶר לְבָנוֹת, וְהַחֲדָשׁ הַזֶּה אֵין לָנוּ מְאִיפָה לְשֵׁלֵם מִשְׁכָּרֵת לְהַמְלָמְדִים וּלְהַמּוֹרוֹת, וְזֶה רִשְׁעוֹת וְהַפְּקָרוֹת וְאַכְזָרִיוֹת גְּדוֹל מִהַהוֹרִים שֶׁמְזַנְיָחִים וְלֹא מְשַׁלְמִים שֹׁכֵר לְמוֹד, וְנִכְנָס הַחֵג וְאֵין לָנוּ מְאִיפָה לְשֵׁלֵם לְהַמְלָמְדִים וְהַמּוֹרוֹת, וְלִכֵּן כָּל מִי שֶׁחֵיב עֵדִין שֹׁכֵר לְמוֹד שֶׁתִּכְףּ וּמִיד יִרְאֶה לְשֵׁלֵם אֶפְלוֹ קֶצֶת מִהַחֹב, כְּדִי שֶׁנוֹכַל לְשֵׁלֵם אֶת הַמְשָׁכָרֵת לְהַמְלָמְדִים וְהַמּוֹרוֹת, וּבִזְכוּת זֶה יִהְיֶה בְּטוֹחַ שֶׁיִּהְיֶה לוֹ יְלָדִים יְרָאִים וְשַׁלְמִים.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּלֵל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ שֶׁתִּהְיוּ חֲזָקִים בְּכָל יוֹם

לְלַמֵּד דָּף גִּמְרָא בְּסִדְרַת הַדָּף הַיּוֹמִי, וְאַשְׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם
דָּף ב'בְּלִי, וְדָף י'רוּשְׁלָמִי, וּפְרָק תּוֹסֵפְתָא. שְׁעַל יְדֵי זֶה הוּא בּוֹנֶה לְעַצְמוֹ
בֵּית נִצְחִי, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֵיכֶם דְּבַר זֶה, כִּי רֹאִים בְּחוּשׁ אֶשֶׁר אָדָם עוֹשֶׂה
כָּל מָה שְׁבִיכְלָתוֹ לְקִנּוּת בֵּית, בְּעוֹלָם הָעוֹבֵר הַזֶּה, שֶׁהַיּוֹם כָּאֵן וּמָחָר
הוּא בְּקֶבֶר. מָה שְׁאֵין כֵּן מִי שְׁבוֹנֶה לְעַצְמוֹ בֵּית נִצְחִי זֶה נִשְׁאָר לוֹ לְנִצָּח
נִצְחִים, אֶשֶׁרֵי לוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חַג שְׁמִחָה וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה

יג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי ד' דְּחַל הַמוֹעֵד סְכוּת כ' תִּשְׁרִי ה'תשע"ד.
שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל לִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְּקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תַּלְמִידֵי "הַיִּכָּל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים
בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַיּוֹ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

דְּעוּ לָכֶם שֶׁהַלִּילָה הוּא הַזְמַן הַכִּי קָרִיטִי בַּשָּׁנָה, כִּי כֵּן מוּבָא בַּזֶּהָר
(צו"ל"ב). בְּהַאי יוֹמָא פְּקִיד מְלָכָא לְמִיּהֵב פְּתָקִין לְסַנְטִירָא, וּמִסְתִּימִי דִּינִין,
וְאַסְתִּים לִישָׁנָא בִישָׂא מְעֻלְמָא; בְּיוֹם הַזֶּה הוֹשַׁעְנָא רַבָּה, כָּל הַפְּתָקָאוֹת
יוֹצְאוֹת וְהַמְקַטְרֵג מְסִים אֶת קְטְרוֹגָיו וְכוּ', זֹאת אוֹמֶרֶת מָה שְׁכָתְבוּ עַל
הָאָדָם בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה מָה שְׁיִקְרָה אֵתוּ בְּכָל הַשָּׁנָה לְטוֹב אוֹ לְהַפֵּךְ וְכוּ'
וְכוּ', וְחַתְמוּ עַל זֶה בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים וְכוּ', דְּעוּ לָכֶם כִּי בְּיוֹם הוֹשַׁעְנָא רַבָּה
כָּבֵר הַשְּׁלוּחִים יוֹצְאִים עִם הַפְּתָקָאוֹת, אֲבָל בְּלִילָה זֶה יְכוּלִים עוֹד לַפְּעַל
לְקַרֵּעַ אֶת הַפְּתָק וּלְהַתְעַקֵּשׁ אֲנִי רוֹצֶה פְּתָק חֲדָשׁ אִם כָּתְבוּ עָלֵי פְּתָק
שְׁלֹא מְקַבֵּל עָלֵי וְכוּ', וְלִכֵּן הַלִּילָה זֶה לִילָה קָרִיטִי מְאֹד מְאֹד, וְאַסּוּר
לְקַחַת אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, כִּי כָּל הַגּוֹרֵל שֶׁל הָאָדָם עַל כָּל הַשָּׁנָה הֵבֵא עָלֵינוּ
תְּלוּי בְּהוֹשַׁעְנָא רַבָּה, וְלִכֵּן בְּלִילָה הַזֶּה קוֹרְאִים אֶת כָּל מִשְׁנֵה תוֹרָה, הֵינּוּ
חֲמֵשׁ דְּבָרִים, וְאַצְלָנוּ נוֹהֲגִים שְׁאֶחָד אוֹ שְׁתֵּים אוֹ שְׁלוֹשׁ קוֹרְאִים אֶת כָּל
סֵפֶר דְּבָרִים, וְכָלֵם אוֹמְרִים אֵתוּ בְּלַחֲשׁ, וְכֵן זֶה הוֹלֵךְ מִהֵר, כִּי אִם אָדָם
צָרִיךְ לְהַגִּיד אֶת זֶה לְבֹד, זֶה יִקַּח לוֹ כִּמְהָ שְׁעוֹת, וְכֵן יִרְדֵּם בְּאַמְצֵעַ וְכוּ',

וְלִכֵּן אֶצֶל הַחֲסִידִים הַמְּנַהֵג שְׂבַעַל קוֹרָא, קוֹרָא בְּקוֹל אֶת הַפְּרָשָׁה וְכָלֵם אוֹמְרִים אַחֲרָיו בְּלַחֵשׁ, וְאִם קָשָׁה לְבַעַל קוֹרָא אֶחָד אֵז לֹוֹקָחִים כְּמָה בְּעָלֵי קוֹרָא, וְזֶה לֹא לֹוֹקֵחַ יוֹתֵר מִשְׁעָה וְחֲצִי, אֲבָל הַתְּקוּנִים שְׁזֶה מִתְּקֵן לְמַעַלָּה בְּשָׁמַיִם אִי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם אֶפְשָׁר לְגַמֵּר אַחֵר כִּךְ אֶת כָּל סֵפֶר תְּהִלִּים, מַה טוֹב וּמַה נָּעִים, וְעַל כָּל פָּנִים לֹוֹמֵר אֶת הָעֲשָׂרָה מִזְמוּרֵי תְּהִלִּים שֶׁהֵם ה' "תְּקוּן הַכָּלֵלִי" שְׁזֶה כָּלֵל מְכַל הַתְּהִלִּים, וְהָעֶקֶר לְהַתְּבוּדָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבַקֵּשׁ רַחֲמֵי שָׁמַיִם עַל עֲצֻמְנוֹ שְׁנִזְכֶּה כְּכֹר לְשָׁנָה טוֹבָה וּמִתּוֹקָה, שִׁיְהִיָּה שְׁנָה סוּף לְכָל צְרוּתֵינוּ וּתְחִלָּה וְרֹאשׁ לְפִדְיוֹן נַפְשֵׁנוּ, וְנִזְכֶּה לְפִרְנָסָה בְּנִקְלָה, וְאֶשֶׁר וּמִנּוּחָה וַיִּשׁוּב הַדַּעַת, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אֵל תְּהִי בְּטִלְנִים בְּלִילָה הַזֹּאת, תִּרְאוּ לְהַתְּבוּדָה אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר הַדְּבוּרִים שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ זֶה עוֹשֶׂה רָשָׁם גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם, וַיְכּוּלִּים לְקַרֵּעַ אֶת הַפֶּתַח אִם חֵס וְשָׁלוֹם נִגְזֹר עַל מִיִּשְׁהוּ אֵיזָה גִּזְרָה רָעָה וְכו', עֲכָשׁוּ בְּהוֹשַׁעְנָא רַבָּה הוּא הַזְּמַן עִם דְּמַעוֹת לְשָׁנוֹת אֶת הַפֶּתַח וְלְהַתְּעַקֵּשׁ אֲנִי רוֹצֶה פֶּתַח חֲדָשׁ.

בְּיוֹם שְׁמִינִי עֲצַרְתָּ וּשְׂמַחַת תּוֹרָה לְרֹאוֹת בְּלִילָה וּבְיוֹם לְרִקְדָה וּלְשִׂמְחָה הַרְבֵּה עִם הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וּבְפֶרֶט הַשְּׁנָה תַּעֲשׂוּ הַקְּפוֹת שְׁנִיּוֹת אֶצְלָנוּ בְּרַחֲבָה הַחֲדָשָׁה (אִם לֹא יִרְדַּ גֶּשֶׁם), וְאִמֵּר הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְדוּשׁ זִי"ע שְׂבִיזָה שְׁעִם יִשְׂרָאֵל רוֹקְדִים וּשְׂמִיחִים בְּהַתְּלַהֲבוֹת גְּדוֹל עִם הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, עַד שְׁמִזְעִיעִים וְכו', בְּזֶה גּוֹרְמִים שְׂמֵלָאֲכִי מַעַלָּה מְקַנְאִים בָּנוּ, וְלִכֵּן רָאוּ לְבֹא בִּיחָד לְבֵית הַכְּנֶסֶת בְּהוֹשַׁעְנָא רַבָּה וּבְשְׂמַחַת תּוֹרָה, וְלִרְקֹד הַרְבֵּה עִם הַתּוֹרָה, וְכֵן לְחַנּוּךְ אֶת הַיְלָדִים גַּם כֵּן לְלִמּוּד תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וּבְשִׁבְלִי זֶה נוֹתֵנִים לְכָל יֶלֶד עֲלִיָּה בְּסֵפֶר תּוֹרָה, כְּדִי לְהַטְעִימוֹ מִטַּעַם שֶׁל מִתִּיקוֹת הַתּוֹרָה, וְעַל כֵּן רָאוּ לְקַבֵּל עַל עֲצֻמְכֶם לְשֹׁמֵר עַל יְלָדֵיכֶם, כִּי כָּל כִּךְ חֲבָל שֶׁהַיְלָדִים שְׁלָנוּ יִלְכוּ לְאַבּוּד וְכו', וְהַכֵּל תְּלוּי רַק כְּפִי הַחֲנוּךְ שֶׁמְקַבְּלִים מִהָאָבָא וְהָאֵמָא, כִּי כִךְ אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סְפָה נ"ו:) שׁוֹתָא דִּינוּקָא בְּשׁוּקָא אוֹ דְּאִבּוּיָה אוֹ דְּאִמִּיָּה, מַה שֶׁהִתִּינוּק מְדַבֵּר בְּשׁוּק, זֶה שְׁמַע אוֹ מִהָאָבָא אוֹ מִהָאֵמָא, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הַהוּרִים שְׂמַחְנִכִּים אֶת עֲצָמָם בְּמִדַּת הַסְּבִלְנוֹת וְכו', וְלֹא לְהַתְּפַרֵּץ אֶחָד עַל הַשְּׁנִי וְכו', וְכֵן לֹא לְגוֹל וּלְקַלֵּל

אָחד אַתּ הַשָּׁנִי וכו', כַּדִּי שֶׁהֵילָדִים יִקְחוּ דָגְמָא חַיָּה מֵהַהוּרִים שְׁלֵהֶם, כִּי הַחֲנוּךְ מִתְחִיל בְּבֵית, מֵה שֶׁהֵילָדִים רוֹאִים וְשׁוֹמְעִים בְּבֵית, זֶה מֵה שְׁעוֹשִׁים וּמְדַבְּרִים בַּחוּץ, וְלָכֵן אִם רוֹאִים יְלָדִים מְפָרְעִים וכו', מְשַׁחֲתִים דְּבָרִים שֶׁל אַחֲרִים וכו', וְכֵן שֶׁל הַבֵּית הַכְּנֶסֶת וכו', צְרִיכִים לְדַעַת שְׂזֵה מֵה שְׁשָׁמְעוּ וּקְבִלוּ בְּבֵית, וְלָכֵן דִּיקָא עֲכָשׁוּ בַּהוֹשָׁעֲנָא רַבָּה וְשִׁמְחַת תּוֹרָה צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר עַל הַיְלָדִים וּלְהַסְבִּיר לָהֶם בְּנִחַת וּבִסְבָּלָנוּת, מֵה הַתְּכָלִית בְּזֵה הָעוֹלָם? רַק לָקִים אֶת רָצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאַסוּר בְּשׁוֹם פָּנִים וְאַפֵּן לְהַכּוֹת אֶת הַיְלָדִים וּלְלַכֵּת אֹתָם בְּיַד חֲזָקָה, כִּי זֶה הוֹרֵס אֶת הַיְלָדִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר וכו' וכו', יְלָדִים צְרִיכִים רַק לְהַגְבִּיָּה וּלְתַת לָהֶם מַחְמָאוֹת וכו' וכו'.

עֲכָשׁוּ בְּאִתִּי לִבְקֹשׁ אֶת כָּלֵל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁבִמּוֹצְאֵי שְׁבַת יַחֲזִיקוּ אֶת הַזְמַן שֶׁל רַבְּנוּ תָם, הֵינּוּ יְכוּלִּים לְהַתְחִיל לְהַתְפַּלֵּל עוֹד עֲשָׂרִים דְּקוֹת לִפְנֵי זֶה, הָעֶקֶר לֹא לְהַתְחִיל לַעֲשׂוֹת שׁוֹם מְלָאכָה לִפְנֵי זְמַן רַבְּנוּ תָם, כִּי שְׁבַת הוּא בִּסְקִילָה, וְלָמָּה אָנוּ צְרִיכִים לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמֵנוּ בְּסַפֵּק וכו', וְאַף שְׁאַחֲרִים לֹא אוֹמְרִים כָּכָה וכו', וְלֹא פּוֹסְקִים כָּכָה וכו', עִם כָּל זֹאת יְדוּעַ שְׁמִי שְׁמֵאֲרִיךְ עַד שִׁיטַּת רַבְּנוּ תָם אֶת הַשְּׁבַת, נִשְׁפָּע עָלָיו שְׁבוּעַ שֶׁל שְׁפַע נִוְמָה שֶׁהִקְלָתִי בְּצוּם יוֹם הַכַּפּוּרִים (רַק הַשָּׁנָה) מִפְּנֵי שְׁאִיזָה רָשָׁע עָשָׂה דִּיקָא לֹא לְהַזִּיז אֶת הַשְּׁעוֹן קִיץ, וְזֶה עֲנִין שֶׁל פְּקוּחַ נֶפֶשׁ, כִּי יֵשׁ אֲנָשִׁים שֶׁקָּשָׁה לָהֶם מְאֹד הַצּוּם, וּמֵה גַם אֲשֶׁר רַב רַבָּם שֶׁל עִם יִשְׂרָאֵל צָמִים וְאִי אֶפְשָׁר לְהַכְבִּיד עֲלֵיהֶם שְׁעָה נּוֹסֶפֶת וכו' וכו', וְלָכֵן הִקְלָתִי, אָבֵל אִם הַשְּׁעוֹן הוּא כָּבֵד שְׁעוֹן חוּרָה, צְרִיכִים לְחַכּוֹת עַד שְׁאוּכָלִים כְּפִי שִׁיטַּת רַבְּנוּ תָם, כִּי הָרִי הוּא בְּכֹרֶת וכו',[עַל כָּל פָּנִים בְּשְׁבַת אֵין אֶת הַבְּעִיָּה הַזֹּאת שֶׁל צוּם, וְלָכֵן צְרִיכִים לְחַכּוֹת עוֹד עֲשָׂרִים דְּקוֹת, וְלָמָּה שֶׁלֹּא נּוֹסִיף תּוֹסֶפֶת שְׁבַת עַל שֵׁשֶׁת יָמֵי הַחֹל כַּדִּי שִׁיזְיָה לָנוּ שְׁבוּעַ טוֹב, שְׁבוּעַ מְבָרָךְ, שְׁבוּעַ עִם שְׁפַע.

יַעֲזֹר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנוּזָכָה לְפִתְקָא טָבָא, וּלְשָׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה, שָׁנָה שֶׁל אֲהָבָה וְאַחֲדוּת בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמַר חֲזַק, וּמִי שֶׁלֹּא אוֹהֵב אֶת הַקְּהֵלָה שִׁיעֲשֶׂה טוֹבָה וַיַּעֲזֹב אוֹתָנוּ, כִּי כָּל אֶחָד

מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ עֶסוּק בְּעִנְיָנוּ וְכו', בְּדֹאגָתוֹ וּבְצָרָתוֹ וְכו', וְלִכְּנֵן אֶף
אֶחָד לֹא מַעֲנִין בְּאֶחָד שְׁמִסִּית וּמְדִיחַ נֶגֶד הַקְּהֵלָה וְכו', לֹא מַחְזִיקִים אֶת
אֶף אֶחָד בְּרִגְלִים וְכו', מִי שְׁרוּצָה לְלַכֵּת שִׁילָךְ לַחִיִּים וּלְשָׁלוֹם, אֲבָל זֹאת
אִמְרָ לָכֶם שֶׁבְּקָרוֹב מְאֹד מְאֹד יִהְיֶה פֶה שְׁנוֹי שֶׁלֹּא הָאֲמִנְתֶּם אֵיךְ שֶׁהַכֹּל
יִשְׁתַּנֶּה לְטוֹבָה, וְאִז תֵּרְאוּ אֵיךְ שִׁיבְנָאֵל הוּא גֵן עֵדֶן הַתַּחְתּוֹן מִמֶּשׁ.

הַמֵּאחֵל לָכֶם פֶּתָקָא טָבָא וְחַג שְׁמַח

יד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁלִישִׁי חַל הַמוֹעֵד סְכוּת כ' תִּשְׁרִי ה'תשע"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תַּלְמִידֵי "הַיֵּכָל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּדִים
בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ וּלְעוֹרֵר אֶת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, דָּעוּ לָכֶם כִּי שְׁמַחַת
תּוֹרָה הוּא שְׁמַחָה אֲמִתִּית, שְׁמַחָה שְׁאֲנַחֲנוּ שְׂמִיחִים שְׂזָכִינוּ לְסִים אֶת
חֲמִשָּׁה חֲמִשִּׁי תּוֹרָה, בְּכָל שָׁבוּעַ וּשְׁבוּעַ זָכִינוּ בְּמִשְׁךְ כָּל הַשָּׁנָה לְסִים
שְׁנִים מְקָרָא וְאֶחָד תַּרְגוּם עִם פְּרוּשׁ רַש"י מִפְּרֶשֶׁת הַשָּׁבוּעַ, שְׁזֶה הַשְׁמַחָה
הַכִּי גְדוֹלָה שְׁרָאוּי לָנוּ לְשְׂמַח, כִּי בְּנֵי אָדָם מְזַלְזָלִים בְּזֶה מְאֹד, וְאֶף אֶחָד
לֹא שֵׁם לֵב שְׁזֶה סִגְלָה לְאֲרִיכוּת יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרִכוֹת
ח.) לְעוֹלָם יִשְׁלִים אָדָם פְּרָשִׁיּוֹתָיו עִם הַצָּבוּר שְׁנִים מְקָרָא וְאֶחָד תַּרְגוּם,
שְׁכָל הַמִּשְׁלִים פְּרָשִׁיּוֹתָיו עִם הַצָּבוּר מְאֲרִיכִין לוֹ יָמָיו וְשָׁנוֹתָיו; וּמוֹבָא
בְּשִׁלְחַן עֲרוּךְ (אֶרֶץ חַיִּים סִימָן רפ"ה סְעִיף ג') מִיּוֹם רֵאשׁוֹן וְאֵילָךְ חָשׁוּב עִם
הַצָּבוּר; וְכָתֵב רַבְּנוּ יוֹנָה "וַיֵּשׁ בְּנֵי אָדָם שְׁנוֹהֵגִים לְקָרוֹת מְעַט בְּכָל יוֹם
וַיּוֹם מִהַשָּׁבוּעַ וּמִסִּימָיִם בְּשַׁבָּת", וְכָתֵב הַמִּשְׁנָה בְּרוּרָה (ש"ס) בְּסִפּוֹר מַעֲשֵׂה
רַב כָּתֵב בְּהִנְהַגְתָּ הַגֵּר"א שֶׁהָיָה נוֹהֵג תַּכְף אַחֵר הַתַּפְּלָה בְּכָל יוֹם לְקָרָא
מִקְצַת מֵהַסְדְּרָה שְׁנִים מְקָרָא וְאֶחָד תַּרְגוּם וּמִסִּים בְּעֶרֶב שַׁבָּת, וְאִמְרָ הָרַב
הַקְּדוֹשׁ רַבִּי יִשְׁכָּר דָּב מִבְּעִלְזָא זי"ע שְׁבִיּוֹם שְׁאָדָם לּוֹמֵד חֲמֵשׁ וְרַש"י
עִם הַתַּרְגוּם, בִּיּוֹם הַזֶּה הוּא לֹא יַחֲטָא, וְלִכְּנֵן אֶתָּה צָרִיךְ לְהַחֲדִיר בְּעֶצְמְךָ

דָּבָר זֶה אֲשֶׁר אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְכוּת שֶׁל הָאָדָם שְׁזוּכָה לִסִּים בְּכָל שָׁבוּעַ שְׁנַיִם מִקְרָא וְאַחַד תַּרְגוּם עִם פְּרוּשׁ רִשׁ"י, שְׁזֵה סִגְלָה לִירֵאת שָׁמַיִם, וְיִדּוּעַ שֶׁהָרֵב הַקְדוּשׁ מִסֵּאטְמָאָר זי"ע בַּעַל "דְּבָרֵי יוֹאֵל" וְאַחֲיו הָרֵב הַקְדוּשׁ מִסִּיגוּט זי"ע בַּעַל "עֲצֵי חַיִּים" שֶׁלָּחַם אֲבִיהֶם הַקְדוּשׁ בַּעַל "קִדְשֵׁת יוֹם טוֹב" בְּהִיוֹתָם קִטְנִים אֶל הָרֵב הַקְדוּשׁ רַבִּי מְרֹדְכִי מִנֶּאֱדָבוּרְנָא זי"ע שִׁיבְרַכְם, וְכֵן עָשָׂה הַצַּדִּיק וּבִרְךְ אוֹתָם, וְהִזְהִירָם וְאָמַר לָהֶם, יְלָדִים תִּרְאוּ לִפְטָם אֶת עֲצָמָכֶם הָרַבָּה עִם חֲמֵשׁ וָרֶשׁ"י, כִּי הִפְרַתִּי הָרַבָּה גְּדוּלִים שְׁלֹא יָדְעוּ אֵיפֹה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא גָר מִפְּנֵי שְׁלֹא לְמַדּוּ חֲמֵשׁ וָרֶשׁ"י, רוֹאִים מִכָּל זֶה אֶת הַמַּעֲלָה שֶׁל אָדָם שְׁזוּכָה לְלַמֵּד וּלְסִים בְּכָל שָׁבוּעַ שְׁנַיִם מִקְרָא וְאַחַד תַּרְגוּם עִם פְּרוּשׁ רִשׁ"י, אֲשֶׁרִי לוֹ וְאֲשֶׁרִי חֲלָקוֹ.

וְלָכֵן כְּשֶׁבֵּא שְׁמַחַת תּוֹרָה יֵשׁ לָנוּ עִם מֶה לְשַׁמֵּחַ עִם הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה שְׁאַנְחָנוּ אוֹחוּזִים בְּיַדֵּינוּ שְׁזָכִינוּ לִסִּים הַשָּׁנָה אֶת כָּל חֲמֵשֶׁה חֲמֵשִׁי תּוֹרָה שְׁנַיִם מִקְרָא וְאַחַד תַּרְגוּם, וְאַנְחָנוּ מִקְבָּלִים עַל עֲצָמָנוּ מִהִיּוֹם וְהִלָּאָה לֹא לְהַחֲסִיר יוֹם אֶחָד מִלְּלַמֵּד שְׁנַיִם מִקְרָא וְאַחַד תַּרְגוּם עִם פְּרוּשׁ רִשׁ"י.

בָּאתִי לְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ בְּכָלֵל, וְאֶת גְּבָאֵי הַבִּתִּי כְּנִסְיוֹת שְׁלֹנוּ בְּפֶרֶט, שְׁלֹא נוֹתְנִים לְבַחוּרִים הַקְּפוּת בְּשׁוּם פָּנִים וְאַפָּן, וְכֵן כָּל אֱלוֹ שְׁמִקְבָּלִים הַקָּפָה צְרִיכִים לְנַהֵג כְּבוֹד גְּדוֹל עִם הַסֵּפֶר תּוֹרָה, וְזֶה בְּזִיוֹן הַתּוֹרָה גְּדוֹל מְאֹד לְזֹרֵק אֶת זֶה בְּאוֹיֵר וְכוּ', זֶה מְנַהֵג קָלִים וּבוּרִים וְעַמִּי הָאֶרְצוֹת וְכוּ', סֵפֶר תּוֹרָה צְרִיכִים לְהַחֲזִיק בְּאִימָה וְיִרְאָה בְּרִתָּת וְזִיעַ, וּמִכָּל שֶׁפֶן שְׁאָסוּר לְתַת אֶת זֶה לְנָשִׁים.

כְּדָאֵי לְרַקֵּד שְׁעָה שְׁעֵתִים עַד שְׁלוֹשׁ שְׁעוֹת וְלֹא יוֹתֵר, כְּדִי שְׁלֹא יָבוֹאוּ לְיַדִּי קִלּוֹת רֹאשׁ וְעֶרְבוּכֵיָא בֵּין גְּבָרִים לְנָשִׁים, שְׁאֵז יֵצֵא שְׁכָרוֹ בְּהַפְסָדוֹ, וְזֶה אֲנִי מְדַבֵּר גַּם לְעַנְיֵן הַקְּפוּת שְׁנִיּוֹת, מִסְּפִיק שְׁעֵתִים לֹא צְרִיכִים יוֹתֵר, הָעֵקֶר כְּשִׁאוּחוּזִים אֶת הַסֵּפֶר תּוֹרָה לְקַבֵּל עַל עֲצָמוֹ שֶׁבִּשְׁנָה הַזֹּאת אֲנִי לֹא יַחֲסֹר שָׁבוּעַ אֶחָד מִכָּלִי לְלַמֵּד שְׁנַיִם מִקְרָא וְאַחַד תַּרְגוּם עִם פְּרוּשׁ רִשׁ"י זֶה שְׁמַחָה אֲמִתִּית שֶׁל הַתּוֹרָה, אֲבָל לֹא סֵתָם הוֹלָלוֹת וְקִלּוֹת

ראש, 'עדיף קצת שמחה אמתית לשם שמים, מהרבה שמביא הוללות והפקרות', זכרו זאת שרבנו ז"ל אמר (שיחות הר"ן סימן נ"א) את זה תקבלו ממני שלא יטעה אתכם העולם כי העולם מטעה מאד, אנחנו לא צריכים לחקות את שום בריה שבעולם, יש לנו את רבנו ז"ל וזהו זה, אשרינו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו שאנחנו מקרבים אל רבי אמת כזה רבי גדול כזה.

נא ונא תכניסו את הדבורים האלו בתוך לבכם ודעתכם, כי קהלתנו הקדושה היא קהלה יחידה במינה, ואני לא רוצה ששום משפחה לא רצויה שיצטרפו אל קהלתנו הקדושה בשום פנים ואפן, וצריכים לזכור ולהזכיר 'בנאל אינה מערי מקלט', לא כל מי שרוצה להצטרף אל קהלתנו יכול להצטרף, אני עומד על זה חזק מאד מאד, תהלה לאל יש לנו 'בית הוראה' ושם מורי צדק, וכל דבר קטן בהלכה לשאל אותם, קהלתנו הקדושה אינה הפקר כלל, ואין כאן איש כל הישר בעיניו יעשה, מי שלא מתאים לו קהלתנו הקדושה שיצא מפה מה שיותר מהר, אין לו מה לחפש אצלנו כלל.

אני מאד מאד מבקש את אנשי שלומנו תחזיקו את עצמכם ביחד, ותתרחקו מבעלי מחלקת שאין להם שום שיכות בקהלתנו, וכך אמרו חכמינו הקדושים (במדבר רבה פרשה י"ח סימן ה') אוי לרשע אוי לשכנו דתן ואבירם לפי שהיו שכנים של קרח וכו' שהיו שכנים לקראת בעל מחלקת לקו עמו ואבדו מן העולם. מה שאין כן שבט יהודה יששכר וזבולן לפי שהיו סמוכין למשה ואהרן שהם היו התורה, וכו' גם כן להיות בני תורה כדכתיב (תהלים ס') "יהודה מחקקי" וכתיב (דברי הימים א' י"ב) "ומבני יששכר יודעי בינה לעתים" וכתיב (שופטים ה') "וזבולן משכים בשבט ספר"; הרי שלף לפניך אם מחברים לבעלי מחלקת נעשים גם כן בעלי מחלקת, ולבסוף נאבדים מן העולם, ואם מחברים לבני תורה זוכים גם כן להיות בני תורה, ושםם נשאר לעולם.

ולכן אני מאד מאד מבקש את כלל אנשי שלומנו אל תטעו את

עֲצַמְכֶּם, אֲלֹא כָּל יוֹם וַיּוֹם חֶק וְלֹא יַעֲבֹר רְאוּ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקָּרָא:
מִפְּרִשַׁת הַשְּׁבוּעַ, מִשְׁנָה: לְגֵרֶס בְּכָל יוֹם כַּמָּה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, גְּמָרָא:
לְהִיּוֹת חֲזָק מְאֹד לְלַמֵּד אֶת הַדֶּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לַיּוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֹּשׁ,
וְהַשְּׁלֵשָׁה לְמוֹדִים הָאֵלּוּ הֵם עֶקֶר הָעֲשִׁירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפֹּךְ אָמְרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שִׁבְתָּ ק"כ) "וּבִבִּיתִי אֵין לֶחֶם וְאֵין שְׁמֵלָה" שְׁאֵין בִּידֵי
לֹא מִקָּרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תִלְמוּד; שְׁזֵה נִקְרָא עָנִי מִי שֶׁלֹּא לוֹמֵד בְּכָל יוֹם
אֶת הַשְּׁלוֹשׁ לְמוֹדִים הָאֵלּוּ.

הָעֶקֶר תִּרְגִּילוּ אֶת עֲצַמְכֶּם לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל יוֹם,
אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְלָחָה נִצָּחִית, הַצְלָחָה
כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם בְּנֵי אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים מֶה זֶה
לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הָיוּ מִתְמִידִים בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, וְלִכְּנֹן אֶל תְּהִיּוֹ
בְטָלָנִים, רַק תְּהִיּוּ חֲזָקִים מְאֹד בְּדַבָּר זֶה לְדַבֵּר אֶפְלוּ כַּמָּה דְּבוּרִים לְפָנָי
הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְאַתֶּם צְרִיכִים לְדַעַת שֶׁהַדְּבוּרִים שְׁמִדְבָּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ זֶה
עוֹשֶׂה רֶשֶׁם גָּדוֹל בְּשָׁמַיִם.

אֲשֶׁרֵינוּ מֶה טוֹב חֲלָקֵנוּ וּמֶה נְעִים גּוֹרְלֵנוּ שְׁאַנְחֵנוּ מִקְרָבִים אֶל רֵבֵנוּ
ז"ל, וְרָאוּ לָנוּ לְשִׁמְחָה מְאֹד מְאֹד עִם זֶה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חַג שְׁמֵחַ

טו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר נַח כ"ה תִּשְׁרִי ה'תשע"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל כָּלֵלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" הַגָּרִים
בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב" הַיּוֹי"ה עָלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

הַיּוֹם הוּא הַיּוֹם אֲמַתִּי וְהַתְּאָרִיף הָאֲמַתִּי שֶׁל חֲגִיגַת מֶאֶה וְעֶשְׂרֵי שָׁנִים
מֵאֲזֻ הַנִּסְדָּה יִבְנָאֵל, בְּכ"ה תִּשְׁרִי תרס"ב, וְעַכְשָׁו אֲנַחְנוּ בְּכ"ה תִּשְׁרִי
תשע"ב, וּבְאַמַּת רָאוּי לָנוּ לְשִׁמְחָה מְאֹד מְאֹד שְׁאַנְחֵנוּ נִמְצָאִים בְּמָקוֹם
קְדוֹשׁ כְּזֶה, שִׁיְהוּדִים מְסֻרוֹ אֶת נַפְשָׁם לְהִקָּים מוֹשְׁבָה בֵּין רוֹצְחִים וְכו',

כִּי הַמָּקוֹם סָבִיב הָיָה מְלֵא עִם רוֹצְחִים פְּרָאִים וְכו', וְאֵף עַל פִּי כֵן הִחֲזִיקוּ מַעֲמָד בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוֹלָה, וְהָעֵקֶר שׁוֹכְחִים שְׂאֵלוֹ הַמִּסְדִּים רַבָּם כֻּלָּם הָיוּ אֲנָשִׁים דְּתִיִּים וְשׁוֹמְרֵי מִסֶּרֶת, וְהָיוּ מְאֹד מְאַחֲדִים בֵּינֵיהֶם בְּכָל פֶּרֶט וּפְרָט וְכו', וְזֶה הָיָה סוֹד הַצִּלְחָתָם.

וְהִנֵּה עָבַר מֵאָה וְעֶשֶׂר שָׁנִים וְרֵאוּי לָנוּ בְּאֻמַּת לַחֲגֹג אֶת חֲגִיגַת "יִבְנָאֵל", תַּהֲלָה לְאֵל אַחֵר כָּל כֶּךָ הִרְבֵּה תִּלְאוֹת שֶׁעָבְרָנוּ פֹה וְכו', צָרוֹת וְיִסּוּרִים מְשֻׁנוֹת וְכו', שְׂאֵף אֶחָד בְּעוֹלָם לֹא יֵאֱמִין מֶה שֶׁעָבְרָנוּ פֹה, בְּדִיוֹק כִּמוֹ בְּרוּסְיָה לִפְנֵי שְׁבַעִים שָׁנָה וְכו', וְאֵף עַל פִּי כֵן הִקְמֵנוּ פֹה בִּיבְנָאֵל קִהְלָה קְדוּשָׁה שְׂאִין לָנוּ מֶה לְהִתְבַּיֵּשׁ מִשּׁוֹם קִהְלָה בְּעוֹלָם פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ, הִקְמֵנוּ כָּאֵן מִקְּנָאוֹת בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ שְׂאִין מְלִים לְהַסְבִּיר אֶת זֶה, לֹא בַּעַל פֹּה וּמִכָּל שָׁפֶן לֹא בִּכְתָב, הִקְמֵנוּ פֹה פְּעוּטוֹנִים, גְּנִים, תִּלְמוּד תוֹרָה לְבָנִים, בֵּית סֵפֶר לְבָנוֹת, תִּיכוּן לְבָנוֹת, יְשיבָה קְטָנָה, יְשיבָה גְדוֹלָה, יְשיבָה שֶׁל בַּעֲלֵי תְּשׁוּבָה, כּוֹלָל לְאַבְרָכִים, וְכוֹלָל לְהוֹרָאָה לְאַבְרָכִים צְעִירִים, בֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֶהֱלֵ אַבְרָהָם, שְׁכָל מִי שֶׁרַעֲב יָכוֹל לָבוֹא לֶאֱכֹל בְּלִי תַשְׁלוּם, גַּם "חִים לְיוֹלְדוֹת וְכו' וְכו', וְעוֹד מוֹסְדוֹת שֶׁל צְדָקָה וְחֶסֶד, שְׂאֵף אֶחָד בְּעוֹלָם לֹא יֵאֱמִין שֶׁקִּים דְּבָר כֵּזֶה, וְאִיפֹה? בְּמַדְבָּר שָׁמָּה שְׁפֹה נִמְצָא הַסֵּם "ך-מ"ם בְּעֶצְמוֹ לִמְנַע וּלְעַכֵּב כָּל דְּבָר שֶׁבִקְדֻשָּׁה, מוֹסֵר וּמִסִּית וּמְדִיחַ נִגְדָנוּ, וְאֵף עַל פִּי כֵן תַּהֲלָה לְאֵל הַקִּהְלָה הַקְדוּשָׁה שֶׁלָנוּ מִתְרַחֶבֶת בְּצוּרָה בִּלְתִּי רִגְלִיָּה בְּלִי עֵין הָרַע, אֲנַחְנוּ אוֹחֲזִים כָּבֶד לְמַעַלָּה מִשְׁלוּשׁ מֵאוֹת וּחֲמִשִּׁים מִשְׁפָּחוֹת כֵּן יִרְבוּ, וְאִם רַק הָיָה דִּירוֹת, הָיוּ נִכְנָסִים פֹּה לְגוֹר כְּמֶה אֱלֹפֵי מִשְׁפָּחוֹת בְּלִי שׁוֹם גְּזֻמָּא כָּלָל, וְהַכֹּל מִפְּנֵי שְׂאֲצָלָנוּ אֵין שׁוֹם גְּזֻעָנוֹת וְכו', וְאֵנִי מְאֹד מוֹסֵר אֶת נַפְשִׁי עֲבוּר אֶהְבָּה אַחֲדוֹת וְרַעוֹת בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים הַקְּשׁוּרִים אֶל קִהְלָתָנוּ הַקְדוּשָׁה, וְלִכֵּן עָלֵינוּ לְשַׂמַּח הַיּוֹם מְאֹד מְאֹד עַל הַשְׁמָחָה הַכְּפוּלָה, הֵן עַל חֲגִיגַת מֵאָה וְעֶשֶׂר שָׁנִים שֶׁל קִיּוֹם "יִבְנָאֵל", וְהֵן שֶׁהַיּוֹם הוּא הַהִלּוּלָא שֶׁל שְׁתֵּי צְדִיקִים קְדוּשִׁים עַד מְאֹד שְׂרָפִי מַעַלָּה, מִצַּד אֶחָד רַבְּנוּ מֹשֶׁה הַחֲתָם סוֹפֵר זִי"ע, וּמִצַּד שְׁנֵי רַבֵּי ל״וֹי יִצְחָק מִבְּאֲרֵיטְשׁוֹב זִי"ע, שְׁחָל הַיּוֹם, וְיִדּוּעַ שְׁדִּרְכוּ שֶׁל הַחֲתָם סוֹפֵר לֹא לָזוּז כִּהְיוּ זֶה מִהֲדַרְךָ שֶׁקִּבְּלָנוּ מֵאַבּוֹתֵינוּ וּמֵאַבּוֹת

אבותינו, ולא לסור מהתורה הקדושה כהוא זה, וזה היה הססמה שלו "חדש אסור מן התורה", ומצד שני ידוע דרכו של הרבי מבארדיטשוב זי"ע, שרבנו ז"ל העיד עליו שהוא פאר הדור, והוא תמיד היה דן את כל בר ישראל לכף זכות, ועל קטב זה בניתי את הקהלה הקדושה שלנו ביבנאל, מצד אחד שלא נזוז כהוא זה מהתורה הקדושה, וקהלתנו הקדושה תהיה מבססת רק על תורה, שיהיה לנו קהלה של תורה, אבל מצד שני לדון את כל אחד לכף זכות, ואת שתי הנהגות האלו אנחנו צריכים לישים לעבודה ולמעשה, וזה סוד הצלחתנו.

ולכן אני מבקש את כל אנשי שלומנו היקרים בלי יוצא מן הכלל, עכשו מתחיל זמן החרף הגדול, יצאנו משמחת תורה, ששמחנו שכל השנה זכינו ללמד את התורה שנים מקרא ואחד תרגום, ולא החסרנו שבוע אחד, וכן כל אחד גרס הרבה פרקים משניות בכל יום, ועל כלם למדנו בכל יום את הדף היומי, שבכל זה ראוי לנו לשמח מאד מאד, תהלה לאל כל יום ויום שלחתי לכם מכתב לחזק לעודד ולשמח אתכם, ולהחזיק אתכם ביחד, ותהלה לאל הצלחתי בגדול וכו' וכו', עם כל זאת עלי לומר שפה ושם הסמ"ך-מ"ם מכניס את טלפיו בינינו, ומזה צריכים מאד מאד לשמר, כי החתם סופר זי"ע עמד איתן צור חזק נגד כל תנועת הרפורמים שרצו לעשות רפורמות בהדת, והוא הציל את כלל ישראל בזה שעמד חזק מאד שלא נזוז כהוא זה מהשלחן ערוך, יהיה מה שיהיה ויהיה איך שיהיה, להחזיק בהיהדות במסירות נפש הכי גדולה, ולכן הקמתי את "בית הוראה" ששם נמצאים ארבע דינים יראי השם, (שזה גם כן פליאה, במדבר שמם יש לנו "בית הוראה", מה שלא נמצא רק בעירות הגדולות כידוע), ולכן כל דבר קטן שרק קורה בבית וכו', או בהקהלה וכו', תקף ומיד לפנות אל ה"בית הוראה", כי זה יסוד מוסד בהיהדות לצית לדברי רבנים יראי השם וחושבי שמו, וכן צריכים ללכת על פי הדרך של הצדיק הקדוש מבארדיטשוב זי"ע לדון את כל בר ישראל לכף זכות, בודאי פה ושמה יכול להתעורר וכו', וגם מתעורר מחלקת ואי הבנות וכו' בהקהלה, כי זה דבר טבעי, כמאמרם ז"ל (ברכות סג).

כַּשֵּׁם שֶׁפָּרְצוּפִיהֶם שׁוֹנוֹת כֶּךָ דַּעוּתִיהֶם שׁוֹנוֹת, עִם כָּל זֹאת אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (עוֹקְצִין פָּרָק ג') לֹא מִצָּא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּלִי מַחְזִיק בִּרְכָה לְיִשְׂרָאֵל כְּמוֹ הַשְּׁלוֹם, וְאָמְרוּ (שִׁבְת י) שָׁמוּ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁלוֹם, וְלָכֵן בְּמָקוֹם שֶׁנִּמְצָא שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, שָׁם הַשְׁכִּינָה מְצוּיָה, וְלִהְפֹךְ אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת מְרִיבָה סִמֵּן ס"ו) בְּמָקוֹם מְרִיבָה שָׁם הַשָּׁטָן; וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, מֵאַחַר שֶׁהִגְעֵנוּ לְהַשְׁגִּים כָּל כֶּךָ גְּדוּלִים בְּהִלָּתֵנוּ הַקְדוּשָׁה אַחֵר תֵּלְאוֹת וַיְסוּרִים מְרִירוֹת וּמְכַאוּבִים שְׂאֵי אֲפָשָׁר לְהִסְבִּיר בִּפְהַּ וּמִכָּל שֶׁכֵּן בִּכְתָב וְכו', אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שִׁישְׁלִימוּ בִּינֵיהֶם, וְשִׁיְהִיָּה אַחֲדוֹת וְאַהֲבָה גְּדוּלָּה בִּינֵיהֶם, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (חֵי מוֹהֵר"ן סִמֵּן רצ"ב) הָעוֹלָם רְאוּי שִׁיתְמַהוּ עֲצָמָן עַל אַהֲבָה שֶׁבִּינֵינוּ; וְצָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר לֹא לְבִזּוֹת אֶת שׁוֹם בְּרִיָּה שֶׁבַּעוֹלָם, כִּי כֶּךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּכֹא מְצִיעָא נח): כָּל הַמְּלַבִּין פְּנֵי חֲבֵרוֹ בְּרַבִּים כְּאִלוֹ שׁוֹפֵךְ דָּמִים וְכו', דַּחְזִינָא לִיה דְּאַזִּיל סוּמְקָא וְאַתִּי חוֹרָא, וְאָמְרוּ (שָׁם נט.) הַמְּלַבִּין אֶת פְּנֵי חֲבֵרוֹ בְּרַבִּים אֵין לוֹ חֶלֶק לְעוֹלָם הַבָּא, וְאָמְרוּ (שָׁם) נוֹחַ לוֹ לְאָדָם שִׁיפִיל עֲצָמוֹ לְכַבֵּשׁן הָאֵשׁ וְאַל יִלְבִּין פְּנֵי חֲבֵרוֹ בְּרַבִּים, וְלָכֵן אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב בְּהִקְהָלָהּ, כְּמוֹ אַחֲדוֹת וְשְׁלוֹם וְאַהֲבָה, וְאַחַד יְבַקֵּשׁ סְלִיחָה מִהַשָּׁנִי וְכו'.

וְהִנֵּה מִתְחִיל הַחֶרֶף הַגָּדוֹל, אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שִׁיִּצְטָרְפוּ בְּלַמּוּד דִּף הַיּוֹמִי, וְאַפְלוֹ שְׁלֹא מְבִינִים אֶת הַכָּל וְכו', עִם כָּל זֹאת זָכְרוּ הֵיטֵב כָּל זִמָּן שֶׁמְדַפְּדָפִים אֶת דְּפֵי הַגְּמָרָא יוֹם אַחֵר יוֹם וְכו', זֶה שׁוֹמֵר אוֹתָנוּ מִכָּל רָע, וְאַף בְּרִיָּה שְׁלֹא יִבְלָבֵל אוֹתָךְ שְׂאֵתָה לֹא מִבִּין וְכו', כִּי כִּבֵּר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (עֲבוּדָה זֶרָה יט.) לְעוֹלָם לִיגָרִיס אֵינִישׁ וְאַף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאַף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קָאָמַר; וְלָכֵן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים שִׁיְהִיָּה חֲזָק בְּלַמּוּד דִּף גְּמָרָא בְּכָל יוֹם אֲפִלּוּ בְּגֵרְסָא, וּמִכָּל שֶׁכֵּן שִׁישׁ אֲצִלְנוּ כְּמָה שְׁעוּרִים שְׁלוּמִדִּים בְּרַבִּים אֶת הַדִּף הַיּוֹמִי, וְאֲנִי אֲשַׁתְּדֵּל שִׁיְהִיָּה עוֹד כְּמָה שְׁעוּרִים, בְּאִפְּן שֶׁכָּל אֶחָד יוּכַל לְהִצְטָרֵף אֶל לַמּוּד דִּף גְּמָרָא, שֶׁזֶּה הַהֲצָלָחָה הַכִּי גְּדוּלָּה הַדִּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם זֶה חוֹלִין קי"ט, אֲנִי מְאֹד מְקוּנָה שֶׁתִּשְׁמַחוּ מְאֹד עִם הַיּוֹם הַזֶּה

הַחֲגִיגָה הָאֲמִתִּית שֶׁל מֵאָה וְעֶשֶׂר שָׁנָה מִיּוֹם הַנִּסְדָּה יִבְנָאֵל, שְׁאַחַר כָּל כֵּן הִרְבָּה שָׁנִים שְׁנֹזְכָה לְרֹאוֹת בָּמוֹ עֵינֵינוּ בְּמָקוֹם מְדַבֵּר שְׁמִם, פּוֹרַחַת קֹהֵלָה קְדוּשָׁה, עַל אֵף שֶׁהֶסֶם"ך-מ"ם יִמַּח שְׁמוֹ חוֹתֵר לַעֲקֹר אוֹתָנוּ וְכו', אֵף עַל פִּי כֵן אֲנַחְנוּ חֲזָקִים כְּצוֹר אֵיתָן לֹא לְזוֹז כִּהְיוֹת זֶה מִהַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה.

תִּהְיֶה לֹאֵל עֲכָשׁוּ פִתְחָנוּ חֲנוּת "בְּרֶסֶלֶב סְנֵטֵר", שְׂזָה יִהְיֶה מִגְדֵּל אוֹר לְכָל הַגָּלִיל, שְׂיֻכְלוּ לְהַשִּׁיג שְׂמָה מְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת, תִּפְלִין כְּשֵׁרוֹת וְכו', כִּי הַיּוֹם צְרִיכִים מְאֹד לְשֹׁמֵר אִיפֹה שְׁקוֹנִים מְזוּזוֹת וְתִפְלִין, שְׁלֹא יִהְיֶה פְּסוּלִים רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, כִּי הַשּׁוּק מוֹפֵץ עִם מְזוּזוֹת וְתִפְלִין פְּסוּלִים, וְתִהְיֶה לֹאֵל אֲצִלָּנוּ הַכֹּל הוֹלֵךְ תַּחַת פְּקוּחַ הַ"בֵּית הוֹרָאָה", וְכֵן יִהְיֶה לְהַשִּׁיג אֲצִלָּנוּ כָּל הַסְּפָרִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְכָל תְּשֻׁמִּי קְדוּשָׁה, וְלִכְן אֲבָקֵשׁ מִכָּלֵל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ שְׂיַעֲשׂוּ אֶת הַקְּנִיּוֹת רַק שְׂמָה, כְּדִי לִבְנוֹת אֶת הַחֲנוּת שְׁבַעֲמֵת יִשְׁמַשׁ אֶת כָּל הַגָּלִיל כָּלוּ, וְנֹזְכָה בִּיחָד בְּקֶרֶב מְאֹד לְקַבֵּל אֶת פְּנֵי מְשִׁיחַ צִדְקָנוּ, שָׁבוּ יָבוֹא וְיִתְגַּלֶּה בְּאַרְעָא דְגָלִיל.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

טז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר נַח כ"ה תִּשְׁרִי ה'תשע"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלִלִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמָנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" תִּלְמִידֵי "הַיֵּכֶל הַקָּדֹשׁ" הַגָּרִים
בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

הַיּוֹם זֶה כ"ה תִּשְׁרִי, בּוֹ בִּיּוֹם נִסְדָּה מוֹשְׁבַת יִבְנָאֵל בְּשָׁנַת תרס"ב (בְּדִיוֹק מֵאָה וּשְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה שָׁנָה), וְהַיּוֹם הוּא הַהִלּוּלָא שֶׁל הַצַּדִּיק הַקְדוּשׁ פֶּאֶר הַדּוֹר הָרַבִּי רַבִּי לִוִּי יִצְחָק מִבֶּאֱרֵדִיטְשׁוֹב זי"ע, וְכֵן הַהִלּוּלָא שֶׁל הַצַּדִּיק הַקְדוּשׁ גְּאוֹן הַדּוֹר הַחַת"ם סוֹפֵר זי"ע, וְלִכְן עָלִינוּ לְקַשֵּׁר אֶת הַשְּׁלוֹשׁ מְאֻרְעוֹת יַחַד, הָרִי הַכֹּל בְּהַשְׁגָּחָה פְּרִיטִי פְּרִיטִית, אֵין שׁוּם טַבַּע כָּלָל, וְהַכֹּל מִשְׁגָּח מִמָּנוּ יִתְבָּרֵךְ לָמָּה בָּאנוּ פֹּה לְגוֹר בְּיִבְנָאֵל וְכו', וְלָמָּה נִסְדָּה יִבְנָאֵל בְּדִיוֹק בְּהִלּוּלָא שֶׁל שְׁתֵּי צַדִּיקֵי הַדּוֹר הָאֵלּוּ, כִּי רַק עַל סִמְךָ זֶה

בניתי פה את הקהלה הקדושה שלנו, שהיא חממה של אמונה, יחידה במינה שאין בכל העולם כלו כקהלתנו הקדושה למי שמודה על האמת, והנה יסוד היסודות אצלנו הוא שתי דברים, מצד אחד ללכת לפי שיטת החת"ם סופר שהקפיד בקלה בחמורה שלא נזיז מההלכה, והיה שגור בפיו תמיד מה שאמרו חכמינו הקדושים (ערלה פרק ג') החדש אסור מן התורה בכל מקום; שלא נזיז מההלכה אפלו כהוא זה, כמו שהזהירנו רבנו ז"ל מאד מאד על למוד וקיום כל ההלכות מהשלחן ערוך, ולא לזוז אפלו מסעיף קטן אחד משלחן ערוך, ולא להתפעל מאף בריה שבעולם, כמו שמתחיל השלחן ערוך "ואל יתביש מפני המלעיגים", ואין לנו מה להתביש מקיום המצוות שלנו וכו', ומצד שני ללכת לפי שיטת הצדיק הקדוש מבארדיטשוב זי"ע לדון את כלם לכף זכות, אשר על דבר זה הזהירנו רבנו ז"ל ביותר מהכל, ואמר (לקוטי מוה"ר"ן חלק א' סימן רפ"ב) שצריכים לחפש ולבקש ולמצא את הנקודות טובות שיש בכל אחד ואחד, ועל שתי יסודות האלו בנויה קהלתנו הקדושה, ולכן אני מאד מאד מבקש את כלל אנשי שלומנו שנמצאים בקהלתנו הקדושה, לקחת את הקו הזה, מצד אחד לא לזוז מהשלחן ערוך כהוא זה, מצד שני לדון את כלם לכף זכות.

עם כל זאת אמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות מריבה סימן פ"ח) אין מלמדין זכות על המסית; לצערנו הרב פה בשוב שלנו יש אחד מסית ומדיח את תושבי המקום נגדנו יומם ולילה, והוא הסמ"ך-מ"ם שכל הכח שלו זה "הפרד ומשול", להפריד בין תושבי המקום לבינינו שמשם נובע כל הצרות שאנחנו סובלים מאז שבאנו פה ביבנאל, ובפרט אני נהייתי מטרה לחץ שמסית ומדיח יומם ולילה נגדי וכו', וכו', אבל כבר אמר רבנו ז"ל (חיי מוה"ר"ן סימן רי"ח) "בעזרת השם איך האב אויס גיפירט אין וועל אויס פירן", "נצחת ונאנצח", והנה אנחנו אוהזים עכשו לפני הבחירות המקומיות, שזה הזמן הכי גורלי בשביל קהלתנו הקדושה, אנחנו נמצאים כבר פה עשרים ושבע שנים, חמש וחצי קדנציות וכו', ואת הסבל שסבלנו פה אי אפשר להסביר בפה, ומכל שכן בכתב, מה

שְׁעָבְרָנוּ פֹּה מִמָּשׁ אֶת הַגִּיהֲנוֹם עַל פְּנֵי אֲדָמָה, הַתְּנַהֲגוּ אֵלֵינוּ בְּרָשָׁעוֹת וְאַכְזָרִיּוֹת כְּזוֹ שְׁאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל עַל לֹא דָבָר, תִּהְלֶה לְאֵל כָּל אֶחָד יָכוֹל לְהַעֲדִיד שְׁאֵף אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לֹא נִגַּע אֶפְלוּ בְּזָבוּב וְכוּ', לֹא עָשִׂינוּ שׁוֹם רַע לְאֵף בֶּן אָדָם כָּאֵן וְכוּ', וְאַדְרָכָה הִבְאֵנוּ שְׁפַע לְמָקוֹם, מֵאֵז שְׁבֵאֵנוּ פֹּה עָלָה הַנִּדְלָ"ן לֹא מֵאָה אַחוּז, אֶלָּא אֶלֶף אַחוּז, דְּבָר כְּזֶה לֹא נִמְצָא בְּשׁוֹם מָקוֹם, תִּהְלֶה לְאֵל אֲנַחְנוּ מִבִּיָּאִים פְּרָנְסָה לְתוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם הֵן עִם הַצִּיִּמְרִים, וְהֵן עִם הַמְּכּוּלוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְעַם כָּל זֹאת מְסִיתִים וּמְדִיחִים נִגְדָנוּ יוֹמָם וְלַיְלָה כְּאֵלּוּ אֲנַחְנוּ מִפְּלָצוֹת וְכוּ', וְנִסְגָּר כְּבִישִׁים וְכוּ', וְכָל הַהֶסְתוֹת הַפְּרוּעוֹת הָאֵלּוּ בָּאִים רַק מִכְתַּבַּת אֶחָד וְכוּ', שְׁאֶפְלוּ עֲכָשׁוּ הַצְּלִיחַ לְפִלֵּג אֶת עֲדוֹת הַמְּזֹרֵחַ לְאַרְבַּע חֻלְקִים, הַכְּנִיס אֶצֶל כָּל אֶחָד מֵהַמְּעַמָּדִים אִישׁ מִשְׁלוֹ וְכוּ', הָעֵקֶר שִׁיְהִיָּה פְּרוּד בִּינִיָּהֶם וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְרֹאוֹת הַפַּעַם לְנֹצֵחַ בְּגִדוֹל, וְלַעֲשׂוֹת פֹּה שְׁנוּי דְּרָסְטִי, שִׁיְהִיָּה שְׁפַע מוֹפֵלֵג בְּמָקוֹם הַזֶּה, וְלַעֲקֹר פַּעַם וּלְתַמִּיד אֶת הַשְּׁנָאָה וְהַהֶסְתָּה הַפְּרוּעָה וְהָאַכְזָרִיּוֹת שִׁישׁ נִגְדָנוּ, וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אֶת כָּלֵל אֲנִישֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ תַּחֲזִיקוּ אֶת עֲצָמְכֶם בִּיחָד, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמֶר חֲזֹק, עֲכָשׁוּ מִתְחִיל הַבְּחִירוֹת, וִיְהִיָּה לָנוּ עֲבוּדָה קָשָׁה מֵאֵד לְאֶחָד וּלְאַגָּד אֶת כָּל תוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם, כְּדִי לַעֲשׂוֹת שְׁנוּי דְּרָסְטִי, הֵן בְּהִנְקִיּוֹן הַגִּשְׁמִי שִׁיְהִיָּה הַמָּקוֹם נָקִי, שִׁיְהִיָּה עַד עֲכָשׁוּ מְזֻנָּח מֵאֵד וְכוּ' (כְּמוֹכֵן שְׁזָרְקוּ אֶת זֶה עֲלֵינוּ), וְהֵן בְּהִנְקִיּוֹן הַפִּינְנָסִי שִׁתְּהִיָּה הַמוֹעֲצָה שְׁקוּפָה, שְׁכֹלֶם יִרְאוּ אִיפֹה הַכֶּסֶף הוֹלֵךְ וְכוּ', וְיִמִּי מִשְׁלֵם יוֹתֵר מִסִּים וְאַרְנוֹנָה וְכוּ', שְׁלֹא יִקְרָאוּ אוֹתָנוּ סַחְטָנִים פְּרִזִּיטִים וְכוּ', כִּי כָּל הַפּוֹסֵל בְּמוֹמוֹ פּוֹסֵל, בֵּין כֶּךָ אֲנִישֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיִּקְרִים הַעֲנִיִּים וְהָאֲבִיּוֹנִים מְשֻׁלְמִים יוֹתֵר מִסִּים וְאַרְנוֹנָה מֵהָאַפְרִים וְכוּ', וִיכוּלִים לְהִרְאוֹת אֶת זֶה שְׁחֹרַר עַל גְּבִי לִבָּן.

אֲנִי מֵאֵד מְקוֹה לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַפַּעַם נִצְלִיחַ לְהַכְנִיס אֶת הַצֶּדֶק וְהַיִּשָּׁר בְּהַמוֹעֲצָה, וִיְהִיָּה סוּף וְקֶץ לְהֶסְתוֹת הַפְּרוּעוֹת וְכוּ', וְהַזְרִיעָה שֶׁל שְׁנָאָה אֶחָד נִגְדַּת הַשְּׁנִי וְכוּ', זֶה מְכָרַח לְהַגְמִיר בַּבְּחִירוֹת הָאֵלּוּ, וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם תִּהְיוּ מְאַחֲדִים וּבִיחָד נִזְכֶּה לְהַצְלִיחַ בְּגִדוֹל, נַעֲשֶׂה פֹּה שְׁנוּי דְּרָסְטִי מִכָּל הַבְּחִינּוֹת.

נא ונא תהיו חזקים לבוא בכל יום להתפלל את השלש תפלות שחרית מנחה ערבית במנין דיקא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (גיטין ז.) שלח ליה מר עוקבא לרבי אלעזר בני אדם העומדים עלי ובדי למסרם למלכות מהו, שרטט וכתב ליה (תהלים ל"ט ב') "אמרתי אשמרה דרכי מחטוא בלשוני אשמרה לפי מחסום בעד רשע לנגדי", אף על פי שרשע לנגדי אשמרה לפי מחסום, שלח ליה קא מצערי לי טובא ולא מצינא דאיקום בהו, שלח ליה (תהלים ל"ז ד') "דום להוי"ה והתחולל לו" דום להוי"ה והוא יפילם לך חללים חללים, השכם והערב עליהן לבית המדרש והן כלין מאליהן, הרי שלכם לפניכם שאם אחד מצער אותנו, עלינו להקפיד מאד להתפלל בערב ובבקר בבית הכנסת, והשונאים שלנו יפלו נפילה אחר נפילה, וזה שיך לכל בר ישראל, אם הוא יקפיד להתפלל את השלוש תפלות במנין דיקא, הוא ממשיך על עצמו השגחתו הפרטי פרטיות, כמאמרם ז"ל (ברכות ו:) כל הרגיל לבוא לבית הכנסת ולא בא יום אחד הקדוש ברוך הוא משאיל בו; הינו בזה שאדם רגיל לבוא להתפלל את השלש תפלות מדי יום ביומו, על ידי זה הוא ממשיך על עצמו השגחתו הפרטי פרטית, שהקדוש ברוך הוא משגיח עליו, ואם יום אחד הוא לא בא, כבר הקדוש ברוך הוא מתענין בביכול למה הוא לא בא? ומשלים לו את חסרונו וכו', הרי שמשתלם להתפלל במנין, שעל ידי זה ממשיך על עצמו השגחה עליונה, וזה יסוד היסודות של קהלתנו הקדושה, מלבד זאת אני מאד מאד מבקש את כל אחד ואחד מכם שתעזרו לי להמשיך עם מדת החסד שהטבעתי בקהלתנו הקדושה, שבנויה רק על חסד, ותעזרו לי במה שאתם רק יכולים שאני ימשיך עם הבית התבשיל - אהל אברהם כל היום, שיהיה אכל בשפע לאכל לרעבים ולצמאים, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ילקוט תהלים רמז תתל"ד) אמר רבי סימון בשעה שבא הקדוש ברוך הוא לברא אדם הראשון, נעשו המלאכים כתות כתות, מהם אומרים יברא ומהם אומרים אל יברא, חסד אומר יברא שהוא גומל חסדים; ולכן הטבעתי באנשי שלומנו שבקהלתנו הקדושה מדת החסד, שאחד יעזר להשני, וכבר אמרו חכמינו

הַקְדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת ג'): בְּשַׁעַה שֶׁנִּכְנְסוּ חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל אֶצֶל דָּוִד הַמֶּלֶךְ, אָמְרוּ לוֹ אֲדוֹנֵנוּ הַמֶּלֶךְ עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל צְרִיכִין פְּרִנָּסָה, אָמַר לָהֶם לְכוּ וְהִתְפַּרְנְסוּ זֶה מִזֶּה, כִּי רַק זֶה הָעֵצָה שְׂאֵחָד יַעֲזֹר לְהַשְׁנִי, וַיִּפְרָגוּן לְהַשְׁנִי, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַפִּיד עַל דְּבַר זֶה, שֶׁלֹּא יִהְיֶה קִנְאָה וְשִׁנְאָה וְתַחֲרוּת בֵּין אֶחָד לְהַשְׁנִי, רַק אֶהְבֶּה אֶחֱוָה וְרַעוּת, וְכָל אֶחָד יַעֲזֹר לְהַשְׁנִי, וְזֶה הָיָה רְצוֹנוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, עַד כְּדִי כִּךְ שֶׁהִתְבַּטָּא פַּעַם (חַיֵּי מוֹהֲרָ"ן סִימָן רצ"ב) הָעוֹלָם רָאוּי שִׁיתְמַהוּ עֲצָמָן עַל אֶהְבֶּה שְׂבִינִינוּ; וַיְדוּעַ אִיךְ שֶׁרַבֵּנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד עַל דְּבַר זֶה שֶׁנִּחְזִיק אֶת עֲצָמֵנוּ בִּיחָד, וְאָמַר (חַיֵּי מוֹהֲרָ"ן סִימָן קפ"ז) קֹדֶם שִׁיֵּצֵא מִבְּרִסְלָב לְאוֹמֵן לְהַסְתִּילָק שֵׁם לְעִילָא וּלְעִילָא וְכוּ', בָּעֵת שִׁיֵּצֵא מִפֶּתַח הַבַּיִת לַעֲלוֹת עַל הָעֵגְלָה, עָמַד אֶצֶל הַמְּזוּזָה וְהִנִּיחַ יָדוֹ עַל הַמְּזוּזָה, עָנָה וְאָמַר לְהַצְבּוֹר שֶׁהָיוּ שָׁם, תִּרְאוּ לְהַתְקַבֵּץ יַחַד וּלְהִתְפַּלֵּל יַחַד, כִּי אִם תִּתְפַּלְלוּ בְּכֻנְיָה, תִּוְכְּלוּ לְהַמְשִׁיךְ אוֹתִי לְכֹאֵן; רוֹאִים מְכַל זֶה אִיךְ שֶׁרְצוֹנוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל הָיָה שֶׁנִּחְזִיק אֶת עֲצָמֵנוּ בִּיחָד, נִתְפַּלֵּל יַחַד, וְנִלְמַד יַחַד, וְזֶה הָיָה רְצוֹנוֹ חֲזָק שֶׁנִּחְזִיק אֶת עֲצָמֵנוּ בִּיחָד, וְאָמְרוּ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁרְאוּ אֶת זֶה בְּחוּשׁ, שֶׁבְּכָל קְבוּצָה שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְּקָרִים שֶׁנִּחְזִיקוּ אֶת עֲצָמָם בִּיחָד, וְתָמִיד דִּבְרוּ בֵּינֵיהֶם רַק אֶת דְּבָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, עַל יְדֵי זֶה גָּדְלוּ וְהִצְלִיחוּ.

נָא וְנָא הַשָּׁבוּעַ מִתְחִילָה שָׁבוּעַ חֲדָשׁ פֶּרֶשֶׁת נַח, שֶׁכָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל יִתְחִיל לְלַמֵּד חֲמֵשׁ וָרִש"י עִם הַתְּרִגוּם מִפֶּרֶשֶׁת הַשָּׁבוּעַ, שֶׁזֶה סִגְלָה לְאַרְיִכוֹת יָמִים, וְכֵן שִׁיעֲשֹׂה לְעֲצָמוֹ סֹדֶר בְּמַשְׁנִיּוֹת לְלַמֵּד כְּסֻדְרָן פֶּרֶק אַחֵר פֶּרֶק, אֲשֶׁר מִשְׁנֵה עוֹלָה כְּמִסְפֵּר פְּרִנָּסָה, וְעַל כֵּלָם לְהִתְחִיל לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי חֶק וְלֹא יַעֲבֹר, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה הִצְלַת נַפְשׁוֹת מִמָּשׁ, כִּי גִ'מ'ר'א' רִאשֵׁי תִבּוֹת הָאֲרֻבַּע מִלֵּאכֵי הַשְּׁמִירָה גִ'בְּרִיאֵל מִיכָאֵל רִפְאֵל אֲוִרִיאֵל, וּמִי שְׁלוֹמֵד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא בְּסֻדְרַת הַדָּף הַיּוֹמִי, זֶה יַצִּיל אוֹתוֹ מִכָּל רָע, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֵיכֶם דְּבַר זֶה, כִּי כָל זְמַן שֶׁמְדַפְּדְּפִים אֶת הַגְּמָרָא נִשְׁאָרִים יְהוּדִי מֵאֲמִין בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם זֶה פִּסְחִים ק"א, וְאֶפְלוּ שְׂאֲתָם לֹא מְבִינִים אֶת הַכָּל, צְרִיכִים לִהְיוֹת חֲזָק בְּלִמּוּד דָּף גְּמָרָא, כִּי

אֶפְלוּ הָאֻמִּירָה בְּעֶלְמָא שׁוּמְרַת אֶת הָאָדָם, וּכְמֶאֱמָרָם ז"ל (עבֹדָה זָרָה י"ט).
 לְעוֹלָם לִיגְרִיס אֵינִישׁ וְאִף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאִף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאִי
 קָאֵמַר, וְאִין מְלִים לְהַסְבִּיר לָכֶם מַה זֶה שְׂיִהוּדִי זֹכָה לְדַפְדָּף בְּכָל יוֹם דָּף
 גְּמָרָא, אֶפְלוּ בְּאֻמִּירָה בְּעֶלְמָא, עַל כָּל פָּנִים אִיךְ שֶׁהוּא יֵשׁ לוֹ שְׂיִכוּת אֶל
 הַגְּמָרָא, וְכָל זְמַן שְׂיִהוּדִי מְקַשֵּׁר לְהַגְמָרָא, הַסֵּמ"ך-מ"ם וְנוֹקְבָא דִּילִיָּה
 לֹא יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת לוֹ שׁוּם דְּבָר, כִּי הַסֵּמ"ך-מ"ם יִתֵּן לָאָדָם לְלַמֵּד אֶת
 הַכֹּל, אֲבָל לֹא גְמָרָא, וְלָכֵן תַּעֲשׂוּ לַעֲצֻמְכֶם קְבִיעוֹת חֲזָקָה לְגִרְסָא בְּכָל יוֹם
 אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, וְאֶפְלוּ שְׂאֲתֶם לֹא מְבִינִים אֶת הַכֹּל וְכו', סוּף כָּל סוּף אִם
 תַּהֲיוּ חֲזָקִים בְּכָל יוֹם לְגִרְסָא אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, לְבַסּוּף תּוּכְלוּ לְהִבִּין הַכֹּל,
 תֵּאֱמִינוּ לִי שְׂאִין עוֹד טוֹב מִלְּפִתַּח בְּכָל יוֹם אֶת הַגְּמָרָא וְלִלְמַד דָּף גְּמָרָא,
 וְאֵל תִּסְתַּכְּלוּ עַל אֵלּוּ שְׂצוּחִקִים מְזֵה וְכו', כִּי אִיךְ הוּלָךְ הַפִּתְגָּם? צוּחֵק
 מִי שְׂצוּחֵק אַחֲרוֹן, וְחֻכְמִינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פֶּרֶשֶׁה נ"ט סִימָן ב')
 עַל הַפִּסּוּק (מִשְׁלִי ל"א) "עַז וְהִדְר לְבוּשָׁה וְתִשְׁחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן" עַז וְהִדְר
 לְבוּשָׁה שֶׁל תּוֹרָה, וְתִשְׁחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן, אֵימָתִי הִיא שׁוֹחֶקֶת? מִתֵּן שְׂכָרָה
 לַעֲתִיד לָבֹא; וְכֵן אָמְרוּ (שְׁמוֹת רַבָּה פֶּרֶשֶׁה נ"ב סִימָן ג') אֵימָתִי הַתּוֹרָה מְשַׁחֶקֶת
 לְמִי שֶׁהוּא עֹמֵל בָּהּ? לְיוֹם אַחֲרוֹן הֵי' וְתִשְׁחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן; כִּי אִזּוֹ בְּיוֹם
 אַחֲרוֹן שֶׁל הָאָדָם שֶׁלֹּא מִלְּמַד כָּל יוֹם תּוֹרָה, אֶפְלוּ שְׂעֵבֵר עָלָיו מַה שְׂעֵבֵר, הוּא
 שׁוֹחֵק מְכָל הָעוֹלָם כָּלוּ.

אֲנִי מֵאֵד מְקַנָּה שֶׁתַּחֲדִירוּ בְּעֻצְמָכֶם אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ שְׂאִנִּי כּוֹתֵב
 בְּדָם לִבִּי וְלֹא בְדִיו, וְהַפַּעַם נִזְכָּה לְהַצְלִיחַ בְּגִדּוֹל בְּהַבְחִירוֹת, וְנִהְפֹּךְ
 אֶת הַמָּקוֹם לְגֵן עֵדֶן הַתַּחֲתוֹן לְרוּחַת כָּל הַתּוֹשָׁבִים.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

יז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר נח כ"ט תִּשְׁרִי ה'תשע"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל לֵיאוֹת אָנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְּקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תַּלְמִידֵי "הַיִּכָּל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים
בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הוּי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

בָּאתִי לְבַקֵּשׁ אֶת אָנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְּקָרִים, הֵיזְהִיר שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
עֶזֶר לִי וְהִקְמַתִּי אֶת "בֵּית הוֹרָאָה" וַיֵּשׁ לָנוּ תַּהֲלָה לְאֵל שֶׁשׁ מוֹרֵי צֶדֶק,
שֶׁקִּבְּלוּ סְמִיכָה מֵרַבָּנִים מְפָרְסָמִים, וְלָכֵן מְנִיתִי אוֹתָם שֶׁהֵם יִשְׁמְרוּ עַל
הַסֵּדֶר בְּקִהְלָתָנוּ הַקְדוּשָׁה, וְעַל כֵּן אֲנִי מְזַהֵיר אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד שֶׁתִּדְעוּ
שְׁבֻזִּיּוֹן תַּלְמִיד חָכָם הוּא עֹוֹן חֲמוֹר מְאֹד מְאֹד, כִּי כֵךְ אֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְדוּשִׁים (שְׁבַת קי"ט): אָמַר רַבִּי יְהוּדָה לֹא חֲרָכָה יְרוּשָׁלַּיִם אֲלָא בְּשָׁבִיל
שְׁבֻזוֹ בֵּה תַּלְמִידֵי חֲכָמִים, שְׁנֵאמַר (דְּבָרֵי הַיָּמִים ב' ל"ו ט"ז) "וַיְהִי מְלַעְבִּים
בְּמִלְאֲכֵי הָאֱלֹהִים וּבֻזִּים דְּבָרָיו וּמִתְעַתְעִים בִּנְבֻאָיו עַד עֲלוֹת חֲמַת הוּי"ה
בְּעַמּוֹ עַד לְאִין מִרְפָּא" מֵאִי עַד לְאִין מִרְפָּא? אָמַר רַב יְהוּדָה אָמַר רַב כָּל
הַמְּבֻזָּה תַּלְמִידֵי חֲכָמִים אֵין לוֹ רְפוּאָה לְמַכְתּוֹ, וְאֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים
(שְׁמוֹת רַבָּה פָּרָשָׁה ל"א סִימָן ט"ז) אֵתָּה מוֹצֵא שְׁלֵא לָקָה קֶרַח וְעֵדְתוֹ אֲלָא עַל
שִׁפְשֻׁט יָדוֹ בְּמִשָּׁה וְאַהֲרֹן, וְכֵן אָנְשֵׁי יְרוּשָׁלַּיִם לָקוּ עַל שְׁבֻזוֹ הַנְּבִיאִים
שְׁנֵאמַר (דְּבָרֵי הַיָּמִים ב' ל"ו ט"ז) "וַיְהִי מְלַעְבִּים בְּמִלְאֲכֵי אֱלֹהִים" וּכְתִיב
(יִרְמְיָה ה') "חֲזִקוּ פְּנֵיהֶם מִסָּלַע מֵאֲנֹו לְשׁוּב" לָכֵן הִזְהִיר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
עַל כְּבוֹדֵן שֶׁל זִקְנִים וְשֶׁל צַדִּיקִים; וְכֵן אֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (מְדָרֵשׁ
זוֹטָא קֹהֶלֶת פָּרָשָׁה ט' סִימָן י"ח) כָּל הַנוֹגֵעַ בְּתַלְמִיד חָכָם כְּאִלוֹ נֹוגֵעַ בְּשְׂכִינָה;
וְזֶה מְאֹד מְאֹד חֲמוֹר, עַד כְּדֵי כֵךְ שְׁאֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (יִלְקוּט מְלָכִים
א' רמז ר"א) חָס הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כְּבוֹדֵם שֶׁל צַדִּיקִים יוֹתֵר מִכְּבוֹדוֹ;
וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ מִכָּלל אָנְשֵׁי קֹהֲלָתָנוּ שִׁידְעוּ שִׁישׁ לָנוּ "בֵּית
הוֹרָאָה" וּמִי שִׁישׁ לוֹ סִכְסוּף עִם חֲבֵירוֹ שִׁיפְנָה אֶל "בֵּית הוֹרָאָה", וְאִם
הוּא הוֹלֵךְ אֶל חֲקוֹת עֲפו"ם אוֹ אֶל עֲרֻכָּאוֹת, עֹוֹנוֹ גָּדוֹל מְאֹד, וְאֵין לוֹ מָה
לַעֲשׂוֹת בְּקִהְלָתָנוּ כָּלל, וּמִכָּל שֶׁכֵּן מִי שֶׁמְחַצֵּף אֶת פָּנָיו לְאֶחָד מֵהַמּוֹרִי
הוֹרָאָה שֶׁהֵם תַּלְמִידֵי חֲכָמִים גְּדוֹלִים, עָלָיו לִידַע שֶׁעֹוֹנוֹ קָשָׁה מְנִשָּׂא,

וְכֵן נִפְסַק בְּשִׁלְחַן עֲרוּךְ (יורה דעה סימן רמ"ג סעיף ו') עוֹן גָּדוֹל הוּא לְבָזוֹת תַּלְמִידֵי חֲכָמִים, אוֹ לְשִׁנְאוֹתָן, וְכָל הַמְּבִזָּה אֶת הַחֲכָמִים אֵין לוֹ חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא, וְהוּא בְּכָלֵל (בַּמִּדְבָּר ט"ו ל"א) "כִּי דִבֶּר ה' בְּזֵה"; וְכֵן הוּא (שם סעיף ז') מִי שֶׁהֶעִידוּ עָלָיו שֶׁבִּזָּה תַּלְמִיד חֲכָם אָפְלוּ בְּדַבָּרִים, אָפְלוּ שְׁלֹא בַּפְּנִי, בֵּית דִּין הָיוּ מְנַדִּין אוֹתוֹ וְאֵין מַתִּירִים לוֹ עַד שִׁירְצָה הַחֲכָם שְׁנִדּוּהוּ בְּשִׁבְלֵי וְכו', עֵין שָׁם. וְלִכֵּן מִי שֶׁלֹּא יָקִים אֶת זֶה שְׁזֵה הִלָּכָה מְפֹרֶשֶׁת בְּשִׁלְחַן עֲרוּךְ, אֵין לוֹ מַה לַּעֲשׂוֹת בְּקִהְלָתָנוּ כָּלֵל, כִּי אַתָּם צְרִיכִים לְזַכֵּר כִּי קִהְלָתָנוּ אֵינָה הַפָּקָה, וְאֵינָה מַעֲרִי מַקְלָט, וְאֵנִי מְאֹד מְקַפֵּיד שְׁלֹא יִמָּצֵא בְּקִהְלָתָנוּ אֵיזָה עֲזוֹת פָּנִים, אֵיזָה בַּעַל מַחְלָקָת, אֵיזָה מְסַמָּם, אוֹ תַמְהוּנִי וְכו', אוֹ אֵיזָה מְשַׁחֵת וְגִנָּב וְכו', וּמִכָּל שֶׁכֵּן אֶחָד שֶׁמְבִזָּה אֶת הַמּוֹרֵי צֶדֶק שֶׁל קִהְלָתָנוּ הַקְדוּשָׁה, עַל זֶה אֲנִי מְקַפֵּיד בְּיוֹתֵר, וְזֶה עוֹן חָמוּר שֶׁאֵין עַל זֶה מְחִילָה, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁיַּעֲזֹר לִי לְבָנוֹת אֶת קִהְלָתָנוּ הַקְדוּשָׁה שְׁתִּהְיֶה קִהְלָה שֶׁל תּוֹרָה, וְשֶׁל חֶסֶד.

הַמֵּאֲחִיל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצִּלָּה מִן הַשָּׁמַיִם

חֶשׁוֹן

יח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׂשׂוּי עָרֵב שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסֹדֵר נַח ג' מִר חֶשׁוֹן ה'תשע"ג.
שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל כָּל לַיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב"
הַגָּרִים בִּ"יבִנְאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

חֲסִידֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הַנִּעְתִּי כָּאֵן אֶתְמוֹל, וּמָה מְאֹד גָּדֹלָה שְׂמֻחָתִי
לְרֹאוֹת קֹהֵלָה קְדוּשָׁה שְׂמֵאֲחָדֶת יַחַד, זֶה חֲלָקִי מִכָּל עַמְלִי.

לְזֹאת אֲבַקֵּשׁ מִכָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ נָא וְנָא לְבַל נִשְׁכַּח כְּרָגַע מָה
שֶׁהַזֶּה־יִרְנֹנוּ רַבֵּנוּ ז"ל (שיחות הר"ן סימן כ"ט) שֶׁכָּל בֶּר יִשְׂרָאֵל מְחִיב לְלַמֵּד
בְּכָל יוֹם הַלְכָה, וְאַצֵּל רַבֵּנוּ ז"ל הָיָה עֹקֵר הַיְהוּדוּת שְׁלַחַן עָרוֹף וְלִכְּנֵן
הַקִּמְתִּי כָּאֵן "בֵּית הוֹרָאָה" שֶׁכָּל מִי שֶׁתִּהְיֶה לוֹ אֵיזָה שְׂאֵלָה בַּהֲלָכָה אוֹ
חֵס וְשְׁלוֹם דִּין וּדְבָרִים עִם הַזּוּלָת שִׁיפְנָה תִּכְנֶה וּמִיד אֶל הַדִּינִים שֶׁל
קֹהֲלֵתֵנוּ הַקְּדוּשָׁה.

דַּעוּ לָכֶם פֶּה זֶה לֹא הַפָּקֵר, פֶּה זֶה לֹא עָרִי מְקַלֵּט לַעֲבָרִינִים אוֹ
לְפֹשְׁעִים וְכו' וְכו' אֲנַחְנוּ קֹהֲלָה מְגִבֶּשֶׁת, אֵין פֶּה הַפָּקֵרוֹת שֶׁל אִישׁ כָּל
הַיִּשְׂרָאֵל בְּעִינֵינוּ יַעֲשֶׂה, יֵשׁ לָנוּ דִּינִים וּמוֹרֵי צֶדֶק, הַכֹּל צָרִיךְ לְהַתְנַהֵּג כְּפִי
הַלְכָה, וְאֵנִי עוֹמֵד חֲזָק עַל זֶה וּמִי שֶׁלֹּא מֵתָאִים לוֹ הַקֹּהֲלָה, שְׂיִלַּךְ מִמָּקוֹם
שָׂבָא.

קֹהֲלֵתֵנוּ הַקְּדוּשָׁה בְּנוּיָה אֶךְ וְרַק עַל פִּי דַעַת רַבֵּנוּ ז"ל, שְׂאֲצִלוּ
הָיָה הָעֵקֶר תּוֹרָה תְּפִלָּה צֶדֶקָה וּגְמִילוּת חֲסִידִים וְלִכְּנֵן בּוֹאוּ וְנִתְאַחַד יַחַד
וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יַעֲזֹר, וְהָעֵקֶר לְשֹׁמֵר עַל יְלָדֵינוּ כְּמוֹ שְׂשׂוּמָרִים עַל אִישׁוֹן

עֵינֵינוּ שֶׁזֶה אֶצְלָנוּ עָקֵר גָּדוֹל, כִּי הִילָדִים שֶׁלָּנוּ זֶה הָעֵינָם שֶׁלָּנוּ וְכִמּוֹ שְׂאֵדָם שׁוֹמֵר עַל עֵינָיו שֶׁלֹּא יִזְקֶקוּ כֶּךָ וְיוֹתֵר מִזֶּה צְרִיכִים לְשׁוֹמֵר עַל יִלְדֵינוּ, וְלִדְאֵג עִם מִי הֵם מִתְחַבְּרִים וְכו', וְמֵה הֵם עוֹשִׂים וְכו' הַהוּרִים הֵם אַחֲרָאִים עַל יִלְדֵיהֶם, וְשֶׁלֹּא יִזְרְקוּ אֶת הָאֲשָׁמָה עַל הַזּוּלָּת, וּבִפְרָטִיּוֹת לֹא עַל הַתְּלִמּוֹד תּוֹרָה וְעַל הַבֵּית סֵפֶר, כִּי אֲנַחְנוּ עוֹשִׂים מַעַל וּמַעֲבֵר לְתַת לְהִילָדִים אֶת הַחֲנוּךְ הַכִּי טוֹב, עִם כָּל זֹאת הַהוּרִים מְכַרְחִים לְשִׁתּוֹף פְּעֻלָּה עִם הַנְּהָלָת הַתְּלִמּוֹד תּוֹרָה וְעִם הַנְּהָלָת בֵּית סֵפֶר, אֲנִי לֹא יִתֵּן בְּשׁוֹם פָּנִים וְאִפֶּן שִׁיקְלָקְלוּ אֶת יִלְדֵינוּ מִרוֹחוֹת זָרוֹת שֶׁבַחוּךָ.

אֲקוּהָ לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁנִּזְכָּה לְגִדֹּל גְּדוֹד יִרְאֵי הַשֵּׁם שֶׁלֹּא נִתְבַּיֵּשׁ עִמָּהֶם לְקַבֵּל פְּנֵי מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ.

הַמֶּאֱחָל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

יט.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שֵׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֶר לֶךְ לֶךְ ז' חֶשְׁוֹן ה'תשע"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלִלְיוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב" תְּלִמִּידֵי "הַיִּכָּל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּדִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיּוֹ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

חֲסִידֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֵׁשׁ לָנוּ קֵהֳלָה קְדוֹשָׁה יַחֲידָה בְּמִינָהּ מֵה שֶׁהִרְבֵּה הִרְבֵּה קֵהֳלוֹת קְדוֹשׁוֹת יְכוּלוֹת לָבֹא לְלַמֵּד אֶצְלָנוּ מֵה זֶה מְסִירוֹת נֶפֶשׁ, בְּמוֹשָׁבָה גְּדִיחַת שְׂאֵף אֶחָד לֹא יָדַע שֶׁזֶה נִמְצָא עַל הַמַּפָּה, וְאֵף עַל פִּי כֵן נוֹכַל לְהַקִּים קֵהֳלָה קְדוֹשָׁה כְּזוֹ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָּה, כְּמוֹ בְּרוּסְיָה לְפָנֵי שְׂמוֹנִים תְּשַׁעִּים שָׁנָה וְכו', זֶה חֲדוּשׁ שֶׁבְּחֲדוּשִׁים, שֶׁרְאוּי לָבֹא לְלַמֵּד אֶצְלָנוּ מֵה זֶה נִקְרָא מְסִירוֹת נֶפֶשׁ, בְּנִינוּ מִקְוֵה טְהָרָה בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָּה, תַּחַת בֵּית פְּרָטִי, כִּי הַסֵּמ"ך-מ"ם יִמַּח שְׂמוֹ מְסֵר אוֹתָנוּ עַל יָמִין וְעַל שְׂמָאל וְכו' וְהַצֵּרְכָּנוּ לְבָנוֹת אֶת זֶה בְּמַחֲתָרָת כְּמוֹ בְּרוּסְיָה, וְכֵן בְּנִינוּ מוֹסְדוֹת חֲנוּךְ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָּה שֶׁרַק יְכוּלָּה לְהִיּוֹת, בְּתַנָּאִים לֹא תַנָּאִים וְכו', וְהַסֵּמ"ך-מ"ם יִמַּח שְׂמוֹ לְקַח מֵאֲתָנוּ אֶת הַמְּבָנִים שֶׁזֶה הָיָה

שִׁיךְ לָנוּ וְכוּ', וּמֵאֵז אֲנַחְנוּ רַק סוֹבְלִים, אֵף עַל פִּי כֵן יֵשׁ לָנוּ הַיּוֹם כָּכָר
בְּמוֹסְדוֹת לְמַעַלְהָ מֵאֶלֶף וּמֵאֵתִים יְלָדִים, (לְרֵבּוֹת עִם כָּל הַפְּעוּטוֹנִים וְהַצְהָרוֹנִים
שֵׁישׁ לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ) אֵף עַל פִּי כֵן יְדוּעַ שֶׁבְּקֻדְנִצְיָה הָזוּ נִפְּלוּ גְזֵרוֹת עַל עוֹלָם
הַתּוֹרָה, וְתַלְמוּדֵי תּוֹרָה וּבְתִי סֵפֶר שֶׁל הַחֲרָדִים, שֶׁקֶצְצוּ לְגִמְרֵי אֶת כָּל
הַתְּקִצִּיבִים, וּבִפְרָט אֲצִלָּנוּ שֶׁאֶפְלוּ מֵעַט דְּמַעַט שֶׁקִּבְּלָנוּ עַד עַכְשָׁיו, גַּם אֶת
זֶה הוֹדִיעוּ לָנוּ שִׁיפְסִיקוּ לְתֵת לָנוּ, [רְאוּ אֶת הַמִּכְתָּב שֶׁקִּבְּלָנוּ מִהַמוֹעֶצָה]
בְּשַׁעֲהַ שְׁזָה רְשָׁעוֹת גְּדוֹל מְאֹד, כִּי אִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ חֲסִידֵי בְּרִסְלָב הֵם כָּכָר
חֲמִשִּׁים אַחוּז מִתּוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם, וְיְלָדִים יֵשׁ לָהֶם תְּהִלָּה לֵאל פִּי אַרְבַּע
וְחֲמִשׁ יוֹתֵר מִכָּל הַתּוֹשְׁבִים, וְכָלֵם מְשַׁלְמִים מְסִים וְאַרְנוֹנָה וְכוּ' וְהַעוֹלָה
עַל הַכֹּל נִכְנָס בְּמוֹעֶצָה מִמֶּשׁ 'מִלִּיּוֹנִים' בְּלִי שׁוּם גְּזֵמָה מִהֵטֵל הַשְּׁבָחָה,
כִּי מִי בּוֹנֶה בִּיבְנָאֵל אִם לֹא אִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְכָלֵם מִי שֶׁקּוֹנֶה קֶרֶקֶע אוֹ
בּוֹנֶה, מִכָּרַח לְשֵׁלֵם הֵטֵל הַשְּׁבָחָה שְׁזָה חוֹזֵר לְהַמוֹעֶצָה הַמְּקוֹמִית, עִם
כָּל זֹאת אֲנַחְנוּ לֹא מְקַבְּלִים חֲזָרָה אֲגוּרָה שְׁחוּקָה, מֵהַ שֶׁעַל פִּי חֵק הֵיִינוּ
צְרִיכִים לְקַבֵּל לְכָל הַפְּחוֹת תְּקִצִּיב לְחִנוּךְ וְכוּ', וְגַם אֶת זֶה לָקְחוּ מֵאַתְּנוּ,
אֶת כְּבִשֶׁת הָרֶשׁ לָקְחוּ מֵאַתְּנוּ וְכוּ', וְנִשְׁאָר רַק מֵהַ שֶׁאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
מְשַׁלְמִים שְׂכָר לַמּוֹד, אֲשֶׁר גַּם מִזֶּה אֵין הַקֶּמֶץ מְשַׁבִּיעַ אֶת הָאָרֶץ, וּבְכָל
חֹדֶשׁ אֲנַחְנוּ מוֹסְרִים אֶת נַפְשֵׁנוּ וּמִגְרָדִים כְּדֵי שְׁנוּכַל לְשֵׁלֵם מִשְׁכּוּרוֹת
לְהַמְלָמְדִים וּלְהַמּוֹרוֹת, אֲבָל דָּא עָקָא שֵׁישׁ חֵלֶק גְּדוֹל מֵאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
שֶׁפְּשׁוּט לֹא מְשַׁלְמִים שְׂכָר לַמּוֹד לִילְדֵיהֶם, וְחִיבִים חוֹבוֹת שֶׁל כְּמָה
שָׁנִים, שְׁזָה פְּשׁוּט רְשָׁעוֹת וְאַכְזָרִיוֹת וּגְנֵבָה שְׁאֵין עַל זֶה שׁוּם מַחִילָה, וְלֹא
בַּחֲנָם שִׁילְדֵיהֶם יוֹצְאִים לְתַרְבוֹת רָעָה, כִּי כֵךְ מְקַבֵּל מִצְדִּיקִים, אִם לֹא
מְשַׁלְמִים שְׂכָר לַמּוֹד לִילְדֵים, לְבִסּוֹף הֵילָדִים יִגְדְּלוּ וְיִלְסְטְמוּ אֶת הַבְּרִיּוֹת
וְכוּ', וְיִגְמְרוּ בְּבֵית סֵהָר וְכוּ', וְאֵת זֶה רְאִינוּ בְּעֵינֵינוּ, אֵף עַל פִּי כֵן אִנְשֵׁים
הָאֵלוּ שֶׁלֹּא מְשַׁלְמִים שְׂכָר לַמּוֹד וְחִיבִים חוֹב גְּדוֹל הֵם פְּשׁוּט אַכְזָרִים,
בְּלִי שׁוּם טַפַּת רַחֲמָנוּת עַל יְלִידֵיהֶם, וְעַתִּידִין לְתֵן אֶת הַדִּין עַל זֶה, הֲלוֹאִי
הֲלוֹאִי שֶׁכָּל אֵלוֹ שְׁחִיבִים כֶּסֶף עַל שְׂכָר לַמּוֹד לִילְדֵיהֶם שִׁיתְּעוֹרוּרוֹ לְשֵׁלֵם,
כִּי אֶת הַמִּשְׁכָּרֶת הַזֶּעוּמָה שֶׁמְקַבְּלִים הַמְּלָמְדִים וְהַמּוֹרוֹת, גַּם אֶת זֶה אֵין

לָנוּ לְשֵׁלִם לָהֶם, וְהַכֵּל מַחְמַת רַשְׁעוֹת וְאַכְזָרִיוֹת שֶׁל הַהוֹרִים שֶׁלֹּא רוֹצִים לְשֵׁלִם שָׂכָר לַמּוֹד, שְׂאִין עַל זֶה שׁוֹם הַצִּדְקָה.

הַקִּמְתִּי "בֵּית הוֹרָאָה" עִם שֵׁשׁ מוֹרֵי צִדֵּק, שֶׁכָּל דְּבַר הַקָּשׁוֹר לְדִינִי תוֹרָה אוֹ שְׁאֵלוֹת בִּהְלָכָה שִׁיפְנוּ אֲלֵיהֶם, וְהִנֵּה מִתְגַּלֶּה לִּי שֶׁבְּדֶרֶךְ עֲרָמָה מִמֶּשׁ הוֹצִיאוּ "תַּעֲנוּדַת הַכֶּשֶׁר" מִ"בֵּית הוֹרָאָה" וְלָכֵן הִחֲלַטְתִּי שְׁמֵהֶיּוֹם וְהִלָּאָה כָּל חֲנוּת בִּיבְנָאֵל שֶׁמִּקְבֵּלַת "תַּעֲנוּדַת הַכֶּשֶׁר" מִ"בֵּית הוֹרָאָה" צָרִיךְ לִהְיוֹת חֲתוּם רַק תַּחַת שְׁלוֹשׁ מוֹרֵי צִדֵּק, אִי אֶפְשָׁר לְסַמֵּךְ עַל חֲתִימָה אַחַת בְּשׁוֹם פָּנִים וְאַפֵּן, וְדַעוּ לָכֶם שֶׁזֶה לֹא צָחוּק, יְכוּלִים לְהַאֲכִיל טְרָפוֹת וּנְבִילוֹת בְּלִי רַחֲמָנוֹת וְכו', תַּחַת הַשְּׁגָחָה שֶׁל "בֵּית הוֹרָאָה" אֲנִי מְאֹד מִקְפִּיד עַל דְּבַר זֶה, מִכֶּרַח לִהְיוֹת שְׁלוֹשׁ מוֹרֵי צִדֵּק חֲתוּמִים עַל הַתַּעֲנוּדָה, אַחֲרֵת אֵין לָזֶה שׁוֹם תִּקְוָה כָּלֵל, בְּשׁוֹם חֲנוּת שֶׁל מֵאֲכָל אִם אֵין "תַּעֲנוּדַת הַכֶּשֶׁר" מִ"בֵּית הוֹרָאָה" חֲתוּם עִם שְׁלוֹשׁ מוֹרֵי צִדֵּק, דַּעוּ לָכֶם שֶׁהַכֵּל מְזִיף וְשֹׁקֵר וְכו' וְכו', כִּמְהָ אֲנִי צוֹעֵק שָׁנִים עַל גְּבִי שָׁנִים שֶׁהִבְתִּי דִּינִים כָּלֵם מְשַׁחֲדִים וְכו' וְכו', כִּמְאֲמָרֵם ז"ל (שְׁבַת קל"ט). תִּנְיָא רַבִּי יוֹסִי בֶּן אֱלִישֶׁע אוֹמֵר אִם רְאִיתָ דּוֹר שֶׁצָּרוֹת רַבּוֹת בָּאוֹת עָלָיו צָא וּבִדּוֹק בְּדִינֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁכָּל פְּרָעָנוֹת שֶׁבָּאָה לָעוֹלָם לֹא בָּאָה אֶלָּא בְּשִׁבִּיל דִּינֵי יִשְׂרָאֵל.

עֲכָשׁוּ אֲנַחְנוּ בְּשָׁנַת שְׁמִטָּה, אֲזִי אֲנִי מְכַרִּיז וּמוֹדִיעַ, דַּעוּ לָכֶם שֶׁכָּל הָעוֹבֵר עַל אֲסוּר שְׁמִטָּה רַחֲמָנָא לִיּוֹצֵן מֵה מַחֲכָה עָלָיו, כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירוּנוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סְפָה מ:): בָּא וְרָאָה כִּמְהָ קֵשָׁה אֲבָקָה שֶׁל שְׁבִיעִית, אָדָם נוֹשֵׂא וְנוֹתֵן בְּפִירוֹת שְׁבִיעִית, בְּסוּף מוֹכֵר אֶת מִטְלָטְלָיו וְאֶת כָּל כָּלָיו; וְכֵן אָדָם הוֹלֵךְ בְּגִלוֹת רַק מַחְמַת שֶׁלֹּא נִזְהָר בְּמִצְוֹת שְׁבִיעִית, אֲנַחְנוּ בְּשׁוֹם פָּנִים וְאַפֵּן לֹא מְשַׁתְּמָשִׁים עִם שׁוֹם הַתֵּר מִכִּיָּה שֶׁל שְׁבִיעִית, כִּי כִּךְ אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תַּנְחוּמָא בְּהַר) "נִבְהֵל לַהוֹן אִישׁ רַע עֵין" אֱלוֹ סוֹחְרֵי שְׁבִיעִית שֶׁמִּתְבַּהֲלִין לְהַעֲשִׂיר וְאֵין מְשַׁמְרִין אֶת הַשְּׁבִיעִית וְסִבּוּרִין שֶׁהֵן מִתְעַשְּׂרִין, אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חֲתִידָה! חֲסֵרוֹן יֵשׁ לָךְ בְּדִבְרֵי כִּיּוֹן שֶׁלֹּא שָׁמַר אֶת הַשְּׁמִטָּה הַתַּחֲלִילָה הַמְּאָרָה נִכְנָסַת בְּמִמוֹנוֹ וְהוּא מוֹכֵר, מֵה כְּתוּב לְמַעַלָּה מִן הָעֵנָן "וְשִׁבְתָּהּ הָאָרֶץ שְׁבַת לַהוֹי"ה" וְאַחֲרֵי כֵן "וְכִי תִמְכְּרוּ מִמֶּכֶר"; וְזֶה לֹא צָחוּק, כִּי מִי שֶׁלֹּא שׁוֹמֵר מִצְוֹת שְׁבִיעִית וְסוּמָךְ

עַל הַתֶּר וְכו' לְבִסּוּף הוּא יְשַׁלֵּם עַל זֶה בִּיקָר, כְּמוֹכָא (תַּנְחוּמָא בְּהֵר) אֶתְּהּ מוֹצֵא בִימֵי יִרְמְיָה בְּשִׁבְלִי שְׁחַלְלוּ אֶת הַשְּׂבִיעִית נִמְכְּרוּ לַעֲבָדִים לְנִכְרִים; וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַפִּיד עַל זֶה, כָּל הַחֲנִיּוֹת הֵן שֶׁל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְהֵן שְׂאִינָם שֶׁל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ מְכָרָח שִׁיחִיָּה לָהֶם "תַּעֲוֹדַת הַכֶּשֶׁר" מ"בֵּית הוֹרָאָה" חֲתוּם עִם שְׁלוֹשׁ מוֹרֵי צֶדֶק, אִם הִירָקוֹת וְהַפְּרוֹת מְעֻשָּׂרִים וְכו', אוּ שְׁזֵה לֹא עַל פִּי הַתֶּר מְכִירָה וְכו', וּמִי שֶׁמִּקְל בְּזֵה, הֵוֵי יָדוּעַ שֶׁהוּא מִקְל בְּחִיּוֹ, וּמִכָּל שְׂכָן וְכָל שְׂכָן בְּשׂוֹר צָרִיד הַכֶּשֶׁר, וּכְבָר גְּלִיתִי אֶת דַּעֲתִי שֶׁבְּשׂוֹר אֲסוּר לְקִנּוֹת רַק בְּהַכֶּשֶׁר "עֲטָרָה" אוּ "קִהְלַת חֲרָדִים" אוּ "הָרֵב לֹאֲנֻדָּא" אוּ "חֶב"ד" אוּ "בַּעֲלֻזָּא" אוּ "עֵדָה הַחֲרָדִית". רַק עַל אֱלוֹ הַהַכְּשָׁרִים יְכוּלִים לְסַמֵּךְ בְּבִשְׂרָה, וְגַם פֶּה צָרִיכִים לְשֹׁמֵר אִם הֵם בְּאַמֶּת מִהַכְּשָׁרִים הָאֵלּוּ, כִּי בְּקִלּוֹת יְכוּלִים לְהַכְּשֵׁל בְּאַכִּילַת נִבְלוֹת וּטְרָפוֹת וְכו', וְכַתֵּב הָרַמְבַּ"ם (אֲגָרַת תִּימָן) כֹּאֲשֶׁר הָאָדָם אוֹכֵל טְרָפוֹת וּנְבִלוֹת, אֲזִי הָדָם שְׁלוֹ נִעֲכָר וְכו', וְכָבָר לֹא יְכוּל לְקַבֵּל אֲמוּנָה בְּשׁוּם פָּנִים וְאַפֵּן, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַפִּיד שֶׁגַּם הַבְּשׂוֹר יִהְיֶה תַּחַת הַשְּׁגָחַתְנוּ עִם "תַּעֲוֹדַת הַכֶּשֶׁר" מ"בֵּית הוֹרָאָה" חֲתוּם עִם שְׁלוֹשׁ דִּינָיִם, וּמִכָּל שְׂכָן וְכָל שְׂכָן כְּשֶׁאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ עוֹשֶׂה חֲתָנָה בַּחוּץ בְּאִיזָה אוּלָם מְכָרָח לֵהוֹיֹת שְׂמָה הַכֶּשֶׁר מִבֵּית הוֹרָאָה, כִּי יָדוּעַ שֶׁכָּרֵב הָאוּלָמוֹת מְשַׁתְּמָשִׁים עִם טְרָפוֹת וּנְבִלוֹת וְכו' וְכו', וְצָרִיכִים לְהַכְּשִׁיר אֶת כָּל הַכָּלִים וְכו', וְאִם לֹא אֲזִי נִכְשָׁלִים בְּאַכִּילַת טְרָפוֹת וּנְבִלוֹת.

דַּעֲו לָכֶם שְׂאָדָם חֵי שְׁבָעִים אוּ שְׁמוֹנִים שָׁנָה כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים צ') "יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בֵּהֶם שְׁבָעִים שָׁנָה וְאִם בְּגִבּוֹרַת שְׁמוֹנִים שָׁנָה" וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ס"א) שֶׁהַשְּׁבָעִים שָׁנָה פּוֹרְחִים כְּמוֹ רִבְעֵי שְׁעָה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה צ"ו סִימָן ב') כֹּצֵל יְמֵינוּ עַל הָאָרֶץ וְאִין מְקוּהָ, וְהַלּוֹאִי כֹצֵלוֹ שֶׁל כֹּתֵל אוּ כֹצֵלוֹ שֶׁל אֵילָן אֵלָא כֹצֵלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשַׁעָה שֶׁהוּא עָף דְּכִתִּיב (תְּהִלִּים ק"ד) כֹּצֵל עוֹבֵה, וְאִין מְקוּהָ, וְאִין מִי שִׁיקוּהָ שֶׁלֹא יָמוֹת הַכֹּל יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיָּהֶם שֶׁהֵן מֵתִים; וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ק"ח) הֵלֵא הָאָדָם בְּשִׁבְלִי תַעֲנוּג קָטָן אֶחָד שֶׁל רִבְעֵי שְׁעָה הוּא יְכוּל לֹאבֹד וּלְהַפְסִיד כָּל הָעוֹלָם הַזֶּה עִם הָעוֹלָם הַבָּא.

ואמר בלשון אשכנז בזה הלשון: א מענטש פון איין תענוג'ל וועגן פון א פערטל שעה, קאן ער אן ווערן גאר דעם עולם הזה מיט דעם עולם הבא : ולכן אנשי שלומנו היקרים תעשו לעצמכם את החשבון האם כדאי לאדם לפטם את עצמו ואת ילדיו עם בשר פגולים? האם כדאי לפטם את עצמו ואת ילדיו עם פרות וירקות שאינם מעושרים? או במצות שביעית שסומכים על התר מכירה? ולכן אני מאד מאד מבקש אתכם בלי "תעודת הכשר" מ"בית הוראה" אזי לא לקנות בחנות ההוא תהיה מה שיהיה ויהיה איך שיהיה, אפלו שהחנות יהיה של אחד מאנשי שלומנו, צריכים לדעת שבשביל כסף לא מוכרים את הנשמה שלו.

כמה שלא נשקיע בחנוך הילדים זה לא מספיק, אם ההורים לא ישתפו עם המלמדים והמורות לא פעלנו כלום, וכן אם ההורים לא ישמרו על הילדים שלהם בזמנים שהם לא נמצאים במוסדות החנוך, ויתנו להם להסתובב איפה שהם רק רוצים וכו', וגורמים נזקים כבדים לרכוש הקהלה, להגי ידוע שלא יאבה הקדוש ברוך הוא לסלח להם על זה, כי כספי הקדש אין על זה מחילה כלל, וכן כל הורה צריך לדאג שהילדים שלו לא יעשו שום נזק לרכוש הקהלה, ושלם ישלם המזיק מה שהזיק,

עכשו אבקש לכלל אנשי שלומנו, הן הגברים והן הנשים, דעו לכם שאסור ללכת להסתפל איך שבורים ועמי הארצים קלים וריקים ופוחזים מחללי שבתות משחקים משחק כדור רגל, זה מקום מושב לצים, ואם הולכים שמה יקבלו את הענש וכו', של אלו שיושבים במושב לצים וכו', ובפרט במוצאי שבת שאז הוא זמן גלוי אליהו הנביא, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קי"ז) אשר אז מתחיל התגלות אליהו הנביא, ולכן חסידים ואנשי מעשה לומדים אז פרק מתנא דבי אליהו, ונוטלים ידים לסעודת מלוה מלכה, ובא הסמ"ך-מ"ם ומסית שתבואו במוצאי שבת למשחק כדור רגל, אוי לאותה בושעה אוי לאותה חרפה, יבוא היום שכל אלו שהלכו למשחק כדור רגל במוצאי שבת

שְׁלֹא יִדְעוּ אִיפֹה שְׂתַחַבְּאוּ מֵרַב בּוֹשָׁה וְכוּ', וְלָכֵן זָכְרוּ מֶה שֶׁאָמַר הַחֶכֶם מִכָּל אָדָם (מִשְׁלֵי ה' ז') "וַעֲתָה בָנִים שִׁמְעוּ לִי וְאַל תִּסּוּרוּ מֵאֲמָרֵי פִי: הֲרַחֵק מֵעָלֶיךָ דֶּרֶךְךָ וְאַל תִּקְרַב אֶל פֶּתַח בֵּיתֶה", וְעַל כֵּן זֶה אֲסוּר גְּדוּל לִלְכֹת לְהִסְתַּכֵּל בְּמִשְׁחָק כְּדוּר רָגֵל.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂתַכַּנְיִסוּ אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ בְּתוֹךְ לִבְכֶּם, וְנִזְכֶּה לְהִיּוֹת דְּבוּקִים בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי כָּל רָגַע וְדָקָה שֶׁאָדָם רָק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, כִּבְּר זִכְּהָ שִׁמְשֹׁךְ עָלָיו אֹר וְזִיו וְדַעַת וְשֹׁכֵל אֶלָּקִי, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁפִּיעַ עָלָיו עַל יְדֵי זֶה שֶׁפַּע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יָדָיו.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שֶׁבֶת שְׁלוֹם

כ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֶר וִירָא י' חֶשְׁוֹן ה' תִּשְׁע"ד.
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... ו ... שְׂיַחֲיו.

אַחֲרֵי יְשׁוּב הַדַּעַת גְּדוּל מְאֹד, וְאַחֲרֵי בְּדִיקָה מְקִיפָה טוֹב מְאֹד מִכָּל הַבְּחִינֹת, שֶׁיְהִיָּה טוֹבָה לְכָלֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְלְכָלֵל הַתּוֹשָׁבִים בִּיבְנֵאֵל, בָּאֲתִי לִיְדֵי הַחֲלָטָה שֶׁהִמְעַמָּד לְרֹאשׁוֹת הַמוֹעֵצָה הֵכִי טוֹב לְכָלֵם יְהִיָּה ... וְלָכֵן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת כָּלֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" וְאֶת כָּלֵל הַתּוֹשָׁבִים לְבַחֵר לְרֹאשׁוֹת הַמוֹעֵצָה אֶת ... וְלַחֲבֵרוֹת עֲבוּר ש"ס לְזָכְרוּ וּלְבַקֵּשׁתוּ וּלְצַוְּאָתוּ שֶׁל מֶרֶן גְּאוֹן הַגְּאוֹנִים רַבִּי עֹבֵדְיָה יוֹסֵף זי"ע.

הַכּוֹתֵב וְחוֹתֵם לְמַעַן טוֹבַת הַמוֹשָׁבָה כָּלָה

כ.א.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֶר וַיֵּרָא י"א חֶשְׁוֹן ה'תשע"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב אֶל כָּל לַיּוֹת אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי
בְּרֶסֶלֶב" הַגָּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הוּי"ה עָלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ
תָּמִיד.

אֲבָקֶשׁ מִכָּל אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים מֵאַחַר שֶׁהַחֲלֻטִּי שֶׁהִמְעַמֵּד
לְרֹאשׁוֹת הַמוֹעֵצָה מְקַהֲלָתָנוּ זֶה ... נ"י, לִכְן אֲנִי מְבַקֵּשׁ מִכָּל אֶחָד וְאֶחָת
שִׁיתְנוּ לִי יָד וְעֶזְרָה וְנִצְחָוֶן שְׁנוֹכָה כְּבֹר לְרֹאשׁ הַמוֹעֵצָה שִׁיְהִיָּה שְׁלִיחַ
טוֹב עֲבוֹר קֹהֲלָתָנוּ הַקְדוּשָׁה, אַחֲרֵי הַסִּבֵּל הַגְּדוֹל שֶׁאֲנַחְנוּ סוֹבְלִים כָּאֵן
זֶה חֲמֵשׁ וְחֲצִי קִדְנֻצִּיּוֹת (עֲשָׂרִים וְשֶׁבַע שָׁנִים), וְלִכְן הִגִּיעַ כְּבֹר זְמַן גְּאֻלָּתָנוּ
שֶׁנִּגְאָל מִכָּל הָעֲרוֹת, שֶׁמִּצְהִירִים יוֹם שֶׁהֵם יַעֲיִפוּ אוֹתָנוּ מִפֶּה וְכו',
שֶׁזֶה חֲצִפָּה גְּדוֹלָה לָשִׁים עַל מִצַּע הַבְּחִירוֹת שֶׁהֵם יוֹצִיאוּ אוֹתָנוּ מִפֶּה, אִף
יְהוּדֵי לֹא מְדַבֵּר כְּכֹה לְהוֹצִיא יְהוּדֵי אַחֵר אֲלֵא יִשְׁמַעֲאֵל וְכו', שֶׁהַתּוֹרָה
הַקְדוּשָׁה הַעִידָה עָלָיו (בְּרֹאשִׁית ט"ז י"ב) "וְהוּא יִהְיֶה פָּרָא אָדָם", וְלִכְן
עָלִינוּ לְהַתְלַכֵּד יַחַד פַּעַם וּלְתָמִיד, וְלִהְיוֹתֵנוּ לְנוֹ רֹאשׁ מוֹעֵצָה
שִׁידָאג לְכֻלָּם.

וְכַמוֹכֵן שֶׁאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהַתְלַכֵּד בְּעִנִּין הַחֲבֵרוֹת שְׁנוֹכָה שִׁיְהִיָּה
לְנוּ לְכָל הַפְּחוֹת חֲמִשָּׁה חֲבָרֵי מוֹעֵצָה כְּדֵי שְׁנִהְיֶה הָרֹב, וְאִזּוֹ תֵּרָאוּ אִיךָ
שְׁנִהְפֹךְ אֶת יִבְנָאֵל לְגַן עֵדֶן הַתְּחִתּוֹן, וּמִכָּאֵן תִּתְחִיל הַגְּאֻלָּה כְּמוֹכָא כְּמָה
פַּעַמִּים בְּזֹהֵר שֶׁהַגְּאֻלָּה תִּתְחִיל מֵהַגְּלִיל הַתְּחִתּוֹן.

נָא וְנָא תִּהְיוּ חֲזָקִים לְהַכְנִיס בְּכָל יוֹם כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצִדְקָה וְאֵל
תַּחֲשִׁבוּ מִה כְּבֹר יִהְיֶה אִם אֲנִי אֲכַנִּיס כְּמָה פְּרוּטוֹת? אֲלֵא אַתֶּם צְרִיכִים
לִזְכֹּר מִה שֶׁאֲמַר הַחֶכֶם מִכָּל אָדָם (מִשְׁלֵי י"א ד') לֹא יוֹעִיל הוֹן בְּיוֹם עֲבָרָה
וְצִדְקָה תִּצְלִיל מִמּוֹת, לִפְנֵי כָּל תְּפִלָּה צְרִיכִים לִתֵּת כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצִדְקָה
כְּדֵי שֶׁתִּתְקַבֵּל הַתְּפִלָּה, לִפְנֵי שִׁיּוּצָאִים לְדֶרֶךְ צְרִיכִים לְהַכְנִיס כְּמָה
פְּרוּטוֹת לְצִדְקָה כְּדֵי לְהַנְצִל מִתְּאוֹנָת דְּרָכִים וּמִשְׁאָר מִרְעִין בִּישׁוּן, וְלִכְן
אֲשֶׁרִי מִי שְׂרָגִיל לְהַכְנִיס בְּכָל פַּעַם כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצִדְקָה, אֲשֶׁר רַק זֶה

לֵךְ לְפָנָיו, וְזָכַר גַּם זָכַר מֶה שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּבֹא בְתָרָא ט'): מֶה שֶׁרִּיזוֹן זֶה כָּל קִלְפָּה וְקִלְפָּה מִצְטָרֶפֶת לְשִׁרְיוֹן גָּדוֹל אִף צִדְקָה כָּל פְּרוּטָה וּפְרוּטָה מִצְטָרֶפֶת לְחֻשְׁבוֹן גָּדוֹל, וְלָכֵן אֵל יִקַּל בְּעֵינֵיכֶם הַפְּרוּטוֹת שֶׁאַתֶּם מְכַנִּיסִים בְּכָל יוֹם בְּקַפְתַּת הַצִּדְקָה בְּבֵית הַכֶּנֶסֶת לִפְנֵי כָל תְּפִלָּה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן ב') שֶׁעַל יְדֵי שְׁנוּתָנִים צִדְקָה לִפְנֵי הַתְּפִלָּה זוֹכִים לְכַלְכֵּל אֶת דְּבָרָיו בְּמִשְׁפָּט וְנִתְקַבֵּל תְּפִלָּתוֹ לִפְנֵי אֲדוֹן כָּל.

מָאד מָאד אֲנִי מִבְקֵשׁ אֶת כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ קֵהֲלָתְנוּ הַקְדוּשָׁה לְרֹאוֹת לַעֲקֹר מִמַּחְגֵּנוּ בַּעֲלֵי לְשׁוֹן הָרַע וּבַעֲלֵי מַחֲלָקָה, כִּי הֵם סֹתֵם נוֹאֲפִים כִּי לֹא יִדְבֹּר אֶחָד עַל הַזּוּלָּת אֲלֵא אִם הוּא נוֹאֵף אוֹ גָּנֵב, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (עֲרִיכִין ט"ו) כָּל הַמְּסַפֵּר לְשׁוֹן הָרַע אָמַר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵין אֲנִי וְהוּא יְכוּלִים לְדוֹר בְּעוֹלָם, אוֹי לָנוּ מִיּוֹם הַדִּין אוֹי לָנוּ מִיּוֹם הַתּוֹכָחָה שֶׁיִּמָּצֵא בִּינֵינוּ אֶחָד אוֹ אַחַת שְׁמִסִּיתִים וּמַדִּיחִים נֶגֶד הַזּוּלָּת וְכו'. הֵרִי זֶה עֲבוֹדָתוֹ שֶׁל הַסֵּמ"ך-מ"ם "הַפֶּרֶד וּמִשְׁל" לְהַפְרִיד בֵּין אֶחָד לַשֵּׁנִי, אֲנִי לֹא אֶתֵּן אֶת זֶה בְּשׁוּם פָּנִים וְאֶפֶן שְׁאֵלוֹ הָרָשָׁעִים יִשְׁאַרוּ בְּתוֹךְ קֵהֲלָתְנוּ, הַקִּמְתִּי קֵהֲלָה קְדוּשָׁה בִּיזָע וּבָדָם וְלֹא אֶתֵּן שְׁכֵמָה שׁוֹעֲלִים יַחֲבִלוּ לִי אֶת הַכֶּרֶם "אֲנִי מָאד מָאד מִבְקֵשׁ אֶתְכֶם הָרֹגֵעַ שֶׁתֵּרְאוּ אֶחָד שְׁמִסִּית וּמַדִּיחַ נֶגְדִי אוֹ שֶׁהוּא חָצוֹף שֶׁיִּמְרָה אֶת פִּי לֹא לְצִיָּת, אֲלֵא אוֹמֵר שֶׁהוּא הוֹלֵךְ לְהַצְבִּיעַ אַחֲרַת מָמָה שֶׁאֲנִי בִקְשָׁתִי תִדְעוּ לָכֶם שֶׁזֶה הוּא הָרָשָׁע שֶׁצָּרִיכִים לְהוֹצִיא מִקֵּהֲלָתְנוּ הַקְדוּשָׁה".

מִחֵר בְּלִילָה בְּשָׁעָה 9:30 תִּהְיֶה דְרָשָׁה נְחוּצָה מָאד מָאד לְנָשׁוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְלָכֵן אֲנִי מָאד מִבְקֵשׁ שְׁכָל הַגְּבָרִים יִהְיוּ בְּבֵיתָם לְשֹׁמֵר עַל הַיְלָדִים וְלִתֵּת לְאִשָּׁה לְבוֹא אֶל הַדְרָשָׁה, וְכֵן בְּכָל לַיִל רְבִיעִי בַּעֲזָרָתוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּשָׁעָה תִשַּׁע וְחָצִי יִהְיֶה דְרָשָׁה לְנָשִׁים בְּבֵית הַכֶּנֶסֶת הַגָּדוֹל נָא וְנָא תִדְאָגוּ שְׁנִשְׁוֹתֵיכֶם יִגִּיעוּ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֵּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

כב.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר וירא י"ג חשון ה'תשע"ד.

שלום וברכה אל כלליות אנשי שלומנו היקרים "חסידי ברסלב"
הגרים ב"בנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

"תנו כבוד לתורה"

אני מאד מאד מבקש את כלל אנשי שלומנו ואת נשותיהם וילדיהם
שיבואו הערב לפני שעה שבע לבית הכנסת הגדול כדי לקבל את פני
הראשון לציון מרן רבי יצחק יוסף שליט"א שבא במיוחד כדי לכבד את
קהלתנו הקדושה, וגם יהיה הספד על גאון הגאונים מרן רבי עובדיה
יוסף זי"ע זה דבר גדול מאד לקבל פני חכמים כמו שאמר החכם מכל
אדם (משלי י"ג כ') "ההולך את חכמים יחכם".

ולכן אני מאד מבקש שאף משפחה לא תשאיר בבית, אלא לבוא
לכבד את התורה ובזכות התורה נזכה לראות בנחממת ציון בירושלים
ולגאלה השלמה.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

כג.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר וירא י"ד חשון ה'תשע"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו אל כלליות אנשי שלומנו
היקרים "חסידי ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

מאד מאד אני מבקש אתכם שתתחזקו להיות רק בשמחה ואל תתנו
שאחד ישבר אתכם כי גדול אדוננו ורב ולהושיע, ותהלה לאל יש לנו
רבי עם אמת כזה, רבי נורא ונפלא כזה שמנהיגנו בהנהגה נפלאה, ואמר
ריבנו ז"ל (ספר המדות אות צדיק סימן ס"ט) מי שאוהב את הצדיק צריך לשמר

אַתְּ הַצַּדִּיק שְׁלֹא יֵצֵא עָלָיו שֵׁם רַע, לָכֵן אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם שֶׁתִּשְׁמְרוּ מֵאֵד מֵאֵד שְׁלֹא יִמָּצֵא בִּינִינוּ אֶחָד שֶׁמֵּעֵז פָּנָיו נֶגֶד דְּבַרֵּי הַצַּדִּיק.

אֲנִי בַּחֲרֵתִי ש"ס לַחֲבֵרוֹת וְאֵת ... לְרֹאשׁוֹת הַמוֹעֵצָה, וְלָכֵן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁלֹא יִמָּצֵא אֶחָד שְׁיִמְרָה אֶת פִּי, כִּי אַחֲרֵת מֵהָ הוּא מִחֲפֹשׁ פֹּה בִּקְהֵלָה שְׁלֵנוּ, אֲנִי לֹא יִתֵּן שְׁיַחְרִיבוּ אֶת קְהֵלְתֵּנוּ הַקְדוּשָׁה שְׁבִנִיתִי בְּיָזַע וּבָדָם וּבִמְסִירוֹת נֶפֶשׁ הָכִי גָדוֹל, אַתֶּם צָרִיכִים לְדַעַת שֶׁכָּל אֱלוֹ הָרָשָׁעִים שָׂרָצִים הֵם כָּלָם כְּנִגְדָּנוּ וְהֵם שְׁלוּחֵי הַסֵּם"ךְ-מ"ם לְהַפִּיל אוֹתָנוּ, אָבֵל לֹא יוֹעִיל לָהֶם בְּשׁוֹם פָּנִים וְאַפֵּן, וְכֵן צָעַק מוֹהֲרֵנֵ"ת ז"ל בְּשָׁעָה שֶׁעָמְדוּ עָלָיו רָשָׁעִים אַרְוִירִים לְהַכְנִיעוֹ וּלְהַפִּילוֹ וְכו', כו', "הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא גָדוֹל מֵאֵד מֵאֵד, רַבְּנוּ ז"ל גָּדוֹל מֵאֵד מֵאֵד, וְהַסֵּם"ךְ-מ"ם לֹא יוּכַל לָהֶם אֲלָא נָפֹל יְפֹל כְּהֶמֶן בְּשַׁעְתּוֹ" וְאַף שֶׁהָיָה מוֹהֲרֵנֵ"ת ז"ל בְּסִכְנַת נַפְשׁוֹת כַּמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים עִם כָּל זֹאת לְבִסּוּף נִצָּח, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר נִצָּחֵתִי וְאַנְצָח שְׁמִדְתּוֹ נִצָּח. מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם שֶׁהַשְּׁבֵת תִּבּוֹאוּ לְבֵית הַכְּנֶסֶת הַזֶּה בְּלֵיל שַׁבָּת בְּטִישׁ, וְהֵן בְּסַעֲוֵדָה שְׁלִישִׁית בְּטִישׁ שֶׁאַנְחֵנוּ הוֹלְכִים לַעֲשׂוֹת סִיּוּם עַל מַסְכַּת פְּסָחִים שֶׁלְמִדּוֹ בְּמִשְׁךְ אַרְבָּעָה חֲדָשִׁים, וְאַל תִּהְיוּ בְּטָלָנִים זֶה מֵהָ שִׁישְׁאָר מֵאַתָּנוּ, וְלֹא כָּל הַפּוֹלִיטִיקָה שֶׁל שֶׁקֶר מֵהָ שְׁפִלוּנִי אוֹמֵר וְכו', אוֹ אֱלִמוּנִי אוֹמֵר וְכו', אֲנִי צוֹעֵק כָּל הַזְּמַן הַפֶּתַח כָּבֵד כְּתִבּוּ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה וְחַתְמוּ אוֹתוֹ בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים וְהוֹצִיאוּ אֶת זֶה בְּהוֹשָׁעָנָא רַבָּה, אֲזִי לָמָּה לָנוּ לְהַתְּבַלְבֵּל מִכַּמָּה פְּרָחִים שֶׁמַּעֲכִירִים אֶת הָאִוִּירָה וְכו', וּמִפְּחִידִים אוֹתָנוּ בְּכָל מִינֵי פְחָדִים שֶׁל הֶבֶל וְכו', תֹּאמִינוּ לִי שֶׁאֵין לָנוּ מֵהָ לְפַחַד הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים וּבְצֶדֶק וּבִמְשָׁפֵט, עוֹד מַעֲט תִּרְאוּ מִי בַּעַל הַבַּיִת בְּעוֹלָמוֹ בְּכָלֵל וּבִיבְנָאֵל בְּפֶרֶט שֶׁמֶשׁ עֲתִידִים לְהַגָּאֵל.

חֲזִקוּ וְאַמְצוּ מֵאֵד וְאַל תִּבְלָבְלוּ אֶת עֲצָמְכֶם מִשׁוֹם דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם אֲנַחְנוּ נִנְצָח בְּגָדוֹל שְׁאֵף אֶחָד לֹא יַפְחִיד אֶתְכֶם וְלֹא יִשְׁבֵּר אֶתְכֶם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ בְּתַפְלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁאֲנִי אוֹהֵב אוֹתוֹ

מאד מאד, ואני רוצה רק בטובתו הנצחית, תהלה לאל אני לא צריך תקציבים... תהלה לאל אני נקי כפים, לא לקחתי מאף אחד כסף עבורי, כל הכסף זה רק לרוחת אנשי שלומנו שיהיה להם רק טוב, להם ולנשותיהם ולילדיהם, ולכן אני מאד מבקש אתכם תחזקו אותי ותשמרו מאלו הנחשים שמתחבאים תחת הקש ורוצים להזיק לי, כי ממילא יפלו נפילה אחר נפילה ויקים "עצו עצו ותפר דברו דבר ולא יקום כי עמנו אל".

המאחל לכם שבת שלום

כד.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר וירא י"ז חשון ה'תשע"ג.

שלום וברכה אל כלליות אנשי שלומנו "חסידי ברסלב" הגרים ביבנאל עיר ברסלב הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

באתי לבקש ולהזהיר את אנשי שלומנו שתהלה לאל יש לנו קהלה נפלאה מאד, חממה של אמונה, והכל מתנהג כפי רצונו של רבנו ז"ל שאצלו היה העקר הלכה ולא לנטות מהשלחן ערוך כי הוא זה ועל זה הקמנו את הבית הוראה שבו יושבים ארבע דינים ומורי צדק ממחים ולכן כל דין ודברים שיש בין אחד להשני שיבואו להתדין רק בבית הוראה אסור לעשות דין לעצמו.

אני מכרח לומר לכם שהחיים כל כך קצרים כי בשביל כמה אלפי ש"ח לא כדאי לגנוב וכו' או לעשות עולה להשני וכו' כי משלמים על זה אחר כך ביקר מאד וענש הגלגול זה ענש מאד מאד קשה ולכן אסור וכן לא כדאי להסתכסך עם הזולת בשביל כסף כי משלמים על זה ביקר אנחנו יהודים ויש לנו תורה ועלינו להתנהג רק כפי דיני התורה.

אני חוזר ומדגיש יבנאל זה אינו מערי מקלט תעמדות על המשמר

שְׁלֹא יִסְתַּכְּבוּ בִּינֵינוּ שׁוֹם אֲנָשִׁים מִפְּקָקִים אוֹ עֲבָרִינִים וְכוּ' כִּי בִקְהֻלָּתָנוּ
אֵין לָהֶם שׁוֹם שְׂכִיכוֹת וְאֵנִי עוֹמֵד עַל זֶה חֲזַק מְאֹד.

מִי שְׁאִינוּ מֵתָאִים לוֹ הִקְהֵלָה שְׂיִלְף לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, קְהֻלָּתָנוּ הִיא
קְהֵלָה קְדוּשָׁה שְׁמִתְנַהֲגִים רַק עַל פִּי דִינֵי הַתּוֹרָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שִׁבְתִּי שְׁלוֹם

כ.ה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֶר חַיֵּי שָׂרָה י"ז חֶשׁוֹן ה'תשע"ד.
שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל לִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב"
הַיְ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינְתוֹ תָּמִיד.

הִנֵּה הַנְּבִיא אוֹמֵר (יִשְׁעִיָּהוּ נ"ז כ') "וְהָרָשָׁעִים כִּיִּם נִגְרָשׁ הַשְּׂקֵט לֹא
יִוָּכְלוּ" אֲנַחְנוּ עֲדִים שְׁהַסֵּמ"ך-מ"ם וְגוֹנְדָא דִּילָהּ כָּבֵד לֹא יוֹדְעִים מָה
לַעֲשׂוֹת וְכוּ', וְלִכְּן הֵם מְשַׁתְּדָּלִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְּרוֹבּוֹקְצִיּוֹת, לְהַתְּחִיל
עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים שֶׁהֵם אֲנָשִׁים שְׂקֵטִים, שְׁלֹא רוֹצִים שׁוֹם דְּבָר
רַק לְחַיּוֹת בְּאַהֲבָה עִם כָּלֶם.

וְלִכְּן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְשֹׁמֵר מְאֹד
מְאֹד לֹא לְהַגְרֵר אַחֵר שׁוֹם עֲמוֹת לֹא מְלוּלֵי וּמְכָל שִׁכָּן לֹא פִיזִי וְכוּ', וְאִם
קוֹרָה מִשְׁהוּ צְרִיכִים לְפִתּוֹחַ תְּלוּנָה בְּמִשְׁטָרָה וְלֹא יוֹתֵר וְכוּ', וְאִף אֶחָד
שְׁלֹא יַעֲשֶׂה דִין לַעֲצָמוֹ בְּשׁוֹם פָּנִים וְאִפֶּן, אִם אֵיזָה פְּרִיחָח אוֹ פּוֹשֵׁעַ וְכוּ',
וְכוּ' מִחֲרָף וּמִגְדָּף וּמִבְּזָה וּמִקָּלָל אֶתְכֶם וְכוּ' אֵל תַּעֲנוּ לוֹ, וְתִקְיֵמוּ מָה
שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן ו') עֵקֶר הַתְּשׁוּבָה לְשִׁמְעַת בְּזִיוְנוֹ
וְלִדְם וְלִשְׁתָּק, וּבִפְרָט בְּעֵת רְגִישׁ כָּזֶה כְּמוֹ הַבְּחִירוֹת וְכוּ' כָּל תַּגְרָה וְכוּ'
כָּל אֲלִימוֹת וְכוּ' אֲפִלוּ מְלוּלִית וְכוּ' יְכוּל לְפּוֹצֵץ אֶת כָּל הַבְּחִירוֹת וְכוּ'.

וְלִכְּן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם "תְּהִיּוּ חֲכָמִים וְלֹא צוֹדֵקִים" כְּדָאִי לְהַבְלִיג,
כִּי הָרָשָׁעִים יִפְּלוּ נִפְּלָה אַחֵר נִפְּלָה.

אני מאד מבקש את כל אחד מאנשי שלומנו שלא יקח את זה בקלות
 כי בנפשנו זה, תהיו חכמים ואל תתנו שימשכו אתכם לפרובוקציות.
 הקדוש ברוך הוא השומר את עם ישראל ישמרנו מכל מיני
 משחיתים ומזיקים ונזפה לגאלה שלמה במהרה בימינו אמן.
 המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

כו.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר חיי שרה כ"א חשון ה'תשע"ד.
 שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי
 שלומנו היקרים, הגרים ב"יבנאל עיר ברסלב" הוי"ה עליהם ישרה
 שכינתו תמיד.

מאד מאד אני מבקש את אנשי שלומנו היקרים שתשתדלו לבוא
 בשבת קדש בבקר לקדושא רבה שאנחנו עורכים לקראת הנצחון הגדול
 שלנו שזכינו סוף כל סוף להיות עצמאים, שאנחנו באנו להכרה שאין
 לנו על מי להשען אלא על אבינו שבשמים, כי רק הוא יתברך שומר
 עלינו ורק עליו יתברך עלינו לבטח בבטחון חזק.

בדבר קניית אנשי שלומנו בכל החניות ובכל העסקים של תושבי
 המקום, אני מכרח להגיד לכלכם שכלם באו לבקש סליחה וכל אחד עם
 התרוץ שלו, ולכן יכולים לקנות אצל כל אחד ואחד ולא לעשות שום
 עסק ומריבות מזה, גם הקדוש ברוך הוא מוחל, לכן גם אנחנו צריכים
 למחל, ולכן יכולים לקנות בכל מקום.

עם כל זאת הייתי מיעץ לכל אנשי שלומנו היקרים שיקימו מה
 שאמר דוד המלך לחכמי ישראל (ברכות ג'): בשעה שנכנסו אליו ואמרו
 עמך ישראל צריכים לפרנסה, אמר להם לכו והתפרנסו זה מזה, ולכן
 כל אחד מאנשי שלומנו שיפתח עסק בתחום שלו ויפרגנו אחד להשני,
 כי יש מקום לכלם.

נָא וְנָא תִהְיוּ חֲזָקִים בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ וְתִדְעוּ שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ מִנְהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצֶדֶק וּבִמְשָׁפֵט וְדָבָר גָּדוֹל וְדָבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, וְלִכֵּן כָּל מֶה שֶׁקָּרָה זֶה רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ וְאֵף אֶחָד שֶׁלֹּא יֵאָשִׁים אֶת הַשָּׁנִי שֶׁהוּא הַחֵיב, תִּהְלֶה לְאֵל הוּא יִתְבָּרֵךְ שׁוֹמֵר עָלֵינוּ וְאֵין לָנוּ מֶה לְדַאֵג.

עָלֵינוּ רַק לִפְתֹּחַ יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֶת קַהֲלָתֵנוּ הַקְּדוּשָׁה וְלִהַשְׁתַּדֵּל מְאֹד מְאֹד שִׁיְהִי אֶחָדוֹת וְאַהֲבָה בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְשֶׁלֹּא יֵרָאֶה וְלֹא יִמָּצֵא אֶחָד בֵּינֵינוּ שֶׁמְדַבֵּר לְשׁוֹן הָרַע אֶחָד עַל הַשָּׁנִי שֶׁזֶה הַדָּבָר הֵכִי גְרוּעַ.

נָא וְנָא תִהְיוּ חֲזָקִים בְּלִמּוּד דָּף הַיּוֹמִי כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חִיוֹת לִנְפֶשׁ, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם זֶה שְׁקָלִים ז', לִכֵּן תִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד לְבוֹא לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי אֵין עוֹד דָּבָר יוֹתֵר חָשׁוּב כְּמוֹ תַּפְלָה בְּצַבּוֹר וּמִי שֶׁמִּתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן הַשְׁגָּחַת הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא עָלָיו בְּגִלּוּי נִוְרָא וְנִפְלָא מְאֹד וְזוֹכָה לְפִרְנָסָה בְּשֹׁפֶע.

הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא יִרְחִיב לָנוּ גִשְׁמִיּוֹת וּבִרְוַחַנִּיּוֹת, וְעָלֵינוּ רַק לְשַׁמֵּחַ שְׂזָכֵינוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבֵּנוּ ז"ל וְהוּא הָרַבִּי שְׁלֵנוּ וְהוּא מוֹלִיכֵנוּ בְּדֶרֶךְ הָאֱמֶת.

הַמַּאֲחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

כז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֵדֶר חַיֵּי שָׁרָה כ"א חֶשְׁוֹן ה'תשע"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלַח יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל לִיּוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" תִּלְמִידֵי "הַיִּכָּל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים
בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הוּי"ה עָלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

חֲסִידֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שֶׁאֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּקַהֲלָה קְדוּשָׁה כְּזוֹ חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה, אֲשֶׁר נִמְצָאָה בְּמִדְבָּר שְׁמֵם שְׁבוּ הַסֵּמ"ך-מ"ם בְּעֶצְמוֹ שׁוֹרֵץ וְכו', עִם כָּל זֹאת הַתְּגַבְּרָנוּ וּמִתְגַּבְּרִים עַל כָּל הַמְּנִיעוֹת שֶׁשֵּׁם לָנוּ בְּדֶרֶכֵּנוּ, וְאֵף

שהוא מסית ומדיח את תושבי המקום נגדנו ביוֹדעים ובלא יודעים (כי תמיד הוא מתפאר אני לא משאיר עקבות), עם כל זאת תהלה לאל נתקים בקהלתנו הקדושה פתגם עממי "הכלבים נובחים והשירה עוברת, איש אינו מתרגש הכל ממשיך כאלו כלום", מי היה מאמין שבמושבה נדחת שאף אחד לא ידע אפלו איפה היא נמצאת על המפה וכו', והיום יש לנו בשבת קדש בבקר שש מנינים מוֹתִיקין עד המנין האחרון באחד עשרה ורבע, מי שמע כזאת? מי ראה כזאת? שבמקום נדח כזה יהיה שש מנינים בשבת בבקר, מה שבעירות גדולות אין דבר כזה, ולכן אני מאד מבקש את כלל אנשי שלומנו תחזיקו את הזמנים, וכל אחד ישתדל להתפלל בהמנין שנוח לו, אבל אני מאד מאד מבקש שבכל מנין יהיה גבאי שימכר את העליות, שלא יהיה חס ושלום קנאה ושאנא, כי כך כשמוכרים את העליות כל מי שקונה זוכה, וכן לשמר על הסדר כמו שראוי לאנשי שלומנו שפרוש אמר רבנו ז"ל (ת"י מוהר"ן סימן רצ"ב) העולם ראוי שיתמהו עצמן על אהבה שבינינו; וצריכים מאד מאד לשמר מהרגע שנכנסים לבית הכנסת עד שיוצאים מבית הכנסת לא לדבר באמצע התפלה בשום פנים ואפן, כי זה מאד מאד חמור, כמוכא בזהר (תרומה קל"א): ומאן דאשתעי בבי כנישתא ווי ליה דאחזי פרוּדא ווי ליה דגרע מהימנותא ווי ליה דלית ליה חולקא באלהא דישראל דאחזי דלית ליה אלהא. ולא אשתכח תמן ואנהיג קלנא בתקיפא עלאה; [ומי שמדבר בבית הכנסת אוי לו שמראה פרוּד, אוי לו שגורע מהאמונה, אוי לו שאין לו חלק באלקי ישראל, כי מראה שאין אלוך והוא אינו נמצא שם, ולכן הוא לא מפחד ממנו ונוהג בבזיון בתקון העליון שלמעלה], וכל אבא צריך לקחת את הבנים לבית הכנסת ולהשתדל שהבנים ישובו על ידו, כי בזכות הבל פיהם של תינוקות של בית רבן שעונים אמן יהא שמייה רבה העולם מתקים, ובזכותם נזכה שבקרוב מאד יתגלה מלך המשיח ויגאל אותנו מהגלות הארץ והמר הזה, ויתגלה לכלם אמתת מציאותו יתברך בגלוי רב ונפלא מאד, עד שכל אחד ואחד ירגיש שמלא כל הארץ כבודו, ואיהו ממלא כל עלמין, וסובב כל עלמין, ובתוך כל

עֲלֵמִין, אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעְדּוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, שְׁעַל יְדֵי הַדַּעַת הַנִּפְלָא הַזֶּה יִתְפַּשֵּׁט הַשְּׁלוֹם הַנִּפְלָא בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל, וְנִזְכָּה לְרֹאוֹת בָּמוֹ עֵינֵינוּ בְּגִלּוֹי שְׂכִינָה וּבִבְנִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּקֶרֶב מְאֹד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שִׁבְת שְׁלוֹם

כח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שִׁבְת קָדֵשׁ לְסֹדֶר חַיֵּי שָׁרָה כ"ד חֶשְׁוֹן הַתּשַׁע"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְּקָרִים "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב" תַּלְמִידֵי "הֵיכַל הַקָּדֵשׁ" הַגָּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הוּי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

חֲסִידֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁהִקְהִלָּה שְׁלָנוּ גּוֹדֶלֶת וְגוֹדֶלֶת, תִּהְיֶה לְאֵל אֲנַחְנוּ כְּכֹר יוֹתֵר מֵאַרְבַּע מֵאוֹת מִשְׁפָּחוֹת, וְעַכְשָׁיו בּוֹנִים דִּירוֹת חֲדָשׁוֹת, וְכֵן הִקְהִלָּה הַקְדוּשָׁה שְׁלָנוּ רַק תִּגְדֵּל יוֹתֵר וְיוֹתֵר, כִּי מֵה שִׁיּוֹתֵר מִשְׁפָּחוֹת מִבְּחוּץ רוֹצִים לְהַצְטָרֵף אֶל קְהֵלָתֵנוּ, שֶׁהִיא קְהֵלָה פְּתוּחָה לְכֻלָּם, וַיְכּוּלִים לָבוֹא לְהִתְרַשֵּׁם מִקְהֵלָתֵנוּ, תִּהְיֶה לְאֵל קְהֵלָתֵנוּ בְּנוּיָה אֵךְ וְרַק עַל דַּעַת רַבֵּנוּ ז"ל, וַיְדוּעַ אֵיךְ שָׂרְבָנוּ ז"ל הַקָּפִיד מְאֹד מְאֹד עַל הַלָּכָה, וְהִזְהִירוּנוּ לֹא לְהַטּוֹת מִהַשְּׁלָחַן עָרוֹךְ כִּי הוּא זֶה, וְלִכֵּן הִקְמַתִי אֶת "בֵּית הוֹרָאָה" שָׁבוּ יֵשׁ גָּאֹב"ד וְשְׁלוֹשׁ מוֹרֵי צֶדֶק, כָּלֵם יִרְאִים וְשְׁלָמִים, וְאֵין לָהֶם שׁוּם אֵינְטֶרֶסִים עֲצָמִיִּים וְכוּ', הַכֹּל כְּפִי הַשְּׁלָחַן עָרוֹךְ שְׁבֻזָּה תְּלוּי כָּל הַיְּהוּדוֹת, וְלִכֵּן אֲנִי נוֹתֵן לָהֶם אֶת כָּל הַגְּבוּי, וְכָל מֵה שֶׁהֵם מְפָרְסְמִים אוֹ פּוֹסְקִים זֶה עַל דַּעַת הַתּוֹרָה, וְעַל כֵּן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְּקָרִים הַמִּחְבְּרִים אֶל קְהֵלָתֵנוּ הַקְדוּשָׁה, שִׁישְׁמְעוּ בְּקוֹלָם שְׁזֶה קוֹל הַתּוֹרָה.

אֲנִי רוֹצֶה לְהַבְהִיר לְכָל קְהֵלָתֵנוּ הַקְדוּשָׁה שִׁיִּבְנָאֵל אֵינָה מַעְרִי מִקָּלֵט, וְאֲנִי לֹא רוֹצֶה בְּשׁוּם פָּנִים וְאַפֵּן שִׁיִּמָּצֵא אֶצְלָנוּ אָדָם אֱלִים וְכוּ', אוֹ מְפָרַע וְכוּ', לֵאלּוֹ אֵין שׁוּם מְקוֹם בְּקְהֵלָתֵנוּ, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְּקָרִים, שֶׁתַּעֲמִדוּ עַל הַמִּשְׁמֶר שְׁלֹא יִמָּצֵא בֵּינֵינוּ אֶחָד מְפָרַע אוֹ אֱלִים וְכוּ', כִּי תִכֵּף וּמִידָּ אֲנִי מוֹצִיא אוֹתוֹ מִהִקְהֵלָה שְׁלָנוּ

שֶׁהִיא קֵהֶלֶה קְדוּשָׁה חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה, וְכֵן אֲנִי מִבְקֵשׁ אֶת כָּלְכֶם נָא וְנָא תִשְׁמְרוּ עַל הַיְלָדִים שֶׁלְכֶם שֶׁזֶה הַנֶּכֶס שֶׁלָנוּ, וְצָרִיכִים לְשֹׁמְרֵי עֲלֵיהֶם יוֹתֵר מִמָּה שֶׁשׁוֹמְרִים עַל אִישׁוֹן הָעֵינַן, כִּי בַעֲוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים הַנִּסְיוֹנוֹת בְּדוֹר הַזֶּה קָשִׁים מְאֹד מְאֹד, וּבִפְרָט לְהַנְעִר, וְהַסֵּמ"ך-מ"ם אוֹרֵב מְאֹד עַל יְדֵי הַשְּׁלִיחִים שֶׁלוֹ לְצוּד אֶת הַנְּעַר שֶׁלָנוּ, וְלָכֵן אֲנִי מִבְקֵשׁ אֶת כָּל הַהוֹרִים שֶׁיִּשְׁמְרוּ טוֹב טוֹב עַל יְלָדֵיהֶם עִם מִי הֵם מִתְחַבְּרִים וְכו', וְדַעו לָכֶם שֶׁהַדָּבָר הַזֶּה תְּלוּי בְּנַפְשְׁכֶם, כִּי אִם אַתֶּם לֹא תִשְׁמְרוּ עַל יְלָדֵיכֶם, מִי יִשְׁמַר עֲלֵיהֶם? וְאַל תִּקְחוּ אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, כִּי זֶה בְּגֵדֵר פְּקוּחַ נֶפֶשׁ, וּמִי שֶׁלֹּא שׁוֹמֵר עַל הַיְלָדִים שֶׁלוֹ עִם מִי הֵם מִתְחַבְּרִים, הָרִי הוּא פּוֹשֵׁעַ וְרוֹצֵחַ בְּמוֹ יָדָיו אֶת יְלָדָיו.

כָּל מִי שֶׁלֹּא יֵצֵאת אֶת הַ"בֵּית הוֹרָאָה" שֶׁהֵם הָרַבָּנִים שֶׁל קֵהֶלֶתָנוּ, אֵין לוֹ מָה לְחַפֵּשׁ אֲצִלָנוּ, הַקֵּהֶלֶה שֶׁלָנוּ זֶה לֹא הֶפְקָר, וְאֲנִי עוֹמֵד עַל זֶה חֲזָק מְאֹד.

אֲנִי מְאֹד מְקוּוֹה שֶׁכָּלֵל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ יִשְׁתַּפּוּ פְּעִלָה, כְּדֵי שֶׁנִּצְלִיחַ בְּגִדּוֹל בְּקֵהֶלֶתָנוּ הַקְדוּשָׁה, עַל אֵף שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם מְסִית וּמְדִיחַ יוֹמָם וְלַיְלָה נִגְדָנוּ וְכו', כָּכֵר יְדוּעַ הַפֶּתַח הָעֵמָמִי "הַפֶּלֶב נּוֹבַח וְהַשִּׁירָה מְמַשִּׁיכָה לְדָהָר", כֵּךְ הִיא קֵהֶלֶתָנוּ שֶׁרָק גּוֹדֶלֶת בְּאִיכוֹת וּבְכֻמוֹת, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁנִּזְכֶּה לְהַצְלִיחַ בְּגִדּוֹל.

הַמֶּאֱחָל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

כ.ט.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסִדֵּר תְּלָדוֹת כ"ד חֶשְׁוֹן ה'תשע"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלִלְיוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" הַגָּרִים בִּיבְנָאֵל, הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שֶׁכִּינָתוֹ תִּמִּיד.

בְּאֵתִי לְבִשֵּׁר לָכֶם בְּשׁוּרָה טוֹבָה בְּשׁוּרָה מְשֻׁמַּחַת עַד מְאֹד, שֶׁהִיָּקָר

וְהַנֶּעֱלָה רֹאשׁ הַמוֹעֵצָה בִּיבְנָאֵל מֵר ... נ"י עוֹשֶׂה לְפָנִים מְשׁוֹרֵת הַדִּין, וּמִתְחִיל לְבָנוֹת לָנוּ שֵׁשׁ גָּנִים מְבָנִים קָבַע, וּכְבָּר בַּיָּמִים הַקְּרוֹבִים הוֹלְכִים לַעֲשׂוֹת הַנַּחֲת אַבֵּן הַפֶּנֶה, וְעוֹד זֹאת הוּא הוֹלֵךְ לְבָנוֹת לָנוּ בַּשָּׁנָה הַקְּרוֹבָה עוֹד שְׁמוֹנֶה כְּתוּת לְהַבְנִים, וְשְׁמוֹנֶה כְּתוּת לְהַבְנוֹת, מֵרֵב לֵב טוֹב, לֵב רַחוּם שֵׁשׁ לוֹ, וְהוֹלֵךְ לוֹ בְּחַיִּים לַעֲזֹר לִילְדֵי יִשְׂרָאֵל לְלַמֵּד תּוֹרָה, וַיֵּשׁ לוֹ רֶגֶשׁ אֲבֵהִי לִילְדֵי הַמוֹשְׁבָה, וּבָזָה הוּא מֵרָאָה אֶת טוֹב לְבוֹ, וְכָלְנוּ צָרִיכִים לָתֵת לוֹ תּוֹדָה עַל דָּבָר זֶה.

וְכֵן אֲנִי מְבָרֵךְ אֶת כָּל חֲבָרֵי הַמוֹעֵצָה הַמְּקוֹמִית שֵׁשׁ לָהֶם חֶלֶק גָּדוֹל לַעֲזֹר בְּדָבָר זֶה, שֵׁיִצְאוּ מִדֶּרֶכְךָ כְּדִי לַעֲזֹר לִילְדֵי יִשְׂרָאֵל שִׁיְהִיָּה לָהֶם אֶת כָּל הַתְּנָאִים הַכִּי טוֹבִים וְנוֹחִים, אֲשֶׁרֵיהֶם וְאֲשֶׁרֵי חֶלְקָם, וְכֵאֵן הַמְּקוֹם לְבָרֵךְ אֶת הָאֲבֵרֵךְ ... נ"י שְׁעוֹשֶׂה לִילּוֹת כְּיָמִים וְלֹא נָח וְלֹא שָׁקֵט עַד שֶׁנִּרְאָה שֶׁהַכָּל מִתְבַּצֵּעַ עַל צֵד הַכִּי טוֹב לְשִׁמְחַת וּלְרוּחַת הַיִּלָּדִים הַחֲמוּדִים.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לְכֻלָּם שִׁיִּזְכּוּ לְרוּחַת רֵב נַחַת דְּקִדְשָׁה מְכָל יוֹצְאֵי חֲלֻצִיָּהֶם בְּנֵיהֶם וְנִכְדֵיהֶם, וְעֲלִינוּ לְזִכֹּר אֶת מַה שֶּׁאָמַר הַנָּבִיא (זְכַרְיָה ח' י"ט) "וְהָאֲמַת וְהַשְּׁלוֹם אֶהְבּוּ".

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ל.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תְּלִדוֹת כ"ו חֶשׁוֹן ה'תשע"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ הַיִּקְרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" תְּלִמִּידֵי "הַיִּכָּל הַקָּדֹשׁ" הַגָּרִים בִּיבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב, הוּי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תְּמִיד.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (חֲזִי מוֹהֲר"ן סִימָן רי"ח) "נִצְחָתִי וְאֲנִצְחִי", וְתִהְיֶה לָאֵל הַפַּעַם נִצְחָנוּ בְּגִדּוֹל, וְעֲלִינוּ לְשִׁמְחַת מְאֹד מְאֹד, וְלִרְאוֹת לְאַחַד אֶת קְהִלָּתָנוּ יוֹתֵר וְיוֹתֵר שְׁנֵהִיָּה עֲצָמָאִים וְלֹא נִצְטָרֵךְ טוֹבוֹת מְאֹף אַחַד, כִּי הַנֶּעֱצָחוּן

שְׁלֵנוּ הוּא שְׁנַתְגָּלָה לָנוּ שְׁאִין לָנוּ אֶת אֶת אֶחָד רַק אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 בְּעֶצְמוֹ, וְזֶה יְדִיעָה שְׁצָרִיכִים לְהַחֲדִיר בְּעֶצְמָנוּ טוֹב טוֹב שְׁאִין לְאָדָם רַק
 אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעֶצְמוֹ, כִּי אֵין לָנוּ עַל מִי לְהִשְׁעֵן אֲלֵא עַל אֲבִינוּ
 שְׁבַשְׁמִים, וּכְכֹל שְׁאָדָם בּוֹרַח אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כֶּךָ הוּא מְנַצֵּחַ יוֹתֵר וְיוֹתֵר,
 מִי הָאֵמִין שְׁבִמְדַּבֵּר שְׁמִם שָׁבוּ אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים שְׁתִּקּוּם קָהֵלָה קְדוּשָׁה
 כְּזוֹ לְמַעְלָה מֵאַרְבַּע מֵאוֹת מִשְׁפָּחוֹת, וְהִיא חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה, מְקוֹר שֶׁל
 חֶסֶד, מִמֶּשׁ לְתַפְאֶרֶת בִּיבְנָאֵל, שְׁעַד עֲכָשׁוּ הָיָה שֶׁם מְדַבֵּר שְׁמִם מִהִיָּדוּת,
 וּמֵאֲזֻ שִׁיִּסְדּוֹ אֶת יִבְנָאֵל בְּשֵׁנַת תִּרְס"א עַד שְׁבָאֵנוּ לְשֵׁם בְּשֵׁנַת תִּשְׁמ"ח
 לֹא הָיָה זִכָּר שֶׁל יְהוּדוּת כָּלֵל וְכו', וְאַדְרָבָּה פֹה הָיָה הַמְקוֹם שֶׁהַעֲבִירוּ עַל
 הַדָּת אֶת עֲדַת הַתּוֹנִיָּסָאִים וְאֶת עֲדַת הַתִּימָנִים וְכו', וְכו', וּמִמֶּשׁ הַמְקוֹם
 הָיָה שְׁמִם לְגַמְרֵי מִיְהוּדוּת וְכו', וְהָיָה הַמְקוֹם פֹּה שְׁמִם לְגַמְרֵי בְּלִי שׁוּם
 זִכָּר שֶׁל יְהוּדוּת, וְתִהְיֶה לְאֵל הַיּוֹם הַמְקוֹם פּוֹרַח בְּרוּחָנִיּוּת, מִי שָׁרַק נִכְנָס
 שְׁמָה לֹא יָכוֹל לְהֵאֱמִין מִה שְׁרוּאָה לִפְנֵי מֵרָאָה עֵינָיו, חוֹשֵׁב שֶׁהוּא נִמְצָא
 בִּירוּשָׁלַיִם, אוֹ בְּבִנְיָ בֶרֶק, אוֹ בְּבִירוּקְלִין, בְּלִי שׁוּם הֶגְזָמָה, קֹדֶם כָּל יֵשׁ פֹּה
 מְנַיִנִים מוֹתִיקִין עַד חֲצוֹת לַיְלָה, שְׁחֲרִית מְנַחֶה עֲרֵבִית מְנַיִן אַחֵר מְנַיִן,
 שְׁדַבֵּר כְּזֶה אֵין, רַק בְּעִירוֹת הַגְּדוֹלוֹת, אֲבָל לֹא בְּאִיזָה מוֹשְׁבָה נִדְחַת שְׁלֹא
 יִדְעוּ אֵי פַעַם אִיפֹה זֶה עַל הַמֶּפֶה וְכו', אַחֵר כֶּךָ יֵשׁ לָנוּ מְקוֹה מִפָּאָר עֲנָקִי
 לְגַבְרִים עִם שְׁלוֹשׁ בּוֹרוֹת לְטַבִּילָה, וְכֵן יֵשׁ לָנוּ מְקוֹה טְהוֹרָה מִפָּאָר לְנָשִׁים
 (אֲגַב שְׁמִסְגָּלַת מֵאֵד לְפִקִּידַת עֲקָרוֹת, כִּי נִבְנָה בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה
 בְּמַחֲתָרַת כְּמוֹ בְּרוּסְיָה לִפְנֵי שְׁבָעִים שָׁנָה, כִּי זֶה שְׁצָרִיךְ לְהִיּוֹת מְמַנָּה עַל
 הַדָּת, הוּא אֲשֶׁר עָכָב אֶת בְּנֵי הַמְקוֹה בְּכָל מִינֵי מִסִּירוֹת אֲשֶׁר לֹא יֵאֱמָן
 כִּי יִסְפֹּר וְכו'), וְכֵן יֵשׁ לָנוּ מִצְרַחַת חֲנוּךְ שְׁלֵמָה, הֵינּוּ שִׁישׁ לָנוּ פְּעוּטוֹנִים,
 גִּנּוּם לְבָנִים וּלְבָנוֹת, בֵּית סֵפֶר לְבָנוֹת, וְסִמְיָנָר לְבָנוֹת, תִּלְמוּד תּוֹרָה לְבָנִים,
 וְיִשִּׁיבָה קִטְנָה, וְיִשִּׁיבָה גְדוּלָה לְבַחוּרִים מְצִינִים, וְכֵן יֵשׁ לָנוּ יִשִּׁיבָה שֶׁל
 בְּעָלֵי תְשׁוּבָה, וּמְדַרְשָׁה לְבַעֲלוֹת תְּשׁוּבָה, אֲשֶׁרֵי עֵין רְאֵתָה זֹאת בְּמוֹ עֵינָיו,
 מְלַבֵּד זֹאת יֵשׁ לָנוּ כּוֹלֵל לְבַעֲלֵי בָתִּים "אוֹר הַמַּאִיר", שְׁלוּמִדִּים שְׁמָה
 קְרוֹב לְמֵאָה אֲבִרְכִים, וְכֵן כּוֹלֵל לְהוֹרָאָה "תַּפְאֶרֶת בְּנִימִין", שְׁלוּמִדִּים
 שְׁמָה קְרוֹב לְחֻמְשֵׁים אֲבִרְכִים אֶת הַהוֹרָאָה, וְתִהְיֶה לְאֵל יֵשׁ לָנוּ "בֵּית

הוֹרָאָה" עִם גַּאב"ד וְעַם שְׁלוֹשׁ דִּינִים, שֶׁהֵם פּוֹסְקֵי הַלְכוֹת הַמְצוּיוֹת וְכוּ', וְשׂוֹאֲלִים אוֹתָם אֵת כָּל הַשְּׁאֵלוֹת שֶׁיֵּשׁ לְכָל אֶחָד, וְהַמָּקוֹם שׁוֹקֵק בִּיְהוּדוֹת, וְעַל כָּלֵם יֵשׁ לָנוּ בֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אַבְרָהָם שֶׁמַּחֲלֵקֶת אָכַל בְּחֵנָם לְכָל מִי שָׂרָק רֶעִב, וּבְכָל יוֹם מִתְפַּלֵּת וְתִיקֵין עַד שְׁמוֹנֶה בַּעֲרֵב זֶה פְּתוּחַ לְכָלֵם, גְּבָרִים וְנָשִׁים וְיִלְדִים, וּבְכָל יוֹם מַחֲלָקִים לְמַעֲלָה מֵאֶלֶף מִנּוֹת אָכַל טָרִי וְטָעִים, יֵשׁ לָנוּ בְּמִשְׁךְ הַיּוֹם חֲמֵשׁ שְׁעוּרִים נִפְרָדִים בְּדֶף הַיּוֹמִי, וּפֶה מְדַבְּרִים מֵאִיזָה מוֹשְׁבָה נִדְחַת שְׂאֵף אֶחָד לֹא יָדַע אִי פַעַם אֵיפֹה שָׁזָה נִמְצָא וְכוּ', וְעַכְשָׁו תִּהְיֶה לָאֵל יֵשׁ כָּבֵר לְמַעֲלָה מֵאַרְבַּע מֵאוֹת מִשְׁפָּחוֹת חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב בֶּן יִרְבּוֹ, וְזֶה לְמַעֲלָה מִשְׁנָתִים שֶׁפְּתַחְנוּ פֶה חֲנוּת יוֹדְאִיקָה "בְּרֶסֶלֶב סְנַטֵּר" כָּל מֶה שֶׁיְּהוּדֵי צָרִיךְ בְּנִקְדָּה אַחַת, וְתִהְיֶה לָאֵל יֵשׁ מִהֶפְכָּה בִּיבְנֵאֵל בִּיְהוּדוֹת, זֶה אֲרַבְּעִים שָׁנָה שְׁמוֹנְעִים מִתּוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם לְהַכְעִיס וּבִרְשָׁעוֹת כָּל מֶה שֶׁקְשׁוֹר לִיְהוּדוֹת וְכוּ', וְתִהְיֶה לָאֵל מִהֶרְגֵּעַ שֶׁנִּפְתַּח הַחֲנוּת הַתַּחֲלִילוֹ תוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם לְהַכְנִס, וְכָל אֶחָד קוֹנֶה, זֶה מְזוּזָה, זֶה צִיצִית, זֶה תְּפִלִּין, זֶה טָלִית, זֶה כְּפוֹת וְכוּ' וְכוּ', מִי כַּעֲמֹד יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בְּאַרְץ, לֹא יֵאֱמָן כִּי יִסְפֹּר קִדְשָׁת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁרִי עֵין רְאֵתָה זֹאת, וְכֵן רּוֹאִים אֵיךְ שֶׁיֵּשׁ דּוֹ קִיּוֹם בֵּין תוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם לְבֵין חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב, לֹא מִפְּרִיעִים לֵאמֹר אֶחָד וְכוּ', אֲנַחְנוּ קֵהֵלָה פְּתוּחָה וְכוּ', בְּבַחֲיִנַת חַי וְתֵן לַחַיּוֹת וְכוּ', לֹא מִתְעַרְבִים בְּחַיֵּי אֶף אֶחָד וְכוּ', יִבְנֵאֵל יִהְיֶה דְּגָמָא וּמוֹדֵל מֶה קִמֵּץ קָטָן שֶׁל יְהוּדִים עִם מְסִירוֹת נֶפֶשׁ יְכוּלִים לְהַפֵּךְ מִדְּבַר שָׁמָּה מִיְּהוּדוֹת וְכוּ', לְמָקוֹם פּוֹרָח, וְעוֹד רַבּוֹת יִסְפְּרוּ עַל זֶה, אַחֵר חֲצִי יוֹבֵל שָׁנִים שֶׁל רְדִיפוֹת וּמְסִירוֹת וְכוּ' וְכוּ', שְׂרוּדֶף וּמוֹסֵר אוֹתָנוּ מִי שְׂרוּדֶף וּמוֹסֵר וְכוּ' וְכוּ', וְשֵׁם מְקוֹלוֹת בְּהַגְלָגְלִים וְכוּ', וּמוֹנֵעַ וּמַעֲכָב כָּל דְּבַר הַשִּׁיף לְקִדְשָׁה, וְאֵף עַל פִּי כֵן בְּכַח הַרְצוֹן הַחֲזָק שֶׁהַכְּנִיס בָּנוּ רַבְּנוּ ז"ל, הַצְלַחְנוּ לְהַקִּים אִימְפֵּרְיָה כְּזוֹ, וְתִהְיֶה לָאֵל אוֹר הַקִּדְשָׁה רַק עוֹלָה וְעוֹלָה, וְחֲשֵׁךְ הַטְּמָאָה רַק מִתְעַלֵּם עַד שֶׁיִּתְבַּטֵּל לְגַמְרִי, וִיקָיִם (זְכוּרָה י"ג ב') "וְאֵת רוּחַ הַטְּמָאָה אַעֲבִיר מִן הָאָרֶץ".

רְצִיתִי שֶׁכָּל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁיֵּשׁ לוֹ אִיזָה אֲמִנּוֹת בֵּיד, שִׁיפְתַּח עֶסֶק עֲצָמָאִי, זֶה צַבָּעִי, זֶה חֲשַׁמְלָאִי, זֶה מוֹסְכְּנִיק, זֶה נִגָּר וְכוּ' וְכוּ', כָּל

אֶחָד כְּפִי תַחֲמוּמוֹ שִׁישֵׁתְדֵל מֵאֵד לִפְתַּח אֵיזָה עֶסֶק כְּדִי שְׁלֹא נִצְטָרֵךְ לָלַכֶת
אֶל אֲחֵרִים, וּכְבָּר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרָכוֹת ג:) בְּשַׁעֲהַ שְׁנִכְנָסוּ חֲכָמֵי
יִשְׂרָאֵל אֶצֶל דָּוִד הַמֶּלֶךְ, אָמְרוּ לוֹ אֲדוֹנֵנוּ הַמֶּלֶךְ עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל צָרִיכִין
פְּרִנָּסָה, אָמַר לָהֶם לָכוּ וְהִתְפַּרְנְסוּ זֶה מִזֶּה, כִּי רַק זֶה הַעֲצָה שְׁאֶחָד יַעֲזֹר
לְהַשְׁנִי, וַיִּפְרָגוּ לְהַשְׁנִי, כִּי תִהְיֶה לֵאלֹהֵי הַקֵּהֳלָה שְׁלָנוּ גְדֻלָּה מֵאֵד מֵאֵד וְכָלֵם
יְכוּלִים לְהִתְפַּרְנֵס בְּכָבוֹד אִם לֹא יִקְנְאוּ אֶחָד בְּהַשְׁנִי, רַק כָּל אֶחָד יִפְרָגוּ
לְהַזוּלָת, אַז יִהְיֶה לָנוּ הַצִּלָּחָה גְדוּלָה מֵאֵד.

אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁלֹא יִמָּצֵא וְלֹא יִרְאֶה בֵּינֵינוּ
אֶף אֶחָד שֶׁמִּדְּבַר לְשׁוֹן הָרַע אֶחָד עַל הַשְׁנִי, שְׁזֶה הַדְּבָר הַכִּי חֲמוּר שֶׁרַק
יְכוּל לְהִיּוֹת בִּקְהָלָה, וּכְבָּר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (עֲרֻכִין ט"ו.) כָּל הַמְסַפֵּר
לְשׁוֹן הָרַע מַגְדִּיל עוֹנוֹתָיו כְּנֶגֶד עֲבוּדָה זָרָה גְלוּי עֲרִיּוֹת וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים,
כָּל כֵּךְ חֲמוּר עוֹזֵן לְשׁוֹן הָרַע, וְכֵן אָמְרוּ (שָׁם) כָּל הַמְסַפֵּר לְשׁוֹן הָרַע כְּאֵלוֹ
כָּפַר בַּעֲקָר, שֶׁנֶּאֱמַר (תְּהִלִּים י"ב) "אֲשֶׁר אָמְרוּ לְלִשְׁנָנוּ נִגְבִּיר שְׁפָתֵינוּ אֶתְנוּ
מִי אֲדוֹן לָנוּ", וְלָכֵן אִם אֵתָּה שׁוֹמֵעַ אֶחָד מִדְּבַר לְשׁוֹן הָרַע נִגְדַּת הַקֵּהֳלָה,
דַּע לָךְ שְׁזֶה נִחַשׁ שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם רֹכֵב עָלָיו, וְהוּא מְסַכֵּן מֵאֵד, כִּי (בְּבֵא קמ"א
כג:) אֲרִס נִחַשׁ בֵּין שְׁנֵי הוּא עוֹמֵד; וְזָכַר גַּם זָכַר שֶׁעָקַר הַצִּלָּחַת קֵהֳלָה
כְּשֶׁמַּחֲזִיקִים אֶת עֲצָמָם בְּיַחַד, כְּמֵאֱמָרָם ז"ל (תְּנַחֲמוּמָא נִצְבִּים) בְּנִהֵג שְׁבַע עוֹלָם
אִם נוֹטֵל אָדָם אֲגָדָה שֶׁל קָנִים שְׁמָא יְכוּל לְשַׁבְּרָם בְּבַת אַחַת? וְאֵלוֹ נוֹטֵל
אַחַת אַחַת אֶפְלוֹ תִּינוֹק מִשְׁבָּרָן, וְכֵן אֶת מוֹצֵא שְׁאִין יִשְׂרָאֵל נִגְאָלִין עַד
שִׁיחִיו כָּלָן אֲגָדָה אַחַת.

הַעֲקָר הוּא לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד שֶׁאֲנַחְנוּ מְקַרְבִּים אֶל רַבְּנוּ
ז"ל, שְׁאִין שִׁמְחָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִזֶּה, אֲשֶׁרֵינוּ מֵה טוֹב חֲלָקֵנוּ וּמֵה נַעֲמִים
גּוֹרְלָנוּ וּמֵה יָפָה יְרֻשָּׁתָנוּ.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם

לא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׂשׂוּי עָרֵב שְׁבֵט קָדֵשׁ לְסֵדֶר תְּלִדוֹת כ"ח חֶשׁוֹן ה'תשע"ב.
שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל לֵיאוֹת אָנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" תְּלִמִּידֵי "הַיִּכָּל הַקֹּדֶשׁ", הַיּוֹ"ה
עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

בָּאתִי לְעוֹרֵר אֶתְכֶם עַל כִּמָּה נִקְדוֹת שְׂמָאד מָאד חָשׁוֹב שְׁכָל אֶחָד
שְׂשִׁיךְ לְקַהֲלָתְנוּ הַקְדוּשָׁה שִׁישְׁתַּדֵּל לְקִיּוֹם, לְמַעַן אֶחָדוֹת קַהֲלָתְנוּ
הַקְדוּשָׁה.

א. לְבוֹא לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלוֹשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֵרִית מְנַחֶה עֶרְבִית בְּבֵית
הַכִּנְסָת בְּמִנְיֵן דִּיקָא, וּבְכָל פֶּעַם שְׂאֶחָד בָּא שְׁלֵא יַחְכֶּה וּכְבֹּר יֶאֱסֹף עוֹד
תִּשַׁע אָנְשִׁים וְיַעֲשׂוּ מִנְיֵן, כִּי זֶה מָאד מָאד נַחוּץ בְּשִׁבְלֵי קְרוֹב הַגָּאֻלָּה
לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיֵן דִּיקָא, כְּמֵאמָרם ז"ל (בְּרֻכּוֹת ח.) כָּל הָעוֹסֵק בְּתוֹרָה
וּבִגְמִילוֹת חֲסִידִים וּמִתְפַּלֵּל עִם הַצְּבוּר, מַעֲלָה אָנִי עָלָיו כְּאִלוֹ פְּדָאנִי לִי
וּלְבָנִי מִבֵּין אֲמוֹת הָעוֹלָם.

ב. לְקַבֵּעַ עֵתִים בְּתוֹרָה, שְׁזֶה יְסוֹד מוֹסֵד, כִּי בְּלִי תוֹרָה אֵין כָּלוּם,
וְהַתּוֹרָה הִיא הַחַיּוֹת שֶׁל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן לֹא בַּחֲנָם שְׁהִסְמִיךְ-מ"ם מִסִּית
וּמְדִיחַ אֶת הָאָדָם שִׁיעֲשֶׂה אֶת הַכָּל, אֲבָל לֹא שִׁילְמֵד תּוֹרָה, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי
שְׁלוּמֵד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וָרֶשֶׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרֶשֶׁת הַשְּׁבוּעַ, שְׁזֶה סִגְלָה
לְאַרְיִכוֹת יָמִים וְשָׁנִים, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם כִּמָּה פְּרָקִים
מִשְׁנֵיאוֹת, שְׁזֶה מְטִהֵר אֶת הַנִּשְׁמָה מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה, וְאֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי
שְׁזוֹכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא בְּיוֹם מִמְּשַׁכֵּת חַיּוֹת
לְאָדָם, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם זֶה בְּכוֹרוֹת י"א, אֲפִלּוּ בְּגֶרְסָא זֶה טוֹב מָאד,
אֲבָל זֶה צָרִיךְ לְהִיּוֹת חָק וְלֹא יַעֲבֹר, וְעַל כָּלֵם לְלַמֵּד הִלְכוֹת, שְׁרַבְנוּ ז"ל
הַזֵּהִירָנוּ עַל זֶה יוֹתֵר מִכָּל הַלְמוּדִים, וְאָמַר (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן כ"ט) שְׁכָל בֵּר
יִשְׂרָאֵל מְחִיב לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם הִלְכָה.

ג. מָאד מָאד נַחוּץ שְׁכָל אָנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יַעֲסִקוּ בִּגְמִילוֹת חֲסִיד לְעֶזֶר
אֶחָד לְהַשְׁנִי בְּכָל הַמּוֹבְנִים, רַק מֶה שִׁישׁ לְעֶזֶר לְהַזוּלֵת צְרִיכִים לְהִיּוֹת

מוכנים לזה, ובשביל זה התנדבנו למד"א כדי לעזור להזולת, בשביל זה יש לנו בית התבשיל - אהל אברהם, כדי להאכיל רעבים ולהשקות צמאים, כי גמילות חסד זה מאד מאד חשוב בעינינו. יתברך, כמאמר ז"ל (ילקוט הושע רמז תקכ"ב) אמר הקדוש ברוך הוא חביב עלי חסד שאתם גומלים זה עם זה יותר מאלף עולות שהקריב לפני שלמה, הינו שלמה המלך הקריב אלף עולות בכל יום, ואף על פי כן חסד אחד שיהודי עושה עם השני, זה יותר שוה מהכל, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב חסד, כי (תהלים פ"ט ג') "כי אמרתי עולם חסד יבנה" כל העולם לא נברא רק על חסד, ובכלל הגמילות חסד הזה לצאת להפצה אפלו פעם אחת בשבוע, ובזה מקרבים יהודים אליו יתברך, שאין עוד מצוה יותר גדולה מזו.

ה. רציתי שכל אחד מאנשי שלומנו שיהיה לו קפת צדקה "קרן הצדיק", ויכניס בכל יום רק כמה פרוטות לצדקה, כי אין עוד דבר ששורף ומבטל את כל הקלפות שברא האדם מעוונותיו כמו צדקה, כמאמר ז"ל (תנא דבי אליהו רבה פרק י') אין לך סם חיים למלאך המות אלא מדת הצדקה בלבד, ולמה אדם לא נותן צדקה? כי חושב שצריך לתת בפעם אחת סכום גדול, ומחמת שאין לו אזי יכול לעבר יום אחר יום ולא נותן צדקה, שזה מצות עשה כמו הנחת תפלין וציצית ומזוזה וכו' וכו', ואם האדם היה יודע שבזה שנותן בכל יום כמה פרוטות לצדקה קיים מצות צדקה, היה שש ושמח לתת כל יום כמה פרוטות.

ה. חסדי השם יתברך שנפתח חנות "ברסלב סנטר", ששמה יכולים לקנות את כל מה שיהודי צריך, וזה מתפתח בצורה בלתי רגילה ובהצלחה מרבה, ותהלה לאל מזכים את הרבים, אנשים מסכנים שלא ידעו עד עכשו שום דבר מהיהדות, באים וקונים זה כפה, זה ציצית, זה מזוזה, אשרי מי שהולך להוכיח את אמתת דברי, וזה קדוש שם שמים גדול מאד ושם רבנו ז"ל, ושם קהלתנו, שתהלה לאל אנחנו מתרחבים ומתפתחים, ומי יתן שיהיה לכל אחד מקהלתנו חלק בזה, ובפרט עכשו

לפני חנכה אני רוצה שכל אחד יקנה שמה את כל מה שהוא צריך לחנכה, וכן מתנות להאשה ולהילדים.

הקדוש ברוך הוא יעזר שבחנכה הזו כבר נזכה לראות בהדלקת הנרות בבית המקדש על ידי משיח צדקנו.

המאחל לכם שבת שלום

לב.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר תלדות כ"ט חשון התשע"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים "חסיד ברסלב" תלמידי "היכל הקדש" הגרים ב"יבנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

באתי לבקש את אנשי שלומנו היקרים שתשמרו מאד מאד על כבוד הזולת, ולהתרחק מלשון הרע ורכילות וליצנות, שזה עוון חמור מאד מאד, ומכל שכן שלא ידקרו אחד את השני עם חרב הלשון, שזה מאד מאד חד, כמו שאמר דוד המלך (תהלים נ"ז ה') "בני אדם שניהם חנית וחצים ולשונם חרב חדה", והקדוש ברוך הוא מקפיד על זה מאד מאד, הקמתי את הקהלה הקדושה שלנו שהיא חממה של אמונה, יסוד של חסד, ולכן אני לא רוצה שעל ידי כמה נחשים ועקרבים וכו', יקלקל היגיעה והטרחה היזע והדם שהשקעתי פה חצי יובל שנים.

יען שהבטחתי למרן הראשון לציון הגאון המפלא רבי עובדיה יוסף שליט"א, שאביא לו אלף פעילים למען ש"ס, כי אני מאד מאד רוצה שיצליחו הפעם בגדול, כי סוף כל סוף השפילו את עדות המזרח וכו', ועדין משפילים אותם ועושים מהם כל מיני צחוק וכו', ואנחנו למדנו את זה על בשרנו פה ביבנאל, איך שהאפרים וכו', התנהגו ומתנהגים נגדנו וכו', ולכן הקמתי מטה הבחירות "ברסלב למען ש"ס", ובעוד יומים נכנס בקצב, ולכן אני מאד מבקש אותך שתשתף פעולה אתי, כי

פעם ולתמיד צריכים לעקור את הגזענות הארוכה שמצוי היום לצערנו הרב, שזה מעכב את הגאלה.

אני עומד בשלי שש"ס זה לא מפלגה, ש"ס זה "להחזיר עטרה לישנה", להגביה את עמך מעדות המזרח, שכבודם נרמס כאן בארץ ישראל מאד מאד, ולכן הגיע הזמן שנגאל כבר, ולכן אני מאד מבקש את כלל אנשי שלומנו שתשתפו פעלה עם המטה המרכזי שהקמתי כאן ביבנאל "ברסלב למען ש"ס", הקדוש ברוך הוא יצליח את דרכנו בגדול, ונזכה להיות שליחים לקרב את הגאלה על ידי אחוד עם ישראל יחדיו.

המאתל לכם ברכה והצלחה מן השמים

כסלו

לג.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר ויצא א' דראש חדש כסלו ה'תשע"ד.
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלַח יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל לִיּוֹת אָנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב" תִּלְמִידֵי "הַיְכָל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים
בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

מֵאֵד מְאֹד אֲנִי מִבְקֵשׁ אֶת כָּלְכֶם שָׂרָק תִּהְיוּ בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, כִּי חֲדָשׁ
כֶּסֶלּוֹ זֶה חֲדָשׁ מְלֵא נְסִים, שְׁהִינִים רָצוּ לְהִתְגַּבֵּר עַל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל,
וְחָשְׁבוּ שֶׁהֵם יוֹכְלוּ לְמַחֵק אוֹתָם וְכו', לְבִסּוּף נִהְפָּךְ הָרַע עֲלֵיהֶם וְנִפְּלוּ
רַבִּים בְּיַד מַעֲשִׂים, טִמְאִים בְּיַד טְהוּרִים וְכו', וְכָךְ יִהְיֶה גַם אֲצִלָּנוּ, אֲנַחְנוּ
צָרִיכִים רַק לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֹז לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלִרְקֹד כָּל
יוֹם אַחֵר כָּל תְּפִלָּה וְתַפְּלָה עִם הַשִּׁיר הַזֶּה (יִשְׁעִיה ח' י') "עֲצוּ עֲצָה וְתַפֵּר
דְּבָרוֹ דְּכָר וְלֹא יָקוּם כִּי עֲמָנוּ אֵל", וְלִזְכֹּר טוֹב טוֹב אֲשֶׁר בְּכָל דּוֹר וָדוֹר
קָמִים רְשָׁעִים אַרְוֵרִים וּמַטְכָּסִים עֲצָה אֵיךְ לְהַפִּיל אֶת הַיִּרְאִים וְהַשְׁלָמִים,
וְלֹא מוֹעִיל לָהֶם שׁוֹם דְּבָר, כִּי מִתְקִים (תְּהִלִּים ז') "בּוֹר כָּרָה וַיַּחְפְּרֵהוּ וַיִּפֹּל
בְּשַׁחַת יַפְעָל: יָשׁוּב עָמְלוֹ בְּרֹאשׁוֹ וְעַל קִדְקָדוֹ חָמְסוֹ יִרֹד", וְכַתִּיב (מִשְׁלִי
כ"ו כ"ז) "כָּרָה שַׁחַת בָּהּ יַפּוֹל וְגוֹלִיל אָבֶן אֵלָיו תָּשׁוּב", וְלִכְּן אֵין לָנוּ מָה
לְהִתְפַּחֵד כָּלֵל, אֲדַרְבָּה עֲלֵינוּ לִרְקֹד כָּל יוֹם וְיוֹם אַחֵר כָּל תְּפִלָּה וְתַפְּלָה,
כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן י') עַל יְדֵי הַמַּחְאָת כֶּף
וְרִקְוִדִין נִמְתָּקִים כָּל הַדִּינִים, וְעֲלֵינוּ לָקִים אֶת דְּבָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל כְּפִשׁוּטֵם,
וְכֵן לְהַקְפִּיד לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן דִּיקָא, שֶׁעַל יְדֵי זֶה יִתְבַּטְּלוּ כָּל שׁוֹנְאֵינוּ
וְרוֹדְפֵינוּ, כְּמֵאמָרֵם ז"ל (גִּיטִין ז') שְׁלַח לִיָּה מֶר עוֹקְבָא לְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּנֵי
אָדָם הַעוֹמְדִים עָלֵי וּבִידֵי לְמַסְרָם לְמַלְכוּת מַהוּ? שְׁרִיטָה וְכַתָּב לִיָּה (תְּהִלִּים

ל"ט ב') "אמרת אשמרה דרכי מחטוא בלשוני אשמרה לפי מחסום בעד רשע לנגדי", אף על פי שרשע לנגדי אשמרה לפי מחסום, שלח ליה קא מצערי לי טובא ולא מצינא דאיקום בהו, שלח ליה (תהלים ל"ז ז') "דום להוי"ה והתחולל לו" דום להוי"ה והוא יפילם לך חללים חללים, השכם והערב עליהן לבית המדרש והן כלין מאליהן, הדבר יצא מפי רבי אלעזר ונתנוהו לגניבא בקולר וכו', הרי שלכם לפניכם שאם אחד מצער אתכם, תקפידו מאד להתפלל בערב ובבקר בבית הכנסת, והשונאים שלכם יפלו נפילה אחר נפילה.

חסדי השם יתברך שקהלתנו הקדושה רק גודלת וגודלת, ונכנסים עוד משפחות חדשות, וכן בונים עוד בתים חדשים, ולא יועיל להסמך-מ"ם שום דבר, אף שמסית ומדיח נגדנו ביום ובלילה אין לנו מה להתפעל כלל, רק לשמח בשמחה אין סופית, ועליכם לדעת שאנחנו יצאנו המנצחים, כי עקר הנצחון כשבר ישראל עושה דבר טוב בשביל הקדוש ברוך הוא, ואמר מוהרנ"ת ז"ל אשר עם כל מזמור ומזמור תהלים שבר ישראל זוכה לומר, הוא מנצח את המלחמה, ובשביל זה יש הרבה מזמורי תהלים שמתחילים בלשון 'למנצח' כאומר אם אתה רוצה לנצח את המלחמה תאמר את המזמור הזה, וכן כל דבר שבקדשה שבר ישראל עושה, על ידי זה הוא מוריד את השכינה לזה העולם, ומעט מן האור דוחה הרבה מן החשך, ומכל שכן כשיריד אור גדול מאד מרובי יהודים שמתפללים במנין בערב ובבקר ובצהריים, וכן לומדים תורה ועוסקים בצדקה וחסד, על ידי זה יתפרדו כל פועלי און, ואף שעכשו מתברכים וכו', מי יודע מה שיעשו לנו וכו' וכו', הכל הכל הכלים, נראה מי יצליח בסוף.

נא ונא ראו להתחזק יחד, וכל אחד מאנשי שלומנו שיש לו איזה אמנות שיפתח איזה עסק, ויהיה עצמאי, ויקימו מה שאמר דוד המלך לחכמי ישראל (ברכות ג:) בשעה שנכנסו אצלו, אמרו לו אדונינו המלך עמך ישראל צריכין פרנסה, אמר להם לכו והתפרנסו זה מזה, כי רק זה העצה שאחד יעזר להשני, ויפרגן להשני, כי העקר בהצלחת קהלה

קדושה שְׁכַל אֶחָד יִפְתַּח עֶסֶק ויִפְרָגֵן לְהַשְׁנִי, וְכֵן נִהְיָה חֲזָקִים מְאֹד וְלֹא נִצְטָרֵךְ טוֹבוֹת שֶׁל שׁוֹנְאֵינוּ וּמִתְנַגְּדֵינוּ.

אַתֶּם לֹא יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְכוּת שֶׁל יְהוּדֵי שְׁזוּכָה לְרַקֵּד בְּכָל יוֹם, וְכֵן שְׁזוּכָה לְהַרְקִיד יְהוּדִים אֲחֵרִים, כִּי בְּזֶה שֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל שָׁשׁ וְשִׂמְחָה הוּא מְגַלָּה אֶת טֹהַר לְבָבוֹ, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת שְׂמִיחָה סִימָן א') כְּשֶׁאָדָם עוֹשֶׂה מִצְוָה בְּשִׂמְחָה זֶה סִימָן שֶׁלְבּוֹ שָׁלֵם עִם אֱלֹקָיו; וְכִשְׁבֵּר יִשְׂרָאֵל שָׁשׁ וְשִׂמְחָה תָּמִיד עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַל יְדֵי זֶה שׁוֹרָה בּוֹ שְׂכִינַת עֶזוֹ יִתְבָּרֵךְ, כְּמֵאמָרָם ז"ל (שַׁבָּת ל:) שֶׁאֵין שְׂכִינָה שׁוֹרָה לֹא מִתּוֹךְ עֲצָבוֹת וְלֹא מִתּוֹךְ עֲצָלוֹת וְלֹא מִתּוֹךְ שְׁחוּקָה וְלֹא מִתּוֹךְ קָלוֹת רֹאשׁ וְלֹא מִתּוֹךְ שִׂיחָה וְלֹא מִתּוֹךְ דְּבָרִים בְּטָלִים, אֲלֹא מִתּוֹךְ דְּבַר שְׂמִיחָה שֶׁל מִצְוָה, שֶׁנֶּאֱמַר (מְלָכִים ב' ג') "וְעַתָּה קָחוּ לִי מִנְּגֵן וְהָיָה כִּנְגֵן הַמִּנְּגֵן וְתָהִי עָלָיו יַד הַיְוִי"ה"; וְכֵן הוּא בִּזְהֵר (וַיֵּשֶׁב ק"פ:) דִּהָא חֲמִינָן דְּשְׂכִינְתָּא לֹא שְׂרִיא בְּאַתֵּר עֲצִיבוֹ אֲלֹא בְּאַתֵּר דְּאִית בֵּיה חֲדוּהָ. אִי חֲדוּהָ לִית בֵּיה, לֹא שְׂרִיא שְׂכִינְתָּא בִּהְיוּתָּא אֲתָה. כְּמָה דְּאִתְּ אָמַר (מְלָכִים ב' ג' ט"ו) "וְעַתָּה קָחוּ לִי מִנְּגֵן וְהָיָה כִּנְגֵן הַמִּנְּגֵן וְתָהִי עָלָיו יַד הַיְוִי"ה" דִּהָא שְׂכִינְתָּא וְדִאי לֹא שְׂרִיא בְּאַתֵּר עֲצִיבוֹ; [אֲנַחְנוּ רוֹאִים שֶׁהַשְׂכִּינָה לֹא שׁוֹרָה בְּמָקוֹם שֶׁל עֲצָבוֹת, אֲלֹא בְּמָקוֹם שֶׁיֵּשׁ שְׂמָה שְׂמִיחָה וְחֲדוּהָ, אִם אֵין בְּבֵית שְׂמִיחָה וְחֲדוּהָ, אֲזִי הַשְׂכִּינָה לֹא נִמְצְאָת שָׁם, כִּי הַשְׂכִּינָה לֹא נִמְצְאָת בְּמָקוֹם שֶׁל עֲצָבוֹת], וְלָכֵן תַּעֲשׂוּ כָּל מָה שְׁבִיכְלִתְכֶם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלִרְקֹד בְּכָל יוֹם אַחֵר כָּל תְּפִלָּה וְתַפְלָה, וְתַהֲלָה לְאֵל יֵשׁ לָנוּ בְּמָה לְרַקֵּד שְׁזַכִּינוּ לַעֲשׂוֹת מִמֶּדְבָּר שְׁמִם שֶׁהָיָה מְלֹא נְחָשִׁים וְעֶקְרָבִים וְכו', וְכו', יָשׁוּב לַשְׂכִּינַת עֶזוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי תַהֲלָה לְאֵל יֵשׁ לָנוּ מוֹסְדוֹת חֲנוּךְ, תִּלְמוּד תוֹרָה וּבֵית סֵפֶר, וּגְנִיּוֹת, שְׂבָהֵם מִתְחַנְּכִים לְמַעַלָּה מְאֹלָף וּמֵאָה יְלָדִים בֶּן יָרֵב, וְזֶה הַנִּצָּחוֹן הַכִּי גְדוֹל שֶׁלָּנוּ, וְכֵן יֵשׁ לָנוּ כּוֹלָלִים שְׁבוּ לּוֹמְדִים אֲבָרְכִי אֲנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ, וְרֹאאִי לָנוּ לְשִׂמְחָה עִם זֶה מְאֹד מְאֹד, וְעַל כָּלֵם שֶׁיֵּשׁ לָנוּ מִנְּיָנִים מוֹתִיקִין עַד מְאַחֵר בְּלִילָה מִנְּיָן אַחֵר מִנְּיָן, מִי הָאֲמִין שֶׁיְהִיָּה דְּבָר כְּזֶה בְּאִיזָה מוֹשְׁבָה נְדִיחָה, וּבִפְרֹט שֶׁיֵּשׁ שְׂמָה אֶת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם בְּעֲצָמוֹ

ששם מקלות בהגלגלים, עם כל זאת אנחנו מחזיקים מעמד ולא נשברים משום דבר, ולכן חזקו ואמצו יחד ואז טוב לכם כל הימים.

המאחל לכם חדש מברך

לד.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר ויצא ה' כסלו ה'תשע"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים "חסידי ברסלב" תלמידי "היכל הקדש" הגרים ב"יבנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

עלינו להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך שדבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, ודבר זה צריכים לחזר בכל יום ובכל שעה, כי הסמ"ך-מ"ם משכיח את זה מן האדם, ומזה בא כל הצרות והיסורים, כי כשבר ישראל חזק באמונה, אזי לא חסר לו שום דבר, ורבנו ז"ל אמר (שיחות הר"ן סימן ל"ג) אצל בני אדם אמונה הוא דבר קטן, אבל אצלי אמונה הוא דבר גדול, ועקר האמונה הוא לידע שהוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים בצדק ובמשפט, ולכן כל מה שקורה עם האדם זה רק ממנו יתברך, ומי שמכניס את זה טוב טוב במחשבתו, אזי הוא לא מפחד מאף בריה שבעולם, וכן לא מתבייש מאף אחד, כי בוטח בהשם יתברך שכל מה שקרה לו כף ה'ה צריך להיות, שזה מה שאמר דוד המלך (תהלים כ"ה ב') "אלקי בך בטחתי אל אבושה אל יעלצו אויבי לי", כי דוד המלך ה'ה לו מלא שונאים, ורק רצו לראות במפלתו, אבל הוא ה'ה כל כף חזק באמונה ובבטחון בו יתברך, עד שאמר בפרוש רבנו של עולם רק בך אני בוטח, ולכן אין לי מה להתבייש מהשמחה שהאויבים שלי שמחים שחושבים שנצחו אותי, ולכן העקר בזה העולם לחיות רק באמונה שכל מה שקורה אתנו, זה רק ממנו יתברך, ואין לנו במה להתבייש שעשינו תהלה לאל ממדבר ישוב, הקמנו במקום כזה שמלא נחשים ועקרבים, קהלה קדושה, פעוטונים,

גנים לבנים ולבנות, תלמוד תורה, ושיבה קטנה ושיבה גדולה, ובית ספר לבנות, וסמינר לבנות, ושתי כוללים, והעולה על הכל בנין של חסד בית התבשיל - אהל אברהם, וזה הנצחון שלנו.

אני מכרח להגיד לכם שהחנוך מתחיל בבית, ילדים מחקים את ההורים, ולכן צריכים לקיים מה שאמר החכם מכל אדם (משלי כ') "מתהלך בתמו צדיק אשרי בניו אחריו", אם אדם הולך בתמימות ופשיטות ומתנהג על פי הלכה, ובא שלוש פעמים ביום לבית הכנסת להתפלל, וכן קובע עתים לתורה, ומתנהג בדרך ארץ גדול, אינו עושה שום עולות להזולת, זה נקרא צדיק, ואשרי בניו אחריו שמחקים אותו, ולכן ראו מאד מאד לשמר על עצמכם, כי ילדיכם מחקים רק מה שרואים אצל ההורים, ודעו לכם שלזכות לילדים טובים זה אי אפשר אלא על ידי שמראים להילדים דגמא חיה, כי כפי שההורים מתנהגים, כך יתנהגו הילדים, לא יכולים לבקש מהילדים שיעשו מה שההורים לא עושים, אם ההורים יש להם את הכלי משחית בכיס וכו', וכו', אזי מה אתם רוצים? הילדים תחת הגב שלכם גם כן יחזיקו כלי משחית כזה הנקראים איי פון, או בלקבערי, או איי פאד, או איי פעד, או אנדרואיד וכו' וכו', שמורידים מהילדים כל זיק של יראת שמים.

נא ונא ראו להתחזק בלמוד דף גמרא בכל יום בסדרת דף היומי, בשבת עושים סיום על מסכת שקלים, וביום ראשון כבר מתחילים ללמד מסכת יומא, ולכן אשרי מי שאינו מטעה את עצמו בזה העולם כלל, אלא לומד בכל יום דף גמרא, ותהלה לאל יש בקהלתנו כמה שעושים במשך היום שלומדים ברבים את הדף היומי, וכדאי לשבת ולשמע שיעור, או לקחת חברותא ללמד אתו את הדף היומי, ואם זה לא מתאפשר אזי טוב ללמד בעצמו, כי יש היום הרבה פרושים בדרך קלה מאד, באפן שיכולים ללמד אפלו לבד בקלות, ועם כל זאת אם לא מבינים על כל פנים שיאמרו בגרסא את הדף גמרא שזה גם כן דבר גדול מאד, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה יט.) לעולם ליגריס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר; כי אתם לא

יכולים לתאר ולשער את גדל הזכות של אדם שזוכה אפילו לומר את הדין גמרא ליום, שזה מציל אותו מכל מיני קלפות ומשחיתים שבָּרָא מחמת עוונותיו, כי ג'מ'ר'א' ראשי תבות הד' מלאכים השומרים את האדם, שהם ג'בריאֵל מ'יכָאֵל ר'פָּאֵל א'וריאל, ואל תקחו את זה בקלות, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, וחכמינו הקדושים אמרו (סנהדרין כ"ה) במחשכים הושיבני כמתי עולם, אמר רבי ירמיה זה תלמודה של בבל; ולכאורה איך יכולים לומר על תלמוד בבלי את הלשון הזה שהושיבני בחשך כמתי עולם? אלא הפרוש הוא אחרת, דיקא מחמת שאנחנו נמצאים בגלות מר מאד שחשך לנו ולא אור, והושיבו אותנו במחשכים, ואנחנו נדמים בגלות כמו מת, מה יכול להחיותנו? על זה אמר רבי ירמיה זה תלמודה של בבל, הינו ללמד הרבה תלמוד בבלי, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רי"ד) שהקלפה המחטאת את העולם בכל מיני לכלוך נקראת לילי"ת, שעולה כמספר תלמו"ד ועל ידי למוד תלמוד מבטלים אותה לגמרי, והשם של הקלפה נקראת על שם יללה שאדם מילל מרב צער ומרירות שעובר עליו, ומאבד לו את הרצון לשוב אליו יתברך, וכן נקרא על שם לילה, שאז הוא זמן חשך, ועל ידי למוד תלמוד מאיר לו הלילה בסוד (תהלים קל"ט) "ולילה כיום יאיר", ולכן אשרי מי שלומד תמיד גמרא שהיא תלמוד, שעל ידי זה יאיר לו אפילו בגלותו המר, ויאיר עליו מלך הכבוד אורו יתברך.

רציתי מאד שכל אחד מאנשי שלומנו הן הוא והן אשתו אם יש להם איזה אמונת ביה, שיפתחו עסק עצמאי, ויציתו מה שאמר דוד המלך (ברכות ג): בשעה שנכנסו חכמי ישראל אליו, אמרו לו אדוננו המלך עמך ישראל צריכין פרנסה, אמר להם לכו והתפרנסו זה מזה, כי רק זה העצה שאחד יעזר להשני, ויפרגן להשני, ויסתכל בעין טובה על השני, וכך לא נצטרך טובות מאף אחד, אלא כל אחד ואחד מאתנו שיפתח עסק משלו, הן מוסף וכו', הן חשמלאי וכו', הן צבעי וכו', או שאר מיני חניות, כל אחד בהתחום שלו, כדי שלא נצטרך את הטובות מבחוץ,

אֵלָא אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הִיקָרִים יִתְפָּרְנְסוּ אֶחָד מֵהַשָּׁנִי, וְזֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב,
וְזֶה יְסוֹד גָּדוֹל בְּאַהֲבַת חֲבֵרִים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

לה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיֵּצֵא ו' כִּסְלוֹ ה'תשע"ה.
שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלַח יִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אַנְשֵׁי
שְׁלוֹמְנוּ "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב" הַגָּרִים בְּ"בִנְאָל עִיר בְּרֶסֶלֶב".

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְקֵשׁ אֶתְכֶם שְׁתַּחֲזִיקוּ אֶת עֲצֻמְכֶם בִּיחָד, כִּי סוֹד
הַהֲצֻלָּחָה שֶׁל קִהְלָתְנוּ זֶה שֵׁשׁ פֶּה אַחֲדוּת וְאַהֲבָה, וְזֶה הִיָּה רְצוֹן רַבְּנוּ
ז"ל שְׁנַחֲיָה בִּיחָד בְּאַהֲבָה אַחְוָה וְרַעוּת, וּלְפָנַי שְׂיֵצֵא מֵעִיר בְּרֶסֶלֶב לְנִסְעַ
לְעִיר אוֹמֵן לְהִסְתַּלַּק לְעִילָא וּלְעִילָא וְכו', עֲמַד עַל יַד הַדֶּלֶת וְשֵׁם יְדוֹ
עַל הַמְּזוּזָה וְאָמַר "אִם תַּחֲזִיקוּ אֶת עֲצֻמְכֶם בִּיחָד אֲזִי תִמְשִׁיכוּ אוֹתִי
אֶצְלָכֶם", וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבָעוּלָם שְׂיִהְיָה
בִּינֵינוּ אַחֲדוּת וְאַהֲבָה גְדוֹלָה מְאֹד וְעַל זֶה אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ,
כִּי שְׁלוֹם זֶה הַכְּלִי לְקַבֵּל בּוֹ כָּל הַבְּרָכוֹת, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּמִדְבָּר
רַבָּה פָּרָשָׁה י"ב סִימָן א') לֹא בָּרָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם אֲלָא עַל מְנַת
שְׂיִהְיָה שְׁלוֹם בֵּין הַבְּרִיּוֹת, תְּכִלִּית הַבְּרִיָּאָה הִיָּה רַק לְהַכִּיר אֶת הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא יִתְבָּרֵךְ נִתְאַוָּה שְׂיִהְיָה לוֹ דִּירָה בְּתַחְתּוֹנִים, וְלִכֵּן כִּדִּי
לְקַבֵּל אֶת כָּל הַבְּרָכוֹת אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהַחֲזִיק אֶת עֲצֻמְנוּ בִּיחָד בְּשְׁלוֹם
אַהֲבָה וְאַחְוָה וְרַעוּת, כְּמֵאמָרָם ז"ל (עוֹקְצִין פָּרָק ג') לֹא מָצָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא כָּלִי מַחֲזִיק בְּרָכָה לְיִשְׂרָאֵל אֲלָא הַשְּׁלוֹם, שְׁנֵאמַר (תְּהִלִּים כ"ט י"א)
הוֹי"ה עֲזָ לַעֲמּוֹ יִתֵּן הוֹי"ה יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְקֵשׁ
אֶת כָּל־לִי אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ תַּחֲזִיקוּ אֶת עֲצֻמְכֶם בִּיחָד, וְאִם נִמְצָא אֶחָד רָשָׁע
מְרָשָׁע שֶׁעוֹשֶׂה מַחֲלָקָת בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ צְרִיכִים לְהַרְחִיק אוֹתוֹ בְּתַכְלִית
הַרְחוּק, כִּי כִּךְ אָמַר מוֹהֲרֵנ"ת ז"ל אֶת כָּל־רַבְּנוּ ז"ל יָכוֹל לְקָרֵב אֲבָל
לֹא בַעֲלֵי מַחֲלָקָת, וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (יְבָמוֹת י') "לֹא תִתְגַּדְּדוּ" לֹא

תעשו אגדות אגדות, הרגע שתראו או תשמעו אחד טמא מטמא מדבר נגד קהלתנו דעו לכם שזה שליח הסמ"ך-מ"ם וצריכים להרחיק אותו עם שתי ידיים, כי מסתובב בינינו נחש שמתחבא תחת הקש ומסית נגד קהלתנו, ולכן תשמרו ממנו מאד מאד כי הוא הנחש שרוכב עליו הסמ"ך-מ"ם, ואמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין ע"ח) ארס נחש בין שניו הוא עומד, הנחש הזה כל הכח שלו זה בפיו הטמא והלשון שלו, שמה הארס טמון, ולכן לא בחנם שאמרו חכמינו הקדושים (תרומו פ"ק ח') נשיכת הנחש אסור מפני סכנת נפשות, אדם שמדבר נגד קהלתנו זה הנחש וצריכים להרחיק אותו מבינינו לגמרי, ולא אכפת מי הוא, אם הוא מדבר נגד קהלתנו אין לו מה לעשות בד' אמות שלנו, לכל אחד יש את הצרות ויסורים וכו' וכו' של עצמו ואנחנו לא מענינים לסבל מנחש משחת ומסכן, ואמרו חכמינו הקדושים (במדבר רבה פרשה י"ח) כמה קשה מחלקת שכל העוסק במחלקת הקדוש ברוך הוא מאבד את זכרו, ולכן צריכים מאד מאד לשמר מאנשים כאלו.

אני מאד מבקש את אנשי שלומנו היקרים תכניסו את הדבורים האלו בתוך לבכם כי אני הולך עכשו לשפר את שרות הקהלה בצורה דרסטית שלא ראיתם עד עכשו, רק שמרו מאד שלא יהיה ביניכם מחלקת ואי הבנה, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב שלום, כמאמרם ז"ל (ויקרא רבה פרשת ט' סימן ט') גדול שלום ששמו של הקדוש ברוך הוא נקרא שלום.

המאחל לכם שבת שלום

לו.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שְׁבַת קֹדֶשׁ לְסִדֵּר וַיֵּצֵא ט' כְּסֵלוֹ הַתּשַׁע"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל לִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב" תִּלְמִידֵי "הַיֵּכֶל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים
בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הוּי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

מָאֵד מָאֵד אָנִי מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שֶׁתַּחֲזִיקוּ בִּיתֵּר
שָׂאת וּבִיתֵּר עָז בְּאַהֲבָה אַחֻזָּה וְרַעוּת, שְׁזֶה מִמְּתִיק אֶת כָּל הַדִּינִים מֵעַם
יִשְׂרָאֵל, כִּי כֵּן מוּבָא (וְהָרַחֵם) אִם יִהְיֶה בֵּית הַכְּנֶסֶת אֶחָד שֶׁיִּחְזִיקוּ
אֶת עֲצָמָם בִּיחָד, יְכוּלִים לְהַבִּיא אֶת הַגָּאֻלָּה, וְלִכֵּן רָצִיתִי מָאֵד מָאֵד שְׁזֶה
יִהְיֶה הַבֵּית הַכְּנֶסֶת שְׁלֵנוּ, שֶׁתְּהִלָּה לָאֵל אֵין אֲצִלְנוּ אֶת הַגְּזַענוֹת הָאֲרוּרָה,
שֶׁהִסְמָ"ךְ-מ"ם יִמַּח שְׁמוֹ מִכְּנִיס בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל, שֶׁיִּהְיֶה מַחְלָקַת וּפְרוּדִים
וְגִזְעָנוֹת וְכוּ' וְכוּ', שֶׁבְּשִׁבִיל זֶה בָּא כָּל הַמַּלְחָמוֹת.

וַיְדוּעַ שְׁמוֹהֲרֵנ"ת ז"ל הִיָּה תָּמִיד אוֹמֵר לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אֶת כָּל־
רַבֵּנוּ ז"ל יְכוּל לְקַבֵּל, אֲבָל לֹא בַעַל מַחְלָקַת וּמַחְרָחַר רִיב וּמְדוֹן, וְהַכָּלָל
הַזֶּה הִיָּה יְדוּעַ בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּכָל הַדּוֹרוֹת, כִּי מִי שֶׁעוֹשֶׂה בִּקְרַת עַל
זֶה וְעַל זֶה וְכוּ', אֵינוֹ אֶלָּא שְׁלִיחַ מִהִסְמָ"ךְ-מ"ם יִמַּח שְׁמוֹ, שְׂרוּצָה רַק
שֶׁיִּהְיֶה פְּרוּדִים בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן כָּל הַשְּׁבוּעַ הַזֶּה רָאִינוּ אֶת הַנְּסִים
וְהַנִּפְלְאוֹת שֶׁעָשָׂה אֲתָנוּ הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהַפְּלִסְטִינִים הָאֲרוּרִים יָרוּ
לְמַעַל מֵאֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת טִילִים וְכוּ' וְכוּ', וְהִיָּה נְסִים וְנִפְלְאוֹת מָאֵד
מָאֵד לְמַעַל מִדֶּרֶךְ הַטֶּבַע, כִּי אוֹי וְאֵבּוֹי אִם זֶה הִיָּה מִתְּפוּצָץ עַל מִבְּנִים
מְלֵאִים דִּירִים וְכוּ', אֵיזָה קִטְסִטְרוּפָה זֶה הִיָּה יְכוּל לְהִיּוֹת וְכוּ', וּמִי יוֹדֵעַ
אִם לֹא הַחֲסֵד וְהָאַהֲבָה שֶׁהַכְּנֶסֶתִי בְּקִהְלָתֵנוּ הַקֹּדֶשׁ, שְׁזֶה עֶזֶר לְהַצִּיל
אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מִכָּל רַע.

וְלִכֵּן בָּאתִי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, תִּמְשִׁיכוּ
לַעֲשׂוֹת חֲסֵד אֶחָד עִם הַשֵּׁנִי, וְתִמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לַעֲזֹר לִי לְהַרְחִיב אֶת
הַפְּעֻלוֹת בְּקִהְלָתֵנוּ הַקֹּדֶשׁ, לְמַעַן טוֹבַת הָרַבִּים, וְכִשְׁבָּאִים אוֹרְחִים
צְרִיכִים לְקָרֵב אוֹתָם בְּקִרְוֵב גָּדוֹל מָאֵד, כִּי זֶה מָאֵד מָאֵד חָשׁוֹב בְּעֵינָיו

יתברך, כי אין עוד דבר שעושה יחוד בכל העולמות, כמו היחוד הזה שיוצא מנשמות ישראל שמאחדים יחד, והולך לי בחיים שבקהלתנו הקדושה יהיה שרוי רק שלום ואהבה, ואיש את רעהו יאמר חזק, הלואי שאזכה לראות את זה במו עיני, כי זה חלקי מכל עמלי.

המאחל לכם שבת שלום

לז.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר וישלח ט"ז כסלו התשע"ג.
שלום וברכה אל ... שיחיו.

באתי לבקש אתכם היות שהסמ"ך-מ"ם ימח שמו עושה ביום ראשון בלילה התקבצות במתנ"ס, ופושט את טלפיו כחזיר הזה להראות פשר אני וכו' וכו', שאף אחד לא יעז ללכת שם, ובכלל אני נגד ללכת למקום שהוא נמצא שם.

אנחנו לא שכחנו ולא נשכח, את מה שעשה לנשותינו, סגר את המקוה ולא נתן להם לטבל וכו', והצרכו לצאת להפגין בחוץ שאנחנו צריכות מקוה, שדבר זה לא היה מאז קבלת התורה שנשים יצאו להפגין שיפתחו את המקוה וכו' וכו', עד שהלכנו ובעצמנו הצרכנו לבנות מקוה במסירות נפש הכי גדולה, כמו ברוסיה לפני שבעים שנה, וגם את זה מסר אותנו.

אנחנו לא שכחנו ולא נשכח, את מה שעשה לילדינו, גנב מאתנו את המבנים של הממ"ד שזה שייך לנו, שאנחנו תושבי המקום וזה מגיע לנו, כי אנחנו משלמים מסים וארנונה כמו כל התושבים, והילדים שלנו סבלו ועדיין סובלים מאד מאד, זרקו אותנו על יד הבית עלמין, בתוך קרואנים סרוחים, את הקר והגשמים בחרף אי אפשר להסביר למי שלא סבל את זה וכו', והחם בקיץ שיכולים להחנק וכו', וגם את זה קבלנו

לא בַּחֶסֶד, אֶלָּא אַחֲרֵי מִשְׁפָּטִים וּבְגִצִּי"ם וְכו', שֶׁעָלָה לָנוּ עֲשׂוֹת אֲלֵפֵי דוֹלָרִים.

אֲנַחְנוּ לֹא שִׁכַּחְנוּ וְלֹא נִשְׁכַּח, אִיךְ שֶׁהִפִּיל לָנוּ שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים תְּכֵנִיּוֹת לְבִנֵּית הַבַּיִת כְּנֶסֶת הַגָּדוֹל, וְהוּא וְרַק הוּא אַחֲרָאֵי עַל זֶה, יֵשׁ לָנוּ אֶת כָּל הַהוֹכָחוֹת בְּיַד שֶׁהוּא זֶה שֶׁלֹּא נָתַן לְבָנוֹת אֶת הַבַּיִת הַכְּנֶסֶת בְּמִשְׁךְ עֲשָׂרִים שָׁנָה.

אֲנַחְנוּ לֹא שִׁכַּחְנוּ וְלֹא נִשְׁכַּח, אִיךְ שֶׁקִּפַּח אֶת הַפְּרָנְסָה שֶׁל הַשׁוֹחֵט שֶׁלָּנוּ, מִה סֶף הַכֹּל רָצִינוּ? שֶׁתְּהִיָּה שְׁחִיטָה כְּשֶׁרָה עִם שׁוֹחֵט הַגּוֹן, וְהוּא וְרַק הוּא לָחֵם נִגְדָּה זֶה.

אֲנִי כָּבֹד לֹא מִדְּבַר אִיךְ שֶׁהִסִּית וְעַדִּין מִסִּית אֶת תּוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם נִגְדָּנוּ יוֹמָם וְלַיְלָה, שֶׁאֲנַחְנוּ נִסְגָּר כְּבִישִׁים וְכו' וְכו', וּמִכָּל שֶׁכֵּן מִה שֶׁרוֹדֵף אוֹתִי מֵאֵז שֶׁנִּכְנַסְתִּי לְגוֹר בִּיבְנָאֵל, כִּמְהָ מְסִירוֹת שִׁמְסָר אוֹתִי וְלֹא יָכַלְתִּי לְהַכְנִס לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל שְׁלוֹשׁ שָׁנִים, כִּמְהָ מֵאוֹת אֲלֵפֵי דוֹלָרִים עָלָה לָנוּ עוֹרֵכֵי דִינָם, כְּדִי לְהַנְצִל מֵהַטָּמָא הַזֶּה, וְעַכְשָׁיו הוּא חוֹשֵׁב שְׂיוֹכֵל בְּדֶרֶךְ עֲרָמָה לְהַכְנִס אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּיוֹם רֵאשׁוֹן בְּלִילָה אֶל הַהִתְקַבְּצוֹת בַּמִּתְנָ"ס וְכו', הוּא טוֹעָה מְאֹד, יֵשׁ לָנוּ סֵפֶר עַב כָּרֶס עִם כָּל הָרַשְׁעוֹת וְהַאֲכֻזִּיּוֹת שֶׁהִתְנַהֵג וְעַדִּין מִתְנַהֵג עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מֵאֵז חֲצִי יוֹבֵל שָׁנָה שֶׁאֲנַחְנוּ פֹּה בִּיבְנָאֵל וְכו', בְּיוֹדְעִים וּבִלֹּא יוֹדְעִים וְכו', וְלָכֵן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם שֶׁבְּשׁוֹם פָּנִים וְאֶפֶן אֵל תִּלְכוּ שָׁם, וְגַם לֹא לְהַנִּיחַ אֶת הַיְלָדִים לָלֶכֶת שָׁם, וּבְכָל כָּל מָקוֹם שֶׁהוּא נִמְצָא יִהְיֶה הֵיכָן שִׁיְהִיָּה אֵין לָנוּ מִה לַעֲשׂוֹת שָׁם, תִּהְיֶה לֹאֵל יֵשׁ לָנוּ אֶת הַקְּהֵלָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁלָּנוּ, וְאִף שֶׁאֲנַחְנוּ לֹא מְקַבְּלִים אֶפְלוּ מִיְּנִימוֹם מִה שֶׁמִּגִּיעַ לְתוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם וְכו', עִם כָּל זֹאת אֲנַחְנוּ שֹׁמְחִים וְעוֹלִיזִים עִם הַד' אֲמוֹת שֶׁלָּנוּ, וְאֲנַחְנוּ חַיִּים אֶת הַחַיִּים שֶׁלָּנוּ, וְיֵשׁ לָנוּ אֶת הַבַּיִת הוֹרָאָה שֶׁלָּנוּ, וְכֵן נַחֲיָה גַם לְהַבָּא.

אֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּצִיְתוּ אוֹתִי, וְהִיָּה זֶה שְׁכָרִי.

הַמֶּאֱחָל לָכֶם שִׁבְת שְׁלוֹם

לח.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר וישלח ט"ז כסלו התשע"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי
שלומנו היקרים "חסיד ברסלב" תלמידי "היכל הקדש" הגרים
ב"בנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

מאד מאד אני מבקש את אנשי שלומנו היקרים, לקבל את השבת
בשמחה עצומה, כאשר הזהירנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י"ז)
שצריכים לקבל את השבת בשמחה עצומה, ואמרו חכמינו הקדושים
(תנחומא בראשית) ענג שבת כאלף תעניתים; ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן
חלק א' סימן נ"ז) אכילת שבת כלה קדש כלה אלקות, ולכן צריכים מאד
מאד להזהר להתענג כל השבת, ואמר הרב הקדוש רבי יצחק מאיר
מגור זי"ע (בעל חדושי הרי"ם) על מאמרם ז"ל (שבת י:) אמר לו הקדוש ברוך
הוא למשה, מתנה טובה יש לי בבית גנזי ושבת שמה ואני מבקש לתנה
לישראל לך והודיעם; שהוא לשון עתיד, שבכל ערב שבת קדש סמוך
לשבת, הולך משה רבנו בעצמו לכל איש מישראל להודיעו ששבת
הולכת ובאה, ומזהיר לכל בר ישראל שיכין את עצמו לכבוד שבת קדש.

נא ונא אבקש מכל אחד מאנשי שלומנו שישמר על ילדיו כל
השבת איפה הם הולכים? ועם מי הם מתחברים? ואל תקחו את זה
בקלות, כי היום צריכים לשמר על הילדים מאד מאד, וכל אבא ואמא
אחראים על ילדיהם.

אבקש אתכם בקשה פרטית, יען שאני הבטחתי להגאון המפלא
רבי עובדיה יוסף שליט"א, להביא אלף פעילים למטה הבחירות, לזאת
הקמתי בבנאל מטה בחירות "ברסלב למען ש"ס", ואני מאד מאד
רוצה שתעזרו לי שיהיה לכל אחד מאנשי שלומנו חלק בזה, ולכן תגשו
אל המטה שלנו ותקחו מהם את כל החמר שהכנתי לכל אחד מאנשי
שלומנו, וכן להדביק על הרכב מדבקה שהדפסנו, וזה קדוש השם גדול
מאד, אשר "חסיד ברסלב" תלמידי "היכל הקדש", נכנסו בעבודה

הקדושה הזו במלא המרץ, ואתם צריכים לדעת אשר רק רבי עובדיה יוסף שליט"א, הגביה את קרנם של עדות המזרח שהיתה דרוסה עד לעפר וכו', ולכן הולך לי בחיים שהפעם יצליחו בגדול, אקוה שתעשו את רצוני.

אני מאד מבקש את כל אנשי שלומנו שעכשו לכבוד חנכה, שיקנו את כל צרכי החנכה כגון פתילות ושמינים ונרות וחנוניות וכו' וכו', וכל מיני מתנות להילדים ולהאשה וכו' וכו', אך ורק בהחנות "ברסלב סנטר" שהקמתי ביצע ובמסירות נפש למען זכוי הרבים, שזה שיף לי למען זכוי הרבים, אשרי מי שיתן לי יד וכתף לפתח יותר ויותר את החנות הזו שזה זכוי הרבים ללמעלה מארבעים ישובים סביב יבנאל, שבאים ונכנסים לקנות כל מה שיהודי צריך, ורואים את מעלת נשמות ישראל שכלם נמשכים אל הקדשה, ומנעו מהם כל השנים את היהדות וכו', כי הם באים צמאים לקנות כל מה ששיף ליהודי, כפות, ציצית, תפלין, מזוזות וכו' וכו', אשרי מי שיעזר לי לפתח את החנות יותר ויותר, כדי לזכות את הרבים, שזכות הרבים תלוי בו.

המאחל לכם שבת שלום

לט.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר וישלח י"ב כסלו ה'תשע"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים "חסיד ברסלב" תלמידי "היכל הקדש" הגרים ב"יבנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכנינתו תמיד.

מאד מאד אני מבקש אתכם שתעזרו לי לגייס הוראת קבע "למען הצלת ילדינו", כי אנחנו נמצאים במצב כספי קשה מאד, עד שאנחנו לא יכולים לשלם להמלמדים ולהמורות, כי עכשו יש תהו ובהו בהרשת וכו', ועצרו את כל התקציבים לכל התלמודי תורה והבתי ספר, וגם את המעט שקבלנו גם זה נסגר, ולכן אנחנו נמצאים במצב כספי נוראי מאד

מאד, ואני לא מבקש מאף אחד שיוציא מכיסו שריק וכו', אלא שישתדל להביא חמש הוראות קבע "למען הצלת ילדינו", כי אני רוצה לבנות מערכת חנוך חזקה מאד, ולהביא מלמדים ומורות מבחוץ כמו שעשיתי בהסמינר ששם יש לנו הצלחה מפלגת, ואני רוצה להצליח עם כל מערכת החנוך, ולכן אני פונה אל כלל אנשי שלומנו שאל תקחו את זה בקלות כי בנפשנו הוא, דבר שבניתי זה קרוב לשלשים שנה שלא ילך לאבוד, כי אף פעם לא הגענו למצב כזה שלא נוכל לשלם משכורות, ואני לא מבקש מאף אחד כסף, אלא שיביא חמש הוראות קבע, ואמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא ט.) גדול המעשה יותר מן העושה; בזה שמזכים את אחרים בצדקה, זה יותר מאשר הוא בעצמו נותן צדקה, ואמרו (יומא פז.) כל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו.

נא ונא שכל אחד יביא את ההוראות קבע "עבור הצלת ילדינו", יושבות נשים בחדר המתנה שסמוך לחדרי מבקר מקדם עד בליילה לקבל את ההוראות קבע וגברת ... תחיה אחראית לזה, ולכן אני מאד מאד מבקש אתכם תראו לעזר לי כדי שלא יקרס אצלנו כל מערכת החנוך חס ושלום, ושלא יהיה יגיעי לריק וכו' וכו', וזכרו היטב שפה מדבר מהילדים שלכם, ולכן ראו לרחם על ילדיכם, ואני מאד מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שנזכה להקים כרם כזה שלא נצטרך יותר טובות ופרורים לא מהרשת ולא ממשרד החנוך וכו' וכו'.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

מ.

בעזרת השם יתברך מוצאי שבת קדש לסדר וישלח י"ג כסלו ה'תשע"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים "חסידי ברסלב" תלמידי "היכל הקדש" הגרים ב"יבנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

מאד מאד אני מבקש את אנשי שלומנו היקרים שישמרו על

ילדיהם, כי עכשו בכל העולם כלו רוחות זרות וכו', נושבות בעולם
 וכו', רוחות של כפירות ואפיקורסות, רוחות של הפקרות ושל נאוף
 וכו' וכו', ויש הרבה נושרים ונושרות רחמנא ליצלן, ובאמת זה היה
 עצת עשו הרשע, שאמר ליעקב (בראשית ל"ג י"ב) "ויאמר נסעה ונלכה
 ואלכה לנגדך", ופרש רש"י בפשה לך טובה זו אעשה לך, שאאריך
 ימי מהלכתי ללכת לאט כאשר אתה צריך וכו', הינו שעשו יעץ את
 יעקב בא נתחבר יחד ונלך יחד, שזה עצת הסמ"ך-מ"ם והסטרא אחרא
 שהם מבקשים שעם ישראל ילכו אתם יחד, מה ענה לו יעקב? (שם)
 "ויאמר לו אדני ידע כי הילדים רכים", כי יעקב אבינו הבין תכף ומיד
 את כונתו הטמאה של הסמ"ך-מ"ם וגונדא דיליה, שהרגע שיתחברו
 יחד על ידי זה הנער ילכו לאבוד, ועל כן התחמק ממנו, ואף על פי כן
 עשו לא עזב אותו, אלא טען (שם) "ויאמר עשו אציגה נא עמך מן העם
 אשר אתי", שאני אשאיר ביניך כמה מאנשי שילכו אתה, וגם על זה
 סרב יעקב אבינו, כי הוא הבין שתכף ומיד כשמתחברים עם הסמ"ך-
 מ"ם וגונדא דיליה אז מאבדים את הנער, ולכן אני מאד מאד מבקש
 את כלכם שתשמרו על הילדים שלכם, וכן אתם שלא יהיה לכם שום
 שיכות עם מי שיש לו שיכות עם הסמ"ך-מ"ם וגונדא דיליה, כי זה מה
 שהם רוצים שנתערב ביחד וכו' וכו', ועל ידי זה הם יוכלו לקלקל את
 הנער שלנו, ועל זה אנחנו צריכים לשמר מאד מאד, ולכן אני מבקש את
 אנשי שלומנו תעשו כל מה שביכלתכם לשמר את הילדים שלא יתחברו
 עם פרחי המקום, לאט לאט אנחנו מאבדים כמה מהנער שמתחילים
 להיות נושרים, ולכן אני מבקש את כל אחד מאנשי שלומנו ובפרט
 האברכים שכל אחד שיוכל לקרב אותם למצוה רבה יחשב, הרי אנחנו
 עוסקים בלקרב רחוקים ומפיצים בחוץ את ספרי רבנו ז"ל לאנשים
 זרים, למה לא נדאג להילדים שלנו? אשר הולכים לאבוד, ולכן אני מאד
 מאד מבקש הן את אנשי שלומנו הגברים, והן את נשות אנשי שלומנו,
 שהגברים יאמצו איזה בחור לדבר אתו וכו', לקרב אותו לחזקו לאמצו
 ולעודדו, וכן הנשים שיאמצו איזו ילדה ולדבר עמה וכו', לקרב אותה

לחזקה לאמצה ולעודדה, כי כל כך חבל שהנער שלנו ילכו לאבוד, אשר זה היה עצת עשו שרצה להתחבר אל יעקב, אשר זה מרמז בתוך הפסוק "נסעה ונלכה ואלכה לנגדה", שאמר עשו "נסעה ונלכה" יחד, ומהו הלשון "ואלכה לנגדה"? אלא בזה שנלך יחד בזה אני הולך נגדה, שאני רוצה לעקר את האמונה פשוטה והחנוך הטהור שהכנסת בילדיה, ולכן אני מאד מבקש את אנשי שלומנו חוסו מאד על הנער שלנו, ואל תתנו להם להתחבר אל פרחי הרחוב וכו' וכו', וזה יהיה רק על ידי שאתם תחזקו ותאמצו אותם, וכן אני מבקש את ההורים שלא ילכו ביד חזקה ואלימה עם הילדים וכו' וכו', זה לא הולך ככה וכו', זה לא חנוך ככה וכו', חנוך זה רק באהבה והדברות, וכן לא לעשות איפה ואיפה בין הילדים, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (שבת י:) לעולם אל ישנה אדם בנו בין הבנים שבשכיל משקל שני סלעים מילת שנתן יעקב ליוסף יותר משאר בניו נתקנאו בו אחיו ונתגלגל הדבר וירדו אבותינו למצרים; כי שלמות החנוך לקרב את כל ילדיו, ולא לעשות הפרש בין אחד להשני, וזה דבר מאד מאד נחוץ לדעת בדור הזה, שצריכים לקרב את כל הילדים, ובשום פנים ואפן שההורים לא ירחקו את ילדיהם ולא ילכו אתם ביד קשה, וידעו כי בנפשם דבר זה וכו', ואני תמיד חוזר על דבר זה "חנוך מתחיל בבית", הילדים מחקים את ההורים מה שרואים בבית זה הם עושים, כמאמרם ז"ל (ספד נ"ו:) שותא דינוקא בשוקא או דאבוה או דאימיה, מה שהתינוק מדבר בשוק, זה שמע או מהאבא או מהאמא, ולכן ההורים צריכים לחנך את עצמם, ולשמר מאד מאד שלא יהיה אצלם כלי משחית הנקרא איי פון, בלעקבערי, איי פאה, איי פעד, אנדרואיד, כי אם יש לההורים את הכלי משחית הזה, אז מה רוצים מהילדים? וזה אבי אבות הטמאה עבודה זרה של פעור, שגם פעור היה עבודה זרה של שקוץ תעוב זהום עירם כידוע, ולכן אשרי מי ששומר על עצמו שלא יהיה אצלו הכלי משחית האלו, ועל ידי זה נכון לבו יהיה בטוח שגם להילדים שלו לא יהיה כלי משחית כזה, אבל אם יש להורים כלים כאלו, אזי מה הם רוצים מילדיהם?

אָנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ אֶתְכֶם שְׂאֵל תִּקְחוּ אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, כִּי אֲנִי חֲנוּן מְכַרְחִים לְשֹׁמֵר עַל הַיְלָדִים שְׁלֵנוּ, כְּמוֹ שְׂשׁוּמְרִים עַל אִישׁוֹן עֵינֵינוּ, וְלֹא לְרַחֵק אוֹתָם בְּשׁוּם פָּנִים וְאַפֵּן, עֲכָשׁוּ בְּכָל הָעוֹלָם כֻּלָּם סוֹבְלִים מִזֶּה, וְיֵשׁ בְּכָל קֶהֱלָה וְקֶהֱלָה חֲרָדִית הַרְבֵּה נוֹשְׁרִים וְנוֹשְׁרוֹת וְכוּ', וְאִנִּי מְאֹד מְאֹד רוֹצֶה לְשֹׁמֵר עַל קֶהֱלֹתֵנוּ הַקְדוֹשָׁה, כִּי בְּנִיתִי אֶת זֶה בְּיָזַע וּבְדָם, וְעַדִּין אֲנִי מַחְזִיק אֶת זֶה בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוֹלָה, וְלָכֵן אֲנִי מִבְּקֶשׁ אֶת כָּלֵל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ תַּעֲזְרוּ לִי עִם הַנֶּעֱר, וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵר אֶת עַם יִשְׂרָאֵל יִשְׁמֹר אֶת יְלָדֵינוּ, וְנִזְכֶּה לְהַתְּבַשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

תִּקְפִּידוּ לְהַתְּפִּיל אֶת הַשְּׁלוֹשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֲרִית מְנַחָה עֶרְבִית בְּמִנִּין דִּיקָא, כִּי מִי שֶׁמִּקְפִּיד לֹא לַחֲסוֹר אֶפְלוֹ תְּפִלָּה אַחַת בְּלִי מִנִּין, יִהְיֶה בְּטוֹחַ שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לוֹ פְּרִנְסָה בְּנֶקֶל, כִּי מַעֲלַת תְּפִלָּה בְּצַבּוֹר זֶה אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי כָךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (פְּרָכּוֹת ח). מֵאִי דְכָתִיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפִלָּתִי לְךָ הוֹי"ה עֵת רְצוֹן" אִימָתִי עֵת רְצוֹן בְּשַׁעַר שֶׁהַצַּבּוֹר מִתְּפַלְּלִין; וּבִזְכוּת שְׁמִתְּפַלְּלִים בְּצַבּוֹר, הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹחֵל לוֹ עַל כָּל הָעוֹוֹנוֹת, וְזוֹכֶה לִילְדִים טוֹבִים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שְׁבוּעַ טוֹב

מ.א.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב י"ז כִּסְלוֹ ה'תשע"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלִּיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" תִּלְמִידֵי "הַיֵּכָל הַקָּדוֹשׁ" הַגָּדִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תְּמִיד.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֶשׁ אֶתְכֶם שֶׁתַּחֲזִיקוּ אֶת עֲצָמְכֶם בִּיחָד, כִּי סוֹד הַהַצְלָחָה בְּקֶהֱלָה כְּשֶׁמַּחֲזִיקִים אֶת עֲצָמָם בִּיחָד, וְכִמְאָמְרָם ז"ל (תְּנַחֲמוּמָא נֶצְבִּים) בְּנֶהֱג שְׁבַע עוֹלָם אִם נוֹטֵל אָדָם אֲגִדָּה שֶׁל קִנִּים שְׂמָא יָכוֹל לְשַׁבְּרָם בְּבֵת אַחַת? וְאֵלּוֹ נוֹטֵל אַחַת אַחַת אֶפְלוֹ תִּינוּק מְשַׁבְּרָן, וְכֵן אֶת מוֹצֵא שְׂאִין יִשְׂרָאֵל נִגְאָלִין עַד שִׁיְהִיו כָּלֵן אֲגִדָּה אַחַת; וּרְבִנּוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד

מאד על דבר זה שִנְחֲזִיק אֶת עֲצֻמְנוּ בִּיחָד, וְאָמַר (חיי מוהר"ן סימן קפ"ז) קֹדֶם שִׁיָּצֵא מִבְּרִסְלָב לְאוֹמֵן לְהַסְתַּלַּק שָׁם לְעִילָא וּלְעִילָא וְכו', וְכו', בַּעֲת שִׁיָּצֵא מִפֶּתַח הַבַּיִת לַעֲלוֹת עַל הָעֵגְלָה, עָמַד אֶצֶל הַמְּזוּזָה וְהִנִּיחַ יָדוֹ עַל הַמְּזוּזָה, עָנָה וְאָמַר לְהַצְבּוֹר שֶׁהָיוּ שָׁם, תִּרְאוּ לְהִתְקַבֵּץ יַחַד וּלְהִתְפַּלֵּל יַחַד, כִּי אִם תִּתְפַּלְלוּ בְּכּוֹנָה, תּוּכְלוּ לְהַמְשִׁיךְ אוֹתִי לְכֹאֵן; רוֹאִים מְכַל זֶה אֵיךְ שֶׁרְצוֹנוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל הָיָה שִנְחֲזִיק אֶת עֲצֻמְנוּ בִּיחָד, נִתְפַּלֵּל יַחַד, וְנִלְמַד יַחַד, וְזֶה הָיָה רְצוֹנוֹ חֲזַק שִנְחֲזִיק אֶת עֲצֻמְנוּ בִּיחָד, וְאָמַרְנוּ אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ שָׂרְאוּ אֶת זֶה בְּחוּשׁ, שֶׁבְּכָל קְבוּצָה שֶׁל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְּקָרִים שֶׁהִחֲזִיקוּ אֶת עֲצָמָם בִּיחָד, וְתִמִּיד דִּבְרוּ בִּינֵיהֶם רַק אֶת דְּבָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, עַל יְדֵי זֶה גִּדְּלוּ וְהִצְלִיחוּ, וְתִהְיֶה לָאֵל כֵּן הוּא בְּקִהְלָתֵנוּ הַקְדוּשָׁה פְּחוֹת אוֹ יוֹתֵר יֵשׁ אַחֲדוּת וְאַהֲבָה, אֲבָל אֲנִי צָרִיךְ לְעוֹרֵר יוֹתֵר וְיוֹתֵר שִׁיְהִיָּה אַהֲבָה וְאַחֲדוּת בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמַר חֲזַק.

כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְּקָרִים שִׁישׁ לָהֶם אֵיזָה אֲמָנוּת וְכו', שִׁישְׁתַּדְּלוּ לִפְתַּח עֶסֶק פֶּה בִּיבְנָאֵל, וְכִבֵּר אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרִכוֹת ג:) בְּשַׁעֲזָה שֶׁנִּכְנְסוּ חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל אֶצֶל דּוֹד הַמֶּלֶךְ, אָמְרוּ לוֹ אֲדוֹנֵינוּ הַמֶּלֶךְ עָמַךְ יִשְׂרָאֵל צָרִיכִין פְּרִנְסָה, אָמַר לָהֶם לָכוּ וְהִתְפַּרְנְסוּ זֶה מִזֶּה, כִּי רַק זֶה הָעֶצֶה שֶׁאֶחָד יַעֲזֹר לְהַשְׁנִי, וְיִפְרֹגֵן לְהַשְׁנִי, כִּי בְּאֲמַת יֵשׁ בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ אֲנָשִׁים שִׁישׁ לָהֶם אֶת הִיכָלֶת לִפְתַּח עֶסֶק מִשְׁלָהֶם, אֲבָל הֵם מִפְּחָדִים וְכו', וּבְאֲמַת אֵין מַה לִּפְחַד, אֲדַרְבָּה רְאוּי וְנִכּוֹן שֶׁכָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ שִׁיפְתַּח עֶסֶק מִשְׁלוֹ, וְכֵן יוּכְלוּ לְהִתְפַּרְנֵס בְּכָבוֹד.

הַסֵּמ"ך-מ"ם לֹא נָח כְּרָגָע, כִּי אֶצֶּלּוּ נִתְקַיֵּם (יִשְׁעִיָּה נ"ז כ') "וְהִרְשָׁעִים כַּיֵּם נִגְרָשׁ כִּי הִשְׁקִט לֹא יוּכַל וַיִּגְרָשׁוּ מִימִיּוֹ רֶפֶשׁ וְטִיט אֵין שְׁלוֹם אָמַר אֱלֹהֵי לְרִשְׁעִים", וְדָרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תַּנְחוּמָא וִיקָרָא) מָה הָיָה הַזֶּה הַגְּלִים שֶׁבָּתוּכוּ מִתְּגָאִים וְעוֹלִים וְכִיּוֹן שֶׁכָּל אֶחָד וְאֶחָד מִגִּיעַ לַחֹל הוּא נִשְׁבֵּר וְחוֹזֵר וְחִבְרוּ רֹאֶה אוֹתוֹ אֵף הוּא שֶׁנִּשְׁבֵּר וּמִתְגָּאָה וְעוֹלָה וְאִינוּ חוֹזֵר בּוֹ, כֵּן הִרְשָׁעִים רוֹאִים אֵלּוֹ אֶת אֵלּוֹ וְהֵם מִתְגָּאִים, לִפְיֶכֶךְ נִמְשְׁלוּ לִים שֶׁנֶּאֱמַר "וְהִרְשָׁעִים כַּיֵּם נִגְרָשׁ", כֵּן כָּל הַדּוֹרוֹת שֶׁעָמְדוּ, דּוֹרוֹ שֶׁל אָנוֹשׁ, דּוֹר הַמַּבּוּל, דּוֹר הַפְּלָגָה, לֹא לָמְדוּ אֵלּוֹ אֶת אֵלּוֹ, אֲלֹא מִתְגָּאִים,

לְפִיכֶן נִמְשְׁלוּ לַיִם "וְהִרְשָׁעִים בָּיָם נִגְרָשׁ כִּי הִשָּׁקֵט לֹא יוּכַל", לְרִשָּׁעִים
אֵין לָהֶם נֹחַ וְהִנֵּה בְּעוֹלָם, וְלִצְדִּיקִים יֵשׁ לָהֶם הַשָּׁקֵט, שֶׁנֶּאֱמַר (יִרְמְיָה ל')
"וְשָׁב יַעֲקֹב וְשָׁקֵט וְשָׁנֵן וְאֵין מַחְרִיד"; וְלָכֵן לֹא לְהִתְפַּעֵל מִשּׁוּם בְּרִיָּה
שֶׁבְּעוֹלָם, יֵשׁ לָנוּ "בֵּית הוֹרָאָה" עִם רֶאֱבִ"ד וְשְׁלוֹשׁ מוֹרֵי צֶדֶק אַבְרָכִים
תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים יִרְאֵי הַשֵּׁם, וְלָכֵן כָּל חֲנוּת שֶׁהֵם נוֹתְנִים הַכָּשֶׁר יְכוּלִים
לְקַנּוֹת שְׂמָה בְּלִי שׁוּם סִפֵּק כָּלָל, כִּי הֵם בּוֹדְקִים טוֹב טוֹב אֶת כְּשָׁרוֹת
הַמַּאֲכָלִים, וְלָכֵן רַק בְּחֲנוּת שֵׁיִשׁ הַכָּשֶׁר מֵה"בֵּית הוֹרָאָה" שֶׁלָּנוּ רְאוּי
לְקַנּוֹת שָׁם.

בְּיָמִים אֵלּוּ הוּלָךְ לְהִפְתָּח קוֹרֵס חֲדָשׁ בְּמַדָּ"א, וְלָכֵן כָּל אֱלֹו מֵאַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁמַּעֲנִינִים לְהִתְחַבֵּר וּלְהִתְנַדֵּב בְּמַדָּ"א עֲכָשׁוּ זֶה הַזְמַן, וְדָעוּ לָכֶם
שָׁאִין עוֹד מִצְוָה יוֹתֵר גְּדוּלָּה מִזֹּו מַלְעֶזֶר לְהַזוּלָּת, וְלַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם
הַזוּלָּת, וְלָכֵן אֲשֶׁרִי מִי שְׁרוּצָה לְהִתְנַדֵּב לְמַדָּ"א שִׁיְהִיָּה בְּקֶשֶׁר עִם הָאֲבָרָךְ
... נ"י, כִּי חָבַל לְפִסְפֵּס אֶת הַהֲזַדְמָנוֹת הַזֹּאת.

וְכֵן בְּקֶשֶׁר מִמֶּנִּי כְּמָה וְכְמָה מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁנַּעֲשֶׂה מִשְׁמֵר אֲזֶרְחִי,
כִּי לְאַחֲרוֹנָה הָיָה כְּמָה גְּבוּלוֹת בְּדִירוֹת שֶׁל אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְלָכֵן כְּמוֹ שֵׁיִשׁ
בְּכָל רְכוּזֵי הַחֲרָדִים "שׁוֹמְרִים", רְצִיתִי מְאֹד שָׁגֵם פֹּה בִּיבְנָאֵל יִהְיֶה דְבָר
כְּזֶה, כַּמּוֹכֵן שֶׁזֶה יִהְיֶה בְּתֹאוֹם עִם הַמִּשְׁטָרָה, וְלָכֵן כָּל מִי שֶׁמַּעֲנִין גַּם כֵּן
לְהַצְטָרֵף לָזֶה, שִׁיְהִיָּה בְּקֶשֶׁר עִם הָאֲבָרָךְ ... נ"י, כִּי אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְשֹׁמֵר
עַל הַרְכוּשׁ שֶׁלָּנוּ, וּלְהִרְאוֹת שֶׁזֶה לֹא הֶפְקָר, וְכֵן לְכָל אֶחָד שֶׁקָּרָה שֶׁגִּנְבוּ
אֲצִלּוֹ שֶׁתִּכָּף וּמִיד יִפְתָּח תִּיק בַּמִּשְׁטָרָה, וְלֹא יִהְיֶה כְּרָגַע אֶת מִי יַעֲצָרוּ,
כִּי אֲנַחְנוּ נַעֲשֶׂה סוּף לְהִפְקָרוֹת הָאֵלּוּ וְכו'.

שְׁאֵלוֹ אוֹתִי כְּמָה מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בַּעֲנִין הַחֲסוֹנִים נֶגֶד שְׁפַעַת וְכו',
מִי שְׁרוּצָה יְכוּל לְקַחַת אֶת זֶה, אֵין בְּזֶה שׁוּם סִכְנָה כָּלָל.

דָּעוּ לָכֶם שֶׁהָרֵב ... נ"י הוּא הַגִּבְאִי וְעַל פִּיו יִתְנַהֵג הַבֵּית הַכְּנֶסֶת,
הֵן לְכַבֵּד אֶת מִי שִׁיְהִיָּה הַבְּעָלִי תְּפִלוֹת, וְהֵן בְּמַכִּירַת עֲלִיוֹת, וְהֵן לְסִדֹּר
מִי יִלְמַד בְּרַבִּים בֵּין מְנַחֶה לְמַעְרִיב, וּבִשְׁכַּת בְּבִקָּר אַחֵר שְׁחֲרִית סְפוּרֵי

מעשיות, ובסעודה שלישית, כי הקהלה שלנו אינה הפקר, והוא ממנה
ממני להיות גבאי שעושה את עבודתו בנאמנה למעלה מעשרים שנה.

אנחנו צריכים מאד מאד לשמח עם קהלתנו הקדושה שהיא חממה
של אמונה, ולא בחנם שהסמ"ך-מ"ם עיניו לטש ושניו חרק וכו', על
קהלתנו, אבל לא יצליח לשבר אותנו, ויקים אצלו (אסתר ו' י"ג) "אשר
החלות לנפל לפניו לא תוכל לו כי נפול תפול לפניו".

חסדי השם יתברך שאנחנו זוכים להוסיף בכל פעם שעורים חדשים
בקהלתנו הקדושה, וראוי שכל אחד מאנשי שלומנו יצטרף אל איזה
שעור שמתאפשר לו, וכן אם אחד מאנשי שלומנו רוצה לעשות שעור
בעצמו, שיהיה בקשר עם המשרד של קהלתנו ונסדר לו את הזמנים הכי
נכונים, כי הולך לי בחיים שקהלתנו הקדושה תהיה קהלה של תורה
וחסד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

מב.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר וישב כ"ג כסלו התשע"ג.
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי
שלומנו היקרים "חסידי ברסלב" תלמידי "היכל הקדש", הגרים
ב"יבנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

הנה אנחנו נכנסים בימי חנכה הקדושים, שאז מאירים את אור
האמונה הקדושה, כי היונים גזרו גזרה להשפית את תורתך ואת חקי
רצונך, ואמרו חכמינו הקדושים (ראש השנה י"ח:) שגזרה מלכות יון גזרה
שלא להזכיר שם שמים על פיהם וכשגברה מלכות חשמונאי ונצחום
התקינו שיהיו מזכירין שם שמים אפלו בשטרות; הינו זה לעמת זה אפלו
על סתם שטר, להזכיר את שמו יתברך, כי היונים החשיכו עיניהם של
ישראל, להוציא להם כל זיק של אמונה בו יתברך, ובפרט של הנער,

וְלָכֵן דִּיקָא חֲנֻכָּה שְׁזֵה חֵג הַחֲנוּכָּה, לְחַנּוּךְ אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּלְהָאִיר אֶת עֵינֵיהֶם בְּאֻמוּנָה הַקְדוּשָׁה, וְזֶה הַפֶּח שֶׁמֶן טָהוֹר שֶׁמֶצְאוּ בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ, שֶׁאָמַר מוֹהֲרֵנ"ת ז"ל שְׁזֵה הַדַּעַת שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֵמֶת מִיְחִידֵי הַדּוֹרוֹת, שֶׁמְגַלֶּה אֶת הָאֻמוּנָה הַקְדוּשָׁה, שֶׁנִּחְדָּר בְּעֶצְמוֹ אֲשֶׁר אֵין בְּלִעְדּוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְאֵת זֶה אֲנַחְנוּ צָרִיכִים תָּמִיד לְדַבֵּר וּלְחַזֵּר, וְלָכֵן קֵהֲלָתָנוּ הַקְדוּשָׁה הִיא חֲמֻמָּה שֶׁל אֻמוּנָה, שְׁזֵה כָּל הַדְּבוּרִים שֶׁאֲנַחְנוּ מְדַבְּרִים בִּיְנֵינוּ, רַק אֻמוּנָה, וְעוֹד פֶּעַם אֻמוּנָה, וְעוֹד פֶּעַם אֻמוּנָה, לְגַלוֹת וּלְפָרֶסֶם לְכָל אֶת אֵמֶת מְצִיאוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ, שְׁזֵה הִיָּה הָרָצוֹן שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל שֶׁנִּדְבֵּר הִרְבֵּה מֵאֻמוּנָה הַקְדוּשָׁה.

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים פֹּה בִּיְבִנְאֵל כְּכֹר חֲצִי יוֹבֵל שָׁנִים, מְסַרְנוּ אֶת נַפְשֵׁנוּ חֲלָבְנוּ וְדַמְנוּ כְּדֵי לְהַקִּים קֵהֲלָה קְדוּשָׁה שֶׁהוֹלֶכֶת עַל פִּי דַעַת רַבֵּנוּ ז"ל בְּמֵלֶא מוֹבֵן הַמֶּלֶךְ, וְעַל כֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ שֶׁאֵף דַּעַה זָרָה לֹא תִתְעַרֵּב בִּיְנֵינוּ, הַקֵּהֲלָה שְׁלָנוּ הִיא קֵהֲלָה חֲזָקָה וַיְפָה וַיְחֻדִּית, שֶׁאֵין בְּשׁוּם מְקוֹם קֵהֲלָה כְּזוֹ, וּמִפְּנֵי זֶה אֲנִי מְבַקֵּשׁ מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְשַׁמֵּר מְאֹד מְאֹד מַדְעוֹת שׁוֹנוֹת וְכוּ', וְזֶר לֹא יִתְעַרֵּב בִּיְנֵינוּ, אֲנַחְנוּ הוֹלְכִים רַק כְּפִי דַעַת רַבֵּנוּ ז"ל, תּוֹרָה תְּפִלָּה וְעֲשִׂית חֶסֶד, וְרַק עַל זֶה נִבְנֵתָה קֵהֲלָתָנוּ הַקְדוּשָׁה שֶׁבָּנָה רַבֵּנוּ ז"ל "הֵיכַל הַקֹּדֶשׁ" (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן נ"ט), וְעַל קֶטֶב זֶה אֲנַחְנוּ מוֹסְרִים אֶת נַפְשֵׁנוּ, שֶׁיִּתְגַּלֶּה וַיִּתְפָּרֶסֶם דַּעַת רַבֵּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וְעוֹד יְהוּדִים יִרְגִּילוּ אֶת עֶצְמוֹם לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גָּמוּר, שְׁזֵה הִיָּה רָצוֹן רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ח')

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ מִכָּל אֶחָד וְאַחַת מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים אַנְשֵׁי קֵהֲלָתָנוּ הַקְדוּשָׁה, שֶׁיִּרְתְּמוּ אֶת עֶצְמוֹם לַעֲזֹר לִי בְּהַצְלָחַת "בְּרֶסֶלֶב לְמַעַן ש"ס", אֲנִי לֹא מִתְעַרֵּב בְּפּוֹלִיטִיקָה וְכוּ', וְלֹא מַעֲנִין אוֹתִי מֶה שֶׁקוֹרָה בְּפָנִים וְכוּ', אוֹ מְסַבִּיב וְכוּ', אֲנִי רַק רוֹצֶה שֶׁעֲדוֹת הַמִּזְרָח תַּחַת הַנְּהַגְתּוֹ שֶׁל מֶרֶן הַגָּאוֹן הַמְּפֹאֵל רַבִּי עֻבְדֵּיהַּ יוֹסֵף שְׁלִיט"א יִצְלִיחוּ בְּגִדּוֹל, וְלָכֵן תַּעֲשׂוּ כָּל מֶה שֶׁיְכַלְתֶּם שֶׁאֲנִי יִצְלִיחַ בְּמִשְׁמַחַתִּי בַּהֲבֻטָּחָה שֶׁהַבְּטָחָתִּי לוֹ, שֶׁאֲנִי יָבִיא לוֹ אֶלֶף פְּעִילִים, אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם שֶׁכָּל אֶחָד

מאנשי שלומנו ידביק מדבקה על הרכב שלו "ברסלב למען ש"ס", כי אני רוצה לקדש את שם רבנו ז"ל ברחבת ארץ ישראל, כדי שכלם יראו שתהלה לאל "ברסלב" זה שם כללי ולא מנח בידי יחידים, אלא רבנו ז"ל הוא מתנה לכלל נשמות ישראל, ועדות המזרח הם התמימים האמתיים שיכולים לקיים את עצות רבנו ז"ל לדבר עמו יתברך, ולכן אני מאד מבקש את כלל אנשי שלומנו היקרים שתעזרו לי לנצח בהמלחמה הזו נגד היונים הרוצים להשכיח את שמו יתברך מפי הבריות, ותהלה לאל רבנו ז"ל מרבה לדבר רק מאמונה, ולדבר אל הקדוש ברוך הוא, ובזה שנתם ביחד "ברסלב למען ש"ס", נזכה להרבות יהודים תמימים שילכו בדרך זה להתבודד להקדוש ברוך הוא, ולבקש ממנו יתברך כל מה שאנחנו צריכים בגשמיות וברוחניות גם יחד.

אני מאד מבקש שאף אחד לא יפרש את דברי בצורה אחרת, כי אני לא מתערב בפוליטיקה פנימית, לי הולך בחיים "להחזיר עטרה לישנה", להגביה את עדות המזרח מכל שכבות העם, ולקרובם אליו יתברך, בשביל זה נרתמתי "ברסלב למען ש"ס", אני מאד מאד מקווה שכלכם תעזרו לי שאזכה לנצח, כמו שאמר רבנו ז"ל נצחתי ואנצח שמדתו נצח.

אני מאד מבקש את כלל אנשי שלומנו שונצלו את ימי חנכה הקדושים למען חנוך ילדינו, ולכן כל ההורים ישמרו מאד מאד על ילדיהם, ותהלה לאל יהיה הרבה ארועים בקהלתנו במשך ימי חנכה, הן להגברים והן להנשים, ושכלם יצטרפו, להראות שכלנו משפחה אחת, ולקיים את דברי רבנו ז"ל בתמימות ופשיטות, שאמר (חיי מוהר"ן סימן רצ"ב) העולם ראוי שיתמהו עצמן על אהבה שבינינו; וזה כל שאיפתי שיהיה רק אהבה ואחדות בין אנשי שלומנו, ועל זה מבסס קהלתנו הקדושה, ומי שלא יכול לעמד בזה, שיעשה טובה וילך ויחפש קהלה

אַחֲרַת, וְאַצְלָנוּ הָעֶקֶר זֶה אֲמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִהְיוֹת חֲזָקִים בְּשִׂיחָה בֵּינוּ
לְבֵין קוֹנוֹ, שְׁאִין לְמַעַלָּה מִזֶּה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם וְחֲנֻכָּה שְׂמַח

מ.ג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֶר מִקֶּץ כ"ג כּסלו ה'תשע"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ וַיִּרְדּוּ אֶל כָּל לִיּוֹת אָנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תִּלְמִידֵי "הֵיכַל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים
בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַיְ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (יבמות צ"ו): שֶׁהָיָה בֵּית הַכְּנֶסֶת בְּטַבְּרִיָּה
שֶׁנִּחְלְקוּ שָׁם רַבִּי אֱלֶעָזָר וְרַבִּי יוֹסִי עַד שֶׁנִּקְרַע סֶפֶר תוֹרָה בַּחֲמַתָּן, וְהָיָה
שָׁם רַבִּי יוֹסִי בֶּן קִיסְמָא אָמַר תָּמִיד אֲנִי אִם לֹא יִהְיֶה בֵּית הַכְּנֶסֶת זֶה
עֲבוּדַת כּוֹכָבִים וְכֵן הָיָה, רוֹאִים מִזֶּה אֵיךְ שְׁצָרִיכִים מְאֹד לְשַׁמֵּר בְּכָל לִיּוֹת
מִמַּחְלֻקָּת, וּבְבֵית הַכְּנֶסֶת בְּפָרְטִיּוֹת, וְלִכֵּן אֲנִי רוֹצֶה לְהוֹדִיעַ לְכָל אָנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁתִּהְיֶה לָאֵל הַקָּמְתִי אֶת הַקְּהֵלָה הַקְּדוּשָׁה שְׁלָנוּ שֶׁהִיא חֲמֻמָּה
שֶׁל אֲמוּנָה וּמְקוֹם תוֹרָה וּתְפִלָּה וְחֶסֶד בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָּה בִּיזָע
וּבִדָּם, וְעַדִּין אֲנִי מַחְזִיק אֶת זֶה עִם שְׁאָרֵית כַּחוֹתֵי וְכוּ', וְעַל כֵּן בָּאתִי
לְהוֹדִיעַ לְאָנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁאִין רְשׁוֹת לֶאֱפֹךְ אֶחָד בְּעוֹלָם לְבִזּוֹת אֶת הַשָּׁנִי
בְּבֵית הַכְּנֶסֶת, יִהְיֶה מָה שִׁיְהִיָּה וְיִהְיֶה אֵיךְ שִׁיְהִיָּה, בֵּית הַכְּנֶסֶת זֶה בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ מְעֻט, כָּמוֹ שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מַגְלָה כ"ט). וְאֵהִי לָהֶם
לְמִקְדָּשׁ מְעֻט אָמַר רַבִּי יִצְחָק אֱלוֹ בְּתִי כְּנִסְיוֹת וּבְתִי מְדַרְשׁוֹת שְׁכַבְכָּבִל;
עֲכָשׁוּ שְׁאֲנַחֲנוּ עַדִּין נִמְצָאִים בְּגִלוֹת גְּדוּל מְאֹד, הַבֵּית הַמִּקְדָּשׁ מְעֻט
שְׁלָנוּ זֶה הַבְּתִי כְּנִסְיוֹת וְהַבְּתִי מְדַרְשׁוֹת, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שִׁיר
הַשִּׁירִים רַבָּה פָּרָשָׁה ה' סִימָן ב') אֲנִי יִשְׁנָה בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ וְלִבִּי עוֹר לְבְּתִי כְּנִסְיוֹת
וְלְבְּתִי מְדַרְשׁוֹת; וְאָמְרוּ (שִׁיר הַשִּׁירִים פָּרָשָׁה ב' סִימָן כ"ד) עַל הַפֶּסוּק (שִׁיר
הַשִּׁירִים ב' ט') "הִנֵּה זֶה עוֹמֵד אַחֵר כְּתִלָּנוּ" אַחֵר כְּתִלִּי בְּתִי כְּנִסְיוֹת וּבְתִי
מְדַרְשׁוֹת, "מִשְׁגִּיחַ מִן הַחֲלָנוֹת" מִבֵּין כְּתִפֵּיהֶם שֶׁל כְּהֻנִּים, "מִצִּיץ מִן

החרפים" מבין אצבעותיהם של כהנים; כי בבתי כנסיות ובבתי מדרשות שמתפללים שם והכהנים עולים לדוכן, על ידי זה ממשיכים את שכינת עזו יתברך אלינו, ואמרו חכמינו הקדושים (פסיקתא דרב כהנא) כל זמן שישראל מעצרים בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, הקדוש ברוך הוא עוצר שכינתו עמהן, ולכן צריכים להתנהג בדרך ארץ גדול מאד בבית הכנסת, לא לדבר בפלפון בשום פנים ואופן, ולשמר מאד מאד לא לדבר באמצע התפלה, כי כך אמרו בזהר (תרומה קל"א:): ומאן דאשתעי בבי כנישתא ווי ליה דאחזי פרוזא ווי ליה דגרע מהימנותא ווי ליה דלית ליה חולקא באלהא דישראל דאחזי דלית ליה אלהא. ולא אשתכח תמן ואנהיג קלנא בתקיפא עלאה; [ומי שמדבר בבית הכנסת אוי לו שמראה פרוה, אוי לו שגורע מהאמונה, אוי לו שאין לו חלק באלקי ישראל, כי מראה שאין אלוך והוא אינו נמצא שם, ולכן הוא לא מפחד ממנו ונוהג בבזיון בתקון העליון שלמעלה], ומכל שכן וכל שכן מי שמבזה את מישוהו ברבים, עליו לבקש ממנו סליחה ברבים, אין דבר כזה לביש את השני בבית הכנסת בשום פנים ואופן, ובפרט הבית הכנסת שלנו זה המקדש מעט שנבנה ממש בהשגחה נוראה ונפלאה מאד רק מידו יתברך, ולכן צריכים מאד לשמר על כבוד הבית הכנסת, ואם יש איזה שאלה בהלכה, או על איזה מנהג, שאף אחד לא יהיה הדובר הרשמי של הקהלה, לא נתנו לאף אחד רשות שיהיה ההדיוט קופץ בראש, כי תהלה לאל יש לנו "בית הנראה" עם ראב"ד ושלוש דינים שהם המחליטים את מנהגי הבית הכנסת, ולכן מהיום והלאה אני לא רוצה שימצא או יראה בעל מחלקת אחד בהבית הכנסת, ומכל שכן שלא יגביהו את הקול לבזות את השני יהיה מה שיהיה, אין בזה שום הצדקה, ואני עומד על זה חזק מאד מאד.

יעזר הקדוש ברוך הוא שיהיה לנו מורא מקדש בבית הכנסת, ולדעת שהבית הכנסת זה משכן השכינה, שצריכים להחזיק את זה בכבוד גדול מאד.

המאתל לכם ברכה והצלחה מן השמים

מד.

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר מקץ כ"ד כסלו ה'תשע"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי
שלומנו היקרים "חסידי ברסלב" הגרים ב"יבנאל עיר ברסלב",
הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

היום ערב חנכה נתמלא בדיוק ארבעים ושמונה שנים שהתחלתי
לכתב מכתבים לבחורים ולאברכים וכו' וכו', שמאז התחילו לבוא אל
ביתי כל מיני טיפוסים אנשים, במשך כל השנים האלו ראיתי המון המון
דברים, ולכן אני מחייב להתחלק אתכם לכל הפחות בכמה נקודות, אשר
מאד מאד נחוצות, ובפרט מי שרוצה להשאר בקהלנו הקדושה שהיא
קהלה מיחדת במינה, חממה של אמונה, ואין לי מה להתביש משום
קהלה שבעולם מקהלתנו, שבנויה על צדקה וחסד.

לצערי הרב בכל כרם שנוטעים וכו', יש גם תולעים וכו', ועל זה
אנחנו מבקשים בהושענא רבה "הושענא כרם מתולעת הושענא", כי
תולעת אחד יכול לקלקל כרם שלם, דעו לכם שהתנא הקדוש אומר
(אבות פרק ב') אף הוא ראה גלגלת אחת שצפה על פני המים. אמר לה
על דאטפת, אטפוף. וסוף מטיפין יטפון, הינו מי שעושה רע להשני,
לבסוף הוא יקבל את זה חזרה, וכן ידוע מה שאמר הלל הזקן להגר
שרצה להתגרר רק בתנאי שילמדו אותו את התורה על רגל אחת, (שבת
לא.) דעלך סני לחברך לא תעביד זו היא כל התורה כלה, ולכן זה יסוד
מוסד שכל יהודי צריך לדעת בכלליות, וכן בקהלתנו צריכים לדעת
את זה בפרטיות, אם אדם עושה רע להזולת, או מדבר רע על הזולת
וכו' וכו', לבסוף יקבל את זה בחזרה כפל כפלים, אדם שלווה כסף ולא
משלם מלבד מה שדוד המלך אומר (תהלים ל"ז) "לוה רשע ולא ישלם",
אלא בסוף מסדרים אותו בצורה כזו שהוא מפסיד כפל כפלים, ואת
זה ראיתי במו עיני, כל מי שלווה כסף ולא שלם, או אחד לקח פועל
ולא שלם לו, או שאחד צער את הזולת, לבסוף קבל את זה בחזרה
כפל כפלים, ולכן בקשתי מכל אנשי קהלתי, צריכים מאד מאד לשמר

מִדְּבָרִים אֵלּוּ, לֹא לְצַעַר אֶת הַזּוּלָּת, וְלֹא לְדַבֵּר עַל הַזּוּלָּת וְכוּ', כִּי לְבִסּוּף מִקְבָּלִים אֶת זֶה בַּחֲזָרָה עִם רַבִּית, וּמִשְׁלָמִים עַל זֶה בְּאַפָּן מֵרַמָּד וְכוּ', יָכוֹל לְקַחַת זְמַן, זְמַנִּים וְכוּ' אֲבָל לְבִסּוּף מִשְׁלָמִים עַל זֶה מִחִיר כָּבֵד עַד מָאֵד, וְלָכֵן בִּקְשָׁתִי לְכָל אֶחָד מִהִקְהֵלָה, שִׁישְׁמַר מָאֵד מִדְּבָרִים כָּאֵלּוּ, וְהִתְנָא הַקְדוּשׁ אָמַר (פָּאָה פֶּרֶק ח' מִשְׁנָה ט') וְכָל מִי שֶׁאִינוּ לֹא חָגַר, וְלֹא סוּמָא, וְלֹא פֶסֶח, וְעוֹשֶׂה עֲצָמוֹ כְּאֶחָד מֵהֶם, אִינוּ מֵת מִן הַזְקָנָה עַד שִׁיְהִיָּה כְּאֶחָד מֵהֶם; רוֹאִים אֲנִישִׁים הוֹלְכִים לְאַסֵּף כֶּסֶפִּים אֲצֵל עֲשִׁירִים, וּמְרַמָּאִים אוֹתָם וְכוּ', וּמוֹצִיאִים מֵהֶם כֶּסֶף בְּכָל מִינֵי נִכְלֵי עֲרֻמִּיּוֹת וְכוּ', וְאַחֵר כֶּךָ צוֹחֲקִים כָּאֵלּוּ סִדְרָתִי אֶת הָעֲשִׁיר הַזֶּה וְכוּ', עֲבַדְתִּי עַל הַנְּדִיב הַזֶּה וְכוּ', וְאַף אֶחָד לֹא חוֹלֵם שֶׁבּוֹ בְּרָגַע הוּא מְסִידֵר אֶת עֲצָמוֹ, כִּי יָבֵא הַיּוֹם שִׁיִּצְטָרֵךְ לְשֵׁלֶם כָּפָל כְּפָלִים, וּכְבָּר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת מִמּוֹן סִימָן ק') לֹא יָבֵא שׁוֹם אֶחָד לְהִזִּיק אֶת חֲבֵרוֹ אִם לֹא מִגְּאוֹת לְבוֹ; וְלָכֵן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אֶחָד שֶׁשִּׁיךְ לְהִקְהֵלָה הַקְדוּשָׁה שְׁלֵנוּ, שִׁישְׁמַר מָאֵד מִדְּבָרִים אֵלּוּ, כִּי אַחֲרֵת יִשְׁלַם עַל זֶה מִחִיר כָּבֵד, וְחָבֵל מָאֵד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חֲנֻכָּה שְׂמֵחַ

מ.ה.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֶר מִקֵּץ כ"ד כְּסִלּוֹ ה'תשע"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלִילוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תִּלְמִידֵי "הַיִּכָּל הַקָּדוֹשׁ" הַגָּדוֹל בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

הִנֵּה עֹכְשׁוֹ שֶׁאֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בִּימֵי חַג הַחֲנֻכָּה שֶׁהוּא חַג אֹרֹת הָאוֹרוֹת, שְׂמֵאִיר אֹרֹר שֶׁל מְשִׁיחַ בִּימֵים אֵלּוּ דִּיקָא, כְּמוֹכָא בְּאַרְיִכוֹת בִּסְפֵּר "בְּנֵי יִשְׁשַׁכָּר", וְדוֹרְשֵׁי רְשׁוּמוֹת דָּרְשׁוּ מ'ש'י'ח' זֶה רֹאשִׁי תְּבוּת חֲנֻכָּה י'מִין מ'זוּזָה ש'מֵאֵל, וְאִזּוּ נִפְתָּח הָאֹרֹר הַגָּנוּז לְמִי שֶׁזּוֹכֶה לָזֶה, וְלָכֵן בְּאַתִּי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּלֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁעָקַר הַמְּצוּהָ הוּא לְפָרְסוּמִיָּא נִסָּא, וְעָקַר הַפָּרְסוּם הוּא לְהֵאשָׁה וּלְהִילָדִים, כִּי חֲנֻכָּה הוּא חַג הַחֲנוּךְ לְחַנּוּךְ אֶת

הַיְלָדִים בְּאֻמוֹנָה וְקִיּוֹם מִצּוֹת מַעֲשִׂיּוֹת, וְלִכְן רָאוּי וְנִכּוֹן שְׁכָלֵל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו יִקְפִּידוּ מְאֹד מְאֹד עַל הַזְמַן עַל פִּי הַלֵּכָה לְהַדְלִיק נֵר חֲנֻכָּה, וְשִׁיְהִי בְצוּתָא הָאֵשָׁה וְהַיְלָדִים וּבִיחַד יִשִּׁירוּ אֶת הַזְמִירוֹת שֶׁל חֲנֻכָּה, וְהָאָבָא יִסְפֹּר סִפּוּרֵי נִפְלְאוֹת לְהַיְלָדִים שֶׁזֶה עֶקֶר הַמִּצְוָה לְהַחֲדִיר בְּהַיְלָדִים אֲמוּנָה וְאִיךָ שֶׁהַיּוֹנִים גָּזְרוּ גְזֵרוֹת עַל עַם יִשְׂרָאֵל, כְּמֵאמָרָם ז"ל (רַאשׁ הַשָּׁנָה י"ח): שֶׁגָּזְרָה מַלְכוּת יוֹן גָּזְרָה שְׁלֹא לְהַזְכִּיר שֵׁם שָׁמַיִם עַל פִּיהֶם וּכְשֶׁגָּבְרָה מַלְכוּת חֲשִׁמוֹנָאִי וְנִצְחוֹם הִתְקִינוּ שִׁיְהִי מִזְכִּירִין שֵׁם שָׁמַיִם אֲפֹלוּ בְשִׁטְרוֹת; הֵינּוּ זֶה לְעֻמַּת זֶה אֲפֹלוּ עַל סֵתָם שִׁטָּר, לְהַזְכִּיר אֶת שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי הַיּוֹנִים הִחֲשִׁיכוּ עֵינֵיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל, לְהוֹצִיא לָהֶם כָּל זֵיק שֶׁל אֲמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִכְן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים דִּיקָא עֲכָשׁוּ לְהַחֲדִיר בְּהַיְלָדִים אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְלָחָה נִצְחִית, וְזֶה עֶקֶר מִצְוַת חֲנֻכָּה לְהַדְלִיק אֶת הָאוֹר הַגָּנוּז, וְהַיְלָדִים גַּם כֵּן יִדְלִיקוּ לְמַעַן לְפָרְסוּמִיא נִיָּסָא, וְכָל אָבָא מְכָרַח לְהִיּוֹת בְּזִמָּן בְּבֵית, וְאִין תְּרוּץ שֶׁהוּא עָסוּק בְּפִרְנָסָה וְכו', אוּ בְהַפְצָה וְכו', כָּל שְׁמוֹנֶת יְמֵי חֲנֻכָּה מְכָרְחִים לְהִיּוֹת בְּבֵית בְּעֵת זְמַן הַדְלָקַת הַנֵּרוֹת בְּלִי שׁוּם תְּרוּץ כָּלֵל, וְלִכְן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּלְכֶם תַּחֲזִיקוּ אֶת הַזְמַנִּים הָאֵלּוּ הַשְּׁקִיעָה הוּא עֲכָשׁוּ 4:35 וְלִכְן צְרִיכִים לְהִתְפַּלֵּל עֲרֵבִית עֲכָשׁוּ בִּימֵי חֲנֻכָּה עֲשָׂרִים דְּקוֹת אַחֵר הַשְּׁקִיעָה, וְתַכְףּ וּמִיד לְלַכֵּת הַפִּתְּהָ בְּלִי לְהִתְמַהֵמָה לָרַגַע וּלְהַדְלִיק נֵר חֲנֻכָּה בְּנוֹכְחוֹת הָאֵשָׁה וְהַיְלָדִים, וְזֶה שְׁלֵמוֹת הַמִּצְוָה.

בְּעֶרֶב שַׁבַּת אֲזִי מְדַלִּיקִים אֶת נֵרוֹת חֲנֻכָּה תַכְףּ וּמִיד קֹדֶם שֶׁהָאֵשָׁה מְדַלִּיקָה אֶת הַנֵּרוֹת שֶׁל שַׁבַּת, וְאַחֵר כֵּךְ הוֹלְכִים לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְהִתְפַּלֵּל מִנְחָה שֶׁל עֶרֶב שַׁבַּת קֹדֶשׁ, וְלֹא כְּמוֹ שְׁעוֹשִׁים אַחֲרִים שֶׁמִּתְפַּלְלִים מִקֹּדֶם מִנְחָה, וְאַחֵר כֵּךְ מְדַלִּיקִים וְכו', כִּי הַמְצִיאֹת מְרָאָה שְׂאֵז מְחַלְלִים אֶת הַשַּׁבַּת בְּלִי שׁוּם סֶפֶק כָּלֵל, וְלִכְן עֲדִיף לְהַדְלִיק קֹדֶם מִנְחָה מִמָּשׁ בְּזִמָּן שֶׁהָאֵשָׁה מְדַלִּיקָה אֶת הַנֵּרוֹת שֶׁל שַׁבַּת, וְאַחֵר כֵּךְ בָּאִים לְבֵית הַכְּנֶסֶת, וְצְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר מְחַלּוֹל שַׁבַּת כִּי זֶה גּוֹבֵל עִם אֲסוּר סְקִילָה רַחֲמָנָא לִיצֵלָן, וְאֲסוּר לְהַקְלֵל בְּזֶה, וְלִזְכּוֹר טוֹב אִם נוֹסְעִים בְּרֶכֶב אַחֵר

הַשְׁקִיעָה בְּעָרֵב שַׁבָּת, הוּא בְּכָלֵל מְחִלָּל שַׁבָּת, וְדִינוּ כְּגוֹי, יִינוּ יֵין נֶסֶךְ וְכוּ', וְצָרִיכִים לְשָׁמֵר עַל דְּבַר זֶה מְאֹד מְאֹד, כִּי אַחֵר כֶּךָ קוֹרָה לְאָדָם מֵהַשְׁקִיעָה וְכוּ' וְכוּ', וַיֵּשׁ לוֹ טַעֲנוֹת עַל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּשַׁעָה שֶׁהוּא לֹא חוֹלֵם שֶׁהוּא בַּעֲצָמוֹ מְחִלָּל שַׁבָּת רַחֲמָנָא לִיצְלָן, בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת אֲזִי כְּדָאֵי לְהַחֲזִיק אֶת הַזְמַן שֶׁל רַבְּנֵינוּ תַּם, זֹאת אוֹמֶרֶת יְכוּלִים לְהַקְדִּים כֶּכֶר עֲרֵבִית קֹדֶם, אֲבָל הַבְּדֵלָה שֶׁלֹּא יַעֲשׂוּ רַק כְּשִׁיגִיעַ שְׂבָעִים וּשְׁתַּיִם דְּקוֹת אַחֵר הַשְׁקִיעָה, וְתַכְףּ וּמִיד אַחֵר הַבְּדֵלָה לְהַדְלִיק נֵרוֹת חֲנֻכָּה, וְאַנִּי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁתְּשִׁימוּ לֵב לְכָל זֶה שֶׁלֹּא יִהְיֶה מִצּוּהַ הַבָּאָה בַּעֲבָרָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁנֹזְכָה שְׁתִּתְּגַלֶּה לָנוּ בִּימֵי חֲנֻכָּה הָאֵלּוּ הָאוֹר הַגָּנוּז בְּגִלּוֹי שְׂכִינָה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

מ.ו.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רִאשׁוֹן לְסֹדֶר מִקֵּץ כ"ה כְּסֵלוֹ (א' דְּחֻנְכָּה) הַתּשַׁע"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלִלְיוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְּקָרִים חֲסִידֵי בְּרִסְלָב הַגָּרִים בִּיבְנֵאֵל עִיר בְּרִסְלָב הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם שֶׁתִּנְצְלוּ אֶת הַיָּמִים הַקְדוּשִׁים הָאֵלּוּ, יָמֵי חֲנֻכָּה הַקְדוּשִׁים שֶׁהֵם יָמֵי הוֹדָאָה, וְלִכְן עָלֵינוּ לְהוֹדוֹת וּלְהִלֵּל וּלְשַׁבַּח אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל הַחֲסֵד חֲנָם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ שֶׁקָּרְבָנוּ אֶל רַבְּנֵינוּ ז"ל, שֶׁזֶה הַשְׂמֻחָה הַכִּי גְדוֹלָה, וְתִשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד מְאֹד שִׁיְהִי בֵּינֵיכֶם אֲהָבָה אַחֻוּה וִרְעוּת, וְזֶה הִיא רְצוֹנוֹ שֶׁל רַבְּנֵינוּ ז"ל, עַד שֶׁתִּבְטָא פַּעַם (ח"י מוֹהֲר"ן סִימָן רצ"ב) הָעוֹלָם רָאוּי שִׁיתְמָהוּ עֲצָמָן עַל אֲהָבָה שְׂבִינֵינוּ;

וְזָכְרוּ הַיֵּטֵב אֲשֶׁר רַבְּנֵינוּ ז"ל קֹדֶם שִׁיצָא מִבְּרִסְלָב לְאוֹמֵן לְהַסְתַּלַּק שָׁם, בָּעֵת שִׁיצָא מִפֶּתַח הַבַּיִת לַעֲלוֹת עַל הָעֵגְלָה, עָמַד אֶצֶל הַמְּזוּזָה וְהִנִּיחַ

ידו על המזוזה, ואמר לאנשי שלומנו תראו להתקבץ יחד ולהתפלל יחד, ואם תתפללו בכונה, תוכלו להמשיך אותי לכאן אליכם, (עין חיי מוהר"ן סימן קפ"ז), וזה יסוד מוסד בבית הכנסת, שכל המתפללים צריכים להחזיק את עצמם ביחד באהבה אחוה ורעות, ואיש את רעהו יאמר חזק, ולכן ראו להחזיק את עצמכם ביחד, ובזה נמשיך את רבנו ז"ל אלינו.

אני מאד מאד מבקש את כלל אנשי שלומנו, הן את הגברים, והן את הנשים, שיעשו כל מה שביכולתם להרתם לעזר לי להצליח בגדול במה שהבטחתי להגאון המפלא רבי עובדיה יוסף שליט"א להביא לו אלף פעילים למען הצלחת התנועה "להחזיר עטרה לישנה" ולכן כל אחד ואחת תשתדלו לעזר לי, ותהיו בקשר בהמטה הבחירות שלנו "ברסלב למען ש"ס" ואם יהיה רצון חזק להוציא מכח אל הפעל, אזי אני בטוח שנצליח בגדול, אנחנו צריכים לעשות את שלנו, והקדוש ברוך הוא בודאי יעזר לנו.

תעוררו גם את כל אנשי שלומנו שגרים בכל ארץ ישראל, שירתמו יחד עם המטה שלנו ביבנאל "ברסלב למען ש"ס", ואני מאד מאד רוצה שכל אחד ישים מדבקה על הרכב שלו "ברסלב למען ש"ס", וזה יהיה קדוש שם רבנו ז"ל אצל אחינו בני ישראל מעדות המזרח, הקדוש ברוך הוא יעזר שכלם יתחילו לדבר אל הקדוש ברוך הוא ויעסקו בשיחה בינו לבין קונו, אשר אין מנוס לברח מפגעי ומקרי הזמן אלא לפנות אליו יתברך בהתבודדות, לדבר עמו יתברך, אשר זה המקום הכי בטוח, אשרינו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו שאנחנו יודעים מרבנו ז"ל, טוב להודות להקדוש ברוך הוא על כל החסד חנם שעשה עמנו.

המאחל לכם חנפה שמח

מז.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר מִקֵּץ כ"ח כְּסִלּוֹ (ד' דַּחֲנֻכָּה) הַתּשַׁע"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אָנָּשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" הַגָּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב",
הוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת אָנָּשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁמְרוּ עַל הַלָּכָה, כִּי זֶה
הִיָּה אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל יְסוֹד הַיְסוּדוֹת, וּבִפְרוּשׁ גָּלָה לָנוּ שְׂיֻכּוּלִים לְקַמֵּט אֶת
הַלְקוּטֵי מוֹהֲרָ"ן כִּמּוֹ שְׁאַנְחֵנוּ רוּצִים וְכו', (הֵינּוּ לְחֹדֶשׁ חֲדוּשִׁים כָּל אֶחָד כִּפִּי
שְׂמַאִיר לוֹ), אֲבָל הָעֵקֶר הוּא לֹא לְהַטּוֹת אֶפְלוֹ מִסַּעֲיָף קֵטָן בְּשִׁלְחָן עָרוּךְ.

כָּכֹר כְּתַבְתִּי לָכֶם שֶׁלִּפִּי דְבָרֵי הַפּוֹסְקִים נִכּוֹן לְהַדְלִיק נֵר חֲנֻכָּה תַּכְף
וּמִיד אַחֵר עֲרַבִּית, וּמִתְפַּלְלִים עֲרַבִּית חֲצִי שְׁעָה אַחֵר הַשְּׁקִיעָה [רַק בְּאַרְץ
יִשְׂרָאֵל], וְתַכְף וּמִיד אַחֵר עֲרַבִּית, צְרִיכִים לָלֶכֶת לְהַדְלִיק אֶת נֵרוֹת חֲנֻכָּה,
וְאִסּוּר לְהִתְפַּלֵּל עֲרַבִּית בְּהַשְּׁקִיעָה, זֶה טְעוּת חֲמוּרָה, וְזֶה גּוֹרֵם שְׂמִבְטָל
מִצְוֹת עֲשֵׂה דְאוֹרֵיתָא, שֶׁהוּא קְרִיאַת שְׁמַע, וּמִצְוֹת נֵר חֲנֻכָּה זֶה מִצְוָה
מִדְּרַבָּנָן, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְלַמֵּד הַרְבֵּה שְׁלֵחַן עָרוּךְ כְּדִי לְדַעַת אֶת הַדֶּרֶךְ יִלְכוּ
בָּהּ, וְכֵן לִשְׁאֹל כָּל דָּבָר אֶת הַבֵּית הוֹרָאָה, וְלֹא לַעֲשׂוֹת כָּכָל הָעוֹלָה עַל
רוּחוֹ, זֶה חֲצָפָה וְעִזּוֹת גְּדוּלָּה מִי שֶׁבִּתּוֹךְ הַבֵּית הַכֹּנֶסֶת שְׁלִי מִמֶּרָה אֶת
פִּי וְכו', כִּמּוֹ שֶׁכְּתוּב (אֶסְתֵּר ז' ח') "הִגַּם לִכְבוֹשׁ אֶת הַמֶּלֶכָה עֲמִי בִּבְיָתִי".

עֲכָשׁוּ בִּימֵי חֲנֻכָּה הַקְּדוּשִׁים כְּשִׁפְתוֹת כָּל הָעוֹלָמוֹת, וְהַשְּׂכִינָה יוֹרֶדֶת
לְמִטָּה מִעֲשָׂרָה טַפָּחִים, מֵה שֶׁבֶּכֶל הַשָּׁנָה אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סִפָּה
ה.) מִעוֹלָם לֹא יֵרְדֶה שְׂכִינָה לְמִטָּה מִעֲשָׂרָה טַפָּחִים, אֲבָל בְּחֲנֻכָּה הָאוֹר
יּוֹרֵד לְמִטָּה מִעֲשָׂרָה טַפָּחִים אֶצֶל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְהוּא יָכוֹל לְהָאִיר אֶת
עֲצָמוֹ בְּאוֹר נִפְלָא וְנוֹרָא מְאֹד, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁעוֹשֶׂה אֶת עֲצָמוֹ כְּלִי לְקַבֵּל בּוֹ
אֶת אוֹרוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְזֶה נַעֲשֶׂה עַל יְדֵי גְדֹל הָאֱהָבָה שֶׁיֵּשׁ בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל,
וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ שִׁיְהִיָּה אַחֲדוּת וְאֱהָבָה בֵּין אָנָּשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאִישׁ
אֶת רֵעֵהוּ יֹאמֶר חֲזֹק, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (תִּי"י מוֹהֲרָ"ן סִימָן רצ"ב) הָעוֹלָם רָאוּי
שִׁיתְמָהוּ עֲצָמָן עַל אֱהָבָה שְׂבִינֵינוּ; וְצְרִיכִים לְשָׁמֵר מְאֹד מְאֹד עַל הַכְּבוֹד

שֶׁל הַזֹּלָת, וּלְכַבְדּוֹ וּלְיִקְרוֹ וְלֹא לְבָזוֹתוֹ, כִּי כֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּבֹא מְצִיעַא נַח:): כָּל הַמַּלְבִּין פָּנֵי חֲבֵרוֹ בְּרַבִּים כְּאִלּוֹ שׁוֹפֵךְ דָּמִים וְכוּ', דַּחְזִינָא לִיה דְּאֲזִיל סוּמָקָא וְאֲתֵי חוּרָא, וְאָמְרוּ (שָׁם נט.) הַמַּלְבִּין אֶת פָּנֵי חֲבֵרוֹ בְּרַבִּים אֵין לוֹ חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא, וְאָמְרוּ (שָׁם) נוֹחַ לוֹ לְאָדָם שִׁפִּיל עֲצָמוֹ לְכַבֶּשֶׁן הָאֵשׁ וְאֵל יִלְבִּין פָּנֵי חֲבֵרוֹ בְּרַבִּים.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, שֶׁיַּעֲזֹרוּ לִי לָקִים אֶת הַבְּטָחָתִי שֶׁהַבְּטָחָתִי לְגֵאוֹן מָרֵן רַבִּי עוֹבְדֵיהֶּ יוֹסֵף שְׁלִיט"א, שְׂאֲנִי יִשְׁיג לוֹ אֶלֶף פְּעִילִים מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְלִכֵּן שָׁכַל אֶחָד וְאֶחָד מִקְהֵלָתֵנוּ יִרְתֶּם בְּעֲצָמוֹ עֲבוּר "בְּרֶסֶלֶב לְמַעַן ש"ס", וִירָשׁוּם בְּמַטָּה שְׁלָנוּ קֵדָם אֶת כָּל מִשְׁפַּחָתוֹ, וְכֵן אֶת חֲבֵרָיו וִידִידָיו, וְלִקְהֵלָתֵנוּ תֵּצֵא מִזֶּה טוֹבָה גְּדוֹלָה מְאֹד, וְאֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ שְׁלֹא יִפְרָשׁוּ שׁוּם פְּרוּשִׁים בְּדִבְרֵי, אֲנִי מְעוֹרֵר רַק עֲבוּר "בְּרֶסֶלֶב לְמַעַן ש"ס", כִּי כָּל אֶלּוֹ שִׁירְשָׁמוּ דִּרְכָּנֵנוּ, לְבִסּוּף יִסְעוּ אֶל צִיּוֹן רַבֵּנוּ ז"ל, וְזֶה בְּטוֹחַ בְּמֵאָה אַחֲזָז, וְלִכֵּן תִּנּוּ יָד לַעֲזֹר לִי, כִּי אֲנִי רוֹצֵה לְהַבִּיא מִלִּיּוֹן יְהוּדִים מִבְּנֵי עַדוֹת הַמִּזְרָח לְצִיּוֹן רַבֵּנוּ ז"ל, וְזֶה לֹא חֲלוּם, אִם תַּעֲזֹרוּ לִי יְכוּלִים לְהַרְאוֹת אֶת זֶה, וְאֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אֶחָד שֶׁיֵּשׁ לוֹ רֶכֶב, שִׁידְבִּיק מִדְּבָקָה "בְּרֶסֶלֶב לְמַעַן ש"ס", וּבְזֶה תִּגְרָמוּ לִי נַחַת רוּחַ גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְאֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ שֶׁתִּתְּפַלְלוּ עַל בְּרִיאוֹתַי, שְׂאֲנִי זָקוּק לְרַחֲמֵי שָׁמַיִם מְרַבִּים בְּתוֹךְ שָׂאֵר נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

הַמֵּאֲחִיל לָכֶם חֲנֻכָּה שְׂמַח

טבת

מח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׂשׂוּי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֶר מִקֵּץ רֹאשׁ חֹדֶשׁ טִבֵּת (ו' דְּחִנְכָּה) א' טִבֵּת הַתּשֵׁע"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלִלְיוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" הַגָּרִים "בִּיבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב" הַיּוֹ"ה יִשְׁרָה עֲלֵיהֶם שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

מָאד מָאד אָנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם לְקַבֵּל אֶת הַשַּׁבָּת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְתִקְבְּלוּ עַל עֲצֻמְכֶם אֲהָבָה אַחֲוָה וְרַעוּת, בֵּין אִישׁ לְרֵעֵהוּ, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (חיי מוה"ר"ן סימן רצ"ב) הָעוֹלָם רָאוּי שִׁיתְמָהוּ עֲצֻמָּן עַל אֲהָבָה שְׂבִינֵינוּ; וְזֶה הָיָה רִצּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, שְׁנֵהִיָּה בִּיחָד כָּאִישׁ אֶחָד, וּמוֹבָא (חיי מוה"ר"ן סימן קפ"ז) קֹדֶם שְׂשׂוּי רַבְּנוּ ז"ל מִבְּרִסְלָב לְאוּמָן לְהַסְתַּלַּק שָׁם, בַּעַת שְׂשׂוּיָא מִפֶּתַח הַבַּיִת לַחוּץ לַעֲלוֹת עַל הָעֵגְלָה, עָמַד אֶצֶל הַמְּזוּזָה וְהִנִּיחַ יָדוֹ עַל הַמְּזוּזָה, עָנָה וְאָמַר לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ תִּרְאוּ לְהַתְקַבֵּץ יַחַד וּלְהַתְפַּלֵּל יַחַד, כִּי אִם תִּתְפַּלְלוּ בְּכּוֹנָה, תּוּכְלוּ לְהַמְשִׁיךְ אוֹתִי לָכָאן עוֹד הַפַּעַם. וְלִכֵּן צְרִיכִים מָאד מָאד לֹא לְדַבֵּר בְּאִמְצַע הַתְּפִלָּה, כִּי בְּזֵהָר הַקָּדוֹשׁ מִחְמִיר עַל זֶה מָאד מָאד, (זֵהָר תְּרוּמָה קל"א:) מֵאֵן דְּאִשְׁתַּעֲי בְּבִי כְּנִישְׁתָּא וּוִי לִיָּה דְּאִחְזִי פְּרוּדָא וּוִי לִיָּה דְּגֵרַע מְהִימְנוּתָא וּוִי לִיָּה דְּלִית לִיָּה חוּלְקָא בְּאַלְהָא דִּישְׂרָאֵל דְּאִחְזִי דְּלִית לִיָּה אֱלֹהָא. וְלֹא אִשְׁתַּכַּח תַּמָּן וְאִנְהִיג קִלְנָא בְּתַקִּיפָא עֲלָהָ; [וּמִי שְׁמַדְבֵּר בְּבֵית הַכְּנֶסֶת אוֹי לוֹ שְׁמֵרָאָה פְּרוּדָא, אוֹי לוֹ שְׁגוּרַע מֵהֶאֱמוּנָה, אוֹי לוֹ שְׁאִין לוֹ חֵלֶק בְּאַלְקֵי יִשְׂרָאֵל, כִּי מֵרָאָה שְׁאִין אֱלֹהִים וְהוּא אֵינוֹ נִמְצָא שָׁם, וְלִכֵּן הוּא לֹא מִפְּחָד מִמֶּנּוּ וְנוֹהֵג בְּכַזְיוֹן בְּתַקְוֹן הָעֲלִיּוֹן שְׁלֹמֵעֵלָה] וְלִכֵּן אָנִי מָאד מָאד מִבְּקֵשׁ מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ

הַיְקָרִים תַּחֲזִיקוּ אֶת עֲצֻמְכֶם בְּיַחַד, וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יֹאמַר חֲזֹק, וְתִשְׁמְרוּ
עַל הַיְלָדִים שְׁלָכֶם שְׁלֹא יִסְתַּכְּבוּ בַּחוּץ בַּעֲת הַתַּפְּלָה, וְכָל אָבָא מְכַרְח
לְשֹׁמֵר עַל הַיְלָדִים שְׁלוֹ, כִּי זֶה מַעֲיָקָרִי הַחֲנוּף.

נָא וְנָא אֵל תִּהְיוּ בְּטַלְנִים אֲנַחְנוּ מִקְרָבִים אֵל רַבִּי גְדוֹל כְּזֶה, וְלִכֵּן
רָאוּי לָנוּ לְשִׁמְחָה מְאֹד מְאֹד עִמּוֹ, כְּמוֹ שֶׁבִּפְרוּשׁ אָמַר (שיחות ה"ן סימן קע"ז)
שֶׁרָאוּי לָכֶם לְשִׁמְחָה בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. וְאִם עַל פִּי שְׂאִין אַתֶּם יוֹדְעִים מִגְדֵּלֶת
הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ רָאוּי לָכֶם לְסִמְךָ עָלַי. כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ מִגְדֵּלְתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהַזְכִּיר אֶז
אֶת הַפֶּסוּק (תהלים קל"ה ה') "כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי גְדוֹל הוֹי"ה" וְגו', גַּם רָאוּי
לָכֶם לְשִׁמְחָה בִּי מֵה שְׂזַכִּיתֶם שִׁיְהִיָּה לָכֶם רַבִּי כְּזֶה. וְלִמְעַן טוֹבַתְכֶם הַנִּצְחִי
תִּהְיוּ חֲזָקִים לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים
אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ זֶה הַצִּלְחָה נִצְחִית, הַצִּלְחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר
כָּלֵל, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁחֲזַק בְּזֶה, וְאֶז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם וְחֲנֻכָּה שְׁמַח

מ.ט.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר וַיֵּגֶשׁ ב' טבת זאת חֲנֻכָּה ה'תשע"ד.
שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל כָּלִלִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תִּלְמִידֵי "הַיִּכָּל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים
בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הוֹי"ה עָלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

הַיּוֹם הַזֶּה נִקְרָא "זֹאת חֲנֻכָּה", עַל שֵׁם (בְּמִדְבָּר ז' פ"ח) "זֹאת חֲנֻכַּת
הַמִּזְבֵּחַ", שֶׁקּוֹרְאִים הַיּוֹם תְּשִׁלוּם חֲנֻכַּת הַנְּשִׂאִים שֶׁקָּרְאוּ כָּל יְמֵי חֲנֻכָּה,
וּמוֹכָא מִתְלִמִּידֵי הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע שֶׁבִּיּוֹם הַזֶּה נִשְׁלַם כָּל
הַתְּקוּנִים שֶׁהִתְחַלְנוּ מִיָּמֵי אֱלּוּל, וְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְעֶשְׂרֵת יְמֵי תְּשׁוּבָה, וַיּוֹם
הַכְּפוּרִים, וְחַג הַסְּכּוֹת, הוֹשַׁעְנָא רַבָּה וְשְׁמִינִי עֶצְרַת וְשִׁמְחַת תּוֹרָה, וְלִכֵּן
הַיּוֹם הַזֶּה מְסַגֵּל לַפְּעַל אֲצִלוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּל מֵה שֶׁצָּרִיכִים, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד
מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּלֵל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ אֵל תִּהְיוּ בְּטַלְנִים, תִּנְאַלוּ אֶת הַיּוֹם
הַזֶּה עִם לַעֲשׂוֹת חֶסֶד, כִּי אֲצִלוֹ יִתְבָּרֵךְ מְאֹד מְאֹד חֲשׁוֹב חֶסֶד שֶׁאֲחַד

עוֹשֶׂה עִם הַשָּׁנִי, וְרַק בְּשִׁבִּיל כֶּף נִבְרָאנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם לַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם הַזּוּלָּת, כְּמֵאמָרָם ז"ל (יִלְקוּט תְּהִלִּים רַמְז' תתל"ד) אָמַר רַבִּי סִימֹן בְּשִׁעָה שָׁבָא הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לִבְרֹא אֶת אָדָם הָרָאוּשׁוֹן, נַעֲשׂוּ הַמְּלָאכִים כְּתוּת כְּתוּת, מֵהֶם אוֹמְרִים יִבְרָא וּמֵהֶם אוֹמְרִים אַל יִבְרָא, חֶסֶד אוֹמַר יִבְרָא שֶׁהוּא גּוֹמֵל חֶסֶדִים; וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם שְׁתַּעֲזְרוּ לִי לַעֲשׂוֹת חֶסֶד אֶחָד עִם הַשָּׁנִי, כִּי כָּל הַקְּהָלוֹת הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁהִקְמַתִּי הֵן בִּיבְנָאֵל וְהֵן בְּשָׂאֵר עִירוֹת בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל וְגַם בַּחוּץ לְאַרְץ, הַכֹּל הִקְמַתִּי עַל יְסוֹד זֶה שְׂאֶחָד יַעֲשֶׂה חֶסֶד עִם הַזּוּלָּת, וְיִהְיֶה אֶחָדוֹת וְאַהֲבָה בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (חֲזוֹן מוֹהֲר"ן סִימֵן רצ"ב) הָעוֹלָם רָאוּי שֶׁיִּתְמָהוּ עֲצָמָן עַל אֶהְבָּה שְׁבִינֵינוּ; וְעַל זֶה אֲנִי מוֹסֵר אֶת נַפְשִׁי שֶׁיִּהְיֶה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְאַחֲדוּת בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמַר חֲזַק, וְאֲנִי מְאֹד מְקַפִּיד עַל דְּבַר זֶה, וּמִי שֶׁהוּא בַּעַל מַחְלָקָת וְאַחַד שְׂמִסְכָּסוֹ בֵּין אֶחָד לַשָּׁנִי וְכו', אֵין לוֹ מָה לַחֲפֹשׁ בְּקִהְלָתָנוּ כָּלֵל, וְתִהְיֶה לָאֵל הַצִּלְחָתִי לְהִקְיָם דוֹר שְׁלָם שֶׁל חֲסִידֵי בְּרִסְלָב שְׂמִכְבָּדִים אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי וְעוֹזְרִים אֶחָד לַהֲשָׁנִי, וְהַעֲקָר שְׁלֹא מְטַעִים אֶת עֲצָמָם, כִּי כָּל אֶחָד וְאַחַד מִבָּאֵי כָּל קִהְלָתָנוּ הַקְּדוּשָׁה יֵשׁ לוֹ קְבִיעוֹת חֲזָקָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה מִקְרָא מִשְׁנָה גְּמָרָא וְכו', וְכֵן מְקַפִּידִים לְהַתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן אֶת הַשְּׁלוֹשׁ תְּפִלוֹת, וְכֵן עוֹסְקִים בְּשִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, וְעוֹזְרִים לִי לְהַדְפִּיס אֶת סִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל וְלַהֲפִיצָם בְּכָל קְצוּי תֵּבֵל, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם תִּרְאוּ לְנִצֵּל אֶת הַיּוֹם הַזֶּה עִם הַרְבֵּה חֶסֶד, וְהָעוֹלָה עַל הַכֹּל תִּבְקֶשׁוּ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מָה שֶׁאַתֶּם צְרִיכִים, כִּי הַיּוֹם הַזֶּה, זֶה יוֹם מְסַגֵּל מְאֹד מְאֹד, וְלִכֵּן אַל תִּהְיוּ בְּטִלָּנִים וְאַל תִּנְיָחוּ שֶׁהַיּוֹם הַזֶּה יֵלֶךְ לָכֶם בְּבִטְלָה וְכו', וְתַעֲשׂוּ הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה מֵהַיּוֹם וְהִלָּאָה שְׁלֹא יִחְסֹר לָכֶם יוֹם אֶחָד מִבְּלִי לְמוֹד מִקְרָא מִשְׁנָה גְּמָרָא וְכו', וְכֵן לְהַתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן אֶת הַשְּׁלוֹשׁ תְּפִלוֹת שְׁחִירִית מִנְחָה עֶרְבִית, וְכֵן לְהִיּוֹת בְּאַחֲדוּת אֶחָד.

הַעֲקָר תִּזְכְּרוּ טוֹב מִה שֶׁרַבֵּנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד עַל דְּבַר זֶה שְׁנַחֲזִיק אֶת עֲצָמֵנוּ בִּיחָד, וְאָמַר (חֲזוֹן מוֹהֲר"ן סִימֵן קפ"ז) קֹדֶם שֶׁיֵּצֵא מִבְּרִסְלָב לְאוֹמֵן לְהַסְתַּלֵּק שָׁם לְעִילָא וְלַעֲיִלָא וְכו', בָּעֵת שֶׁיֵּצֵא מִפֶּתַח הַבַּיִת

לעלות על העגלה, עמד אצל המזוזה והניח ידו על המזוזה, ענה ואמר להצבור שהיו שם, תראו להתקבץ יחד ולהתפלל יחד, כי אם תתפללו בכונה, תוכלו להמשיך אותי לכאן; רואים מכל זה איך שרצונו של רבנו ז"ל היה שנחזיק את עצמנו ביחד, נתפלל יחד, ונלמד יחד, וזה היה רצונו חזק שנחזיק את עצמנו ביחד, ואמרו אנשי שלומנו שראו את זה בחוש, שבכל קבוץ של אנשי שלומנו היקרים שהחזיקו את עצמם ביחד, ותמיד דברו ביניהם רק את דברי רבנו ז"ל, על ידי זה גדלו והצליחו, ותהלה לאל זה הצלחתנו בכל העולם איפה שיש לנו רק קהלה קדושה על שם רבנו ז"ל הנקראת "היכל הקדש", שזה ההיכל שבונה רבנו ז"ל. (עין לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן נ"ט), ועל כן אני רוצה שימשך פכה שתהיה אחדות ואהבה בין אנשי שלומנו, וחכמינו הקדושים אמרו (תנחומא נצבים) בנהג שבעולם אם נוטל אדם אגדה של קנים שמא יכול לשברם בבת אחת? ואלו נוטל אחת אחת אפלו תינוק משברן, וכן את מוצא שאין ישראל נגאלין עד שיהיו כלן אגדה אחת.

ביבנאל הקמתי "בית דין צדק ובית הוראה" עם ראב"ד ושלוש מורי צדק, ולכן דעו לכם שאין המקום הזה הפקר, ואין דבר כזה שאיש את כל הישר בעיניו יעשה, אין דבר כזה, אנחנו מוכנים כבר להגאלה, ולא נתן שבשביל כמה בעלי מחלקת נעכב את הגאלה, ולכן אם יש איזה דין ודברים בין אדם לחברו, שיפנו אל ה"בית דין צדק ובית הוראה" שלנו, כי הם תלמידי חכמים ופוסקים רק כפי דעת תורה, וכן מתיעצים עם גדולי הרבנים בארץ ישראל, וכן כל תקנה שמתקנים בהבית הכנסת צריכים לצית, המקום אינו הפקר, ומי שלא יצית את התקנות של הבית הכנסת, או שיהיה בעל מחלקת ועז פנים נגד השני, אין לו מה לחפש פה, ודעו לכם מי שהוא הדיוט קופץ בראש ומתחיל להציק לכל אחר, הוא לא מדבר בשמי, אלא הוא פשוט חצוף ועז פנים ובכלל לא שייך לקהלתנו הקדושה שבנויה אך ורק לעשות חסד, ולעזור אחד להשני, ואם אחד עושה ההפך, רק מציק להשני ומתחצף להשני, אין לו מה לעשות בקהלתנו בשום פנים ואופן, ואני יעמד על זה מאד מאד חזק, מספיק

שְׁאַנְחֵנוּ סוֹכְלִים מִהֶרְשָׁעִים מִבְּחוּץ וְכו', אֲנִי לֹא צָרִיךְ לִסְבֵּל גַּם מִפְּרָאֵי אָדָם מִבְּפָנִים וְכו'.

הָעֵקֶר חֲזָקוֹ וְאַמְצוֹ מְאֹד שֶׁשׁוּם דָּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוֹכֵל לְשַׁבֵּר אֶתְכֶם, כִּי בּוֹדָאֵי מָה שְׁעוֹבֵר עָלֵינוּ זֶה נִגְזֵר עוֹד בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה וְנִחְתֵּם בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים וְכו', וּבּוֹדָאֵי הַכֹּל לְטוֹבָתָנוּ, אֲנַחְנוּ צָרִיכִים רַק לְהַחֲזִיק אֶת עַצְמָנוּ רַק בִּיחָד בְּאַהֲבָה אַחְוָה וְרַעוּת, וְזֶה כָּל הַכַּחַשׁ שֶׁלָּנוּ, וְאֲנִי רוֹצֶה שִׁיְהִיָּה בְּקִהְלָתָנוּ הַקְדוּשָׁה רַק שְׂמִיחָה שֶׁעַל זֶה הַקִּפִּיד רַבֵּנוּ ז"ל יוֹתֵר מִהַכֹּל, וְתִהְיֶה לָאֵל יֵשׁ לָנוּ בְּמָה לְשִׂמְחָה שְׁאַנְחֵנוּ יוֹדְעִים מִרַבִּי אֱמֶת כְּזֶה, רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה שְׂמִיחָזֵק וּמַעוֹדֵד וּמְשִׂימָח אוֹתָנוּ, וְלֹא נוֹתֵן לָנוּ לִפְלֵי, אֲדַרְבֵּה הוּא מִפִּית בָּנוּ רוּחַ חַיִּים חֲדָשָׁה בְּכָל יוֹם מַחְדָּשׁ, אֲשֶׁרֵינוּ מָה טוֹב חֲלָקָנוּ וּמָה נָעִים גּוֹרְלָנוּ, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל הַחֶסֶד חֲנֻם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חֲנֻכָּה שְׂמִיחָה

ב.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּגֶשׁ ה' טַבַּת הַתְּשַׁע"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תִּלְמִידֵי "הַיֵּכָל הַקָּדֹשׁ", הַגָּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל־אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ בְּיָמִים טְרוּפִים אֵלּוּ, שְׁכָל אֶחָד מִתְּבַלְבֵּל מִעֲנִינִים אֲחֵרִים, רָאוּי לוֹ לְהַחֲזִיק מִעֲמֹד וּלְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד, וְלֹא לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם דָּבָר, רַק לְהַרְגִּיל אֶת עַצְמוֹ לְבָרַח אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, לְהִיּוֹת רָגִיל לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוֹ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה, כִּי תִפְלֶה זֶה הַבֵּית מִנוֹס הַיְחִידִי שֶׁיֵּשׁ לָנוּ, וְאַסוּר לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם דָּבָר, רַק כָּל מִשְׁבֵּר וְכו', כָּל יְרִידָה וְכו', שֶׁרַק עוֹבֵר עַל הָאָדָם, הוּא צָרִיךְ לְבָרַח אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא,

וּלְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גָּמוּר.

נָא וְנָא אֵל תִּהְיוּ בְּטָלָנִים, תִּרְאוּ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֲפֹלוּ בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ, כִּי דָף גִּמְרָא זֶהוּ חַיּוֹת לְנֶפֶשׁ, וְזִכּוּף הַגּוֹף, וּכְבֹר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקָּדוֹשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה יט) לְעוֹלָם לִיגְרַס אֲיִנִּישׁ וְהָדָר לִיסְבֵר, וְאִף עַל גַּב דְּלָא יָדַע מַאי קָאָמֵר, וּפִרְשׁ הַמַּהֲרָ"ל מִפְּרָאג זי"ע (חֲדוּשֵׁי אַגְדוֹת) וְכֵן הַחִיד"א זי"ע (פֶּתַח עֵינַיִם) הֵינּוּ שְׁאֲמִירַת אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה תִּזְכֹּךְ אֶת נִשְׁמָתוֹ, הֵינּוּ שְׁאִין תִּרְוֹץ לֹמֵר אֲנִי מִמִּילָא לֹא מִבֵּין וְכו', אֵין דְּבַר כְּזֶה, אֲפֹלוּ אֲמִירָה בְּעֵלְמָא דָף גִּמְרָא, זֶה יִזְכֹּךְ אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה, וּמִכָּל שְׁכָן וְכָל שְׁכָן שֶׁבִקְהָלָתָנוּ הַקָּדוֹשָׁה יֵשׁ בְּמִשְׁךָ הַיּוֹם שֶׁשׁ שְׁעוּרִים בְּדָף הַיּוֹמִי, אֲשֶׁרִי מִי שְׁיִצְטָרֵף לְאִיזָה שְׁעוּר אוֹ שְׁיִקָּח אִיזָה חֲבֵרוֹתָא לְלַמֵּד דָף גִּמְרָא.

אֲבָקֶשׁ אֶתְכֶם בְּקֶשֶׁה פְּרֻטִית, אֲנִי הַבִּטְחָתִי לְהַגְאוֹן הַמִּפְּלֵא רַבִּי עוֹבַדְיָה יוֹסֵף שְׁלִיט"א, לְהַבִּיא אֵלַי פְּעִילִים לְמִטָּה הַבְּחִירוֹת, לְזוֹאת הַקִּמְתִּי בִּיבְנָאֵל מִטָּה בְּחִירוֹת "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס", וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֶה שְׁתַּעֲזְרוּ לִי שְׁיִהְיֶה לָכֶם חֵלֶק בְּזֶה, וְלָכֵן תִּגְשׁוּ אֶל הַמִּטָּה שְׁלָנוּ וְתִקְחוּ מֵהֶם אֶת כָּל הַחֲמֹר שֶׁהִכְנַתִּי לְכָל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְכֵן לְהַדְבִּיק עַל הָרֶכֶב מַדְבָּקָה שֶׁהִדְפַּסְנוּ, וְזֶה קְדוּשַׁת הַשֵּׁם גָּדוֹל מְאֹד, כִּי בְּאַמֶּת רַק רַבִּי עוֹבַדְיָה יוֹסֵף שְׁלִיט"א, הִגְבִּיָה אֶת קֶרֶן שֶׁל עֲדוֹת הַמְזֻרָח שֶׁהִיָּתָה דְרוֹסָה עַד לְעַפָּר וְכו', וְלָכֵן הוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים שֶׁהַפֶּעַם יִצְלִיחוּ בְּגָדוֹל, אֲקוּהָ שְׁתַּעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנִי, כִּי כָל מִי שְׁיִרְשֵׁם אֶת עֲצָמוֹ בְּמִטָּה שְׁלָנוּ עֲבוּר ש"ס, לְבִסּוֹף יִסַּע אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְזֶה בְּרוּר כְּשֶׁמֶשׁ, וְלָכֵן תִּרְאוּ שְׁיִהְיֶה לָכֶם חֵלֶק בְּזֶה לְקָרֵב נִשְׁמוֹת קְדוֹשׁוֹת אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְיִזְכּוּ לְבוֹא אֶל צִיּוֹנוֹ הַקָּדוֹשׁ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל בְּאוֹמֵן, אֲשֶׁר זֶה זְכוּת הַרְבִּים גָּדוֹל מְאֹד.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם

נא.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר ויגש ח' טבת התשע"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי
שלומנו היקרים "חסידי ברסלב" תלמידי "היכל הקדש", הגרים
ב"בנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

מאד מאד רציתי שאנשי שלומנו היקרים יתקבצו יחד במוצאי שבת
קדש בהאולם לכבוד ההלולא קדישא של מוהרנ"ת ז"ל, שזה תמיד היה
אצל אנשי שלומנו התקבצות מאד מאד נחוצה, ודברו הרבה מהירשה
שהניח לנו, כי הרי עליו העיד רבנו ז"ל "אם לא הוא לא היה נשאר ממני
אפלו עליה אחד", וידוע שמוהרנ"ת ז"ל הניח לנו צוואה "העובדה שלכם
תהיה יפוצה מעינותיך חוצה", ולכן בכל שנה בהלולא של מוהרנ"ת ז"ל
היה אצל אנשי שלומנו דבר גדול מאד מאד להתקבץ יחד, ולהתחלק עם
הירשה שקבלנו ממנו איך זוכים להפיץ יותר ויותר את אור רבנו ז"ל
בעולם, והעקר להכניס את זה בנו ובתוך ביתנו, הינו האשה והילדים
גם כן שידעו מרבנו ז"ל, שזה דבר גדול מאד מאד, כמו שאמר רבנו ז"ל
(שיחות הר"ן סימן ר"ט) שכל התורות והשיחות שלו אינם בשבילנו לחוד.
כי אם "את אשר ישנו פה ואשר איננו פה" (דברים כ"ט י"ד) (ועין ברש"י
שפרש ואשר איננו פה, ואף עם דורות העתידים לבוא, והבן). וכמה פעמים דברנו
עמו מענין זה ורמז לנו בדבריו להודיע לדורות הבאים את כל מעשי
השם הגדול שעשה עמנו. ופעם אחת אמר בפרוש: גם לבניכם תודיעו
את כל התורות והשיחות הנפלאות והנוראות והמעשיות וכיוצא בהם
אשר גלה לנו, ואמר אז את הפסוק (דברים ד' ט') "והודעתם לבניך ולבני
בניך" בהתלהבות גדול כגחלי אש, (ואמר בזו הלשון: אייערע קינדער זאלט איר
מודיע זיין וואס דא האט זיך גיטאן) ואמר זאת ברית וזיע בהתלהבות נורא.

עכשו יש לנו הזדמנות פז איך להפיץ את אור רבנו ז"ל בכל ארץ
ישראל, על ידי מטה הבחירות שלנו "ברסלב למען ש"ס", כי מי שירשם
דרבנו, מבטח שהוא לבסוף יתקרב אל רבנו ז"ל, ולכן אני מאד מבקש
את כלל אנשי שלומנו מי שיש לו רכב, שישים מדבקה גדולה על החלון

הָאֲחֹרִי שֶׁל הָרֶכֶב שְׁלוֹ "בְּרֶסֶלֶב לְמַעַן ש"ס", עַד אַחֵר הַבְּחִירוֹת, וְזֶה קִדּוּשׁ שֵׁם שָׁמַיִם גָּדוֹל מְאֹד לַעֲדוֹת הַמְזָרָח, שְׁמִזְזֵהִם אֶת עַצְמָם עִם רַבֵּנוּ ז"ל, וּבִדְאִי עַל יְדֵי זֶה יִתְרַבּוּ הַנוֹסְעִים אֶל צִיּוֹן רַבֵּנוּ ז"ל בְּאוֹמֶן, וּבִפְרָט עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, אֲקִנָּה מְאֹד שֶׁתַּעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנִי, תִּהְיוּ בְּקֶשֶׁר עֲבוּר זֶה עִם הָרֶב ... נ"י, וְהַקִּדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שִׁיתְקַדֵּשׁ שֵׁם שָׁמַיִם עַל יְדִינּוּ.

הַמֶּאֱחָל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

נב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת ט"ז טַבַּת ה'תשע"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלִלִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב הַגָּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב" הַיְ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת כָּלִלִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים שֶׁתַּעֲשׂוּ כָּל מָה שְׂבִיכָלְתֶּכֶם לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ בִימֵי שׁוֹבָבִים צָרִיכִים לְזָכֹר שֶׁעִיקָר הַתְּשׁוּבָה הוּא רַק תְּשׁוּבָה שֶׁל אֲהָבָה שָׂאֵז לֹא נִשְׁאָר שׁוֹם זָכַר מִהַעֲוֹנוֹת שֶׁחָטְאוּנוּ עֲוִינוּ וּפָשַׁעְנוּ לְפָנָיו וּבִפְרָט בְּפָגַם הַבְּרִית, וְלִכְּן מִכְּרַחֲמִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבָעוּלָם בְּאַרְבָּעִים יָמִים הָאֵלּוּ לִהְיוֹת רַק בְּשִׁמְחָה, וְאֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת כָּלֵל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׂאֲחָר כָּל תְּפִלָּה שְׁחִירִית מִנְּחָה עֶרְבִית שֶׁיַּעֲשׂוּ רְקוּדָה, כִּי רַבֵּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן י') שֶׁעַל יְדֵי רְקוּדִים וְהַמְחָאוֹת כַּפִּים נִמְתָּקִים כָּל הַדִּינִים, וַיַּעַן שְׁנֵתָקִים כָּאֵן בְּיִבְנָאֵל מָה שֶׁכָּתוּב (שְׁמוֹת א' ח') "וַיָּקָם מֶלֶךְ חֲדָשׁ עַל מִצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא יָדַע אֶת יוֹסֵף", וּפֶרֶשׁ רַש"י רַב וּשְׁמוּאֵל חֵד אָמַר חֲדָשׁ מִמֶּשׁ, וְחֵד אָמַר שְׁנֵתָחֲדָשׁוּ גִזְרוֹתָיו, וְכֵן הַסֵּמ"ך-מ"ם מִסִּית וּמִדִּית אוֹתוֹ לְהַצִּיק לָנוּ עִם כָּל מִינֵי נְכָלִי עֲרֻמוּמִיּוֹת וְגִזְרוֹת גִּזְרוֹת חֲדָשׁוֹת, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (שָׁם) "הִבֵּה נִתְחַכְמָה לוֹ פֶּן יִרְבֶּה" וְגו', אוֹמֵר רַש"י הִרְשָׁעִים אָמְרוּ פֶּן יִרְבֶּה, וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ צוֹנְחַת כֵּן יִרְבֶּה, לֹא יוֹעִיל לְרַשָּׁעִים וּבִפְרָט לְסֵמ"ך-מ"ם שׁוֹם דְּבָר בְּעוּלָם, קִהְלָתְנוּ רַק תִּגְדֵּל וְתִתְרַחֵב וְתִתְפַּשֵּׁט בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת,

וְעָלִינוּ רַק לְשִׁמְחַת בִּימֵי הַשּׁוֹכְכִים הָאֵלּוּ וּלְבִקְשׁ וּלְהַתְחַנֵּן מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיטֵּיר מֵאַתָּנוּ אֶת חֲרוֹן אַפּוֹ וְיִהְיֶה לְרָשָׁעִים הָאֵלּוּ מִפְּלֵה גְדוֹלָה מְאֹד שְׁלֵא יוֹכְלוּ לְהִזְקֵנוּ וּלְצַעֲרֵנוּ וְכוּ' וְכוּ'.

נָא וְנָא בְּכָל מוֹצָאֵי שַׁבָּת שֶׁל יָמֵי הַשּׁוֹכְכִי"ם אֲנִי מְאֹד רוֹצֶה שֶׁכָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִבּוֹאוּ לְאוֹלָם לְסְעוּדַת מְלוּוֹה מְלָכָה, וּבְכָל מוֹצָאֵי שַׁבָּת יִדְרֹשׁ אֶחָד מֵהַמוֹצִי"ם שְׁלָנוּ בְּעִנְיָנִי דִּינִי טְהֵרַת הַמִּשְׁפָּחָה, וּבְכָל הָעוֹלָם כָּלוּ נְהוּג שִׁיּוֹם אֶחָד בְּשָׁבוּעַ נִתְאַסְפִּים בִּימֵי שׁוֹכְכִי"ם וְשׁוֹמְעִים שְׁעוֹר וְחִזְרָה מֵהַלְכוֹת דִּינִי טְהֵרַת הַמִּשְׁפָּחָה, וְאַצְלָנוּ בַּחֲרָנוּ שְׂזֵה יִהְיֶה בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת עִם סְעוּדַת מְלוּוֹה מְלָכָה, וְזֶה מְאֹד מְכָרַח שֶׁכָּל אֶחָד יִבּוֹא לְשִׁמְעַת אֶת הַהֲלָכוֹת הַכִּי נְחוּצוֹת שְׁגוּבָלִים עִם אֲסוּרֵי כְרִיתוֹת רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, שׁוֹמְעִים בְּכָל יוֹם אֲסוּנוֹת שְׁקוּרִים עִם אֲבָרְכִים צְעִירִים וְעִם נָשִׁים צְעִירוֹת וְכוּ' שְׁנַחֲטָפִים מִן הָעוֹלָם, וּמִי יוֹדֵעַ אִם זֶה לֹא בִשְׁבִיל שְׁנַחֲשָׁלוּ בְּאֲסוּרֵי נֶדֶה הַחֲמוּרִים מְאֹד מְאֹד, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְקֵשׁ אֶת כָּלֵל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁהֵחֵל מִמוֹצָאֵי שַׁבָּת קֹדֶשׁ זֶה פֶּרֶשֶׁת שְׁמוֹת לְבּוֹא לְסְעוּדַת מְלוּוֹה מְלָכָה וְאַחֵר כֵּךְ לְשִׁמְעַת חִזְרָה בְּהֲלָכוֹת שֶׁל טְהֵרַת הַמִּשְׁפָּחָה.

נָא וְנָא אֲנִי מִבְקֵשׁ וּמִתְחַנֵּן אֲלֵיכֶם שֶׁתַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבָעוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה וְאֵל תִּתְּנוּ שְׁהַעֲצִבוּת וְהִדְכָּאוֹן יִתְפַּס אֶתְכֶם, תִּהְיֶה לֹאֵל אֲנַחְנוּ מְקַרְבִּים אֶל רַבִּי כְּזֶה, רַבִּי נִפְלֵא וְנוֹרָא כְּזֶה הַמְּחַזֵּק וּמַעוּדָד וּמְשַׁמַּח אוֹתָנוּ, וְלָכֵן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים רַק לְשִׁמְחָה, וְאִין עוֹד שְׁמִיחָה כְּשִׁמְחָה זֶה שִׁישׁ לָנוּ רַבִּי כְּזֶה, שֶׁבְּפִירוּשׁ גָּלָה לָנוּ רַבֵּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן קע"ז) אֲתֶם צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשִׁמְחָה שִׁישׁ לָכֶם רַבִּי כְּזֶה.

נָא וְנָא תִּהְיוּ חֲזָקִים לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, וְאֵל יִהְיֶה בְּעִינֵיכֶם דְּבַר קָל דָּף גְּמָרָא, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חִיּוֹת לְנַפֵּשׁ וּשְׁמִירָה לְגוּף וּלְנִשְׁמָה, וּבִזְכוּת זֶה שְׁנִלְמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי דָף גְּמָרָא נִשְׁמַר מְכָל רַע וְיִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדֵינוּ.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

נג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וִיחִי עֲשָׂרָה בְּטַבַּת ה'תשע"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וִיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל לִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" תִּלְמִידֵי "הַיֵּכֶל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים
בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

מָאֵד מָאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת כָּלֵל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב
שֶׁתַּחֲזִיקוּ מֵעַמָּד וְשׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוֹכֵל לְשַׁבֵּר אֶתְכֶם, תִּהְיֶה לָּאֵל
הַקִּמְתִּי קִהְלָה קְדוּשָׁה שְׁאִין לָנוּ לְהִתְבַּיֵּשׁ מִשׁוֹם קִהְלָה שְׁבַע עוֹלָם, הֵן
מִצַּד מִדַּת הַחֹסֶד שֶׁהִטְבַּעְתִּי בְּאֲנָשִׁי קִהְלָתֵנוּ שֶׁתִּהְיֶה לָּאֵל אִישׁ אֶת רַעְהוּ
יֹאמֶר חֲזַק, וְלָכֵן אֲנִי מָאֵד מִבְּקֵשׁ שֶׁתִּמְשִׁיכוּ בְּמִדַּת הַחֹסֶד שֶׁזֶה הַדְּבָר הַכִּי
חָשׁוֹב בְּחַיֵּי הָאָדָם, עַד כְּדֵי כֵן שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יִלְקוּט הַשֹּׁעַ רַמְז'
תקכ"ב) אָמַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא חֲבִיב עָלֵי חֹסֶד שְׁאֲתֶם גּוֹמְלִים זֶה לָזֶה
יֹתֵר מִכָּל הַזִּבְחָ שֶׁזִּבַּח שְׁלָמָה לְפָנַי אֶלֶף עוֹלוֹת, וְצָרִיכִים מָאֵד מָאֵד
לְשַׁמֵּר שְׁחָס וְשְׁלוֹם לֹא יִהְיֶה שׁוֹם וְכוּחִים אוֹ מְרִיבוֹת בְּד' אֲמוֹת שְׁלָנוּ, כִּי
כֵן אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מִדְּרַשׁ אֲגָדָה) שְׁנֹאוֹי הַמַּחְלֶקֶת בְּעֵינֵי הַמָּקוֹם,
וְלָכֵן אֲנִי רוֹצֶה מָאֵד שִׁישְׁרָה רַק הַשְׁלוֹם בְּקִהְלָתֵנוּ, שְׁכָל אֶחָד יִהְיֶה נָעִים
הַלִּיכוֹת, וְשֵׁלָא יִהְיֶה פֶּה שׁוֹם דִּיקֻטְטוֹרָה מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַע עוֹלָם, אֲנִי
רוֹצֶה שִׁיְהִיָּה טוֹב וְכִיף לְכָל אֲנָשִׁי קִהְלָתֵנוּ, וְהוֹלֵךְ לִי בְּחַיִּים שִׁיְהִיָּה
רַק חֹסֶד מְצוֹי בֵּינֵינוּ, וְאֵף אֶחָד שְׁלֹא יִדְבֹּר בְּשָׂמִי בְּשׁוֹם פָּנִים וְאֶפֶן, כִּי
מֶה שֵׁישׁ לִי לְהַגִּיד אֲנִי אוֹמֵר פְּתוּחַ, וְאֲנִי אוֹמֵר פְּתוּחַ שְׁכָל הַקּוֹ שְׁלִי
שֶׁהִקְהִלָּה הַקְּדוּשָׁה שְׁלָנוּ תִּהְיֶה הַמָּקוֹם הַכִּי נָעִים בְּעוֹלָם לְהִיּוֹת שָׁם,
וְכֵן אֲנִי מָאֵד מָאֵד מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, אֵל תִּהְיוּ בְּטִלְנִים,
חֲבָל עַל כָּל יוֹם וְיוֹם שְׁלֹא לוֹמְדִים קֶצֶת מִקְרָא, קֶצֶת מִשְׁנָה, קֶצֶת גְּמָרָא,
וְקֶצֶת הִלְכָּה, כִּי רַק זֶה מֶה שִׁילְוָה אוֹתֵנוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא,
וְאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שִׁיר הַשִּׁירִים רַבָּה פָּרָשָׁה ח' סִימָן י"ז) אָמַר הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא תֵּנוּ דַּעְתְּכֶם שְׁלֹא תִשְׁנְאוּ זֶה אֶת זֶה וְלֹא תִקְנְאוּ זֶה אֶת זֶה וְלֹא
תַחַרְחֲרוּ זֶה עִם זֶה וְלֹא תִבְיָשׁוּ זֶה לָזֶה, שְׁלֹא יֹאמְרוּ מִלֵּאכִי הַשְׂרֵת לְפָנַי
רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם תוֹרָה שְׁנַתָּת לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל אֵינֶן עוֹסְקִין בָּהּ וְהָרִי אֵיבָהּ

וְקִנְיָאָה וְשִׁנְיָאָה וְתַחֲרוּת בִּינִיָּהֶם; וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַפִּיד עַל דְּבַר זֶה, כָּל אֶחָד יֵשׁ לוֹ אֶת הַשְּׁלִיחוֹת שְׁלוֹ, וְאֵין לוֹ שׁוּם רְשׁוּת לְדַכְאוֹת אֶת הַשְּׁנִי, אֲנִי לֹא יָכוֹל לִסְבֹּל שֶׁאֶחָד מִנֶּסֶה לְהַשְׁתַּלֵּט עַל הַזּוּלָּת בְּשׁוּם פָּנִים וְאַפָּן.

נָא וְנָא מֵאַחַר שֶׁהִקְמַתִּי אֶת הַ"בֵּית הַזֶּה" עִם גֶּאֱבִ"ד וְעִם שְׁלוֹשׁ מוֹרֵי צֶדֶק, אֲזִי עֲלִיכֶם לְדַעַת שֶׁהִקְהִלָּה הַקְדוּשָׁה שְׁלָנוּ מִתְנַהֲגָת רַק עַל פִּי דִינֵי הַתּוֹרָה, וְאִם יֵשׁ לְמִישֶׁהוּ אֵיזָה דִּין וּדְבָרִים עִם הַזּוּלָּת, שִׁיפְנָה רַק אֶל הַ"בֵּית הַזֶּה" שְׁלָנוּ, וְכֵן כָּל שְׂאֵלָה שִׁישׁ בְּהִלְכָּה רְאוּי לְשֹׂאֵל אוֹתָם, וּבִזְכוּת זֶה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ בִּינֵינוּ, כְּמֵאמָרָם ז"ל (שִׁיר הַשִּׁירִים רַבָּה פָּרָשָׁה ח' סִימָן ט"ו): כָּל מְקוֹם שֶׁהַשְּׁרָה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא תּוֹרָתוֹ הַשְּׁרָה שְׁכִינָתוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

נד.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שֵׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסֹדֶר וִיחִי י"א טַבַּת ה'תשע"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלִלְיוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תְּלִמִּידֵי "הַיִּכָּל הַקָּדֵשׁ" הַגָּדִים בְּ"בִנְיָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַזֵּה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

הִנֵּה מִיּוֹם רֵאשׁוֹן מִתְחִלִּים יָמֵי שׁוֹבְבִי"ם, הֵינּוּ הָאֲרָבָעִים יוֹם שְׁקוּרָאִים בָּהֶם אֶת הַפְּרָשִׁיּוֹת שִׁמוֹת וְאַרְא ב'א ב'שִׁלַּח יִתְרוֹ מ'שְׁפָטִים זֶה רֵאשִׁי תִּבּוֹת שׁוֹבְבִי"ם, וְאוֹמֵר הָאֲרִיז"ל שְׁבִימִים אֵלּוּ יְכוּלִּים לְתַקֵּן אֶת כָּל פְּגָמֵי הַבְּרִית שְׁאֵדָם פָּגַם בְּחַיּוֹ וְכו', וּכְבָּר אָמַר הַחֶכֶם מְכַל אָדָם (מְשַׁלֵּי כ' ט) "מִי יֹאמַר זִכִּיתִי לְבִי טִהַרְתִּי מִחַטָּאתִי", מִי יְכוּל לְהַגִּיד שֶׁהוּא נָקִי מִפְּגָמֵי הַבְּרִית וְכו', וְלָכֵן עָלֵינוּ לְהַתְעוֹרֵר בְּאֲרָבָעִים יָמֵי שׁוֹבְבִי"ם הָאֵלּוּ לְחַזֵּר בְּתִשְׁבּוּכָה שְׁלֵמָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלָכֵן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמִּתְחִיל מִיָּמֵי שׁוֹבְבִי"ם לֹאמַר בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלָּים", כִּי תְּהִלָּים נִחְלַק לְשִׁבְעַת חֻלְקִים כְּפִי שְׁבַע יָמֵי הַשָּׁבוּעַ, וְיִדּוּעַ שְׁמוֹהֲרַנ"ת ז"ל הִיָּה אוֹמֵר בְּכָל יוֹם פַּעַמִּים

את ה"יום תהלים" בימי שובבי"ם כמספר כפ"ר, אבל הלואי שאנחנו נגמר פעם אחד "יום תהלים" בכל יום ויום.

ועקר שבכל העקרים של תקון פגמי הברית הוא שיחזיקו את עצמם עם ישראל באחדות אחד, שאין עוד תקון הברית יותר גדול מזה, ולכן עלינו למסר את נפשנו על אחדות ואהבה, הסמ"ך-מ"ם עובד עכשו שעות נוספות, ומנסה לשבר את כלל נשמות ישראל שיהיה ביניהם פרודים וכו', ומחלקת וכו', כי הסמ"ך-מ"ם עובד שעות נוספות רק שיהיה פרודים בין נשמות ישראל וכו', כי כל הכח הטמאה שלו זה הפרד ומשל, ועוד לא היה בלבול כזה כמו שיש עכשו, ולכן אני מאד מבקש את כלל אנשי שלומנו היקרים, חוסו על עצמכם ועל נשמתכם ואל תתערבו בשום מחלקת, ותברחו מפוליטיקה של שקר וכו', זה לא הענין שלנו להתערב בשום מחלקת ומריבות, יבוא היום ונדע מה לעשות וכו' וכו', לעת עתה לא כדאי בכלל אפלו לדבר מזה וכו', וזכרו היטב אשר אחדות ואהבה בין עם ישראל זה קרוב הגאלה, כמאמרם ז"ל (בראשית רבה פרשה ל"ח סימן ו') דור הפלגה על ידי שהיו אוהבים זה את זה, לפיכך נשתיר מהם פליטה, רואים אפלו רשעים כאלו אבל היה ביניהם אחדות, נשאר מהם פליטה, על אחת כמה וכמה מדה טובה מרבה כשיהודים מאמינים בו יתברך, מתאחדים יחד, בזה מקרבים את הגאלה, כמאמרם ז"ל (בראשית רבה פרשה צ"ח סימן ב') נעשו בני ישראל אגדה אחת, התקינו עצמן לגאלה.

והנה בכל הקהלות הקדושות התקינו שבליילה אחד מימי השובבי"ם חוזרים על הלכות טהרת המשפחה שזה יסוד היסודות של היהדות, כי יכולים להכשל רחמנא לישזבן עם אסורי כרת אם לא לומדים, ואסור להגיד שכבר יודעים, כי בכל פעם כששומעים שעור בטהרת המשפחה שומעים דברים חדשים ששכחו כבר וכו', או שלא למדו וכו', ולכן רציתי שכלל אנשי שלומנו בכל מוצאי שבת יתאספו בימי השובבי"ם לשמע הלכות טהרת המשפחה מאחד מהמורי צדק של קהלתנו הקדושה, וזה חובה גדולה מאד מאד, כי אם לא שומעים

שְׁעוֹר בְּטִהְרַת הַמִּשְׁפָּחָה, יְכוּלִים לְהַכְשִׁיל בְּקִלּוֹת מָאֵד בְּאִסּוּרִים חֲמוּרִים וְכוּ', וְאַחַר כֵּן מְשַׁלְמִים עַל זֶה מַחִיר גְּבוּהָ עִם הַיְלָדִים וְכוּ', כִּי מִי שְׁאִינוֹ שׁוֹמֵר טִהְרַת הַמִּשְׁפָּחָה כְּמוֹ שְׁצָרֶיךָ וְכוּ', עַל יְדֵי זֶה עוֹבֵר עָלָיו צֶעַר וְיִסּוּרִים מִיְלָדוֹ וְכוּ', אוֹ שְׁנוּלָדִים יְלָדִים בְּעָלִי מוֹמִין רַחֲמָנָא לִיצְלָן, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁיָבוֹא בְּכָל מוֹצָאֵי שַׁבַּת בְּמִשְׁךְ שֵׁשׁ שָׁבוּעוֹת שֶׁל יָמֵי שׁוֹבְבֵי"ם לְשִׁמְעַ שְׁעוֹר בְּהִלְכוֹת טִהְרַת הַמִּשְׁפָּחָה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

נ.ה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וִיחִי י"א טַבַּת ה'תשע"ב.
שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וִירָדְפוּ אֶל כָּלִּלְיוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" הַגָּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

הִנֵּה אַתֶּם רוֹאִים אֵיךְ שְׁבַכְל יוֹם וְיוֹם מִשְׁתַּפָּרַת הַקְּהֵלָה הַקְּדוּשָׁה שְׁלָנוּ בְּגִשְׁמִיּוֹת, וְכֵן בְּרוּחָנִיּוֹת, בְּגִשְׁמִיּוֹת אֲנַחְנוּ מִשְׁתַּדְּלִים מָאֵד מָאֵד לְהַפִּךְ אֶת הַמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ לְפָנִינָה, מִשְׁפָּרִים אֶת הַמְּבָנִים לְרוּחַת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלִי שׁוֹם עֲזָרָה מִבַּחוּץ, כִּי אֲנַחְנוּ לֹא מְקַבְּלִים אֲגוּרָה שְׁחוּקָה מִהַמוֹעֶצָה הַדִּתִּית (לְאִיפָה הַכֶּסֶף הוֹלֵךְ לְאַלְקִים פְּתוּרִים), וּבְרוּחָנִיּוֹת תִּהְיֶה לֹאֵל יֵשׁ כָּכָר שְׁתִּים עֲשָׂרָה מְנִינִים קְבוּעִים לְשַׁחֲרִית, וְחֲמֵשׁ מְנִינִים קְבוּעִים לְמִנְחָה, וְשֶׁבַע מְנִינִים קְבוּעִים לְעֶרְבִית, וְלוֹמְדִים בְּשָׁלוֹשׁ מְקוֹמוֹת בְּיוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, מִי הִיָּה מְאֲמִין שְׁבַמְקוֹם נִדָּח כְּזוֹ כְּמוֹ יִבְנָאֵל, שְׁאֵף אֶחָד לֹא יָדַע שֶׁהִיא נִמְצָאת עַל הַמִּפָּה וְכוּ', שִׁיְהִיָּה דְּבַר כְּזֶה מְנִין אַחֵר מְנִין, וְשְׁתֵּי כוֹלָלִים, אֶחָד "אוֹר הַמַּאִיר" לְבַעֲלֵי בָתִּים, וְאַחֵד "תַּפְּאֶרֶת בְּנֵימִין" לְאַבְרָכִים שְׁלוֹמִידִים הוֹרָאָה, וְלַעֲתָ עָרֵב יֵשׁ כוֹלָל "תַּפְּאֶרֶת נֶתָן" לְאַנְשֵׁים שְׁעוֹבָדִים כָּל הַיּוֹם, וְאַנִּי כָכָר לֹא מְדַבֵּר מִמַּעֲרֶכֶת הַחֲנוּךְ שֶׁהִקְמֵנוּ פֶּה בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָּה, שְׁאִי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר אֶת זֶה, וְאַף אֶחָד לֹא יֵאֱמִין שֶׁמִּהֲרָגַע שְׁבָאֵנוּ לְפָה עַד עַכְשָׁו כָּכָר בְּמִשְׁךְ עֶשְׂרִים וְחֲמֵשׁ שָׁנָה

אֲנַחְנוּ סוֹבְלִים מִהֶסֶם"ך-מ"ם הָרָשָׁע שָׁרָק רוֹצֵה לְסַגֵּר אֶת הַחֲנוּךְ הַחֲרָדִי שְׁלָנוּ, וְאֵף עַל פִּי כֵן אֲנַחְנוּ מִתְקִימִים, וְעַל כָּלֵם אֶת הַחֶסֶד שֵׁישׁ בְּקֵה־לִּתְנוּ שְׁנֵשׁוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ מוֹסְרוֹת אֶת נַפְשָׁן הֵן בְּבֵית הַתְּבָשִׁיל – אֵהֵל אֲבָרָהֶם, וְהֵן עֲזָרָה לְכָל יוֹלֶדֶת, וְהֵן עֲזָרָה לְכָל מִי שֶׁצָּרִיכָה, מִמֶּשׁ לְהַפְלִיא הַחֶסֶד שֵׁישׁ בִּינֵינוּ, שָׁרָק בְּזִכּוֹת זֶה אֲנַחְנוּ רַק גּוֹדְלִים וְגוֹדְלִים.

וְלָכֵן בָּאתִי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בִּינֵיכֶם, וְאִם קוֹרָה חֵס וְשְׁלוֹם שֵׁישׁ סִכְסוּךְ כֶּסֶף בֵּין אֶחָד לְהַשְׁנִי וְכו', הֲרִי הַקִּמְנוּ "בֵּית הַוּרָאָה" עִם אַרְבַּע דִּינִים מִמַּחֲסִים שֶׁקִּבְּלוּ שְׁמוּשׁ מִרְבָּנִים גְּדוֹלִים בְּתוֹרָה וּבִירָאָה, וְאֲנַחְנוּ כִּיהוּדִים עָלִינוּ לְחַסֵּל אֶת הַסִּכְסוּכִים הַכֶּסֶפִּיִּים בֵּין אֶחָד לְהַשְׁנִי רַק בְּבֵית דִּין, וְתִהְיֶה לָאֵל הַדִּינִים שְׁלָנוּ הֵם נִיטְרָלִים לְגַמְרִי, וְלֹא מְקַבְּלִים שׁוּם כֶּסֶף מֵאֵף אֶחָד, וְלָכֵן אֵין לָהֶם עֲנִין לְחַנֵּף לָזֶה יוֹתֵר מִזֶּה וְכו', וְלֹא שִׁיךְ פֶּה שֶׁחָד וְכו', וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּלֵל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁבְּכָל סִכְסוּךְ יִפְנוּ רַק אֶל "בֵּית הַהוּרָאָה", וְעַל פִּיהֶם יִשָּׁק דְּבָר, וְכָל שְׂאֵלָה גְּדוֹלָה וְקִטְנָה לָבוֹא אֵלֵיהֶם, וְאִסוּר לְהַתְּבַיֵּשׁ כִּי לֹא הִבִּישָׁן לָמֵד, וּבִפְרָט שְׂאֵלוֹת בְּעֲנִין טְהוֹרָה אִסוּר לְהַתְּבַיֵּשׁ כִּי זֶה גּוֹבֵל בְּכָרִיתוֹת רַחֲמָנָא לִיצְלָן וְכו' וְכו'.

וְכֵן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ תִּהְיוּ חֲכָמִים, כָּל מִי שֶׁמְשַׁלֵּם יוֹתֵר עֲבוּר הַשְּׁכָרֶת דִּירָה וְכו', הוּא רַק מַעֲלָה אֶת הַתְּאֲבוֹן שֶׁל תּוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם גַּם כֵּן לְהַגְבִּיָּה אֶת הַמַּחֲזִירִים, וְאֲנִי כָּבֵר לֹא מְדַבֵּר כְּשֶׁאֶחָד רוֹצֵה לְקִנּוּת שְׁטַח לְבָנוֹת וְכו', אוֹ בֵּית לְקִנְיָה וְכו', וְהוּא בְּמִשְׁאֵל וּמִתֵּן עִם הַמוֹכֵר וְכו', וּפְתָאוּם בָּא אֶחָד וְהוּא מְשַׁלֵּם יוֹתֵר וְכו', כָּבֵר אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים עַל אֲנָשִׁים כָּאֵלוֹ (קְדוּשִׁין נט.) עֲנִי מִהֶפֶךְ בְּחִרְרָה וּבָא אַחֵר וּנְטָלָה הֵימְנוּ נִקְרָא רָשָׁע, וְלָכֵן צָרִיכִים לְשַׁמֵּר מְאֹד מְאֹד מִדְּבָרִים כָּאֵלוֹ, אָדָם חוֹשֵׁב שֶׁהוּא סֹדֵר אֶת מִישְׁהוֹ וְכו', וְהוּא לֹא יוֹדֵעַ שֶׁבּוֹ בְּרָגַע הוּא סֹדֵר אֶת עֲצָמוֹ וְכו', כִּי אֵין הָעוֹלָם הַפֶּקֶר, אִם אָדָם עוֹשֶׂה עוֹלָה לְהַזוּלָתָהּ הוּא יִקְבֵּל אֶת זֶה חֲזָרָה כָּפֹל כָּפֹלִים, וְאַחֵר כֶּף יִהְיֶה לוֹ טַעֲנוֹת עַל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לָמָּה מְגִיעַ לוֹ דְּבַר כְּזֶה? וְהוּא לֹא יוֹדֵעַ שֶׁבְּשַׁעֲזָה שֶׁהוּא מִפְסִיד כֶּסֶף לְהַזוּלָתָהּ, בְּאוֹתוֹ רָגַע נִגְזֹר עָלָיו מִלְמַעְלָה שִׁיאֲבֹד אֶת הַכֶּסֶף שְׁלוֹ כָּאֵן

למטה, ולכן צריכים מאד מאד להזהר מדברים כאלו, כי כך אמר התנא הקדוש (אבות פרק ב') על דאטפת אטפוף. וסוף מטיפין יטופון, [אתה הורדת את הראש של מישוהו, לבסוף יורידו לך את הראש], ולכן אשרי מי שנהנה לא לעשות שום עולה להשני, כי בנפשו היא.

אני מאד מאד מבקש את אנשי שלומנו היקרים, ימינו כל כך קצרים כמאמרם ז"ל (בראשית רבה פרשה צ"ו סימן ב') כצל ימינו על הארץ ואין מקוה, והלואי כצלו של כתל או כצלו של אילן אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף דכתיב (תהלים ק"ד) כצל עובר, ואין מקוה, ואין מי שיקוה שלא ימות הכל יודעים ואומרים בפניהם שהן מתים; ולכן אשרי מי שיש לו שכל ומנצל כל יום ויום, וחוטף טוב אמתי ונצחי שרק זה מה שישאר לו, הדבר הראשון שימסר את נפשו זה תמיד להיות בשמחה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממדת לאדם לא כל מי ששמח היום שמח למחר ולא כל מי שמצר היום מצר למחר לפי שאין השמחה ממדת לאדם, ואם תהיו בשמחה כל החיים שלכם ילכו כבר בצורה אחרת לגמרי, כי תזכו לישוב הדעת כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י') מה שבני אדם רחוקים מהקדוש ברוך הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה, ולכן תמסרו את נפשכם להיות בשמחה ואז תזכו לגדלות המחין וכבר לא יחסר לכם שום דבר, והרגע שתהיו שמחים כבר לא תהיו עצבנים, ותהיו ותרגנים, ולא תקפצו ותריבו עם הזולת וכו'.

דעו לכם שאין שום תכלית אחר בזה העולם רק תורה ותפלה, ולכן אשרי אדם שקובע עתים לתורה, אפלו קצת דקצת וכו', אבל שיהיה בקביעות כל יום ללמד מקרא חמש ורש"י עם התרגום מפרשת השבוע, משנה – כמה פרקים משניות, ועל כלם את הדף היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, וכן להרבות בלמוד הלכה, שרבנו ז"ל אמר (שיחות הר"ן סימן כ"ט) שכל בר ישראל מחייב ללמד כל יום הלכה.

זכרו היטב אם אתם רוצים שיהיה לכם ילדים טובים, אתם צריכים

להשקיע בהם, כי גם אילן לא צומח לבד, אלא משקיעים הרבה כחות באילן קטן ומטפלים בו יום אחר יום, עד שגודל ומוציא פרות נפלאים, וכמו כן ויותר מכן צריכים להשקיע בהילדים כשהם עדין קטנים, ולדאג עם מי הם מתחברים, ועם מי הם מסתובבים, ומי שלא שומר על ילדיו הוא פשוט רוצח בדם קר, ולא יכול להגיד אחר כך "ידינו לא שפכו את הדם הזה", כל אבא צריך לשמר על הבנים שלו, וכל אמא צריכה לשמר על הבנות שלה, אין תרוץ אני לא יכול, אני עסוק וכו', כי מוהרנ"ת ז"ל אמר אף שעבודת החצות אצלי קדש הקדשים, עם כל זאת ענין החנוך של ילדי הם הרבה יותר גבוהים, והיה דואג שיטלו ידים לאכל וכו', ודאג שיברכו ברכת המזון וכו', ואף שלא לקק דבש מהם וכו', כי היה לו צרות צרורות מכל אחד ואחד וכו', עם כל זאת הוא מסר את נפשו בשביל חנוך הילדים שלו, והלואי שהיינו מחקים אותו.

מנהג בכל תפוצות ישראל שבמוצאי שבת של ימי שובבי"ם, באים לבית המדרש ושומעים את הלכות טהרה, שדין חוזר ברבים את הלכות טהרת המשפחה, ואל יאמר האומר שהוא כבר יודע, כי אתם צריכים לדעת שזה גובל עם אסור כריתות, ואוי ואבוי מי שלא לומד, אזי לא ימלט שלא יכשל באסור החמור של כריתות, ולכן מהשבוע הבא מוצאי שבת פרשת שמות, שכלם יבואו לבית המדרש לשמע הלכות טהרה, והקדוש ברוך הוא ישמר את מחננו שהטהרה ישרה בתוכנו.

המאחל לכם שבת שלום

נו.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר ויחי י"ד טבת התשע"ג.

שלום וברכה אל כלליות אנשי שלומנו היקרים חסידים ברסלב הגרים ביבנאל עיר ברסלב הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

אין מלים בפני להודות לכל אלו אנשי שלומנו ששמעו בקול

קריאתי והדביקו מדבקה גדולה על החלון האחורי של הרכב שלהם "ברסלב למען ש"ס", עד אחר הבחירות, וזה קדוש שם שמים גדול מאוד לעדות המזרח, שמזהים את עצמם עם רבנו ז"ל, ובודאי על ידי זה יתרבו הנוסעים אל ציון רבנו ז"ל באומן, ובפרט על ראש השנה, וזה אצלי ברור שכל מי שירשם במטה הבחירות שלנו "ברסלב למען ש"ס", לבסוף יתקרב אל רבנו ז"ל, ולכן מי יתן שיתוספו עוד מאנשי שלומנו וידביקו מדבקה גדולה על החלון האחורי של הרכב שלהם "ברסלב למען ש"ס", ואהיה לכם אסיר תודה, כי החלום שלי להביא מיליון יהודים מעדות המזרח דיקא אל ציון רבנו ז"ל באומן, אשר הם אנשים תמימים, והולכים בלי חכמות, וזה יסוד גדול אצל רבנו ז"ל, להשליך ממנו את החכמות המונעות אותו מלהתקרב אל הקדוש ברוך הוא, ובפרט לזכות להתבודדות שיחה בינו לבין קונו, צריכים להשליך את שכל עצמו לגמרי, ולדבר אליו יתברך כמו שילד קטן מדבר אל אביו, לבקש ולהתחנן ממנו יתברך שהוא אבינו ואנחנו בניו, כמו שכתוב (דברים י"ד) "בנים אתם להוי"ה אלקיכם".

אתם צריכים לדעת שמרן הגאון רבי עובדיה יוסף שליט"א לומד כבר תורה שמונים שנה בהתמדה בלתי רגילה מאז שנעשה בר מצוה, וחכם רבי עזרא עטיה זצ"ל בקש מאביו ר' יעקב שיתן לו את בנו ויעשה ממנו חדוש וכו', וכן עשה. ומאז לא פסק פומיה מגירסא, וזכה למה שבודדים זוכים שיהיה בקי בכל התורה כלה, ממש מחשב מהלך, כמו שרואים את בקיאותו בספרי שו"ת "יביע אמר" ושאר ספריו, ולכן מאחר שבקש ממני כל כך שאני יעזר לו בפעם הזאת יותר מאי פעם, והבטחתי לו שאני יגיס לו אלה פעילים, ולכן אני מאד מאד רוצה שכל אחד מאנשי שלומנו יעזרו לי לבצע את רצוני, ובפרט שגאון כזה שכל התורה פתוח לפניו מבקש, אזי אסור לעמד מן הצד, אלא לעזר לו בכל מה שאנחנו יכולים, (בודאי שאנחנו צריכים להתרחק מכל מיני מחלקת וכו', ולא להתערב בשום וכוחים עם אף אחד וכו', ולא להתערב בשום פוליטיקה של שקר וכו'), אנחנו צריכים רק לקיים את רצון צדיק שהוא תורה חי המהלכת בדור

הַזֶּה, וְלִכֵּן אֲשֶׁר מִי שִׁיעֶזֶר לִי לְהַחֲתִים מֵה שְׁיֹתֵר אָנָשִׁים דֶּרֶךְ הַמִּטָּה
הַבְּחִירוֹת שֶׁלִּנוּ, "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס", שְׂבֹדָאֵי יִהְיֶה לוֹ חֵלֶק בְּלִקְרֹב
יְהוּדִים אֶל דַּעַת רַבֵּנוּ ז"ל שֶׁגַּם כֵּן יִתְחִילוּ לְהַתְּבוּד בְּכָל יוֹם, וְכֵן יִסְעוּ
עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה לְאוֹמֶן.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מוֹדֶה לְכָל אֱלוֹ מַאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁשָׁמִים מְדַבְּקָה
גְּדוֹלָה עַל הַחֲלוֹן הָאֲחֹרִי שֶׁל הָרֶכֶב שֶׁלָּהֶם "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס", עַד
אַחֵר הַבְּחִירוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

נז.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנִי לְסֹדֶר שְׁמוֹת י"ח טִבֵּת הַתּשַׁע"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וִירָדְפוּ אֶל כָּלִיּוֹת אָנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" הַגָּרִים בִּ"בִּנְאֵל עִיר בְּרִסְלָב",
הַיּוֹ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אָנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים מְקַהֲלָתֵנוּ
הַקְּדוּשָׁה, הֵייוֹת שֶׁהִתְחִילוּ עֲכָשׁוּ יָמֵי הַשׁוֹכְבִּי"ם, וּבְכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ
נוֹהֲגִים שְׂבָשֵׁשׁ שְׁבָתוֹת הָאֱלוֹ שְׁמוֹת וְאַרְא ב'א ב'שֶׁלַח יִתְרוֹ מ'שְׁפָטִים,
שְׁפָעַם בְּשָׁבוּעַ חוֹזְרִים עַל הַלְכוֹת טְהָרַת הַמִּשְׁפָּחָה, וְזֶה חוֹב גְּדוֹל עַל
כָּל בֶּר יִשְׂרָאֵל לַחֲזוֹר עַל זֶה לְכָל הַפְּחוֹת פֶּעַם בְּשָׁנָה, וְלִכֵּן תִּקְנוּ שְׂאֲצָלֵנוּ
בְּהַקְהֵלָה הַשֵּׁשׁ שְׁבֻעוֹת הָאֱלוֹ יִהְיוּ בְּמוֹצָאֵי שְׁבָת, שְׂאֲז יִהְיוּ שְׁעוֹרִים
מְאֹד מְאֹד נְחוּצִים בְּעִנְיַי טְהָרַת הַמִּשְׁפָּחָה, וְזֶה חוֹב עַל כָּל אֶחָד לְבוֹא,
כִּי הֵרִי זֶה גּוֹבֵל עִם אֲסוּרֵי כְּרִיתוֹת רַחֲמָנָא לִיצְלֹן, הֵרִי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
אָמְרוּ (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה צ"ג סִימָן י') אוֹי לָנוּ מִיּוֹם הַדִּין אוֹי לָנוּ מִיּוֹם
הַתּוֹכְחָה וְכו', לְכַשְׁיִבּוֹא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְיוֹכִיחַ כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְפִי מֵה
שֶׁהוּא, שְׁנֵאמַר (תְּהִלִּים נ') "אוֹכִיחֶךָ וְאַעֲרֹכָה לְעִינֶיךָ", עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה
וְכו', מֵה נֵאמַר אֲזִי? אֵיזָה תְּרוּץ נִגִּיד שֶׁלֹּא בָּאֵנוּ פֶּעַם בְּשָׁבוּעַ לְשַׁעוֹר כָּל
כֶּךָ נְחוּץ? וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אֶחָד מַאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שִׁשְׁתִּתֶּךָ

בִּשְׁשׁ שָׁבוּעוֹת הָאֵלוּ בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת בְּהַשְׁעוּרִים שִׁיתָנוּ הַמּוֹרִי צֶדֶק שֶׁל הַ"בֵּית הוֹרָאָה" שֶׁלָּנוּ, וְזֶה חוֹבָה.

וּמִכָּאן אָנִי עוֹבֵר לְנוֹשֵׂא גַם כֵּן חָשׁוּב מְאֹד, יְדוּעַ שְׁאֲנִי הַבְּטַחְתִּי לְמָרְן הַגַּר"ע יוֹסֵף שְׁלִיט"א לְהַבִּיא לוֹ אֶלֶף פְּעִילִים "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס", וְתִהְיֶה לָאֵל אֲנַחְנוּ מְצַלִּיחִים בְּגִדּוֹל, עִם כָּל זֹאת אָנִי רוֹצֶה שְׁבַמְשֹׁךְ הַשָּׁבוּעִים שֶׁנִּשְׁאָר עוֹד, שֶׁנִּרְתַּם יוֹתֵר וְיוֹתֵר, כִּי הַדָּבָר הַזֶּה בְּנַפְשָׁנוּ, וְלָכֵן אָנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל שִׁירְשֵׁם מִה שִׁיּוֹתֵר שְׁמוֹת עִם הַתַּעֲוִדוֹת זֵהוּת שְׁלֵהֶם דֶּרֶךְ מִטָּה הַבְּחִירוֹת שֶׁלָּנוּ בִּיבְנָאֵל, לְכָל אֶחָד יֵשׁ מִשְׁפָּחָה וּקְרוֹבֵי מִשְׁפָּחָה, חֲבָרִים וִידִידִים, נָא לְהִזְדַּרְזוּ לִפְנֵי שִׁיְהִיָּה מֵאַחֵר, לְמַעֲשֶׂה אֵף אֶחָד לֹא דוֹאֵג לַעֲדוֹת הַמְּזֻרָח, לִוְלִי מָרְן הַגַּר"ע יוֹסֵף שְׁלִיט"א, לֹא הִיָּה רַבְבוֹת בְּנֵי תוֹרָה מַעֲדוֹת הַמְּזֻרָח מִה שִׁישׁ הַיּוֹם, וְכֵן רַבְבוֹת רַבְבוֹת תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן מַעֲדוֹת הַמְּזֻרָח, הַכֹּל יֹאמַר לְזִכּוֹת מָרְן הַגַּר"ע יוֹסֵף שְׁלִיט"א, שְׁדָּאֵג וְדוֹאֵג עֲבוּרִם, וְלָכֵן עָלִינוּ לְשֵׁלֶם חֲזָרָה טוֹבָה תַּחַת טוֹבָה, וְלַעֲזוֹר לוֹ הַפַּעַם יוֹתֵר מֵאִי פַּעַם, כִּי הַדָּבָר נוֹגֵעַ לְנַפְשָׁנוּ, פֹּה לֹא מְדַבְּרִים מִפּוֹלִיטִיקָה (שֶׁהַכֹּל שָׂקָר), פֹּה מְדַבְּרִים מִקִּיּוֹם הַתּוֹרָה אֲצֵל עֲדוֹת הַמְּזֻרָח פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ, וְאִם אֲנַחְנוּ לֹא נִתְמַךְ בְּמָרְן הַגַּר"ע יוֹסֵף שְׁלִיט"א, לֹא נוֹכַל לִדְבַר יְדִינוּ לֹא שְׁפָכוּ אֶת הַדָּם הַזֶּה, וְלָכֵן אָנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ חֲסִידֵי בְּרִסְלָב, שִׁיעֲמַד לִימִין מָרְן הַגַּר"ע יוֹסֵף שְׁלִיט"א, שֶׁהִלָּכָה כְּמוֹתוֹ בְּכָל מְקוֹם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

נח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֶר שְׁמוֹת י"ח טַבַּת ה'תשע"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וִירָדְפוּ אֶל כָּלִלְיוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְּקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תִּלְמִידֵי "הַיִּכָּל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים בִּיבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב, הִוְי"ה עָלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

מְאֹד מְאֹד אָנִי מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְּקָרִים שֶׁתְּחַזִּיקוּ אֶת

עצמכם ביחד באהבה אחוה ורעות אשר אין דבר יותר חשוב מזה, בודאי זה לא קל כי טבע של האדם שהוא תמיד דן את הזולת לכף חוב, עם כל זאת רבנו ז"ל הזהירנו על זה מאד מאד שרוצה שאנשי שלומנו יחזיקו את עצמם ביחד, והסמ"ך-מ"ם לוחם על זה שלא תהיה אהבה ואחוה בין אנשי שלומנו ותמיד הוא מביא לנו דברים בלתי רצויים כדי שיהיה בינינו מריבות ואי הבנות, והכל מתחיל עם ליצנות, שאחד מתלוצץ מהזולת, ואף אחד לא קולט שהליצנות זה אבי אבות הטמאה, כי הרגע שמתלוצצים כבר שוכחים לגמרי מהקדוש ברוך הוא, ומי הם הליצנים? אלו הנואפים כמאמרם ז"ל (עבודה זרה י"ט). ובמושב ליצים לא ישב, במושב אנשי פלשתיים מפני שליצנים היו, וידוע מדברי חכמינו הקדושים שהפלשתיים היו נואפים גדולים מאד מאד, ולכן כל מי שעושה ליצנות מהזולת הוא מגלה שהוא נואף בידענים ובלא יודעים, והליצנות מביאה את כל הצרות והיסורים על האדם, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה י"ח): אמר להם רבא לרבנן במטותא מניכו דלא תתלוצצו דלא ליתא עליכם יסורים, אל תעשו ליצנות מאף אחד כי אתם ממשיכים על עצמכם יסורים בחנם, ואמרו (שם) כל המתלוצץ מזונותיו מתמעטים, וכן (שם) כל המתלוצץ נופל בגהנם וכו', ולכן אני מאד מבקש אתכם תשמרו מאד מאד מליצנות וליצנים, שמהם מתחיל כל הלשון הרע והרכילות שזה גורם אחר כך לידי מחלוקת שהקדוש ברוך הוא לא יכול לסבל את זה, ולכן אני מאד מבקש אתכם תחזיקו את עצמכם ביחד ותעקרו ממכם את הליצנים שעושים ליצנות מהזולת עד שמתחילים לדבר עליו לשון הרע, ואמרו חכמינו הקדושים (ערכין ט"ו): כל המספר לשון הרע אמר הקדוש ברוך הוא אין אני והוא יכולים לדור בעולם, על ידי לשון הרע מסלקים את השכינה מן העולם, ולכן אנחנו צריכים להתאחד יחד, ולשמר מאד שלא יהיה בינינו שום פרוידים ושום אי הבנות, אלא אחד יעזר לשני בכל התחומים הן בפרנסה, אם הוא יודע איזה מקור פרנסה שיגלה את זה לחברו, והן בעצה אם רואה שחברו לא יודע מה לעשות ואיך להתנהג, לתת לו עצה איך להתחזק,

אֲשֶׁר אֵין עוֹד צְדָקָה יוֹתֵר גְּדוּלָּה מִזֶּה, מֵאֲשֶׁר לַחֲזֹק וּלְעוֹדֵד וּלְשִׂמְחָה אֶת הַזּוּלָּת.

הָעֶקֶר לְהַשְׁתַּדֵּל שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בְּקִהְלָתֵנוּ הַקְדוּשָׁה שֶׁהִיא חֲמֻמָּה שֶׁל אֱמוּנָה, וּבִזְכוּת הָאֲחָדוּת שִׁיְהִיָּה בִּיְגִינוּ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכֵנוּ, כְּמֵאמָרָם ז"ל (עוֹקֶצִין פָּרָק ג') לֹא מֵצֵא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּלִי מִחֲזִיק בְּרָכָה לְיִשְׂרָאֵל אֲלֵא הַשְׁלוֹם.

הַמֵּאחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

נ.ט.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רִאשׁוֹן לְסֵדֶר וְאֶרָא כ' טִבֵּת ה'תשע"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל כָּלִלְיוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" תַּלְמִידֵי "הַיֵּכֶל הַקֹּדֶשׁ" דִּי בְּכָל אֶתֶר וְאֶתֶר הָיוּ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָאֵל שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

הִנֵּה הַיּוֹם מִתְחִילִים לְלַמֵּד מִסֵּכַת עֶרְכִּין בְּסִדְרַת הַדָּף הַיּוֹמִי, וַיֵּשׁ בָּזֶה ל"ד דְּפִין, וְכָל כֶּךָ חֻבֵּל שְׁכָל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לֹא יִתְחִיל הַיּוֹם לְקַפֵּץ עַל הַמִּצִּיָּאָה הַזֶּה לְהִתְחִיל לְלַמֵּד מִסֵּכַת עֶרְכִּין, וְכֵכָה בְּתוֹךְ חֹדֶשׁ גּוֹמְרִים עוֹד מִסֵּכַת, וְזֶה כָּל כֶּךָ חֻבֵּל, כִּי לְזִכּוֹת לְסִים מִסֵּכַת זֶה אֵין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, עַד שְׁאֲמָרוּ בְּתִקְוֵי זֶהֱרָה (הַקְדָּמָה יד:) דְּכָל מִסֵּכְתָּא מְטְרוֹנִיתָא אִיהִי בְּגִרְמָה, זִכָּאָה אִיהִי מֵאֵן דִּירִית לָהּ בְּהָאֵי עֲלֵמָא; כִּי עַל יְדֵי סִיּוֹם מִסֵּכַת זִוְכִים שֶׁהַשְׂכִּינָה שֶׁהִיא הַמְטְרוֹנִיתָא תִּשְׁרָה בּוֹ, וּבִמְקוֹם שֶׁהַשְׂכִּינָה מְצוּיָה שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, וְאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שַׁבַּת קיח:) אָמַר אַבְיִי תִּיתִי לִי דְכִי חֲזִינָא צוֹרְבָא מִרְבֵּנָן דְּשָׁלִים מִסֵּכְתִּיהָ עֲבִידְנָא יוֹמָא טָבָא לְרַבָּנָן; וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מִבְּקָשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אֵל תִּהְיוּ בְּטִלְנִים, הִנֵּה יוֹם בָּא הִנֵּה יוֹם הוֹלָךְ, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לַחֲטָף בְּכָל יוֹם דָּף גִּמְרָא אֶפְלוּ בְּגִרְסָא, כְּמֵאמָרָם ז"ל (עֲבוּדָה זֶרָה יט.) לְעוֹלָם לִיגְרִיס אֲנִישׁ וְאֵף עַל גִּב דְּמִשְׁכַּח וְאֵף עַל גִּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קָאָמַר, וְאֵין מְלִים לְהַסְבִּיר לָכֶם מֵה זֶה שִׁיְהוּדֵי זִוְכָה לְדַפְדֵּף בְּכָל יוֹם דָּף גִּמְרָא, אֶפְלוּ בְּאִמְרָה בְּעֲלֵמָא כִּי כֶּךָ

יש לו שיכוח עם הגמרא, וכל זמן שיהודי מקשר להגמרא, הסמ"ך-מ"ם ונוקבא דיליה לא יכולים לעשות לו שום דבר, כי הסמ"ך-מ"ם יתן לאדם ללמד את הכל, אבל לא גמרא, ולכן תעשו לעצמכם קביעות חזקה לגרס בכל יום את הדף היומי, ואפלו שאתם לא מבינים שום דבר וכו', סוף כל סוף אם תהיו חזקים בכל יום לגרס את הדף היומי, לבסוף תוכלו להבין הכל, תאמינו לי שאין עוד טוב מלפתח בכל יום את הגמרא וללמד דף גמרא, ואל תסתכלו על אלו שצוחקים מזה וכו', כי איך הולך הפתגם? "צוחק זה מי שצוחק אחרון", וחכמינו הקדושים אמרו (בראשית רבה פרשה נ"ט סימן ב') על הפסוק (משלי ל"א) "עז והדר לבושה ותשחק ליום אחרון" עז והדר לבושה של תורה, ותשחק ליום אחרון, אימתי היא שוחקת מתן שכרה לעתיד לבא; וכן אמרו (שמות רבה פרשה נ"ב סימן ג') אימתי התורה משחקת למי שהוא עמל בה ליום אחרון הוי' ותשחק ליום אחרון; כי אז ביום אחרון של האדם שלמד כל יום תורה, אפלו שעבר עליו מה שעבר, הוא שוחק מכל העולם כלו.

הלואי שיהיה בקהלתנו כמה מגידי שעור שילמדו במשך היום ברבים את הדף היומי, וממש חיים חדשים יפихו בי, הלואי שתתחילו על כל פנים מהיום ללמד מסכת ערכין, ולא תתחרטו לא בעולם הזה, ולא בעולם הבא.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

ס.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר וארא כ' טבת ה'תשע"ב.

שלום וברכה אל היקרים לי מאד ... שיחיו.

הן ידוע לכל מה שגדולי הרבנים מפרסמים עכשו בכל העולם החרדי כלו על גדל הסכנה שיש למי שמשתמש באינטרנט וכו', או באיפד וכו', או בבלקברי וכו', וכן פלאפון שיכולים לחבר את זה אל כל

כלי המשחית האלו, והנה אני בעצמי יודע מהמון משפחות הכי טובות שהיה ביניהם אהבה גדולה מאד, וחיו ביחד, והתפרנסו בכבוד וכו' וכו', ולבסוף נהרס להם הבית רק בשביל הכלים טמאים האלו שהם כלי שופכין שיכולים לראות בזה כל הלכלוך והזהום והעירם והטנוף שבעולם רחמנא לישזבן, או הבעל התחיל להתכתב עם נשים, או האשה התחילה להתכתב עם גברים בפעיסבוק, וזה הרס להם את הבית לגמרי, אף שהם היו זוג חמודים והכי מאשרים, רואים מזה מה שאמרו חכמינו הקדושים (פתיבות יג): רב עובדי כוכבים פרוצים בעריות וכו' ולכן אין אפטרופוס לעריות וכו', ולכן אני מכרח להגיד לכם שהיום יש קלפה עצומה שכובשת כל חלקה טובה, ומקררת את האמונה ואת היראת שמים מבר ישראל, ומכניס בו כפירות ואפיקורסות, והוא הכלי משחית הנקרא אינטרנט, אייפד, בלקברי וכו', שבהם יכולים לראות כל מיני טמאות שבעולם וכו' וכו', ומאמללים את עצמם וכו', ואת הילדים וכו', ולכן העקר ראוי לזרק מהבית מחשב (מכשף) אינטרנט, אייפד, בלקברי, אם יש לכם דבר כזה, ואפלו פלאפון שיכול להתחבר אל הכלי משחית הזה תרחקו מבייתכם, כי כך אמר החכם מכל אדם (משלי ה) "הרחק מעליה דרכך ואל תקרב אל פתח ביתה", אתם צריכים לדעת אשר כך אמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין מה). אין יצר הרע שולט אלא במה שענינו רואות; ואמר החכם "אין חוצץ בפני התאוה כעצימת העינים" ואמר "אין לך אבר באברי האדם שיגרם לו מכשול כמו העינים". ואני מכרח להגיד לכם שהרבה בתים הכי טובים ממשפחות הכי חרדיות נהרסו לגמרי רק מפני שהיה להם מחשב (מכשף) אינטרנט בבית, ואף שזה נדמה כאלו מה שאני כותב זה הגזמה וכו', אבל אני מכרח להגיד לכם אשר רבים נפלו בפח היקוש הזה וכו' רק בשביל הכלי הארור הזה וכו', ונשבר ביתם, ולבסוף התגרשו רחמנא לישזבן, ולכן אסור בהחלט שיהיה בבית מחשב (מכשף) אינטרנט, כי זה הורס כל חלקה טובה של היהדות, ומורידה את היראת שמים עד השאול רחמנא לישזבן, ומה גם שמאבדים את הילדים, כי ילד שלוקח כלי משחית כזה בתוך ידו

וכו', הוא כָּבֵר נוֹפֵל בְּשָׂאוֹל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתִיו, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁמִבְעֵר
אֶת הַחֲמֵץ הַזֶּה מִבֵּיתוֹ, וְאִזּוּ הַשְּׂכִינָה תִשְׁמַר עָלָיו. וְתֹאמִינוּ לִי שְׂאֲנִי כּוֹתֵב
לָכֶם אֶת זֶה מֵרֵב אֶהְבֶּה שֵׁשׁ לִי אֲלֵיכֶם, וְחָבֵל לְרֹאוֹת אֶת הַבֵּית שֶׁלָּכֶם
הָרוּס, וְלִכֵּן חֲמָלוּ עַל נַפְשְׁכֶם וְעַל נַפְשׁוֹת יְלָדֵיכֶם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתַּפְלֵל בַּעֲדֵכֶם תָּמִיד שֶׁתִּהְיֶה לָכֶם הַצְלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר
תִּפְּנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחִיל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ס.א.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שֵׁשִׁי עָרֵב שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסֹדֵר שְׁמוֹת כ"ד טַבַּת ה'תשע"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" תִּלְמִידֵי "הֵיכַל הַקָּדֵשׁ" הַגָּרִים
בִּיבְנֵאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב, הוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

חֲסִידֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁהִקְמֵנוּ קִהְלָה קְדוּשָׁה שֶׁהִיא חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה
כָּאֵן בִּיבְנֵאֵל מְקוֹם מְדַבֵּר שָׁמָּה, וְתִהְיֶה לָאֵל אֵין שָׁבוּעַ שְׁלֵא תִּכְנֵס
מִשְׁפָּחָה חֲדָשָׁה, וְכֵן אֵין שָׁבוּעַ שְׁלֵא יִהְיֶה יְלוּדָה טִבְעִית בְּלִי עֵין הָרַע,
וְלִכֵּן עֲלִינוּ לְשִׁמְחַ מְאֹד מְאֹד עַל נֵעַם חֲלֻקְנוּ עַל אֲשֶׁר בִּנְחַל שָׁם חֲלֻקְנוּ
וְגוֹרְלָנוּ, שְׂאֲנַחְנוּ יוֹדְעִים מֵרַבִּי אֶמֶת כְּזֶה, רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלֵא כְּזֶה, שְׁמַחֲזֵק
וּמַעוֹדֵד וּמְשִׁמַּח אוֹתָנוּ, אֲשֶׁר בִּפְרוּשׁ גִּלְיָה וְאֶמֶר לָנוּ (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן קע"ז)
אַתֶּם צְרִיכִים לְשִׁמְחַ מְאֹד מְאֹד שֵׁשׁ לָכֶם רַבִּי כְּזֶה, וְאֶמְרוּ אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ
אִם לֹא שְׁמַחִים עִם רַבֵּנוּ ז"ל זֶה סִימָן שֵׁשׁ פָּגַם אֲמוּנַת חֲכָמִים, כִּי אִם
רַבֵּנוּ ז"ל בַּעֲצָמוֹ אֶמֶר שְׂרָאוּי לָנוּ לְשִׁמְחַ שֵׁשׁ לָנוּ רַבִּי כְּזֶה, מִדּוּעַ אֵין
אָנוּ שְׁמַחִים בְּזֶה? וּבִאֲמַת אֲנַחְנוּ כָּאֵן בִּיבְנֵאֵל רָאוּי לָנוּ לְשִׁמְחַ כְּפִלִּים,
הֵן שְׂאֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּקִהְלָה קְדוּשָׁה כְּזוֹ שֶׁהַכֹּל מִתְנַהֵג עַל פִּי דַעַת רַבֵּנוּ
ז"ל, וְהֵן שְׂאֲנַחְנוּ מְקַרְבִּים אֶל רַבֵּנוּ ז"ל וּמוֹסְרִים אֶת נַפְשָׁנוּ לְנִסְעַ בְּכָל
שָׁנָה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה אֶל רַבֵּנוּ ז"ל, וְכֵן אֲנַחְנוּ זוֹכִים לְקִיָּם אֶת עֲצוּתוֹ

הַקְדוּשִׁים לַהֲיוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וְאָנוּ רוֹקְדִים בְּכָל יוֹם אַחֵר כָּל תְּפִלָּה, וְכֵן מְרַגְלִים אֶת עֲצֻמְנוֹ לְדַבֵּר עִמּוֹ יְתִבְרַךְ, שֶׁזֶה יְסוֹד הַיְסוּדוֹת אֲצֵל רַבְּנוֹ ז"ל.

עם כל זאת אֲבַקֵּשׁ מֵאֵד מֵאֵד אֶת כָּלל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שֶׁתִּזְכְּרוּ טוֹב טוֹב אֲשֶׁר בְּבֵית הַכִּנְסֶת צְרִיכִים מֵאֵד מֵאֵד לְשֹׁמֵר שְׁלֵא יִהְיֶה שׁוּם מַחְלָקָת, וְכִמּוֹ שֶׁסִּפְּרוּ לָנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (יְבָמוֹת צ"ו:) שֶׁהָיָה בֵּית הַכִּנְסֶת בְּטִבְרִיָּה שֶׁנִּחְלְקוּ שָׁם רַבִּי אֱלִיעֶזֶר וְרַבִּי יוֹסִי עַד שֶׁנִּקְרַע סֵפֶר תּוֹרָה בַּחֲמַתָּן, וְהָיָה שָׁם רַבִּי יוֹסִי בֶן קִיסְמָא אָמַר תְּמִימָה אֲנִי אִם לֹא יִהְיֶה בֵּית הַכִּנְסֶת זֶה עֲבוּדַת כּוֹכָבִים וְכֵן הָיָה; רֹאִים מְכַל זֶה אֶת חֹמֶר הָעוֹוֹן כְּשֵׁיִשׁ מַחְלָקָת בְּבֵית הַכִּנְסֶת, וְאִף שֶׁהַמַּחְלָקָת בֵּין רַבִּי אֱלִיעֶזֶר וְרַבִּי יוֹסִי הָיָה בְּדַבְּרֵי תּוֹרָה, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה בָּאִין עֶרֶךְ אִיךָ שֶׁאָדָם צָרִיךְ לְשֹׁמֵר שְׁבִיבֵית הַכִּנְסֶת לֹא יִהְיֶה חֵס וְשְׁלוֹם אֵיזָה מַחְלָקָת עַל הַבְּלִי עוֹלָם הַזֶּה, וְעַל שְׁטִיּוֹת וְכוּ' וְכוּ', שֶׁזֶה מֵאֵד מֵאֵד חֲמוּר, כִּי בֵּית הַכִּנְסֶת זֶה מִשְׁכַּן הַשְּׁכִינָה, וְלָכֵן הִקְפִּידוּ מֵאֵד מֵאֵד שֶׁאֲפֹלוּ לְדַבֵּר בְּדַבָּרִים בְּטָלִים וּבְדַבָּרִים שֶׁל מַה בֶּכָךְ וְכוּ' אֲסוּר לְדַבֵּר בְּבֵית הַכִּנְסֶת, כַּמּוּבָא (וְהָרַחֲקָה קל"א:) וּמֵאֵן דְּאִשְׁתַּעֲי בְּבִי כְּנִישְׁתָּא וְוִי לִיָּה דְּאִחְזִי פְּרוּדָא וְוִי לִיָּה דְּגִרָע מְהִימְנוּתָא וְוִי לִיָּה דְּלִית לִיָּה חוּלְקָא בְּאַלְהָא דִּישְׂרָאֵל דְּאִחְזִי דְּלִית לִיָּה אֲלָהָא. וְלֹא אִשְׁתַּכַּח תַּמָּן וְאִנְהִיג קִלְנָא בְּתַקִּיפָא עֲלָהָה; [וּמִי שֶׁמְדַבֵּר בְּבֵית הַכִּנְסֶת אוֹי לוֹ שֶׁמֶרְאָה פְּרוּד, אוֹי לוֹ שֶׁגִּירָע מְהִימְנוּתָה, אוֹי לוֹ שֶׁאִין לוֹ חֵלֶק בְּאַלְקֵי יִשְׂרָאֵל, כִּי מֶרְאָה שֶׁאִין אֱלֹהִים וְהוּא אֵינוֹ נִמְצָא שָׁם, וְלָכֵן הוּא לֹא מִפְּחָד מִמֶּנּוּ וְנוֹהֵג בְּבִזְיוֹן בְּתַקוּן הָעֲלִיּוֹן שְׁלֹמֶעֱלָה]. וְלָכֵן אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אֶת כָּלל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים שֶׁתִּרְאוּ מֵאֵד מֵאֵד לְשֹׁמֵר עַל קִדְשַׁת בֵּית הַכִּנְסֶת, שֶׁהוּא מִשְׁכַּן הַשְּׁכִינָה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (פְּסִיקְתָּא דְּרַבִּי כְּהֵנָא) כָּל זְמַן שִׁישְׂרָאֵל מְעַצְרִין בְּבִתֵּי כְּנִסְיוֹת וּבְבִתֵּי מִדְּרָשׁוֹת, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹצֵר שְׁכִינָתוֹ עִמָּהֶם; וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (מְגִלָּה כ"ט.) וְאֵהִי לָהֶם לְמִקְדָּשׁ מְעֻט, אֵלּוּ בִּתֵּי כְּנִסְיוֹת וּבִתֵּי מִדְּרָשׁוֹת; כִּי עֲכָשׁוּ אִין לָנוּ בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, אֲזִי בֵּית הַכִּנְסֶת שֶׁמִּתְפַּלְלִים בּוֹ, וּבֵית הַמִּדְרָשׁ שְׁלוֹמֵדִים בּוֹ, נִקְרָא בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ

הַקְדוּשִׁים (שִׁיר הַשִּׁירִים רַבָּה פְּרָשָׁה ה' סִימָן ב') אֲנִי יִשְׁנָה בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ וְלִבִּי עָר לִבְתִּי כְּנִסְיוֹת וְלִבְתִּי מִדְּרָשׁוֹת; וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לִשְׁמֹר עַל קִדְשַׁת בֵּית הַכְּנֶסֶת, לֹא לְדַבֵּר בְּאַמְצַע הַתַּפְלָה, וּמִכָּל שָׂכֵן לֹא לַחֲלֹק אַחֵד עַל הַשָּׁנִי וְכו', עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה בָּאִין עֲרֹךְ כָּלל שְׁאִסּוּר לְדַבֵּר בְּפִלְאָפוֹן בְּבֵית הַכְּנֶסֶת, כִּי זֶה חֲלוּל הַשֵּׁם גָּדוֹל מְאֹד, וּבִפְרָט לְאַחֲרוֹנָה שׁוֹמְעִים הַרְבֵּה תַלְמוּנוֹת בְּעוֹלָם שֵׁשׁ קָלִי דַעַת שְׁלֹא מִתְבַּיְשִׁים בְּתוֹךְ הַבֵּית הַכְּנֶסֶת לְהֵבִיא אֶת הַכָּלִי מִשְׁחִית הַנִּקְרָא אִי פֶּאוֹן, בְּלַעֲקָבְעֵרִי, אִי פֶּאֶד, אִי פֶּעַד, עֲנֻדְרוּאִיד, סְמֵאֲרֻטְפוֹן וְכו' וְכו', שֶׁכָּל אֱלוֹ הוּא פֶּתַח וְדֹלֶת לְהַכְנִס לְהַשְׁעֵר שֶׁל הַגִּיהֶנוֹם מִמֶּשׁ, כִּי מִי שֶׁמְרַגִּיל אֶת עַצְמוֹ לְהַסְתַּכֵּל בְּהִזְכֵּל וְהַלְכָלוֹךְ הַזֶּה שְׂרֻאִים שָׁמָּה כָּל מִינֵי זִהְמוֹת וְטִמְאוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, עַל זֶה נֶאֱמַר (מִשְׁלֵי ב') "כָּל בָּאִיָּה לֹא יִשׁוּבוֹן, וְלֹא יִשְׁיִגּוּ אַרְחוֹת חַיִּים", כִּי מִי שֶׁנוֹפֵל לְשָׁמָּה קָשָׁה לוֹ מְאֹד מְאֹד לְצֹאת מִזֶּה, כִּי תַאֲוֹת נֶאֱוָף זֶה בְּדִיוֹק כְּמוֹ סַמִּים, כִּיּוֹן שֶׁרַק טוֹעֲמִים מֵהַזֶּהֱמָא הַזֶּה קָשָׁה לְהַפְרֵד מִמֶּנָּה וְכו', וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁנִּזְדַּקֵּר מְאֹד מְאֹד בְּקִדְשַׁת בֵּית הַמִּדְרָשׁ, וְאִינוּ נִכְנָס עִם פִּלְאָפוֹן שֵׁם וְכו', וּמִכָּל שָׂכֵן שֶׁאִינוּ מְדַבֵּר שֵׁם עִם חֲבֵרָיו בְּדַבָּרִים שֶׁל מַה בְּכָךְ.

נָא וְנָא רְאוּ לַעֲשׂוֹת כָּל מַה שֶׁפִּיכָלְתֶּכֶם שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְלַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם שֶׁנִּהְיוּ מֵאַחֲדִים יָחִד, כִּי כֵךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תַּנְחוּמָא נִצְבִּים) בְּנֶהֱג שֶׁבְּעוֹלָם אִם נוֹטֵל אָדָם אֲגֻדָּה שֶׁל קָנִים שְׁמָא יָכוֹל לְשַׁבְּרָם בְּבֵת אַחַת? וְאֵלּוּ נוֹטֵל אַחַת אַחַת אֶפְלוֹ תִינּוֹק מִשְׁבָּרָן, וְכֵן אֶת מוֹצֵא שְׁאִין יִשְׂרָאֵל נִגְאָלִין עַד שִׁיְהִיו כָּלָן אֲגֻדָּה אַחַת; וְרַבְּנּוּ ז"ל אָמַר (חֲזִי מוֹהֲר"ן סִימָן רצ"ב) הָעוֹלָם רְאוּי שִׁיתַּמְהוּ עֲצָמָן עַל אַהֲבָה שֶׁבִינֵינוּ; וְכָלֵל זֶה מוֹנֵחַ בִּידִינוּ, שֶׁבְּמִקּוֹם שֵׁשׁ אַהֲבָה בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֵׁם שׁוֹרָה רַבְּנּוּ ז"ל, כִּידוּעַ מַה שֶׁאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (חֲזִי מוֹהֲר"ן סִימָן קפ"ז) קִדְּם שִׁיִּצָּא מִבְּרִסְלָב לְאוֹמֵן לְהַסְתַּלֵּק שֵׁם לְעִילָא וְלְעִילָא וְכו' וְכו', בַּעַת שִׁיִּצָּא מִפֶּתַח הַבֵּית לַעֲלוֹת עַל הָעֵגְלָה, עֲמֵד אֲצֵל הַמְּזוּזָה וְהַנִּיחַ יָדוֹ עַל הַמְּזוּזָה, עָנָה וְאָמַר לְהַצְבּוֹר שֶׁהָיוּ שֵׁם, תִּרְאוּ לְהַתְקַבֵּץ יָחִד וְלְהַתְפַּלֵּל יָחִד, כִּי אִם תִּתְפַּלְלוּ בְּכּוֹנָה, תּוֹכְלוּ לְהַמְשִׁיךְ אוֹתִי לְכָאן;

רואים מכל זה איך שרצונו של רבנו ז"ל היה שנחזיק את עצמנו ביחד, נתפלל יחד, ונלמד יחד, וזה היה רצונו חזק שנחזיק את עצמנו ביחד, ואמרו אנשי שלומנו שראו את זה בחוש, שבכל קבוץ של אנשי שלומנו היקרים שהחזיקו את עצמם ביחד, ותמיד דברו ביניהם רק את דברי רבנו ז"ל, על ידי זה גדלו והצליחו. וזה אני רוצה להחדיר בקהלנו הקדושה ביבנאל, שיהיה אהבה גדולה בין אנשי שלומנו ואחד יעזור להשני, כי הקהלה הקדושה שלנו נבנתה על יסוד של חסד, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב חסד, וכן לקבץ עתים בלמוד תורה הקדושה, ואל כל זה זוכים דיקא על ידי שיהיה שלום ואהבה בין אנשי שלומנו, כמו שאמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן צ"א) סגלה להתמדה שיזכר להיות מתמיד בלמודו, הוא להזהר לבלי לדבר על שום איש ישראל. כמו כשהכלה היא יפה אזי האהבה בשלמות. אבל כשיש להכלה איזה חסרון ומום, אזי בודאי אין האהבה בשלמות. כמו כן התורה נקראת כלה כמו שכתוב (דברים לג ד) "תורה צוה לנו משה מורשה" ודרשו חכמינו הקדושים (ברכות נ"ז. פסחים מ"ט:) "אל תקרי מורשה אלא מאורסה", וכל אחד מישראל יש לו אות בתורה, כי ששים רבוא אותיות התורה הם כנגד ששים רבוא נשמות ישראל, וכשיש חסרון באחד מישראל נמצא שיש חסרון בתורה ששם שרש נשמות ישראל, ועל כן בודאי אי אפשר לאהב את התורה בשלמות. אבל כשיזהר מלדבר על שום בר ישראל ולבלי למצא שום חסרון בשום בר ישראל נמצא שאין בהתורה שום חסרון ומום אזי בודאי יאהב את התורה מאד. ואזי יתמיד בלמוד התורה מגדל האהבה, וזהו (תהלים י"ט ח) "תורת הוי"ה תמימה" הינו כשתורת הוי"ה היא תמימה בלי שום חסרון ומום דהינו כשנזהרין לבלי לדבר ולבלי למצא שום חסרון בשום בר ישראל שהוא אות מהתורה, נמצא שאז תורת הוי"ה תמימה בלי שום חסרון ומום, אזי הוא משיבת נפש. כי אז דיקא זוכין לאהבת התורה ומרגישים טעם מתיקות התורה שמשיבה את הנפש מאחר שאין בה שום חסרון, ואז זוכין להתמדה, עין שם. וחכמינו הקדושים אמרו (שיר השירים רבה פרשה ח' סימן י"ז) תנו דעתכם

שלא תשנאו זה את זה ולא תקנאו זה את זה ולא תחרחרו זה עם זה ולא תבישו זה לזה שלא יאמרו מלאכי השרת לפני רבוננו של עולם תורה שנתת להם לישראל אינן עוסקין בה והרי איבה וקנאה ושנאה ותחרות ביניהם; ולכן אני מאד מאד מבקש את אנשי שלומנו היקרים להתחזק את עצמנו ביחד, ולעשות נחת רוח להקדוש ברוך הוא, כי כשישראל באחדות למטה, כן נתעלה כביכול שמו יתברך למעלה, ועל ידי זה נזכה להגאל גאולת עולם.

נא ונא לראות לרקד אחר כל תפלה עם נגון המעורר את הלב על הפסוקים האלו (תהלים ע"ה) "וכל קרני רשעים אגדע תרוממנה קרנות צדיק", וכן (ישעיה ח') "עצו עצו ותפר דברו דברו ולא יקום כי עצמנו אל". ואל יקל בעיניכם דבר זה, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן י') על ידי המחאת כף ורקודים ממתיקים את הדינים, ועל ידי שמתחזקים עצמנו לקיים את דברי רבנו ז"ל בתמימות ופשיטות, נזכה לראות נסים נגלים כאן בקהלתנו הקדושה, שכל המתנגדים שלנו וכו' יתהפכו להיות האוהבים שלנו, וזה ברור כשמש.

המאחל לכם שבת שלום

סב.

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר וארא כ"ו טבת התשע"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים "חסיד ברסלב" תלמידי "היכל הקדש" הגרים ב"יבנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

מאד מאד אני מבקש את אנשי שלומנו היקרים, לאור קריאת הגאון המפלא מרן הרב עובדיה יוסף שליט"א, שאמר שהולך לו בנפשו ויש לו נדודי שנה מה יהיה עם תלמידי הישיבות וכו', ורוצה מאד שנעשה למען תנועת ש"ס, ולכן הקמתי במסירות נפש הכי גדולה את המטה הבחירות שלנו "ברסלב למען ש"ס", היות שנשאר עוד פחות משבועים

להבחירות, לכן אני מבקש שכל אחד מאנשי שלומנו בלי יוצא מן הכלל, ירתם ויחתים מה שיותר אנשים למען תנועת ש"ס דרך המטה שלנו "ברסלב למען ש"ס", והקדוש ברוך הוא יעזור שנצליח דרכנו בגדול.

אני מאד מבקש אתכם שתראו ללמד בכל יום דף גמרא בסדרת דף היומי, כי דף גמרא ליום, זה הצלת נפשות ממש, כי הנפש משתוקקת אל דף גמרא, והסמ"ך-מ"ם מאד מפחד מלמוד גמרא, כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רי"ד) שתלמוד גימטריא של הקלפה המחטאת את האדם בפגם הברית, ולכן הוא מאד מאד מפחד מזה שלומד גמרא בכל יום, ולכן אם אתם רוצים להציל את נפשכם, תגרסו את הדף היומי אפלו אם אתם לא מבינים, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה יט.) לעולם ליגריס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר; ודעו לכם שכל זמן שאדם לומד דף גמרא ליום, הוא ישאר יהודי מאמין בהקדוש ברוך הוא, ולכן אשרי מי שמצטרף אל אלו שלומדים בכל יום את הדף היומי.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

סג.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר וארא כ"ט טבת התשע"ג.
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים "חסידיו ברסלב" הגרים ב"בנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

מאד מאד אני מבקש את אנשי שלומנו היקרים, אל תהיו בטלנים,

תִּנְצְלוּ אֶת הַשַּׁבָּת קֹדֶשׁ כְּמוֹ שְׁצַרְיָה, כִּי עַם יִשְׂרָאֵל הֵם בֶּן זִוְגָה שֶׁל
הַשַּׁבָּת, כְּמֵאמָרָם ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה י"א ח') תִּנִּי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי,
אֲמָרָה שַׁבָּת לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם לִכְלֹךְ יֵשׁ בֶּן זִוְגָה
וְלִי אֵין בֶּן זִוְגָה, אָמַר לָהּ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כִּנְסַת יִשְׂרָאֵל הִיא בֶּן זִוְגָה,
וְכִיוֵּן שֶׁעָמְדוּ יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי הָרַם סִינִי, אָמַר לָהֶם הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא זָכְרוּ
הַדָּבָר שֶׁאֲמַרְתִּי לַשַּׁבָּת, כִּנְסַת יִשְׂרָאֵל הִיא בֶּן זִוְגָה, הֵינּוּ דְבוּר (שְׁמוֹת
כ') "זָכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ"; וְלִכֵּן דָּעוּ לָכֶם שְׁלֹמֶעֱלָה מִסֵּתֶכְלִים
אֵיךְ תִּנְצְלוּ אֶת הַשַּׁבָּת קֹדֶשׁ, אִם תִּהְיוּ כָּל הַשַּׁבָּת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, אֲזִי
יִמְשֹׁךְ עֲלֵיכֶם שְׁפַע פְּרִנָּסָה עַל כָּל הַשָּׁבוּעַ, כִּי כָּל הַהִשְׁפָּעוֹת מִתַּחֲלוֹת
לְבוֹא לְאָדָם מִשַּׁבָּת קֹדֶשׁ, שָׂאז מֵאִיר עֶצֶם עֲצָמִיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּלִי
שׁוּם לְבוּשִׁים כָּלֵל וְכו', וְאִם חֵס וְשְׁלוֹם מִפְּסָפְסִים אֶת הַשַּׁבָּת קֹדֶשׁ
וְרַבִּים עִם הָאִשָּׁה אוֹ עִם הַיִּלָּדִים, אוֹ עִם שְׂאָר בְּנֵי אָדָם, בְּזָה דּוֹחִים אֶת
הַשְׂכִּינָה וְאֶת הַהִשְׁפָּעָה מִמֶּנּוּ בְּשִׁשֶּׁת יָמֵי הַחֹל, וְלִכֵּן אַל תִּהְיוּ בְּטִלְנִים,
אֲנַחְנוּ מִקְרָבִים אֶל רַבִּי כָּךְ גָּדוֹל שֶׁהִזְהִיר אוֹתָנוּ וּבִקֵּשׁ מֵאֲתָנוּ וְאָמַר
לָנוּ, (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן י"ז) צָרִיךְ לְהִזְהֵר מְאֹד לִהְיוֹת שְׂמִיחַ וְטוֹב יָב
בַּשַּׁבָּת, כִּי מַעֲלַת וּקְדוּשַׁת שַׁבָּת גְּדוֹלָה וִיקָרָה מְאֹד, שְׂאִי אֶפְשָׁר לְתַאֵר
וּלְשַׁעַר כָּלֵל, וְצָרִיךְ לְנַהֵג שְׂמִיחָה גְּדוֹלָה בַּשַּׁבָּת קֹדֶשׁ, וְלִבְלִי לְהִרְאוֹת שׁוּם
עֲצָבוֹת וּדְאָגָה כָּלֵל, רַק לְהִתְעַנֵּג עַל הַשֵּׁם, וּלְהִרְבוֹת בְּתַעֲנוּגֵי שַׁבָּת בְּכָל
מִינֵי תַעֲנוּג, הֵן בְּאֲכִילָה וּשְׁתִּיָּה, הֵן מִלְּבוּשִׁים כְּפִי מַה שְׁיֻכַּל, כִּי אֲכִילַת
שַׁבָּת כְּלָה רִוְחָנִית, כְּלָה קֹדֶשׁ, וְעוֹלָה לְמָקוֹם אַחֵר לְגַמְרֵי מֵאֲכִילַת חֹל,
וְאִם הֵייתֶם יוֹדְעִים מַה זֶּה לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה בַּשַּׁבָּת, לֹא הֵייתֶם מִפְּסִיקִים
לְרַקֵּד כָּל הַשַּׁבָּת מִרַב שְׂמִיחָה שֶׁזָּכִינוּ לִהְיוֹת יְהוּדִים מֵאֲמִינִים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ,
וְהִיָּה הַשַּׁבָּת יָקָר בְּעֵינֵינוּ, וְלִכֵּן בּוֹאוּ נַעֲשֶׂה הַתַּחֲלָה חֲדָשָׁה מִהַשַּׁבָּת הַזֶּה
רַק לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה כָּל הַשַּׁבָּת, וּלְהַשְׁלִים עִם הָאִשָּׁה, וּלְשַׁמֵּר עַל הַיִּלָּדִים
שֶׁלֹּא יִסְתַּכְּבוּ עַל הִרְחוּבוֹת, אֲשֶׁרִי אָדָם שֶׁמְכַנִּיס אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ
בְּתוֹךְ לְבוֹ, וְאִז נִכּוֹן לְבוֹ יִהְיֶה בְּטוֹחַ שֶׁיִּצְלִיחַ כָּל הַשָּׁבוּעַ.

הַמֵּאחֵל לָכֶם שַׁבָּת שְׁלוֹם

שַׁבָּט

סד.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֶר בֹּא ב' שַׁבָּט ה'תשע"ד.
שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלִילוֹת אָנָּשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" תִּלְמִידֵי "הַיֵּכָל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּדִים
בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

חֲסִידֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שֶׁקֵּהֲלֵתָנוּ הַקְדוּשָׁה מִתְרַחֶכֶת יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וּבְשִׁקְט
בוֹנִים דִּירוֹת לְאָנָּשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְנִכְנָסִים בְּכָל פַּעַם מְשַׁפְּחוֹת חֲדָשׁוֹת עַד
שֶׁכֶּבֶד לֹא יוֹדְעִים מִי אוֹרֵחַ וּמִי תוֹשֵׁב, וְכִדִּי לְהַרְחִיב אֶת פְּעִילוֹת קֵהֲלֵתָנוּ,
לְקַחְתִּי עַל עֲצָמִי לְכַתֵּב מִטַּעַם קֵהֲלֵתָנוּ הַקְדוּשָׁה סֵפֶר תּוֹרָה עַל שֵׁם רַבֵּנוּ
ז"ל, לְזִכּוֹת כָּל אָנָּשִׁי קֵהֲלֵתָנוּ הַקְדוּשָׁה שֶׁהִיא חֲמֻמָּה שֶׁל אֱמוּנָה, וְלִכֵּן
רְצִיתִי מְאֹד מְאֹד שֶׁכָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאָנָּשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ שִׁיְהִיָּה לוֹ חֵלֶק בָּזָה,
וְיִמְכֹּר אוֹתִיּוֹת בֵּין קְרוֹבֵי מְשַׁפְּחוֹתוֹ, וּבֵין יְדִידָיו, וְעַל יְדֵי זֶה יִכְנָס לָהֶם
בְּרָכָה בְּבֵיתָם גַּם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּמִכָּל שֶׁכֶּן בְּרוּחָנִיּוֹת, וְעַל כֵּן אֲבַקֵּשׁ שֶׁכָּל
אֶחָד מֵאָנָּשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ שִׁישְׁתַּדֵּל לַעֲזֹר שִׁיְהִיָּה לוֹ חֵלֶק בָּזָה, וְזֶה יֵאָחַד יוֹתֵר
וְיוֹתֵר אֶת קֵהֲלֵתָנוּ הַקְדוּשָׁה, וְאֲנִי רוֹצֶה מְאֹד מְאֹד לְהַרְחִיב אֶת הַפְּעִילוֹת
שֶׁל קֵהֲלֵתָנוּ, הֵן לְהַגְבִּירִים וְהֵן לְהַנָּשִׁים, וְשִׁיְהִיָּה הַצִּלְחָה מְרֻבָּה לְכָל
אָנָּשִׁי קֵהֲלֵתָנוּ הַקְדוּשָׁה.

אֲבַקֵּשׁ מְאֹד מְאֹד מִכָּל אָנָּשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים שֶׁתְּחַזִּיקוּ אֶת עֲצָמָכֶם
בִּיחָד וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יֹאמֶר חֲזַק, כִּי כֵּן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תְּנַחוּמָא
נְצִיבִים) בְּנִהְגַּ שְׁבָעוּלָם אִם נוּטֵל אָדָם אֲגָדָה שֶׁל קָנִים שְׂמָא יָכוֹל לְשַׁבְּרָם
בְּבֵת אַחַת? וְאֵלּוּ נוּטֵל אַחַת אַחַת אֶפְלוּ תִינוּק מִשְׁבָּרָן, וְכֵן אֶת מוֹצֵא

שֶׁאֵין יִשְׂרָאֵל נִגְאָלִין עַד שִׁיְהִיו כָּלָן אֶגְדָּה אַחַת; וְזֶה סוֹד הַצִּלְחָתָנוּ שְׁאֵנָחֵנוּ מֵאַחֲדִים יָחַד, וְעַל יְדֵי זֶה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה אֶתָּנוּ נְסִים וּנְפִלְאוֹת שֶׁהַכֹּל מִתְהַפֵּךְ בְּשִׁקְט לְטוֹבָה, וְכָל מֶה שֶׁחֲשַׁבְנוּ שִׁיֵּצֵא מִזֶּה רָעָה וְכוּ', לְבִסוּף יֵצֵא מִזֶּה טוֹבָה גְּדוֹלָה מְאֹד וְכוּ', וְכָל הַמְּנִיעוֹת מִתְהַפְּכִים לְנִעִימוֹת, וְכַעֲיֵן שֶׁאָמַר יוֹסֵף אֶל אָחִיו (בְּרֵאשִׁית נ' כ') "וְאַתֶּם חֲשַׁבְתֶּם עָלַי רָעָה אֲלָקִים חֲשַׁבָה לְטֹבָה לְמַעַן עֲשֶׂה כִּיּוֹם הַזֶּה לְהַחֲיִית עִם רַב", הֶעֱקָר שִׁיְהִיָּה בִּינֵינוּ אֶהְבָּה אַחֲוָה וְרַעוּת, וְכָל אֶחָד יִשְׁמַח בְּשִׂמְחַת חֲבֵרוֹ, וְרַק כֹּךְ נִצְלִיחַ לְבָנוֹת יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֶת קִהְלָתָנוּ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

מָה אָמַר לָכֵם אֲשֶׁרִי אָדָם שְׂזוּכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דֶּךָ הַיּוֹמִי בִּבְלִי, דֶּךָ הַיּוֹמִי יְרוּשָׁלַיִם, פֶּרֶק תּוֹסֶפֶתָא, שְׂזִיָּה רֵאשִׁי תְּבוֹת בִּי'ת', כִּי מִי שְׁלוֹמֵךְ בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלוֹשׁ לַמּוֹדִים הָאֵלּוּ בּוֹנֶה לְעֲצֻמוֹ בֵּית נִצְחִי, וְזֶה מֶה שֶׁהוֹלֵךְ לְפָנָיו לְעוֹלָמִי עוֹלָמִים וּלְנִצָּח נִצְחִים.

הַמֵּאחַל לָכֵם שִׁבַּת שְׁלוֹם

סה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שִׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בֹּא ג' שְׁבַט ה'תשע"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלִלְיוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תְּלִמִּידֵי "הַיִּכָּל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּדִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

חֲסִידֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שִׁישׁ לָנוּ קִהְלָה כָּל כֹּךְ קְדוּשָׁה חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה, וְלָכֵן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת כָּלְכֶם שֶׁתִּחְזִיקוּ אֶת עֲצֻמְכֶם בְּיָחַד, כִּי כֹךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תְּנַחֲוּמָא נִצְבִּים) בְּנֶהֱג שְׁבַע עוֹלָם אִם נוֹטֵל אָדָם אֶגְדָּה שֶׁל קִנִּים שְׂמָא יָכוֹל לְשַׁבֵּרם בְּבַת אַחַת? וְאֵלּוּ נוֹטֵל אַחַת אַחַת אֶפְלוּ תִינּוֹק מִשְׁבָּרָן, וְכֵן אֶת מוֹצֵא שְׁאִין יִשְׂרָאֵל נִגְאָלִין עַד שִׁיְהִיו כָּלָן אֶגְדָּה אַחַת שְׁנֶאֱמַר (וְרַמְיָה ג') "בְּיָמִים הָהֵמָּה וּבַעֲת הַהִיא נֵאֵם הוֹי"ה יִבְאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי יְהוּדָה יַחְדָּו" וְגו' כְּשֶׁהֵן אֲגוּדִים מְקַבְּלִין פָּנֵי שְׁכִינָה; וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל צְרִיכִים לְהַשְׁתַּדֵּל שִׁיְהִיָּה שְׂרוּי רַק שְׂמֻחָה בְּקִהְלָתָנוּ הַקְדוּשָׁה, כִּי

אי אפֿשר לתאר ולשער את גדל הזכות של בר ישראל ששש ושִׁמַּח עם קיום מצוות מעשיות, וכמו שכתב הרמב"ם (פרק ח' מהלכות לולב הלכה ט"ו) השִׁמַּחָה שִׁישְׁמַח אדם בעשית המצוה ובאהבת האל שצוה בהן עבודה גדולה היא, וכל המונע עצמו משמחה זו, ראוי להפּרע ממנו, שנאמר (דברים כ"ח) "תחת אשר לא עבדת את הוי"ה אלקיך בשמחה ובטוב לבב", וכל המגיס דעתו וחולק כבוד לעצמו ומתכבד בעיניו במקומות אלו חוטא ושוטה, ועל זה הזהיר שלמה ואמר (משלי כ"ה ו') "אל תתהדר לפני מלך" וכל המשפיל עצמו ומקל גופו במקומות אלו, הוא הגדול המכבד העובד מאהבה, וכן דוד מלך ישראל אמר (שמואל ב' ו') "ונקלתי עוד מזאת והייתי שפל בעיני", ואין הגדלה והכבוד אלא לשמח לפני השם, שנאמר (שמואל ב' ו') "והמלך דוד מפּוֹז ומכַּרְפֵּר לפני הוי"ה"; ועל אחת כמה וכמה שאנחנו צריכים לשמח בקהלתנו הקדושה שתהלה לאל יש לנו שתי כוללים "אור המאיר" "תפארת בנימין", שזה נחת לראות איך אנשי שלומנו לומדים בהתמדה ובחיות, מי היה מאמין שבמדבר שמים כזה שאף פעם לא היה יהדות שיהיה דבר כזה.

וכן אני מאד מאד מבקש את כלל אנשי שלומנו היקרים לשמר על הילדים, ובשום פנים ואפן לא לתת להם לבוא לבית הכנסת, כי אבא מִכְרַח להחזיק את הבן שלו על ידו, ותזכרו היטב אם רוצים ילדים טובים, צריכים להשקיע בהם, ועקר ההשקעה שאבא יקח את הילדים עמו לבית הכנסת וישמר עליהם, ובשום פנים ואפן אין לשלח ילדים לבד לבית הכנסת שהם מפריעים להתפלל וכו', וכן מתקוטטים ביניהם, ויוצא חלול השם וחלול בית המקדש מעט, ולכן אני מאד מבקש את אנשי שלומנו היקרים תשמרו על הילדים שלכם, וזה עקר גדול בחנוך שהאבא צריך לדאג שהילדים ישבו על ידו בעת התפלה, ולא יורצו בהבית הכנסת ויפריעו לאחרים.

נא ונא חזקו עצמכם רק להיות בשמחה, כי תהלה לאל יש לנו במה לשמח שזכינו להבראות מזרע ישראל ולא עשנו גוי כגויי הארצות, ועם ישראל צריכים להחזיק את עצמם ביחד, ובפרט בקהלתנו הקדושה אני

מָאד מָאד מִקְפִּיד שְׁלֹא יַעֲשׂוּ אֲגֻדּוֹת אֲגֻדּוֹת וְכוּ', אֶלֶּא אֲצַלְנוּ יֵשׁ
מְקוֹם לְכֻלָּם מִכָּל הָעֲדוֹת וְכוּ', מִכָּל הַנִּסְחָאוֹת וְכוּ', מִכָּל הַחֲסִידוֹת וְכוּ',
וְדַעוּ לָכֶם שֶׁזֶה קְטָנוֹת הַמַּחֲיִן לַעֲשׂוֹת פְּרוּדִים בֵּין נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְזָכְרוּ
הַיֵּטֵב אֲשֶׁר הִגָּאֵלָה תְּהִיָּה רַק עַל יְדֵי אַחֲדוּת עִם יִשְׂרָאֵל.

הַמֵּאחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

סו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בֵּא ז' שָׁבֵט הַתּשע"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל כָּל־לִיּוֹת אָנֹשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב"
הַגָּרִים "בִּיבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב" הַיְי"ה יִשְׂרָאֵל שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

אֵין לִי מַלִּים לְהוֹדוֹת לְכָל אֶחָד וְאַחַת מֵאָנֹשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁמִילָאֲתֵם אֶת
רְצוֹנִי וְעֶזְרָתֵם לִי עָבוּר מִטָּה הַבְּחִירוֹת "בְּרֶסֶלֶב לְמַעַן ש"ס" שֶׁזֶה זְכוּי
הָרַבִּים וְקִדּוּשׁ שֵׁם רַבֵּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וּלְבִסּוֹף כָּלֵם יָבוֹאוּ אֶל צִיּוֹן רַבֵּנוּ
ז"ל בְּעֶזְרָתוֹ יִתְבָּרַךְ.

אֲנִי מָאד מְבַקֵּשׁ אֶת אָנֹשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁבְּקִהְלָתֵנוּ הַקִּדּוּשָׁה שֶׁהִיא
חֲמֻמָּה שֶׁל אֱמוּנָה לֹא יִמָּצֵא אֶחָד וְאַחַת שְׁמַעוֹרָרִים מְדַנִּים וּמַחְלֵקֵת בֵּין
אֶחָד לְהַשְׁנִי וְכוּ', כִּי אֲצַלּוּ יִתְבָּרַךְ שְׁנוּא הַמַּחְלֵקֵת וְחָבִיב הַשְׁלוֹם.

קִהְלָתֵנוּ נִבְנִית רַק עַל מִדַּת הַחֶסֶד וְלִכְנָן כָּל מִי שֶׁיִּכּוֹל לְאַרְח אֶחָד
אֶת הַשְׁנִי לְכַבּוֹד שַׁבַּת אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, הֵינּוּ לְאַרְח מִשְׁפָּחָה מֵאָנֹשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ שְׁאֵין לָהֶם עַל שַׁבַּת וְכוּ' וְצִדְקָה לְשַׁבַּת מָאד חָשׁוּב בְּשָׁמַיִם, וְאֵין
עוֹד צִדְקָה כְּמוֹ מִי שֶׁמֵּאֲרִיחַ אֵיזָה מִשְׁפָּחָה לְאַכֵּל אֲצֵלֶם בְּשַׁבַּת, וּבִזְכוּת
הָאֱהָבָה וְהָאֲחֻדוּת שֶׁיְהִיָּה בֵּינֵינוּ וּבִזְכוּת שֶׁנִּשְׁמָר לֹא לְרַכֵּל אֶחָד עַל הַשְׁנִי
וְכוּ' נִזְכָּה לְהִגָּאֵל גְּאֻלַּת עוֹלָם.

הַמֵּאחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

סז.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רִאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּשִׁלַּח ט' שָׁבֵט ה'תשע"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל כָּל לַיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב"
הַגָּרִים "בִּיבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב" הַיְ"ה עָלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

בָּאֲתִי לְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים נִשְׁאָר עוֹד יוֹמִים עַד
הַבְּחִירוֹת וְלָכֵן הִזְדַּרְזוּ לְהַחֲמִים מֵה שְׂיוֹתֵר אֲנָשִׁים "בְּרֶסֶלֶב לְמַעַן ש"ס"
וְזֶה זְכוּת הָרַבִּים כִּי כָלָם יִגִּיעוּ לְבִסּוּף אֶל צִיּוֹן רַבֵּנוּ ז"ל.

וְכַמוֹכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ שְׁכָל אֶחָד וְאַחַת מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַגָּרִים
בִּיבְנָאֵל שְׂיִבְחָרוּ ש"ס וְזֶה לְטוֹבָה לַבְּחִירוֹת הַמְקוֹמִיּוֹת בַּעֲזֹרַתוֹ יִתְבָּרַךְ,
וְאֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ שְׁאֵף אֶחָד לֹא יִמְרֶה אֶת פִּי, סוּף כָּל סוּף אַתֶּם גָּרִים
פֹּה בַּמְסִירוֹת נֶפֶשׁ לְמַעַנִי וְלָכֵן תַּעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנִי וְאַהֲיָה לָכֶם אֲסִיר תּוֹדָה.

אֲנִי רוֹצֶה לְבָנוֹת אֶת קִהְלָתֵנוּ הַקְדוּשָׁה יוֹתֵר וְיוֹתֵר יָפֶה בַּפֶּרֶט לְרוּחַת
יִלְדֵינוּ וְלְמַעַן הָעֵתִיד שְׁלָהֶם, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּלְכֶם שְׂתַעֲזְרוּ
לִי וּתְמַלְאוּ אֶת רְצוֹנִי.

בְּקָרוֹב תִּרְאוּ כָּל כֶּף הָרַבִּה שְׁנוּיִים בַּקִּהְלָתֵנוּ שְׂיִהֲיָה פֹה גֵן עֵדֶן
הַתַּחֲתוֹן מִמָּשׁ.

נָא וְנָא שְׁכָל אֶחָד יִשְׁתַּדֵּל לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֶפְלוּ בְּגִרְסָא אֶפְלוּ
בְּלִי הִבְנָה כִּי דָף גִּמְרָא זֶה שְׂמִירָה לְנַפְשׁ וְהַצְלָחָה בְּהַחֲיִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ס.ח.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסֹדֶר בְּשִׁלַּח ט' שָׁבֵט ה'תשע"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב" תַּלְמִידֵי "הַיִּכָּל הַקָּדֵשׁ" הַגָּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

בָּאתִי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל־ל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים שֶׁתַּעֲשׂוּ כָּל מָה שְׂבִיכְלַתְכֶם לְהַחְזִיק אֶת עֲצַמְכֶם בְּיַחַד, כִּי זֶה הַצְלַחַת קְהִלָּתֵנוּ הַקְדוּשָׁה, כִּי כִשְׁעֵם יִשְׂרָאֵל מֵאַחָדִים יַחַד אָזִי מַצְלִיחִים בְּיוֹתֵר, כַּמֶּאֱמָרָם ז"ל (תַּנְחוּמָא נֶצְבִּים) בְּנֶהֱג שְׂבַעֲוֹלָם אִם נוּטֵל אָדָם אֲגָדָה שֶׁל קָנִים שָׂמָא יָכוֹל לְשַׁבְּרָם בְּבַת אַחַת? וְאֵלּוּ נוּטֵל אַחַת אַחַת אֶפְלוּ תִינוּק מִשְׁבָּרָן, וְכֵן אֵת מוֹצֵא שְׂאִין יִשְׂרָאֵל נִגְאָלִין עַד שִׁיְהִיו כָּלָן אֲגָדָה אַחַת; וּבִפְרָט בְּקִהְלָה כְּשֶׁאַנְשֵׁי הַקְהֵלָה עוֹזְרִים אֶחָד לְהַשְׁנִי, וּמַחְזִיקִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, זֶה עָקֵר הַצְלַחַת הַקְהֵלָה, וְלָכֵן תַּעֲשׂוּ כָּל מָה שְׂבִיכְלַתְכֶם שִׁיְהִיהָ רַק אֶהְבָּה וְאַחֲדוּת בֵּינֵיכֶם, וְיִדּוּעַ אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד עַל דְּבַר זֶה שֶׁנִּחְזִיק אֶת עֲצָמֵנוּ בְּיַחַד, וְאָמַר (חֲזִי מוֹהֲר"ן סִימָן קפ"ז) קֹדֶם שִׁיִּצֵּא מִבְּרֶסֶלֶב לְאוּמָן לְהַסְתַּלַּק שָׁם לְעִילָא וּלְעִילָא וְכו', בַּעֲת שִׁיִּצֵּא מִפֶּתַח הַבַּיִת לְעֹלוֹת עַל הָעֲגֻלָּה, עָמַד אֶצֶל הַמְּזוּזָה וְהִנִּיחַ יָדוֹ עַל הַמְּזוּזָה, עָנָה וְאָמַר לְהַצְבוֹר שֶׁהִיוּ שָׁם, תִּרְאוּ לְהַתְקַבֵּץ יַחַד וּלְהַתְפַּלֵּל יַחַד, כִּי אִם תִּתְפַּלְלוּ בְּכּוֹנָה, תּוֹכְלוּ לְהַמְשִׁיךְ אוֹתִי לְכָאן; רוֹאִים מִכָּל זֶה אֵיךְ שֶׁרְצוֹנוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל הִיָּה שֶׁנִּחְזִיק אֶת עֲצָמֵנוּ בְּיַחַד, נִתְפַּלֵּל יַחַד, וְנִלְמַד יַחַד, וְזֶה הִיָּה רְצוֹנוֹ חֲזָק שֶׁנִּחְזִיק אֶת עֲצָמֵנוּ בְּיַחַד, וְאָמְרוּ אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁרָאוּ אֶת זֶה בַּחוּשׁ, שְׂבַכָּל קְבוּצָה שֶׁל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים שֶׁהִחְזִיקוּ אֶת עֲצָמָם בְּיַחַד, וְתָמִיד דִּבְרוּ בֵּינֵיהֶם רַק אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, עַל יְדֵי זֶה גָּדְלוּ וְהַצְלִיחוּ. וְכֵן רְצִיתִי שֶׁכָּל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שִׁישׁ לוֹ אִיזָה אֲמָנוּת וְכו', אוֹ אִיזָה עֶסֶק וְכו', שִׁיִּפְתַּח אֶת הָעֶסֶק וְיִהְיֶה עֲצָמָאִי, וְרְצִיתִי מְאֹד שֶׁאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִלְכוּ לְקִנּוּת אֶף וְרַק אֶצֶל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת ג:) בְּשַׁעֲהַ שְׁנִכְנָסוּ חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל אֶצֶל דּוֹד הַמֶּלֶךְ, אָמְרוּ לוֹ אֲדוֹנֵנוּ הַמֶּלֶךְ עָמָךְ יִשְׂרָאֵל צְרִיכִין פְּרִנְסָה, אָמַר לָהֶם לָכוּ וְהִתְפַּרְנְסוּ זֶה מְזָה, כִּי רַק זֶה

הַעֲצָה שְׁאֶחָד יַעֲזֹר לְהַשְׁנִי, וַיִּפְרָגֵן לְהַשְׁנִי, מִלְכָּד שְׁמִקְיָמִים עַל יָדֵי זֶה מִצּוֹת עֲשֵׂה שֶׁל "וְהַחֲזַקְתָּ בּוֹ" וְזֶה רֹאִים בְּכָל הַקְהָלוֹת וּבְכָל הַחֲסִידוֹת שְׁעוֹמְדִים עַל זֶה חֲזָק מְאֹד מְאֹד שְׁאֲנָשִׁי הַקְהֵלָה אוֹ הַחֲסִידוֹת שִׁיקְפִידוֹ לַעֲזֹר וּלְפָרֵגֵם אֶחָד אֶת הַשְׁנִי, וְזֶה הַצְלָחָה שֶׁל קֶהֱלָה.

נָא וְנָא תַעֲשׂוּ כָל מָה שְׁבִיכְלֶתְכֶם לְהַקְפִּיד לְהַתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלוֹשׁ תְּפִלוֹת שְׁחָרִית מְנַחָה עֶרְבִית בְּמִנְיֵן דִּיקָא, וּמִי שְׁמִקְפִּיד עַל זֶה, בְּזֶה הוּא מְמַשִּׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְּׁגָחָה שְׁלֵמָה, כְּמֵאמָרָם ז"ל (בְּרֻכּוֹת ו:): כָּל הָרָגִיל לָבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְלֹא בָּא יוֹם אֶחָד הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁאֵיל בּוֹ; הֵינּוּ בְּזֶה שְׁאֲדָם רָגִיל לָבוֹא לְהַתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלוֹשׁ תְּפִלוֹת מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ, עַל יָדֵי זֶה הוּא מְמַשִּׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְּׁגָחָתוֹ הַפְּרִטִי פְּרִטִית, שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁגִּיחַ עָלָיו, וְאִם יוֹם אֶחָד הוּא לֹא בָּא, כְּכֹר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מֵתַעַנֵּן כְּבִיכּוֹל לָמָּה הוּא לֹא בָּא? וּמַשְׁלִים לוֹ אֶת חֲסָרוֹנוֹ וְכוּ', הֵרִי שְׁמִשְׁתַּלֵּם לְהַתְפַּלֵּל בְּמִנְיֵן, שְׁעַל יָדֵי זֶה מְמַשִּׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְּׁגָחָה עֲלִיוֹנָה.

אֲשֶׁרִי אָדָם שְׁזוֹכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף הַיּוֹמִי ב'בְּלִי, דָּף הַיּוֹמִי יְרוּשְׁלָמִי, פָּרָק תּוֹסֶפֶתָא, שְׁזֶה רָאשֵׁי תְבוֹת בִּי'ת', כִּי מִי שְׁלוּמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלוֹשׁ לְמוֹדִים הָאֵלוֹ בּוֹנָה לַעֲצָמוֹ בֵּית נִצְחִי, וְזֶה מָה שְׁהוֹלֵךְ לִפְנֵי עוֹלָמִי עוֹלָמִים וּלְנִצְחֵי נִצְחִים, וְתַהֲלָה לְאֵל מִדְּפִיסִים אֲצִלְנוּ בְּכָל שְׁבוּעַ בְּחוֹבֶרֶת אֶת דָּף יְרוּשְׁלָמִי שֶׁל הַשְּׁבוּעַ, וְכֵן אֶת הַפָּרָקִים תּוֹסֶפֶתָא שֶׁל הַשְּׁבוּעַ, וְאַתֶּם יְכוּלִים לְקַבֵּל אֶת זֶה אֲצֵל הָאֲבָרָךְ ... נ"י, וְחָבֵל מְאֹד שִׁיעֵבֹר לָכֶם יוֹם מִבְּלִי לְמוֹד הַשְּׁלוֹשׁ לְמוֹדִים הָאֵלוֹ ב'בְּלִי יְרוּשְׁלָמִי תּוֹסֶפֶתָא שְׁכָכָה אַתֶּם בּוֹנִים לַעֲצָמְכֶם בִּי'ת' נִצְחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

ס.ט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּשִׁלַּח י"א שָׁבֵט ה'תשע"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל כָּל לַיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" הַגָּרִים
בִּיבְנָאֵל הַיְי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד וְאַחַת הַיּוֹת שֶׁהַיּוֹם הוּא "יוֹם הַבְּחִירוֹת"
שְׁכֹלָם יָבוֹאוּ לְבַחֵר מֵהַ שְׂיֹתֵר מְקַדָּם כִּי זֶה מְאֹד נֶחֱוֶץ וְלֹא לְהַגִּיד שְׂיִישׁ
לִי עוֹד זְמַן וְכַדוּמָה כִּי זְרִיזִין מְקַדִּימִים, וְכָל הַזְרִיז תָּבוֹא עָלָיו בְּרָכָה מִן
הַשָּׁמַיִם.

תִּזְכְּרוּ כָּל קוֹל זֶה מְאֹד חָשׁוּב לָנוּ וְצָרִיכִים לְשָׂאֵל בְּדִיוק מָה? וְאִיךָ?
כִּי פֶתֶק שְׁמֻקָּמֵט אוֹ מְקַשְׁקֵשׁ וְכו', הוּא פָּסוּל, וְלָכֵן לִפְנֵי שְׂאֵתָם הוֹלְכִים
לְקַלְפֵי תִשְׁאָלוּ בְּדִיוק מֵהַ צָרִיכִים לַעֲשׂוֹת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרָכֵינוּ.

הַמֶּאֱחָל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֵדֶר בְּשִׁלַּח י"ד שָׁבֵט ה'תשע"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל כָּל לַיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" הַגָּרִים
בִּיבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב" הַיְי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

דַּעוּ לָכֶם כִּי הַשַּׁבָּת הַזֹּאת הִיא שַׁבַּת מִיְחָדָת, הֵן שִׁירַת הַיָּם, הֵן
יְרִידַת מֶזֶן, וְהֵן ט"ו בְּשַׁבָּט רֹאשׁ הַשָּׁנָה לְאַיִלָּנוֹת.

בְּשַׁבָּת זוֹ יְכוּלִים לַפְעֵל לַצָּאֵת מֵהַעֲנִיּוֹת וְהַדַּחְקוֹת, וְלָכֵן צָרִיכִים
לְנַצֵּל אֶת הַשַּׁבָּת הַזֹּאת בְּטוֹב וּבִנְעִימִים, וְאַשְׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְסִיִּם אֶת כָּל
סֵפֶר הַתְּהִלִּים בְּמִשְׁךְ הַשַּׁבָּת הַזֶּה מְלִיל שַׁבָּת עַד מוֹצָאֵי שַׁבָּת וְלְהַמְשִׁיךְ
עַל עֲצָמוֹ יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת בְּפִרְנָסָה טוֹבָה.

הַעוֹלָה עַל הַכֹּל לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה בְּמִשְׁךְ כָּל הַשַּׁבָּת.

לא סתם שמחה אלא שמחה מפלגת מאד מאד, ולשמר על השלום בית שלו, כי על זה הקפיד רבנו ז"ל יותר מהכל, תעשו כל מה שבידכם לפייס את האשה אשר אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"ט) אשר פרנסה באה לאדם רק בזכות אשתו, ולכן תעשו כל מה שביכולתם להיות ותרנים בבית, ועל ידי זה ישפיע עליכם שפע בפרנסה.

נא ונא תתפללו במנין, כי גדל מעלת זכות המתפלל במנין את השלוש תפלות זה אי אפשר לשער ולתאר כלל.

ועל כלם תראו להרבות בשיחה, זו תפלה עמו יתברך, אל תהיו בטלנים כל דבור נשמע ונתקבל בכל העולמות אדם הוא כל כך מיאש עד שאין מאמין בעצמו, ולכן חזקו ואמצו לשמח בהזכות הזאת שאנחנו מקרבים אל רבנו ז"ל.

המאחל לך שבת שלום

ע.א.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר משפטים י"ח שבט ה'תשע"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי
ש'לומנו היקרים "חסידי ברסלב" תלמידי "היכל הקדש" הגרים
ב"יבנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

הנה השבוע כל ההלכות שמובאות בפרשת השבוע הם הלכות ששייך בין אדם לחברו, וצריכים מאד מאד להזהר בדברים אלו, אנשים לוקחים בקלות את הענינים האלו וכו', ולא יודעים שמשלמים על זה אחר כך מחיר כבד מאד מאד מקדם או אחר כך, כמובא בזהר בפרשה זו מכל עניני גלגולים שמתגלגל על האדם שנוגע בממון חברו או בדברים של חברו וכו', שמשלם אחר כך על זה מחיר מאד מאד כבד וכו', ולכן צריכים מאד מאד להזהר בדברים ששייך לבין אדם לחברו, ואדם צריך להזהר בזה מאד מאד שלא יהיה בכלל מהצועקים ואינם נענים, ולכן

אם יש למישהו דין ודברים, הקמתי "בית הוראה" - צדק ומשפט" גאב"ד עם שלוש מורי צדק, ועל כן אם יש למישהו איזה טענה על הזולת, כדאי לפנות אליהם ולא לעשות דין לעצמו וכו', אנשים חושבים שזה דבר פשוט מאד, יכולים לצער את הזולת וכו', ולקחת דברים מהזולת וכו', או להלוות ולא לשלם וכו', או לבזות את הזולת וכו', אבל לא יודעים אם לא מבקשים תכף ומיד סליחה, משלמים על זה מחיר מאד מאד כבד וכו', זה בבריאות וכו', זה בממונו וכו', וזה בילדיו וכו', ולכן צריכים לשמר על דברים כאלו מאד מאד, כי הוא יתברך מקפיד על דברים שבין אדם לחברו, יותר ממה שמקפיד על דברים בין אדם למקום, ולצערנו הרב זה נעשה כל כך קל בעיני הבריות, ואחר כך כשמקבלים את המכה אזי מתלוננים וכו', וכל אחד צועק למה מגיע לי דבר כזה וכו', ולכן אני מאד מאד מבקש את כל אחד מאנשי שלומנו אנשי קהלתנו הקדושה שישמרו על דבר זה מאד, כי מדברים מעסקי נפשות, וחבל בשביל חשבונות פרטיים לצער את הזולת וכו', או בענין ממונות לקחת את זה בקלות, כי לבסוף משלמים על זה מחיר גבוה מאד, ולכן אשרי מי ששם לבו לדברים כאלו ואם יש לו דין ודברים עם הזולת, שילך אל ה"בית הוראה" ויקרא את הזולת לדין תורה, ואסור להקל בדברים כאלו בשום פנים ואופן.

וכן ראוי לכל האברכים הצעירים לדעת כשיש שאלה בעניני טהרת המשפחה, מכרחים לשאל לאחד מהמורי צדק, כי ההלכות האלו הם הכי חמורות, וגובלים באסורי כריתות, וזה מאד מאד מסכן, ואל יקל בעיניכם דבר זה, ולכן כל שאלה אפלו הכי קטנה כדאי לשאל את המורי צדק ולא להתביש בשום פנים ואופן.

הקדוש ברוך הוא יעזר שקהלתנו הקדושה שמתרחבת בכמות ובאיכות מיום ליום, תהיה ד' אמות של הלכה, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (ברכות ח). מיום שחרב בית המקדש אין לו להקדוש ברוך הוא בעולמו אלא ארבע אמות של הלכה בלבד, כי אני רוצה שקהלתנו הקדושה תתנהג רק על פי הלכה, קהלתנו הוא לא מקום הפקר, ואני

לא יתן לאף משפחה שיעשו מה שירצו וכו', בניתי את הקהלה ביזע ובדם וכו', וְעַדִּין אָנִי מַחְזִיק אֶת זֶה בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָּה, וְלִכְּן אָנִי רוֹצֶה שְׁקַהֲלֶנּוּ הַקְדוּשָׁה תַתְּנֶהג רַק עַל פִּי הַלֵּכָה, וְיִהְיֶה הַשְּׁלוֹם וְהַאֲהָבָה שְׂרוּיָה בֵּינֵינוּ, וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יַחֲזֵק, וּמִי יִתֵּן שְׂאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים כָּל אֶחָד יִפְתַּח עֵסֶק, וַיִּפְרֹגֵן לְהַשְׁנִי וַיִּתְּפָרְנֶסוּ זֶה מִזֶּה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

עב.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֶר יִתְרוֹ כ"א שְׁבַט הַתּשַׁע"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", תַּלְמִידֵי "הַיֵּכָל הַקֹּדֶשׁ" הַגֵּרִים בִּ"בִּנְאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

מֵאֵד מֵאֵד אָנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם שֶׁתִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לְהַתְּפַלֵּל בְּשַׁבַּת קֹדֶשׁ בְּמַנְיָן, כִּי אִי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְכוּת שֶׁל אָדָם שֶׁמִּתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם וַיּוֹם בְּמַנְיָן, שָׂאז הוּא עֵת רְצוֹן גְּדוֹל בַּשָּׁמַיִם, כְּמֵאמָרֶם ז"ל (בְּרִכּוֹת ח.) מֵאִי דְכָתִיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאָנִי תַפְלִיתִי לְךָ הַיְוִ"ה עֵת רְצוֹן" אִימָתִי עֵת רְצוֹן בְּשַׁעֲה שֶׁהַצְּבוּר מִתְפַּלֵּלִין; עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה בָּאִין עֲרֹךְ כָּלֵל, כְּשֶׁבָּאִים בְּשַׁבַּת קֹדֶשׁ לְהַתְּפַלֵּל אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּמַנְיָן דִּיקָא, זֶה עוֹשֶׂה רֶשֶׁם בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, אֵךְ דִּיקָא בְּשַׁבַּת הַסֵּם"ךְ-מ"ם אוֹרֵב עַל כָּל אֲבָרָךְ לִישׁן יוֹתֵר וְכו', וְעַל יְדֵי זֶה הוּא מִתְעַצֵּל לָבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת, וּמַחֲסֵר קְרִיאַת הַתּוֹרָה וְכו', וּמִכָּל שְׂכָן שֵׁישׁ אֲבָרָכִים שֶׁמַּחֲסֵרִים מִנְּחָה וּסְעוּדָה שְׁלִישִׁית וְעֶרְבִית, שְׁזֶה עוֹלָה גְדוּלָּה מֵאֵד מֵאֵד, וְזֶה בָּא רַק מִעֲצָלוּת, וְחָבֵל מִי שֶׁמִּפְסֵּס לְהַתְּפַלֵּל בְּמַנְיָן מִנְּחָה וְאָכִילַת סְעוּדָה שְׁלִישִׁית וְעֶרְבִית בְּצוּתָא, כִּי אַז הוּא עֵת רְצוֹן גְּדוֹל בַּשָּׁמַיִם לִפְעַל כָּל מֵה שְׂרוּצִים וְכו', אֵךְ הַסֵּם"ךְ-מ"ם מִפִּיל עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד אֵז עֲצָלוּת גְדוּלָּה מֵאֵד, וּכְבָר אָמַר הַחֶכֶם מִכָּל אָדָם (מִשְׁלִי כ"ו) "אָמַר עֲצֵל שַׁחַל בְּדָרָךְ אֲרִי בֵּין הָרַחֲבוֹת: הַדֹּלֶת תִּסּוּב עַל צִירָה וְעֲצֵל עַל מִטָּתוֹ: טָמֵן עֲצֵל יָדוֹ

בצלחת נלאה להשיבה אל פיו", ודרשו על זה חכמינו הקדושים (דברים רבה פרשה ח' סימן ו') רבנן אמרי ז' דברים אמר שלמה על העצל, ומה שאמר משה היה גדול מכלם, כיצד אמרו לעצל רבך בעיר לך ולמד תורה ממנו, והוא משיב אותן ואומר להן, מתירא אני מן הארי שבדרך, מנין? שנאמר (משלי כ"ו) "אמר עצל שחל בדרך" אמרו לו הרי רבך בתוך המדינה עמד ולך אצלו, אמר להן מתירא אני שלא יהא ארי בתוך הרחובות, שנאמר "ארי ברחבות", אמרו לו הרי הוא דר אצל ביתך, אמר להן והארי בחוץ, שנאמר "אמר עצל ארי בחוץ" אמרו לו בתוך הבית, השיב להן, ואם הולך אני ומוציא את הדלת נעול אני מחזר ובא, אמרו לו פתוח הוא, מנין? שנאמר (שם) "הדלת תסוב על צירה ועצל על מטתו" לסוף שלא היה יודע מה להשיב, אומר להן או הדלת פתוח או נעול מבקש אני לישן עוד מעט, מנין שנאמר (שם) "עד מתי עצל תשכב וגו', עמד משנתו בבקר נתנו לפניו לאכל הוא מתעצל לתת לתוך פיו, מנין שנאמר (שם י"ט) "טמן עצל ידו בצלחת נלאה להשיבה אל פיו" וכו', עין שם, ולכן אני מאד מאד מבקש את כל אחד ואחד מאנשי שלומנו היקרים, ראו מה לפניכם, תזדרזו להתפלל בשבת במנין דיקא, כי כל ההשפעות באים לאדם במשך השבוע רק בזכות השבת, ואת ההשפעות מקבלים דיקא על ידי תפלה, שאז האדם מבטל את עצמו מכל וכל וכו', ונכלל באין סוף ברוך הוא, כי שבת הוא שמא דקודשא בריך הוא עילא ותתא, אשרי מי שמוסר את נפשו פשוטו כמשמעו לבוא להתפלל בשבת קדש במנין את כל השלוש תפלות, מכניסת שבת עד יציאת השבת, וכן נזהר מאד לאכל את השלוש סעודות, שאמרו חכמינו הקדושים (שבת קי"ח) כל המקיים שלוש סעודות בשבת נצול משלוש פרעניות, מחבלו של משיח, ומדינה של גיהנום, וממלחמת גוג ומגוג, שהשלוש פרעניות האלו עוברים על כל אחד ואחד מאתנו כל יום ויום, ועל ידי שנקפיד לאכל את השלוש סעודות בשבת נתפטר מהפרעניות האלו, ולכן תהיה זהיר מאד מאד בזה, ואז טוב לך בזה ובבא כל הימים.

המאכל לכם שבת שלום

ע.ג.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רִאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּרוּמָה כ"ה שָׁבֵט ה'תשע"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב" תִּלְמִידֵי "הַיֵּכָל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּדִים
בְּ"בִנְיָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (שִׁיר הַשִּׁירִים רַבָּה פָּרָשָׁה ו' סִימָן ד') הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא מְזַהֵר לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל, וְאוֹמֵר לָהֶם אֵל תִּנָּבְלוּ עֲצָמְכֶם בְּדָבָר רַע,
וְאֲנִי נֹתֵן לָכֶם שְׂכָר טוֹב, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב (וַיִּקְרָא י"א) "אֵל תִּשְׁקָצוּ אֶת
נַפְשֵׁיכֶם" וְגו', אֲנִי הַיּוֹי"ה נֶאֱמָן לְשָׁלֵם לָכֶם שְׂכָר טוֹב לְעוֹלָם הַבָּא;
אָדָם צָרִיךְ מְאֹד לְשָׁמֵר לֹא לִפְטֹם אֶת עֲצָמוֹ עִם טְרָפוֹת וּנְבִילוֹת שֶׁהַיּוֹם כָּל
הַחֲנִיּוֹת מְלֹאוֹת עִם זֶה, וְאוֹי לוֹ לְמִי שֶׁלֹּא נִזְהָר עַל מֶה שֶׁהוּא אוֹכֵל, וְכֵן
אָמְרוּ בַּזְהָר (שְׁמִינִי מ"א:) כָּל מֵאֵן דְּאָכִיל מֵאִינוֹן מֵאָכִילִי דְאַסִּירִי, אֶתְדַּבֵּק
בְּסִטְרָא אַחְרָא, וְגַעֲזִיל נַפְשִׁיהּ וְגִרְמִיהּ, וְרוּחַ מְסָאֵב שְׂרִיא עֲלֵיהּ, וְאַחֲזִי
גִרְמִיהּ דְּלִית לִיהּ חוּלְקָא בְּאַלְהָא עֲלָאָה, וְלֹא אֶתִּי מְסִטְרִיהּ, וְלֹא אֶתְדַּבֵּק
בִּיהּ, וְאִי יַפּוֹק הָכִי מֵהֵאֵי עֲלָמָא, אֶחָדִין בִּיהּ כָּל אִינוֹן דְּאַחֲדִין בְּסִטְרָא
דְּמְסָאֲבָא, וּמְסָאֲבִין לִיהּ, וְדִיִּינִין לִיהּ כְּבֵר נֶשׁ דְּאִיהוּ גַּעֲלָא דְמִרְיָה, גַּעֲלָא
בְּהֵאֵי עֲלָמָא, וְגַעֲלָא בְּעֲלָמָא דְאַתִּי. וְעַל דָּא כְּתִיב, וְנִטְמַתְם בָּם בְּלֹא
א', דְּלֹא אֶשְׁתַּכַּח אֲסוּתָא לְגַעוּלִיָּהּ, וְלֹא נָפִיק מִמְסָאֲבוּתִיהּ לְעֲלָמִין, וּוִי
לוֹן וּוִי לְנַפְשִׁיהּ, דְּלֹא יִתְדַבְּקוֹן בְּצִירוּרָא דְחַיִּי לְעֲלָמִין, דִּהָא אֲסִתְאַבּוּ,
וּוִי לְגִרְמִיָּהּ, [כָּל מִי שֶׁאוֹכֵל מֵאֵלּוּ הַמֵּאָכִלִים הָאֲסוּרִים הוּא מְדַבֵּק אֶת
עֲצָמוֹ בְּסִטְרָא אַחְרָא, וּמַגְעִיל אֶת נַפְשׁוֹ וְרוּחַ הַטְּמָאָה שׁוֹרָה עָלָיו, וְאִין
לוֹ חֵלֶק בְּאַלְקֵי יִשְׂרָאֵל, וְכִשְׁיוּצָא מִזֶּה הָעוֹלָם נִדְּבֵק בּוֹ רוּחוֹת הַטְּמָאָה
וְדָנִים אוֹתוֹ בְּדִינִים קָשִׁים וּמָרִים מְאֹד, אוֹי לוֹ וְאוֹי לְנַפְשׁוֹ שֶׁלֹּא יִהְיֶה
דְּבוּק בְּחַי הַחַיִּים], וְלָכֵן כָּל בַּעַל נַפֶּשׁ צָרִיךְ לְהִזְהָר מְאֹד מְאֹד כְּשֶׁהוּא
נִכְנָס לְאִיזָה מְסַעְדָּה, אוֹ תַחֲנוּת דְּלֶק, אוֹ בְּשָׂאֵר מְקוֹם פְּתוּחַ וְכוּ', שֶׁלֹּא
יִקְנֶה שְׂמָהּ, אוֹ שֶׁלֹּא יֵשֵׁב וַיֹּאכַל שְׂמָהּ, אֲלֹא אִם יֵשׁ הַכֶּשֶׁר שֶׁל בֵּית דִּין
צָדֵק שֶׁמְפָרְסֵם לִירָאִים וּשְׁלָמִים, סֶתֶם רַבְּנוֹת וְכֵן רַבְּנוֹת מְהֻדָּרִין, זֶה
טְרַפָּה לְגִמְרִי, כִּי צָרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים גַּם בְּכַתִּי דִּינִים שֶׁיִּהְיוּ הַמְשַׁגְּחִים

יִרְאֵי הַשֵּׁם, וּמִכָּל שָׁכֵן בַּמָּקוֹם שָׁאִין מִשְׁגִּיחַ, אֲסוּר לֶאֱכֹל שֵׁם כִּי זֶה בְּיָדָי טְרֵפוֹת וְנִבְלוֹת, וְהִרְמַב"ם כָּתַב (אגרת תימן) שְׁמִי שְׁמַפֵּטִים אֶת עֲצָמוֹ עִם טְרֵפוֹת וְנִבְלוֹת כָּבֵר קָשָׁה לוֹ לְהַשִּׁיג אֶת הָאֲמוּנָה בְּרוּרָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי הַדְּמִים שָׁלוּ נִעְכָּרִים לְגִמְרִי, וְלָכֵן עוֹלָה לוֹ סְפָקוֹת בְּאֲמוּנָה, וּבָא לִידֵי מַחְשְׁבוֹת שֶׁל כְּפִירוֹת וְאֶפִיקוֹרְסוֹת, וּמִזֶּה בָּא אַחֵר כֶּךָ שְׁבוּעַר בּוֹ תֵּאוֹת נֶאֱוָף, כְּמֵאמָרָם ז"ל (בְּרֵכוֹת י"ב:) עַל הַפֶּסוּק (בְּמִדְבָר ט"ו ל"ט) "וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרֵי לִבְכָּכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם זִנִּים אַחֲרֵיהֶם", אַחֲרֵי לִבְכָּכֶם זֶה מִיָּנֹת, אַחֲרֵי עֵינֵיכֶם זֶה הִרְהוּר עֲבָרָה; קִדְּם זֶה מִתְחִיל עִם מַחְשְׁבוֹת שֶׁל מִיָּנֹת וּכְפִירוֹת, וְאַחֵר כֶּךָ עִם הִרְהוּרֵי עֲבָרָה, וְאַחֵר כֶּךָ בּוּעַר בּוֹ כְּתִנּוּר הֵיכָר שֶׁל תֵּאוֹת נֶאֱוָף וְהוּא לֹא יָכוֹל לְהַפְטִיר מִזֶּה, וְהַכֹּל בָּא רַק מִפְּנֵי שֶׁלֹא נִזְהָרִים מֶה אוֹכְלִים, הַדְּבָר הַזֶּה נַעֲשֶׂה קֵל בְּעֵינֵי רַב הַצָּבוּר, וְלָכֵן לֹא בַּחֲנָם שְׁעוֹלִים לְכָל אֶחָד מִמַּחְשְׁבוֹת שֶׁל כְּפִירוֹת וְאֶפִיקוֹרְסוֹת, וְאַחֵר כֶּךָ בּוּעַר בּוֹ תֵּאוֹת נֶאֱוָף כְּתִנּוּר, וְלֹא יוֹדֵעַ אִיךָ זֶה קָרָה לוֹ שְׁנִכְנָס לוֹ מַחְשְׁבוֹת שֶׁל מִיָּנֹת וְכוּ', וְאַחֵר כֶּךָ בּוּעַר בּוֹ נֶאֱוָף וְכוּ', וְאֵינּוּ שֵׁם לֵב שְׁזָה רַק מִפְּנֵי שֶׁלֹא מְקַפִּידִים עַל כְּשָׁרוֹת הַמֵּאֲכָלִים, וְלָכֵן אֲנִי מִזְהִיר אֶת כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, חוּסוּ וְחַמְלוּ עַל נַפְשׁוֹתֵיכֶם, חֲזַרְנוּ בְּתִשׁוּבָה וּלְבִסוּף מַחֲמַת תֵּאוֹת אֲכִילָה וְכוּ', לֹא נִזְהָרִים מֶה אוֹכְלִים וְכוּ', וּמִזְלִזְלִים מְאֹד מְאֹד בְּכִשְׁרוֹת הַמֵּאֲכָלִים, וְלֹא בַּחֲנָם שְׁנִכְנָסִים אַחֵר כֶּךָ מַחְשְׁבוֹת שֶׁל כְּפִירוֹת וְאֶפִיקוֹרְסוֹת, וְלָכֵן מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה אֲסוּר לֶאֱכֹל שׁוֹם מוֹצֵר בְּלִי הַכֶּשֶׁר שֶׁל בֵּית דִּין צָדֵק מְכַר לִירְאֵי הַשֵּׁם, אֲשֶׁרִי מִי שְׁנִזְהָר בָּזֶה וּמִזְהִיר לֹאֲשׁוֹתוֹ וְלִילָדוֹ, שְׂאֵז נִכּוֹן לְבוֹ יִהְיֶה בְּטוֹחַ שִׁישָׁאָר יְהוּדֵי מֵאֲמִין בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי כְּשָׁרוֹת הַמֵּאֲכָלִים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצֵּלָחָה מִן הַשָּׂמַיִם

עד.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֶר תְּרוּמָה א' דְּרָאשׁ חֹדֶשׁ אָדָר א' ל' שַׁבָּט ה'תשע"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סִלָּה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל לִילוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב" תַּלְמִידֵי "הַיֵּכָל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיּוֹ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

מָאד מָאד נִזְדַּעְזַעְתִּי לִשְׁמַע שְׁמִבְקָשִׁים מִכָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב שְׁיָבוּאוּ בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת לַפְּתִיחַת עוֹנָה שֶׁל כְּדוּר רָגֵל וְכְדוּר סֵל וְכוּ' וְכוּ', בְּאוֹלָם הַסְּפוּרֵט וְכוּ', קֹדֶם אֲנִי מָאד מָאד מִבְקֵשׁ אֶת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׂאָף אֶחָד לֹא יִהְיֶה לִלְכֹּת שָׁמָּה, זֶה לֹא הַמָּקוֹם שְׁלֵנוּ, כִּי יֵשׁ שָׁמָּה עֲרֻבוּבָא בֵּין גְּבָרִים לְנָשִׁים, וְכִי בִשְׁבִיל זֶה חֲזַרְנוּ בְּתִשְׁבּוּבָה? שְׁנַחֲזוּ אַחֲרֵינוּ? וּמָה יִהְיֶה עִם הַיְלָדִים שְׁלֵנוּ? אִם הֵם יִרְאוּ שְׂאָבָא וְאִמָּא הוֹלְכִים שָׁמָּה לָמָּה שָׁהֵם לֹא יֵלְכוּ? זֶה חֲנוּךְ?

עֲכָשׁוּ בַּעֲצֵם הָעִבְדָּה שְׁמִבְגָּרִים מִשְׁחָקִים כְּדוּר רָגֵל אוֹ כְּדוּר סֵל וְכוּ' וְכוּ', זֶה פְּשׁוּט בּוֹשָׁה אֶפְלוּ לְדַבֵּר מִזֶּה, הֲרֵי יִמִּינוּ כִּצֵּל עוֹבֵר, הִנֵּה אֲנַחְנוּ כָּאֵן וְעוֹד מַעֲט אֲנַחְנוּ יוֹצְאִים מִכָּאֵן, וְאֵת זֶה צְרִיכִים טוֹב טוֹב לְהַכְנִיס בְּדַעְתָּנוּ, כְּמוֹ שְׂאֵמֶר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן נ"ד) שֶׁהֶעֱקָר לִשְׁמֹר עַל הַזְכָּרוֹן, וְעָקֵר הַזְכָּרוֹן לִזְכֹּר שֵׁשׁ עוֹד עוֹלָם, הֵינּוּ לִזְכֹּר בְּעִלְמָא דְּאֵתִי שְׁמִשָּׁם בְּאֵנוּ, וּלְשֵׁם אֲנַחְנוּ חוֹזְרִים וְכוּ', וְאָף אֶחָד לֹא יוּכַל לְהִתְחַמֵּק מִזֶּה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (בְּרֵאשִׁית ג' י"ט) "כִּי עָפָר אַתָּה וְאֵל עָפָר תָּשׁוּב", וְאִין דְּבַר כֵּזֶה בְּטוֹחַ לְהַחְיִים וְכוּ', אָף אֶחָד לֹא שֵׁם לֵב שְׁאֲנַחְנוּ כְּמוֹ דְּגִים בֵּינִי, וְכְמוֹ שְׂאֵמֶר הַחֶכֶם מִכָּל אָדָם (קֹהֶלֶת ט') "כִּי גַם לֹא יָדַע הָאָדָם אֶת עֵתוֹ כְּדָגִים שְׁנֹאֲחִזִּים בְּמִצּוּדָה רָעָה וְכִצְפָּרִים הָאֲחִזּוֹת בִּפְתָּ כֶּהֱם יוֹקֵשִׁים בְּנֵי הָאָדָם לְעֵת רָעָה כְּשֶׁתְּפוּל עֲלֵיהֶם פְּתָאם" וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים דְּרָשׁוּ עַל זֶה (סְנֵהֲדִין פ"א:) מֵאִי דְּכֹתִיב (קֹהֶלֶת ט') "כִּי גַם לֹא יָדַע הָאָדָם אֶת עֵתוֹ כְּדָגִים שְׁנֹאֲחִזִּים בְּמִצּוּדָה רָעָה" מֵאִי מִצּוּדָה רָעָה? אָמֵר רִישׁ לְקִישׁ חֲכָה. וּפְרוּשׁ רִשׁ"י שֶׁהוּא רַע וְחֻלְשׁ וְקִטְן וְאוֹחֵז בּוֹ דְּגִים גְּדוֹלִים פְּתָאוּם וְאִינוּ רּוֹאֶה, וְאִינוּ דּוֹמָה לְנֹאֲחֵז בְּרִשְׁתּוֹת עַל יְדֵי מֵאֲרֵב וְתַחֲבוּלוֹת; הֵינּוּ אָדָם נִמְצָא

בתוך הים הסוער שבעולם הזה וכמו דגים שנמצאים בתוך הים בכל ית באים דיגים ומורידים רשתות לתוך המים ומוציאים משם דגים, כך הוא בעולם הזה, בכל פעם פתאום מוציאים כמה בני אדם מזה העולם וכו', ואף אחד לא לומד מוסר השכל מזה, שזה יכול גם לו לקרה יום אחד וכו', תמיד נדמה שרק להזולת זה קורה, אבל לי זה אף פעם לא יקרה וכו', ולכן איך יש זמן למבגרים לשחק משחקים של ילדים בנים או בנות שמשחקים כדור רגל או כדור סל וכו' וכו', שזה מתאים להם, כי הם בגיל כזה להוציא את המרץ, אזי משחקים בכדור, אבל אנשים שכבר התחתנו ויש להם אשה וילדים, איך לא מתבישים לשחק כדור רגל או כדור סל וכו' וכו', ועוד לעמד ולצפות ולראות את המשחקים וכו', ולבטל את הזמן היקר שלו, וזה בושה וחרפה אפילו לדבר מזה, ובפרט מי שחזור בתשובה ועוד גם נקרא על שם רבנו ז"ל, איך הוא לא מתביש במוצאי שבת שצריכים לעשות מליה מלכה וללוות את השבת קדש עם סעודת דוד המלך, ואז אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קי"ז) שאז הוא זמן גלוי אליהו הנביא וכו', הוא אומר לדוד המלך וכן לאליהו הנביא תלכו לחיים ולשלום, כי אני צריך עכשיו ללכת לאולם ספורט ולשחק משחק כדור רגל, או משחק כדור סל וכו' וכו', האם בשמים לא שוחקים מהאדם הזה?

הקדוש ברוך הוא יכניס בנו דעת ושכל שנזכר להתחיל לחשב על תכליתנו הנצחית שאנחנו יכולים לאסוף יהלומים יקרים בכל יום בכל שעה ובכל רגע, כי בזה שאדם שש ושמח עם הציצית שעליו, עם התפלין שהניח היום, עם המזוזה שיש על פתח ביתו, עם זה שהוא שומר שבת, עם הזקן והפאות שיש עליו וכו' וכו', בזה הוא מקיים המון מצוות עשה בכל רגע ושניה ממש, הרי ציצית ממילא הולכים, מזוזה ממילא יש על פתח ביתנו, ותפלין ממילא אנחנו הנוחם היום וכו' וכו', למה שלא נשמח עם זה? ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות שמחה סימן א') כשאדם עושה מצוה בשמחה בידוע שלבו שלם עם אלקיו, כי שמחת המצוה מראה את טהר הלב של האדם, שכונתו לעשות רצונו יתברך באמת בלי

שום חשבונות פרטיים, ומכל שכן כשאדם יכול לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ומספר לו את כל אשר עם לבבו, הרי כל מלה ומלה שמדבר עמו יתברך זה יהלום הכי יקר שיש בעולם, נותנים לאדם בשר ודם לדבר אל מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, וכן זוכה לחטף טוב אמתי ונצחי, הרי בזה נותנים לנו אפשרות בכל יום להגביה יהלומים יקרים ששונים מילי מיליונים וכו', ואומרים לנו הנה אתם צריכים רק להתכופף וכו', ולהגביה כמה שאתם רק רוצים וכו', היש טפש או שוטה או חסר דעה שלא יביא סלים וכו', ויתכופף ויאסוף שקים שלמים? והנה נותנים לנו בחירה בזה העולם לאסוף בכל יום מקרא משנה גמרא (בבלי ירושלמי תוספתא) וכו' וכו', והבחירה חפשית לכלם, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (מדרש שמואל כ"ג) תני רבי שמעון בן יוחאי, שלשה כתרים הם. כתר תורה וכתר כהנה וכתר מלכות, וכתר שם טוב עולה על גביהן. כתר מלכות, זכה דוד ונטלו. כתר כהנה, זכה אהרן ונטלו. כתר תורה, מונח לתוכחת לכל באי עולם. לאמר, שאלו היו כתר כהנה וכתר מלכות קימין, הייתי זוכה בהם ונוטלן. והרי כתר תורה מונח, כל מי שיזכה בו מעלין עליו כאלו זכה בכלן. וכל מי שלא זכה בתורה, לא זכה באחד מהן; הרי שלכם לפניכם נותנים לנו רשות להתכופף ולהגביה את כתר התורה ולהלביש את זה על ראשנו, ולצערנו הרב אנחנו טפשים ומניחים את כתר התורה, כתר המלך, על הרצפה וכו', ולא מענינים להתלבש בזה, היש שטות יותר גדולה מזו? הלא יבוא היום שנתחרט כל כך, היה בידינו אוצרות ואוצרי אוצרות כאלו ופספסנו את זה, אבל אז כבר יהיה מאחר, ולכן אני מאד מבקש את כלל אנשי שלומנו סוף כל סוף זכינו לחזר בתשובה שלמה, וזכינו להתקרב אל רבנו ז"ל, למה שלא נצית אותו בתמימות ובפשיטות גמור, הכל מנח לפנינו אנחנו צריכים רק להתכופף ולעשות את המצוות שממילא אנחנו עושים, רק צריכים לשמח עם זה, וזה קרן נפלא מאד, ואיך יש זמן להשטיות משחק כדור רגל משחק כדור סל וכו' וכו'? ואם אני מדבר כבר מקיום המצוות בשמחה, למה שבמוצאי שבת לא נחזיק את הזמן של רבנו תם, שזה

סֶךְ הַכֹּל עוֹד חֲצִי שָׁעָה, הִרִי תוֹסַפֶּת שַׁבָּת זֶה דְּאוֹרִיתָא, וְכָל הַמוֹסִיף
בְּקִדְשֵׁי שַׁבָּת מוֹסִיפִין לוֹ שְׁפַע רוּחָנִי וְשְׁפַע גִּשְׁמִי, יְכוּלִים כִּכְּר לְהַתְּפַלֵּל
קֹדֶם עֶרְבִית, אָבֵל לַעֲשׂוֹת מְלָאכָה צָרִיךְ לִהְיוֹת בְּדִיוק בְּזִמְנָא רַבְנֵי תַּם, מַה
צָרִיכִים כָּל כֶּךָ לְרוּץ אֶל הַגִּיהֶנוֹם שֶׁל שֵׁשֶׁת יָמֵי הַחֹל, הִרִי מְאֻבָּדִים אֶת
הָאוֹר שֶׁל שַׁבָּת שְׁשׁוּמֵר עָלֵינוּ.

יַעֲזֹר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁתִּכְנִיסוּ אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלֶּה בְּתוֹךְ לִבְכֶּם,
כִּי אֲנִי כוֹתֵב אֶת זֶה עִם דָּם וְלֹא עִם דִּיּוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שַׁבָּת שְׁלוֹם וְחֻדֶּשׁ מְבָרָךְ

ע.ה.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֶר יִתְרוֹ י"ג שַׁבָּט "בְּשׁו"ה" ה'תשע"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וִירָדְפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים הֵם וּנְשֵׁיהֶם וְיִלְדֵיהֶם דִּי בְּכָל אֲתֵר וְאֲתֵר.

אֵין מַלִּים בְּפִי לַהֲדוֹת לָכֶם עַל הַתְּפִלוֹת וְהַפְּסוּקֵי תְהִלִּים שֶׁאַתֶּם
מְתַפְּלִים עָלַי, כִּי רַק זֶה יָכוֹל לַעֲשׂוֹת לִי נֶס כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי
מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ז') תְּפִלָּה וְנִסִּים וּרְפוּאָה תְּלוּיִים זֶה בְּזֶה, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד
מְאֹד מְעוֹדֵד אֶתְכֶם וּמְחַזֵּק אֶתְכֶם לְהַמְשִׁיךְ לְהַתְּפַלֵּל עָלַי.

דְּבַר אֶחָד שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם בִּקְשָׁה אַחֲרוֹנָה מֵחַיִּי, שֶׁתִּחַזְּקוּ אֶת
עֲצָמְכֶם בִּיחָד, וְאֵף אֶחָד שֶׁלֹּא יִשְׁתַּדֵּל לְהַתְּנַשֵּׂא עַל הַזּוּלָּת, אֲנִי לֹא מְנִיתִי
אֶת אֵף אֶחָד לְמַמְלָא מְקוּמִי, כִּי אַתֶּם יוֹדְעִים שֶׁאֲנִי מְאֹד שׁוֹנֵא שְׂיִהְיָה בֵּין
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ פְּרוּדִים וְכו', וְשֶׁלֹּא יִהְיֶה אֶחָד שֶׁמְדַבֵּר בְּפֹה וּבִלְבַב וּמְכוֹן
אַחֶרֶת, כָּל יָמֵי מְסֻרְתִּי אֶת נַפְשִׁי שֶׁבִּהְד' אֲמוֹת שְׁלָנוּ שֶׁנִּקְרָאִים "הֵיכַל
הַקֹּדֶשׁ" עַל שֵׁם מַה שֶׁאָמַר רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן נ"ט) שֶׁהַצִּדִּיק
בוֹנֶה הֵיכַל הַקֹּדֶשׁ, וְלִכֵּן תְּהִלָּה לְאֵל כָּל הַבְּתִי כְּנִסְיוֹת בְּכָל הָעוֹלָם
שֶׁהַקְּמֵתִי סְנִיפִי "הֵיכַל הַקֹּדֶשׁ" אֲזִי אֲנִי תַּמִּיד הַקְּפַדְתִּי שֶׁלֹּא יִהְיֶה בִּינֵינוּ
שׁוֹעֲלִים קְטָנִים הַמְּחַבְּלִים כְּרָמִים שְׂרוּצִים לְחַבֵּל אֶת הַכֶּרֶם שֶׁבְּנִיתִי בִּיזָע

ובָּדָם לַמַּעֲלָה מִחֲמָשִׁים שָׁנָה, וְלִכְן זֶה עָקַר רְצוֹנִי שִׁיְהִיָּה רַק אֶהְבֶּה בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמִנּוּ, כִּי הִרְבֵּה צָרוֹת בָּאוּ וַיֵּצְאוּ מִמַּחֲלָקֶת וּמִרִיבוֹת, וְלִכְן הוֹלִךְ לִי בַּחַיִּים שְׁבֹהֶד' אֲמוֹת שְׁלֹנּוּ שְׁלֹא יִהְיֶה שׁוֹם הַתְּנַשְׂאוֹת אֶחָד עַל הַשְּׁנִי וְאֲנִי לֹא מְנִיתִי אֶת אָף אֶחָד לִהְיוֹת מְנַהִיג בְּמִקְוָמִי.

כְּמוֹכֵן הַשְּׂאֲרָתִי אַחֲרֵי יְרֵשָׁה גְדוֹלָה וְהֵם "שׁו"ת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל" שֶׁמִּסְתַּכֶּם כָּבֵד עַד הַשָּׁנָה הַזֹּאת לַמַּעֲלָה מִשְׁבָּעִים אֶלְף מִכְתָּבִים, וְלִכְן אֲנִי מִבְקֵשׁ אֶת כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמִנּוּ תַעֲזְרוּ לִי שִׁיֵּצֵא כָּל חֲלָקֵי שׁו"ת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל" לְאוֹר עוֹלָם, כָּל אֶחָד שִׁיקַח עַל עֲצָמוֹ כְּמָה כָּרְכִים לְהַדְפִּיס אֶת זֶה, וְזֶה הִירְשָׁה הַיְחִידִית שֶׁהַשְּׂאֲרָתִי מִמֶּנִּי.

הַבְּנוֹת שְׁלִי לֹא זָזוֹת מִהַמָּטָה מֵאֵז שֶׁנִּכְנַסְתִּי בְּבֵית חוּלִים, וְהֵן עוֹשׂוֹת כָּל מָה שֶׁאֲנִי רוֹצֶה, הֵן עוֹשׂוֹת אֶת רְצוֹנִי, אֲתֵם תִּמְשִׁיכוּ לַעֲסֵק בַּתְּפִלָּה כִּי אֵין עֲכָשׁוּ עֲצָה אַחֲרֵת רַק לְהַתְּפַלֵּל.

בְּעֵינַי לְדַאֵג לְרוֹפְאִים הַכִּי מִמַּחִים בְּעוֹלָם, בְּזֶה מְטַפְלוֹת הַבְּנוֹת שְׁלִי, וְלִכְן אֲנִי מִבְקֵשׁ, שְׂאֵף אֶחָד לֹא יִתְעַרֵּב וְלֹא יִתֵּן לָהֶם עֲצוֹת וְכו'.

וּמִכֶּם אֲנִי מִבְקֵשׁ שֶׁתִּמְשִׁיכוּ לְהַתְּפַלֵּל עָלַי כָּל זְמַן שֶׁאֲנִי חִי, וְגַם אַחֵר כִּךְ מִי שִׁיּוּכֵל לְלַמֵּד עָלַי פֶּרֶק מִשְׁנִיּוֹת אוֹ יְגִיד קִדִּישׁ זֶה יִהְיֶה לְטוֹבוֹת נִשְׁמָתִי.

הַחֲזִיקוּ אֶת עֲצָמְכֶם בְּיָחִיד וְאֵף פֶּעַם לֹא לְהַתְּעַרֵּב בְּשׁוֹם מַחֲלָקֶת שָׂרָק יֵשׁ בְּעוֹלָם.

אֲנִי מִבְקֵשׁ בְּכָל לָשׁוֹן שֶׁל בִּקְשָׁה שְׂאֵף אֶחָד שְׁלֹא יָבוֹא עִם עֲצוֹת לְהַרְוִפְאִים וְכו', אֲנִי לֹא צָרִיךְ שִׁילְבִּישׁוּ עָלַי מְכוֹנוֹת הַנִּשְׁמָה בְּשׁוֹם פְּנִים וְאַפָּן וְאֲנִי נִגֵּד זֶה, אֲנִי רוֹצֶה שֶׁהַנִּשְׁמָה שְׁלִי תֵצֵא בְּדֶרֶךְ טְבָעִי שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

זָכְרוּ הַיָּטִב אֲשֶׁר מָה שֶׁתַּפְּלָה פּוֹעֵלֶת שׁוֹם דָּבָר בְּעוֹלָם לֹא פּוֹעֵל, וְעַם
תַּפְּלָה אֶתֶם עוֹד תּוֹצִיאוּ אוֹתִי מֵהַפֶּחַ הַזֶּה.

הַמְּבָרֵךְ אֶתְכֶם בְּבִרְכַּת אֲבָהִית.

עו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֶר יִתְרוֹ ט"ז בְּשָׁבֵט ה'תשע"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמִנּוּ הַיְקָרִים דִּי בְּכָל אֶתֶר וְאֶתֶר הָיוּ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

רְצִיתִי מְאֹד מְאֹד שְׁלָכָל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמִנּוּ הַיְקָרִים הַקְּשׁוּרִים עָמִי
שְׂיָבִנוּ בֵּית הַכֶּנֶסֶת "הַיֵּכָל הַקֹּדֶשׁ" בְּעִירוֹ וּבִשְׂכּוּנָתוֹ דִּיקָא, וְתִשְׁמְרוּ מְאֹד
מְאֹד מִמַּחֲלָקֶת שְׁלֹא יִהְיֶה שׁוֹם מְרִיבָה אֶצְלָכֶם, הוֹלֵךְ לִי בְּהַחֲיִים שְׁכָל
הַתְּלִמִּידִים שְׁלִי שִׁישְׁרָה בִּינֵיהֶם אֲהַבָּה אַחֲוָה וְרַעוּת, וְתִהְיוּ רְגִילִים לְבוֹא
לְקַבְּרֵי מְדֵי פַעַם בְּפַעַם, וּבּוֹדָאִי אֲהִיָּה לָכֶם אֶסִּיר תּוֹדָה.

טוֹב מְאֹד שֶׁתִּהְיוּ רְגִילִים לְבוֹא אֶל קַבְּרֵי וּלְבַקֵּשׁ כָּל מָה שֶׁאַתֶּם
צְרִיכִים, וְאֲנִי מִבְטִיחַ לָכֶם לִהְיוֹת לָכֶם מְלִיץ יֵשׁוּר בְּשָׁמַיִם.

הַמֵּאֲחִיל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצֵּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם

עז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֶר יִתְרוֹ ט"ז בְּשָׁבֵט ה'תשע"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה לְיִנְיָקֵי הַצֵּאֵן הַתְּלִמִּידִים הַיְקָרִים אֶצְלִי אֱלוֹ
שְׁלוֹמִידִים בְּמִסְגֶּרֶת "הַיֵּכָל הַקֹּדֶשׁ" בְּ"בֵית מְנַחֵם" וְכֵן בְּ"בֵית שְׁלֹמֹה".

הִנֵּה אֲנִי מִבְקֵשׁ מִמְּכֶם אִם אַתֶּם רוֹצִים לַעֲשׂוֹת בְּשִׁבְלִי, שְׁכָל אֶחָד
מִכֶּם יִתְפַּס מִסִּכְתָּא אֵיזָה שֶׁהוּא רוֹצֶה וְעַל זֶה בְּעֶצְמוֹ לַחֲזוֹר מֵאֵה פְּעָמִים
וְאֶחָד, תַּעֲלוּ אוֹתִי לְמַעַלָּה שְׁאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְלִכְּן זֶה בְּקִשְׁתִּי

מִמָּכֶם שֶׁתַּחֲזְרוּ עַל מִסְכָּתָא אֶחָד מֵאֵה פְּעָמִים וְאֶחָד וְלִהְזָכִיר אֶת שְׁמִי, וּבָזָה תַּעֲלוּ אוֹתִי אֶל מַעְלָה מַעְלָה מַעְלָה.

וְכֵן אֲנִי מִבְקֵשׁ אֶתְכֶם שְׁלֹא תִתְחַבְּרוּ עִם שׁוֹם בְּחוֹר מִדְרֹדֶר, תִּבּוֹאוּ בְּכָל פַּעַם אֶל קְבָרִי לְהִתְפַּלֵּל שָׁמָּה וְלִהְתְּבוֹדֵד שָׁמָּה, וְלִלְמַד תּוֹרָה שָׁמָּה, וְאַהֲיָה לָכֶם אֲסִיר תּוֹדָה, וּבּוֹדָאִי אֲשַׁמַּע אֶת כָּל מֶה שֶׁתִּבְקָשׁוּ וְאֲנִי אֲשַׁתְּדֵּל לַעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹנְכֶם.

רַק תִּקְבְּלוּ עַל עֲצֻמְכֶם מְדוֹת טוֹבוֹת וְתִהְיוּ רִגִּילִים לָבוֹא עַל קְבָרִי וְאֲנִי יִמְלֹא מִשְׁאָלוֹת לְבָכֶם לְטוֹבָה.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ע.ח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר יִתְרוֹ ט"ז בְּשָׁבָט ה'תשע"ה.

שְׁלוֹם רַב אֶל נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרוֹת.

הִנֵּה אֲנִי יוֹצֵא מִזֶּה הָעוֹלָם, וְלָכֵן אֲנִי מִבְקֵשׁ אֶתְכֶם שֶׁתִּמְשִׁיכוּ לְלֶכֶת בְּמִדַּת הַצְנִיעוּת, וְתִסְתַּכְּלוּ אֶל אֵיזָה מְקוֹם צְרִיכִים לְהִגִּיעַ לְבִסּוּף, וְלָכֵן תִּתְחִילוּ לִקְבֹּל עַל עֲצֻמְכֶן מִדַּת הַצְנִיעוּת, וּבָזָה תִּגְרְמוּ נַחַת רוּחַ לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכֵן לִי.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁשָּׁמַר אוֹתִי כָּל יְמֵי חַיִּי מִכָּל מִינֵי רָשָׁעִים וְכו', הוּא יִמְשִׁיךְ לְשֹׁמֵר עָלַי, וְאֲנִי מֵאֵד מִבְקֵשׁ אֶת כָּלְכֶם שֶׁתִּהְיוּ רִגִּילוֹת לָבוֹא אֶל קְבָרִי אֲשֶׁר כְּרִיתִי לִי בִּיבְנָאֵל, וְאַהֲיָה לָכֶם אֲסִיר תּוֹדָה, וּמֶה שֶׁרַק תִּבְקָשׁוּ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ אֲצֵל קְבָרִי אֲזִי הִתְפַּלּוֹת יַעֲנוּ מִן הַשָּׁמַיִם וְלָכֵן תִּהְיוּ רִגִּילוֹת לָבוֹא אֶל קְבָרִי וְלִקְבֹּל עַל עֲצֻמְכֶם מִדַּת הַצְנִיעוּת.

הַמֵּאחֵל לָכֵן בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אָדֶר

עט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֶר וַיִּקְרָא ב' דְּרָאשׁ חֹדֶשׁ אָדֶר ב' ה'תשע"ד.
שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל כָּל לֵוִיִּת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְּקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב",
הַגָּרִים ב' יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְּיָ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

אִין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָכֶם עַל הָעֶזְרָה שֶׁעֲזַרְתֶּם לִי, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּהָ
שֶׁעוֹד תַּעֲזֹרוּ לִי, כִּי מִצְבִּי הָיָה מְאֹד דְּחוּק וְכו', וְגַם עֲכָשׁוּ אֲנִי דְּחוּק
מְאֹד מְאֹד, כִּי צָרִיכִים לְשֵׁלֶם חֲשָׁמֶל, מִים, וְסוֹלֵר לְמִקְנָאוֹת וְכו', וְכו',
וְלִכֵּן אֲשָׁרִי אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְּקָרִים שִׁיתְּנוּ יָד וְשִׁכָּם לַעֲזֹר בְּמָה שֶׁהֵם רָק
יְכוּלִים, זֶה יִהְיֶה לִּי לִישׁוּעָה מְאֹד מְאֹד גְּדוּלָּה, וּבִפְרָט מִי שֶׁיְכוּל לְהִיּוֹת
שֶׁד"ר תָּבוֹא עָלָיו בְּרָכָה מִן הַשָּׁמַיִם, כִּי בָזָה שְׂמֻזְכִּים אֶת הָרַבִּים בְּצִדְקָה
זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּשָׁמַיִם, כְּמֵאמָרָם ז"ל (כָּכָא בְּתָרָא ט'). גְּדוּל הַמַּעֲשֶׂה
יֹתֵר מִן הָעוֹשֶׂה, שְׁנֵאמַר וְהָיָה מַעֲשֶׂה הַצִּדְקָה שְׁלוֹם.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלוּ שִׁיְהִיָּה בִּינִינוּ אֶהְבָּה אַחְוָה וְרַעוּת, כִּי כָךְ הַזִּהְיָנוּ
רַבְּנוּ ז"ל, וְאָמַר בְּפִרוּשׁ לִפְנֵי שִׁיָּצָא מִן הַבֵּית בְּעִיר בְּרֶסֶלֶב לְנִסְעָ אֶל עִיר
אוֹמֵן לְהִסְתַּלַּק לְעִילָא וּלְעִילָא, אִם תַּחֲזִיקוּ אֶת עֲצֻמְכֶם בִּיחָד תִּמְשִׁיכוּ
אוֹתִי אֲלֵיכֶם, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקָשׁ שִׁיְהִיָּה אַחְדוּת וְאַהֲבָה בֵּין אַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ וַיִּמְסְרוּ אֶת נַפְשָׁם עֲבוּר זֶה, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יַעֲזֹרוּ וַיֹּאמֶר חֲזַק,
וְלֹא יִרְאֶה וְלֹא יִמָּצָא בִּינִינוּ אִף בַּעַל מַחֲלָקָת, אִף אֶחָד שֶׁמְדַבֵּר לְשׁוֹן
הָרַע וּרְכִילוֹת עַל הַזּוּלָּת, אֲנִי לֹא צָרִיךְ אוֹתוֹ פֹּה בְּשׁוּם פָּנִים וְאַפֵּן, כָּלֵנוּ
קָשִׁי יוֹם וְכו', וְאִף אֶחָד לֹא מַעֲגִין שִׁירְדוּ לַחֲתִיו, וְלִכֵּן צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד
לְשָׁמֵר מִבְּעָלֵי מַחֲלָקָת, וְכָךְ אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שִׁיר הַשִּׁירִים רַבָּה פָּרָשָׁה

ה' אָמַר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא תָנוּ דַּעְתְּכֶם שְׁלֹא תִשְׁנְאוּ זֶה אֶת זֶה, וְלֹא תִתְּרֹחוּ זֶה עִם זֶה, שְׁלֹא יֹאמְרוּ מִלֹּאכֵי הַשָּׂרֵת לִפְנֵי, תוֹרָה שְׁנַתָּת לָהֶם אֵינָן עוֹסְקִים בָּהּ, וְהָרִי אֵיבָה וּמַחְלָקֶת וְתִתְּרוּת בֵּינֵיהֶם, וְלִכֵּן תִּשְׁמְרוּ מְאֹד שְׁלֹא יִהְיֶה מַחְלָקֶת בֵּינֵינוּ בְּשׁוּם פָּנִים וְאַפָּן, כִּי בַעֲלֵי מַחְלָקֶת אֵין לָהֶם מְקוֹם אֲצִלָּנוּ, וְכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַפִּיד שְׁלֹא יִמָּצֵא בְּגִבּוּלָנוּ אֵיזָה תְּמָהוּנִי וְכוּ', אֵיזָה מַחְסֵר בֵּית וְכוּ', אוֹ אֵיזָה מְשָׁעֵר וְכוּ', אוֹ אֵיזָה עֲבָרִין וְכוּ', וּבִרְגַע שְׂרׁוּאִים אֶחָד כְּזֶה כָּבֹד לְהוֹצִיא אוֹתוֹ, וְלֹא לָתֵת לוֹ לַחֲמִם אֶת הַכֶּסֶּף לְרַגֵּעַ, וְאִם זֶה לֹא יֵלֶךְ בְּטוֹב כָּבֹד לְהִזְמִין מִשְׁטָרָה בְּלִי שׁוּם רַחֲמָנוּת, כִּי אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְשֹׁמֵר עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל, וְעַל יִלְדֵינוּ, כִּי אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (קִהְלֵת רַבָּה פֶּרֶשֶׁה ד' סִימָן ל"ו) כָּל מִי שֶׁנַּעֲשֶׂה רַחֲמָן בְּמִקּוֹם אַכְזָרִי, סוֹף שֶׁנַּעֲשֶׂה אַכְזָרִי בְּמִקּוֹם רַחֲמָן, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְשֹׁמֵר עַל הַיְלָדִים שְׁלָנוּ כְּמוֹ שְׂשׁוּמָרִים עַל אִישׁוֹן עֵינֵינוּ, וְלִכֵּן אֵין אֲצִלָּנוּ מְקוֹם לְשׁוּם עֲבָרִין וְכוּ', שׁוּם לֹקַח סְמִים וְכוּ'.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִטְהַר אֶת מַחְנֵנוּ וְנִזְכֶּה לִקְבֹּל כָּבֹד פְּנֵי מִשִּׁיחַ צְדִקְנוּ בְּקִרְוֹב מִמֶּשׁ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חֹדֶשׁ מְבָרֵךְ

פ.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רִאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּרוּמָה א' דְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ אָדָר הַתִּשְׁעִי.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל לִילוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תַּלְמִידֵי "הַיִּכָּל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּדוֹל בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

הֵנָּה חֹדֶשׁ אָדָר שֶׁהוּא חֹדֶשׁ הַשְּׂמִחָה נִכְנָס בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזְל טוֹב, וְרֹאשִׁי לָנוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד עַל נַעֲם חֻלְקָנוּ עַל אֲשֶׁר בְּנַחֵל שֵׁם חֻלְקָנוּ וְגוּרְלָנוּ, וְאֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּחֻלְקוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁזֶּה הַשְּׂמִחָה הַכִּי גְדוֹלָה, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן קע"ז) שְׂרֹאשִׁי לָכֶם לְשִׂמְחָה בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. וְאִף עַל פִּי שְׂאִין אַתֶּם יוֹדְעִים מְגִדֶּלֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ רֹאשִׁי לָכֶם

לְסִמָּךְ עָלַי. כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ מִגְדֻלְתּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהִזְכִּיר אֶז הַפְּסוּק (תהלים קל"ה ה')
 "כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי גְדוֹל הָיְיָ" וְגו', גַּם רָאוּי לָכֶם לְשִׂמְחָה בִּי, מֵה שְׂזָכִיתֶם
 שִׁיְהִיָּה לָכֶם רַבִּי כְּזֶה, וְאָמְרוּ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ עַל זֶה, שְׂמִי שְׁלֹא שְׂמִי עִם
 זֶה, סִימָן שֶׁנִּפְגַּם אֶצְלוֹ הָאֱמוּנָה חֲכָמִים.

בְּכָל שָׁנָה אֲנִי מַעֲוֵרֵר אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּכִלְלִיּוֹת וּבִפְרָטִיּוֹת וּבִפְרָטִי
 פְּרָטִיּוֹת, שְׂצָרִיכִים לְשֹׁמֵר עַל הַיְלָדִים שֶׁבָּשׂוּם פָּנִים וְאָפֶן לֹא יִהְיֶה
 בִּידֵיהֶם נִפְצִים וְכו', כִּי אֵין שָׁנָה שְׁלֹא יִקְרָה אֶסוֹן לִילָדִים, וְהֵנָּה
 כָּבֵר אֶתְמוֹל הִיָּה בַּחֲדָשׁוֹת שְׁיִלָּד אֶבֶד עֵין רַחֲמָנָא לִיִּצְלָן עַל יְדֵי נִפְצִים,
 וְלָכֵן אֲנִי מְזַהֵר בְּאִזְהָרָה חֲמוּרָה שֶׁבָּשׂוּם פָּנִים וְאָפֶן לֹא יִמָּצֵא וְלֹא יִרְאֶה
 בְּקִהְלָתְנוּ מֵאֶף יֵלֵד שִׁיְהִיָּה בִּידוֹ נִפְצִים, וְאֲנִי מְאֹד מִבְקֵשׁ אוֹתָךְ עַל זֶה
 שֶׁתִּשְׁמֹר מְאֹד עַל יְלָדֶיךָ, כִּי (חולין י.) חֲמִירָא סְפִנְתָּא מְאִיסוּרָא; וְזֶה לֹא
 מִשְׁחָק יְלָדִים, כִּי לְצַעֲרֵנוּ הָרַב כָּל שָׁנָה יְלָדִים מְאֹבְדִים אֶצְבָּעוֹת אוֹ
 עֵינַיִם רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, וּבְכִלְלֵי עֲלֵינוּ לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד עַל יְלָדֵינוּ עִם
 מִי הֵם מִתְחַבְּרִים וְכו', וְאֶנְחֵנוּ צָרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד עַל קִהְלָתְנוּ
 הַקְּדוּשָׁה שְׁלֹא יִתְעַרֵּב זֶר בְּקִהְלָתְנוּ וְכו', וְאֵין בְּד' אֲמוֹת שְׁלָנוּ שׁוֹם מְקוֹם
 לְתַמְהוּנִים וְכו', אוֹ אֱלִימִים וְכו', אוֹ מִסְמָמִים וְכו', וְצָרִיךְ תַּכְף וּמִיד
 לְגַרֵּשׁ אוֹתָם מֵהַד' אֲמוֹת שְׁלָנוּ, אֲנִי לֹא צָרִיךְ אֲנָשִׁים שְׁעוֹבְרִים עַל הַחֵק
 בְּשׁוֹם פָּנִים וְאָפֶן.

גַּם אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְקֵשׁ עֲכָשׁוּ בִימֵי הַשְּׂמִחָה שֶׁתִּהְיֶה הַפְּרָדָה
 מִחֲלֻטֹּת בֵּין גְּבָרִים לְבֵין נָשִׁים, שְׁזֶה עׇוֹן חֲמוּר מְאֹד מְאֹד, וְלֹא חֲמִירָא
 בְּעִלְמָא, כִּי הֵיִצֵּר הָרַע אוֹרֵב מְאֹד מְאֹד לְעַרֵב אֶת הַשְּׂמִחָה עַל יְדֵי קְלוֹת
 רֹאשׁ וְכו', הֵן בְּשׁוֹק פּוֹרִים, וְהֵן בְּשִׂמְחַת פּוֹרִים וְכו', שֶׁבָּשׂוּם פָּנִים
 וְאָפֶן שְׁלֹא יִתְעַרְבוּ גְּבָרִים וְנָשִׁים יַחַד.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמֹר אֶת קִהְלָתְנוּ, וְנִזְכֶּה שֶׁהַשְּׂכִינָה תִּשָּׁרָה
 בְּתוֹכֵנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חֹדֶשׁ מְבָרֵךְ

פ.א.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רִאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּצִיגָה ב' אָדָר א' ה'תשע"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב" תְּלִמִּידֵי "הַיֵּכָל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים
בִּ"בִּנְיָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

עָכְשׁוּ אֲנַחְנוּ נִכְנָסִים בְּחֻדְשֵׁי אָדָר חֻדְשֵׁי הַשְּׁמִיחָה, וְאָמַר הָרַב הַקְּדוֹשׁ
רַבִּי נַחוּם מִטְשֶׁרְנוֹבִיל זי"ע, מָה עֲנִין שְׂדִיקָא בְּחֻדֶּשׁ אָדָר שְׁמִיחִים
וְעֲלִיזִים? אֵלָּא "אָדָר" הֵם שְׁתֵּי תַבּוּת א' אֱלוֹפוֹ שֶׁל עוֹלָם שְׁסוּבָב עַל
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁמָלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, ד"ר הוּא מְלֶשׁוֹן דִּירָה,
שְׂכִיבִיכּוֹל הָאֵלֶּף שֶׁהוּא אֱלוֹפוֹ שֶׁל עוֹלָם דָּר עִמָּנוּ עַל יְדֵי תַקָּף הַשְּׁמִיחָה,
כִּי כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל שָׁשׁ וְשִׂמְחָה עַל יְדֵי זֶה נַעֲשֶׂה מְרַכְּבָה לְשְׁכִינַת עֲזוֹ
יִתְבָּרַךְ, כִּי עָקֹר הַשְּׁמִיחָה שֶׁל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל הוּא 'שְׁלֹא עֲשִׂנִי גוֹי' וְתַהֲלָה
לֵאל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל יָכוֹל לְשִׂמְחָה עִם זֶה, וְאִין שְׁמִיחָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִזֹּו
'שְׁלֹא עֲשִׂנִי גוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת' וְאָנוּ זֹוכִים לְהֶאֱמִין בּוֹ יִתְבָּרַךְ מְלֹא חַי
וְקַיִם, וּמִכָּל שֶׁכֶּן וְכָל שֶׁכֶּן שְׂזוּכִים לְקַיִם אֶת מִצְוֹתָיו הַקְּדוֹשִׁים שֶׁהֵם
רְצוֹנוֹתָיו, כִּי כָּל מִצְוָה וּמִצְוָה שֶׁצִּוָּה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא זֶה רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ,
וּבַעֲת שֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל מְקִיִּם מִצְוָה הוּא מוֹצִיא מִכַּח אֶל הַפַּעַל אֶת רְצוֹנוֹתָיו
יִתְבָּרַךְ, וְלָכֵן בַּעֲת שְׂאָדָם מְקִיִּם מִצְוָה הוּא צְרִיךְ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד, כִּי
לְהַפִּךְ הָמָן עֲמֶלֶק מְכַנִּים כְּפִירָה בְּאָדָם, כְּמוֹ שְׂכַתוֹב (שְׁמוֹת י"ז) "הִישׁ
הַיּוֹי"ה בְּקֶרְבָּנוּ אִם אֵין, וַיָּבֹא עֲמֶלֶק", הִרְגַּע שֵׁשׁ סַפְּקוֹת בְּאַמוּנָה כְּבֹר
עֲמֶלֶק נִמְצָא שְׂמָה, כִּי עֲמֶלֶק עוֹלָה כְּמִסְפֵּר סֵפֶ"ק, מְכַנִּים סַפְּקוֹת בְּאָדָם,
מְקַרֵּר אוֹתוֹ מְאַמְנָה הַקְּדוֹשָׁה, וְזֶה מֵה שְׁמִיכְנִים בְּאָדָם עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת
וּדְכָאוֹן, אֲבָל אִם אָדָם שָׁשׁ וְשִׂמְחָה בְּקִיּוֹם מִצְוֹתָיו הַקְּדוֹשִׁים, בְּזֶה הוּא
מֵרָאָה אֶת טַהֵר לִבּוֹ, כְּמוֹ שְׂאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת שְׁמִיחָה סִימָן א')
כְּשֶׂאָדָם עוֹשֶׂה מִצְוָה בְּשִׂמְחָה בִּידוּעַ שְׁלָבוֹ שְׁלָם עִם אֱלֹקָיו, וְלָכֵן תַּעֲשׂוּ
כָּל מֵה שְׁבִיכְלָתְכֶם כָּל שְׁתֵּי הַחֻדְשִׁים הָאֵלּוּ אָדָר רִאשׁוֹן וְאָדָר שֵׁנִי לַהֲיוֹת
רַק בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְתִשְׁתַּדְּלוּ לְרַקֵּד אַחֵר כָּל תַּפְּלָה וְתַפְּלָה שְׁזֶה מִנְהַג
אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד אַחֵר כָּל תַּפְּלָה וְתַפְּלָה שְׁמִתְפַּלְלִים אֶל

הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַשְּׁלוֹשׁ תַּפְלוֹת אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ח') זֶה מַחֲנֶה יִשְׂרָאֵל, כִּי כָּל זְמַן שֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל מִתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלוֹשׁ תַּפְלוֹת, עֲדִין הוּא נִמָּצֵא בְּמַחֲנֶה יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם ג' פְּרָסָאוֹת, אָבֵל תַּכְף וּמִיד אִם אָדָם מַחְסִיר חֵס וְשְׁלוֹם תַּפְלָה אַחַת וְכו', הוּא כֹּבֵד מִתְחִיל לַצֵּאת מִמַּחֲנֶה יִשְׂרָאֵל וְכו' וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁמוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ לְבוֹא לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיֵן דִּיקָא, וּמִתְאַחֵד עִם כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שֶׁבְּזֶה תְּלוּי כָּל הַגָּאֲלָה, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה ל"ח סִימָן ו') דּוֹר הַפְּלָגָה עַל יְדֵי שֶׁהָיוּ אוֹהֲבִים זֶה אֶת זֶה, לְפִיכָךְ נִשְׁתַּיֵּר מֵהֶם פְּלִיטָה, רוֹאִים אֶפְלוּ רְשָׁעִים כָּאֵלוּ אָבֵל הָיָה בֵּינֵיהֶם אַחֲדוּת, נִשְׁאָר מֵהֶם פְּלִיטָה, עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה מִדָּה טוֹבָה מְרַבֶּה כְּשִׁיְהוּדִים מְאֻמִּינִים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, מִתְאַחֲדִים יַחַד, בְּזֶה מְקַרְבִּים אֶת הַגָּאֲלָה, כְּמֵאמָרָם ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה צ"ח סִימָן ב') נַעֲשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶגְדָּה אַחַת, הִתְקִינוּ עֲצָמָן לְגָאֲלָה.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנֹזְכָה רַק לְשִׁמְחָה בְּשִׁתִּי חֲדָשִׁי אָדָר הָאֵלּוּ, וְעַל יְדֵי זֶה נִזְכָּה כֹּבֵד לְהַגְאֵל גְּאֻלַּת עוֹלָם.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצֵּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם

פ.ב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסִדְרַת תְּצֻהָ ז' אָדָר א' ה'תשע"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלִלְיוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" תִּלְמִידֵי "הַיֵּכֶל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

תֵּאֻמְנוּ לִי שְׂרָאוּי לָנוּ לְשִׁמְחָה כָּל יוֹם וַיּוֹם וּמִכָּל שָׁכֵן כָּל יוֹם הַשַּׁבָּת שֶׁאֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּקִהְלָה קְדוֹשָׁה כְּזוֹ חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה, הַקִּהְלָה הַקְּדוֹשָׁה שֶׁלָּנוּ הִיא יַחֲדָה בְּמִינָהּ, הֵן בְּמִדַּת הַחֶסֶד שֶׁהִטְבַּעְתִּי בָכֶם, שֶׁאֵין דְּבָר כְּזֶה בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ שִׁידָאָגוּ שֶׁלְכָל אֶחָד יִהְיֶה מֶה לֵּאכֹל, וּמִי שָׂרָק רָעַב אוֹ צָמָא הַכֵּל מוֹכֵן לוֹ בִּבְקָר בְּצִהָרִים וּבְעָרָב לֵאכֹל וְלִשְׁתּוֹת כְּאוֹת נַפְשׁוֹ, מִי שֶׁמַּע כְּאֵלָה, מִי רָאָה כְּאֵלָה, וְלִכֵּן רָאוּי לָכֶם לְשִׁמְחָה מְאֹד מְאֹד

עם הקהלה הקדושה שלנו, ואני מאד מאד מבקש את כלכם שתעזרו לי לפתח את הקהלה יותר ויותר, הכנסתי את עצמי עכשו יותר כדי לשפר את החנוך, הן אצל הבנים והן אצל הבנות וכו', אף שזה עבודה קשה מאד מאד, עם כל זאת אני עושה עכשו שנויים גדולים מאד לרווחת אנשי שלומנו, שהילדים שלנו יקבלו את החנוך הכי טוב, ואני רוצה להחליף מלמדים ומורות שיהיו הכי מצוינים שרק יש, אבל הכל תלוי בכם, אם תעזרו לי יהיה לכם טוב ולילדיכם יהיה טוב, ועקר העזר מה שאני צריך מכם שכל הורה ישמר על הילדים שלו, כי חנוך מתחיל בתוך הבית, זה לא ימלט שהבעל יהיה כעסן וכו', או אף פעם לא ילך לבית הכנסת להתפלל וכו', ואף פעם לא יפתח לא חמש, לא משניות, לא גמרא, וירצה שבנו יהיה גאון וכו', לא ימלט שהאשה תהיה כעסנית ותגבל את הפה שלה בקללות וכו', ולא תלך בצניעות בבית כלל, ומכל שכן בחוץ וכו', ותרצה שבתה תהיה כליל המעלות וכו', זה לא הולך ככה, חנוך מתחיל בבית, הילדים מחקים את ההורים, כמאמרם ז"ל (סכה נ"ו): שותא דינוקא בשוקא או דאבוה או דאימיה, מה שהתינוק מדבר בשוק, זה שמע או מהאבא או מהאמא, ואמרו (כתובות ס"ג). הינו דאמרי אינשי רחילא בתר רחילא אזלא כעובדי אמה כף עובדי ברתא; כמו שהאם מתנהגת כך הבת תתנהג, ולכן תעזרו לי לשנות את כל מערכת החנוך יותר ויותר, כדי שלא יהיה אצלנו נושרים, וכן שכל משפחה תקח מהמשרד קפת צדקה "קרן הצדיק", ויכניסו בכל יום ויום כמה פרוטות לצדקה, כי סוף כל סוף רק זה מה שישאר מאתנו, וזה מה שילווה אותנו, כמו שכתוב (ישעיה נ"ח ח') "והלך לפניך צדקך", ובכל ראש חדש שיביאו את קפת הצדקה אל המשרד, והם כותבים לי דו"ח בדיוק מי הביא את הקפה ומי לא וכו', ואין אתם יכולים לתאר ולשער מה אלו הפרוטות יעזרו לכם בעת שתצאו מזה העולם, כי אין עוד דבר ששורף ומבטל את כל הקלפות שברא האדם מעוונותיו כמו צדקה, כמאמרם ז"ל (תנא דבי אליהו רבה פרק י') אין לך סם חיים למלאך המות אלא מדת הצדקה בלבד, ולמה אדם לא נותן צדקה? כי חושב שצריך לתת בפעם

אחת סכום גדול, ומחמת שאין לו אזי יכול לעבר יום אחר יום ולא נותן צדקה, שזה מצות עשה כמו הנחת תפלין וציצית ומזוזה וכו', ואם האדם היה יודע שבזה שנותן בכל יום כמה פרוטות לצדקה קים מצות צדקה, היה שש ושמש לתת כל יום כמה פרוטות, ובפרט לפני התפלה שאמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא דף י.) רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי אמר דכתיב (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", וכן בעת האכל הוא דבר גדול מאד לתת צדקה, וכן בכל עת מצא, ובפרט קדם שיוצאים לדרך אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ל"א) צריכים לתן צדקה כדי שיהיה שמור על הדרך מכל מיני יסורים, ולכן אל יקל בעיניכם דבר זה, אלא בכל יום תרגילו את עצמכם להכניס כמה פרוטות בקפת הצדקה, ודיקא עם הפרוטות האלו אתם עוזרים לי להרחיב את פעלת הקהלה הקדושה שלנו שהיא חממה של אמונה, שתהלה לאל אין שבוע שלא יכנסו משפחה חדשה, וכן אין שבוע שלא יהיה בינינו שמחה בן או בת נולדים כן ירבו.

אני מאד מקוה להקדוש ברוך הוא שתכניסו את הדבורים האלו בתוך לבכם, ותקימו את רצוני, ותראו איזה קהלה יפה אנחנו נבנה פה שיהיה דגמא לכל העולם כלו איך שיהודים מכל העדות יכולים להתפלל תחת גג אחד, ואיך שאנשים עם רקע שונה מהזולת יכולים להשתנות יחד ולחיות ביחד בשמחה ובטוב לבב.

המאחל לכם שבת שלום

פג.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר תצוה י"ב אדר (שבת זכור) התשע"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי
שלומנו היקרים "חסדי ברסלב" תלמידי "היכל הקדש" הגרים
ב"יבנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

חסדי השם יתברך שהנה אנחנו נכנסים בשבת קדש שנקרא "שבת

זכור", כי בשבת זו קוראים את זכירת עמלק, ותקנו את זה חכמינו הקדושים לקרא את פֶּרֶשֶׁת זְכִירַת עַמְלֹק מֵה שֶׁעָשָׂה לָעַם יִשְׂרָאֵל סְמוּךְ לְפוּרִים, כי גם אז, הָמָן שֶׁהָיָה מְזַרֵעַ עַמְלֹק רָצָה לְחַסֵּל אֶת כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּלְבַסּוֹף הִכָּל נִהַפֵּךְ עַל רֹאשׁוֹ וְתָלוּ אוֹתוֹ עַל עֵץ, וּבִמְצוֹת זְכִירַת עַמְלֹק כָּלוּל כָּבֹר שֶׁעַם יִשְׂרָאֵל צָרִיכִים לִזְכֹּר אֶת אֲשֶׁר עָשׂוּ לָנוּ הָעַמְלָקִים בְּמִשְׁךְ אֲלָפִים שָׁנוֹת גְּלוּתָנוּ, אֲשֶׁר בּוֹדָאֵי בֹא יְבוֹא הַיּוֹם שֶׁנִּזְכֶּה לְרֹאוֹת בְּמוֹ עֵינֵינוּ בְּגִלּוּי שְׂכִינָה, וְאִיךְ אֲבָרְהָם יִקְרָא חֲזָרָה אֶת בְּנוֹ יִשְׁמָעֵאל וְכו', שִׁיעֲזָבוּ אֶת כָּל הַשְּׁטִיּוֹת וְהַדְמִיוֹנוֹת שֶׁלָּהֶם, וְכֵן יִצְחָק יִקְרָא חֲזָרָה אֶת בְּנוֹ עֲשׂוֹ וְכו', שִׁיעֲזָבוּ אֶת כָּל הַשְּׁטִיּוֹת וְהַדְמִיוֹנוֹת שֶׁלָּהֶם, שֶׁזֶּה תִּפְלָתֵינוּ בְּכָל יוֹם "לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כְּרוֹת יִכְרַתוֹן לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדִי, וְכָל בְּנֵי בֶשֶׁר יִקְרָאוּ בְּשִׁמָּה, לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אֶרֶץ, יִכִּירוּ וַיִּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל בָּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל לָשׁוֹן, לְפָנֶיךָ הַיְיָ" אֱלֹקֵינוּ יִכְרְעוּ וַיִּפְּלוּ וְלִכְבוֹד שְׁמֶךָ יִקָּר יִתְנֶה, וַיִּקְבְּלוּ כָּלָם אֶת עַל מַלְכוּתְךָ וְתַמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מִהֲרָה לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלָּךְ הִיא וּלְעוֹלָמִי עַד תַּמְלֹךְ בְּכָבוֹד", וַיַּעֲקֹב אֲבִינוּ יִקְבֹּץ יַחַד אֶת שְׁתֵּים עָשָׂר בָּנָיו, שֶׁהֵם כָּלֵל י"ב עֲדוֹת שֵׁשׁ בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל, וַיַּעֲשֶׂה שְׁלוֹם בֵּינֵיהֶם, וַיְכַלְלוּ בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְדוּד הַמֶּלֶךְ יִכְרַת אֶת זֶרַע עַמְלֹק לְגַמְרִי, וַיִּמְחְקוּ מִן הָעוֹלָם, וְאֵת זֶה עָלֵינוּ לִזְכֹּר טוֹב טוֹב, כִּי סוֹף כָּל סוֹף גְּאֻלָּתָנוּ קְרוֹבָה מְאֹד מְאֹד, אֲבָל אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְרֹאוֹת שֶׁלֹּא נִהְיָה מְאֹלֹ שְׁדוּחָקִים אֶת הַגְּאֻלָּה, כִּי אֵין עוֹד דְּבָר שֶׁמַּעֲכָב אֶת הַגְּאֻלָּה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר חֲנָם, וְלִכֵּן כָּל הַמִּצְוָה שֶׁל פּוּרִים זֶה רַק אֲהַבָּה אַחֲוָה וְרַעוּת, שֶׁזֶּה מְשֻׁלָּח מְנוֹת אִישׁ לְרַעְהוֹ וּמִתְנּוֹת לְאַבְיוֹנִים, שְׁאִישׁ אֶת רַעְהוֹ יֹאמֶר חֲזַק, וּבִפְרָט בְּקִהְלָתָנוּ אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ שִׁיְהִיָּה אַחֲדוּת וְאַהֲבָה גְּדוּלָּה בֵּין אָנָּשִׁי שְׁלוֹמָנוּ וְאַחַד לֹא יִקְטֹרֵג עַל הַשָּׁנִי, שֶׁעַל יָדֵי זֶה הוּא מְעוֹרֵר אֶת הַדִּינִים שֶׁל הָמָן עַמְלֹק יִמַּח שְׁמוֹ, שֶׁהַשֵּׁר שֶׁלֹּו זֶה הַסֵּמ"ך-מ"ם יִמַּח שְׁמוֹ, וְכִבֵּר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (חיי מוהר"ן סימן רצ"ב) הָעוֹלָם רָאוּי שִׁיתְמָהוּ עֲצָמָן עַל אֲהַבָּה שֶׁבִּינֵינוּ; וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְעַמֵּד חֲזַק בְּצוּרֵי שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל,

זֶה הַנִּקְדָּה עֲקָרִית שֶׁל "שַׁבַּת זְכוֹר", וְכֵן שֶׁל חַג הַפּוּרִים, שֶׁתְּהִיָּה בִּינֵינוּ אֲהָבָה גְּדוּלָּה מְאֹד מְאֹד, שֶׁזֶּה יִגְרַם שִׁמְחָה גְּדוּלָּה מְאֹד בְּכָל הָעוֹלָמוֹת.

אֲךָ בָּאתִי לַעֲוֹרֵר אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, יוֹם פּוּרִים הוּא יוֹם מְסָגֵל מְאֹד לַפֶּעַל אֲצֵל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כָּל מָה שֶׁצָּרִיכִים, כְּמֵאמָרם ז"ל (ירושלמי מְגִלָּה פֶּרֶק א' הֵלָכָה ד') כָּל הַפּוֹשֵׁט יָד נוֹתֵנִים לוֹ, וּפִרְשׁוּ הַצְּדִיקִים כָּל מָה שֶׁאָדָם מִבְּקֵשׁ בַּפּוּרִים, הוּא יִקְבֹּל, וְלָכֵן אִף שֶׁזֶּה מִצְוָה לְשִׁתּוֹת, עִם כָּל זֹאת צָרִיכִים לְזָכֹר מָה שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן כ"ו) שֶׁעַל יְדֵי שְׁכָרוֹת שׁוֹכְחִים אֶת כָּל הָאֲזָהָרוֹת שֶׁהִזְהִירוּנוּ מִשֶּׁה רַבֵּנוּ, וְכֵן שׁוֹכְחִים אֶת הָרַמ"ח מִצְוֹת עֲשֵׂה, עֵין שָׁם, וְלָכֵן מִסְפִּיק לְשִׁתּוֹת שְׁתִּים אוֹ שְׁלוֹשׁ כּוֹסוֹת וְלֹא יוֹתֵר, וְרוֹקְדִים וְרוֹקְדִים וְרוֹקְדִים, וּשְׂמִחִים וּשְׂמִחִים וּשְׂמִחִים, וּבִתְוֹךְ כֶּךָ בּוֹכִים וּמִבְּקָשִׁים אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּל מָה שֶׁצָּרִיכִים, אֲבָל הִרְגַע שֶׁאָדָם מִשְׁתַּכֵּר וְהוּא מְאַבֵּד אֶת הַשְׁוִי מִשְׁקָל שְׁלוֹ וְכו', וּמִכָּל שֶׁכֵּן כְּשֶׁמְזִיק לְהִשְׁנִי וְכו', בָּזָה הוּא מֵרָאָה שֶׁהוּא עֹדֵן רְחוֹק מְאֹד מְאֹד מִהַשְׁלָמוֹת, וְחָבֵל לִפְסֹס יוֹם קְדוֹשׁ כֵּזֶה שֶׁהוּא אֶפְלוּ יוֹתֵר גְּדוֹל מִיּוֹם הַכַּפּוּרִים, כְּמוֹכָא (תְּקוּנֵי זֵהר תְּקוּן כ"א) כִּי זֶה נִקְרָא יוֹם כַּפּוּרִים, שֶׁפּוּרִים יוֹתֵר גְּבוּהָ וְכו', וְלָכֵן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁזּוֹכֶה לְנַצֵּל אֶת יוֹם הַפּוּרִים בְּמִשְׁלּוֹחַ מְנוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ, וְאַחַד עוֹזֵר לְהִשְׁנִי, וּמִתְפַּיֵּס עִם הִשְׁנִי, כִּי בְיוֹם הַכַּפּוּרִים אִזּוּ הוּא תְּשׁוּבָה בֵּין אָדָם לְמָקוֹם, תְּשׁוּבָה מֵרָאָה, אֲבָל פּוּרִים הוּא תְּשׁוּבָה בֵּין אָדָם לְחֵבְרוֹ, תְּשׁוּבָה מֵאֲהָבָה, וְהֵמָּן עֲמֵלֵק שֶׁשָּׂרוּ הוּא הַסֵּמ"ך-מ"ם יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, מְאֹד מְאֹד מִפְּחָד מֵאַחֲדוֹת, כִּי כָּל עֲנִינוּ זֶה "הַפֶּרֶד וּמִשְׁל", וּמִסִּית וּמִדִּיחַ אֶת כָּלם אֶחָד נֶגֶד הִשְׁנִי, כִּי כָּל הָעֲנִיָּן שְׁלוֹ הוּא לְקַטְרֵג עַל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כְּמֵאמָרם ז"ל (מְגִלָּה י"ג:) לִיכָּא דִּידַע לִישְׁנָא בִישָׂא כְּהֵמָן; וְלָכֵן קַטְרֵג עַל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאָמַר (אֲסֵתֵר ג' ח') "יִשְׁנֵנו עִם אֶחָד מִפְּזָר וּמִפֶּרֶד בֵּין הָעַמִּים", וְלָכֵן עֲלֵינוּ לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ שֶׁבִקְהֵלְתָנוּ הַקְדוּשָׁה שֶׁמִּתְנַהֶגֶת עַל פִּי דַעַת רַבֵּנוּ ז"ל, שִׁיְהִיָּה אַחֲדוֹת וְאֲהָבָה גְּדוּלָּה מְאֹד, וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יִתְמַכּוּ וְיַעֲזֹרוּ, וְאֲנַחְנוּ כְּמוֹ מִשְׁפָּחָה אַחַת גְּדוּלָּה, וּמִי שֶׁלֹּא אוֹהֵב אֶת קְהֵלְתָנוּ, שֶׁיֵּצֵא מִפֶּה מָה שִׁיּוֹתֵר מֵהָר, אֲנַחְנוּ לֹא מְעַנִּינִים לְנַחֵשׁ שֶׁמִּתְחַבֵּא תַּחַת הַקֶּשׁ וְכו', שִׁיסְתוֹכֵב

בִּינֵינוּ וְכוּ', וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (פָּבֵא קָמָא כג): אָרֶס נָחַשׁ בֵּין שְׁנֵי
הוּא עוֹמֵד; וְאִם אֵתָּה שׁוֹמֵעַ אֶחָד מְדַבֵּר לְשׁוֹן הָרַע נִגְדֵּי הַקְּהֵלָה, דַּע לָךְ
שְׂזָה נָחַשׁ שֶׁהֶסֶם"ך-מ"ם רוֹכֵב עָלָיו, וְהוּא מְסַכֵּן מָאד.

וְלָכֵן אֲנִי מָאד מְבַקֵּשׁ שְׁלֵא יִהְיֶה שׁוֹם הַזְּקוּת בְּפוּרִים, אֲדַרְבֵּה! יִרְאוּ
אֶהְיֶה גְדוּלָּה בֵּין אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְיִרְקְדוּ בִּיחַד בְּמִשְׁךָ כָּל הַפוּרִים, וְהַעוֹלָה
עַל הַכָּל לְשֹׁמֵר עַל הַיְלָדִים, וְלִהְיוֹת אוֹתָם שְׁלֵא יִהְיֶה בִּינֵיהֶם הוֹלָלוֹת
וְהַזְּקוּת וְכוּ', וְזָכְרוּ הַיֵּטִב אֲשֶׁר חֲנוּךְ מִתְחִיל מִהַבִּית, כִּי הַיְלָדִים מְחַקִּים
אֶת הַהוּרִים, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סִפָּה ג"ו): שׁוֹתָא דִּינוּקָא בְּשׁוּקָא
אוּ דְאַבוּהּ אוּ דְאַיְמִיָּה, מַה שֶׁהִתִּינוּק מְדַבֵּר בְּשׁוּק, זֶה שָׁמַע אוּ מִהֶאֱבָא
אוּ מִהֶאֱמָא.

אֲנִי מָאד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּלֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מִקְּהֵלֹתֵנוּ הַקְדוּשָׁה, שְׁלֵא
תִקְחוּ אֶת הַדְּבָרִים בְּקִלּוֹת, כִּי אִם יִהְיֶה שְׁמִיחָה וְשִׁשׁוֹן בִּינֵיכֶם, וְכֵן תִּצְרְפוּ
אֶת הַיְלָדִים לְהַשְׁמִיחָה, נִזְכֶּה כָּבֵד לְרֵאוֹת בָּמוֹ עֵינֵינוּ בְּגִלּוּי שְׂכִינָה,
וּבְמַחֲזִית עֲמֶלֶק, וְנִגְאָל גְּאֻלַּת עוֹלָם, וְנַעֲשֶׂה טוֹבָה לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל וּלְכָל
הָעוֹלָם כָּלוּ, כִּי כֵּךְ מוֹבָא בְּזֵהָר (מִדְּרַשׁ הַנֶּעֱלָם זֶהר חֲדָשׁ נח כ"ג) אִי חֲדָא קְהֵלָה
אוּ חֲדָא כְּנִישְׁתָּא יִתְעוֹרוֹן בְּתִיּוּבָתָא מִיַּד אֲתִי בֶן דָּוִד; אִם קְהֵלָה אַחַת אוּ
בֵית הַכִּנְסַת אֶחָד יִתְעוֹרוּ בְּתִשׁוּבָה, מִיַּד בֶּן דָּוִד בָּא, וְלָכֵן אֲנִי רוֹצֵה מָאד
מָאד שְׂזָה יִהְיֶה דְרֹךְ קְהֵלֹתֵנוּ הַקְדוּשָׁה בִּיבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב.

הַמֶּאֱחָל לָכֶם שְׁבֶת שְׁלוֹם וּפוּרִים שְׂמִיחָה

פד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן פּוּרִים י"ד אָדָר ה'תשע"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלִילוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תִּלְמִידֵי "הַיְכָל הַקָּדֵשׁ" הַגָּרִים
בִּיבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב, הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

אֲךָ שְׁהַיּוֹם הוּא לֹא עֵת כְּתִיבָה, כִּי הַיּוֹם מְכַרְחִים עִם כָּל הַכּוֹחוֹת רַק

להיות בשמחה עצומה, ולהרבות בשמחה למעלה מכל הגבולות, וכפי ששמחים היום כן ישמחו כל השנה, ולכן צריכים מאד מאד לשמר שלא יכנס איזה עצבות ומרירות ודכאון בנו, אלא להיות רק בשמחה.

עם כל זאת בענין הפרשה מאיסורא וכו', אני מכרח לצאת בכותבת הגסה ולפרסם אשר דיקא חג הפורים שם לנו הסמ"ך-מ"ם מלכות "הצגה באולם הספורט", ואני מאד מאד מפחד שלא יצא מזה קלקול גדול מאד, כי יהיה ערבובי'א בין גברים לנשים, בין בנים לבנות, ולכן בשום פנים ואפן שאף אחד מאנשי שלומנו לא ילך לשם, כדי שיקים אצלנו מקרא שכתוב (דברים כ"ג) "כי הוי"ה אלקיך מתהלך בקרב מחנהך להצילך ולתת איביך לפניך והיה מחניך קדוש ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך".

זכרו היטב שהיום הזה זה היום שחכינו וקוינו על זה כל השנה, כי על יום הזה אמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי מגלה פרק א' הלכה ד') כל הפושט יד נותנים לו, ופרשו הצדיקים כל מה שאדם מבקש בפורים, הוא יקבל, ולכן אל תהיו בטלנים שלא יחליפו את הישועות אשר אתם צריכים לקבל היום, על ידי איזה הצגה מאיזה ליצן וכו', וכו', שמרו עליכם ועל נשותיכם ועל ילדיכם.

העקר היום הזה למסור את נפשו להיות רק בשמחה, ולרקד ולהרקיד את כל אחד ואחד בלי יוצא מן הכלל, כי השמחה היא הגאלה, כי אצלו יתברך נאמר (דברי הימים א' ט"ז) "עז וחדוה במקמו", והגאלה תהיה רק שנזכה להכלל בו יתברך, שיתגלה אלינו אשר אין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, כמו שאמר הנביא (ישעיה י"א ט') "כי מלאה הארץ דעה את הוי"ה כמים לים מכסים", וכתיב (שם נ"ב ח') "כי עין בעין יראו בשוב הוי"ה ציון", כי אז יהיה גלוי אלקות במדרגה עליונה כזו, עד שכל אחד יכיר את הקדוש ברוך הוא פנים אל פנים, ויוכל לדבר עמו יתברך כאשר ידבר איש אל רעהו, ולכן זכרו היטב שהיום הזה זהו היום שחכינו וצפינו אל זה כל השנה, ועל היום הזה אמר הנביא (ישעיה

כ"ה ט"ו) "וְאָמַר בַּיּוֹם הַזֶּה אֵלֶיכֶם זֶה קוֹיֵנוּ לוֹ וַיּוֹשִׁיעֵנוּ זֶה הָיוּ"ה קוֹיֵנוּ לוֹ נִגִּילָה וְנִשְׁמָחָה בִּישׁוּעָתוֹ", הֵינּוּ שִׁיְהִיָּה גְלוּי אֱלֻקוֹת וְהַתְּגָלוֹת כְּזוֹ, שְׁכָל אֶחָד יוֹכַל לְהִרְאוֹת עִם אֶצְבָּעוֹ הֵנָּה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁנִזְכָּה דִּיקָא בַּיּוֹם הַזֶּה לַפֻּעַל כָּל מָה שְׁצָרִיכִים לַפֻּעַל, וְהַעֲקָר לְהוֹרִיד אֶת הַשְׂכִּינָה לְמִטָּה מַעֲשָׂרָה טַפָּחִים, עַד שְׁכָלָם יִהְיוּ שְׂמֵחִים וְעֹלִיזִים.

הַמֶּאֱחָל לָכֶם פּוּרִים שְׂמִיחַ

פ.ה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֶר כִּי תִשָּׂא י"ז אָדָר הַתִּשְׁעִי"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל לִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תְּלִמִּידֵי "הַיֵּכָל הַקָּדֹשׁ" הַגָּרִים בְּ"בִנְיָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הָיוּ"ה עָלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

מָאָד מָאָד אָנִי מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שֶׁתִּתְחַזְּקוּ בַּיַּחַד וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יֹאמַר חֵזֶק, כִּי כִּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תְּנַחֲמוּמָא נֶצְבִּים) בְּנִהַג שְׁבַעוּלָם אִם נוּטֵל אָדָם אֲגָדָה שֶׁל קָנִים שְׂמָא יְכוּל לְשַׁבְּרָם בְּכַת אַחַת? וְאִלּוּ נוּטֵל אַחַת אַחַת אֶפְלוּ תִינוּק מִשְׁבְּרָן, וְכֵן אֶת מוֹצָא שְׂאִין יִשְׂרָאֵל נִגְאָלִין עַד שִׁיְהִיו כֻּלָּן אֲגָדָה אַחַת; וְזֶה הַצְּלַחַת קֵהֲלָתֵנוּ הַקְדוּשָׁה שֶׁתִּהְיֶה לְאֵל אֲנַחְנוּ מִשְׁתַּדְּלִים מָאָד מָאָד שִׁיְהִיָּה אַחֲדוּת וְאַהֲבָה בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי בְּאַמֶּת עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִשְׁבָּרִים וְגָלִים וְכוּ' וְכוּ', וְצָרִיכִים לְדוֹן אֶת כָּל אֶחָד לְכַף זְכוּת, כִּי אֵין אֶחָד יוֹדֵעַ מָה שְׁקוּרָה אֶצֶל הַשֵּׁנִי וְכוּ', וְלָכֵן אָנִי מָאָד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּלְכֶם, תִּתְחַזְּקוּ יַחַד וְתַעֲזְרוּ אֶחָד לְהַשְׁנִי בְּמָה שָׁרָק יְכוּלִים.

וְהֵנָּה חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (פְּסָחִים ו.) שׁוֹאֲלִין וְדוֹרְשִׁין בְּהִלְכוֹת הַפֶּסַח קֵדָם הַפֶּסַח שְׁלֹשִׁים יוֹם, וּמוֹבָא בְּשִׁלְחָן עֲרוּךְ (אַרְבַּח חַיִּים סִימֵן תַּכ"ט סְעִיף א') וּמִנְהַג לְקִנּוּת חֲטִים לְחֻלְקָן לְעִגִּיִּים לְצַרְךָ פֶּסַח; וְכַתֵּב הַמִּשְׁנָה

ברורה המנהג הזה הוא מנהג קדום מזמן הגמרא, ומוכא בירושלמי (פבא בתרא פרק א' הלכה ד') ויכולין בני העיר לכפות זה לזה בענין זה, הינו שכל אחד צריך להשתתף במעוה חטים וכו', ואלה המשתמטים עצמם מלתן קמח לעניים, יש עוון בידם; עין שם, ומוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ר"א) צדקה תציל מ'מות (משלי י') ראשי תבות מ'צ'ת', סגלה לחלי נופל רחמנא ליצ'לן, לפזר צדקה, כי (תהלים קי"ב) פזר נ'תן ל'אביונים, ראשי תבות נ'פ'ל', ומוכן מדברי רבנו ז"ל האלו שעל ידי שאדם נותן צדקה עבור מעוה חטים, נצול ממחלת הנפילה רחמנא לישזבן, וידוע שכל החלאים רעים מתחילים מהמח וכו', רואים מזה אם אדם נותן צדקה עבור מעוה חטים שיהיה מצוה לעניים, אזי ינצל מכל מיני חלאים רעים, וזה שיף לכל שנה ושנה, ולכן ראוי לכל בר ישראל לתרום עבור מעוה חטים, ועל ידי זה ינצל מכל מיני מחלות וחלאים רעים הבאים מהמח וכו' וכו'.

והיות שהשנה אני רוצה שיהיה לכל משפחה ומשפחה מאנשי שלומנו היקרים הגרים ביבנאל, סל מאד מוכבד עם כל מיני שפע, מצוה, יין, בשר, ודגים, וכל מיני מטעמים, ירקות, ומשקאות וכו' וכו', ולכן אם תוכלו לעזור לי לגייס אצל קרובי משפחתכם וכו', ואצל ידידיכם וחבריכם וכו', שכל אחד מהם יתרם מאה ושמונים ש"ח, עשר פעמים ח"י, כנגד עשר כחות שבנפש האדם, עבור מעוה חטים, וזה סגלה מאד מאד להתפטר מכל המחלות והחלאים רעים, והיה זה שכרי, שמצד אחד יהיה רפואה שלמה לכל אלו שמנדבים עבור קמחא דפסחא, ומצד שני שיהיה לכל משפחה מאנשי שלומנו הגרים ביבנאל, סל מכבדת מאד מאד שיהיה מספיק לכל החג.

[נא למסור את התרומות במשרדנו, ולקבל על זה קבלה].

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני

מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְכֶם שִׁיְהִי לָכֶם הַצְלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנוּ
תִּשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

פו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וִיקָהֵל י"ח אָדָר א' ה'תשע"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וִירָדְפוּ אֶל "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב"
הַגָּרִים בִּ"יבִנְאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב" הַיּוֹי"ה יִשְׂרָאֵל עֲלֵיהֶם שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

דַּעוּ לָכֶם שְׂבִנִיתִי אֶת הַקְּהֵלָה בְּיָזַע וּבָדָם, וּבְמִסִּירוֹת נַפֶּשׁ הַכִּי גְדוּלָּה,
וְאִבְדָּתִי אֶת הַכָּל וְכו', הָעֶקֶר לְהַקִּים אֶת הַקְּהֵלָה, וְלִכְנֹן אָנִי מְאֹד מְאֹד
מִבְקֵשׁ אֶת כָּלל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְשָׁמֵר מְאֹד מְאֹד עַל הַזְּמָנִים, מוֹתִיקִין
עַד שְׁעָה עֶשֶׂר זֶה תִּפְלָה לְכַתְּחֵלָה, מַעֲשֵׂר עַד שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה זֶה תִּפְלָה
בְּדִיעֵבָד, וְלִכְנֹן צָרִיכִים תָּמִיד לְהַקְפִּיד לְהַתְּפַלֵּל שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה לִפְנֵי שְׁתֵּים
עֶשְׂרֵה בְּצִהָרִים, כִּי אַחֵר כֵּךְ עוֹבֵר זְמַן תִּפְלָה, וְאָנִי לֹא רוֹצֶה שִׁיסְתוֹכְבוּ
אַחֵר כֵּךְ עִם טְלִית וְתִפְלִין פֹּה.

אָנִי מְכָרַח לְהַגִּיד לְכָלל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ קְהֵלָתֵנוּ הַקְּדוּשָׁה אֵינָה
הַפֶּקֶר, אָנִי לֹא יִתֵּן שִׁיסְתוֹכְבוּ פֹּה בְּטֵל, אוֹ שְׁלוֹמִידִים, אוֹ שְׁמִתְפַּלְלִים, אוֹ
שִׁישְׁנִים, אוֹ שְׁעוֹבָדִים, סֶתֶם לְבָלוֹת אֶת הַזְּמַן בְּלֹא כְּלוּם זֶה מוֹשֵׁב לְצִים,
כְּמֵאמָרָם ז"ל (אֲבוֹת פָּרָק ג') שְׁנַיִם שִׁישְׁבִים וְאֵין בִּינֵיהֶם דְּבָרֵי תוֹרָה, הָרִי
זֶה מוֹשֵׁב לְצִים, אֵין דְּבָר כָּזֶה שִׁיתְקַבְּצוּ קְבוּצָה שֶׁל בְּטָלָנִים, וִיפְטֹפְטוּ
כָּל הָעוֹלָה עַל רוּחָם, לֵאמֹר אֵין מְקוֹם בְּקֵהלָתֵנוּ, וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ
(קְדוּשִׁין מ"א). כָּל שְׂאִינוּ לֹא בְּמִקְרָא, לֹא בְּמִשְׁנָה, וְלֹא בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ, דוֹר
הַנָּאָה מִמֶּנּוּ, שְׁנֵאמַר (תְּהִלִּים א') וּבְמוֹשֵׁב לְצִים לֹא יֵשֵׁב אֵין עוֹד עֲבָרָה
כְּמוֹ לְשׁוֹרֵף אֶת הַזְּמַן בְּלֹא כְּלוּם, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (פְּתִחוּת נ"ט)
הַבְּטָלָה מְבִיאָה לִידֵי זְמָה, וְלִידֵי שְׁעָמוּם (שְׁגָעוֹן), בְּזֶה שְׂאָדָם הוֹלֵךְ בְּטֵל
הוּא פָּשוּט מִשְׁתַּגֵּעַ, וְאָנִי לֹא יִתֵּן אֶת זֶה שִׁירָאָה בְּקֵהלָתֵנוּ דְּבָר זֶה, זֶה

יותר מדי חשוב לי הקהלה שמסרתי את נפשי להקימה, ועדין אני מוסר את נפשי להחזיק את הקהלה.

ידוע שרבנו ז"ל הקפיד מאד מאד לא לעשן סיגריות, ולכן אני אוסר שבכל התחום של הבית הכנסת והכוללים שלא יסתובבו עם סיגריות, וכבר אמר מוהרנ"ת ז"ל "אם לא מציתים את רבנו ז"ל למה צריכים לנסע אליו"? ולכן שלא ימצא בכל המתחם של קהלתנו אחד שמעשן סיגריות, זה בזוי שם רבנו ז"ל.

עכשו בימי אדר הקדושים שהם ימי שמחה ראו להקפיד לרקד אחר כל תפלה, הן אחר שחרית, הן אחר מנחה, והן אחר ערבית, ולהיות מאד מאד שמחים ולרקד עם כלי זמר, ותהלה לאל יש לנו במה לשמח שאנחנו נמצאים בקהלה קדושה כזו, שאין לנו להתביש משם קהלה שבבועלם.

נא ונא שכל אחד מאנשי שלומנו יקח קפת צדקה "קרן הצדיק" מהמשרד, ובכל ראש חודש יביא את זה למשרד, ואני מקבל דוח מהמשרד על כל אחד שהביא את הקפה וכמה יש בה, כי אתם צריכים כלכם להשתתף בהוצאות השוטפות שעולה לקהלתנו הקדושה.

יעזור הקדוש ברוך הוא שקהלתנו תהיה דגמה חיה לכל עם ישראל.

שוב פעם אני מבקש, אחר שתים עשרה שלא ימצא אחד עם טלית ותפלין, זה גורם חלול השם ובזוי שם רבנו ז"ל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

פז.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֶר כִּי תִשָּׂא י"ט אָדֶר הַתּשַׁע"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב" תִּלְמִידֵי "הַיֵּכָל הַקֹּדֶשׁ" דֵּי בְּכָל אֶתֶר
וְאֶתֶר, הַיּוֹי"ה יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

מָאד מָאד אָנִי מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, תִּרְאוּ לְהִתְחַזֵּק
בִּיָּתֶר שְׂאֵת וּבִיָּתֶר עֹז רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאֵל תְּנִיחוּ אֶת הָעֲצָבוֹת
אֲצִלְכֶם כְּרָגַע, וּכְבָּר אֲמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן קפ"ט) עֲקָר
נְשִׁיכַת הַנֶּחֱשׁ הוּא עֲצָבוֹת וְעֲצָלוּת, וְלִכֵּן צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת
שְׁבָעוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאֵז עַל יְדֵי זֶה נִתְרַחֵב לוֹ דַּעְתּוֹ וּמִחְשַׁבְתּוֹ,
כְּמוֹ שֶׁאֲמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן י') מֶה שְׁבָנִי אָדָם רַחוּקִים
מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מִחֲמַת חֶסֶד וְיָשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יָשׁוּב
הַדַּעַת? כִּי חֶסֶד מִהַשְׁמִיחָה, וְלִכֵּן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה וְאֵז
תִּזְכּוּ לְגִדְלוֹת הַמַּחֲיָה וּכְבָּר לֹא יִחְסֹר לָכֶם שׁוֹם דְּבָר, וְעַם שִׁמְחָה יְכוּלִים
לְהוֹלִיךְ אֶת הַמִּחְשָׁבָה כְּמוֹ שְׂרוּצִים, כִּי בְּשִׁמְחָה אוֹתִיּוֹת מִחְשָׁבָה,
כְּשֶׁאָדָם תָּמִיד שֵׁשׁ וְשִׁמְחָה, אֵזִי מִחְשַׁבְתּוֹ בַּעוֹלָם הַחֲרוּת, וְלִכֵּן אָנִי
מָאד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם תַּעֲשׂוּ כָּל מֶה שְׁבִידְכֶם לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה, וְאֵל תִּתְּנוּ
שְׁהֲעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן יִתַּפֵּס אֶתְכֶם.

אָנִי מָאד מָאד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם שְׁעַכְשׁוּ תַּכְנִיסוּ עֲצָמְכֶם לַעֲזֹר לִי
בְּהַמְבָּצֵעַ שֶׁל "קִמְחָא דְּפִסְחָא", שְׂאֵין עוֹד מַצּוֹה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֹּל מְלַעֲזֹר
לְעַנְיִים לְצָרִכִּי חַג הַפִּסַּח, וּכְמוֹכָא בְּשִׁלְחַן עֲרוּךְ (אַרְחַ חַיִּים סִימָן תכ"ט סְעִיף
א') וּמִנְהֵג לְקִנּוּת חֲטִים לְחִלְקֵן לְעַנְיִים לְצָרֶךְ פִּסַּח; וְכֵתֵב הַמְשָׁנָה בְּרוּרָה
הַמְנַהֵג הַזֶּה הוּא מְנַהֵג קְדוּמֵן מִזְמַן הַגְּמָרָא, וּמוֹכָא בִּירוּשְׁלָמִי (פְּבָא בְּתָרָא
פָּרָק א' הִלְכָה ד') וִיכוּלִין בְּנֵי הָעִיר לְכַפּוֹת זֶה לָזֶה בַּעֲנִיָּן זֶה, הֵינּוּ שְׁכָל
אֶחָד צָרִיךְ לְהַשְׁתַּתֵּף בְּמַעוֹת חֲטִים וְכו', וְאֵלֶּה הַמַּשְׁתַּמְטִים עֲצָמָם מִלִּתֵּן
קִמַּח לְעַנְיִים, יֵשׁ עוֹוֹן בִּידָם; עֵינִ שָׁם, וּמוֹכָא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי
מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ר"א) צִדְקָה תִּצְלִל מ' מוֹת (מִשְׁלִי י') רָאשֵׁי תִבּוֹת מ' צ' ת',
סְגָלָה לְחִלִּי נוֹפֵל רַחֲמָנָא לִיִּצְלֵן, לְפָזֶר צִדְקָה, כִּי (תְּהִלִּים קי"ב) פִּזֹּר נִיתָן

לְאַבְיוֹנִים, רָאשֵׁי תְבוֹת נִפְלִי, וּמוֹכֵן מְדַבְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל הָאֵלּוּ שֶׁעַל יְדֵי שְׁאָדָם נוֹתֵן צְדָקָה עֲבוּר מַעוֹת חֲטִים, נֶצוּל מִמַּחֲלַת הַנִּפְיִלָּה רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, וַיְדוּעַ שְׁכָל הַחֲלָאִים רָעִים מִתְחִילִים מִהֵמָּח וְכו', רוֹאִים מִזֶּה אִם אָדָם נוֹתֵן צְדָקָה עֲבוּר מַעוֹת חֲטִים שֶׁיְהִיָּה מַצוֹת לְעֲנִיִּים, אֲזִי יִנָּצֵל מִכָּל מִינֵי חֲלָאִים רָעִים, וְלִכֵּן בְּזֶה שְׁאַתֶּם תַּעוֹרְרוּ נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל שֶׁיִּנָּדְבוּ לְהַמְשִׁיר מֵאָה וּשְׂמוֹנִים ש"ח עֲבוּר סֵל לְחֵלֶק לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַגָּרִים בִּיבְנֵאֵל לְקִרְאָת חַג הַפֶּסַח, זֶה יְהִיָּה לִי לַעֲזֹר גְּדוֹל מְאֹד, וְכָל תְּרוּמָה שֶׁרַק תִּתְּרִימוּ אֲנָשִׁים, תִּבְיֹאוּ לְהַמְשִׁיר וּתְקַבְּלוּ קִבְּלָה עֲבוּר זֶה, כִּי הַשָּׁנָה אֲנִי רוֹצֶה לְחֵלֶק לְכָל מְשֻׁפְּחוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בִּיבְנֵאֵל שֶׁפַּע גְּדוֹל שְׁאֵף פַּעַם לֹא הָיָה שֶׁפַּע כְּזוֹ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָכֶם שְׁאֵף פַּעַם לֹא תִדְעוּ מֶה זֶה מַחֲלוֹת וְחֲלָאִים רָעִים, וְתִהְיֶה אַתֶּם וְכָל מְשֻׁפְּחוֹתְכֶם בְּרִיאִים וְשְׁלָמִים, וְיְהִיָּה אֲשֶׁר וְעֲשֹׂר בְּבִיתְכֶם תָּמִיד, אֶקְנֶה שְׁתַּכְנִיסוּ עֲצֻמְכֶם בְּהַמְצוּהַ הַקְדוּשָׁה הַזֹּאת לְהַתְרִים בְּנֵי אָדָם עֲבוּר מַעוֹת חֲטִים, וְיְהִיָּה זֶה שְׁכָרִי שְׁזַכִּיתִי נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל עִם צְדָקָה אֲמִתִּית.

הַמֵּאחֵל לָכֶם שִׁבְת שְׁלוֹם

פ.ח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שִׁבְת קֹדֶשׁ לְסִדֵּר וִיקָהֵל כ"א אָדָר א' ה'תשע"ד.
שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלִּיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" הַגָּרִים בִּיבְנֵאֵל עִיר בְּרִסְלָב" הַיּוֹי"ה
עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

הַיּוֹם הַהֵלּוּלָא שֶׁל הָרַבִּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיזֶעֶנְסֶק זי"ע, שֶׁרַבְּנוּ ז"ל הִפְלִיג מְאֹד מְאֹד בְּמַעֲלָתוֹ, וַיְדוּעַ אֵיךְ שֶׁהוּא הַקְפִּיד מְאֹד מְאֹד עַל תַּלְמִידָיו שֶׁיְהִיּוּ בִּיחָד בְּאַהֲבָה אַחְוָה וְרַעוּת, וְהַזְהִיר אוֹתָם עַל זֶה מְדִי פַּעַם בְּפַעַם, וּפַעַם אַחַת שָׂאֵל אוֹתוֹ אַחֲרֵי הַקְדוּשׁ הָרַבִּי רַבִּי זוּשָׁא מֵאַנְפּוֹלִי, אַחֲרֵי הַקְדוּשׁ אֵיךְ אֵתָּה מַצְלִיחַ לַעֲשׂוֹת כָּל כֶּךָ הָרַבֶּה מוֹפְתִים שְׂדוּד הַטֶּבַע

שְׁלֹא נִשְׁמַע כְּמוֹתוֹ? עֲנֵה וְאָמַר אֲנִי הִכְנַסְתִּי בֵּין אַנְשֵׁי שְׂיֵהִיָּה בִּינֵיהֶם כָּל כֹּךְ הִרְבֵּה אֶהְבֵּה וְאַחֲדוֹת וּבָזָה אֲנִי מִצְלִיחַ אֶת דִּרְכִּי, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְקֵשׁ אֶת כָּלֵל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמִינוּ יְסוֹד גָּדוֹל בִּקְהֻלָּתָנוּ הַקְדוּשָׁה לְהַחֲזִיק אֶת עֲצָמֵנוּ בְּיַחַד, וְאֲנִי רוֹצֵה שְׁלֹא יֵרָאֶה וְלֹא יִמָּצֵא בִּינֵינוּ אֶפְלוּ אֶחָד שֶׁמִּדְּבַר לְשׁוֹן הָרַע וּרְכִילוֹת וְכוּ' אֶחָד עַל הַשָּׁנִי, זֶה אֲסוּר לִהְיוֹת אֶצְלָנוּ בְּשׁוּם פְּנִים וְאַפֵּן, כִּי עֲנִינֵנוּ זֶה רַק אֶהְבֵּה אַחֲדוֹת וְרַעוּת, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יַעֲזֹרוּ.

אַתֶּם צְרִיכִים לְרַקֵּד כָּל יוֹם וְיוֹם, וּבִכְפֹּרֶט בְּשִׁבְת קֹדֶשׁ עַל נַעַם חֻלְקָנוּ עַל "אֲשֶׁר בִּנְחָל" שֶׁם גּוֹרְלָנוּ, שְׁאַנְחָנוּ מִקְרָבִים אֶל רַבִּי כְּזֶה, רַבִּי שְׁמִשְׁמַח אוֹתָנוּ, רַבִּי שְׁמִכְנִיס בָּנוּ אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, רַבִּי שְׁפוֹתַח לָנוּ אֶת הָעֵינִים לְרֹאוֹת בְּגִדְלָתוֹ יִתְבָּרֵךְ, רַבִּי שְׁפוֹתַח לָנוּ אֶת הַפֶּה לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלָכֵן רָאוּ שִׂישְׁרָה בִּינֵיכֶם רַק הַשְׁמָחָה, וְתָמִיד יִשְׁמַע רַק קוֹל שִׁשׁוֹן וְקוֹל שְׁמָחָה מִכְתְּלֵי הַבַּתִּי כְּנִסְיוֹת וְהַבַּתִּי מִדְּרָשׁוֹת שְׁלָנוּ.

הַרְבֵּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיזְעַנְסֵק אָמַר (נַעַם אֱלִימֶלֶךְ שְׁמוֹת), כְּשֶׁרוֹצִים לְהַכְנִיעַ אֶת הַקְּלָפָה הַמְּסוּבֶכֶת אֶת הָאָדָם צָרִיךְ לִהְיוֹת בְּשְׁמָחָה, כִּי כִּשְׁהוּא שְׂמַח אֵין שֵׁם עֲצָבוֹת וְתוֹגָה, כִּי כִּשְׁזָה קָם זֶה נוֹפֵל, וְלָכֵן צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ לִהְיוֹת רַק בְּשְׁמָחָה, וְזֶה מִבִּיא לוֹ מַחְשָׁבוֹת נְקִיּוֹת, וְזֶה כָּל עֲבוֹדָתוֹ שֶׁל הַצַּדִּיק שְׁמַחְדִּיר שְׁמָחָה בְּאַנְשֵׁיו, וְהַצַּדִּיק בַּעֲצָמוֹ לֹא פּוֹעֵל אֶצְל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מֵה שְׁרוּצָה לַפֶּעַל רַק עַל יְדֵי מִדַּת הַשְׁמָחָה שִׂישׁ בּוֹ, כִּי בְּזֶה שְׁהוּא שְׂמַח הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּרַחֲמָיו עוֹשֶׂה לוֹ רְצוֹנוֹ, וְלָכֵן אֲנִי מִבְקֵשׁ אֶת כָּלֵל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמִינוּ לִהְיוֹת רַק בְּשְׁמָחָה, וּלְהִרְחִיק אֶת הָעֲצָבוֹת לְגִמְרִי.

נָא וְנָא רָאוּ לְצִיַּת אֶת רַבְּנוּ ז"ל שֶׁהִזְהִירָנוּ לֹא לַעֲשֹׂן סִיגָרִיוֹת שְׁזֶה מַזִּיק לְגוֹף וּלְנֶפֶשׁ, וְכֵן לֹא לְשִׁתּוֹת שׁוּם מִשְׁקָה הַמְּשֻׁכָּה, שְׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ו) שְׁאָדָם שׁוֹתֶה לְשִׁכָּרָה הוּא שׁוֹכַח אֶת הַמִּצְוֹת שְׁצִוָּנוּ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלָכֵן אֲנִי מְזַהֵיר שְׁלֹא יִמָּצֵא אֶחָד בְּסִבִּיבְתָנוּ שֶׁמִּעֲשֵׂן סִיגָרִיוֹת, כִּי בְּזֶה הוּא עוֹשֶׂה צָחוּק מִרַבְּנוּ ז"ל.

וְעַל כָּלֵם רָאוּ לְהִתְפַּלֵּל אֶת כָּל הַתְּפִלוֹת שֶׁחֲרִית מְנַחֶה עֲרִבִית

בַּמִּנְיָן דִּיקָא, וְלִפְנֵי כָּל תַּפְלָה לְתַת פְּרוּטָה לְצִדְקָה, שְׂאִין לְמַעֲלָה מְזָה, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן ב') שֶׁעַל יְדֵי צִדְקָה בִּפְרֻט צִדְקָה לִפְנֵי הַתַּפְלָה, אָדָם מְבַטֵּל מִמֶּנּוּ אֶת כָּל מִינֵי מַחֲשָׁבוֹת זְרוֹת שְׁנִדְבָקוּ בּוֹ מִחֲמַת עֲוֹנוֹתָיו הַמְרַבִּים עַל יְדֵי פְּגָמֵי הַבְּרִית שְׁלוֹ, תַעֲשֹׂו לְעֶצְמָכֶם חֶק וְלֹא יַעֲבֹר שְׁלִפְנֵי כָּל תַּפְלָה מְכַנִּיסִים כַּמָּה פְּרוּטוֹת לְצִדְקָה שֶׁעַל יְדֵי זֶה תַּפְלָתוֹ שֶׁל אָדָם נִתְקַבֵּל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁפִּיעַ עָלֵיכֶם דַּעַת וְשֹׁכֵל שְׁתַּזְכּוּ לְשִׁמּוֹחַ שְׂאֵתֶם מִקְרָבִים אֶל רַבֵּנוּ ז"ל, וְלֹא מְטַעִים אֶת עֶצְמָכֶם, אֲשֶׁרִינוּ מֶה טוֹב חֲלָקֵנוּ מֶה נַעֲשִׂים גּוֹרְלָנוּ וּמֶה יִפָּה יִרְשָׁתֵנוּ.

הַמֵּאחֵל לָכֶם שִׁבְת שְׁלוֹם

פ.ט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וִיקָהֵל-פְּקוּדֵי כ"ד אָדָר הַתּשַׁע"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל כָּל לֵוִיֹּת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" הַגָּדוֹל ב' יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הוֹי"ה עָלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

יֵשׁ מֵאֲמַר הַחֶכֶם "הַהִכָּרַח אִם לֹא יִשְׁבַּח לֹא יִגְנֹה" אֲנִי מְכָרַח לְהוֹדִיעַ לָכֶם דְּבַר מְאֹד נֶחֱוֹץ שֶׁלֹּא תִפְּלוּ בְּפֶח יָקוֹשׁ וְכו'.

נִפְתַּח מִשְׁרַד תּוֹנוֹךְ שֶׁל קָרְקָעוֹת וְדִירוֹת עַל הַכְּבִישׁ הָרָאשִׁי, וְכֵן יֵשׁ אֶחָד צִרְפָּתִי שְׂאוֹמֵר שְׁבוּנָה שְׁכוּנָה אָבֵל הַכֹּל עוֹרְבָא פָּרַח, וְלִכֵּן אֲנִי מְבַקֵּשׁ מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ תִּזְהָרוּ מְאֹד לֹא לְהִתְקָרֵב אֲלֵיהֶם כִּי אֵתֶם שְׂמִים אֶת הַכֶּסֶף שְׁלָכֶם עַל קֶרֶן הַצָּבִי וְאֵל תִּהְיוּ מֵהַצּוֹעֲקִים וְאִינֶם נַעֲנִים.

וְאֵגֵב אֲנִי מְכָרַח לְהוֹדִיעַ לְכָלכֶם שֶׁכָּל הַשְּׁטַח מִמּוֹל הַבַּיִת הַכִּנְסָת הַגָּדוֹל שֶׁיֵּךְ לִי, וְלִכֵּן חָבֵל שְׁמִישָׁהוּ יִשְׁקִיעַ אֶפְלוּ פְּרוּטָה אַחַת כִּי הַכֹּל יִלָּךְ לוֹ לְאַבּוֹד רָאוּ כִּי הִזְהַרְתֶּם!

וְאֵגֵב לִפְנֵי שְׁמִישָׁהוּ קוֹנָה שְׁטַח לְבָנִיָּה טוֹב שִׁיְהִיָּה בְּקֶשֶׁר עִם

הַמְשָׁרֵד כִּי לְאַחֲרוֹנָה מְכָרוּ לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׂטַח וְלִבְסוֹף נִתְגַּלָּה שֶׁהַכֹּל
הָיָה שְׁקָר וְאִבְדּוֹ אֶת כֶּסֶף לְגַמְרֵי כִּי נִתְגַּלָּה שֶׁהַשְׂטַח אֵינָה לְבִנְיָה, אוֹ
יֵשׁ עַל זֶה שְׁעִבּוּדִים וְכו', וְלָכֵן תִּזְהָרוּ מְאֹד לֹא לִפְלַל בַּפֹּחַ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמְרֵנוּ מִכָּל מִינֵי רַמָּאִים וְצָבוּעִים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

צ.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי כ"ה אָדָר א' ה'תשע"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל לִילוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב "הַגָּרִים בִּיבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב" הַיּוֹ"ה
עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאֵמֶת אָנִי לֹא יוֹדֵעַ אֵיךְ לִפְנוֹת אֲלֵיכֶם, כִּי אָנִי מְאֹד מְאֹד מִתְבַּיֵּשׁ
שֶׁהִגַּעְתִּי לְמַצֵּב כְּזֶה שְׂאֲנִי צָרִיךְ לִבְקֹשׁ מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שִׁיעֲזָרוּ לִי לְצֵאת
מִהַסְבֵּךְ וְהַפַּח וְכו', שֶׁהִסְתַּבַּכְתִּי וְנִפְלַתִּי אֵלָיו, שְׂאֲנִי חַיֵּב חוֹבוֹת פְּרֻטִּים
לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים שֶׁהָלוּ לִי כֶסֶפִּים וְכו', אֲבָל מִצַּד שְׁנֵי אָנִי מְכָרָח
לְהוֹדוֹת לְכָל אֱלוֹ מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שִׁיעֲזָרוּ לִי, וְכֵן שִׁיעֲזָרוּ לִי, וְאֵין מְלִים
בְּפִי לְהוֹדוֹת לָהֶם עַל גְּדֹל הַחֶסֶד שֶׁעוֹשִׂים אִתִּי, וְאֵל תִּשְׁכַּחוּ שֶׁכָּל הָעוֹלָם
כְּלוּ עוֹמֵד רַק עַל חֶסֶד, וְאֵת זֶה הַחֲדָרְתִּי בַקְּהֵלְתָנוּ הַקְדוּשָׁה שֶׁהִיא חֲמֻמָּה
שֶׁל אֱמוּנָה שְׁנַעֲשָׂה חֶסֶד אֶחָד עִם הַשֵּׁנִי, כִּי כֵךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים
(יְלֻקוֹט רוֹת רַמְז' תר"ב) גְּדוֹל כַּחַן שֶׁל גּוֹמְלֵי חֲסִידִים שְׂאֵין חֲסִים לֹא בְּצִלִּי
כִּנְפֵי הָאָרֶץ, וְלֹא בְּצִל כִּנְפֵי הַשָּׁחַר, וְלֹא בְּצִל כִּנְפֵי הַשֶּׁמֶשׁ, וְלֹא בְּצִל כִּנְפֵי
הַכְּרוּבִים, אֲלָא בְּצִלּוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַחֶסֶד שְׂאֶחָד עוֹשֶׂה
עִם הַשֵּׁנִי זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ, כַּמֵּאֲמָרם ז"ל (יְלֻקוֹט יִשְׁעִיָּה
רַמְז' תַּקכ"ב) אָמַר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא חֲבִיב עָלֵי חֶסֶד שְׂאֵתֶם גּוֹמְלִים זֶה
לְזֶה מִכָּל הַזִּבְחַ שְׁזָבַח שְׁלָמָה לְפָנָי, וְלָכֵן אָנִי מְאֹד מְאֹד מִבְקֹשׁ אֶתְכֶם
שֶׁתַּעֲשׂוּ חֶסֶד אֶחָד עִם הַשֵּׁנִי, וְרָצִיתִי שֶׁכָּל אֶחָד שִׁישׁ לוֹ יִכְלֹת לִפְתַּח
עֶסֶק, יִפְתַּח עֶסֶק וְיִתְפָּרֵנס בְּכָבוֹד, וְכֵן שִׁיעֲסִיק גַּם אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ,

כַּמְאַמְרֵם ז"ל (בְּרָכוֹת ג'): כְּשֶׁנִּכְנְסוּ חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל אֶל דֹּד הַמֶּלֶךְ וְאָמְרוּ לוֹ עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל צְרִיכִים פִּרְנָסָה, אָמַר לָהֶם לָכוּ וְהִתְפַּרְנְסוּ זֶה מִזֶּה, וְלָכֵן רָאוּ לְפָרְגָן אֶחָד לְשָׁנִי וְלַעְזֹר אֶחָד לְשָׁנִי, שֶׁזֶּה יִסּוֹד גָּדוֹל לְחֶסֶד, וּבִכְלָל טוֹב מְאֹד שֶׁתְּקִימוֹ מֵה שְׁאוּמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (אָבוֹת פָּרָק ב') טוֹב תּוֹרָה עִם דֶּרֶךְ אֶרֶץ שִׁיגִיעַת שְׁנֵיהֶם מִשְׁכַּחַת עֶוֹן, וּפֶרֶשׁ הָרַב הַקְדוּשׁ מְטַשְּׁעִרִין זִי"ע "מִשְׁכַּחַת" פֶּרוּשׁוֹ לְשׁוֹן שְׁכַחָה, אִם אָדָם עָסוּק לְהֵבִיא פִּרְנָסָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ וְהוֹלֵךְ לַעֲבֹד, וְכֵן קוֹבֵעַ עֲתִידִים לְתוֹרָה, וּמִתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלוֹשׁ תְּפִלוֹת שְׁחִירֵית מִנְחָה עֶרְבִית בְּמִנְיֵן דִּיקָא, הוּא כָּל כֶּף עָסוּק עַד שֶׁשׁוֹכַח לְחֹטָא, כִּי כֶּף חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (פְּתֻבוֹת נ"ט): הַבְּטָלָה מְבִיאָה לִידֵי שַׁעֲמוֹם (שְׁגֵעוֹן) וְלִידֵי זְמָה, כִּי רַב אֱלוֹ שֶׁשְּׁטוּפִים בְּנֶאֱוָף וְכו', אוֹ בְּשִׁכְרוּת וְכו', אוֹ לֹקָחִים סְמִים וְכו', הַכֹּל בָּא מִהַבְּטָלָה שְׁאִין לָהֶם מַה לַּעֲשׂוֹת, יוֹשְׁבִים בְּתוֹךְ הַבֵּית מְשַׁעֲמָמִים וְכו' וְכו', עַד שֶׁעוֹשִׁים שְׁטִיּוֹת וְכו', אוֹ שׁוֹתִים לְשִׁכְרָה וְכו', אוֹ לֹקָחִים סְמִים וְכו', אוֹ צוּפִים בְּאִינְטֶרְנֵט בְּכָל הַלַּלְלוֹךְ וְהַזְבֵּל הַמִּגְעִיל וְכו', וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (אָבוֹת דְּרַבִּי נְתָן פָּרָק י"א) אִין אָדָם מִת אֱלָא מִתּוֹךְ הַבְּטָלָה, כִּי רַב אֱלוֹ שְׁמִתָּאֲבָדִים רַחֲמָנָא לִיַּעֲלֵן זֶה בָּא מִרַב בְּטָלָה, שְׁאִין לָהֶם מַה לַּעֲשׂוֹת וְכו', אָבָל אִם אָדָם יִהְיֶה תָּמִיד עָסוּק, אוֹ שִׁילֵךְ לִישׁוֹן, אוֹ שִׁיאֲכַל, אוֹ שִׁיתְּפַלֵּל בְּמִנְיֵן, אוֹ שִׁילְמַד תּוֹרָה מִקָּרָא מִשְׁנָה גְּמָרָא מִדְּרָשׁ וְכו', אוֹ שִׁיעֲבֹד, אוֹ שִׁיצֵא לְהַפְצָה וִיקָרֵב רַחֲוּקִים וְכו' וְכו', אָדָם כֵּזֶה תָּמִיד יִהְיֶה עָסוּק וְלֹא יִהְיֶה לוֹ זְמַן לְכָלוּם, אֲשֶׁרִי אָדָם שְׁאִינוֹ מְטַעָה אֶת עַצְמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם, כִּי בִּפְרוּשׁ גָּלָה לָנוּ רַבֵּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן שִׁיחָה נ"א) אֶת זֶה תִּקְבְּלוּ מִמֶּנִּי שְׁלֹא יִטְעָה אֶתְכֶם הָעוֹלָם, כִּי הָעוֹלָם מְטַעָה מְאֹד, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם אֵל תִּהְיוּ בְּטָלָנִים רְאוּ מַה לְּפָנִיכֶם אֵל תִּסְתַּוְּבֻּכוּ בְּטַל, רְאוּ לִהְיוֹת זְרִיזִים בְּכָל מַעֲשֵׂיכֶם, וְאִזְּ הַבְּרָכָה תִּהְיֶה מְצוּיָה בְּבִתְיֶכֶם.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם

צ.א.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שְׁבַת קֹדֶשׁ לְסֹדֶר תְּזַרִיעַ כ"ו אָדָר ב' ה'תשע"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶת כָּל לִלְיוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב" הַגָּרִים ב' יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב" הַיְי"ה יִשְׁרָה
עֲלֵיהֶם שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

מָאָד מָאָד אָנִי מִבְקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁיִזְהִירוּ אֶת נְשׁוֹתֵיהֶם
וּבְנוֹתֵיהֶם שְׁלֹא יַעֲמְדוּ בִּפְתַח הַבַּיִת הַכְּנֻסָּת, כִּי נַעֲשֶׂה שָׁמָּה עֲרֻבוּכֵי־אֵין
בֵּין גְּבָרִים וּבֵין נָשִׁים שְׁזֵה קִלּוֹת רֹאשׁ גָּדוֹל מָאָד, וְכִבֵּר אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (סֵפֶה מ"א:) שְׁבָבִית הַמִּקְדָּשׁ תִּקְנוּ תִקְוֹן גָּדוֹל שְׁהַנָּשִׁים יוֹשְׁבוֹת
מִלְמַעְלָה וְהָאֲנָשִׁים לְמַטָּה, כְּדֵי שְׁלֹא יָבוֹאוּ לְיַדֵּי קִלּוֹת רֹאשׁ, וְזֵה הִיָּה
עוֹד בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ כְּשֶׁהַשְּׁכִינָה הִיָּתָה שׁוֹרָה בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל, עַל אַחַת
כְּמָה וְכְמָה אַחֵר אֲלֵפִים שָׁנוֹת גְּלוּת שְׁעָבַר עַל עַם יִשְׂרָאֵל וְאֲנַחְנוּ מוֹכְנִים
לְהַגָּאֵל כָּל יוֹם וְיוֹם, לָמָּה לֹא נִכְבֵּד אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְנִשְׁמַר עַל
צְנִיעוּת, וְשְׁלֹא יִהְיֶה עֲרֻבוּכֵי־אֵין בֵּין גְּבָרִים וְנָשִׁים בְּכִנְיַסַּת הַבַּיִת הַכְּנֻסָּת,
וְשֹׁנָשִׁים לֹא תַעֲמִדְנָה אִיפֹה שֶׁגְּבָרִים עוֹמְדִים, כִּי הַדָּבָר הַזֶּה מָאָד מָאָד
פְּרוּץ בְּכָל מְקוֹם, וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְשָׁמַר עַל זֶה מָאָד מָאָד.

נָא וְנָא אָנִי מִבְקֵשׁ אֶת כָּל אֶחָד וְאַחַת מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הֵן הַגָּרִים
בִּיבְנָאֵל, וְהֵן הַגָּרִים מִחוּץ לִיבְנָאֵל, בּוֹאוּ וְתַצְטַרְפוּ אֶל קְרִיאָתִי שְׁאֲנִי
קוֹרֵא מַעֲמֵק נַפְשִׁי, וְתַעֲזְרוּ לִי לְהַבִּיא חֲמֵשׁ הוֹרָאוֹת קְבֵעַ, לֹא מִמְּכֶם,
אֲלָא מִמִּשְׁפַּחְתְּכֶם מִקְרֻבֵיכֶם וִידִידֵיכֶם, עֲבוֹר לְהַצִּיל אֶת הַנֶּעֱר שְׁלָנוּ,
הַפְּקָרְתִּי אֶת עֲצָמִי לְגִמְרִי וְנִתְתִּי אֶת הַדִּירוֹת שְׁרָצִיתִי לְבָנוֹת לְמַעַן אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ וְאֲנִי נוֹתֵן אֶת זֶה לְמַעַן הַצֵּלֶת יְלָדֵינוּ, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ
(שְׁבַת קי"ט:) אֵין הָעוֹלָם מִתְקִים אֲלָא בְּשִׁבִּיל הֶבֶל תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן,
שׁוֹמְעִים בְּכָל יוֹם מִקְרִים מוֹזְרִים וְכו', תְּאוֹנוֹת דְּרָכִים קִטְלָנוֹת וְכו',
גְּבָרִים וְנָשִׁים צְעִירִים וְצַעֲרִיּוֹת נַחֲטָפִים בַּחֲטָף וְכו', בְּקִצּוֹר יָמִים וְכו',
יְלָדִים נִפְטָרִים בְּגִיל צָעִיר וְכו', וְרַק הַצִּדְקָה הַזֹּאת שְׁתַּעֲזְרוּ לִי לְהַצִּיל
אֶת הַנֶּעֱר שְׁלֹא יִהְיֶה נוֹשָׁרִים וְנוֹשָׁרוֹת יִצִּיל אֶתְכֶם וְאֶת כָּל הָעוֹלָם כָּלוּ,
כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (מִסֵּכַת פֶּלָה פָּרָק ב') בְּכָל יוֹם מִלְּאָךְ יוֹצֵא מִלִּפְנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ

הוא לחבל את העולם, וכיון שהקדוש ברוך הוא מסתכל בתינוקות של בית רבן מיד נהפך כעסו לרחמים, האם אתה לא רוצה להיות שתף בלעזר לי להציל את הנער, ועל ידי זה נציל את העולם מכל מיני גזרות רעות? אני יודע שזה קשה לך וכו', אבל אני לא מבקש ממך, אני מבקש שתפנה בחוץ אצל קרוביך וקרובי משפחתך, אצל ידידיך ומכריך, כי בזה שמזכים את השני זה יותר חשוב ממה שנותנים בעצמו, כמאמרם ז"ל (בבא בתרא ט'). גדול המעשה יותר מן העושה, שנאמר והיה מעשה הצדקה שלום, ולכן אני מתחנן ומבקש ממך מעמק לבי ונפשי בא תצטרך ותעזר, כי הפקדתי את כל כלי וכו', למען הצלת ילדינו שהם הילדים שלך, הבנים והבנות שלך וכו', ואני מוסר את כל המבנים שאני בונה עבור אנשי שלומנו, שזה יהיה רק לילדים, תעשה מסירות נפש הפעם ותביא לי חמש הוראות קבע בסכום של מאה שקל לחדש, כדי שאוכל לעשות יסוד מוסד, פעם ולתמיד להצלת ילדינו מרדת שחת, אל תקח את זה בקלות, כי לצערנו הרב העולם מלא מנושרים ונושרות בעולם החרדי, ואם אנחנו לא נדאג עבור ילדינו אנחנו אבודים, ולכן תעשה כל מה שביכולתך לעזור לי, ובזכות זה יעזר לך הקדוש ברוך הוא שתנצל מכל מיני עניות ודחקות וכו', מחלות וחלאים רעים וכו', והקדוש ברוך הוא ישלם לך משכורתך שלמה שלא תצטרך לבריות, אלא תוכל להשפיע לאחרים.

המאחל לכם שבת שלום

צ.ב.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר פקודי כ"ז אדר א' ה'תשע"ד.

שלום וברכה אל כלליות אנשי שלומנו היקרים "חסידי ברסלב" הגרים ב"יבנאל עיר ברסלב" הוי"ה ישרה עליהם שכינתו תמיד.

הריני להודיע לכם, ולהזהיר אתכם שמסתובבים פה שני בחורים צעירים ומוכרים לילדים נפצים.

וְהִנֵּה לְהַסְבִּיר לָכֶם אֶת גְּדֹל הַסִּפְּכָה אֵין מַלִּים, כִּי בְּכָל שָׁנָה נִפְצָעִים יְלָדִים אֲנוּשׁוֹת וְכו', מִהַנִּפְצָעִים, וְזֶה בְּגֵדֵר פְּקוּחַ נֶפֶשׁ, וְלָכֵן עַל הַהוֹרִים לְהִיּוֹת שְׁמוּרִים, וְלִהְיוֹת אֶת שְׁנֵי הַבַּחֲוִרִים הַצְעִירִים שְׁמוּכָרִים אוֹתָם שֶׁתַּעֲבִירוּ אוֹתָם לַמִּשְׁטָרָה.

הוֹדִיעֵנו לִי אֲנָשִׁי מִדָּ"א עַל אֶסּוֹן גְּדוֹל שֶׁקָּרָה לִפְנֵי יוֹמִים בְּשֹׁכֵן ד', בְּטַבְרִיָּה בְּמִגְרֵשׁ כְּדוּר רָגֵל, שֶׁיֵּלֵד בֶּן שְׁתֵּים עָשָׂרָה הֶדְלִיק עִם גִּפְרוֹר נֶפֶץ וְהִתְפּוּצָץ לוֹ בַּפָּנִים, וְהִתְעוֹר בְּשָׁנִי עֵינָיו רַחֲמָנָא לִיצָלָן.

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּלֵל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ תִּרְאוּ לִבְעַר אֶת הַנֶּגַע צָרַעַת הַזֶּה מִקִּרְבָּנוּ, וְזֶה עֲנִין שֶׁל פְּקוּחַ נֶפֶשׁ וְשֶׁלֹּא יִהְיֶה הַדְּבָר הַזֶּה קַל בְּעֵינֵיכֶם.

הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יְטַהֵר אֶת מַחֲנֵנוּ מִעֲשָׂבִים שׁוֹטִים שְׁצֻמְחוּ וְכו', מִפְּנֵי שֶׁהַהוֹרִים שְׁלָהֶם לֹא הִשְׁגִּיחוּ עֲלֵיהֶם וְלֹא נִתְּנוּ לָהֶם שׁוּם תְּשׁוּמַת לֵב.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

צ.ג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר טַהֲרָה כ"ח אָדָר ב' ה'תשע"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלִלְיוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" הַגָּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב" הַיּוֹי"ה יִשְׂרָאֵל עֲלֵיהֶם שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

מְאֹד מְאֹד רָצִיתִי שֶׁהַשָּׁנָה נִזְכָּה לְאַפּוֹת מִצּוֹת בְּעֶרֶב פֶּסַח כְּמִנְהַג הַחֲסִידִים, לָקִים מֵה שֶׁכְּתוּב בְּשִׁלְחַן עָרוֹךְ שֶׁבְּעֶרֶב פֶּסַח אוֹפִים מִצּוֹת בְּשִׁבִּיל לֵיל הַסֵּדֶר שֶׁזֶה נִקְרָא מִצּוֹת מִצּוּהָ, וְנוֹהֲגִים לוֹמַר בְּצוֹתָא הִלֵּל בְּשִׁירָה וְזִמְרָה לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא זָכַר לְקִרְבֵּן פֶּסַח וְכו', וְכו', אֲבָל עַל זֶה אֲנִי חֹנֵן צְרִיכִים לְכָל הַפְּחוֹת רְשִׁמָּה שֶׁל חֲמָשִׁים אֲנָשִׁים שְׁרוּצִים אֶת זֶה.

וְלִכֵּן הָיִיתִי מְעוֹרָר אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְקִנּוּת "מִצּוֹת בְּרִסְלָב" שֵׁשׁ
עַל זֶה פָּקוּחַ עַל פִּי הַבֵּית הוֹרָאָה שְׁלֵנוּ, וְאַנִּי בְּעֶצְמִי הָיִיתִי שָׁמָּה וְרָאִיתִי
שְׂאָפוֹ עִם כָּל הַחֲמֻרוֹת, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁיְּכוּל לְקִנּוּת אֶת הַמִּצּוֹת הָאֵלּוּ.
וְכֵן רָצִיתִי לְהוֹדִיעַ לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְּקָרִים שִׁיּוּדִיעוֹ לְחִבְרִיָּהֶם
מִבְּחוּץ שֵׁשׁ עֶכְשָׁו לְקִנּוּת שְׂטָחִים לְבָנוֹת בָּתִּים בְּמַחִיר זוֹל, דֶּרֶךְ
הָאֲבָרְכִים ... נ"י, ו ... נ"י.

הַעֲקָר תִּשְׁתַּדְּלוּ שִׁיְהִיָּה אַחֲדוֹת וְאַהֲבָה בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְזֶה עֲקָר
הַהֲצֻלָּה שְׁלֵנוּ, וּבִפְרָט תַּעֲזֹרוּ לִי לְהַשִּׁיג הַהוֹרָאוֹת קָבֵעַ עֲבוּר הַצֵּלָה
הַנֶּעַר שְׁלֵנוּ שֶׁזֶה הַצֵּלָה נִפְשׁוֹת מִמֶּשׁ.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצֵּלָה מִן הַשָּׁמַיִם

צ.ד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וִיקְרָא כ"ח אָדָר הַתּשַׁע"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְּקָרִים
חֲסִידֵי בְּרִסְלָב הַגָּרִים בִּיבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב הַיּוֹי"ה יִשְׂרָאֵל שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאַתִּי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל־ל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְּקָרִים שֶׁתִּרְאוּ לְהִתְחַזֵּק יַחַד
בְּאַהֲבָה גְּדוֹלָה מְאֹד מְאֹד אֲשֶׁר זֶה הִיָּה רְצוֹן רַבֵּנוּ ז"ל שֶׁנִּהְיָה מְאַחֲדִים
יַחַד וְאָמַר (חַי מוֹהֲר"ן סִימֵן שִׁי"ט) הָעוֹלָם רָאוּי שִׁיתְּמַהוּ עַל גְּדֹל אַהֲבָה
שֶׁתִּהְיֶה בִּינֵינוּ כִּי הָאַהֲבָה עִם אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בִּיַּחַד זֶה הַצֵּלָה חֲתָנוּ וְלִכֵּן
תִּשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד עַל אַהֲבַת חֲבֵרִים.

זָכוּרוּ הַיֵּטֵב שֶׁהַיּוֹם הַתַּחֲלִילוּ לְלַמֵּד כָּפִי סִדְרַת דָּף הַיּוֹמִי מִסֵּכַת עֵירוּבִין
וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד רוֹצֶה שְׁכַלְכֶם תַּצְטַרְפוּ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי וּמִי
יִתֵּן שֶׁתִּקְחוּ חֲבֵרוֹתוֹת כִּי אֵין לָנוּ שִׁיּוּר אֶלָּא הַתּוֹרָה הַזֹּאת, וּמִי שִׁיְהִיָּה
חֲזָק בְּדָף גְּמָרָא בְּכָל יוֹם רַק יְרוּיַח וְכו' כִּי יִרְגִּישׁ סְפוּק רוּחָנִי וְנִפְשִׁי כִּי
אִם לֹא לּוֹמְדִים דָּף גְּמָרָא בְּיוֹם מְרַגִּישִׁים רִיקְנוּת וְחֶבֶל מָאֵד.

נָא וְנָא תַעֲשׂוּ אֶת כָּל הַקְּנִיּוֹת שְׁלָכֶם וְהַמְתָּנוֹת לְכָבוֹד הַחַג אֲךָ וְרַק
 בְּחִנּוֹת שֶׁהִקְמַתִי בִיזָע וּבָדָם "בְּרִסְלָב סְנִיטֵר" שֶׁזֶה לְמַעַן זְכוּי הָרַבִּים
 וְעַכְשָׁיו כָּל הַהִדְפָּסָה עוֹבֶרֶת דֶּרֶךְ הַחֲנוּת וְלִכֵּן בָּזֶה שֶׁתִּקְנּוּ בְּחִנּוֹת אַתֶּם
 עוֹזְרִים לְקַרֵּן הַדְפָּסָה יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנִנְזָכָה לְגִדּוֹל וּלְפָרִסָּם אֶת
 שְׁמוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם.

הַמֶּאֱחָל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ניסן

צה.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר טהרה ג' ניסן ה'תשע"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל לַיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב" תִּלְמִידֵי "הֵיכַל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים
בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הוּי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

חֲסִידֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁהִקְהֵלָה הַקְדוּשָׁה שְׁלָנוּ רַק מִתְרַחֶכֶת וְגוֹדֶלֶת
יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְלָכֵן הִתְכַּרַח לְכוּא בְּשׁוּרוֹתַיִם אֱלוֹ וְלוֹמַר לָכֵם, הַשָּׁנָה אֲנִי
רוֹצֶה לְחַלֵּק קִמְחָא דְּפִסְחָא לְכָל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּשַׁפַּע כְּזוֹ שְׁעָדִין לֹא
הָיָה בְּמִשְׁךְ כָּל הַשָּׁנִים, אֲךָ אֲנִי צָרִיךְ אֶת הָעֶזְרָה שְׁלָכֶם, יַעַן שָׂאִין לָנוּ
מָקוֹם אִיפֹה לְאַכְסֵן אֶת כָּל הַקִּמְחָא דְּפִסְחָא אֲלֵא בְּאוֹלָם הַשְּׁמֻחוֹת, וְלָכֵן
אֵין יוֹתֵר לַעֲשׂוֹת שָׁמָּה סְעוּדָה שְׁלִישִׁית, וְכֵן שׁוֹם אַרְוַע וְכו', וְכו', כִּי
הַמָּקוֹם צָרִיךְ לֵהִיוֹת נָקִי לְכַבּוֹד חַג הַפֶּסַח, וְלָכֵן כְּדֹאִי לְהַקְדִּים תְּפִלַּת
מִנְחָה בְּשַׁבָּת, וְאַחֵר כֶּף לְלַכֵּת הַבֵּיתָה וְלֶאֱכֹל סְעוּדָה שְׁלִישִׁית בְּבֵית,
וְלֹא לֶאֱכֹל בְּכָל הַמִּתְחָם שֶׁל בֵּית הַכִּנְסֶת, כִּי צָרִיכִים לְנַקּוֹת אֶת כָּל הַבֵּית
כְּנִסְיוֹת שְׁלָנוּ, וְדָרְכוּ שֶׁל תִּינוּק לְפָרֵר וְכו', וְלָכֵן צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהַזְהֵר
עַל דְּבַר זֶה, כִּי בְּקִלּוֹת יְכוּלִים לַעֲבֹר עַל בַּל יֵרָאֶה וּבַל יִמָּצֵא וְכו', אָדָם
אֶחָד מְכַנֵּס לְחֻמְנִיָּה בְּהֵתָא שְׁלוֹ בְּבֵית הַכִּנְסֶת וְהוּא שׁוֹכֵחַ מִזֶּה, וּפְתָאוֹם
מוֹצָאִים אֶת זֶה בְּאַמְצַע חַג הַפֶּסַח, וּכְבֵּר רָאִינוּ שְׁנֵתִקִּים דְּבַר זֶה וְכו',
וְלָכֵן תַּעֲשׂוּ כָּל מָה שְׁבִידְכֶם שִׁיְהִיָּה לָכֵם סְבָלָנוּת, וּבִשְׁתֵּי הַשְּׁבָתוֹת הָאֵלוּ
שֶׁהֵם קָרוֹב לְחַג הַפֶּסַח שְׁלֹא יִהְיֶה סְעוּדָה שְׁלִישִׁית בְּכָל הַמִּתְחָם שְׁלָנוּ,
כְּדֵי שִׁיְהִיָּה מוֹכֵן לְחַג הַפֶּסַח.

נא ונא תעשו כל מה שבדכם שיהיה ביניכם אהבה אחוה ורעות, ואיש את רעהו יעזרו, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (תנחומא נצבים) בנהג שבועולם אם נוטל אדם אגדה של קנים שמא יכול לשברם בבת אחת, ואלו נוטל אחת אחת אפלו תינוק משברן, וכן את מוצא שאין ישראל נגאלין עד שיהיו כלן אגדה אחת; ולכן מכרחים למסר את נפשנו לעזר אחד להשני, וחכמינו הקדושים אמרו (שיר השירים רבה פרשה ח' סימן י"ז) תנו דעתכם שלא תשנאו זה את זה ולא תקנאו זה את זה ולא תחרחרו זה עם זה ולא תבישו זה לזה, שלא יאמרו מלאכי השרת לפני רבונו של עולם תורה שנתת להם לישראל אינן עוסקין בה והרי איבה וקנאה ושנאה ותחרות ביניהם.

חכמינו הקדושים אמרו (ברכות ג:) בשעה שנכנסו חכמי ישראל אצל דוד המלך, אמרו לו אדוננו המלך עמך ישראל צריכין פרנסה, אמר להם לכו והתפרנסו זה מזה, כי רק זה העצה שאחד יעזר להשני, ויפרגן להשני, ולכן אני מאד מבקש את אנשי שלומנו היקרים שיקנו מצות אצלנו "מצות ברסלב" שנאפה בתכלית ההדור ובהשגחה מעלה של "בית הוראה" שלנו, והרב ... שליט"א היה שם יום יום, ולכן ראו לקנות את המצות האלו.

הקדוש ברוך הוא יעזר לנו שנזכה לחג כשר ושמח.

המאחל לכם חג כשר ושמח

צו.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר ויקרא ד' ניסן התשע"ג.
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים "חסידי ברסלב" תלמידי "היכל הקדש" הגרים ב"בניאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

מאד מאד אני מבקש אתכם שתחזיקו את עצמכם ביחד, כי כך אמר

רַבְּנוּ ז"ל (חיי מוהר"ן סימן קפ"ז) קדם שִׁיָּצָא מִבְּרֶסֶלֶב לְאוֹמֵן לְהִסְתַּלַּק שָׁם לְעֵילָא וּלְעֵילָא וְכו', וְכו', בַּעַת שִׁיָּצָא מִפֶּתַח הַבַּיִת לַעֲלוֹת עַל הָעֲגָלָה, עָמַד אֶצֶל הַמְּזוּזָה וְהִנִּיחַ יָדוֹ עַל הַמְּזוּזָה, עָנָה וְאָמַר לְהַצְבוֹר שֶׁהָיוּ שָׁם, תִּרְאוּ לְהִתְקַבֵּץ יַחַד וּלְהִתְפַּלֵּל יַחַד, כִּי אִם תִּתְּפַלְּלוּ בִּכְוֹנָה, תּוּכְלוּ לְהַמְשִׁיךְ אוֹתִי לְכָאן; רוֹאִים מְכַל זֶה אֵיךְ שֶׁרְצוֹנוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל הָיָה שֶׁנִּחְזִיק אֶת עַצְמָנוּ בַּיַּחַד, נִתְּפַלֵּל יַחַד, וְנִלְמַד יַחַד, וְזֶה הָיָה רְצוֹנוֹ חֲזַק שֶׁנִּחְזִיק אֶת עַצְמָנוּ בַּיַּחַד, וְאָמְרוּ אֲנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ שָׂרְאוּ אֶת זֶה בְּחוּשׁ, שֶׁבְּכָל קְבוּצָה שֶׁל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ הִיָּקְרִים שֶׁנִּחְזִיקוּ אֶת עַצְמָם בַּיַּחַד, וְתָמִיד דִּבְרוּ בִּינֵיהֶם רַק אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, עַל יְדֵי זֶה גָּדְלוּ וְהִצְלִיחוּ, וְלִכְּנָן אֲנִי רוֹצֶה שֶׁגַּם בְּהִקְהֵלָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁלָּנוּ יִהְיֶה אוֹתוֹ דְּבָר, שִׁיִּחְזִיקוּ אֶת עַצְמָם בַּיַּחַד, וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יֹאמַר חֲזַק, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּנְחוּמָא נֶצְבִּים) בְּנֶהֱגָ שְׁבַע עוֹלָם אִם נוּטֵל אָדָם אֶגְדָּה שֶׁל קָנִים שָׂמָא יָכוֹל לְשַׁבְּרָם בְּבַת אַחַת? וְאֵלּוּ נוּטֵל אַחַת אַחַת אֶפְלוּ תִינוּק מִשְׁבָּרָן, וְכֵן אֶת מוֹצֵא שְׂאִין יִשְׂרָאֵל נִגְאָלִין עַד שֶׁיִּהְיוּ כָּלָן אֶגְדָּה אַחַת.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִתְחַנֵּן אֲלֵיכֶם שֶׁתַּעֲשׂוּ כָּל מָה שֶׁבִּיכָלְתֶּכֶם לְהִיּוֹת כָּל הַשַּׁבָּת רַק בְּשִׁמְחָה, כִּי מִי שֶׁהוּא בְּשִׁמְחָה בְּשַׁבָּת, עַל יְדֵי זֶה נִשְׁפָּע עָלָיו שֶׁפַּע גָּדוֹל עַל כָּל שִׁשֶּׁת יְמֵי הַחֹל, כִּי כָּל הַהִשְׁפָּעוֹת בָּאִים לְאָדָם רַק מִשַּׁבָּת, וְהַסֵּמ"ך-מ"ם עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבַּע עוֹלָם לְהַכְנִים אֶת הָאָדָם בְּעִצְבוֹת וּבִמְרִירוֹת וּבְדַכְאוֹן וְכו', כְּדֵי לִמְנַע מִמֶּנּוּ אֶת הַשְׁפָּע, וְלִכְּנָן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקָשׁ אֲתֶכֶם, תַּעֲשׂוּ לְמַעַנְכֶם וּלְמַעַן נִשְׁוֹתֶיכֶם וְיִלְדֵיכֶם לְהִיּוֹת אֶךְ וְרַק בְּשִׁמְחָה בְּשַׁבָּת, וְעַל יְדֵי זֶה לֹא יִחְסֹר לָכֶם שׁוֹם דְּבָר.

יַעַן שֶׁעָכְשׁוּ מִפְּרֶסְמִים כָּל מִינֵי קָלוֹן וְכו', וּדְבָרִים אֵי נְעִימִים וְכו', וְלִכְּנָן אֲנִי מְאֹד מִבְּקָשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ שְׂאֵף אֶחָד לֹא יִהְיֶה לְדַבֵּר מִזֶּה, כִּי מָה לָּנוּ לְהִתְעַרֵּב בְּדְבָרִים שֶׁלֹּא נוֹגַע לָנוּ וְכו', וְלֹא יוֹדְעִים אִם בִּכְלָל זֶה אֱמֶת וְכו', וְעָלִינוּ לְזָכֹר מָה שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מְגִלָּה כ"ח). שְׂאֵלֵנוּ תִּלְמִידָיו אֶת רַבִּי נְחוּנְיָא בֶּן הַקָּנָה בְּמָה הָאֲרַכְתָּ יָמִים? אָמַר לָהֶם מִיָּמִי לֹא נִתְּפַדְתִּי בְּקָלוֹן חֲבָרִי; רוֹאִים מִזֶּה אִם אֶחָד נִזְהָר לֹא לְהִתְכַּבֵּד בְּקָלוֹן חֲבָרוֹ, זֹכָה לְאֲרִיכוֹת יָמִים, וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (ירוּשְׁלָמִי

חגיגה פרק ב' הלכה א') אמר רבי יוסי בן חנינה המתכבד בקלון חברו אין לו חלק לעולם הבא; ולכן מה לנו ולצרה הזאת להתערב בדבר שבכלל לא שייך אלינו וכו', ומכל שכן אם הכל שקר וכו', הרי זה מוציא לעז על חברו, שעל ידי זה נעקר מן העולם, ולכן אני מאד מאד מבקש אתכם שבקהלתנו הקדושה לא ידברו מזה בכלל.

הקדוש ברוך הוא השומר את עמו ישראל, ישמר אותנו שלא יתאחז בנו שום רע וכו', ושלא נתכבד בקלון חברינו וכו', אלא תמיד נזכה לדבר רק ממעלת חברינו.

המאחל לכם שבת שלום

צז.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר צו ז' ניסן התשע"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים "חסידי ברסלב" תלמידי "היכל הקדש" הגרים ב"בנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכנתו תמיד.

מאד מאד אני מבקש את אנשי שלומנו היקרים שתחזיקו את עצמכם ביחד באהבה ואחוה גדולה, כמו שאמר רבנו ז"ל (חיי מוהר"ן סימן רצ"ב) העולם ראוי שיתמהו עצמן על אהבה שבינינו; ואמר (חיי מוהר"ן סימן קפ"ז) קדם שיצא מברסלב לאומן להסתלק שם לעילא ולעילא וכו' וכו', בעת שיצא מפתח הבית לעלות על העגלה, עמד אצל המזוזה והניח ידו על המזוזה, ענה ואמר להצבור שהיו שם, תראו להתקבץ יחד ולהתפלל יחד, כי אם תתפללו בכונה, תוכלו להמשיך אותי לכאן; רואים מכל זה איד שרצונו של רבנו ז"ל היה שנתחזק את עצמנו ביחד, נתפלל יחד, ונלמד יחד, וזה היה רצונו חזק שנתחזק את עצמנו ביחד, ואמרו אנשי שלומנו שראו את זה בחוש, שבכל קבוצ של אנשי שלומנו היקרים שתחזיקו את עצמם ביחד, ותמיד דברו ביניהם רק את דברי רבנו ז"ל, על ידי זה גדלו והצליחו, וחכמינו הקדושים אמרו (תנחומא

נצבים) בנהג שבעולם אם נוטל אדם אגדה של קנים שמא יכול לשברם בבת אחת? ואלו נוטל אחת אחת אפלו תינוק משברן, וכן את מוצא שאין ישראל נגאלין עד שיהיו כלן אגדה אחת; ובזה שנהיה מאחדים, זה בעצמו מפלת הסמ"ך-מ"ם הרשע, שעושה כל מיני פעלות בעולם רק להכפיש אותנו איפה שהוא רק יכול, אבל לא יועיל להטמא הזה כלום, ולכן אני מאד מבקש ומזהיר את אנשי שלומנו היקרים מקהלתנו הקדושה, שאף אחד לא יתראין בשום פנים ואפן עם שום כתב הן רדיו והן טלוויזיה והן עם שום עתון וכו', אין לנו שום עסק עם אף אחד, תהלה לאל תהלה שלנו פתוחה ושקופה, וכל אחד יכול לבוא ולראות במו עיניו את יפי קהלתנו הקדושה, ואת גדל החסד שנעשה בה, ואת זה הסמ"ך-מ"ם לא יכול לבלע, ובשביל זה הוא תמיד שולח שליחים אצלנו וכו', כדי להפילנו בפח, אבל הוא לא יצליח, ויקים אצלו (תהלים ז) "בור כרה ויחפרהו ויפל בשחת יפעל: ישוב עמלו בראשו ועל קדקדו חמסו ירד".

נא ונא להזדרז ולראות למכור את החמץ ב"בית הוראה" שלנו, וכן לא לקנות בשום חנות ביבנאל אם לא מכרו את החמץ ב"בית הוראה" שלנו, כי אחרת זה חמץ שעבר עליו הפסח שאסור לקנות שמה בשום פנים ואפן, ואל יקל בעיניכם דבר זה.

תהלה לאל החנות "ברסלב סנטר" שהקמתי ביזע ובדם ובמסירות נפש הכי גדולה כדי לזכות את נשמות ישראל בקיום מצוות מעשיות, יש בזה הצלחה מפלגת, כי תהלה לאל המון אנשים מארבעים ישובים שסביב יבנאל התחילו לבוא ולקנות זה מזוזות, זה תפלין, זה ציצית וכו' וכו', שזה קדוש השם גדול מאד מאד, וזכוי הרבים, ולכן אני רוצה שגם אתם תעשו את כל הקניות שלכם בהחנות הזו, שהיא לא למטרת רווחים, אלא לזכות את נשמות ישראל, ותקנו שמה כל מה שאתם צריכים לכבוד חג הפסח וכו', וכל מיני מתנות להילדים ולהאשה וכו'.

וכו', ובזה אתם מחזקים את החנות שאוכל להרחיב את הפעילות בזכויה הרבים יותר ויותר, ותהיו ממזכרי את הרבים.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

צ.ח.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר אחרי ט' ניסן ה'תשע"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים "חסידי ברסלב" תלמידי "היכל הקדוש" הגרים ב"יבנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם שירה שכינתו תמיד.

חסידי השם יתברך אחר יגיעה וטרחה גדולה זכיתי גם השנה להכין לכלל אנשי שלומנו לכל משפחה ומשפחה סל מכובד עם כל מצרכי החג באפן שיהיה להם שפע בבית, ולא יחסר להם שום דבר, ואני מבקש עבור זה שתתפללו עלי שאזכה להצליח להרחיב את קהלתנו הקדושה.

בימים אלו צריכים מאוד מאוד לשמר על הילדים שלנו, ולדעת בדיוק איפה הם הולכים הן הבנים והן הבנות, כי בקלות הם יכולים להסחף אל רוח הרחוב ולהתקלקל לגמרי חס ושלום, ובשביל זה אני מוסר את נפשי להקים מבנים מיוחדים, ומשחקים לילדינו שלא יצטרכו להסחף עם רוח הרחוב וכו', כי אנחנו הולכים עם הכלל הזה (ויקרא י') "ולהבדיל בין הקדש ובין החל ובין הטמא ובין הטהור", אסור לנו שילדינו יתחברו עם אלו הילדים שאין בהם רוח התורה והיראה, וזכרו היטב כי בחדש אחד יכולים לאבד את כל היגיעה והטרחה שגיענו וטרחנו להכניס בילדינו כל השנה, ולכן כל הורה מחייב לשמר על הילדים שלו, ואל תקחו את זה בקלות, הילדים הם העינים שלנו.

אני מבקש את כלל אנשי שלומנו שיעוררו מאוד את נשותיהם על מדת הצניעות, שלא יראו את שערות ראשן בחוץ כלל, כי זה עוון חמור

מֵאֵד מֵאֵד, וְהִזְהַר הַקְדוֹשׁ (נִשְׂא ק"ה) מְקַלֵּל בֵּית שְׂרָוּאִים אֶת הַשְּׁעָרוֹת שֶׁל הָאִשָּׁה וְכו', וְכֵן לִשְׁמֹר שֶׁהָאִשָּׁה לֹא תֵלֵךְ עִם בְּגָדִים צְמוּדִים וְכו', אוֹ דְבוּקִים אֶל הַגּוֹף וְכו', וּמִכָּל שֶׁכֵּן לֹא בְּגָדִים צָרִים מֵעַל הַבֶּרֶךְ, שְׂזֵה עֹוֹן חֲמוֹר מֵאֵד מֵאֵד וּפְרִיצוֹת גְּדוּלָּה, שֶׁעַל זֶה בָּא עֲנֵשׁ מֵאֵד חֲמוֹר, וְעַל כָּלֵם זָכְרוּ הֵיטֵב אֵלוֹ הַפּוֹסְקִים שֶׁהִתִּירוּ לְלָכֶת עִם פָּאָה הַכִּי קָלָא, זֶה רַק עַד הַכְּתָפִים וְלֹא יוֹתֵר, כִּי אִשָּׁה שֶׁהוֹלֶכֶת עִם פָּאָה אֲרָכָה אַחֵר הַכְּתָפִים זֶה פְּרִיצוֹת גְּדוּלָּה מֵאֵד, וְעַכְשָׁו בַּעֲת בַּעוֹר חֲמֵץ רָאוּי לְבַעַר אֶת זֶה לְגִמְרִי.

עַכְשָׁו לִפְנֵי פֶסֶח יֵשׁ הִרְבֵּה שְׁאֵלוֹת בְּאֶסּוֹר וְהִתֵּר, וְלִכֵּן שְׁלֹא תִתְּבַיֵּשׁוּ לְשֹׂאֵל בְּבֵית הוֹרָאָה שְׁלֵנוּ, כִּי בְקָלוֹת יְכוּלִים לְהַכְשִׁיל בְּאֶסּוֹר חֲמוֹר שֶׁל חֲמֵץ חֹס וְשָׁלוֹם שֶׁהוּא בְּכִרְיָתוֹת, וְלִכֵּן בְּכָל דְּבַר שֶׁרַק מְסַפְּקִים, כְּדָאִי לְשֹׂאֵל אֶת אֶחָד מֵהַמּוֹרִי צֶדֶק שְׁלֵנוּ, וְעַל כָּלֵם בּוֹדָאִי שֶׁמַּעֲתֵם שֶׁעַכְשָׁו נִתְּגַלָּה בְּכַמָּה עֲזֵרוֹת גְּדוּלוֹת שֶׁמִּכְרוּ בְּשַׁר פְּגוּלִים טְרֵפוֹת וּנְבִלוֹת, וְהַכְשִׁילוּ אֶת הָרַבִּים, וְלִכֵּן אֶסּוֹר לְקִנּוֹת סֶתֶם בְּשַׁר בְּלִי שׁוֹם הַכֶּשֶׁר מִבֵּית דִּין מְפָרְסֵם לִירְאֵי הַשֵּׁם, כְּגוֹן בַּד"ץ "בֵּית יוֹסֵף", בַּד"ץ "עֵדָה הַחֲרָדִית", בַּד"ץ הָרֵב לְנֶדָא, לֹא לְסַמֵּךְ עַל סֶתֶם רַע-בְּנִים שֶׁפְּשׁוּט הַהַכְשֵׁר שְׁלֵהֶם לֹא שׂוֹה לְכָלוֹם, וְהֵם הַמַּאֲכִילִים טְרֵפוֹת וּנְבִלוֹת אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְהֵם אֲשֶׁר גּוֹרְמִים לְרַחֵק אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִמֶּנּוּ יִתְּבַרַךְ כִּידוּעַ וּמְפָרְסֵם דְּבַר זֶה.

כָּל אֶחָד יִגִּיד בְּהַחֲנִיּוֹת אֵיפָה שֶׁהוּא קוֹנֶה אֶת הַמוֹצָרִים כָּל הַשָּׁנָה כָּאֵן בִּיבְנָאֵל, כִּי אִם לֹא יִמְכְּרוּ אֶת הַחֲמֵץ בְּבֵית הוֹרָאָה שְׁלֵנוּ, אֲזִי אֶסּוֹר לָנוּ לְקִנּוֹת אֲצִלָּהֶם בְּמִשְׁךְ הַשָּׁנָה, כִּי חֲמֵץ שֶׁעֲבַר עָלָיו הַפֶּסֶח זֶה חֲמֵץ גָּמוֹר הוּא, וְתִקְפִּידוּ לְהִגִּיד אֶת זֶה בְּהַחֲנִיּוֹת, כִּי מְלַבֵּד עַל הַבֵּית הוֹרָאָה שְׁלֵנוּ אִי אֶפְשָׁר לְסַמֵּךְ עַל אֵף אֶחָד כִּידוּעַ לָכֵם.

נָא וְנָא תַחֲזִיקוּ אֶת עַצְמְכֶם יַחַד, כִּי רַק בְּזָכוֹת זֶה נִגָּאֵל, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת אֲמוּנָה סִימָן נ') עַל יְדֵי אַחֲדוֹת שִׁיחָיָה בְּיִשְׂרָאֵל יָבוֹא מְשִׁיחַ; וְכֵן אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת פֶּחַד סִימָן כ"ד) כְּשִׁיִּשְׂרָאֵל בְּאַחֲדוֹת, הָאֲמוֹת מִתְּפַחְדִּים מֵהֶם; וְעַכְשָׁו אֲנַחְנוּ צָרִיכִים בְּיוֹתֵר לְהִתְאַחֵד יַחַד,

כִּי אֲנַחֲנוּ מוֹכְנִים כְּבֹר לְקִרְאָת הַגָּאֵלָה הַשְּׁלֵמָה שְׂתִיגְלָה מִלֶּךְ הַמָּשִׁיחַ
וַיִּגְאֲלֵנוּ גְאֻלַּת עוֹלָם.

הַמֵּאֲחִיל לָכֶם חַג פֶּשַׁר וְשִׁמְחָה

צ.ט.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֶר צוֹ י"א נִסָּן הַתּשַׁע"ג.

שָׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל לִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְרִסְלָב" תְּלִמִּידֵי "הַיִּכָּל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים
בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

הַשַּׁבָּת הַזֹּאת נִקְרְאָת "שַׁבַּת הַגָּדוֹל", עַל שֵׁם הַנֵּס הַגָּדוֹל שֶׁעָשָׂה אֲתָנוּ
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁבְּכוּרֵי הַמִּצְרִים הָרְגוּ יוֹתֵר מִהַמִּצְרִים מִמָּה שֶׁנִּהְרְגוּ
מֵעֲצָמָם, וְזֶה שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים קל"ו י') "לִמְכָּה מִצְרִים בְּבִכּוּרֵיהֶם", וְכָתוּב
הַתּוֹסֵפוֹת (שַׁבָּת פ"ז:) שֶׁלֹּא נֶאֱמַר 'לִמְכָּה בְּכוּרֵי מִצְרַיִם', אֲלָא כָּתִיב 'לִמְכָּה
מִצְרַיִם בְּבִכּוּרֵיהֶם', וְלִזְכֹּר נֵס זֶה קוֹרִים אוֹתוֹ "שַׁבַּת הַגָּדוֹל". וּבִסְפָּר
"צִדָּה לְדֶרֶךְ" בָּאֵר לָמָּה נִקְרָא "שַׁבַּת הַגָּדוֹל"? עַל שֵׁם שֶׁמִּתְקַבְּצוֹת בּוֹ
הַקְּהִלּוֹת לְשִׁמְעַת הַלְכוֹת פֶּסַח, וְלִכְנֹן מַה טוֹב וּמָה נָּעִים לַחֲזוֹר עַל כָּל
פְּנִים אֶת תְּמִצִּית הַלְכוֹת פֶּסַח, כְּדֵי לְדַעַת אֵיךְ לְהִתְנַהֵג בְּפֶסַח, וּמָה טוֹב
וּמָה נָּעִים שֶׁהָאֲבוֹת יִלְמְדוּ גַם עִם בְּנֵיהֶם אֶת הַהֲלָכוֹת שֶׁל פֶּסַח, וְזֶה מְאֹד
מְאֹד נְחוּץ.

הַשַּׁבָּת מְנַהֵגֵנוּ לוֹמֵר אֶת הַהִפְטָרָה "וְעִרְבָה", כִּי קוֹרְאִים בָּהּ (מִלְּאֲכִי ג'
כ"ג) "הִנֵּה אֲנִכִּי שֹׁלַח לָכֶם אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיא לִפְנֵי בּוֹא יוֹם הַיּוֹי"ה הַגָּדוֹל
וְהַנּוֹרָא", וְאֲנַחֲנוּ מְאֹד מְקוּיִם לְהַקְדֹּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁבֹא יְבוֹא אֱלֹהֵינוּ
וַיִּבְשֹׁר לָנוּ אֶת הַגָּאֵלָה הַשְּׁלֵמָה.

אֵל תִּשְׁכְּחוּ לְמַכּוֹר אֶת הַחֲמִץ בְּ"בֵית הוֹרָאָה", וְכֵן לְהַזְהִיר אֶת כָּל
הַמְּכוּלוֹת וְכָל הַחֲנִיּוֹת שְׁמוּכָרִים אֲכָל בִּיבְנָאֵל, שְׂיִמְכְּרוּ אֶת הַחֲמִץ שֶׁלָּהֶם
רַק בְּ"בֵית הוֹרָאָה", כִּי אַחֲרַת אֲסוּר לְקַנּוֹת אֲצִלָּהֶם אַחֵר הַפֶּסַח, כִּי זֶה

חֲמֵץ שֶׁעָבַר עָלָיו הַפֶּסַח, וְזֶה מָאֵד מָאֵד חֲמוּר, וְלֹא יִהְיֶה בְּעֵינֵיכֶם דָּבָר
זֶה קֵל וּפְשוּט.

וְאֲנִי חוֹזֵר וּמְדַגֵּישׁ יַעַן שֶׁכָּל הַגָּאֵלָה תְּלוּיָהּ רַק בְּאַחֲדוֹת וּבְאַהֲבָה,
כְּמוֹבָא (מִדְרַשׁ הַנֶּעְלָם זֶהר תְּדַשׁ נח כ"ג) אִי חֲדָא קְהֵלָה אוּ חֲדָא כְּנִישְׁתָּא
יִתְעָרוֹן בְּתִיּוֹבְתָא מִיַּד אֲתִי בֶן דְּוֹד; אִם קְהֵלָה אַחַת אוּ בֵּית הַכְּנֶסֶת אֶחָד
יִתְעוֹרְרוּ בְּתִשּׁוּבָה, מִיַּד בֶּן דְּוֹד בָּא, וְלִכֵּן אֲנִי מָאֵד מָאֵד מִבְּקֵשׁ אֶת כָּלִל
אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּקִהְלָתֵנוּ הַקְדוּשָׁה, שִׁיְהִיָּה בֵּינֵינוּ רַק אֶהְבָּה אַחֲוָה וְרַעוּת,
וְשֵׁלָא יִמְצָא בֵּינֵינוּ שׁוּם בְּעַל מַחְלָקָת, כִּי מוֹהֲרֵנָת ז"ל אָמַר, רַבְּנוּ ז"ל
יְכוּל לְקַבֵּל אֶת כָּלֵם, אָבָל לֹא בְּעַל מַחְלָקָת, וְאֲנִי מָאֵד מָאֵד מִקְפִּיד עַל
זֶה שֵׁלָא יִמְצָא בְּקִהְלָתֵנוּ אֶחָד שְׁמִסִּית וּמְדִיחַ נֶגֶד הַשָּׁנִי, אֵין לוֹ מְקוֹם
אֲצִלָּנוּ בְּכָלִל, וְכֵךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תַּנְחוּמָא נֶצְבִּים) בְּנִהֵג שְׁבַע עוֹלָם
אִם נוּטֵל אָדָם אֲגִדָּה שֶׁל קָנִים שְׂמָא יְכוּל לְשַׁבְּרָם בְּבֵת אַחַת? וְאֵלוּ נוּטֵל
אַחַת אַחַת אֶפְלוּ תִּינוּק מִשְׁבָּרָן, וְכֵן אֶת מוֹצָא שְׂאִין יִשְׂרָאֵל נִגְאָלִין עַד
שִׁיְהִיו כָּלֵן אֲגִדָּה אַחַת; וְזֶה מַה שֶּׁהִסְמִיךְ-מ"ם יִמַּח שְׁמוֹ רוֹצֵה לְרֵאוֹת,
שִׁיְהִיָּה פְרוּד בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְהוּא לֹא יִחְיֶה לְרֵאוֹת אֶת זֶה וְכוּ', וְלִכֵּן
אֲנִי מָאֵד מְזַהֵיר אֶת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁלֹּא יִמְצָא בֵּינֵינוּ אֶף בְּעַל מַחְלָקָת
שְׁמִסִּית וּמְדִיחַ בֵּין אֶחָד לְהַשָּׁנִי וְכוּ', אָדָם כְּזֶה אֵין לוֹ מְקוֹם אֲצִלָּנוּ,
כִּי מַחְלָקָת זֶה חֲמֵץ גָּמוּר, וְשֵׁלָם וְאַהֲבָה זֶה מִצָּה, אֲשֶׁרִינוּ מַה טוֹב
חֻלְקָנוּ וְמַה נָּעִים גּוֹרְלָנוּ שְׁאַנְחָנוּ נִמְצָאִים בְּקִהְלָה קְדוּשָׁה כְּזוֹ, חֲמֻמָּה שֶׁל
אֲמוּנָה, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל הַחֲסֵד חֲנָם שֶׁעָשָׂה אֶתָּנוּ.
הַמֵּאחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם וְחַג פֶּשַׁח וְשִׁמְחָה

ק.

בעזרת השם יתברך יום שני ערב חג הפסח י"ד ניסן התשע"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי
שלומנו היקרים "חסידי ברסלב" תלמידי "היכל הקדש" הגרים
ב"בנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

הנה אנחנו נכנסים לימי פסח הקדושים, שהוא חג החרות חג
הגאולה, ואנחנו אוכלים מצה שזה מאכל דמהימנותא, מאכל האמונה,
כי הרי אם נתבונן מי צוה אותנו לאכל מצה? הקדוש ברוך הוא, נמצא
כשאדם אוכל מצה, הוא אוכל רוחניות חיות אלקות, כי זה רצונו
יתברך, ולכן ראוי לנו לשמח מאד מאד כל ימי חג הפסח הקדושים,
ולשמר מאד מאד מעצבות ועצלות, שזה בעצמו חמץ גמור, וצריכים
לעשות כל מיני מאמצים שבעולם להיות רק בשמחה עצומה עם נקדת
יהדותנו, שאנחנו זוכים לקים את רצונו יתברך, שאין עוד שמחה יותר
גדולה מזו.

אני רוצה לעורר אתכם שמחלקת ומריבות או וכוחים זהו חמץ
גמור, ולכן דיקא מהחג הפסח הזה עלינו לקבל על עצמנו שלא יראה
ולא ימצא בכל גבולנו איזה בעל מחלקת וכו', איזה בעל מריבה וכו',
איזה אדם שמציק להזולת, בהד' אמות שלנו אין לו שום שיכות,
קהלתנו הקדושה הוא קהלה קדושה מאד מאד, חממה של אמונה, ואני
מאד מאד מקפיד שלא ימצא בינינו אחד שמציק או מסדר את הזולת,
זה רשעות ואכזריות וכו', ואנשים כאלו אין להם שום מקום אצלנו.

הגיע הזמן שנחיה ביחד באהבה גדולה מאד, ואיש את רעהו יאמר
חזק, ואני מאד מבקש אתכם אישית, חוסו וחמלו על עצמכם אפלו בחג
ובחל המועד, שתגנבו קצת זמן לחטף את הדף היומי, כי דף גמרא ליום,
זה חיות להנפש, ומדביקה באין סוף ברוך הוא, ואם הייתם יודעים מה
זה ללמד דף גמרא ליום, הייתם מתחילים את היום עם דף גמרא, שזה
מציל את האדם מכל מיני פרעניות ומכל מיני מזיקים וכו' וכו'.

נא ונא תעבדו על עצמכם שתמיד תהיו בשמחה עצומה, ותקבלו את כל האורחים בפנים שמחות, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב שמחה, ולהאיר את הפנים לכל בר ישראל, כל מה שעובר עכשו על כלל ישראל, זה רק נסיונות קשים ומרים לראות אל מי נפנה בעת צרה וכו', ולכן עלינו לפנות רק אל הקדוש ברוך הוא, ולקרב את כל בר ישראל אליו יתברך, ולגלות לכלם אשר אין שום מציאות בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, שזה בעצמו הגאלה, כמאמרם ז"ל (ילקוט השע רמז תקי"ט) שאין הגליות מתכנסות אלא בשכר אמונה, וכן את מוצא שלא נגאלו אבותינו ממצרים אלא בזכות אמונה, אף אברהם לא ירש העולם הזה והעולם הבא אלא בזכות האמונה שהאמין בהקדוש ברוך הוא, ואת זה אנחנו צריכים לגלות לכל בר ישראל, יהיה מי שיהיה, שאין שום מציאות בלעדו יתברך כלל, וידיעה זו יביא את השלום בין נשמות ישראל, ואמרו חכמינו הקדושים (דברים רבה פרשה ה' סימן י"ב) גדול השלום שאין הקדוש ברוך הוא מבשר את ישראל שיהיו נגאלין אלא בשלום; ואמרו (שם) אין הקדוש ברוך הוא מנחם את ירושלים אלא בשלום.

המאחל לכם חג פשוט ושמח

קא.

בעזרת השם יתברך יום שני ערב חג הפסח י"ד ניסן ה'תשע"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי
שלוֹמנו היקרים "חסדי ברסלב" תלמידי "היכל הקדש" הגרים
ב"יבנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

חסדי השם יתברך שאנחנו נכנסים עכשו בימי פסח הקדושים, חג
החרות, חג הגאלה, ועקר הגאלה תהיה רק על ידי שמחה, כמו שכתוב
(ישעיה נ"ה) "כי בשמחה תצאו", שעל ידי שמחה נעשין בן חורין ויוצאין
מן הגלות, ועקר השמחה הוא רק כשמתאחדים עם ישראל יחד, שפזה
מבטלים את הסמ"ך-מ"ם לגמרי, כי כל ענינו זה רק לעשות פרודים בין

נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל "הַפֶּרֶד וּמִשְׁלִי", וְלִכְן דִּיקָא בְּלִיל הַסֵּדֶר אָנוּ מְאַסְפִּים אֶת הַד' כְּתוּת שֵׁישׁ לַעַם יִשְׂרָאֵל, שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ל') שֶׁזֶה הָיָה עֲבוּדַת אַבְרָהָם אַבִּינוּ שֶׁהָיָה מְקָרֵב אֶת כָּלֶם, וְלִכְן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת כ"ו:) אַבְרָהָם תִּקֵּן שְׁחִירִית, שְׁחִירִית' רָאשֵׁי תִבּוֹת ח'כֶם ר'שֵׁעַ ת'ם שְׁאִינוּ יוֹדֵעַ, כִּי אַבְרָהָם אַבִּינוּ הָיָה מְאַסֵּף אֶת כָּלֶם, וּמַגְלָה וּמְפָרֶסֶם לָהֶם אֶת אֲמִתּוֹת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלִכְן אַבְרָהָם הוּא רֹאשׁ לַמַּאֲמִינִים, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סוֹטָה י:) הַקְרִיא אַבְרָהָם שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּפֶה כָּל עוֹבֵר וְשׁוֹב, כִּי הוּא גִלָּה וּפְרֶסֶם לְכָלֶם אֶת אֲמִתּוֹת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּגִלּוֹי רַב וּנְפִלָא מְאֹד, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֹאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה מ"ג סִימָן ז') אָמַר לוֹ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְאַבְרָהָם אַבִּינוּ, אֲנִי לֹא הָיָה שְׁמִי נִכָּר לְבְרִיּוֹתִי וְהַכְרַת אוֹתִי בְּבְרִיּוֹתִי, מַעֲלָה אֲנִי עָלֶיךָ כָּאֵלֹה אֶתָּה שְׁתַּף עָמִי בְּבְרִיתוֹ שֶׁל עוֹלָם; וְהוּא מְסַר אֶת נַפְשׁוֹ פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ לְגִלּוֹת וּלְפָרֶסֶם אֶת אֲמִתּוֹת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ לְכָל בָּאֵי עוֹלָם, וְלִכְל הַד' מְדַרְגּוֹת הָאֵדָם שֵׁישׁ בְּעוֹלָם, שֶׁהֵם ח'כֶם ר'שֵׁעַ ת'ם שְׁאִינוּ יוֹדֵעַ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סִפְרֵי הָאֲזִינוּ) עַד שֶׁלֹּא בָּא אַבִּינוּ אַבְרָהָם לְעוֹלָם כְּבִיכּוֹל לֹא הָיָה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מֶלֶךְ אֱלֹא עַל הַשָּׁמַיִם בְּלִבָּה, שֶׁנֶּאֱמַר (בְּרֹאשִׁית כ"ד) "הָיִי"ה אֱלֹקֵי הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר לִקְחָנִי" אֲבָל מִשְׁבָּא אַבִּינוּ אַבְרָהָם לְעוֹלָם הַמְּלִיכּוֹ עַל הַשָּׁמַיִם וְעַל הָאָרֶץ, כְּעִנְיָן שֶׁנֶּאֱמַר (שָׁם) "וְאֲשַׁבֵּיעַךְ בַּהֲיִי"ה אֱלֹקֵי הַשָּׁמַיִם וְאֱלֹקֵי הָאָרֶץ"; וְלִכְן חוֹבָה עָלֵינוּ לְמַסֵּר אֶת נַפְשָׁנוּ עַל אַחַדוֹת וְאַהֲבָה, שֶׁרַק בְּזֶה תְּלוּי כָּל הַגְּאֻלָּה שֶׁאֲנִיחָנוּ מִחֻכִּים וּמִצָּפִים עָלֶיהָ כָּל רִגְעַה.

נָא וְנָא זָכְרוּ הַיָּטֵב אֲשֶׁר בְּלִיל הַסֵּדֶר אָנוּ מְאַסְפִּים אֶת כָּלֶם, וּמְקַשְּׂרִים אוֹתָם אֶל 'אֶחָד' הֵינּוּ אַחַדוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, שֶׁזֶה 'אֶחָד חֲכָם', 'אֶחָד רִשָּׁע', 'אֶחָד תָּם', 'אֶחָד שְׁאִינוּ יוֹדֵעַ', כִּי אֲנִיחָנוּ מְקַשְּׂרִים אֶת כָּלֶם אֶל אַחַדוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, שֶׁזֶה מֵה שִׁיזָּא מֵאַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׁמַעֵאל, יַעֲקֹב וְעֵשָׂו, שֶׁהֵם הָאֲרֻבֵּעַ בָּנִים, וְצָרִיכִים לְקָרֵב אוֹתָם כָּלֶם אֶל אַחַדוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְיַעֲזֵן שְׁבַעוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים מִחֻמַּת אֲרֻךְ הַגְּלוּת הַמֵּר וְכוּ', יֵשׁ הַרְבֵּה נוֹשְׂרִים וְנוֹשְׂרוֹת וְכוּ', וְעָלֵינוּ לְמַסֵּר אֶת נַפְשָׁנוּ לְקַבֵּץ אוֹתָם וּלְהַחֲזִירָם אֶל הַקִּדְשָׁה, לְזֹאת

שְׁלַחְתִּי אֶת בְּנֵי רַבִּי ... נ"י שִׁיקְפֶּץ בְּתוֹךְ הַמַּעֲרֶכֶת הַחֲנוּךְ שְׁלֵנוּ, וְנַעֲשֶׂה זַעֲזוּעַ גָּדוֹל וְכו', וְנִשְׁנֶה אֶת כָּל הַחֲנוּךְ אֲצִלְנוּ לְטוֹבָה, כְּדִי לְהַצִּיל אֶת הַנַּעַר שְׁלֵנוּ שֶׁלֹּא יִדְרְדְּרוּ לְנוֹקְבָא דְתַהוּמָא רַבָּה, כְּמוֹ שְׁאַנְחֵנוּ רוּאִים מֵהַ שְׁקוּרָה הַיּוֹם עִם הַנַּעַר הַחֲרָדִי, שְׁנוֹשְׂרִים וּמַתְרַחֲקִים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ וְכו', וְדִיקָא עֲכָשׁוּ הַגִּיעַ הַזֶּמֶן שֶׁלְכָל הַפְּחוּת נָצִיל אֶת הַנַּעַר שְׁלֵנוּ, וְלִכְן מְנִיתִי אֲנִי בַּעֲצָמֵי אֶת בְּנֵי רַבִּי ... נ"י שֶׁהוּא יִשְׁנֶה אֶת כָּל דְּרָכֵי הַחֲנוּךְ שֶׁהִיָּה עַד עֲכָשׁוּ, וְנִבְנֶה אֶת זֶה מִחֲדָשׁ כְּדִי לְהַצִּיל אֶת הַנַּעַר שְׁלֵנוּ, וְסֵךְ הַכָּל בְּקִשְׁתִּי שֶׁכָּל אֶחָד יָבִיא חֲמֵשׁ מְנַדְבִּים עִם "הוֹרָאת קִבְע" עַל סֵךְ מֵאָה ש"ח לְחֲדָשׁ, וְהַכָּל כְּדִי שֶׁנִּבְנֶה מִחֲדָשׁ אֶת מַעֲרֶכֶת הַחֲנוּךְ שְׁלֵנוּ, שֶׁלֹּא נֶאֱבַד אֶת הַנַּעַר שְׁלֵנוּ שֶׁהוֹלְכִים לְאֲבוּד, וְהִנֵּה מִסְרָתִי אֶת נַפְשִׁי וּמִסְרָתִי אֶת כָּל הַמְּבָנִים שְׁאֲנִי בּוֹנֶה וְכו', רַק בְּשִׁבְלִי הַנַּעַר שְׁלֵנוּ, כְּדִי שִׁיְהִיָּה לָנוּ מְקוֹם אִיפֹה שִׁיּוּכְלוּ לְלַמֵּד וּלְבָלוֹת בְּזֶמֶן הַפְּנוּי וְכו', כְּדִי שֶׁלֹּא יִסְתַּכְּבוּ עַל הָרְחוּבוֹת וְכו', וְלִכְן אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ שְׂאֵף אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מִקְהֶלְתֵּנוּ הַקְּדוּשָׁה שֶׁלֹּא יִתְחַמֵּק מִזֶּה, הִנֵּה מִסְרָתִי אֶת נַפְשִׁי עֲכָשׁוּ לִפְנֵי חַג הַפֶּסַח וְהִבֵּאתִי לָכֶם שְׂפַע כְּזֶה שֶׁשּׁוּם קֶהֱלָה בַּעוֹלָם לֹא חִלְקָה שְׂפַע כְּזֶה, לְמַעַלָּה מִחֲמָשִׁים סוּגֵי מַצְרָכִים לְפֶסַח, וְלֹא בְּקִשְׁתִּי מֵאֵף אֶחָד אֲגוּרָה שְׁחוּקָה, אֵף שֶׁזֶה מְנַהֵג הַמוֹכָא בְּשִׁלְחַן עֲרוּךְ שֶׁכָּל בֶּר יִשְׂרָאֵל חַיִּב לְהַשְׁתַּתֵּף בְּמַעוֹת חֲטִיִּם, עִם כָּל זֹאת הַפֶּעַם הוֹלֵךְ לִי בְּהַחֲיִים לְהַצִּיל אֶת הַנַּעַר שְׁלֵנוּ שֶׁלֹּא יִלְכוּ לָנוּ לְאֲבוּד, אֲנִי הוֹלֵךְ לִשְׁנוֹת אֶת כָּל מַעֲרֶכֶת הַחֲנוּךְ, הֵן אֲצִל הַבָּנִים וְהֵן אֲצִל הַבָּנוֹת, הֵן בְּהַבָּנִים בְּנֵי בֶר מַצּוֹה, וְלִבְנוֹת לָהֶם יִשְׁיבָה חֲזָקָה כְּמוֹ כָּל הַיְּשִׁיבוֹת, וְהֵן לְהַבָּנוֹת מִבְּנוֹת בֵּת מַצּוֹה, לִבְנוֹת לָהֶן סְמִינַר חֲזָקָה כְּמוֹ כָּל טוֹבֵי הַסְּמִינָרִים, וְאֲנִי צָרִיךְ אֶת הַעֲזָרָה שְׁלָכֶם, וְאֲנִי מְנִיתִי אֶת בְּנֵי רַבִּי ... נ"י, וְשֶׁלֹּא יִהְיֶה אִיזָה אֲנָשִׁי שׁוֹלִים וְכו', שֶׁבְּכָלֵל לֹא שִׁיכִים לְקַהֲלָתֵנוּ הַקְּדוּשָׁה וְכו', מוֹצִיאִים לַעֲזֵ וְכו', פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ, לֹא אֲכַפֵּת לָהֶם מִהֵילָדִים שְׁלָהֶם אֲזִי הֵם מִתְחַמְּקִים וְכו', וְעוֹד מְקַרְרִים אֶת אַחֲרֵים וְכו', וְלִכְן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְּקָרִים בּוֹדָאֵי יֵשׁ לָכֶם חֲמֵשׁ קְרוֹבִים אוֹ יְדִידִים שִׁיּוּכֹל לְהִבִּיא חֲמֵשׁ "הוֹרָאת קִבְע" עַל סְכוּם מֵאָה ש"ח לְחֲדָשׁ כְּדִי

שנוכל להציל את הנער שלנו, שזה צריך להיות בראש מעינינו, ואני מאד מקנא את זה שיעזר לי להציל את הילדים שלך, שראוי לכם להתישב איפה שמעו דבר כזה בעולם שאחד מבקש ומתחנן אליכם בואו תעזרו לי לעזור להילדים שלכם? אני מאד מקווה להקדוש ברוך הוא שכל אחד מאנשי שלומנו מקהלתנו הקדושה ירתם עצמו לעזרתי לעזור להילדים שלכם, ונזכה לראות רב נחת דקדשה מהם.

המאחל לכם חג פשוט ושמח

קב.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש, ערב חג הפסח י"ד ניסן ה'תשע"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים "חסידי ברסלב" הגרים ב"יבנאל עיר ברסלב" הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

הנה אנחנו נכנסים עכשו אל חג החרות שנזכה להיות בני חורין לגמרי מיצרנו הבוער בנו, שזה החמץ, ונזכה להמשיך עלינו אמונה ברוה ומזככת בו יתברך שזה המצה שנקרא מיכלא דמהימנוותא, מאכל האמונה, ודיקא על ידי זה נזכה להגאל גאלת עולם, כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוה"ר"ן חלק א' סימן ז') שעקר הגלות זה רק מחמת חסרון אמונה, ואם אדם מחזק את עצמו באמונה פשוטה בו יתברך אשר אין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, על ידי זה נצולין מגלות גשמי ורוחני גם יחד, כי המאמין האמתי שמאמין שבכל תנועה ותנועה שם אלוהי של עולם הוא נגאל מכל צרותיו, ואת זה צריכים להחדיר בעצמו טוב, וכן להכניס את זה בהאשה והילדים, ואז מרגישים נעם העליון, ואף פעם לא מתוכחים עם השני, ולא רבים עם הזולת, כי הרגע שאדם מבטל את עצמו לגמרי אליו יתברך אזי נגאל מהכל, ואל כל זה נזכה הלילה הזה בליל פסח שאז נמשך ההארה הגדולה לכל בר ישראל,

ותכף ומיד בלילה השני מתחילים לספר ספירת העומר, וכך כל יום ויום סופרים כדי להגיע אל חג השבועות, חג קבלת התורה.

והנה קהלתנו הקדושה נבנית על פי דעת רבנו ז"ל, כי תהלה לאל אנחנו כלנו תלמידי רבנו ז"ל, ואצלו היה העקר חסד ואהבה, עד שהתבטא פעם (חיי מוהר"ן סימן רצ"ב) העולם ראוי שיתמהו עצמן על אהבה שבינינו; ואמרו אנשי שלומנו שהשיחה הזאת עדן לא נתקימה וכו', (כי תמיד היה ופחדים בין אנשי שלומנו וכו'), ותהלה לאל הקמתי קהלה קדושה חממה של אמונה, שאני רוצה שאצלנו בקהלתנו כן יתקיים שיחתו הקדושה של רבנו ז"ל ונהיה מאחדים יחד, ואיש את רעהו יאמר חזק, ולכן יסוד היסודות אצלי זה חסד, ותהלה לאל לא אכזבתי את כלכם עם החלקה "קמחא דפסחא" לכבוד החג, שזה גשמיות וכו', תאמינו לי אם תציתו אותי לא תתאכזבו גם ברוחניות, והוא, שרצוני מאד מאד שלא ימצא ולא יראה בקהלתנו אחד בעל מחלקת ומריבות וכו', או שמחפש מומים אצל הזולת וכו', אדם כזה אין לו מה לעשות בקהלתנו, כי בפרוש גלה לנו חכמינו הקדושים (תנחומא נצבים) בנהג שבעולם אם נוטל אדם אגדה של קנים שמא יכול לשברם בבת אחת? ואלו נוטל אחת אחת אפלו תינוק משברן, וכן את מוצא שאין ישראל נגאלין עד שיהיו כלן אגדה אחת; וכן אמרו חכמינו הקדושים (בראשית רבה פרשה ל"ח סימן ו') דור הפלגה על ידי שהיו אוהבים זה את זה, לפיכך נשתיר מהם פליטה, רואים אפלו רשעים כאלו אבל היה ביניהם אחדות נשאר מהם פליטה, על אחת כמה וכמה מדה טובה מרבה כשיהודים מאמינים בו יתברך, מתאחדים יחד, בזה מקרבים את הגאולה, כמאמרם ז"ל (בראשית רבה פרשה צ"ח סימן ב') נעשו בני ישראל אגדה אחת, התקינו עצמן לגאולה; ולכן יסוד היסודות בקהלתנו הוא האחדות ואהבה, והעזרה שאחד יעזר להשני, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב חסד, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (ילקוט הושע רמז תקכ"ב) אמר הקדוש ברוך הוא חביב עלי חסד שאתם גומלים זה לזה יותר מכל הזבח שזבח שלמה לפני אלף עולות. ועל כן אני מאד מאד מבקש את כלל אנשי שלומנו שישרה ביניכם

אהבה גדולה מאד, ותעסקו במדת החסד שאחד יעזר להשני, כדי שנוכל להראות לרבנו ז"ל שתהלה לאל נתקים בקהלה אחת רצונו "העולם ראוי שיתמחו עצמן על אהבה שבינינו", ואף שאנחנו עוברים קשיים גדולים מאד מהסתת הסמ"ך-מ"ם וכו', שאנחנו לא מקבלים אפלו מה שמגיע לנו, כי כלנו משלמים מסים וארנונה וכו', וכו', ועל הדברים הבסיסים אנחנו צריכים לריב כדי לקבל את זה וכו', ואף על פי כן לא מקבלים וכו'.

עם כל זאת ראוי לנו לשמח מאד מאד שבתקף הרדיפות שרודפים אותנו ומלכלכים עלינו וכו' וכו', הקמנו קהלה כל כך קדושה שאפלו בעירות גדולות זה חדוש שבחדושים, קדם יש לנו מנינים מותיקין עד חצות לילה, מנין אחר מנין, ולכן אני מבקש את כל אחד מאנשי שלומנו היקרים תעשו כל מיני מאמצים שבעולם להתפלל במנין, אשר אין עוד דבר יותר חשוב מזה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ח.) מאי דכתיב (תהלים ס"ט) "ואני תפילתי לך הוי"ה עת רצון", אימתי עת רצון? בשעה שהעבור מתפללין; וכן נמשך עליו השגחה פרטית, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ו:) כל הרגיל לבא לבית הכנסת ולא בא יום אחד הקדוש ברוך הוא משאיל בו; הינו בזה שאדם רגיל לבוא להתפלל את השלוש תפלות מדי יום ביומו, על ידי זה הוא ממשיך על עצמו השגחתו הפרטי פרטית, שהקדוש ברוך הוא משגיח עליו, ואם יום אחד הוא לא בא, כבר הקדוש ברוך הוא מתענין כביכול למה הוא לא בא? ומשלים לו את חסרונו וכו', הרי שמשתלם להתפלל במנין, שעל ידי זה ממשיך על עצמו השגחה עליונה, ולכן תעשו כל מה שביכולתכם להתפלל את השלוש תפלות שחרית מנחה ערבית במנין דיקא, אפלו שאתם קמים באיזה שעה שרק לא יהיה תבואו להתפלל במנין, כי זה יסוד ביהדות, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ח') מחנה ישראל כמה הוי? תלתא פרסי, הינו השלוש תפלות שכשבר ישראל חזק בזה הוא נמצא בתוך מחנה ישראל, וכיון שמתחילים לזלזל לא להתפלל במנין הוא כבר יוצא ממחנה ישראל וכו', ולכן אל תהיו

בטלנים, תבואו להתפלל במנין דיקא, ואמרו חכמינו הקדושים (לקוט בלק רמז תשע"א) מה נחלים הללו בני אדם יורדין לתוכן כשהן טמאין וטובלין ועולין טהורין, כך בתי כנסיות ובתי מדרשות בני אדם נכנסין לתוכן כשהם מלאים עוונות, ויוצאים מלאים מצוות; ולכן זה מאד מאד חשוב שכל אחד ואחד מקהלתנו שיתפלל במנין.

תהלה לאל רבנו ז"ל לא נותן לנו מנוח, ומעורר אותנו יום אחר יום לברח אל התורה הקדושה, כי (אבות פרק ו') אין טוב אלא תורה, שנאמר (משלי ד' ב') "כי לקח טוב נתתי לכם תורתי אל תעזבו"; ויש לנו בכל יום שש שעורים בדרך היומי, ולכן אשרי מי שיצרף את עצמו אל אחד מהשעורים שיותר נוח לו, ואני מכרח להגיד לכם שאין עוד דבר יותר חשוב למעלה בשמים כמו למוד דף גמרא ליום, ולכן תהיו חזקים בלמוד דף גמרא בכל יום בסדרת הדף היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות לנפש, ואשרי מי שחוטף בכל יום דף גמרא אפלו בגרסא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה יט.) לעולם ליגרים איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר שנאמר (תהלים קי"ט כ') "גרסה נפשי לתאבה"; ואין לתאר ואין לשער את המעלה הנוראה הזו של למוד דף גמרא ביום, והרב הקדוש רבי שלמה מזעוויל זי"ע אמר כשאדם אינו לומד כל יום דף גמרא, הפנים שלו נעשה צורה של חיה ובהמה, וכו', ולכן אשרי מי שזוכה לחטף בכל יום דף גמרא, שזה מזכך את האדם, וכל זמן שאדם חזק ללמוד בכל יום דף גמרא, זה ישמר אותו מכל רע, וחכמינו הקדושים אמרו (סנהדרין כד.) במחשכים הושיבני כמתי עולם אמר רבי ירמיה זה תלמודה של בבל; ולכאורה איך יכולים לומר על תלמוד בבלי את הלשון הזה שהושיבני בחשך כמתי עולם? אלא הפרוש הוא אחרת, דיקא מחמת שאנחנו נמצאים בגלות מר מאד שחשך לנו ולא אור, והושיבו אותנו במחשכים, ואנחנו נדמים בגלות כמו מת, מה יכול להחיותנו? על זה אמר רבי ירמיה זה תלמודה של בבל, הינו ללמוד הרבה תלמוד בבלי. ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ריד) שהקלפה המחטאת את העולם בכל מיני כלוך נקראת לילי"ת,

שעולה כמספר תלמוד ועל ידי למוד תלמוד מבטלים אותה לגמרי, והשם של הקלפה נקראת על שם יללה שאדם מילל מרב צער ומרירות שעובר עליו, ומאבד לו את הרצון לשוב אליו יתברך, וכן נקרא על שם לילה, שאז הוא זמן חשך, ועל ידי למוד תלמוד מאיר לו הלילה בסוד (תהלים קל"ט) "וְלִילָה כִּיּוֹם יֵאִיר", ולכן אשרי מי שלומד תמיד גמרא שהיא תלמוד, שעל ידי זה יאיר לו אפלו בגלותו המר, ויאיר עליו מלך הכבוד אורו יתברך.

נא ונא ראו לקבע לעצמכם ללמוד בכל יום הלכה, כי רבנו ז"ל אמר (שיחות הר"ן סימן כ"ט) שכל בר ישראל מחייב ללמוד בכל יום הלכה; ואמרו חכמינו הקדושים (מגלה כ"ח:) כל השונה הלכות בכל יום מבטח לו שהוא בן עולם הבא; ואמרו חכמינו הקדושים (ברכות ח.) מיום שחרב בית המקדש אין לו להקדוש ברוך הוא בעולמו אלא ארבע אמות של הלכה; ורבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ב') כשבר ישראל זוכה ללמוד בכל יום הלכה, וכן מרגיל את עצמו לתת תודה והודאה להקדוש ברוך הוא, על ידי זה ממשיך על עצמו שעשוע עולם הבא, ולכן אל תהיו בטלנים, ראו מה לפניכם, יום בא ויום הולך, ואמרו חכמינו הקדושים (קהלת רבה פרשה א' סימן ה') על פסוק (קהלת א' ד') "דור הולך ודור בא", אין לה בכל יום יום שאין נולדין בו ששים רבוא ומתים בו ששים רבוא, ומה טעם? דור הולך ודור בא; נמצא שכל יום ויום הוא דור חדש, ולכן חבל שיעבר יום אחד מבלי ללמוד קצת מקרא קצת משנה קצת גמרא קצת הלכה, שרק זה מה שילך לפניך, ועל זה נאמר (משלי י"ג א') "הון מהביל ימעט וקבץ על יד ירבה" (ספרי עקב) תלמידי חכמים, למד ב' או ג' דברים ביום שני, וג' פרקים בשבת, ב' וג' פרשיות וכו', נמצא עשיר לאחר זמן, ועליו נאמר "וקבץ על יד ירבה". הינו מי שרוצה ללמוד הכל בפעם אחת, לבסוף הוא לא לומד כלום, שזה "הון מהביל ימעט" שלבסוף הוא לא לומד כלום, מאחר שרוצה ללמוד בכל יום הרבה מאד אזי לא לומד כלום, מה שאין כן כשלומד בכל יום אפלו קצת מכל למוד, נתקיים אצלו "וקבץ על יד ירבה", וכן אמרו חכמינו הקדושים (תנחומא פינחס

י"א) למה נמשלה תורה לתאנה? שרוב האילנות הזית והגפן והתמרה נלקטין באחד והתאנה נלקטה מעט מעט, וכך התורה היום לומד מעט ולמחר הרבה לפי שאינה מתלמדת לא בשנה ולא בשנים; ואמרו (דברים רבה פרשה ח' סימן ד') הטפש הזה תמה איך יכולים ללמד כל כך הרבה? אמר רבי ינאי למה הדבר דומה, לככר שהיה תלוי באויר, טפש אומר מי יוכל להביאו? ופקח אומר לא אחד תלה אותו? מביא סלם או קנה ומוריד אותו, כך כל מי שהוא טפש אומר אימתי אקרא כל התורה? ומי שהוא פקח מהו עושה? שונה פרק אחד בכל יום ויום עד שמסיים כל התורה בלה; ולכן אל תהיו בטלנים, ראו מה לפניכם, כל יום זה יום, והוא דור שלם, ויכולים לחטף בו טוב אמת ונצח, ואמר מוהרנ"ת ז"ל (לקוטי הלכות פקדון הלכה ד') שבשביל זה סופרים את הימים לפני קבלת התורה, לומר שאי אפשר לקבל את התורה אלא על ידי שיודע שכל יום הוא יום, ולא דוחים מיום ליום, אלא בכל יום חוטפים טוב הרבה, כל אחד כפי ענינו, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי ברכות פרק ט' הלכה ה') תני בשם רבי מאיר אין לך אחד מישראל שאינו עושה מאה מצות בכל יום. קורא את שמע ומברך לפניו ולאחריו ואוכל את פתו ומברך לפניו ולאחריו ומתפלל שלשה פעמים של שמונה עשרה וחוזר ועושה שאר מצות ומברך עליהן. וכן היה רבי מאיר אומר אין לך אדם בישראל שאין המצות מקיפות אותו. תפלין בראשו ותפלין בזרועו ומזוזתו בפתחו מילה בבשרו ארבע ציציות בטליתו מקיפין אותו. הוא שדוד אמר (תהלים קי"ט) "שבע ביום הללתיך על משפטי צדקך". וכן הוא אומר (תהלים ל"ד) "חנה מלאך ה' סביב ליראיו ויחלצים".

הלואי שתכניסו את כל הדבורים האלו לתוך לבכם, וכמו שלא אכזבתי אתכם בגשמיות לפני פסח, כך בעזרתו יתברך אם תקימו את דברי אני לא מאכזב אתכם ברוחניות, כי יבא היום שכל הדברים הקדושים שנדמה בעיניכם כדברים קטנים וכו', ילכו לפניכם ויאירו את דרככם.

המאחל לכם חג פשוט ושמח וקנין מברך

קג.

בעזרת השם יתברך יום ראשון ערב שביעי של פסח כ' ניסן ה'תשע"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי
שלומנו היקרים "חסידי ברסלב" תלמידי "היכל הקדוש" הגרים
ב"בנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

רציתי לבקש את כלל אנשי שלומנו היקרים שמחר שביעי של
פסח אחר מנחה תתאספו יחד, ותטלו ידיים לסעודת המשיח סעודת
הבעל שם טוב זי"ע, ואצלנו נוהגים לספר את כל הספור של הנסים
והנפלאות שעשה הקדוש ברוך הוא עם הבעל שם טוב הקדוש זי"ע,
שהסמ"ך-מ"ם רצה להטביע אותו וכו', ונצול ממנו, וכן תספרו את גדל
הנסים שעשה הקדוש ברוך הוא עמי בדיוק עכשו לפני שנתים אחר
ההתקפת לב וכו' וכו' שהיה לי והקדוש ברוך הוא החזיר לי את החיים,
ותבקשו בעדי להמשיך וכו', ואזכה להצליח מה שאני לוקח על עצמי
עכשו כבר אחר החג לבנות ישיבה להנער שלנו מגיל בר מצוה והלאה,
במקום נפרד לא בהתלמוד תורה, ולהעסיק אותם כדי שלא יסתובבו
חס ושלום על הרחובות וכו', וזה עכשו היעוד שלי, וזה צריך להיות
גם היעוד שלכם, מאחר שקרה מה שקרה עם כמה בני הנעורים שנפלו
לנוקבא דתהומא רבא וכו', אזי כל אחד מאנשי שלומנו בלי יוצא מן
הכלל מוכרח לעזור לי ולשנות את כל המערכת החנוכי וכו', ונתחיל
קדם עם הבני הנעורים מגיל בר מצוה שזה ארבע כתות, ואני מאד
מאד מבקש את כלל אנשי שלומנו אנא חוסו וחמלו על ילדיכם, בניתי
קהלה ביזע ובדם במסירות נפש הכי גדול, אחרי רדיפות שרודף אותנו
הסמ"ך-מ"ם הרשע ימח שמו וזכרו ביודעים ובלא יודעים, הוא מוסר
אותנו בכל מיני מסירות וכו', ועדין הרשע הזה לא נח כרגע וכו', והכל
תחת הסיסמא שלו "אני לא מניח עקבות..." וכו', עם כל זאת אנחנו
מחזיקים מעמד כבר חצי יובל שנים פה תחת כל מיני לחצים ודחקות
ועניות וכו', ולכן הגיע הזמן שנתעורר יחד ונעשה כל מה שביכולתנו
להציל את הנער שלנו, ואל תקחו את זה בקלות, כי מחר זה יכול להיות

הבן של זה וכו', או הבן של זה וכו', ואף אחד שלא יגיד להבן שלי זה לא יכול לקרות וכו', ולכן אני מאוד מאוד מבקש את כלל אנשי שלומנו נא ונא תתעוררו מהשנה העמקה וכו', בכל הקהלות החרדיות סובלים עכשו מנושרים ונושרות בצורה שלא היה אף פעם וכו', ואם זה התחיל גם אצלנו אזי אנחנו מכרחים למסר את נפשנו כדי להציל את הנער שלנו, ולכן תעזרו לי לעזור לילדיכם, ודעו לכם שעם רצון טוב יכולים לעשות נפלאות, כמו שהראנו עד עכשו שבמדבר שמים שאף פעם לא היה פה זכר של יהדות, תהלה לאל אנחנו מונים כבר למעלה מארבע מאות משפחות, ולמעלה מאלף ומאתים ילדים בן ירבו, ולאט לאט גם תושבי המקום התחילו להתקרב אל היהדות שנכנסים וקונים ב"ברסלב סנטר", זה כפה, זה ציצית, זה תפלין, זה מזוזה וכו', דבר שהסמ"ך-מ"ם הרשע ימח שמו וזכרו מנע את זה מתושבי המקום במשך כל השנים שהוא נמצא פה, וכן יש כבר מניין מתושבי המקום שלומדים על ידי מגיד שעור שלנו את הדף היומי בכל יום, מי היה מאמין דבר כזה שיקרה פעם? ולכן אני מאוד מבקש את כלל אנשי שלומנו שכלם ירתמו ויעזרו לי כדי לעזור לכם, ונזכה לקבל ביחד פני משיח צדקנו.

המאחל לכם חג פשוט ושמח

קד.

בעזרת השם יתברך יום ראשון ערב חג שביעי של פסח כ' ניסן התשע"ג.

שלום וברכה אל כלליות אנשי שלומנו "חסידי ברסלב" הגרים
 "ביבנאל עיר ברסלב" הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

באתי לבקש אתכם שתתקבצו יחד בסעודת הבעל שם טוב הקדוש זי"ע, שנקרא גם סעודת משיח, וביחד ובצותא לשמח, ולספר את הספור של הצלת הבעל שם טוב הקדוש זי"ע, וכן שישמש סעודת הודיה להקדוש ברוך הוא שהחזיר לי את החיים, אחרי ארבע התקפות

לב ונתנוח לב פתוח וכו', וזה ממש נס ופלא גדול מאד איך שהחזיר לי הקדוש ברוך הוא את נשמתו.

בקשתי היחידה מאנשי שלומנו היקרים הגרים ביבנאל, דעו לכם שאני כאן ביבנאל עשרים וחמש שנה, ומה שעבר עלי פה מהסמ"ך-מ"ם הרשע ימח שמו, רק הקדוש ברוך הוא יודע, ואני בטוח שהכל היה נסיונות קשים ומרים לראות איך נחזיק מעמד ולא נשבר וכו' וכו', ותהלה לאל הקמתי קהלה מאד מאד יפה וחשובה, ממש כשושנה בין החוחים, מי היה מאמין שבמקום נדח כזו כמו יבנאל נזכה כבר לארבע מאות משפחות כן ירבו, וכן נקים מערכת חנוך של למעלה מאלף ילדים כן ירבו, אחרי מסירות נפש עלבונות וחרופין וגדופין ושפיכות דם שהיו מנת חלקי כאן ביבנאל, אני מאד מבקש שהקהלה שלנו תהיה מאחדת יחד, ואיש את רעהו יאמר חזק, ונזכה לקים את ההלכה, אשר רבנו ז"ל מאד מאד הקפיד שלא נטה מדרכי השלחן ערוך כהוא זה, לזאת הקמתי "בית הוראה" עם ארבע דינים ממחים, שכל דבר מה שרק ברוך בהלכה, שאף אחד לא יתביש לשאל אותם, וכן להרגיל את הנשים שגם הן ישאלו כל שאלה אפלו הכי קטנה, כי אנחנו הולכים רק על פי הלכה, ואני מאד משתוקק שהקהלה שלנו תהיה קהלה של תורה וחסד, ואיש את רעהו יעזור, אני לא מעניין בשום בעל מחלקת בקהלתנו, יהיה מי שיהיה.

כתב הרמב"ם (פרק א' מהלכות חמץ ומצה הלכה ד') חמץ שעבר עליו הפסח, אסור בהנאה לעולם, ודבר זה קנס הוא מדברי סופרים, מפני שעבר על כל יראה וכל ימצא אסרוהו, ואפלו הניחו בשגגה, או באנס, כדי שלא יניח אדם חמץ ברשותו בפסח, כדי שיהנה בו אחר הפסח; ולכן דעו לכם שאסור לקנות בשום פנים ואופן בחנות שלא מכר את החמץ אצל ה"בית הוראה" שלנו, כי אחרת זה חמץ שעבר עליו הפסח, וזה מאד מאד חמור, ואל תקחו את זה בקלות.

הקדוש ברוך הוא יתן לנו קיץ פריא, ונזכה לקים את דברי רבנו ז"ל

שָׁאֵמַר לָנוּ (שיחות הר"ן סימן צ"ח) בְּקִיץ מָה טוֹב וּמָה נָעִים לָצֵאת בַּשָּׂדוֹת, וּלְדַבֵּר אֶל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׂאִין לְמַעֲלָה מִזֶּה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חַג שְׂמֵחַ

קה.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רִאשׁוֹן עָרֵב שְׁבִיעִי שֶׁל פֶּסַח כ', נִיסָן ה'תשע"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלִלִיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְּקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" תִּלְמִידֵי "הַיֵּכָל הַקָּדוֹשׁ" הַגָּרִים בִּ"יבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הוּי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְּקָרִים שִׁיחֲזִיקוּ אֶת עַצְמָם בְּיָחִד, כִּי זֶה סוּד הַצִּלְחָתָנוּ שְׂאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יֹאמַר חֲזֹק, וְנַעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלָתָנוּ רַק לְהִתְאַחֵד יָחִד, כִּי כֵךְ אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקָּדוֹשִׁים (תַּנְחוּמָא נֶצְבִּים) בְּנֶהֱגָ שְׁבַעוּלָם אִם נוּטֵל אָדָם אֲגָדָה שֶׁל קָנִים שְׂמָא יָכוֹל לְשַׁבְּרָם בְּבֵת אַחַת? וְאֵלּוּ נוּטֵל אַחַת אַחַת אֶפְלוּ תִינוּק מִשְׁבָּרָן, וְכֵן אֶת מוֹצֵא שְׂאִין יִשְׂרָאֵל נִגְאָלִין עַד שִׁיְהִיו כָּלֵן אֲגָדָה אַחַת; וְלִכֵּן הָאֲחֵדוּת זֶה סוּד הַצִּלְחָה שֶׁל כָּלֵל יִשְׂרָאֵל בְּכָלִלִיּוֹת, וְשֶׁל קְהֵלָה בְּעַם יִשְׂרָאֵל בְּפֶרֶטִיּוֹת, הַקְּמִתִּי "בֵּית הוֹרָאָה" עִם אַרְבַּע דִּינִים מִמַּחֲסִים שֶׁקִּבְּלוּ הַסְמָכָה מִרַבָּנִים גְּאוּנִים, וּבִקְרוּב יִהְיֶה לָנוּ עוֹד שְׁתֵּי מוֹרֵי הוֹרָאָה, וְלִכֵּן כָּל דְּבַר שֶׁיֵּשׁ אִיזָה דִּין וּדְבָרִים בֵּין אֶחָד לַחֲבֵרוֹ וְכו', אוֹ סִכְסוּךְ כֶּסֶפִּי וְכו', שִׁיפְנוּ אֶךְ וְרַק אֶל ה"בֵּית הוֹרָאָה" שְׁלָנוּ, וְאַף אֶחָד אֲסוּר לַעֲשׂוֹת דִּין לַעֲצָמוֹ וְכו'.

עָלִי לְהוֹדִיעַ לְכָלֶכֶם שְׂחִמָּץ שֶׁעָבַר עָלֵינוּ הַפֶּסַח הוּא אֲסוּר בְּאֲכִילָה וּבִהֲנָאָה, וְלִכֵּן בְּשׁוּם פָּנִים וְאַפֵּן לֹא לִקְנוֹת בַּחֲנוּת שְׁלֹא מִכָּר אֶת הַחֲמִץ שֶׁל דֶּרֶךְ ה"בֵּית הוֹרָאָה" שֶׁל קְהֵלָתָנוּ הַקָּדוֹשָׁה, אֲנַחְנוּ לֹא נִתֵּן לְהַסְמָ"ךְ-מ"ם לְהַכְנִס דֶּרֶךְ דִּלֵּת אַחֲרוֹנִית לְקְהֵלָתָנוּ, הוּא קֵל שְׁבַקְלִים וְכו', וְעַם הָאָרֶץ גָּמוּר וְכו', וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ שְׁכָל אֶחָד וְאֶחָד יִגִּיד גַּם לְאִשְׁתּוֹ שְׁלֹא קוֹנִים רַק בְּהַחֲנִיּוֹת שְׂמִכְרוּ ב"בֵּית הוֹרָאָה" שֶׁל קְהֵלָתָנוּ הַקָּדוֹשָׁה אֶת הַחֲמִץ.

היות שפיוס שלישי כבר בארץ ישראל אסרו חג, לכן אני מבקש מאד מאד את אנשי שלומנו היקרים היות שמתחיל עכשו הקיץ, לכן שכל אחד ואחד יקבל על עצמו ללמד בכל יום חמש ורש"י עם התרגום מפרשת השבוע, וכן פרק או שתי פרקים משניות בסדרן, ועל כלם הדף היומי שזה פשוט הצלת נפשות, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, וכל זמן שמדפדפים את הגמרא נכון יהיה לבכם בטוח שנשארים יהודים, כי תורה שבעל פה זה מה שמציל אותנו מכל רע, כי זה יסוד באמונת חכמים, כי בלי תורה שבעל פה אין לאדם אמונת חכמים כלל, ולכן על כל אחד ואחד לעשות לעצמו למוד או עם חברותא או לשמע שיעור בדף היומי, או שילמד בעצמו אפלו בגרסא, כי זה דבר גדול מאד מאד, צריכים רק עקשנות על דבר זה ואז מצליחים, וסוף כל סוף לא ישאר מאתנו אלא הדפים גמרא שאנחנו לומדים בכל יום, וזה מה שילווה אותנו להדרך הארכה וכו' וכו'.

והנה ביום רביעי עושים סיום על כל ש"ס תלמוד ירושלמי שלמדו בסדרת דף היומי, וביום חמישי כבר מתחילים מהתחלת ברכות, והיות שהיום יש פרושים קלים מאד כדי להבין את הלשון של ש"ס תלמוד ירושלמי, אזי כל מי שיכול להתחיל ולחטף בכל יום גם דף ירושלמי, וגם פרק בתוספתא, תבוא עליו ברכה, כי כך נכון לבו יהיה בטוח שבונה לעצמו ב'ית' נצחי, ואפלו ששוכח מה שלומד עם כל זאת באותו רגע שאדם מדביק את נשמתו בלמוד הדף גמרא וכו', אזי מדבק את עצמו באין סוף ברוך הוא, וכן מובא (לקוטי אמרים תניא פרק כ"ג) באותה שעה שאדם עוסק בדברי תורה, הרי גם הנפש ולבושיה (מחשבה דבור ומעשה שלו) הם מיחדים ממש באין סוף ברוך הוא, ולכן אשרי האדם שמתוך החשך והלכלוך והזהמה והזבל שלו, הוא מכניס את מח מחשבתו ואת דבורו בתוך התורה הקדושה, ואפלו שמקדם לא למד, ואחר כך הוא ישכח מה שלמד, אבל בו ברגע שהוא לומד, אז הוא מדביק את עצמו באין סוף ברוך הוא, בתוך התורה שעל ידי זה מאיר בו אור האין סוף ברוך הוא, ואם יהיה רגיל בזה, לבסוף הוא ינתק את עצמו מן הרע,

ומה גם שבפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן כ"ו) שלעתיד מזכירים את האדם כל מה שלמד אף אם שכח, וכן מובא מה שאדם למד בזה העולם מזכירים לו אחר כך בשמים, כמובא בדברי האריז"ל (לקוטי תורה עקב) שיש נשמות שהם באים מעלמא דנוקבא וכו', שההכרח להם לשכח, ועם כל זאת כל מה שאדם למד בזה העולם מזכירים לו שם למעלה, וחבל מאד שאדם לא ילמד בכל יום מקרא משנה גמרא (בבלי ירושלמי תוספתא) ועוד למודים, שרק זה מה שישאר לו לנצח נצחים, ולא צריכים להכנס בלחץ שיש כל כך הרבה מה ללמד וכו', כי כבר אמרו חכמינו הקדושים (תנחומא פנחס י"א) למה נמשלה תורה לתאנה? שרוב האילנות הזית והגפן והתמרה נלקטין באחד, והתאנה נלקטה מעט מעט וכך התורה היום לומד מעט ולמחר הרבה, לפי שאינה מתלמדת לא בשנה ולא בשתים; ואמרו (דברים רבה פרשה ח' סימן ד') הטפש הזה תמה איך יכולים ללמד כל כך הרבה? אמר רבי ינאי, למה הדבר דומה? לכפר שהיה תלוי באויר טפש אומר מי יוכל להביאו? ופקח אומר, לא אחד תלה אותו? מביא סלם או קנה ומוריד אותו, כך כל מי שהוא טפש אומר אימתי אקרא כל התורה? ומי שהוא פקח, מהו עושה? שונה פרק אחד בכל יום ויום עד שמסיים כל התורה כלה; וכן אמרו (ויקרא רבה פרשה י"ט סימן ב') מי שטפש אומר מי יכול ללמד את התורה? נזיקין ל' פרקים, כלים ל' פרקים, מי שפקח מהו אומר? הריני שונה שני הלכות היום, שני הלכות למחר, עד שאני שונה את כל התורה כלה; ואם אדם יאמר הרי איך אני יכול לדמות את עצמי אל החכם הזה שזכה ללמד את כל התורה כלה? על זה כבר אמרו (שם) מי שטפש אומר מי יכול ללמד תורה שבלבו של חכם, מי שפקח אומר והוא לא מאחר למדה? אלא הריני לומד שתי הלכות היום ושתיים למחר עד שאני לומד את כל התורה כלה; וכן אם אדם יאמר הרי אני לומד ושוכח, למה לי ללמד וליגע? על זה כבר אמרו (שם) משל לטרסקל נקוב ששכר בעליו פועלים למלאותו, מי שטפש מהו אומר? מה אני מועיל? מכניס בזו ומוציא בזו, מי שפקח מהו אומר? ולא שכר כל חבית וחבית אני נוטל?

כִּן מִי שֶׁהוּא טַפֵּשׁ מֵהוּ אוֹמֵר? מָה אֲנִי מוֹעִיל לְלַמֵּד תּוֹרָה וּמִשְׁכָּחָה; עֵינַי שָׁם, וְלִכֵּן אֶסוּר לִהְיוֹת בְּטָלָן, אֲלֵא לְלַמֵּד כָּל יוֹם קֶצֶת מִקְרָא, קֶצֶת מִשְׁנָה, קֶצֶת גְּמָרָא, קֶצֶת שְׁלַחַן עָרוּךְ וְכו', וּבִמְשָׁךְ הַיָּמִים וְהַשָּׁנִים זוֹכִים לִסֵּים אֶת כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה, וּכְשִׁיוֹצָאִים מִזֶּה הָעוֹלָם הַתּוֹרָה מְלוּה אוֹתוֹ וְכו', וּמִקְדָּמַת אֶת פָּנָיו שָׁם בְּעוֹלָם הַבָּא, אֲשֶׁרִי מִי שְׁאִינוּ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם כְּלָל, וְהוּא מְסַתְּכָל עַל תְּכִלְתּוֹ הַנֶּצְחִי, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים. וְהֵנָּה נִכְנָס עֲכָשׁוּ קִיץ אֶרֶץ, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְנִצָּל כָּל יוֹם וְיוֹם לַחֲטָף טוֹב אֲמַתִּי וְנֶצְחִי, וְזָכְרוּ הֵיטֵב שֶׁזֶה הַחֲנוּךְ הֵכִי גָדוֹל כְּשֶׁהִילָדִים רוֹאִים שֶׁהָאָבָא מוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ לְלַמֵּד אֶפְלוֹ קֶצֶת תּוֹרָה, זֶה כָּבֵר מִחֲדִיר בָּהֶם אֶהְבֵּת הַתּוֹרָה וְחֶשֶׁק לְלַמֵּד תּוֹרָה, וְלִהְפֹךְ אִם הֵבֵן רוֹאֵה שֶׁהָאָבָא אֵף פַּעַם לֹא פוֹתַח לֹא חֲמֵשׁ לֹא מִשְׁנִיּוֹת לֹא גְמָרָא וְכו', וְכו', לָמָּה שֶׁהוּא יִפְתַּח? לָמָּה שֶׁהוּא יִלְמַד? אִם הֵבֵן רוֹאֵה שֶׁהָאָבָא אֵף פַּעַם לֹא מִתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן, לָמָּה שֶׁהוּא יָבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת? אִם הֵבֵן רוֹאֵה שֶׁהָאָבָא בַּעַל מַחְלָקַת הֵן בְּבֵית וְהֵן בְּבֵית הַכְּנֶסֶת וְכו', לָמָּה שֶׁהוּא לֹא יִחָקֶה אוֹתוֹ? וְלִכֵּן חֲנוּךְ מִתְחִיל בְּבֵית וְכו', חֲנוּךְ מִתְחִיל בְּעַצְמוֹ וְכו', וְאִם רוֹצִים לְהַצְלִיחַ עִם הַיִּלָּדִים, צָרִיכִים לְרֹאוֹת לְחַנֹּךְ אֶת עַצְמוֹ קִדְּם, הֵן בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה, וְהֵן בְּמַדּוֹת טוֹבוֹת, וְהֵן בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ, אֵז נִכוֹן לְבוֹ יִהְיֶה בְּטוֹחַ שֶׁהִילָדִים יִלְכוּ בְּדֶרֶכּוֹ, יַעֲזֹר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחָל לָכֶם קִיץ מְבָרֵךְ

קו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֵדֶר שְׁמִינִי כ"ה נִיסָן הַתּשַׁע"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וִירָדְפוּ אֶל כָּלִלְיוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְּקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" תִּלְמִידֵי "הַיִּכָּל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

דַּעוּ לָכֶם שֶׁהַשַּׁבָּת הַזֹּאת נִקְרְאת אֶצֶל חֲסִידִים "שַׁבַּת מִפְתָּח" (וּמִנְהָג

לְאָפוֹת עַל הַחֲלָה בָּצֶק כְּדָמוֹת מִפֶּתַח) וְהִטְעַם הוּא כִּי עַל חַג הַפֶּסַח נֶאֱמַר (שְׁמוֹת י"ב ל"ט) "וַיֹּאפּוּ אֶת הַבֶּצֶק אֲשֶׁר הוֹצִיאוּ מִמִּצְרַיִם עֲגַת מִצּוֹת כִּי לֹא חֻמֵּץ כִּי גִרְשׁוֹ מִמִּצְרַיִם וְלֹא יִכְלוּ לְהִתְמַהֵמֶה וְגַם צִדָּה לֹא עָשׂוּ לָהֶם", וְעַכְשָׁיו מִתְחִילִים לֶאֱכֹל חֻמֵּץ, כִּי בַשֶּׁבֶת מִצְוָה וְחִיּוֹב לְבַצֵּעַ עַל לֶחֶם מִשְׁנֶה, וְכָל הַהֲשָׁפוּעוֹת שֶׁל שֵׁשֶׁת יְמֵי הַחֹל בֹּא מִשְׁבֶּת, וְלָכֵן אֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְהִתְפַּלֵּל בַּשֶּׁבֶת זֶה עַל פְּרִנְסָה, כִּי כָל הַהֲשָׁפוּעוֹת בָּאִים רַק מִשְׁבֶּת, וְהַשֶּׁבֶת הַזֶּה פּוֹתַחַת אֶת הַפְּרִנְסָה עַל כָּל הַשָּׁנָה עַד פֶּסַח הַבֹּא.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם שְׁלוֹשׁ דְּבָרִים מְאֹד מְאֹד נְחוּצִים, וְהִלּוּאִי שֶׁתְּקִימוּ אֶת זֶה, כִּי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה תְּלוּי בְּנִפְשְׁכֶם.

א'. עֲלֵיכֶם לְדַעַת שֶׁחֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (יוֹמָא פה): עֲבֵרוֹת שְׂבִין אָדָם לְמָקוֹם יוֹם הַכְּפוּרִים מְכַפֵּר, עֲבֵרוֹת שְׂבִין אָדָם לְחִבְרוֹ אֵין יוֹם הַכְּפוּרִים מְכַפֵּר עַד שִׁירְצָה אֶת חֻבְרוֹ; וְאָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּבֹא בְּתָרָא קס"ה) רַב בְּגִזָּל וְכוּ', וְהַכֹּל בְּלִשׁוֹן הָרַע; לְאַחֲרוֹנָה קוֹרָה אֲצִלְנוּ הַמּוֹן דִּינֵי תוֹרָה בֵּין אָדָם לְחִבְרוֹ, שֵׁישׁ מֵאֲנָשִׁי שְׁלוּמֵנוּ שְׁמִשְׁכִּירִים צִימְרִים לְאוֹרְחִים שְׂבָאִים מִבְּחוּץ וְכוּ', וְלְבִסּוֹף מְרָמִים אוֹתָם, כִּי הָאוֹרְחִים לֹא קִבְּלוּ מֶה שֶׁהִבְטִיחוּ לָהֶם וְכוּ' וְכוּ', אֲנִי מְכַרַח לְהַגִּיד לָכֶם שֶׁעַל אֲסוּר גִּזְלָה אֵין מִחִילָה, וְאִנְחֵנוּ מֵאֲנָשִׁי הַבַּעַל תְּפִלָּה שֶׁהוּא רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁאֲסוּר לָנוּ לְהִיּוֹת לְהוֹטִים אַחֵר כֶּסֶף וּמָמוֹן וְכוּ', כִּי מֶה שֶׁמִּגִּיעַ לָנוּ נִקְבַּל אֶת זֶה אֲפִלּוּ מִתַּחַת לְאֲדָמָה, וּמֶה שֶׁלֹּא מִגִּיעַ לָנוּ, אֲפִלּוּ נַעֲבֹד עֲשָׂרִים וְאַרְבַּע שָׁעוֹת עֲבוֹדַת פָּרֶךְ וְכוּ', לֹא נִקְבַּל אֶת זֶה, וְלָכֵן צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר מֵאֲסוּר גִּנְבָה וּגְזֵלָה, לֹא לְרֵמוֹת בְּנֵי אָדָם, מֶה שֶׁמִּבְטִיחִים צָרִיכִים לָקִים, כִּי בְּפִרוּשׁ גִּלָּה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת גִּנְבָה וּגְזֵלָה סִימָן א') מִי שֶׁנִּפְתָּה לְבוֹ לְגִזֹּל וְכִיּוֹן שֶׁהִתִּיר לְעַצְמוֹ גִּזְלַת חֻבְרוֹ, הָרִי הוּא מוֹכֵן לְכָל חֲטָא וְעוֹן, וְאֵין תִּקְנָה לְהַסִּירוֹ מִדְּרָכּוֹ הָרָעָה; וְאֲסוּר לְקַחַת אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, כִּי אִם מְרָמִים בְּנֵי אָדָם וְכוּ', מְרָמִים אֶת עַצְמָם, וּמְשַׁלְּמִים אַחֵר כֶּף עַל זֶה מְחִיר יָקָר מְאֹד מְאֹד.

ב'. לְפָנַי בְּעֶרְךָ עֶשֶׂר שָׁנִים נִסַּע יֵלֵךְ עִם אוֹפָנִים בְּפָרָאוֹת מְאֹד, וּמִסְכָּן

קָרָה לוֹ תְּאוּנָה שֶׁנִּכְנַס בְּמִשְׁאִית שְׂבָאָה וְדָרְסָה אוֹתוֹ עַל הַמָּקוֹם לְמוֹת, וְלָכֵן מָאָז עָשִׂיתִי תִּקְנָה שְׂבָשׁוּם פָּנִים וְאָפֶן לֹא יִקְנוּ אוֹפָנִים לְהִילָדִים, וְכֵן לֹא לְהַנִּיחַ אֶת הִילָדִים לְנִסֵּעַ עִם אוֹפָנִים, כִּי כֵךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (חולין י.) חֲמִירָא סְכָנָתָא מְאִיסוּרָא; וְדָעוּ לָכֵם שֶׁפֹּה מְדַבְּרִים מִסְכָּנָה חֲמוּרָה מְאֹד, וְאִף אֶחָד שֶׁלֹּא יִגִּיד שְׁלִילָדִים שְׁלוֹ זֶה לֹא יִקְרָה, כִּי אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה צ"א סִימָן ט') אֵין הַשְּׁטֵן מְקַטְרֵג אֶלָּא בִּשְׁעַת הַסְכָּנָה; וְלָכֵן אֲנִי אוֹסֵר בְּאִסּוּר חֲמוּר שְׁלִילָדִים יִסְעוּ עִם אוֹפָנִים, וְאִף אֶחָד שֶׁלֹּא יָבוֹא לְבָכוֹת אַחֵר כֵּךְ חֵס וְשְׁלוֹם כְּשִׁיחִיָּה אֶסוּן, אֶלָּא יֵדַע שֶׁהוּא חָיִב בְּזֶה, שֶׁהִתִּיר לְהִילָדִים שְׁלוֹ לְנִסֵּעַ עִם אוֹפָנִים.

ג'. מֶה אָמַר לָכֵם הַיּוֹם יֵשׁ קִלְפָּה עֲצוּמָה שְׂכוּבֶשֶׁת אֶת כָּל חֲלָקֵי טוֹבָה מִהִי־הָדוֹת, וּמִקְרָרֶת אֶת הָאֱמוּנָה וְאֶת הִירָאֵת שָׁמַיִם מִבֶּר יִשְׂרָאֵל, וּמִכְנִיס בּוֹ כְּפִירוֹת וְאִפִּיקוּרְסוֹת, וְהוּא הַכָּלִי מִשְׁחִית הַנִּקְרָא מַחֲשָׁב שְׂמַחֲבֵר אֶל אֵינְטֵרְנֵט, אוֹ אִיפֹד, אוֹ בִּלְקֶבְרִי וְכו', שְׂבָזָה יְכוּלִים לִרְאוֹת כָּל מִינֵי שְׂקוּץ תַּעֲוִיב עִרֵם וְזֵהוּם, וּמֵאֲמָלָלִים אֶת עֲצָמָם וְכו', וְאֶת הִילָדִים וְכו', וְלָכֵן הָעֶקֶר רָאוּ לְזֹרֵק מִהִבִּית מַחֲשָׁב שְׂמַחֲבֵר אֶל אֵינְטֵרְנֵט אוֹ אִיפֹד אוֹ בִּלְקֶבְרִי אִם יֵשׁ לָכֵם דְּבַר כְּזֶה, כִּי כֵךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סְנֵהֲדִין מֵה.) אֵין יֵצֵר הָרַע שׁוֹלֵט אֶלָּא בְּמִי שֶׁעִינִיּוֹ רוֹאוֹת; וְאָמַר הַחֶכֶם "אֵין חוֹצֵץ בִּפְנֵי הַתְּאוּהָ כַּעֲצִימַת הָעֵינִים" וְאָמַר "אֵין לָךְ אֲבֵר בְּאֲבְרֵי הָאָדָם שִׁיגְרָם לוֹ מִכְשׁוֹל כְּמוֹ הָעֵינִים". וְאֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָכֵם שֶׁהִרְבֵּה בָּתִּים נִהְרְסוּ לְגַמְרֵי רַק מִפְּנֵי שֶׁהָיָה לָהֶם מַחֲשָׁב שְׂמַחֲבֵר אֶל אֵינְטֵרְנֵט בִּבִּית, וְאִף שֶׁזֶה נִדְמָה כְּאִלוֹ הַגְזָמָה וְכו', אֲבָל רַבִּים נָפְלוּ בַּפֹּחַ בְּשִׁבְלֵי הַכָּלִי הָאָרוּר הַזֶּה וְכו', וְנִשְׁפָּר בֵּיתָם, וּלְבִסּוֹף הִתְגַּרְשׁוּ רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְכֵן הִילָדִים הָיָה לָהֶם גִּישָׁה עַל יְדֵי זֶה אֶל כָּל מְקוֹמוֹת מְזֻהָמִים וּמְטֻנָּפִים וְכו', וְעַל יְדֵי זֶה פָּרְקוּ עַל לְגַמְרֵי וְכו', וְלָכֵן אֶסוּר בְּהַחֲלֵט שִׁיחִיָּה בִּבִּית מַחֲשָׁב שְׂמַחֲבֵר אֶל אֵינְטֵרְנֵט, כִּי זֶה הוֹרֵס כָּל חֲלָקָה טוֹבָה שֶׁל הִי־הָדוֹת, וּמוֹרִידָה אֶת הִירָאֵת שָׁמַיִם עַד הַשְּׂאוֹל רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וּמֶה גַם שְׂמַאֲבָדִים אֶת הִילָדִים, כִּי יֵלֵד שְׁלוֹקָח כָּלִי מִשְׁחִית כְּזֶה בְּתוֹךְ יָדוֹ וְכו', הוּא כָּבֵר נוֹפֵל

בשאל תחתית ומתחתיו, ולכן אשרי מי שמבער את החמץ הזה מביתו,
ואז השכינה תשמר עליו.

את השלוש דברים האלו אני מאד מבקש ומתחנן מכל אחד מאנשי
שלומנו שישתדל לקיים, כדי שיהיה מחננו מחנה קדוש, ויקים אצלנו
(דברים כ"ג) "כי הוי"ה אלקיך מתהלך בקרב מחנה להצילך ולתת איביך
לפניך והיה מחניך קדוש ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך".

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני
מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו
תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם שבת שלום

קז.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר קדשים כ"ה ניסן ה'תשע"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי
שלומנו היקרים "חסידי ברסלב" תלמידי "היכל הקדש" הגרים
ב"יבנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

חסידי השם יתברך שהקמתי קהלה קדושה ביזע ובדם ובמסירות
נפש הכי גדולה במדבר שמים שאף פעם לא היה פה זכר של יהדות,
ואדרבה פה היה מחנה השואה שהעבירו כאן על הדת שתי עדות
קדושות התוניסאים והתימנים, ועכשו תהלה לאל יש לנו קהלה קדושה
של ארבע מאות ועשרים משפחות בן ירבו, ולמעלה מאלף ומאתים
ילדים בן ירבו, והקמתי מערכת חנוך שלמה, גנים, ותלמוד תורה
לבנים, ובית ספר לבנות, ושתי כוללים, ישיבה קטנה וישיבה גדולה,
וסמינר לבנות, ושתי מקוואות, ומנינים מותיקין עד חצות לילה, שאין
דבר כזה רק בעירות הגדולות כגון ירושלים ובני ברק, ופה זה מקום
נדח שאף אחד לא ידע שזה נמצא על המפה, ותהלה לאל רואים פה

יְפִי שֶׁל קָהֳלָה, עַד כְּדֵי כֶּךָ שְׂבָאִים מְקַהֲלוֹת אַחֲרוֹת לְהִתְרַשֵּׁם מְקַהֲלָתָנוּ
הַקְדוּשָׁה, וּמִתְעַנִּינִים אִידָהּ הַצִּלְחָנוּ כֹּל כֶּךָ בְּגָדוֹל וְכוּ', וְאֵף אֶחָד לֹא יוֹדֵעַ
אִיזָה צָרוֹת וְיִסּוּרִים הָיָה לָנוּ, וְעַדִּין יֵשׁ לָנוּ מֵהַסֵּמ"ךְ-מ"ם רָשָׁע אָרוּר
וְכוּ', שֶׁשֵּׁם לָנוּ רְגָלִים אִיפָּה שָׂרָק יָכוֹל, אֵף עַל פִּי כֵן זָכִינוּ לְקָרֵב כְּבָר
הָרַבָּה מִתּוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם, וְכֵן הִקְמָנוּ חֲנוּת "בְּרִסְלָב סְנַטֵּר" שְׁמִזְכָּה אֶת
תּוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם עִם צִיצִית, תְּפִלִּין, מְזוֹזוֹת, וְכָל תַּשְׁמִישֵׁי קִדְשָׁה שֶׁיְהוּדֵי
צָרִיךְ, וְכֵן אֲנַחְנוּ מְזַכִּים אֶת כָּל הַיְּשׁוּבִים סְבִיב יְבִנְאֵל עִם כָּל הַתַּשְׁמִישֵׁי
קִדְשָׁה, שְׁזָה זְכוּת הָרַבִּים גָּדוֹל מְאֹד.

וְהִנֵּה עֲכָשׁוּ כָּל הָעוֹלָם הַחֲרָדִי סוֹבְלִים מִנוֹשְׁרִים וְנוֹשְׁרוֹת וְכוּ',
וְיִלְדִים יוֹצְאִים לְתַרְבוֹת רָעָה רַחֲמָנָא לִיצְלָן, וְלָכֵן אִמְרָתִי שְׁאֲנִי הוֹלֵךְ
לְשָׁנוֹת אֶת כָּל מַעְרַכַּת הַחֲנוּךְ אֶצְלָנוּ, וּבִפְרָט בְּהַפְתּוֹת הַגְּדוּלוֹת, הֵן
הַבָּנִים וְהֵן הַבָּנוֹת, וְלִהְיָא מַחְנִכִּים וּמַחְנָכוֹת מְקַצְעִים מִבְּחוּץ לְמַעַן
הַצִּלַּת יְלָדֵינוּ, אֲבָל אַתֶּם כָּלְכֶם מְבִינִים שְׁזָה עוֹלָה הַמוֹן הוֹצָאוֹת, וְלָכֵן
יִצְאָתִי חוּץ מִגְּדָרֵי לְבָקֶשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הֵן אֶת הַבַּעַל וְהֵן
אֶת הָאִשָּׁה שְׂכָל אֶחָד וְאַחַת יָבִיא חֲמֵשׁ הוֹרָאוֹת קָבַע עַל סֵךְ מֵאָה ש"ח
כְּדֵי שְׂאוּכַל לְאַכְסֵן אוֹתָם בְּמִבְנִים מִיְּחָדִים, כִּי יֵלֵד שְׁהֲגִיעַ לְבָר מְצוּה
צָרִיךְ כְּבָר לִהְיוֹת בִּישִׁיבָה, וְכֵן בַּת שְׁהֲגִיעָה לְבַת מְצוּה צָרִיכָה לִהְיוֹת
בְּסִמְנָר, וְעַל זֶה צָרִיכִים מְבִנִים מִיְּחָדִים בְּשִׁבְלֵהֶם, וְלָכֵן אֲנִי מְכַרַּח אֶת
הָעֲזָרָה שְׁלָכֶם, וְאֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד וְאַחַת מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלִי יוֹצֵא
מִן הַכָּלָל שֶׁיִּמְשִׁיכוּ לְעֶזֶר לִי, כִּי אֲנִי רוֹצֵה עֲכָשׁוּ לְהַעֲמִיד פֶּה חֲנוּךְ כֹּל כֶּךָ
טוֹב שְׂיָבוֹאוּ מִכָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ לְרָאוֹת אֶת הַחֲנוּךְ הַטּוֹב שְׁאֲנַחְנוּ הוֹלְכִים
לְהַכְנִים בְּהִילָדִים שְׁלָנוּ, וְאֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת כָּלָם שְׂכָל מִי שֶׁיִּלְדִּיו חֲשׁוּבִים
בְּעִינָיו, שְׁיִתֵּן לִי יָד וְשִׁכָּם לְעֶזֶר לִי לְעֶזֶר לְיִלְדֵיכֶם, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
יִצְלִיחַ אֶת דְּרָכֵי בְּגָדוֹל.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

קח.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר שְׁמִינִי כ"ו נִסָּן ה'תשע"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים חֲסִידֵי בְּרִסְלָב דִּי בְּכָל אֶתֶר וְאֶתֶר הָיִי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה
שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

אֵין מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָכֶם עַל הַחֶסֶד חֲנָם שֶׁעֲשִׂיתֶם אֵתִי וְהַתְּפִלָּתְכֶם
עָבוּר בְּרִיאוֹתִי, שְׁאֲנִי בְּטוֹחַ שֶׁרַק בְּזָכוֹת זֶה הַחֲזִיר לִי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא אֶת הַחַיִּים, יַעֲזֹר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּמִּיד נוֹכַח לְבָשֶׁר וּלְהַתְּבָשֶׁר
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תָּמִיד.

תְּהִלָּה לְאֵל יֵשׁ לָנוּ רַבִּי גָדוֹל מְאֹד שֶׁהוּא מַחִיָּה וּמַחֲזִיק וּמַעֲוֹדֵד
אוֹתָנוּ, וְלִכֵּן רָאוּי לָנוּ לְהִתְאַחַד יַחַד בְּאַחַדוֹת אֶחָד, וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יֹאמַר
חֲזֹק, וּכְבֹר אֲמַר רַבְּנוּ ז"ל הָעוֹלָם רָאוּי שִׁיתְמָהוּ עַל גְּדֹל הָאֱהָבָה שִׁיְהִיָּה
בִּינֵינוּ, וְיִדּוּעַ שְׁמוֹהֲרַנְ"ת ז"ל תָּמִיד הִיָּה אוֹמֵר לְאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ אִם הֵייתֶם
מַחֲזִיקִים אֶת עַצְמְכֶם בְּיַחַד, אַתֶּם לֹא יְכוּלִים לְתַאֵר אֶל אֵיזֶה מַדְרָגוֹת
וְהַשְּׁגוֹת הִיָּה מְבִיא אֶתְכֶם.

וּכְבֹר יִדּוּעַ לָנוּ מֶה שְׁאֲמַר לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל בַּעֲת שֶׁעָזַב אֶת עִיר בְּרִסְלָב
לְנִסֵּעַ לְאוֹמֵן לְהִסְתַּלַּק לְעֵילָא וּלְעֵילָא, "אִם תַּחֲזִיקוּ אֶת עַצְמְכֶם בְּיַחַד
תּוֹכְלוּ לְהַמְשִׁיךְ אוֹתִי אֲלֵיכֶם", רוֹאִים מִזֶּה אֶת גְּדֹל הַמַּעֲלָה כְּשֶׁכָּל־לִיּוֹת
אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים מַחֲזִיקִים אֶת עַצְמָם בְּיַחַד וּמַחֲזִיקִים אֶחָד אֶת
הַשָּׁנִי, וּמַתְּפִלִּים אֶחָד עָבוּר הַשָּׁנִי.

יַעֲזֹר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנִזְכֶּה לְשִׂמְחָה בְּשִׂמְחוֹת יַחַד.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם

קט.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר אמר לי ניסן א' דראש חדש איר ה'תשע"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי
שלומנו היקרים "חסידי ברסלב" תלמידי "היכל הקדש" הגרים
ב"בנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

חסידי השם יתברך שקהלתנו הקדושה שהקמנו ביזע ובדם קבלה שם
טוב בכל הארץ, עד כדי כך שהמון משפחות חדשות נכנסות ומצטרפות
אל קהלתנו הקדושה, אך דא עקא יש בזה גם בעיה גדולה מאד, כי
לאחרונה נכנסו כמה משפחות שהיה להם ילדים מקלקלים, וחשבו
שבקהלתנו הקדושה יש מקל קסם וכו', או תרופה מיחדת וכו', להחזיר
את הילדים שלהם למוטב וכו', ולצערנו הרב לא רק שהמשפחות האלו
עם ילדיהם לא השתנו לטובה, אלא עוד גרמו נזקים לילדינו, ולכן אני
מכריז ומודיע שמהיום והלאה אנחנו בשום פנים ואופן לא נתן לצרף
לקהלתנו שום משפחה עם ילדים מקלקלים, אנו נבדק ונסנן טוב טוב
כל משפחה איך הם נראים ואיך הילדים שלהם נראים וכו', אנחנו לא
נתן שיקלקלו יותר את ילדינו.

ולכן אני מאד מבקש את כלל אנשי שלומנו מי שרק יודע מאיזה
משפחה שיש להם ילדים מקלקלים וכו', תכף ומיד להודיע את זה כדי
שלא יקלקלו את הילדים שלנו וכו', עכשו הנער בכל העולם בספנה
גדולה מאד מאד, כי יש בעולם החרדי המון נושרים ונושרות וכו', ואני
רוצה להציל את הנער שלנו, כי אם אנחנו לא נציל את הנער שלנו, שהם
שלכם, מי יציל אותם? ולכן כל משפחה ומשפחה של קהלתנו הקדושה
שיצטרפו אל בקשתי "למען עתיד ילדינו" ויביא הוראת קבע, כי אני
מחליף את כל ההנהגה בהסמינר להבנות, ופותח להם מקום מיחד עם
מנהלת ומורות מקצועיות, וכן בענין הישיבה קטנה וגדולה להבנים,
אני פותח להם במקום מיחד עם מלמדים ומחנכים מקצועיים, ולשתיהם
הן להבנים והן להבנות אני מכין תעסוקה לאחר הצהרים ולעת ערב,
ככה שלא יצטרכו להסתובב על הרחובות, אבל זה עולה המון כסף,

וְאֲנִי מְאֹד מִבְקֵשׁ אֶת כָּלֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׂיַעֲזְרוּ לִי לַעֲזֹר לָכֶם, וְחֻכְמֵינוּ
הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (בְּבֹא בַתְּרֵא ט.) גְּדוֹל הַמַּעֲשֶׂה יוֹתֵר מִן הָעוֹשֶׂה; בְּזֶה
שְׂמֻזְכִּים אֶת אֲחֵרִים בְּצִדְקָה, זֶה יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר הוּא בַּעֲצָמוֹ נוֹתֵן צִדְקָה,
וְאָמְרוּ (יוֹמָא פז.) כָּל הַמְּזֻכָּה אֶת הָרַבִּים אֵין חֲטָא בָּא עַל יְדוֹ; וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי
מִי שְׂמִיבִיא מִבְּחוּץ הוֹרָאת קָבַע שְׂזֵה הַצִּדְקָה הִכִּי גְדוֹלָה שְׂיִכּוּלִים לְזִכּוֹת
אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

הַמַּאֲחֵל לָכֶם חֹדֶשׁ מְבֹרָךְ

אִיר

ק"י.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֶר טְהָרָה ב' אִיר הַתְּשַׁע"ג.
שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל לַיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תִּלְמִידֵי "הַיִּכָּל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּדִים
בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַיּוֹ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

מָאֵד מָאֵד אָנִי מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, חוֹסֵי וְחִמְלֵי עַל
יְלָדֵיכֶם, וְאֵל תִּתְּנוּ לָהֶם לְחַלֵּל שַׁבַּת וּלְהַסְתּוֹבֵב עַל הָרְחוּבוֹת בְּהַפְקָר, כִּי
הַהוֹרִים הֵם חַיִּבִּים עַל מַעֲשֵׂי יְלָדֵיהֶם, וְלָכֵן שָׁמְרוּ מָאֵד מָאֵד עַל יְלָדֵיכֶם
כָּל יְמֵי הַשַּׁבָּת, וְצָרִיךְ כָּל אָבָא לְקַחַת אֶת הַבָּנִים שְׁלוֹ לְבֵית הַכְּנֶסֶת,
וּלְשַׁתְּדֵל שְׂיֵאמַר עִמָּהֶם קֹדֶשָׁה וּבִרְכוּ וְאָמֵן יִהְיֶה שְׁמִיָּה רַבָּא וְכו', וְזֶה
שֶׁבַח גָּדוֹל בְּשָׁמַיִם, וְאֵין תְּרוּץ שְׂאֵנִי לֹא יָכוֹל וְכו', וְלֹא מִסְתַּדֵּר לִי וְכו',
אֵין תְּרוּץ כְּזֶה, צְרִיכִים מָאֵד מָאֵד לְשֹׁמֵר עַל הַיְלָדִים שֶׁלֹּא יַעֲשׂוּ שְׁמוֹת
וְהַזְקוֹת בְּיוֹם הַשַּׁבָּת.

אָנִי מָאֵד מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁבִיּוֹם שְׁלִישִׁי הַבָּא שְׁכָלָם יִסְעוּ
עַל קִבְרֵי צַדִּיקִים, לֹא כְּדֹאֵי שְׁהִילָדִים יִשְׁאַרוּ פֶּה בְּיִבְנָאֵל בְּיוֹם זֶה,
וְלִרְאוֹת אֶת כָּל הַהַפְקָרוֹת שְׁעוֹשִׂים וְכו' וְכו', עֲדִיף לָנוּ לְנִסֵּעַ לְקִבְרֵי
צַדִּיקִים וּלְבַקֵּשׁ רַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַם יִשְׂרָאֵל, וְעַל הַגָּאֹלָה, שְׁנִזְכֶּה
כְּכֹר לְהַגָּאֵל, וְיִהְיֶה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סִפּוֹר
הַמִּדּוֹת אוֹת צַדִּיק סִימֵן קע"ג) עַל יְדֵי הַשְׁתַּטְחוֹת עַל קִבְרֵי הַצַּדִּיקִים הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה לוֹ טוֹבוֹת אֵף עַל פִּי שְׂאֵינוֹ רְאוּי לָכֵן; וְלָכֵן הֵכִי טוֹב
שְׁכָל מִשְׁפָּחָה וּמִשְׁפָּחָה תִּסַּע אֶל קִבְרֵי צַדִּיקִים, וּלְבַקֵּשׁ שָׁם רַחֲמִים

מֵרַבִּים, וְלֹהֲמָתִיק אֶת כָּל הַדִּינִים, כִּי לְאַחֲרֹנָה יֵשׁ כָּל כֶּךָ הֶרְבֵּה אֲסוּנוֹת וְכוּ', וּמִקָּרִים מְזַעְזָעִים, אֲבָרְכִים צְעִירִים נִפְטָרִים, נָשִׁים צְעִירוֹת נִפְטָרוֹת, יְלָדִים קְטָנִים נִפְטָרִים וְכוּ', אֵין יוֹם שֶׁלֹּא נִשְׁמָע אֵיזָה בְּשׁוּרָה רָעָה וְכוּ', וְלִכֵּן כְּדֹאֵי לְבָלוֹת אֶת הַיּוֹם הַזֶּה אֶצֶל קְבָרֵי צְדִיקִים, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ רַחֲמִים וְתַחֲנוּגִים שְׂיֹאמַר סוּף וְקֵץ לְצִרוֹתֵינוּ, וְנִזְכֶּה כָּבֹד לְהַגָּאֵל גָּאֻלָּה שְׁלָמָה.

המאחל לכם שבת שלום

קיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רִאשׁוֹן לְסֹדֶר בְּהַר ד' אִיר ה'תשע"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיִּקָּרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תִּלְמִידֵי "הַיִּכָּל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

כָּבֹד מִפְּרָסֶם בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיִּקָּרִים בְּקִהְלָתֵנוּ הַקְדוּשָׁה שְׁמָאֵז שְׂרָאִיתִי שְׂחֻמֵּשׁ יְלָדִים שְׁנוּלְדוּ כָּאֵן יֵצְאוּ לְתַרְבוֹת רָעָה רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, אֲמַרְתִּי שְׂמִכְרָחִים מֵהַיּוֹם וְהִלָּאָה לְשֹׁמֵר עַל פְּרָמֵנוּ, וְלִכֵּן הַדְּבָר הָרִאשׁוֹן אֲנִי מֵאֲדָּר מְבַקֵּשׁ אֶת כָּלֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מֵהַיּוֹם וְהִלָּאָה אֲנַחְנוּ לֹא מְכַנְיָסִים בְּקִהְלָתֵנוּ מִבְּחוּץ שׁוּם מִשְׁפָּחָה שֵׁישׁ לָהֶם יְלָדִים מְקַלְקָלִים וְכוּ', אֲנַחְנוּ מְכַרְחִים לְשֹׁמֵר עַל יְלָדֵינוּ כִּמּוֹ שְׂשׁוּמָרִים עַל אִישׁוֹן עֵינֵינוּ, וְאֲנַחְנוּ מְכַרְחִים לְרַחֵם עַל יְלָדֵינוּ, וְתָמִיד אֲנִי אוֹמֵר יִבְנָאֵל זֶה לֹא מַעְרִי מְקַלֵּט, וְלִכֵּן אֲנִי עוֹמֵד חֲזָק בְּזֶה שְׂמֵהַיּוֹם וְהִלָּאָה אִם אַתֶּם יוֹדְעִים אֵיזָה מִשְׁפָּחָה שְׂרוּצָה לְהַכְנִס וַיֵּשׁ לָהֶם יְלָדִים מְקַלְקָלִים, לְהוֹדִיעַ לָהֶם שְׂפָה אֵין לָהֶם מְקוֹם בְּשׁוּם פָּנִים וְאַפֵּן, וּכְבֹּד אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תַּנְחוּמָא מַצְרַע) כָּל שְׂנַעֲשֵׂה רַחֲמָן עַל הָאֲכָזְרִי לְסוּף נַעֲשֵׂה אֲכָזֵר עַל הָרַחֲמָנִים; אֲנַחְנוּ מְכַרְחִים לְרַחֵם עַל יְלָדֵינוּ לְפָנֵי שְׂמִרְחָמִים עַל הַזִּוְלָת שֵׁישׁ לוֹ יְלָדִים מְקַלְקָלִים וְכוּ' וְכוּ', הַדְּבָר הַשְּׁנִי לְקַחְתִּי עַל עֲצָמֵי מְשִׁימָה קְדוּשָׁה לְהַצִּיל אֶת הַנֶּעֱר שֶׁל קִהְלָתֵנוּ הַקְדוּשָׁה, וְאֲנִי בּוֹנֶה לָהֶם עֲכָשׁוּ מַעֲרַכָּת

חֲנוּךְ שְׁלָמָה הֵן לְהַבְנוֹת שִׁיחָיָה לָנוּ סְמִינָר מְסֻדָּר וְחֻזָּק וּבְרִיאָה, כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּמִדְבָּר רַבָּה פְּרָשָׁה י"א סִימָן ה') וַיִּשְׁמְרֵךְ – בְּבָנוֹת שְׂעָרִיכוֹת שְׁמִירָה; וְכֵן לְהַבְנִים יְשִׁיבָה חֲזָקָה עִם רָאשֵׁי יְשִׁיבָה מְקֻצְוֵעִים לְטוֹבַת הַצִּלְחַת בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם שֶׁתֵּרְאוּ לַעְזֹר לִי כְּדֵי שְׁאוּכַל לַעְזֹר לָכֶם, עַל יְדֵי שְׂכָל אֶחָד מִכֶּם יָבִיא הוֹרָאתָ קָבֵעַ כִּי זֶה הַצִּדְקָה הַכִּי גְדוֹלָה לְהַצִּיל אֶת הַנֶּעֱר, כִּי הֵם הָעֵתִיד שְׁלָנוּ, וְהַסֵּמ"ך-מ"ם לָקַח אֶת עֲצָמוֹ בְּדוֹר הַזֶּה הָעֶקֶר עַל הַנֶּעֱר לַעֲקֹר אוֹתָם מִהֶאֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה וּלְדַרְדֵּר אוֹתָם לְשֹׁאֹל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתִיו וְכו', וְכו', וְעַלֵּינוּ לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ לְמַעַן הַצִּלַת הַנֶּעֱר, וְלִכֵּן אֵל תִּתְחַמְּקוּ אֲלֵא תַעֲשׂוּ כָּל מָה שְׁבִיכְלֶתְכֶם לַעְזֹר לִי כְּדֵי שְׁאוּכַל לַעְזֹר לָכֶם, וּבִזְכוּת זֶה תֵּרְאוּ שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לָכֶם יְלָדִים בְּרִיאִים בְּנִפְשָׁם וּבְשִׁכְלָם וְכו', וְתִרְווּ רַב נַחַת דְּקֻדְשָׁה מֵהֶם, כִּי מִי שֶׁעוֹזֵר לְיְלָדִים הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹזֵר לוֹ עִם הַיְלָדִים שְׁלוֹ, וְרֹאוּי לָנוּ לְשִׁמּוֹחַ מְאֹד מְאֹד שֶׁאֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּקִהְלָה קְדוּשָׁה כְּזוֹ חֲמֻמָּה שֶׁל אֱמוּנָה שְׂזוּכִים לַעֲשׂוֹת לְמַעַן הַיְלָדִים שְׁלָנוּ, וּמִי יִתֵּן שְׂכָל הַקִּהְלוֹת גַּם כֵּן יִקְחוּ אֶת עֲצָמָם בְּיָדֵיהֶם וְלַעֲשׂוֹת לְמַעַן הַצִּלַת הַנֶּעֱר, שֶׁזֶה הַיּוֹם פְּקוּדָה נֶפֶשׁ מִמֶּשׁ, וְאַשְׁרֵי מִי שֶׁעוֹזֵר לְמַעַן הַצִּלַת הַנֶּעֱר.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצִּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם

קִיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֶר בְּהַר ו' אִיר ה'תשע"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלִילוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תְּלִמִּידֵי "הַיִּכָּל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּדִים
בְּ"בִנְאָל עִיר בְּרִסְלָב", הַיּוֹ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת כָּלִל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים שֶׁהַיּוֹם
הַזֶּה יִקְחוּ אֶת הָאִשָּׁה וְיִסְעוּ אֲצֵל הַתֵּנָא הַקְדוּשׁ רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן
יוֹחָאִי וְאֲצֵל הַתֵּנָא הַקְדוּשׁ רַבִּי מֵאִיר בַּעַל הַנֶּס וְאֵל רַבִּי עֲקִיבָא,
וְלֹא לְהִשָּׁאֵר פֶּה בְּבִנְאָל הַיּוֹם, כִּי אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהִתְרַחֵק מִכָּל מִינֵי

ליצנות והפקרות שיש היום הזה, ותמיד כדאי לזכור מה שאמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה י"ח:): דרש רבי שמעון בן פזי מאי דכתיב (תהלים א') "אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים ובדרך חטאים לא עמד ובמושב לצים לא ישב", וכי מאחר שלא הלך היכן עמד? ומאחר שלא עמד היכן ישב? ומאחר שלא ישב היכן לך? אלא לומר לך שאם הלך סופו לעמד, ואם עמד סופו לישב, ואם ישב סופו ללון, ואם לך עליו הכתוב אומר (משלי ט' י"ב) "אם חכמת חכמת לך ולצת לבדך תשא"; וצריכים שתדעו כי הליצנות זה אבי אבות הטמאה, כמאמרם ז"ל (דרוץ ארץ זוטא פרק ו') תחלת עברה הרהור הלב, שניה לה ליצנות, זאת אומרת קדם שאדם עושה ליצנות, עשה עברה חמורה וכו', ולכן צריכים מאד מאד לשמר מכל מיני ליצנות שבעולם, ואמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי ברכות פרק ב' הלכה ח') קשה היא הליצנות שתחלתה יסורין וסופה כליה; ואמרו חכמינו הקדושים (שיר השירים רבה פרשה א' סימן כ"א) מה השמן הזה כוס מלא אינו מזרזיף כשאר כל המשקים, כך דברי תורה אין מזרזפים בדברי ליצנות, מה השמן הזה כוס מלא שמן בידך ונפל לתוכו טפה של מים ויצאת כנגדה טפה של שמן כך אם נכנס דבר של תורה ללב, יצא כנגדו דבר של ליצנות, נכנס ללב דבר של ליצנות, יצא כנגדו דבר של תורה; ומאחר שזה היום יום ליצנות וכו', עם פטישים של פלסטיק וכו', שאיש מכה את רעהו בדרך ליצנות וכו', ועושים מנגל על האש וכו', שהכל בכלל ליצנות ועלינו לברח מזה מאד מאד ולקחת את האשה והילדים אל הרבי רבי עקיבא, ואל שתי תלמידיו רבי שמעון בן יוחאי ורבי מאיר בעל הנס, וזה יביא לכם ברכה והצלחה מהתנאים הקדושים האלו.

עכשו מתחיל קורס חדש במד"א, ולכן אני מבקש את כל אנשי שלומנו מי שרוצה להצטרף אל הקורס הזה תבוא עליו ברכה, כי אין עוד מצוה יותר גדולה מהצלת חיים.

וכן אני מאד מודה לכל אחד מאנשי שלומנו היקרים שעוזר לבני ר' ... נ"י שהוא עוסק עכשו בענין הרמת קרן החנוך לבנינו ולבנותינו,

ובקרוב מאד תראו שנוי לטובה עד שנזכר בזמן החדש בחדש אלול לפתח ישיבה לכל הבחורים מגיל בר מצוה, וכן סמינר להבנות מגיל בת מצוה, ותזכרו מה שאמר התנא הקדוש (אבות פרק א') אם אין אני לי, מי לי; אם אנחנו לא נעשה בשביל הילדים שלנו מי יעשה? ולכן אני מאד מבקש מכל אחד מאנשי שלומנו שיעזור במה שרק יכול להביא יותר "הוראת קבע" כדי להציל את הנער שלנו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

קיג.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר אחרי-קדשים ט' איר ה'תשע"ג.

שלום וברכה אל כלליות אנשי שלומנו "חסידי ברסלב" הגרים
 "ביבנאל עיר ברסלב" הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

דעו לכם אנשי שלומנו היקרים כי קהלתנו הקדושה כאן ביבנאל היא קהלה יחידה במינה חממה של אמונה גן עדן התחתון ממש וזה קהלה פרטית שבניתי וטפחתי במסירות נפש הכי גדולה זה חצי יובל שנים איזה צרות ויסורים ועגמת נפש ומרירות סבלתי מהסמ"ך-מ"ם ימח שמו עד שזכיתי להקים את הקהלה הקדושה הזו, ולכן בקשתי מכם שמרו מאד מאד על הכרם שנטעתי במסירות נפש ואל תתנו שיבואו שועלים קטנים ויחבלו לי את הכרם, כי אני לא יתן את זה בשום פנים ואופן.

הקהלה הקדושה שלנו מתנהגת אך ורק על פי דברי רבנו ז"ל ולכן מי שלא מתאים לו הקהלה הזו שיחפש מקום אחר אצלנו רק דבר רבנו ז"ל קובע פה. אני מאד מאד מקפיד שלא יסתובבו בינינו אינשי דלא מעלי כגון בחורים בליעל (פושטקים) או אלו שלוקחים סמים וכו' וכל מיני פושעים וכו', פה אין להם מקום כלל, ואם רואים איזה בחור ריק או פוחז או תמהוני או משנה תכף ומיד להוציאו או למסרו

למשטרה, פה ביבנאל ובפרט בקהל־תנו הקדושה, יבנאל אינה מערי מקלט, פה אצלנו אין מקום להולכי רכיל וכו' בעלי מחלקת וכו' או פושעים ועבריינים ואני מאד מקפיד על זה.

הקהל שלנו היא קהלה של תורה ותפלה, הקמתי את "הבית הוראה" ובו ארבע דינים ממחים וכל דבר גדול או קטן יש לשאל אותם על פי הלכה שלא יהיה כאן איזה הדיוט קופץ בראש תהלה לאל יש לנו "בית הוראה" ולכן כל שאלה בהלכה לשאל אך ורק אותם.

הקדוש ברוך הוא יעזר שנזכה לקדש שמו יתברך ונהיה לנחת רוח לו יתברך.

המאחל לכם שבת שלום

קיד.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר בהר ט' איר ה'תשע"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים "חסידי ברסלב" תלמידי "היכל הקדש" הגרים ב"יבנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

מאד מאד אני מבקש את כלל אנשי שלומנו חוסו וחמלו על ילדיכם, ואל תקחו את זה בקלות, כי כתיב (דברים כ' י"ט) "כי האדם עץ השדה", וכמו שעץ אם לא מטפלים בו ביגיעה וטרח גדולה, אזי יוצא קוצים ודרדרים וכו', על אחת כמה וכמה באין ערך כלל ילדים אם לא משקיעים בהם ומניחים אותם בהפקר, אזי אחר כך סוטים מן הדרך הנכון ונופלים לעמקא דתהומא רבה, וקשה כבר להוציא אותם, ולכן אני מבקש ומתחנן לכלל אנשי שלומנו היקרים שתשתדלו אפלו במסירות נפש הכי גדולה לקחת את הילדים שלכם ל"אבות ובנים" שזה תקנה הכי יפה שתקנו שפעם בשבוע בשבתות ההורים אוספים את הילדים שלהם ובאים לבית הכנסת ולומדים עם כל ילד וילד מה שהוא צריך.

וְזֶה מִקְרָב אֶת הַבֶּן אֶל הָאָבָא, וְהָאָבָא אֶל הַבֶּן, וְכָכָה הוּא גָדֹל וְצוֹמֵחַ יֶלֶד
 בְּרִיא בִּנְפָשׁוֹ וּבְשִׁכְלוֹ וְכוּ', כִּי יֶלֶד צָרִיךְ אֶת הַחֵם וְהָאֵהָבָה שֶׁל הָאָבָא,
 וְמֵה שֶׁהָאָבָא מְשַׁקִּיעַ בּוֹ כְּעֹשִׂים דְּקוֹת בְּשָׁבוּעַ זֶה עוֹשֶׂה אֲצִלוֹ רֶשֶׁם
 גָּדוֹל מְאֹד שֶׁבְּרוּךְ הַשֵּׁם יֵשׁ לִי אָבָא שְׂדוּאָג בְּשָׁבִילִי, שְׁמַתְעִינִי בִּי וְכוּ'
 וְכוּ', וְלִכֵּן אֵל תִּקְחוּ אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, כִּי תִדְעוּ שֶׁזֶה בִּנְפִשְׁכֶּם וְכוּ', וְלִכֵּן
 תַּעֲשׂוּ כָּל מָה שְׁבִיכְלִתְכֶם לְהִתְאַסֵּף בְּבֵית הַכְּנֶסֶת בַּעַת "אָבוֹת וּבָנִים"
 וּתְבוֹאוּ עִם יְלִדֵיכֶם לְלַמֵּד אֹתָם אִפְלוּ מִשְׁהוּ, וּלְדַבֵּר אִתָּם, לְחַזֵּק אוֹתָם
 לְעוֹדֵד אוֹתָם לְשִׂמְחָה אוֹתָם, וְאֵל תִּחַשְׁבוּ מֵה כָּבֵד יִהְיֶה שְׂאֵנִי יִתֵּן לְהַבְנִים
 שְׁלִי עֹשִׂים דְּקוֹת וְכוּ' וְכוּ', אֵל תֹּאמְרוּ זֹאת כִּי הִנֵּה אֲנִי עֹכְשׁ מוֹסֵר אֶת
 נַפְשִׁי בְּשָׁבִיל כְּמָה יְלָדִים שֶׁפָּרְקוּ עַל וְכוּ', וְעוֹמֵד עֲלֵיהֶם מִשְׁפָּט קֶשֶׁה
 מְאֹד וְכוּ', וְאֲנִי מִשְׁתַּדֵּל בְּכָל מַחִיר לְהוֹצִיא אוֹתָם מִהַסְבֵּךְ שֶׁהִסְתַּבְּכוּ
 בָּהֶם וְכוּ', וּבְקִלּוֹת יְכוּלִים לְקַבֵּל כְּמָה שְׁנַיִם בֵּית סֵהֵר הַשֵּׁם יִשְׁמֹר וְכוּ',
 וְזָכוּר אֲזָכֹר אֵיךְ שֶׁבִקְשָׁתִי וְהִתְחַנַּנְתִּי עוֹד לִפְנֵי כְּמָה שְׁנַיִם לְשִׁמְרָה עֲלֵיהֶם,
 כִּי בִסוּף גּוֹמְרִים בְּבֵית סֵהֵר וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם
 תַּעֲשׂוּ כָּל מָה שְׁבִיכְכֶם "לְעֶזֶר לִי, שְׂאוּכַל לְעֶזֶר לָכֶם", שְׁכַּל אֶחָד וְאֶחָד
 בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל יִרְתֶּם בְּעִנְיַן הוֹרָאתָ קִבֵּעַ לְמַעַן הַצֵּלֶת הַנֶּעֱר, אֵיךְ אֶחָד
 לֹא קוֹלֵט מֵה שְׁבִנִי הִרָה"ח ר' ... נ"י עוֹשֶׂה עֹכְשׁ בְּשִׁלְיחוּתִי, הוּא הַפְּקִיר
 אֶת אֲשֶׁתּוֹ וְאֶת יְלָדָיו רַק לְמַעַן לְהַצִּיל אֶת הַנֶּעֱר שְׁלָנוּ בִּיבְנָאֵל, וְהִלּוּאִי
 הָיוּ עוֹשִׂים אֶת זֶה כָּל הַקְּהִלּוֹת שְׁכֻלָּם יֵשׁ לָהֶם עֹכְשׁ בְּעִוֹת עִם הַנֶּעֱר
 הַנוֹשְׂרִים וְהַנוֹשְׂרוֹת וְכוּ', וּמִי יִתֵּן שֶׁהָיוּ עוֹשִׂים רַבֵּעַ מִמֶּה שְׂאֲנַחֲנוּ עֹכְשׁוֹ
 עוֹשִׂים פֶּה וְכוּ', עַל כָּל פָּנִים צָרִיכִים לְדַאֵג לְקַהֲלָתָנוּ הַקְּדוֹשָׁה, וְאֲנִי מְאֹד
 מְאֹד מְבַקֵּשׁ חוֹסוּ וְחַמְלוּ עַל הַיְלָדִים שְׁלָכֶם, וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד "לְעֶזֶר
 לִי, שְׂאוּכַל לְעֶזֶר לָכֶם", וְכָל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל
 שִׁירְתֶּם לְהַבִּיא הוֹרָאתָ קִבֵּעַ לְמַעַן הַצֵּלֶת יְלָדֵינוּ שֶׁזֶה עֹכְשׁוֹ צוֹ הַשְּׁעָה.

נָא וְנָא הַיּוֹם מִתְחִילִים לְלַמֵּד בְּסִדְרַת הַדָּף הַיּוֹמִי מִסֵּכַת רֵאשׁ הַשָּׁנָה,
 וְלִכֵּן שְׁכַּל אֶחָד מִבְּנֵי הַקְּהִלָּה יִצְטָרֵךְ וּלְלַמֵּד בְּקִבְעוֹת דָּף גְּמָרָא בְּכָל יוֹם,
 שֶׁזֶה חִיוֹת לְהַנְפֵּשׁ, וְאִפְלוּ רַק לְגַרֵס אֶת הַדָּף זֶה גַּם כֵּן חָשׁוּב מְאֹד מְאֹד
 וּמוֹעִיל לְהַנְשָׁמָה, אֲשֶׁרִי מִי שְׂאִינוּ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם כָּלֵל,

כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (שיחות הַר"ן סימן נ"א) אֵת זֶה תִּקְבְּלוּ מִמֶּנִּי שְׁלֹא יִטָּעָה אֶתְכֶם הָעוֹלָם, כִּי הָעוֹלָם מִטָּעָה מְאֹד, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמָּצִיל אֶת הַיְלָדִים שְׁלוֹ בְּעֵתִים הֵלָלוּ וְשׁוֹמְרֵי עֲלֵיהֶם.

הַמֵּאֲחָל לָכֶם שִׁבְת שְׁלוֹם

קטו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שִׁבְת קֹדֶשׁ לְסֹדֶר אָמַר ט"ז אִיר ה'תשע"ג.
שְׁלוֹם וּבִרְכָּה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ "חֲסִידֵי
בְּרִסְלָב" הַגָּרִים "בֵּיכְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב" הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ
תָּמִיד.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְקֵשׁ אֶת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים שֶׁתִּזְכְּרוּ מֶה שְׁאָמַר
רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֵרֵן חֵלֶק ב' סִימָן י"ז) שֶׁבְּשִׁבְת מְכַרְחִים לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה
וְצָרִיכִים לִהְיוֹת אֶת עֲצָמוֹ עִם כָּל הַכַּחוֹת לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה כִּי בְּשִׁבְת
הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹחֵל לָנוּ עַל כָּל הָעוֹנוֹת אִם אֲנַחְנוּ שׁוֹמְחִים בְּשִׁבְת.

אֲנִי מְאֹד מִבְקֵשׁ אֶת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים שֶׁתִּזְכְּרוּ שֶׁרַבֵּנוּ ז"ל
הַקְפִּיד מְאֹד מְאֹד עַל הַלֶּכָּה וְאָמַר (שיחות הַר"ן סִימָן כ"ט) שֶׁכָּל בֶּרֶ יִשְׂרָאֵל
מִחֵיב לִלְמַד בְּכָל יוֹם הַלֶּכָּה וְעַקֵּר לַמּוֹד הַלֶּכָּה הוּא כְּדֵי לָקִים הַלֶּכָּה
לְמַעֲשֶׂה, וְלָכֵן הִקְמַתִי אֶת "בֵּית הוֹרָאָה" שֶׁכָּל שְׂאֵלָה בַּהֲלֶכָה לִשְׂאֵל אֶת
הַדִּינִים וּמוֹרֵי צֶדֶק שֶׁל קְהֵלֵתֵנוּ, תִּדְעוּ לָכֶם שְׂאִין זֶה הַפֶּקֶר צָרִיכִים לְצִיַּת
אֶת הַשְּׁלֵחַן עֲרוּךְ וּרַבֵּנוּ ז"ל הַקְפִּיד עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, וְלָכֵן אֲנִי מְכַרְח
לְהַגִּיד לְכָל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְאַחֲרוֹנָה תְּהִלָּה לְאֵל בּוֹנִים בְּתִים כֵּן יִרְבוּ,
אֲבָל זָכְרוּ הֵיטֵב שֶׁיֵּשׁ הַלֶּכָּה שְׁלֹא יִהְיֶה הַזֶּק רְאִיָּה אֲסוּר לְבָנוֹת חֵלוֹן
נֶגֶד חֵלוֹן שֶׁל חֲבֵרוֹ זֶה לֹא חֲמֵרָה, זֶה אֲסוּר חֲמוּר! וְלָכֵן אֲסוּר לַעֲשׂוֹת
דְּבָרִים תַּחַת גֹּב חֲבֵרוֹ, אֲסוּר גְּזֻלָּה הוּא חֲמוּר מְאֹד מְאֹד וְכו' וְכו' וּבִפְרֹט
שֶׁיֵּשׁ קִיר מְשֻׁתָּף צָרִיכִים לִשְׁמֹר עַל הַשְּׁתַּפּוֹת וְכו' וְלֹא לְהִקָּל בְּדְבָרִים
כָּאֵלוֹ וְכו'.

וכן צריכים לזכר כשהולכים להחנות את הרכב צריכים מאד מאד לשמר לא להזיק את הרכב של הזולת כי הרבה פעמים שריטה אחת וכו' ששורטים את הרכב של הזולת וכו' עולה כמה אלפי שקלים לתקן את זה ואוי ואבוי אם לוקחים את זה בקלות, נמצא שפשוט גונבים מהזולת, ורבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות גנבה וגזלה סימן ה') מי שלא חס על ממון חברו בידוע שהוא גנב וצריכים להקפיד על זה מאד מאד כי כך אמר רבנו ז"ל (אות גנבה וגזלה סימן א') מי שנפתה לבו לגזול וכיון שהתיר לעצמו גזלת חברו הרי הוא מוכן לכל חטא ועוון ואין תקנה להסירו מדרכו הרעה, ולכן אני מאד מקפיד על אלו שלוקחים בקלות את הדבר הזה ואחד מזיק לשני.

הקדוש ברוך הוא ששמו שלום ישים שלום ואהבה בינינו, ואז השכינה תשרה בתוכנו ויהיה לנו חלק בגאולה הקרובה שיגאל אותנו הקדוש ברוך הוא.

המאחל לכם שבת שלום

קטז.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר בחקתי ט"ז איר ה'תשע"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים "חסידי ברסלב" תלמידי "היכל הקדש" הגרים ב"יבנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

חסידי השם יתברך שזכינו להתקרב אל רבנו ז"ל, וראוי לנו לשמח מאד עמו, כמו שאמר בעצמו (שיחות הר"ן סימן קע"ז) שראוי לכם לשמח בהשם יתברך. ואף על פי שאין אתם יודעים מגדלת השם יתברך ראוי לכם לסמך עלי. כי אני יודע מגדלתו יתברך, והזכיר אז הפסוק (תהלים קל"ה ה') "כי אני ידעתי כי גדול הוי"ה וגו', גם ראוי לכם לשמח בי, מה שזכיתם שיהיה לכם רבי כזה; ובאמת כל זמן שאנחנו מלבשים בלבוש גשמי וחסרי קשה מאד מאד לתאר את גדלת רבנו ז"ל, ולכן

ראוי לנו לשמח על זה שאמר שראוי לנו לשמח שיש לנו רבי כזה, ובאמת מה היינו עושים בלי רבנו ז"ל? ולכן עלינו מאד מאד לשמח שאנחנו נמצאים בקהלה קדושה שהיא חממה של אמונה, שהיא נקראת על שמו הקדוש.

אני מאד מבקש מכלל אנשי שלומנו שכל"ג בעמר כלם ילכו אנשים נשים וטף למירון להלולא של רבי שמעון בן יוחאי, כי הוא נותן אז מתנות לכל הבא אליו, ועקר המתנה אמר רבנו ז"ל שרבי שמעון הוא בחינת (דניאל ד') עיר וקדיש מן שמיא נחת, הינו שמעיר מהשנה, כמובא בדבריו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס') אשר הצדיק הוא מעורר את האדם מהשנה העמקה שיושן שבעים שנה וכו', עין שם, ואני מבקש מאד את כל אחד מאנשי שלומנו שיכול לעזור שמה הן בהפצת הספרים, והן בלעזר לגיס הוראת קבע בשביל הצלת הנער שלנו, כי זה לא צחוק, אם אנחנו לא נציל ונשמר את הנער שלנו, אזי מי יעשה את זה? ואתם יודעים שהעצה היחידה זה רק אם נוכל לבנות עבור הנער שלנו הן להבנים והן להבנות שיהיה להם תעסוקה שיהיו עסוקים אחר הצהריים ושלא יצטרכו להסתובב על הרחובות בלי מעש, ויען שאין לנו עשירים, אזי אנחנו בעצמנו צריכים לעשות את העבודה הזו ולזכות את נשמות ישראל שזה זכות מאד מאד גדולה, ולכן כל מי שרק יכול לעזור שירתם וישתדל מאד לעזור לאנשי שלומנו שהולכים לעשות שמה תעמולה בשביל "הוראת קבע למען הצלת הנער".

תקפידו מאד מאד ללכת בשבת עם בגדים לבנים דיקא, כי מי שהולך עם בגדים לבנים בשבת מוחלים לו על כל עוונותיו, ואמר הצדיק הקדוש רבי יצחק מדראביטש זי"ע שאם היו כלם הולכים עם בגדים לבנים בשבת בפרט בארץ ישראל, היו מביאים את הגאולה, ולכן אני מאד מבקש אתכם שגם אתם תלכו עם בגדים לבנים בשבת שזה דבר גדול מאד מאד, ויבוא היום ותבינו שלא הולכתי אתכם שולל כלל,

כִּי אֵל רַב טוֹב הִגְנוּז תִּזְכּוּ עַל יְדֵי שְׁתַּלְכוּ בְּשַׁבַּת כָּאֵן בִּיבְנָאֵל עִם בְּגָדִים
לְבָנִים, וּמָאֵד מָאֵד הִקְפִּיד עַל זֶה הָאָרִיז"ל, אֲשֶׁרִי מִי שְׁמָקִים אֶת זֶה.
הַמֶּאֱחָל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

קִיז.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֶר בְּחֻקְתֵּי י"ד אִיר (פֶּסַח שְׁנִי) ה'תשע"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וִירָדְפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" תִּלְמִידֵי "הַיְכָל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים
בִּיבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הוּי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

מָאֵד מָאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁתַּעֲשׂוּ כָּל מָה
שְׁבִיכְלֶתְכֶם לְהַחְזִיק אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד, כִּי כֵךְ אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים
(תְּנַחוּמָא נִצְבִּים) בְּנֶהֱג שְׁבַעֲוֹלָם אִם נוּטֵל אָדָם אֲגָדָה שֶׁל קִנִּים שְׁמָא יָכוֹל
לְשַׁבֵּרם בְּכַת אַחַת? וְאֵלּוּ נוּטֵל אַחַת אַחַת אִפְלוּ תִינוּק מִשְׁבָּרָן, וְכֵן אֶת
מוֹצֵא שְׁאִין יִשְׂרָאֵל נִגְאָלִין עַד שִׁיְהִיו כָּלֵן אֲגָדָה אַחַת; וְאָמַר רַבְנוּ ז"ל
(חֲזִי מוֹהֲר"ן סִימָן רצ"ב) הָעוֹלָם רָאוּי שִׁיתְמַהוּ עֲצָמָן עַל אֶהְבָּה שְׁבִינֵינוּ; וְלָכֵן
אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעֲוֹלָם שִׁיְהִיָּה אֶהְבָּה אַחֲדוֹת
וְרַעוּת בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, וְלָכֵל הַפְּחוֹת בִּקְהָלָתֵנוּ הַקְדוּשָׁה
שֶׁהוּא חֲמֻמָּה שֶׁל אֱמוּנָה.

וְהִנֵּה אַתֶּם יוֹדְעִים מָה אֲנִי מוֹסֵר אֶת נַפְשִׁי עֲכָשׁוּ בְּשִׁבִּיל הַנֶּעֱר,
וְשִׁלַּחְתִּי אֶת בְּנֵי ר' ... נ"י וְהוּא עוֹבֵד לִילּוֹת כְּיָמִים בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ גְּדוּלָּה
מָאֵד מָאֵד, כְּדִי לְהַצִּיל אֶת הַנֶּעֱר, וְעוֹלָה לָנוּ מָמוֹן וְדָמִים לְהַצִּיל מָה
שְׁעָדִין יְכוּלִים לְהַצִּיל וְכו', וְכו', אֲבָל אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיּוֹת
שִׁישׁ שְׁתִּים אוֹ שְׁלוֹשׁ מִשְׁפָּחוֹת שִׁישׁ לָהֶם יְלָדִים מְקַלְקָלִים שְׁאִנִּי רוֹצֵה
אוֹתָם מִחוּץ לְהַקְהֵלָה, עָדִין אֲנִי לֹא מִפְּרָסֵם אֶת הַשְּׁמוֹת כְּדִי לֹא לְבִישׁ
אוֹתָם, אֲנַחְנוּ לֹא נִתֵּן שְׁיִלְדֵינוּ שְׁנוּלָדוּ בַּקֹּדֶשׁ וּבִטְהָרָה פֶּה בִּיבְנָאֵל
אַחֵר מִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָּה שֶׁהִיָּה לָנוּ בְּשִׁבִּיל מְקוֹה כְּשֶׁרָה וְכו', וְכו',
שֶׁהִסְמ"ך-מ"ם הִרְשַׁע יִמַּח שְׁמוֹ מִנֶּעַ אֶת זֶה מֵאֲתָנוּ וְכו', לֹא נִתֵּן בְּשׁוּם

פֿנים וַאֲפֿן שײַבואוּ מִשְׁפָּחוֹת עִם יִלְדִים מִקְלָקִלִים מִבְּחוּץ וִיקְלָקְלוּ לָנוּ אֶת יִלְדֵינוּ, אֲנִי הוֹלֵךְ לְהוֹצִיא אֶת הַמִּשְׁפָּחוֹת הָאֵלּוּ מִקְהֶלְתָּנוּ הַקְדוּשָׁה בְּלִי שׁוּם רַחֲמָנוּת, כִּי כָּבֹד אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (קֹהֶלֶת רַבָּה פָּרָשָׁה ז' כ"ד) כָּל מִי שֶׁנֶּעֱשֶׂה רַחֲמָן בְּמָקוֹם אַכְזָרִי סוּף שֶׁנֶּעֱשֶׂה אַכְזָרִי בְּמָקוֹם רַחֲמָן; וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִקְפִּיד שֶׁבֶד' אֲמוֹת שֶׁלָּנוּ לֹא יִמָּצֵא לֹא תִמְהוּנִי וְכו', לֹא אֶחָד שְׁלוֹקֶת סָמִים אוֹ אֶלְכוּהוּלִיסֵט וְכו', אוֹ שְׁאָר מְרַעִין בִּישׁוּן, אֲצַלְנוּ אֶסוּר לְהִמָּצֵא אֲנָשִׁים כָּאֵלּוּ, וְצָרִיכִים לְהוֹצִיא אוֹתָם עִם כָּל הַכֹּחַ שֶׁרַק יְכוּלִים, וְאִם צָרִיכִים לְעָרֵב מִשְׁטָרָה, מְעָרְבִים מִשְׁטָרָה. יִבְנָאֵל הוּא לֹא מִהָעִיר מִקְלָט, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִקְפִּיד עַל זֶה, כִּי זֶה רַק יִכְפִּישׁ אֶת שְׁמֵנוּ.

הַיּוֹם הוּא הַהִלּוּלָא שֶׁל הַתֵּנָא הַקְדוּשׁ רַבִּי מֵאִיר בַּעַל הַנֶּס, וְלָכֵן אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְהִיּוֹת בַּיּוֹם הַזֶּה אֲצַל צִיּוּנוֹ הַקְדוּשׁ בְּטַבָּרְיָה, וְכֵן בַּעֲדֹת אַרְבַּע יָמִים יִהְיֶה ל"ג בְּעֶמֶר הַהִלּוּלָא שֶׁל חֲבֵרוֹ הַתֵּנָא הַקְדוּשׁ רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי, וְלָכֵן אֲנִי רוֹצֶה שְׁכַלֵּל אֲנָשִׁי שְׁלוּמֵנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל אֲנָשִׁים נָשִׁים וְטָף שִׁיְהִיו בְּל"ג בְּעֶמֶר בְּמִירוֹן, כִּי אִזּוֹ רַבִּי שְׁמַעוֹן נֹתֵן מִתְּנוּת לְכֻלָּם, וְאֲנִי רוֹצֶה שְׁכַלֵּם תִּקְבְּלוּ מִתְּנָה מִרַבִּי שְׁמַעוֹן, וּמֵה שְׁמִבְקָשִׁים מִמֶּנּוּ מִקְבָּלִים, וְאָמַר הָרַב הַקְדוּשׁ רַבִּי אֶהְרֹן מִקְרָלִין זִ"ע 'מֵה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְכָל אֶף רַבִּי שְׁמַעוֹן לְכָל אֶפְלוֹ לַחֲיִבִּים, וְלָכֵן שְׁכַלֵּל אֲנָשִׁי שְׁלוּמֵנוּ מִקְהֶלְתָּנוּ הַקְדוּשָׁה יִלְכוּ בְּל"ג בְּעֶמֶר רַק אֵל רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְשָׁלֵא יֵטְעוּ אֶתְכֶם בְּשׁוּם טְעוּת, וְאֲנִי מְאֹד מִבְקָשׁ אֶתְכֶם שֶׁתַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי מַאֲמָצִים שְׁבַעוּלָם לְהַתְפַּלֵּל גַּם עַל רְפוּאָתִי וְהַצְלַחְתִּי הַנִּצָּחִית, כִּי הַקִּמְתִּי אֶת הַקְהֵלָה בִּיזָע וּבָדָם וּבִמְסִירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה, וְאֲנִי לֹא יִתֵּן שְׁכֵמָה שׁוֹעֲלִים קִטְנִים יַחֲרִיבוּ לָנוּ אֶת הַקְהֵלָה בְּשׁוּם פָּנִים וַאֲפֿן, אֲנִי הוֹלֵךְ לְהוֹצִיא אוֹתָם מִחוּץ לַמַּחֲנֶה, זֶה לֹא יוֹעִיל שׁוּם דְּבָר, אֲנַחְנוּ מְכַרְחִים לְשֹׁמֵר עַל יִלְדֵינוּ, וְלֹא נִתֵּן שְׁיִבּוּאוּ מִבְּחוּץ יִלְדִים מִקְלָקִלִים וִיקְלָקְלוּ אֶת יִלְדֵינוּ.

הַתֵּנָא רַבִּי מֵאִיר אָמַר (אֲבוֹת דְּרַבִּי נֶתָן פָּרָק כ"ט) כָּל הַשּׁוֹקֵד עַל דְּבָרֵי תוֹרָה מוֹסְרִין לוֹ שְׁקֵדָנִין כְּנִגְדּוֹ, וְכָל הַבָּטֵל מִדְּבָרֵי תוֹרָה מוֹסְרִין לוֹ

בטלנין כנגדו; ולכן אשרי מי שגונב עתים לתורה, כי רק זה מה שישאר מאתנו, כמאמר התנא הקדוש (אבות פרק ו') לפי שבשעת פטירתו של אדם. אין מלוין לו לאדם לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות. אלא תורה ומעשים טובים בלבד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

ק"ח.

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר בהר בחקתי כ"ג איר ה'תשע"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים "חסדי ברסלב" תלמידי "היכל הקדש" הגרים ב"יבנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

חסדי השם יתברך שקהלתנו הקדושה מתרחבת בגשמיות וברוחניות, והולך לי בחיים שהקהלה שלנו תהיה "קהלת חסד", כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב צדקה וחסד, כמאמרם ז"ל (ילקוט הושע רמז תקכ"ב) אמר הקדוש ברוך הוא חביב עלי חסד שאתם גומלים זה לזה יותר מכל הזבח שזבח שלמה לפני אלף עולות, וכן אמרו (ילקוט תהלים רמז תתל"ד) אמר רבי סימון בשעה שבא הקדוש ברוך הוא לברא אדם הראשון, נעשו המלאכים כתות כתות, מהם אומרים יברא ומהם אומרים אל יברא, חסד אומר יברא שהוא גומל חסדים; ולכן כל חיותי הוא שיהיה חסד בין אנשי שלומנו, ובשביל זה פתחתי את הבית התבשיל - אהל אברהם על כל היום, שיהיה לרוחת אנשי שלומנו, ואשרי מי שיכול לתת יד וכתף לעזור בכל מה שרק יכול, כי דבר זה תהלה לאל הוא חדוש שבחדושים שאין בשום מקום.

אתם כלכם יודעים איך שהולך לי בחיים שיהיה לי שלשים ויש צדיקים מתנדבי מד"א, ועדין חסר לי עוד עשר צדיקים, ולכן פעלתי שיעשו עוד קורס חדש, ואשרי מי שירשם אצל האברך ... נ"י להצטרף להקורס הזה, כי זה גרם קדוש השם נורא מאד במירון, שכלם ראו

את אנשי שלומנו עוזרים במסירות נפש, וכן היה קדוש שם רבנו ז"ל גדול מאד, וכן קדוש שם קהלתנו הקדושה, ולכן רציתי שמי שרק יכול להצטרף להקורס החדש, תבוא עליו ברכה.

ובכלל רציתי מאד מאד לשמר על השם טוב שלנו, כי כך אמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות צדיק סימן ס"ט) מי שאוהב את הצדיק צריך לשמר את הצדיק שלא יצא עליו שם רע; ולכן אני לא רוצה שימצא בקהלתנו אחד תמהוני וכו', או אלים וכו', או מסמם וכו', או אכזר וכו', זה לא שייך בכלל בהד' אמות שלנו, וכך אמרו חכמינו הקדושים (פיצה לב): כל המרחם על הבריות בידוע שהוא מזרעו של אברהם אבינו וכל מי שאינו מרחם על הבריות בידוע שאינו מזרעו של אברהם אבינו.

אני מאד מקנה שתשתף פעלה אתי שהקהלה הקדושה שלנו תהיה מבססת רק על חסד, ואם יש חסד יש כבר הכל, כמו שאמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות המתקת דין סימן ד') על ידי דעת נמשך חסד; ואמרו חכמינו הקדושים (גדרים מא) דעת קניית מה חסרת, אם יש לאדם דעת יש לו הכל, ואם אדם עושה חסד עם הזולת, בידוע שהוא בר דעת, אשרינו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו שאנחנו נמצאים בקהלה קדושה כזו, חממה של אמונה.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

קיט.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר במדבר כ"ג איר ה'תשע"ד.
שלום וברכה אל כלליות אנשי שלומנו "חסידי ברסלב", הוי"ה
ישמרו ויברכם.

חסדי השם יתברך שהקמתי קהלה נפלאה יחידה במינה, שאין לנו להתביש משום קהלה בעולם, ותהלה לאל הקהלה שלנו רק

גודלת ומתרחבת וכהיום הקהלה שלנו מונה כבר ארבע מאות ועשרים משפחות בן ירבו.

אבל ככל שהקהלה גודלת כמו כן גם הבעיות מתרחבות וכו', ולכן אני קובע כמה תקנות נחוצות עבור קדשת וטהרת הקהלה שיהיה מחננו קדוש.

א. כל משפחה חדשה כדי להתקבל במוסדות החנוך שלנו צריכה לעבר דרכי, כדי שלא יוצר מצב של "איש כל הישר בעיניו יעשה", זכרו היטב "יבנאל אינו מערי מקלט", אני מחפש איכות ולא כמות.

ב. אין להחזיק שום כלי משחית אצלו כגון איפון, סמארטפון, אנדרואיד וכו', כי מי שמחזיק את זה בידו הוא חשוד על כל העברות שבתורה, כי הרגע שנופלים בנאוף כבר מוכנים לכל הפרעניות שבבעולם, ולכן כל מי שיש לו את הכלי משחית הזה אסור לו לגשת לתבה להיות בעל תפלה, וכן אסור לו לעלות לתורה בשום פנים ואפן, כי איך אדם יוציא את הרבים בשעה שמחזיק צואה בכיסו וכו'? ואיך לא יתביש לעלות לתורה בשעה שיש בכיסו טנוף כזה וכו'?

ג. מי שבעל מחלקת ובעל לשון הרע שרק מזיק ומציק לאחרים אין לו מקום בקהלתנו הקדושה שהיא חממה של אמונה, יסוד בנוי רק על מדת החסד והצדקה, ולכן כל מי שעושה רשעות וכו', ומתנהג באכזריות אין לו שום חלק ונחלה בקהלתנו הקדושה ויחפש לעצמו מקום אחר.

ד. אשרי מי שאינו מטעה את עצמו וקובע עתים לתורה ולא מחסיר יום מבלי למוד מקרא, משנה, גמרא וכו', שזה עקר העשירות של האדם.

ה. כל אחד צריך להקפיד להתפלל את השלוש תפלות שחרית מנחה ערבית במנין דיקא, שסגלטה שממשיך על עצמו השגחתו הפרטי פרטית.

ו. אנחנו מקפידים בקהלה ללכת בשבת עם בגדים לבנים כמו

שֶׁהָאֲרִיז"ל הִזְהִיר, וְלִכְּנֵן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁיְּכוֹל לְהִרְאוֹת אֶת זֶה וַיִּתְּבֶרֶךְ מִפִּי עֲלִיּוֹן.

הַעֲקָר שֶׁתְּמִיד יִהְיֶה אֲהָבָה וְאַחֻוּהַּ בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּמִי שֶׁרָק מְדַבֵּר לְשׁוֹן הָרַע עַל הַזּוֹלָת אֵין לוֹ מָקוֹם אֲצִלָּנוּ כָּלֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

ק.כ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֶר בְּמִדְבַּר כ"ו אִיר (יְסוֹד שְׁבִינְסוֹד) הַתּשַׁע"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" תְּלִמִּידֵי "הַיְכָל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הוּי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תְּמִיד.

חֲסִידֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שִׁיָּצָא כָּבֵד עַד עֶכְשָׁו שְׁלוֹשׁ חֳלָקִים "שְׁאֵלוֹת וַתְּשׁוּבוֹת בְּחִסְדֵּי בְּרֶסֶלֶב", וַתְּהַלֵּךְ לֵאלֹל זֶה נַחֲטָף מֵה שְׁיֹתֵר מֵהַר מִמָּה שֶׁחֲשַׁבְנוּ, וְזֶה זְכוּת הָרַבִּים לְדוֹרוֹת, כִּי בְּהַתְּשׁוּבוֹת הָאֵלוּ כָּתוּב גַּם הַשְׁאֵלוֹת, וְכָלֵל זֶה צְרִיכִים לְזַכֵּר כִּי עַל כָּל שְׁאֵלָה יֵשׁ לְכָל הַפְּחוֹת יֵשׁ עוֹד אֶלֶף אֲנָשִׁים אִם לֹא יוֹתֵר וְכו', שֶׁיֵּשׁ לָהֶם אוֹתוֹ שְׁאֵלָה, וְהֵם צְרִיכִים בְּדִיוֹק אֶת הַתְּשׁוּבָה הַזֹּאת, וּלְצַעֲרָנוּ הָרַב מִלִּיּוֹנִים מֵאַחֲיָנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַדִּין רְחוּקִים מֵהִיִּהְדוּת, וְצְרִיכִים לְקָרֵב אֶת כָּלֵם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְלִכְּנֵן אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹלַת הַזְכוּת שֶׁל מִי שֶׁיִּפְּיֵן אֶת זֶה לְכָלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי הַסְּפָרִים הָאֵלוּ מֵאֵד לְהִיטִים וְכָלֵם חוֹטְפִים אֶת זֶה, וְנִתְעוֹרְרִים בַּתְּשׁוּבָה, וְלִכְּנֵן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁזּוֹכֵה לְהַפִּיץ בְּכָל יוֹם אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל הֵן הַקּוֹנְטְרָסִים וְהַחֻכְרוֹת, וְהֵן אֶת שְׁאֵר הַסְּפָרִים, וּבִפְרָט אֶת הַ"שְׁאֵלוֹת וַתְּשׁוּבוֹת בְּחִסְדֵּי בְּרֶסֶלֶב" אֲשֶׁר אֵין עוֹד מַעֲלָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֹּאת בְּתַקּוֹן הַבְּרִית, וְכִמּוֹ שְׁאֵמֵר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת נֶאֱוָף סִימָן מ"א) תִּקּוֹן לְהוֹצֵאת זֶרַע לְבִטּוּלָה שֶׁיִּשְׁתַּדֵּל לְהַחֲזִיר בְּנֵי אָדָם בַּתְּשׁוּבָה; וּמִי יְכוֹל לְהַתְּפָאֵר שֶׁהוּא נָקִי מִחֲטָא הַזֶּה, וְלִכְּנֵן עֲלִינוּ לְמַסֵּר אֶת נַפְשָׁנוּ בְּכָל יוֹם לְהַפִּיץ אֶת

ה"שאלות ותשובות בחסידות ברסלב", שזה עושה נפלאות בין נשמות ישראל.

וכן אלו שלא יכולים להפיץ, שעל כל פנים שישתתפו בהדפסתם, ויהיה שמות המנדבים מדפס בסוף הספר, וזה זכוי הרבים לדורי דורות, כי מי שמזכה את הרבים הזכות הזה הולך לפניו תמיד, ולכן אבקש את כל אחד מאנשי שלומנו שישתתף באיזה סכום שהוא רק רוצה, כדי שיהיה לו חלק בהדפסת "שאלות ותשובות בחסידות ברסלב", ואשרי מי שקונה ספרים ונותן את זה להמפיצים להפיץ, ויהיה לו גם כן חלק בהפצה, אשר אין מלים לפרש מעלת הפצת מעינות החכמה חוצה, אשר בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן י"ד) שעל ידי שמקריבים בני אדם לעבודת השם יתברך מעלים את כבוד השם יתברך לשרשו, ואמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא פ"ח.) על פסוק (ירמיה ט"ו) "אם תוציא יקר מזולל" אלו שמקריבים בני אדם לעבודת השם יתברך, כי זה נקרא מוציא יקר מזולל, הינו מזילותה דגלותא, והלואי שהיינו מצייתים את מוהרנ"ת ז"ל שהניח לנו צוואה ארבע ימים לפני הסתלקותו ואמר אז לאנשי שלומנו "העובדה שלכם יהיה יפוצו מעינותיה חוצה", אשרי מי שיתן יד ושכם להדפסת והפצת "שאלות ותשובות בחסידות ברסלב".

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

קכא.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר בהר בחקתי כ"ו איר ה'תשע"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים "חסיד ברסלב" תלמידי "היכל הקדש", הגרים ב"בנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

הנה תהלה לאל אני כותב בכל יום מכתב חזוק לאנשי שלומנו אחד להגברים ואחד להנשים, כי בזה העולם צריכים הרבה התחזקות, כי הסמ"ך-מ"ם אורב על כל אדם לשבר אותו ולהכניס בו יאוש ודכאון

וכו' וכו', וספקות באמונה הקדושה, אשר על ידי זה האדם ממשיך על עצמו כל מיני דינים, כמו שאמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות אמונה חלק ב' סימן י"ב) על ידי קלקול אמונה נתעוררין דינים, ועל ידי הרהורי עבודה זרה נתעוררין דיני דינים, הינו שדינים את הדינים שנדון כבר אם נדון כראוי בלי ותרגות; ולכן צריכים מאד מאד לשמור מאיזה הרהור רע נגדו יתברך, צריכים לדעת שתכלית הידיעה שאין יודעים כלל, ואסור לשאל שום קשיות וספקות על הקדוש ברוך הוא, צריכים לדעת (תהלים קמ"ה) "צדיק הוי"ה בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו" וכן (דברים ל"ב) "הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא", וללכת בתמימות ובפשיטות גמור, כמו שכתוב (דברים י"ח י"ג) "תמים תהיה עם הוי"ה אלקיך", ופרש רש"י התהלך עמו בתמימות ותצפה לו ולא תחקר אחר העתידות אלא כל מה שיבוא עליך קבל בתמימות ואז תהיה עמו ולחלקו, עין שם. והנה רבנו ז"ל הדגיש מאד מאד על האמונה הקדושה שנכניס את עצמנו בתוך האמונה הקדושה, לא להרהר שום הרהור רע נגדו יתברך, שזה מושך על האדם כל מיני דינים, עניות ודחקות וכו' וכו', ולכן אני מאד מבקש את כל אנשי שלומנו היקרים אם יש למישהו דין ודברים עם הזולת, צריכים לבוא לדין תורה, כי זה מעקר האמונה שלא יעשה אדם דין לעצמו, אלא שידון לפני בית דין, ותהלה לאל יש לנו בית הוראה עם ארבע דינים ממחים תלמידי חכמים גדולים, ולכן אסור לשום בן אדם לעשות דין לעצמו, כי בזה הוא פוגם באמונה, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות דין סימן ב') על ידי שהדין תורה הולך ונתמעט, על ידי זה הפרנסה מתמעטת וכן להפך; אם מציתים דין תורה, הקדוש ברוך הוא משפיע פרנסה בשפע, וכן אמר רבנו ז"ל (שם אות פחד סימן י"ז) מי שהוא שומע ואצית לדין תורה נצול מפחד; ולכן כל שאלה שיש לכל אחד ואחת, צריכים להרגיל את עצמו להתייעץ ולשאל רק את הבית הוראה של קהלתנו הקדושה, וכן לא לאכל אצל שום מסעדה ביבנאל אם אין על זה הכשר של בית הוראה שלנו, כי אי אפשר לסמוך על הסמ"ך-מ"ם בשום פנים ואופן.

הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שִׁישְׁרָה הַשָּׁלוֹם וְהַאֲהָבָה בֵּין קְהִלָּתֵנוּ
הַקָּדוֹשָׁה, וְעַל יְדֵי זֶה נִזְכָּה לְרֹאוֹת בְּקֶרֶב בְּגֻלָּתֵנוּ.
הַמֶּאֱחֵל לָכֶם שָׁבַת שְׁלוֹם

סִינּוֹן

קכב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֶר בְּמִדְבַּר רֹאשׁ חֹדֶשׁ סִינּוֹן הַתּשׁע"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל לִיּוֹת אָנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב" תִּלְמִידֵי "הֵיכַל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים
בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הֵיוּ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

מָאֵד מָאֵד אָנִי מִבְקֵשׁ אֶת אָנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים שֶׁתִּתְאַחֲדוּ יַחַד,
בְּפֶרֶט עֲכָשׁוּ שְׁאֲנַחֲנוּ עוֹמְדִים לִפְנֵי קְבֻלַּת הַתּוֹרָה, שְׂאֵז כְּתִיב (שְׁמוֹת י"ט
ב') "וַיַּחֲזֵן שָׁם יִשְׂרָאֵל", וְדָרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה פְּרָשָׁה
ט' סִימָן ט') עַל הַפֶּסוּק (בְּמִדְבַּר ל"ג) "וַיִּסְעוּ וַיַּחֲזִנוּ" נוֹסְעִים בְּמַחֲלָקֶת וְחוֹנִיִּם
בְּמַחֲלָקֶת, כִּיֹּן שָׁבָאוּ כָּלֶם לִפְנֵי הָרַ סִינִי נַעֲשׂוּ כָּלֶם חֲנִיָּה אַחַת, הָדָא
דְּכְתִיב (שְׁמוֹת י"ט) "וַיַּחֲזֵן שָׁם יִשְׂרָאֵל" וַיַּחֲזִנוּ שָׁם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵין כְּתִיב כָּאֵן,
אֵלֹא וַיַּחֲזֵן שָׁם יִשְׂרָאֵל, אָמַר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הָרִי שָׁעָה שְׂאֵנִי נוֹתֵן תּוֹרָה
לְבְנִי, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה אֵלֹא עַל יְדֵי אַחָדוֹת וְאַהֲבָה, וְאָמְרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (פְּסִיקְתָּא דְרַב כְּהֵנָא) אָמַר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַתּוֹרָה כָּלָה
שְׁלוֹם, לְמִי אָנִי נוֹתֵנָה? לְאַמָּה שֶׁהִיא אוֹחֶזֶת בְּשְׁלוֹם, הָדָא דְכְתִיב (מִשְׁלִי
ג' י"ז) "וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם".

אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סוֹטָה ל"ז:) שְׁבַעַת קְבֻלַּת הַתּוֹרָה קִבְּלוּ עַל
עֲצָמָם עִם יִשְׂרָאֵל עֲרִבּוֹת אֶחָד עַל הַשְּׁנִי, וְלָכֵן עָלִינוּ לְמִסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ
פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמְעוֹ לְהַפִּיץ אֶת סִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל בֵּין שְׂכֵבוֹת הָעָם, כִּי לְצַעֲרֵנוּ
הָרַב מִלִּיּוֹנִים מְנַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מִתְרַחֲקִים מִהִיִּהְדוּת רַחֲמָנָא לִיִּצְלָן,
וְנִשְׁמָתָם צוּעָקֶת לַחֲזוֹר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְתַהֲלָה לֹאֵל עֲכָשׁוּ כְּשִׁיזָא כְּרֹךְ

אחר כָּרַךְ "שאלות ותשובות בחסידות ברסלב", ושם מדפס כל השאלות שכל אחד שואל וכו', וידוע שאם אחד שואל את השאלה, אותו שאלה שואלים עוד אֶלֶף או אלפי אלפים אנשים וכו', ולכן הוא זכות גדולה מאד לעסק בהפצת "שאלות ותשובות בחסידות ברסלב", כי בזה תזכו לקיים את הערבות שקבלנו בעת קבלת התורה אחד על השני, יעזור הקדוש ברוך הוא שתמיד נזכה להיות ממזכי הרבים, וזכות הרבים יגן בעדנו.

המאחל לכם שבת שלום וראש חודש מברך

קכג.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר במדבר ב' סיון ה'תשע"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים "חסיד ברסלב" תלמידי "היכל הקדוש" הגרים ב"יבנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

הנה אנחנו עומדים כבר סמוך ונראה לקבלת התורה, ולכן אני מבקש את כלכם תראו להתחזק בשעורי תורה, כי הקהלה שלנו בנויה רק על תורה ועבודה וגמילות חסדים, ולכן היות שהיום מתחילים ללמד בסדרת דף היומי מסכת נדה, ויש בקהלתנו שש שעורים במשך היום את הדף היומי, תצטרף לאיזה שעור שאתה רק רוצה, ואי אפשר לתאר את מעלת האדם שזוכה לחטף כל יום דף גמרא, שזה ממשיך על עצמו ארבע מלאכי השמירה שהם ראשי תבות ג'מ'ר'א' ג'בריאל מ'יכאל ר'פאל א'וריאל, שמענו היום את האסון המחריד שמשפחה שלמה נכחדו באפן מר מאד וכו' וכו', זה צריך לזעזע אותנו, קדם כל לא לקחת בקלות, רכב צריך תמיד בדיקה וכו', אם הכל בסדר וכו', והעולה על הכל אנחנו צריכים את מלאכי השמירה שישמרו עלינו, וזה זוכים על ידי דף גמרא שלומדים בכל יום.

תפלה היא עבודה, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (תענית ב.) איזו

היא עבודה שהיא בלב ה'וי אומר זו תפלה, ולכן תראו למסר את נפשכם להתפלל את השלש תפלות שחרית מנחה ערבית במנין דיקא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ח.) מאי דכתיב (תהלים ס"ט) "ואני תפילתי לך ה' עת רצון" אימתי עת רצון בשעה שהצבור מתפלל; ולכן תעשו לעצמכם הרגל לבוא לבית הכנסת ואז טוב לכם כל הימים, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ח') על מאמרם ז"ל (ברכות נד:) מחנה ישראל כמה הוי, תלתא פרסא, הינו כל זמן שאדם מתפלל את השלש תפלות בכל יום, הוא נמצא במחנה ישראל, ואיך שהוא רק מתקרב ומתחיל להתרשל מאיזה תפלה לא להתפלל במנין, זה כבר קלפת עוג מלך הבשן שיעקר אותו מהיהדות וכו', וזכר גם זכר אשר צריכים להזהר מאד לפני שהולכים להתפלל להכניס כמה פרוטות לצדקה בקפת הצדקה שבבית הכנסת, שזה מאד נחוץ כדי שהתפלות תתקבלנה לרחמים ולרצון, כמאמרם ז"ל (בבא בתרא דף י.) רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי אמר דכתיב (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", וכן נפסק ברמב"ם (פרק י' מהלכות מתנות עניים הלכה ט"ו) גדולי החכמים היו נוהגין פרוטה לעני קדם כל תפלה ואחר כך מתפללין שנאמר (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך" וכן נפסק בשלחן ערוך (ארח חיים סימן צ"ב סעיף י') טוב לתן צדקה קדם תפלה: ולכן אשרי ואשרי מי שנוהר לפני כל תפלה להכניס כמה פרוטות לצדקה, שאז נכון יהיה לבו בטוח שלא יחזור תפלתו ריקם, ומה גם אשר אמרו חכמינו הקדושים (מדרש זוטא שיר השירים א') הדורון של הקדוש ברוך הוא צדקה, שכן הוא אומר (משלי כ"א ג') "צדקה ומשפט נבחר לה' מזבח", כן הנותן צדקה אפלו היתה בידו עברה ונחתם דינו לאבד ונתנה רשות למלאך הממנה על הפרענות לילך ויפרע ממנו אינו יכול, והקדוש ברוך הוא אומר לו (משלי י' ב') "צדקה תציל ממוות", ויכול להיות מקבל פני שכינה בכל יום שנאמר (תהלים פ"ט ט"ו) "חסד ואמת יקדמו פניך" והקדוש ברוך הוא אומר למלאך של פרענות אל תגע בו מצאתי לו זכות למחל על כל עונותיו, רואים מזה כשבר ישראל

מכניס לפני כל תפלה כמה פרוטות בקפת הצדקה שבבית הכנסת, הוא נצול ממיתה משנה, ואין למלאך הממנה על הפרעניות רשות לגע בו.

גמילות חסדים לעשות חסד עם הזולת, אין למעלה מזה, כי זה סימן שהוא בר ישראל, כמאמרם ז"ל (יבמות עט.) שלשה סימנים יש באמה זו הרחמנים והבישנים וגומלי חסדים, ורחמנים דכתיב (דברים י"ג ח) "ונתן לך רחמים ורחמך והרבך", בישנים דכתיב (שמות כ' י"ז) "בעבור תהיה יראתו על פניכם", גומלי חסדים דכתיב (בראשית י"ח י"ט) "למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו וגו', כל שיש בו שלשה סימנים הללו ראוי להדבק באמה זו; ולכן הקמתי את בית התבשיל - אהל אברהם, ולכן אני מאד מאד מבקש אתכם שתעזרו לי בכל מיני עזר שאתם רק יכולים לעזור לי, כדי שאוכל להמשיך עם הבית התבשיל - אהל אברהם מנותיקין שיהיה שתיה חמה ומזונות וכו', ובאמצע היום מרק חם, ולעת ערב סעודה דשנה וכו', כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב חסד, כמאמרם ז"ל (ילקוט הושע רמז תקכ"ב) אמר הקדוש ברוך הוא חביב עלי חסד שאתם גומלים זה לזה יותר מכל הזבח שזבח שלמה לפני אלה עולות, ובפרט חסד כזה שנותנים לאכל ולשתות לרעבים ולצמאים וכו', הצדקה הזו עולה כל הצדקות, כמאמרם ז"ל (בבא בתרא ט) אין בודקין למזונות, הינו בכל דבר יכולים לרמאות בני אדם וכו', אבל אם בא אחד והוא רעב וצמא, שמה הוא לא יכול לרמאות אותה, כי מי שבאמת רעב או צמא הוא יאכל וישתה, ומי שלא רעב וצמא הוא לא יאכל ולא ישתה, ולכן אין צדקה יותר גדולה מלתת לאכל לרעבים וצמאים, ולכן תעשו כל מה שביכולתכם לעזור לי שאוכל להמשיך עם זה כל השנה, ואני מאד מבקש את כל אחד ואחד בלי יוצא מן הכלל שישמר על הנקיון, גמרות לאכל תכניס את הצלחת ואת הכוס בפח, ולהזהיר גם את הילדים על כך, וזה דבר גדול מאד, כי אצלו יתברך מאד חשוב נקיות, ועל כלם לברך את הברכות בקול גדול, וזה הנחת רוח שגורמים להקדוש ברוך הוא.

זכרו היטב כמה מסירות נפש השקעתי בהקהלה הקדושה שלנו, שהיא חממה של אמונה, ולכן תעזרו לי לפתח את הקהלה יותר ויותר,

שֶׁתַּעֲמִיד עַל שְׁלוֹשׁ יְסוּדוֹת הָאֵלוֹ, תּוֹרָה עֲבוּדָה גְּמִילוּת חֲסִדִּים, וְהִזְכוּת הַזֶּה יַעֲמִיד לִי שְׁאֵזְכָּה לְרַפּוּאָה שְׁלֵמָה בְּקֶרֶב מְאֹד עִם כָּלֵל חוּלֵי יִשְׂרָאֵל, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַר אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר רַק בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצֵּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

קִכְד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֵדֶר בְּמִדְבַּר ד' סִינן ה'תשע"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" תַּלְמִידֵי "הַיֵּכָל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּדוֹל בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב" הַיּוֹי"ה עָלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

הִנֵּה יַעֲזֵן שְׁיֹצֵא רַק בְּכַמָּה שָׁנִים שִׁיְהִיָּה שַׁבַּת וְאַחֵר כֶּךָ חֵג הַשְּׁבוּעוֹת, וְרַבִּים שׁוֹאֲלִים אֵיךְ מִתְנַהֲגִים, וְלָכֵן אֲמַרְתִּי לְרֹשֶׁם כַּמָּה פְּרָטִים שָׂרְאוּ לַדַּעַת.

הַשַּׁבָּת הַזֹּאת הִיא שַׁבַּת מִיַּחְדָּת, כִּי תַכְךָ וּמִיד אַחֵר כֶּךָ נִכְנָסִים לְקַבֵּלַת הַתּוֹרָה, לֵיל שַׁבַּת זֶה רִגִּיל, סוּפְרִים אֶת הַסְפִּירָה הָאֲחֻרֹּנָה, וּבְשַׁבַּת בִּבְקָר לִפְנֵי הַתַּפְּלָה טוֹבְלִים וּמְכַוְּנִים כָּבֵד גַּם לְכַבּוֹד הַחֵג, כִּי לֹא טוֹבְלִים בְּשַׁבַּת לִפְנוֹת עָרַב לְכַבּוֹד הַחֵג, כִּי זֶה זְלוּזֵל בְּשַׁבַּת, וְלָכֵן טוֹבְלִים רַק בִּבְקָר קֹדֶם הַתַּפְּלָה, וּמְכַוְּנִים כָּבֵד גַּם עַל לֵיל חֵג הַשְּׁבוּעוֹת, מִתַּפְּלִלִּים בְּשַׁבַּת בִּבְקָר כָּרִגִּיל, וְאַחֵר כֶּךָ אוֹכְלִים סְעוּדַת שַׁבַּת, וּמִקְדִּימִים קִצַּת תַּפְּלַת מְנַחָה כְּדֵי שְׁיֻכְלוּ לֶאֱכֹל סְעוּדָה שְׁלִישִׁית, (וּבִדְרוֹךְ כָּלֵל כָּל אֶחָד אוֹכֵל סְעוּדָה שְׁלִישִׁית שֶׁל שַׁבַּת זו עִם מִשְׁפַּחְתּוֹ בְּבֵית וְלֹא בְּבֵית הַכְּנֶסֶת), וְהַיּוֹת שֶׁבַחֲג הַשְּׁבוּעוֹת צְרִיכִים לְחִכּוֹת עַל שִׁיְהִיָּה שְׁלֵמִים, הֵינּוּ מ"ט יָמִים שְׁלֵמִים, אֲזַי מִמִּילָא עַד שְׁיִכְנֶס הַחֵג יְכוּלִים לֶאֱכֹל אַחֵר כֶּךָ סְעוּדָה דְּשֻׁנָּה, כִּי מִמִּילָא אֲסוּר לַעֲשׂוֹת מְלָאכָה (כְּגוֹן לַחֲמֵם אֶת הָאֶכֶל עַד צֵאת הַכּוֹכָבִים לְפִי שִׁטַּת רַבְּנֵינוּ תַּם), וְלָכֵן עַד אֲזַי אָדָם נַעֲשֶׂה עוֹד פַּעַם רָעֵב וְכו'.

ערבית של מוצאי שבת מתפללים תפלת החג והולכים הביתה בשמחה, ומקדשים כנהוג וגם אומרים המבדיל בין קדש לקדש וכו', ומברכים על הנר בעת הקדוש.

ואחר ברכת המזון מתאספים בבית הכנסת וערים כל הלילה, ואומרים פסוקי תנ"ך פסוק הראשון והפסוק האחרון מכל פרשה ומכל ספר נביאים וספר כתובים, ואחר כך אומרים תרי"ג מצוות, והעקר בלילה זה להתבודד הרבה להקדוש ברוך הוא כי זה עת רצון גדול בשמים, וקדם עלות השחר הולכים למקוה, שאז ממשיכים על עצמם אור וזיו וחיות ודבקות באין סוף ברוך הוא משער נ', כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן נ"ו), ואחר כך מתפללים שחרית ותיקין, והולכים הביתה ועושים קדוש ואוכלים סעודה חלבית, והולכים לישון, ובצהרים כשקמים אוכלים סעודה בשרית.

העקר לבלות את כל חג השבועות בשמחה עצומה, ולבקש ממנו יתברך שירחיב לו בפרנסה, כדי שיוכל ללמד תורה, וצריכים מאד מאד לשמר לא להיות בכעס או להתעצבן וכו', שזה מזיק מאד מאד לפרנסה וכו', רק לקבל את חברו בסבר פנים יפות, ואמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן צ"א) שסגלה להתמדת התורה לא לדבר על אף אחד, והקדוש ברוך הוא יעזר לנו שנזכה להיות מאחדים יחד כמו משפחה אחת גדולה, כי תהלה לאל יש לנו קהלה מיחדת במינה, יעזר הקדוש ברוך הוא שכל אחד ואחד יעשה התעוררות אצל בני משפחתו קרוביו וידידיו שכל אחד יתרום סך מאה שקל עבור שפוץ האולם, שאני רוצה לעשות את זה פנינה, ונרפה שם שמחות, ונזכה לקבל ביחד את פני משיח צדקנו בקרוב מאד.

המאחל לכם שבת שלום וחג שמח

קכה.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי עָרַב חַג הַשְּׁבוּעוֹת ה' סיון התשע"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל לֵיאוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמָנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב" תַּלְמִידֵי "הַיֵּכָל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים
בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיּוֹ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

הַיּוֹם הַזֶּה הוּא הַיּוֹם שֶׁכָּל הָעוֹלָם כָּלוּ עוֹמֵד בְּזַכּוּתוֹ, כִּי כֵךְ אָמְרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים עַל הַפֶּסוּק (יִרְמְיָה ל"ג כ"ה) "אִם לֹא בְרִיתִי יוֹמָם וְלַיְלָה
חֲקוֹת שָׁמַיִם וָאָרֶץ לֹא שָׁמַתִּי", (זֶהָר וַיֵּשֶׁב קפ"ה). כִּלָּא קִימָא עַל קִיּוּמָא
דְּאוּרִיתָא, [הַכֹּל עוֹמֵד רַק עַל קִיּוֹם הַתּוֹרָה], וְעֲלֵמָא לֹא אֶתְקִיּוּמָא
אֶלָּא בְּאוּרִיתָא, [וְכָל הָעוֹלָם לֹא עוֹמֵד רַק בְּזַכּוּת הַתּוֹרָה], דְּאִיהוּ קִיּוּמָא
דְּעֲלָמִין עֵילָא וְתַתָּא, [שְׁזֶה קִיּוֹם הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא], כִּי הַכֹּל
מִתְנַהֵג כְּפִי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי הַתּוֹרָה מְלַבֶּשֶׁת בְּדוּמָם צוּמַח חַי
מִדְּבָר, כִּי בְּכָל פֶּרֶט מִפְּרִטֵי הַבְּרִיאָה יֵשׁ בָּזֶה הִלְכוֹת אַחֲרוֹת, וְלִכֵּן רָאוּ
לָנוּ לְשִׁמּוּחַ מְאֹד מְאֹד בְּחַג הַשְּׁבוּעוֹת שְׁאֲנַחֲנוּ זֻכִּים לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה
מִחֻדָּשׁ, וּבָזֶה אֲנַחֲנוּ מַחֲיִים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה, וְכֵךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
(שְׁמוֹת רַבָּה פֶּרֶשָׁה מ"ז סִימָן ד') אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁאֵלּוּלֵי שְׁקִבְלָתָם
תּוֹרָתִי הֵייתִי מַחְזִיר הָעוֹלָם לְתַהוֹ וְבַהּ; נִמְצָא שְׁעָם יִשְׂרָאֵל שְׁקִבְלוּ אֶת
הַתּוֹרָה, הֵם מַחֲיִים אֶת כָּל הָעוֹלָם כָּלוּ, וְלִכֵּן רָאוּ לָהֶם לְשִׁמּוּחַ מְאֹד מְאֹד,
וְהַשְׁמָחָה הַזֹּאת מְאֹד חֲשׂוּבָה בְּשָׁמַיִם, כִּי כִּשְׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רּוֹאֶה
שְׁעָם יִשְׂרָאֵל שְׁמַחִים עִם הַתּוֹרָה, אֲזִי הוּא מוֹסִיף שְׂמִיחָה עַל שְׂמִיחָתָנוּ,
וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (אֶסְתֵּר רַבָּה פֶּרֶשָׁה ז' סִימָן י"ג) שְׁאָמַר אַחֲשָׁוְרוּשׁ
לְאֻמוֹת הָעוֹלָם, אַתֶּם רוֹצִים לְאַבֵּד אֶת יִשְׂרָאֵל? הֲלֹא אִם אֶתָּה מְאֹבֵד
יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם אֵין הָעוֹלָם מִתְקַיֵּם אֶלָּא בְּשִׁבְלֵי הַתּוֹרָה שְׁנִתְּנָה לָהֶם
לְיִשְׂרָאֵל, רּוֹאִים מִזֶּה שְׁגָם אֻמוֹת הָעוֹלָם מְכִירִים בְּגִדְלֵי יִשְׂרָאֵל אִם הֵם
מְקִיּוּמִים אֶת הַתּוֹרָה.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ הַיְקָרִים, הַגִּיעַ הַזֶּמֶן שְׁנִבְּרִין
שְׁעֲלֵינוּ נִפְל חוֹבַת הַיּוֹם לְקָרֵב אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְתַהֲלֵה
לֹאֵל הַדְּפָסָנוּ לְאַחֲרוֹנָה "שְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת בְּחִסְדֵּי בְרֶסֶלֶב", שִׁישׁ שְׁמָה

כָּל הַשְּׁאֵלוֹת שֶׁבָּנֵי אָדָם שׁוֹאֲלִים וְכוּ', הֵן בְּאִמּוּנָה, וְהֵן בְּקִיּוּם מִצְוֹת מַעֲשִׂיּוֹת וְכוּ', כָּל אֶחָד כְּפִי הַבְּעִיּוֹת שֶׁלוֹ, וְאוֹתָם שְׁאֵלוֹת יֵשׁ לְעוֹד אֲלֵפֵי אֲלָפִים אֲנָשִׁים, וְעִכְשָׁיו יֵשׁ לָהֶם אֶת הַהִזְדַּמְנוֹת הַכִּי מִתְאִימָה לְמִצָּא אֶת הַתְּרוּץ הַנָּכוֹן עַל הַקְּשִׁיּוֹת שֶׁקָּשָׁה לָהֶם כָּל אֶחָד כְּפִי יְרִידָתוֹ וּנְפִילָתוֹ וְכוּ' וְכוּ', וְלָכֵן בְּעֵת קִבְּלַת הַתּוֹרָה קִבְּלָנוּ עֲרֻבוֹת אֶחָד עַל הַשָּׁנִי, וְלָכֵן עִכְשָׁיו הַגִּיעַ הַזְמַן שֶׁנִּפְיץ אֶת "שְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת בַּחֲסִידוֹת בְּרֶסֶלֶב" לְכָלִּל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל וְזֶה כִּבְר יַעֲשֶׂה אֶת הַפְּעֻלָּה עֲצֻמָּה, כִּי הַגִּיעַ הַזְמַן לְקָרֵב אֶת כָּלִּל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל חֲזָרָה אֶל שְׂרָשֻׁם, וּבִיחִיד יִקְבְּלוּ אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁיַּעֲזֹר לְהַפִּיץ אֶת אֹרֶר רַבָּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וְיִהְיֶה לוֹ חֵלֶק בְּגֻאֲלָתָנוּ הַנִּצָּחִית.

הַמֶּאֱחָל לָכֶם חַג שְׂמֵחַ

קכו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שֶׁשִׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֶר נִשְׂא ח' סִיּוֹן הַתּשַׁע"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלִּלוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" תִּלְמִידֵי "הַיֵּכָל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּדוֹל בְּ"בִנְיָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

דַּעוּ לָכֶם שְׂאִין עֲצָה אַחֲרֵת בְּזֶה הָעוֹלָם לְהַחֲזִיק מַעֲמָה, אֲלֵא לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְצָרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשָׁנוּ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְזֶה מֵה שֶׁרַבְּנוּ ז"ל בִּקְשׁ וְהִזְהִיר אוֹתָנוּ מְאֹד מְאֹד עַל מַדַּת הַשְּׂמֵחָה, וְאִף שֶׁזֶּה בָּא לְאָדָם יוֹתֵר קָשָׁה מִכָּל הָעֲבוֹדוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, עִם כָּל זֹאת בְּהִכָּרַח לְמַסֵּר אֶת נַפְשָׁנוּ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמֵחָה מֵרַחֲבֵת אֶת הַדַּעַת וְהַשְׂכָּל, וְעַל יְדֵי שְׂמֵחָה זֻכִּים לְהִתְקָרֵב יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְרוֹאִים שֶׁרַב בְּנֵי אָדָם מְסִתּוּבָבִים בְּזֶה הָעוֹלָם בְּמִרְיוֹת וּבְדִכְאוֹן וְכוּ' וְכוּ', שֶׁזֶּה לֹא מִבִּיא לְאָדָם שׁוֹם דְּבָר, רַק מְסִתֵּב יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְלָכֵן רְאוּי לְכָל בֶּר יִשְׂרָאֵל רַק לְשִׂמְחָה וּלְשִׂמְחָה אֶת אַחֲרִים, שֶׁזֶּה הַצְדָּקָה הַכִּי גְדוֹלָה שֶׁרַק יְכוּל לְהִיּוֹת, כִּי רוֹאִים בְּנֵי אָדָם מְסִתּוּבָבִים בְּזֶה הָעוֹלָם מִמְרָמִים

שְׂבוּרִים וְרְצוּצִים וְכו', וְכו', וְכַשָּׁפָא אָדָם עִם פָּנִים שְׂמֵחוֹת וְעֲלִיזוֹת, פָּשוּט מַחִיָּה אוֹתָם, וְזֶה לֹא עוֹלָה כֶּסֶף וְכו', וְזֶה לֹא עוֹלָה טְרַחָה וְיִגִיעָה וְכו', רַק לְגִלוֹת אֶת הַשְּׁפָתִים וּלְהִרְאוֹת אֶת הַשְּׁנִים הַלְּבָנִים לְהַזְלוֹת, בָּזָה כָּבֵר מַחִיִּים אוֹתוֹ, כְּמֵאמָרָם ז"ל (פְּתוּבוֹת קִיא): טוֹב הַמְּלַכִּין שְׁנִים לְחִבְרוֹ יוֹתֵר מִמִּשְׁקֵהוּ חֵלֶב שֶׁנֶּאֱמָר (בְּרֵאשִׁית מ"ט י"ב) "וּלְבָן שְׁנִים מִחֵלֶב" אֶל תִּקְרִי לְבָן שְׁנִים אֲלֹא לְבוֹן שְׁנִים; הֵינּוּ כְּשֶׁאָדָם מַחֲיֵךְ לְהַזְלוֹת וּמִקְבֵּלוֹ בְּסִבֵּר פָּנִים יְפוֹת וּמֵרָאָה לוֹ אֶת שְׁנָיו הַלְּבָנִים, זֶה יוֹתֵר חָשׁוּב מֵלֶתֶת לוֹ לְשִׁתּוֹת כּוֹס חֵלֶב, כֹּל כֵּךְ יָקָר לְקַבֵּל אֶת פְּנֵי חֲבֵרוֹ עִם חִיוֹךְ וּלְהִרְאוֹת לוֹ אֶת הַשְּׁנִים, כִּי בָזָה שֶׁאָדָם תָּמִיד מַחֲיֵךְ יְכוּלִים לְרְאוֹת בְּתוֹךְ הַפָּנִים שְׁלוֹ אֶת פְּנֵי הַצַּדִּיק, שֶׁהוּא בֶן הַשְּׂמִחָה, הַמְּנַחֵם הַכֹּל וּמִשְׁמַח הַכֹּל.

וְהִנֵּה מִלִּיּוֹנִים מֵאַחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מְסֻתוֹכְבִּים מִמְרָמְרִים מְלֹא קִשְׁיוֹת וְסִפְקוֹת עָלָיו יִתְבָּרֵךְ וְכו', וְעַקְמוּמִיּוֹת הַלֵּב בְּכַלְבוּלִים עֲצוּמִים וְכו', וְלֹא בַחֲנָם שֶׁהַשְּׂאִיר לָנוּ מוֹהֲרֵנִ"ת ז"ל צִנְאָה אַרְבַּע יָמִים לִפְנֵי הַסִּתְּלָקוֹתוֹ וְאָמַר אִזּוֹ לֹאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ "הַעֲוֹבְדָה שְׁלָכֶם יִהְיֶה יְפוּצוֹ מַעֲיִנוֹתֶיךָ חוּצָה", וְלִכֵּן מֵאַחֵר שֶׁיֵּצֵא עֲכָשׁוּ "שְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת בַּחֲסִידוֹת בְּרִסְלָב", שֶׁמִּתְרַץ אֶת כָּל הַקִּשְׁיוֹת וְהַסִּפְקוֹת וְהַכְּלוּלִים שְׂעוּבָרִים עַל בְּנֵי אָדָם, וְלִכֵּן אֵין מִצְוָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֹּאת לְהַפִּיץ אֶת זֶה בֵּין שְׂכֵבוֹת הָעָם, וּלְהַצִּיל אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מֵעֲצָבוֹת וּמִמְרִירוֹת וּמִדְּכָאוֹן, וּמִסִּפְקוֹת וּמִכְלוּבוּלִים, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ חֵלֶק בַּהֲפָצָתָם, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתָּמִיד נִזְכָּה לַעֲסֹק בַּהֲפָצַת מַעֲיִנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, וּלְגִלוֹת אֶת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

קכז.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר בהעלתך ט"ו סיון התשע"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי
שלומנו היקרים "חסידי ברסלב" תלמידי "היכל הקדש" הגרים
ב"בנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

מאד מאד אני מבקש את כלל אנשי שלומנו להתאחד יחד באחדות
אחד, כי כח הקדושה זה רק כשעם ישראל מתאחדים יחד, והסמ"ך-
מ"ם מאד מפחד מאחדות, ולכן הוא שולח את השליחים שלו שיעשו
פרודים בין נשמות ישראל, ואנחנו צריכים לשמר מאד מאד מזה, כי
הקדוש ברוך הוא מקפיד על דבר זה מאד מאד, ואם היו עם ישראל
מתאחדים יחד, מזמן היינו נגאלים, על כל פנים אנחנו לא יכולים לתקן
את כל העולם כלו, לכל הפחות את הקהלה הקדושה שלנו שהיא חממה
של אמונה, אנחנו כן יכולים לתקן אם יהיה לנו רצון חזק שהשכינה
תשרה במעשינו, ואמרו (מדרש הנעלם זהר חדש נח כ"ג) אי תדא קהלה או
תדא כנישתא יתערוך בתיובתא מיד אתי בן דוד; אם קהלה אחת או בית
הכנסת אחד יתעוררו בתשובה, מיד בן דוד בא, ואני מאד מאד רוצה
שזה יהיה בהקהלה הקדושה שלנו, שאני מוסר את נפשי חצי יובל
שנים להקים פה בגליל התחתון קהלה קדושה שמתנהגת אך ורק על
פי דעת רבנו ז"ל, ואתם צריכים לדעת שדיקא מכאן תתחיל הגאולה,
כמובא בזהר (וירא קיט.) יתגלי מלכא משיחא בארעא דגליל, וכו', עין
שם. וכן הוא (שמות ז:) בההוא זמנא יתער מלכא משיחא לנפקא מגו
גנתא דעדן, מההוא אתר דאתקרי קן צפור, ויתער בארעא דגליל וכו',
עין שם. וכן הוא (שם ט.) וכדין יחזון כל עלמא דהא אתגלי מלכא משיחא
בארעא דגליל, ויתכנשון ליה כל אינון דלעאן באורייתא, ואינון זעירין
בעלמא, ובזכות ינוקי דבי רב יתתקף חיליה לאתגברא וכו', עין שם,
ולכן עלינו לשפר את מעשינו ולשמר מאד מאד לא לדבר בבית הכנסת
בעת התפלה, שזה עוון חמור מאד מאד, כמובא (זהר תרומה קל"א:) ומאן
דאשתעי בבי כנישתא ווי ליה דאחזי פרודא ווי ליה דגרע מהימנותא

ווי ליה דלית ליה חולקא באַלְהָא דִּישְׂרָאֵל דִּאֲחִזִּי דְלִית לִיה אֱלֹהָא. וְלֹא אֲשַׁתְּכַח תַּמָּן וְאִנְהִיג קִלְנָא בְּתַקִּיפָא עֲלָאָה; [וּמִי שְׁמַדְבֵּר בְּבֵית הַכְּנֶסֶת אוֹי לֹא שְׁמַרְאָה פְּרוּד, אוֹי לֹא שְׁגוּרָע מֵהֶאֱמוּנָה, אוֹי לֹא שְׂאִין לֹא חֵלֶק בְּאַלְקֵי יִשְׂרָאֵל, כִּי מְרָאָה שְׂאִין אֱלֹוֹק וְהוּא אֵינוֹ נִמְצָא שָׁם, וְלִכֵּן הוּא לֹא מִפְּחַד מִמֶּנּוּ וְנוֹהֵג בְּבִזְיוֹן בְּתַקּוֹן הָעֲלִיוֹן שְׁלֹמֶעֱלָה], וְכֵן צְרִיכִים לְשַׁמֵּר עַל הַיְלָדִים שֶׁהֵם הָעֵינִים שְׁלֵנוּ, שֶׁיִּשְׁבּוּ עַל יַד הַהוֹרִים בְּמִשְׁךָ כָּל הַתְּפִלָּה, וְלֹא יִרְוּצוּ וְיִשְׁתּוֹלְלוּ בַּחוּץ.

נָא וְנָא לְשַׁמֵּר מְאֹד מְאֹד מִשְׁוֹעָלִים קִטְנִים הַמַּחְבְּלִים כְּרָמִים, שְׁלֹא יַחְבְּלוּ אֶת הַכֶּרֶם הַנִּפְלָא שְׁנִטְעָתִי בְּיָזַע וּבְדָם וְכו', חֲסִדֵּי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שְׂאִין לָנוּ מַה לְהַתְּבִישׁ מִשּׁוֹם קַהֲלָה בְּעוֹלָם, אֶת מִדַּת הַחֲסֵד שֶׁיֵּשׁ בְּקַהֲלָתָנוּ זֶה מִשְׁהוּ מִיָּחָד, עֶזֶר לְיוֹלָדוֹת וְכו', בֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֶהְיֶה אֲבִרָהֶם שְׁפָתוֹחַ לְרַעֲבִים וְלִצְמָאִים וְכו', וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל עֵסֶק הַפָּצָה שְׁזוֹכִים לְהַפִּיץ אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, שְׁזֵה פְּשׁוּט חִיוֹת לִנְפֶּשׁ, כִּי יֵשׁ בְּנֵי אָדָם שְׁעוֹבְרִים יִסּוּרֵי נֶפֶשׁ וְכו', קִשְׁיֹוֹת וְסִפְקוֹת וְעַקְמוּמִיּוֹת וּבִלְבוּלִים בְּאֶמוּנָה, וְסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל מְצִילִים אוֹתָם פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁיֵּשׁ לֹא חֵלֶק לְהַפִּיץ אֶת "שְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת בְּחִסְדֵּי דְבַר סֶלֶב", שְׁמַדְבֵּר מִכָּל הַבְּעִיּוֹת שֶׁרָק יֵשׁ לְאָדָם וְכו', וּמִתְרַץ אֶת כָּל הַקִּשְׁיֹוֹת וְהַסִּפְקוֹת שֶׁרָק יֵשׁ לֹא וְכו', וּמַגִּלָּה לֹא עֲצוֹת נוֹרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת אֵיךְ לְהַחֲזִיק מִעֲמֵד בְּהַמְשָׁבְרִים וְהַגְלִים שְׁעוֹבְרִים עָלָיו וְכו', וְלִכֵּן כִּדְאִי לַעֲסֹק בְּהַפְצָתָם בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְזֶה הַצֵּלָה נִפְשׁוֹת מִמֶּשׁ, וְגִדְל הַשְׁכָּר לְהַצִּיל בֵּר יִשְׂרָאֵל מִמְּצוּקָתוֹ, אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, כִּי (בְּכָא בְּתֵרָא י"א). כָּל הַמְקִיִּם נֶפֶשׁ אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל כְּאֵלוֹ קִיָּם עוֹלָם מְלֹא.

הַמֵּאחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

קכח.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר נשא י' סיון ה'תשע"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי
שלומנו היקרים "חסידי ברסלב" תלמידי "היכל הקדש" הגרים
ב"בנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

חסידי השם יתברך שקהלתנו הקדושה שהיא חממה של אמונה
מתגדלת בכמות ואיכות, דבר כזה שאף אחד לא האמין שבמקום כזה
שהעבירו על הדת וכו', והם שונאי הדת וכו', אכרים אנטי אנטי וכו',
גזעניים לשם גזענות וכו', דיקא במקום כזה נקים קהלה קדושה כזו
עם מערכת חנוך שלמה, פעוטונים, גנים, תלמוד תורה לבנים, בית ספר
לבנות, ישיבה קטנה, וכוללים וכו', והעולה על הכל מנינים על גבי
מנינים מותיקין עד מאחר בלילה, שאפלו בעירות גדולות כמו ירושלים
ובני ברק זה דבר גדול מאד, מכל שכן באיזה מושבה נדחת שיהיה דבר
כזה, זה חדוש שבהדושים, ובפרט שפה משכן הסמ"ך-מ"ם בעצמו,
שהוא לא מפסיק להסית את תושבי המקום נגדנו, והוא לא מפסיק
למסר אותנו וכו', בדרך כזאת שאף אחד לא יודע וכו', ואף על פי כן
הקהלה הקדושה שלנו פורחת ברוחניות ובגשמיות.

ברוחניות תהלה לאל יש כבר שש שעורים במשך היום בדרך
היומי, ועכשו יהיה כל שבוע שתי שעורים בהלכה מהמוצי"ם של "בית
הוראה", וכן אנחנו מוסרים את נפשנו להחזיק את הנער שהם מאד
בסכנה בכל העולם וכו', ואנחנו עושים כל מה שביכולתנו ויותר ממה
שביכולתנו לעזור להם.

בגשמיות הבית התבשיל כבר פתוח מותיקין עד הערב, וזה נחת
רוח לראות איך שזה מחיה את כל הקהלה פשוטו כמשמעו, אנשים
נשים וטף באים לאכל, בכל זה ראוי לנו להתגאות עם קהלתנו הקדושה
שהיא חממה של אמונה, ואין לנו מה להתביש משום קהלה בעולם,
לזאת אני מאד מבקש את אנשי שלומנו היקרים, חזקו ואמצו יחד,

וְשָׁלֹא יִמָּצֵא בִּינִינוּ שׁוֹם מַחְלָקָת אוּ מְרִיבוֹת אוּ וְכוּחִים וְכוּ', כִּי רַבְּנוּ
 ז"ל מָאד מָאד הִקְפִּיד עַל זֶה, וְאָמַר (חֲזִי מוֹהֲרִין סִימֵן רצ"ב) הָעוֹלָם רָאוּי
 שְׂיִתְמָהוּ עֲצֻמָּן עַל אֲהָבָה שְׂבִינִינוּ; וְאֲנִי מָאד מָאד מְקַפִּיד עַל זֶה, וְאִם
 יֵשׁ אֶחָד אֲלֵים וְכוּ', אוּ תַמְהוּנִי וְכוּ', שְׁלֹא יִמָּצֵא בְּגִבּוּלָנוּ בְּשׁוֹם פָּנִים
 וְאִפֹּן, וְלָכֵן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אֶחָד שְׂיִשְׁמַר עַל הַיְלָדִים שְׁלוֹ שְׁלֹא יַעֲשֶׂה
 שׁוֹם הַזְּקוּת חֵס וְשְׁלוֹם לְתוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם, כְּדִי לֹא לְשַׁפֹּךְ שִׁמְן עַל הַמְדוּרָה
 וְכוּ', מֵה שֶׁהִסְמִךְ-מ"ם מִסִּית אוֹתָם נִגְדְּנוּ וְכוּ', דְּבָר אֶחָד אֲנִי יָכוֹל
 לְהַגִּיד לָכֶם, שֶׁנִּתְקַיֵּם בְּמֵלֶא מוֹבֵן הַמֶּלֶךְ מֵה שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים
 שְׁמִי שְׁלֹא שׁוֹמֵר שְׂבִיעִית וּמְכַל שֶׁכֶּן מִי שֶׁמַּחֲלִיל שִׁבְתָּ, לְבִסּוּף הוּא מוֹכֵר
 אֶת בֵּיתוֹ וְאֶת שְׂדֵהוּ וְכוּ', וְזֶה מֵה שֶׁהִתְקַיֵּם פֹּה עַד עַכְשָׁו, וְעוֹד יִתְקַיֵּם
 בְּשִׁלְמוֹת, וְלָכֵן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל,
 לְהַזְהִיר וְלֹהֵשֵׁמֶר לֹא לַעֲשׂוֹת שׁוֹם הַפְּגָנוֹת נִגְדַּח לְלוֹל שִׁבְתָּ וְכוּ', כִּי בְּפִירוּשׁ
 פֶּסֶק הַרְמַב"ם (פֶּרֶק ל' מֵהִלְכוֹת שִׁבְתָּ הִלְכָה ט"ו) הַשִּׁבְתָּ וְעִבּוּדָה זָרָה כָּל אַחַת
 מִשְׁתִּיתֶיךָ שְׁקוּלָה כְּנֶגֶד שְׁאָר כָּל מִצְוֹת הַתּוֹרָה, וְהַשִּׁבְתָּ הִיא הָאוֹת שְׂבִין
 הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּבִינִינוּ לְעוֹלָם, לְפִיכֵךְ כָּל הָעוֹבֵר עַל שְׁאָר הַמִּצְוֹת
 הָרִי הוּא בְּכָלֵל רִשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל, אֲבָל מַחֲלִיל שִׁבְתָּ בְּפִרְהֶסְיָא הָרִי הוּא
 כְּעוֹבֵד עִבּוּדָה זָרָה וְשִׁנִּיהֶם כְּגוֹיִם לְכָל דְּבָרֵיהֶם, לְפִיכֵךְ מִשְׁבַּח הַנִּבְיָא
 וְאוֹמֵר (יִשְׁעִיהוּ נ"ו) "אֲשֶׁרִי אֲנוֹשׁ יַעֲשֶׂה זֹאת וּבֶן אָדָם יַחֲזִיק בָּהּ שִׁמֹּר
 שִׁבְתָּ מַחֲלָלוֹ" וְגו', וְכָל הַשׁוֹמֵר אֶת הַשִּׁבְתָּ כְּהִלְכָתָהּ וּמַכְבְּדָהּ וּמַעֲנִנָּהּ כְּפִי
 כַּחוֹ כְּבֹר מִפְּרֹשׁ בְּקִבְלָהּ שְׁכָרוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה יִתֵּר עַל הַשְּׁכָר הַצָּפוֹן לְעוֹלָם
 הַבָּא שְׁנֵאמַר (יִשְׁעִיהוּ נ"ח) "אֲזַ תִּתְעַנֵּג עַל הַיּוֹי"ה וְהִרְכַּבְתִּיךָ עַל בִּמְתִּי אֶרֶץ
 וְהִאֲכַלְתִּיךָ נַחֲלֹת יַעֲקֹב אֲבִיךָ כִּי פִי הַיּוֹי"ה דִּבֵּר", וְלָכֵן הָאִם בַּחוּץ לְאֶרֶץ
 כְּשִׁגְיוֹנִים נוֹסְעִים בְּשִׁבְתָּ מִפְּגִינִים? וְלָכֵן אֲנִי מָאד מִבְּקֵשׁ שֶׁתֵּלְכוּ בְּדַרְכֵי
 נֶעֱם וְלֹא לַעֲשׂוֹת שׁוֹם הַפְּגָנוֹת וְכוּ', כִּי אֵין זֶה דְּרַכְּנוּ, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל
 "עִם טוֹב פּוֹעֲלִים הִרְבֵּה יוֹתֵר מִמֶּה שֶׁפּוֹעֲלִים עִם כַּח", וְלָכֵן לֹא כְּדָאֵי
 לָנוּ לְהִתּוֹכַח עִם אִף אֶחָד, רַק לְבַקֵּשׁ יָפָה, וְאִם זֶה לֹא יוֹעִיל אֲנִי מַבְטִיחַ
 לָכֶם עִם מֵאָה עֵדִים "אִם לֹא יַחֲזֹר בְּתִשׁוּבָה יִפְשֹׁט רִגְלִי", וְזֶה סוֹבֵב עַל
 כָּל מִי שֶׁפּוֹתַח צִימְרִים אוּ מְלוֹנִית בְּשִׁבְלֵי חֲלוֹנִים וְכוּ', וּמַחֲלִילִים שִׁבְתָּ

בַּפְּרָה־סִיָּא וְכוּ', לְבַסּוֹף הַכֹּל יִמָּכְרוּ לָנוּ וְכוּ', נָא וְנָא לֹא לְהַכְנִס בְּלַחֲץ, רַק לְשִׂמְחָה שְׁאֵנְחָנוּ נִמְצָאִים בְּקִהְלָה קְדוֹשָׁה כְּזוֹ, וּמִי שֶׁלֹּא שִׁיךְ לְקַהֲלָתָנוּ, מִמִּילָא יֵצֵא מִפֶּה, וְתִהְיֶה לָּאֵל מֵאוֹת מְשֻׁפָּחוֹת רוּצוֹת לְהַכְנִס לְגוֹר בֵּינֵינוּ וְכוּ', אֲףִי אֵין דִּירוֹת, הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁבָקְרוֹב מְאֹד יִהְיֶה דִירוֹת בְּשִׁפְעָה, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׂמַח לִבָּנוּ וְתִגַּל נַפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַמֵּאֲחִיל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

קכט.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁלַח י' סִיּוֹן ה'תשע"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" הַגָּרִים בִּיבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב, הוּי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

שְׁמוּעָה שְׂמַעְתִּי כִּמְהָ סְפוּרִים מְזַעֲזָעִים שְׁלֹא־חֲרוֹנָה נַעֲשֶׂה אֶפְנֵת סְדוּם פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, כְּשֶׁאֶחָד רוּצָה לְקַנּוֹת בֵּית וְכוּ', אוֹ רוּצָה לְהַשְׁכִּיר דִּירָה וְכוּ', בָּא הַשְּׁנִי וּמוֹסִיף כֶּסֶף וְחוּטֵף אֶת זֶה מִחֲבֵירוֹ, זֶה לֹא יֶאֱמֵן כִּי יִסְפֹּר עַל רְשָׁעוֹת כְּזוֹ, הֵרִי חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים אוֹמְרִים (קְדוּשִׁין נט). עֲנִי מִהֶפֶךְ בַּחֲרָה וּבָא אַחֵר וּנְטִלָה הֵימָנוּ נִקְרָא רָשָׁע, וּמִבִּיאִים שָׁם עוֹד כִּמְהָ דְּגִמָּאוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְהַצַּד הַשָּׂוֶה שְׁקוּרָאִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים אֶת זֶה שְׁעוֹשֶׂה עוֹל לְהַשְׁנִי, בְּשֵׁם רָשָׁע, זֶה מְאֹד מְאֹד כּוֹאֵב כְּשֶׁאֶחָד עוֹשֶׂה רְשָׁעוֹת לְהַשְׁנִי, אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מֵאִיפֹה לְמַדּוֹ דְּבַר כְּזֶה, הֵרִי יִסוֹד הַיְסוּדוֹת אֶצֶל כָּל־יִשְׂרָאֵל זֶה מִדַּת הַרְחָמָנוּת, עַד כְּדִי כֶּךָ שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (בִּיצָה לב): כָּל הַמְּרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת בִּידוּעַ שֶׁהוּא מְזַרְעוֹ שֶׁל אֲבָרָהָם אָבִינוּ, וְכָל מִי שְׁאִינוּ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת בִּידוּעַ שְׁאִינוּ מְזַרְעוֹ שֶׁל אֲבָרָהָם אָבִינוּ, בְּזֶה שְׁאֵדָם עוֹשֶׂה רְשָׁעוֹת לְהַשְׁנִי, מֵרָאָה שֶׁהוּא בְּכָל־אֵינוּ מְזַרְעֵי יִשְׂרָאֵל רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְלָכֵן אֲנִי מְחַיֵּב לְמַחֲוֹת עַל זֶה, כִּי סוֹף כָּל סוֹף אֲנִיחָנוּ מְקַרְבִּים אֶל רַבִּי רַחֲמָן כְּזֶה, רַבִּי שְׁמִדְרִיךְ אוֹתָנוּ לְלַכֵּת בְּדַרְכֵי הַמָּקוֹם בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ, וְלָמָּה לֹא נִצִּית אוֹתוֹ? הֵרִי חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים

אומרים (ירושלמי ברכות פרק ה' הלכה ג') כמה דאנא רחמן בשמים, כך תהיון רחמנין בארעא, שהקדוש ברוך הוא אומר לנו כמו שהוא רחמן בשמים, כך שנהיה רחמנים פה בארץ, ואמרו (שבת קלג:) הוי דומה לו, מה הוא חנון ורחום אף אתה היה חנון ורחום, אדם צריך ללכת בדרכי המקום ברוך הוא יתברך שמו, ואמרו (ירושלמי בבא קמא פרק ח' הלכה ז') בזמן שאתה רחמן המקום ירחם עליך, ואמרו (ספרי נשא) יתן בכם דעת שתהיו מרחמים זה את זה, ולכן אני מאד מאד מתחנן אל כלל אנשי שלומנו היקרים, חוסו וחמלו על עצמכם ותתנהגו במדת הרחמנות, ושלא לעשות שום רשעות להזולת, על זה יש לנו כבר פה את הסמ"ך-מ"ם ימח שמו, שכל ענינו רק להרע ולהציק לנו ביודעים ובלא יודעים, אבל אנחנו תלמידי רבנו ז"ל צריכים ללמד את עצמנו ללכת במדת הרחמים, לרחם על הזולת ולא להציק לו וכו', כמו כן שכנים צריכים לגור ביחד באהבה אחוה ורעות, ואיש את רעהו יאמר חזק, ואז תהיו בטוחים שהקדוש ברוך הוא ימשיך רחמנות עליכם, ואמרו (מדרש אגדה) אמר הקדוש ברוך הוא במדת הרחמים בראתי את העולם, ובמדת הרחמים אני מנהיגו, ועתיד אני לחדשו במדת הרחמים, אשרי מי שיחזור בתשובה שלמה ויתנהג את עצמו במדת הרחמנות, ולא יעשה עול להזולת, שאז יתברך מפי אל עליון.

זכרו היטב שהקהלה הקדושה שלנו שהיא חממה של אמונה, נבנית העקר על יסוד מדת החסד והרחמים לעזר להזולת, שכל זה עניינינו בהפצת מעינות החכמה חוצה, כדי לקרב את כל הירודים והנפולים והמשלכים וכו' וכו', אשרי מי שיעסק בהמצוה הכי גדולה שהוא לעשות חסד עם הזולת, ולקרבו אליו יתברך.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

קל.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֶר שְׁלַח י"א סִיּוֹן ה'תשע"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב" תִּלְמִידֵי "הַיִּכָּל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים
בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הָיוּ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקָשׁ אֶת כָּל־אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הֵן אֶת הַגָּבְרִים וְהֵן
אֶת הַנָּשִׁים, מֵאַחַר שֶׁזִּכְנִי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַקִּים קֹהֶלֶה נִפְלְאָה יַחֲידָה
בְּמִינָהּ, מֵה שְׁאִין לָנוּ לְהַתְבַּיֵּשׁ מִשּׁוּם קֹהֶלֶה בְּעוֹלָם, וְתַהֲלָה לֹאֵל הַקֹּהֶלֶה
שְׁלָנוּ רַק גּוֹדֵלֹת וּמִתְרַחֶבֶת וּכְהִיּוֹם הַקֹּהֶלֶה שְׁלָנוּ מוֹנָה כְּכֹר אַרְבַּע מֵאוֹת
וְעֶשְׂרִים מִשְׁפָּחוֹת כֵּן יִרְבוּ, אֲבָל כָּכָל שֶׁהַקֹּהֶלֶה גּוֹדֵלֹת כְּמוֹ כֵּן גַּם הַבְּעִיּוֹת
מִתְרַחֲבוֹת וְכו', וְלָכֵן אֲנִי מִבְּקָשׁ אֶת כָּל־שְׂעִיעֲזָרוֹ לִי לִשְׁמֹר עַל סֹדֶר
הַקֹּהֶלֶה, וְשֹׁכֵל אֶחָד יִרְחֹם עַל עֲצָמוֹ וְעַל יִלְדָיו קֹדֶם שֶׁהוּא מִרְחֵם עַל
הַזּוֹלָת, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (תְּנַחֲמָא מִצְרָע) כָּל שֶׁנַּעֲשֶׂה רַחֲמָן עַל הָאֲכֹזְרֵי לְסוּף
נַעֲשֶׂה אֲכֹזֵר עַל הָרַחֲמָנִים; קֹהֲלֵתָנוּ הַקָּדוֹשָׁה הִיא יוֹתֵר מִדָּאֵי יִקְרָה
שֶׁנַּעֲזֹב שְׂיִכְנָסוּ אֲצִלָּנוּ כָּל אֲרָחֵי פְּרָחֵי וְכו', כָּל מִינֵי תְּמַהוּנִים וְכו', כָּל
מִינֵי מִסְמָמִים וּמִשְׁגָּעִים וּמִטְרָפִים וְכו', וְלָכֵן אֲסוּר לִרְחֹם עֲלֵיהֶם כָּל־
כִּידוּעַ מֵה שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקָּדוֹשִׁים (בְּבֹא קָמָא פ"ז) חֲרַשׁ שׁוֹטֵה וְקִטָּן
פְּגִיעַתָּן רָעָה, הַחוּבֵל בְּהֵן חֵיב, וְהֵם שֶׁחָבְלוּ בְּאַחֲרֵים פְּטוּרִין, וְלָכֵן בְּשׁוּם
פָּנִים וְאִפֶּן לֹא לָתֵת לִשְׁהוֹת בְּקֹהֲלֵתָנוּ אֶפְלוּ רָגַע אֶחָד אֵיזָה אָדָם תְּמַהוּנֵי
וְכו', כִּי כְּכֹר אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקָּדוֹשִׁים (בְּבֹא קָמָא ט"ו) מִשְׁנָה קֶרֶן חֲצִי נֶזֶק,
הֵינּוּ יָכוֹל לְהִיּוֹת שֶׁהוּא סֶתֶם תְּמַהוּנֵי וְכו', סֶתֶם מִשְׁגָּע וְכו', אֲבָל הַרְגַּע
שֶׁזָּה מִשְׁנָה קֶרֶן, צְרִיכִים לְדַעַת שֶׁזָּה כְּכֹר חֲצִי נֶזֶק, וּמָה אֲנַחְנוּ צְרִיכִים
טִיפּוּס כְּזֶה בְּקֹהֲלֵתָנוּ? וּמִי שֶׁמִּרְחֵם עָלָיו הוּא מִתְאַכְזֵר עַל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
וְלָכֵן אֲנִי לֹא רוֹצֶה בְּשׁוּם פָּנִים שְׁאֲנָשִׁים תְּמַהוּנִים יִקְנוּ שְׁבִיתָהּ אֲצִלָּנוּ,
וְעַל כֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִקְפִּיד שֶׁבֶד' אֲמוֹת שְׁלָנוּ לֹא יִמָּצֵא לֹא תְּמַהוּנֵי
וְכו' לֹא אֶחָד שְׁלוֹקֶח סָמִים אוֹ אֶלְכוּהוּלִיסֵט וְכו', אוֹ שְׁאֵר מְרַעִין בִּישִׁין,
אֲצִלָּנוּ אֲסוּר לְהִמָּצֵא אֲנָשִׁים כָּאֵלּוּ, וְצְרִיכִים לְהוֹצִיא אוֹתָם עִם כָּל הַכֹּחַ
שֶׁרָק יְכוּלִים, וְאִם צְרִיכִים לַעֲרֹב מִשְׁטָרָה, מְעַרְבִים מִשְׁטָרָה, יִבְנָאֵל הוּא

לא מהערי מקלט, ולכן אני מאד מאד מקפיד על זה, כי זה רק יכפיש את שמנו, ויגרמו לנו המון צרות בחנם, ולכן החכם עיניו בראשו שמסלק אותם לפני שקנו שביתה אצלנו.

הזהרתי ואני חוזר ומזהיר אזהרה מחלטת שכלל אנשי שלומנו ידעו את התקנות האלו,

א. כל משפחה חדשה כדי להתקבל במוסדות החנוך שלנו צריכה לעבר דרכי, כדי שלא יוצר מצב של איש כל הישר בעיניו יעשה, זכרו היטב "יבנאל אינו מערי מקלט", אני מחפש איכות ולא כמות.

ב. אין להחזיק שום כלי משחית אצלו כגון איפון, סמארטפון, אנדרואיד וכו', כי מי שמחזיק את זה בידו הוא חשוד על כל העברות שבתורה, כי הרגע שנופלים בנאוף כבר מוכנים לכל הפרענויות שבעולם, ולכן כל מי שיש לו את הכלי משחית הזה אסור לו לגשת לתבה להיות בעל תפלה, וכן אסור לו לעלות לתורה בשום פנים ואפן, כי איך אדם יוציא את הרבים בשעה שמחזיק צואה בכיסו וכו'? ואיך לא יתביש לעלות לתורה בשעה שיש בכיסו טנוף כזה וכו'?

ג. מי שבעל מחלקת ובעל לשון הרע שרק מזיק ומציק לאחרים אין לו מקום בקהלתנו הקדושה שהיא חממה של אמונה, יסוד בנוי רק על מדת החסד והצדקה, ולכן כל מי שעושה רשעות וכו', ומתנהג באכזריות אין לו שום חלק ונחלה בקהלתנו הקדושה ויחפש לעצמו מקום אחר.

ד. אשרי מי שאינו מטעה את עצמו וקובע עתים לתורה ולא מחסיר יום מבלי למוד מקרא, משנה, גמרא וכו', שזה עקר העשירות של האדם.

ה. כל אחד צריך להקפיד להתפלל את השלש תפלות שחרית מנחה ערבית במנין דיקא, שסגלתה שממשיך על עצמו השגחתו הפרטי פרטית.

ו. אנחנו מקפידים בקהלה ללכת בשבת עם בגדים לבנים כמו

שְׁהָאֲרִיז"ל הִזְהִיר, וְלִכְּנֵן אֲשֶׁר־מִי שֶׁיִּכּוֹל לְהִרְאוֹת אֶת זֶה וַיִּתְּבֶרֶךְ מִפִּי עֲלִיוֹן.

הָעֶקֶר שֶׁתָּמִיד יִהְיֶה אֲהָבָה וְאַחֻוּהַּ בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּמִי שֶׁרָק מְדַבֵּר לְשׁוֹן הָרַע עַל הַזּוּלָּת אֵין לוֹ מָקוֹם אֲצִלְנוּ כָּלֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצֹּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

קלא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שֶׁשִּׁי עָרַב שֶׁבֶת קֹדֶשׁ לְסֹדֶר בְּהַעֲלֵתָּךְ י"ח סִינֹן ה'תשע"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" תַּלְמִידֵי "הַיִּכָּל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּדִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

מָאֵד מָאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם שֶׁתִּתְחַזְּקוּ יַחַד לַחֲיּוֹת אֶחָד עִם הַשָּׁנִי בְּשָׁלוֹם גָּדוֹל מָאֵד, וְלִשְׁמֹר אֶת עֲצֻמְכֶם מִמַּחֲלָקָת וּמִמְרִיבוֹת, כִּי כֵּן אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (חיי מוהר"ן סימן רצ"ב) הָעוֹלָם רָאוּי שֶׁיִּתְמָהוּ עֲצָמָן עַל אֲהָבָה שְׂבִינָנוּ; וְאֲנִי מָאֵד מָאֵד רוֹצֶה שֶׁזֶּה יִהְיֶה בְּקִהְלָתָנוּ הַקְּדוּשָׁה, כִּי אֲצֵל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מָאֵד מָאֵד שָׁנוּא הַמַּחֲלָקָת, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שִׁיר הַשִּׁירִים רַבָּה פָּרָשָׁה ח' סִימָן י"ז) אָף עַל פִּי שִׁישְׁרָאֵל עֲסוּקִין בְּמִלְאֲכָתָן כָּל שְׁשַׁת יָמִים, וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיט מְשַׁכְּימִים וּבָאִים לְבֵית הַכִּנְסֶת, וְקוֹרִין קְרִיאַת שְׁמַע וְעוֹבְרִין לִפְנֵי הַתְּבָה וְקוֹרִין בַּתּוֹרָה וּמִפְטִירִין בְּנִבְיָא, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹמֵר לָהֶם בְּנֵי הַגְּבִיּוֹת קוֹלְכֶם, כְּדֵי שִׁישְׁמְעוּ חֲבֵרִים שְׁעַל גִּבְכֶם, וְאֵין חֲבֵרִים אֲלָא מִלְּאֲכֵי הַשָּׂרָת, וְתָנוּ דַּעְתְּכֶם שְׁלֵא תִשְׁנָאוּ זֶה אֶת זֶה, וְלֹא תִקְנָאוּ זֶה אֶת זֶה, וְלֹא תִתְרַחֲרוּ זֶה עִם זֶה, וְלֹא תִבְיָשׁוּ זֶה לָזֶה, שְׁלֵא יֵאמְרוּ מִלְּאֲכֵי הַשָּׂרָת לִפְנֵי, רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם תּוֹרָה שֶׁנִּתְּנָה לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל אֵינָן עוֹסְקִין בָּהּ, וְהָרִי אֵיבָה וְקִנְאָה וְשִׁנְאָה וְתִתְרַחֲרוּ בֵּינֵיהֶם, וְאַתֶּם מְקִימִים אוֹתָהּ בְּשָׁלוֹם; וְלִכְּנֵן בּוֹאֵי נַעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה מִהַשְּׁבִיט הַזֶּה לִשְׁמֹר מָאֵד שֶׁיִּהְיֶה רַק שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְשְׁלֵא יִהְיֶה שׁוֹם קִנְאָה וְשִׁנְאָה בֵּין אֶחָד לַהֲשָׁנִי, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סְפָרִי רָאָה)

לא תתגדרו לא תעשו אגדות אלא היו כלכם אגדה אחת, ואני רגיל לומר בכל שנה בראש השנה לפני תקיעת שופר, אם יש פה בינינו אחד ששונא את השני, שיעשה לי טובה ויעזב את הבית הכנסת, אני לא מענין שבתוך הד' אמות שלנו ימצא שני אנשים ששונאים אחד את השני, כי זה גורם קטרוג גדול למעלה, ואותו דבר אני אומר פה ביבנאל, מי שרוצה לגור פה צריך להתאמץ מאד מאד שיהיה שלום והאהבה בין אנשי שלומנו, ומי שלא יכול לעמד בזה, שיעשה לי טובה שילך לחפש קהלה אחרת במקום אחר, כי אצלנו העקר הוא השלום והאהבה והאחדות, וצריכים לשמר מאד מאד מאלו המדברים, שאמר רבנו ז"ל (ספורי מעשיות מעשה ג') שהמדברים הם השדים וכו', שגורמים פרודים וכו', אלו הם המתחררי ריב וכו', ומוליכים לשון הרע מזה אל זה וכו', מאלו צריכים לשמר מאד מאד.

נא ונא תקחו את עצמכם בידיכם ותתחילו לשמר על הילדים שלא יסתובבו בשבת על הרחובות בלי מעש, כי כל אבא צריך שיקח את הבנים שלו לבית הכנסת, ולהקפיד שהם ישובו על ידו, ולא לתת להם להסתובב בחוץ בשום פנים ואפן, וזה מעקר החנוך, ולא לומר שאני לא יכול להשתלט עליהם וכו', אלא לומר שאני לא רוצה וכו', כי כך אמר הבעל שם טוב הקדוש זי"ע, אין דבר כזה אני לא יכול, תאמר אני לא רוצה, ודעו לכם כי מעקר החנוך לקחת את הילדים לבית הכנסת ושישבו על יד האבא, ושיענו אמן יהא שמיה רבה קדשה וברכו וכו' וכו', אבל כמובן הכל בדרכי נעם, לא לתת מכות להילדים, שרבנו ז"ל הקפיד על זה מאד מאד, וכן להביא את הילדים לאבות ובנים וללמד עמהם.

אני מאד מאד מבקש את אנשי שלומנו היקרים, בואו נעשה התחלה חדשה על כל פנים משבת זו שירגישו את אור השבת בקהלתנו הקדושה, ושכל אחד ילך עם בגדים לבנים, אשר בזכות זה מוחלין כל העוונות, ובפרט כשהולכים בארץ ישראל עם בגדים לבנים, אמר הצדיק הקדוש רבי יצחק מדרוביטש זי"ע, על ידי זה יכולים לקרב

את הגאֵלה, וְהִלֵּךְ לְפָרְסָם אֶת זֶה, וְהִסְמִיךְ-מִ"ם בָּא וְאָמַר לוֹ אִם אַתָּה
לֹא מִפְסִיק מִלְפָּרְסָם אֶת זֶה, אָנִי יִקַּח אֶת עֲצָמֵי עַלְיָךְ וְכו', וְהוּא נִבְהֵל
וְהִפְסִיק וְכו', עַל כָּל פָּנִים רוֹאִים מִזֶּה גִדְּל הָעֲנִיִּן לְלַכֵּת בַּשָּׁבֶת עִם בְּגָדִים
לְבָנִים דִּיקָא, שְׁעַל יָדֵי זֶה מוֹחֲלִין לְאָדָם אֶת כָּל הָעוֹנוֹת.

תִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד מְאֹד שִׁישְׁרָה בְּקִהְלָתְנוּ אוֹרֵה שֶׁל שְׁמִיחָה וְאַחֲדוּת
וְאַהֲבָה, וְהָעֵקֶר לִזְכֹּר שְׁמָה שְׁחוּטָפִים כָּל יוֹם מִקְרָא מִשְׁנָה גְמָרָא וְכו',
זֶה מֵה שְׁיִלֵּךְ לְפָנֵינוּ, וְכֵן בְּזֶה שְׁנִכְנִיס לְפָנֵי כָּל תַּפְלָה כְּמָה פְּרוּטוֹת
לְצִדְקָה, וְכֵן שְׁנַעֲשֶׂה מִצְוֹת בְּכָל יוֹם, זֶה יִלֵּךְ לְפָנֵינוּ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (יִשְׁעִיָּה
נ"ח) "וְהִלֵּךְ לְפָנֶיךָ צִדְקָה כְּבוֹד הָוְי"ה יֶאֱסָפֶךָ" וְדָרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (סוֹטָה ג:) כָּל הָעוֹשֶׂה מִצְוָה אַחַת בְּעוֹלָם הַזֶּה מְקַדְּמָתוֹ וְהוֹלֵכֶת
לְפָנָיו לְעוֹלָם הַבָּא שְׁנֹאֲמַר "וְהִלֵּךְ לְפָנֶיךָ צִדְקָה"; אֵיזָה נֶחֱת רוּחַ יְהִיָּה
לְאָדָם כְּשֶׁנִּשְׁמָתוֹ תִּצָּא מִגּוּפוֹ וְתַעֲלֶה לְמַעְלָה, וְאֵלּוּ הַפְּרוּטוֹת שְׁנֵתֵן בְּכָל
יוֹם יִלְכוּ לְפָנָיו, וְעוֹד דָּרְשׁוּ עַל פְּסוּק זֶה (בְּכָא בִּתְרָא יא.) אָבוּתִי גִנְזוּ לְעוֹלָם
הַזֶּה וְאֲנִי גִנְזָתִי לְעוֹלָם הַבָּא שְׁנֹאֲמַר "וְהִלֵּךְ לְפָנֶיךָ צִדְקָה כְּבוֹד הָוְי"ה
יֶאֱסָפֶךָ" אַתֶּם לֹא יְכוּלִים לְתַאֵר אֵיזָה שְׁמִיחָה יְהִיָּה לָכֵם שֶׁם בְּשָׂמִים עִם
הַפְּרוּטוֹת הָאֵלּוּ שְׁנֵתֵתֶם כָּל יוֹם לְקַפַּת הַצִּדְקָה, וְלִהְפֹךְ לֹא יְכוּלִים לְתַאֵר
אֶת הַצֶּעַר שֶׁיְהִיָּה לְאָדָם אֵיךְ לֹא הָיָה לִי שֶׁכָּל בְּזָה הָעוֹלָם, וְעַל יָדֵי כְּמָה
פְּרוּטוֹת שֶׁהֵייתִי נוֹתֵן כָּל יוֹם לְצִדְקָה הָיָה מֵאִיר לִי כָּאֵן בְּעוֹלָם הַבָּא,
אֲבָל אֲזַי כָּבֵר מֵאַחֵר, כִּי 'הַיּוֹם לַעֲשׂוֹתָם' כָּל זְמַן שֶׁאָדָם חַי הוּא יְכוּל לְקַיֵּם
אֶת מִצְוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאַחֵר כֵּךְ כָּבֵר מֵאַחֵר, וְלִכֵּן אֲשָׁרִי מִי שְׁמִכְנִיס אֶת
הַדְּבָרִים אֵלּוּ בַּתּוֹךְ לְבוֹ, וְחוּטֵף בְּכָל יוֹם טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי, וְאֲזַי טוֹב לוֹ
בְּזֶה וּבְכָא לְנִצָּח נִצְחִים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֵם שַׁבַּת שְׁלוֹם

קלב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסֹדֶר שְׁלַח כ"ב סיון התשע"ג.
שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל לֵיאוֹת אַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב" תַּלְמִידֵי "הַיֵּכֶל הַקָּדֵשׁ" הַגָּרִים
בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

מָאד מָאד אָנִי מִבְקֵשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים שְׂיִתְאַחֲדוּ יַחַד,
כִּי אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ מָאד מָאד יָקָר כְּשֶׁנִּשְׁמָוֶת יִשְׂרָאֵל מַחְזִיקִים אֶת עֲצָמָם
בְּיַחַד, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (תְּנַחוּמָא נֶצְבִּים) בְּנֶהֱג שְׁבַעוֹלָם אִם נוֹטֵל אָדָם אֲגָדָה
שֶׁל קָנִים שְׂמָא יָכוֹל לְשַׁבְּרָם בְּכַת אַחַת? וְאֵלּוּ נוֹטֵל אַחַת אֶפְלוּ
תֵּינוּק מִשְׁבָּרָן, וְכֵן אֶת מוֹצָא שְׂאִין יִשְׂרָאֵל נִגְאָלִין עַד שְׂיִהְיוּ כֵּלָן אֲגָדָה
אַחַת; וְלָכֵן עָלִינוּ לְהִתְחַזֵּק בְּיִתֵּר שְׂאֵת וּבְיִתֵּר עַז לְהִחְזִיק אֶת עֲצָמֵנוּ
יַחַד, כִּי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם אֹרֵב עַל זֶה מָאד מָאד לְשַׁבֵּר אוֹתָנוּ, כִּי כָּל הָעֲנִין
שֶׁלֹּא זֶה רַק "הַפֶּרֶד וּמִשְׁל", וְזֶה מָה שֶׁהוּא עוֹשֶׂה בְּמוֹשְׁבַת יִבְנָאֵל מָאז
שָׁבָא פֹה, רַק לְהַפְרִיד בֵּין הָעֲדוּת, וּבֵין הַתּוֹשְׁבִים וְכו', וְלָכֵן אֲנִי
צָרִיכִים לְהִתְאַחֵד בְּאַחֲדוּת גְּמוּרָה, וְאִזּוּ שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוֹלָם לֹא תוּכַל
לְשַׁבֵּר אוֹתָנוּ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה ל"ח סִימָן ו') דּוֹר
הַפְּלָגָה עַל יְדֵי שְׂהִיּוֹ אוֹהֲבִים זֶה אֶת זֶה, לְפִיכָךְ נִשְׁתַּיֵּר מֵהֶם פְּלִיטָה;
רוֹאִים אֶפְלוּ רְשָׁעִים כָּאֵלּוּ אָבֵל הָיָה בֵּינֵיהֶם אַחֲדוּת, נִשְׁאָר מֵהֶם פְּלִיטָה,
עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה מְדָה טוֹבָה מְרַבָּה כְּשִׂיְהוּדִים מְאֻמִּינִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ,
מִתְאַחֲדִים יַחַד, בְּזֶה מְקַרְבִּים אֶת הַגָּאֲלָה, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה
צ"ח סִימָן ב') נַעֲשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲגָדָה אַחַת, הִתְקִינוּ עֲצָמָן לְגָאֲלָה; וְאָמַר
רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת אֲמוּנָה סִימָן ג') עַל יְדֵי אַחֲדוּת שְׂיִהְיָה בְּיִשְׂרָאֵל יְבוֹא
מְשִׁיחַ; וְכֵן אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת פַּחַד סִימָן כ"ד) כְּשִׂיִּשְׂרָאֵל בְּאַחֲדוּת, הָאֲמוֹת
מִתְפַּחֲדִים מֵהֶם.

כָּבֵד עוֹרֵרְתִי אֶתְמוֹל אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁלֹּא תִהְיוּ תְּמִימִים, וְלְהֶאֱמִין
לְכָל מִי שֶׁבָּא לְמַכֵּר לָכֶם מִשְׁהוּ, כִּי הִחָכְם מְכָל אָדָם אָמַר (מִשְׁלֵי י"ד ט"ו)
"פִּתִּי יֵאֱמִין לְכָל דָּבָר וְעָרוֹם יִבִּין לֹאֲשֹׁרוּ", אָדָם צָרִיךְ לְהִבִּין דְּבָר מִתּוֹךְ
דְּבָר, כִּי לֹאֲחֶרֶנָּה יֵשׁ תּוֹפְעוֹת מוֹזְרוֹת אֶפְלוּ בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כָּל אֶחָד

רוצה להרויח כסף קל, והוא מוכן אפילו לקבר את הזולת וכו', העקר שלו יהיה כסף וכו', זה משתדל לשדל לאנשי שלומנו למכר לו רכב שנוסע בלי דלק וכו', לכאורה זה פלאי פלאים... נס שלא מוכר לך סוס בלי רגלים, אלא שיש לו כנפים... והעקר שיש שמשתדלים לעבד על אנשי שלומנו שהוא איש נדל"ן ורוצה למכר לך שטח הכי טוב והכי זול וכו', לכאורה זה פלאי פלאים... אבל הבעיה שלא דבים ולא יער, הוא איש נדל"ן כמו שאתה טיס וטס ללבנה... השטח זה לא לבנה וכו', או השטח בכלל לא שלו וכו', ופתי מאמין לכל מה שאומרים לו, ולכן אני מאד מאד מבקש אתכם תשמרו מנוכלים, ואסור להאמין לאף אחד, כי כל אחד לטובת עצמו הוא דורש, והוא מוכן לקבר אותך וכו', העקר שלו יהיה כסף קל מאד, ולכן אני מזהיר אתכם תשמרו מכל אלו הכאפרים וכו', חסדי השם יתברך שיש לנו את רבנו ז"ל שהוא מכניס לנו גם שכל בגשמיות איך להתנהג, ומכל שכן ברוחניות שלא עוזב אותנו יום יום, והוא מעורר אותנו על להתחזק בשמחה עצומה ולשמר על השלום בית, והעקר להתפלל את השלש תפלות במנין דיקא, כי תכף ומיד כשאדם מתחיל להחסיר איזה תפלה וכו', ולא מתפלל במנין, כך מתקרב אצלו היהדות וכו', כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ח') שמחנה ישראל הוא שלוש פרסאות, הינו שלוש תפלות, הינו כל זמן שאדם נזהר בהשלוש תפלות, הוא ישאר יהודי מאמין בהקדוש ברוך הוא, ותכף ומיד כשיתחיל להתרשל אפילו מתפלה אחת, הוא כבר יוצא ממחנה ישראל, ולכן תעשו כל מה שביכולתכם להתפלל את השלוש תפלות במנין דיקא, ולפני כל תפלה תכניסו פרוטה לצדקה בקפת הצדקה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא י') רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי אמר דכתיב (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", אשרי המקיים את זה בתמימות ובפשיטות גמור, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לכם שבת שלום

קלג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֶר שְׁלַח כ"ה סיון ה'תשע"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל לִיּוֹת אָנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרִסְלָב" תְּלִמִּידֵי "הַיִּכָּל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים
בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הוּי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

מָאד מָאד אָנִי מִבְּקֵשׁ אֶת אָנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שֶׁתְּחַזְּקוּ אֶת
עֲצָמָם בְּיַחַד, כִּי כָךְ אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (חיי מוהר"ן סימן רצ"ב) הָעוֹלָם רָאוּי
שִׁיתְמָהוּ עֲצָמָן עַל אֲהָבָה שְׂבִינָנוּ; וְיִדּוּעַ שְׁהָאֲרִיז"ל הִזְהִיר מָאד מָאד
אֶת תְּלִמִּידָיו שִׁיתְחַזְּקוּ אֶת עֲצָמָם בְּיַחַד, וְאָמַר שְׂדִיקָא עַל יָדֵי זֶה יִהְיֶה
הַגָּאֻלָּה, אָבֵל הִיָּה מְרִיבוֹת בֵּין נָשִׁי תְּלִמִּידָיו, וְעַל יָדֵי זֶה נַעֲשֶׂה פְּרוּד
בֵּינֵיהֶם וְכו', וְאָמַר עַל זֶה הָאֲרִיז"ל חָבֵל חָבֵל וְכו', וְאַחֵר כָּךְ נִסְתַּלַּק,
רוֹאִים מִכָּל זֶה אֵיךְ שְׁאַנְחָנוּ צְרִיכִים לְהַחֲזִיק אֶת עֲצָמֵנוּ בְּיַחַד, כִּי יֵשׁ לָנוּ
תְּהִלָּה לְאֵל קִהְלָה קְדוּשָׁה חֲמֻמָּה שֶׁל אֱמוּנָה, מִי הִיָּה מְאָמִין שֶׁבְּמִדְבַּר
שָׁמַם נוֹכַח לְהִקִּים אִימְפֶּרִיָּה כְּזוֹ וְכו', פְּעוּטוֹנִים גָּנִים לְבָנִים וּלְבָנוֹת,
תְּלִמּוּד תּוֹרָה וּבֵית סֵפֶר, יְשִׁיבָה קִטְנָה וְיְשִׁיבָה גְּדוּלָּה וְיְשִׁיבָה לְבַעֲלִי
תְּשׁוּבָה, וְשִׁתִּי כּוֹלָלִים אֶחָד לְבַעֲלִי בָתִּים הַרוֹצִים לִלְמַד, וְאַחַד לְאַבְרָכִים
שְׂרוּצִים לִלְמַד אֶת הַהוֹרָאָה, וּמִנְיָנִים מוֹתִיקִין עַד חֲצוֹת לַיְלָה, וְעַל כָּל־
בֵּית הַתְּבַשִּׁיל שֶׁפְּתוּחַ כָּבֵד מוֹתִיקִין וּבִמְשָׁךְ כָּל הַיּוֹם יְכוּלִים לְהַחֲיוֹת אֶת
עֲצָמוֹ, וּבִפְּרִטִּיּוֹת בְּעָרַב שְׁכַמְעֵט כָּל הַקִּהְלָה בָּאִים לֶאֱכֹל סְעוּדָה דְּשִׁנָּה,
שֶׁכָּל זֶה חֲדוּשׁ שֶׁבְּחֲדוּשִׁים שֶׁבְּמָקוֹם כְּזֶה שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם שׁוֹרֵץ וְעוֹשֶׂה
כָּל מִיָּנִי פְּעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְגַרֵּשׁ אוֹתָנוּ מִפֶּה וְכו', פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ, אֵף
אֶחָד לֹא חוֹלֵם אֵיךְ שֶׁהוּא מוֹסֵר אוֹתָנוּ עַל כָּל דְּבַר קִטָּן וְכו', מֶה שְׁמַגִּיעַ
לָנוּ עַל פִּי חֵק יִבֵּשׁ וְכו', אֲנַחְנוּ לֹא מְקַבְּלִים וְכו', וְהַכֹּל מִפְּנֵי הַהֶסְתּוֹת
הַפְּרוּעוֹת שֶׁלּוֹ, וְאִם זֶה לֹא מִסְפִּיק יֵשׁ בֵּינֵינוּ שְׂתִים אוֹ שְׁלֹשָׁה נִחְשִׁים
קִטְנִים וְכו', שְׁאַמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֹא קָמָא כג): אָרַס נַחֲשׁ בֵּין שְׁנָיו
הוּא עוֹמֵד; שְׁמִסִּיתִים וּמִדִּיחִים נֶגֶד הַקִּהְלָה וְכו', הֵם מְמַרְמְרִים מֵעֲצָמָם
מִמַּעֲשֵׂיהֶם הַמְּגָנִים וְכו', זֶה נוֹאֵף וְזֶה גָּנֵב וְכו', וְלִכֵּן הֵם זוֹרְקִים אֶת
הַמְּרִירוֹת עַל הַזּוּלָּת וְכו', וְעַל הַקִּהְלָה וְכו', כְּעֵין שֶׁכְּתוּב (שְׁמוֹת ט"ו כ"ג)

"ולא יכלו לשאת מים ממרה כי מרים הם על פן קרא שמה מרה", הם היו ממרמרים מעצמם וכו', ולכן לא היו יכולים לשאת את המים שהשפיע עליהם הצדיק האמת משה רבנו, ולכן קראו את השם המקום מרה, כי הם היו ממרמרים וכו', ואותו דבר כאן, יש לנו שתיים או שלוש אנשים ממרמרים ממעשיהם המגנים והרעים וכו', שרואים שלא יכולים לסבל אותם, וכן הם לא סובלים את עצמם, ולכן אין להם מה לעשות רק לדבר נגד הקהלה הקדושה שלנו, שהיא חממה של אמונה, ולכן אני מאד מבקש את אנשי שלומנו היקרים, תשמרו מאד מאד מהסתות הפרועות שעושים בתחכום גדול, ותחזיקו את עצמכם ביחד, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (תנחומא נצבים) בנהג שבעולם אם נוטל אדם אגדה של קנים שמא יכול לשברם בבת אחת? ואלו נוטל אחת אחת אפלו תינוק משברן, וכן את מוצא שאין ישראל נגאלין עד שיהיו כלן אגדה אחת, כי העקר הוא אהבה ואחדות בין אנשי שלומנו, ואז שום רוחות זרות לא יוכלו להכנס ביניכם.

כל הקהלה הקדושה שלנו יודעים שאני לא מחזיק את אף אחד ברגלים וכו', מי שלא מתאים לו את הקהלה שילך לחיים ולשלום, ואל יחליש לב ודעת אחרים וכו', ואני מבטיח שעל כל משפחה שתצא, יכנסו עשר משפחות אחרות, כמו שראו את זה עד עכשו, אף אחד לא עושה לי טובה שהוא נמצא בקהלתנו הקדושה, אם הוא עושה טובה הוא עושה טובה לו ולאשתו ולמשפחתו.

אנחנו צריכים לרקד בכל יום ולהיות בשמחה עצומה שאנחנו זוכים להיות מקרבים אל רבנו ז"ל, ולא מטעים את עצמנו, תהלה לאל כל אנשי שלומנו שיש להם שכל, חוטפים בכל יום טוב אמתי ונצחי, כי מה ישאר מאתנו, רק מה שאנחנו זוכים להתפלל בכל יום שחרית מנחה ערבית במנין דיקא, ועונים אמן יהא שמיה רבה קדשה וברכו וכו', וכן שזוכים ללמד בכל יום מקרא מפרשת השבוע, משנה כסדרן, ודרך היומי גמרא, ועל כלם למוד הלכה וכו', שמעלת למוד התורה אי אפשר להסביר כלל, עד שאמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי ראש השנה פרק

ד' ה'לקה ח') כיון שקבלתם עליכם על תורה מעלה אני עליכם כאלו לא חטאתם מימיקם, אדם שנכשל עם כל כך הרבה עברות חמורות וכו', אבל אם הוא לוקח את עצמו ונכנס בתוך התורה הקדושה, אזי הקדוש ברוך הוא מוחל לו על כל עוונותיו, ולכן אני שואל אתכם האם זה לא כדאי ללמד תורה, שבזה נתכפר לו כל עוונותיו? ורבנו ז"ל אמר (שיחות הר"ן סימן כ"ג) הרחמנות של העולם הזה הכל רואין, ובשביל זה הכל רודפין אחר העולם הזה. כי רואין כשהאדם רעב וצמא וכיוצא, קשה לו מאד ויש רחמנות גדול עליו. וכן מי שהולך ערם ויחף יש רחמנות גדול עליו. אבל מי שיש לו עינים ורואה גדל הרחמנות שיש על הנשמות שבעולם הבא, כי שם בעולם הבא נמצאים בני אדם שהולכים ערמים ממש, ואי אפשר לרחם עליהם כלל. כי בעולם הזה כשהאדם ערם בלא מלבוש, אזי אפשר לקבץ נדבות עבורו ולעשות לו בגד וכו', אבל בעולם הבא מי שהולך ערם אי אפשר לרחם עליו כלל. כי שם אין מועיל שום רחמנות, כי איזה מלבוש הוא צריך? הלא הוא רק מלבוש של תורה ומצוות, ולזה אין מועיל שום רחמנות וכו', ואמר רבנו ז"ל בעולם הבא מנחין כמה בני אדם בחוץ והם צועקים בקול מר, תנו לנו מה לאכל. ובאין אצלם ואומרים להם: הרי לכם אכילה ושתייה, אכלו ושתו! והם משיבים לא לא, אין אנו צריכים אכילה זאת, רק אנו צריכים אכילה ושתייה של תורה ועבודה. וכן מנחים כמה בני אדם ערמים בחוץ והם צועקים גם כן מאד: תנו לנו כמה להתכסות. ובאין אצלם ואומרים: הרי לכם מלבושים, והם משיבים: לא, אין אלו מלבושים נצרכים לנו כלל. רק אנו צריכים מצוות ומעשים טובים להתלבש בהם: וסים רבנו ז"ל ואמר: אשרי מי שזוכה לאכל כמה פרקים משניות ולשתות אחר כך איזה קפיטליך תהלים, ולהתלבש באיזה מצוות: וזה תהלה לאל נתקיים בקהלתנו הקדושה, שאני לא נותן לכם מנוח יום אחד, רק מזכיר לכם את התכלית הנצחית, והסמ"ך-מ"ם מאד מאד מיוחד מזה, ולכן הוא לוחם הן מבחוץ וכו', והן התחיל עכשו מבפנים על ידי שתים שלוש אנשים, ולכן ראו מה לפניכם? העקר אל תתפעלו מאף אחד, ורק תשמחו מאד

מֵאֵד שְׁאַתֶּם נִמְצְאִים בְּחֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק
 אֶת כָּל הַדִּינִים מֵעַל כָּל עַם יִשְׂרָאֵל, כִּי יֵשׁ גְּזֵרוֹת גְּדוּלוֹת עֲכָשׁוּ, וּבִזְכוּת
 שְׁקֵהֳלָה קְדוּשָׁה אַחַת בְּאִיזָה מְקוֹם נָדָח יִחְזִיקוּ אֶת עֲצָמָם בִּיחָד, נִזְכָּה
 לְהִמָּתִיק אֶת כָּל הַדִּינִים, וְלִהְיוֹת יְשׁוּעוֹת וּרְפוּאוֹת וְהַצְלָחוֹת לְכָל עַם
 יִשְׂרָאֵל, עַד שֶׁנִּגָּאֵל גְּאֻלַּת עוֹלָם.

הַמֶּאֱחָל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

קלד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֶר חֻקַּת כ"ט סִיּוֹן ה'תשע"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב"
 הַגָּרִים בִּיבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיּוֹי"ה יִשְׂרָאֵל עֲלֵיהֶם שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאִתִּי לַעֲשׂוֹת תְּקֵנָה גְּדוּלָּה בְּקִהְלָתֵנוּ אֲשֶׁר מִיּוֹם וְהִלָּאָה שְׁאֵף אֶחָד
 לֹא יַעֲשֶׂה לְבָנוּ בַּר מַצּוּה בְּאוֹלָם שְׂמֻחוֹת, כִּי עַל הָרָאוּשׁוֹנִים אָנוּ מַצְטַעְרִים
 שֶׁהוּרִים נַעֲשִׂים אֲמֻלָּלִים עַל חֲתוֹן בְּנִיָּהֶם וּבְנוּתֵיהֶם בְּאוֹלָמוֹת מְפּוֹאָרִים
 וְאַחֵר כֵּךְ נִשְׁאָרִים בְּעַלֵּי חוּבוֹת לְכַמָּה שָׁנִים וּמִתְמוּטָטִים לְגַמְרִי, וְעַכְשָׁו
 אִם יִתְחִילוּ גַם לַעֲשׂוֹת בַּר מַצּוּה אוֹ בַּת מַצּוּה בְּאוֹלָמוֹת הַקִּנְאָה בֵּין
 הַיְלָדִים תִּגְדֹּל כְּדֶרֶךְ יְלָדִים, וְאַחֵד יִרְצֶה יוֹתֵר מִהַזוּלָּת וְהַהוּרִים פְּשוּט
 יִתְמוּטָטוּ מִחוּבוֹת, וְלִכֵּן אֲנִי אוֹסֵר חֵד מִשְׁמַעִית מֵהַיּוֹם לַעֲשׂוֹת בַּר מַצּוּה
 אוֹ בַּת מַצּוּה בְּאוֹלָמוֹת, וּמִי שֶׁיַּעֲבֹר עַל בְּקִשְׁתִּי הַזֹּאת שְׁאֲנִי עוֹשֶׂה אֶת זֶה
 לְמַעַן טוֹבַת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁאֵף אֶחָד לֹא יֵלֶךְ, אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶה קִשָּׁה לְקַבֵּל,
 אֲבָל יוֹתֵר קִשָּׁה לְהַכְנִיס הוּרִים עֲנִיִּים וְכו' בְּחוּבוֹת מִיּוֹתָרִים.

רַק תִּבְקָשׁוּ אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁאֲזַכָּה לְגַמֵּר אֶת בְּנֵי הָאוֹלָם
 שִׁיְהִיָּה בִּיפִי וְהָדָר כְּמוֹ הַבֵּית הַכְּנֶסֶת שֶׁלָּנוּ וְשֵׁם תּוּכְלוּ לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל
 הַשְּׂמֻחוֹת שֶׁלָּכֶם.

אֶקְוֶה שֶׁתִּבְנֶינּוּ אֶת רִגְיֻשׁוֹת הַדְּבָר כִּי זֶה גּוֹבֵל מִמָּשׁ בְּפִקּוּחַ נֶפֶשׁ כִּי

הִילָדִים יִתְחִילוּ לְטַרְטֵר אֶת הַהוֹרִים לְמָה זֶה אוֹ זֹאת כֵּן, וְאַנְחֵנוּ לֹא?
וּבְזֶה מְאַמְלִים אֶת עֲנֵי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.
הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם וְחֹדֶשׁ מְבָרָךְ

תמוז

קלה.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר קרח ב' דראש חדש תמוז ה'תשע"ב.
שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלַח יִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל לִיּוֹת אָנָּשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב" תִּלְמִידֵי "הַיִּכָּל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים
בִּיבְנֵאל עִיר בְּרֶסֶלֶב, הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

הַיּוֹת שֶׁהָיָה בִּיבְנֵאל בְּשִׁבְת הָעֶבֶר שֶׁרָפָה גְדוּלָּה עַל הָהָר, וְהָיָה מִמָּשׁ
פְּקוּיָח נָפֶשׁ שֶׁלֹּא הִתְפַּשֵּׁט גַּם אֶל הַבָּתִּים, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת
כָּל אֱלוֹ מֵאָנָּשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ וּבִפְרָט הָאֲבָרְכִים שְׁרוּצִים לְהַצְטָרֵף לְמַכְבִּי אֵשׁ,
שִׁירְשָׁמוֹ אֶת שְׁמוֹתָם אֶצֶל הָאֲבָרָךְ ... נ"י, כִּי יֵשׁ עֲכָשׁוּ אִפְשָׁרוֹת שְׁנוּכָל
לְהִיּוֹת מִתְנַדְּבִים, וְגַם נִקְבַּל רֶכֶב שֶׁל מַכְבִּי אֵשׁ, וְלָכֵן כָּל מִי שֶׁמַּעֲנִין
שִׁישְׁתִּדֵּל לְרֹשֶׁם אֶת שְׁמוֹ מֵה שִׁיּוֹתֵר מֵהָר.

אֲף אֶחָד לֹא קוֹלֵט אֶת הַמְסִירוֹת נָפֶשׁ שְׁאֵנִי מְכַנִּים שֶׁהֵבִית הַתְּבָשִׁיל
– אֶהֱל אֲבָרָהֶם יִהְיֶה פְתוּחַ כָּבֵר כָּל הַיּוֹם מִוִּתְקִין שִׁיְהִיָּה שְׁתִּיָּה חֲמָה
וּמְזוֹנוֹת וְכו', וּבְאֲמֻצֵּעַ הַיּוֹם מָרָק חֵם, וּלְעֵת עֶרֶב סְעוּדָה דִּשְׁנָה וְכו',
וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאָנָּשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, מִי שֶׁרָק יָכוֹל
לְעֻזֹּר לִי שִׁישְׁתִּדֵּל לְעֻזֹּר, כְּדִי שְׁאוּכָל לְהַמְשִׁיךְ עִם הַבֵּית הַתְּבָשִׁיל – אֶהֱל
אֲבָרָהֶם כִּי אֶצְלוֹ יִתְבָּרֵךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב חֲסֵד, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (יִלְקוּט הוֹשֵׁעַ
רַמְז' תַּקכ"ב) אָמַר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חֲבִיב עָלַי חֲסֵד שְׁאַתֶּם גּוֹמְלִים זֶה
לְזֶה יוֹתֵר מִכָּל הַזִּבְחַ שְׁזָבַח שְׁלָמָה לְפָנַי אֶלֶף עוֹלוֹת, וּבִפְרָט חֲסֵד כְּזֶה
שְׁנוֹתָנִים לֶאֱכֹל וּלְשִׁתּוֹת לְרַעֲבִים וּלְצִמְאִים וְכו', הַצְדָּקָה הַזֶּה עוֹלָה כָּל
הַצְדָּקוֹת, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּכָא בְּתָרָא ט) אֵין בּוֹדֵקִין לְמְזוֹנוֹת, הֵינּוּ בְּכָל דְּבָר

יכולים לרמאות בני אדם וכו', אבל אם בא אחד והוא רעב וצמא, שמה הוא לא יכול לרמאות אותה, כי מי שבאמת רעב או צמא הוא יאכל וישתה, ומי שלא רעב וצמא הוא לא יאכל ולא ישתה, ולכן אין צדקה יותר גדולה מלתת לאכל לרעבים וצמאים.

ובכלל רציתי מאד שהקהלה שלנו יעשו רק חסד אחד עם השני, ושלא יראה ושללא ימצא אחד שהולך עם הזולת ב אלימות וכו', הן אלימות פיזית וכו', והן אלימות מלולית וכו', כי בקהלתנו הקדושה שהיא חממה של אמונה, אין מקום לאנשים רעים וכו', כל הענין שלנו זה רק חסד לעזר אחד להשני, אנחנו לא מענינים שיהיה בינינו עשבים שוטים וכו', שרק מסיתים אחד נגד השני וכו', לאלו אין מקום אצלנו בכלל, כי הקהלה שלנו בנוי אך ורק על מדת החסד, שעל זה עומד העולם, כמאמרם ז"ל (ילקוט תהלים רמז תתל"ד) אמר רבי סימון בשעה שבא הקדוש ברוך הוא לברא את אדם הראשון, נעשו המלאכים כתות כתות, מהם אומרים יברא ומהם אומרים אל יברא, חסד אומר יברא שהוא גומל חסדים; ותהלה לאל אין לנו מה להתביש משום קהלה בעולם עם החסד שנעשה בתוך קהלתנו, ולכן אני רוצה שימשך ככה.

גם אלו האברכים שרוצים להתנדב למד"א, שיהיו בקשר עם האברך ... נ"י, כי אני מכרח שיהיה בקהלתנו שלשים ושש צדיקים העושים חסד עם הזולת, ואלו מתנדבי מד"א הם הם הצדיקים שמוסרים את נפשם ביום ובלילה לעשות חסד עם הזולת, כמוהם ירבה ב ישראל.

עכשו אני משפץ את האולם שמחות לרוחת אנשי שלומנו, ואני רוצה לעשות מזה פנינה כמו הבית הכנסת הגדול, ולכן אשרי מי שיכול לעזר לי להתחיל ולגמר מה שיותר מהר, והיה זה שכרו שיראה במו עיניו את השמחות שיהיו נעשים שם.

המאחל לכם חדש מברך

קלו.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֶר בְּלֶק ו' תַּמוּז ה'תשע"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סִלָּה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ חֲסִידֵי בְּרִסְלָב הַגָּרִים בִּיבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב הַיּוֹ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה
שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

מָה אָמַר לָכֶם, אֵין עוֹד שְׁמִיחָה כְּשִׁמְחָה זוֹ כְּשִׁבְעָאִים לְבָקֶר בִּיבְנָאֵל
שְׁהִיְתָה מְדַבֵּר שְׁמֵמָה, מְלָאִים נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים, פּוֹרְקֵי עַל וּמַחְלִלֵי
שַׁבָּתוֹת, וּבְרָאשׁם הַחוּטָא וּמַחְטִיא אֶת הָרַבִּים הַסֵּמ"ך-מ"ם וְכו', וְכו',
וְרוֹאִים אֶת הַפְּרוֹת הַיְקָרִים וְהַנִּפְלָאִים שְׁיֻצָּאִים כָּאן, שְׁתַּהֲלָה לֹאֵל
הַקְּהֵלָה הַקְּדוּשָׁה שְׁלָנוּ שְׁהִיא חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה גּוֹדֶלֶת וּמִתְרַחֶבֶת,
וְנִכְנָסִים מִשְׁפָּחוֹת חֲדָשׁוֹת, וְזֶה נוֹתֵן חֲזוֹק גָּדוֹל לְכָלֵנוּ, וְלָכֵן אֲנִי מִבְּקֵשׁ
אֶת כָּל־ל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ תַּחֲזִיקוּ אֶת עֲצֻמְכֶם בִּיחָד, כִּי זֶה סוֹד הַהֲצֻלָּה,
כִּי אִם יֵשׁ אַחְדוֹת יֵשׁ הַכֹּל, וְאִם אֵין אַחְדוֹת אֵין כָּלוּם, כִּי הַעֲקָר הוּא
לְהִתְאַחֵד יַחַד, וְאִישׁ אֶת רַעְיוֹנוֹ יַעֲזֹרוּ, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת אֲמוּנָה
סִימָן נ') עַל יְדֵי אַחְדוֹת שְׁיִהְיָ בִּישְׂרָאֵל יָבֵא מְשִׁיחַ; וְהִגְאֵלָה תַּתְּחִיל
מִיבְנָאֵל שְׁהִיא בְּגָלִיל, וּמוֹכָא בְּזֵהָר (וִירָא קִיט). יִתְגַּלִּי מְלָכָא מְשִׁיחָא
בְּאַרְעָא דְּגָלִיל, וְכו', עֵינ שָׁם. וְכֵן הוּא (שְׁמוֹת ז:) בְּהִיּוֹא זְמָנָא יִתְעַר מְלָכָא
מְשִׁיחָא לְנִפְקָא מִגּוֹ גִּנְתָּא דְּעֵדֶן, מִהִיּוֹא אַתָּר דְּאַתְקָרִי קֵן צְפּוֹר, וְיִתְעַר
בְּאַרְעָא דְּגָלִיל וְכו', עֵינ שָׁם. וְכֵן הוּא (שָׁם ט.) וְכַדִּין יַחֲזוֹן כָּל עֲלָמָא דְּהָא
אַתְגַּלִּי מְלָכָא מְשִׁיחָא בְּאַרְעָא דְּגָלִיל, וְיִתְפַּנְשׁוֹן לִיה כָּל אֵינוֹן דְּלַעָאן
בְּאוּרִיתָא, וְאֵינוֹן זַעֲרִין בְּעֲלָמָא, וּבִזְכוּת יְנוּקֵי דְּבִי רַב יִתְתַּקֵּף חִילִיָּה
לְאַתְגַּבְרָא וְכו', עֵינ שָׁם. וְלָכֵן אֲשָׁרִי מִי שְׁיִזְכָּה תָּמִיד לְהִתְחַבֵּר עִם כָּל־ל
אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְלִדְאֵג שְׁיִהְיָ רַק שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְאַחֻוָּה וְרַעֲוִת, וְאַחַד יַעֲזֹר
לְהַזוּלָת, וְנִזְכָּה לַעֲקֹר מֵאַתְנֹו הַעֲשָׂבִים הַשּׁוֹטִים וְכו' וְכו', שְׁהֶם הַסְּפִיחִים
שְׁהַשְׂאִיר הַמֶּלֶךְ הָאֲכֹזָר, (עֵינ סְפּוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת מַעֲשֵׂה י"ג מִיּוֹם שְׁנִי), וְאַז יִתְגַּלֵּה
הַגָּנֹן, שְׁהוּא מְשִׁיחַ בְּעֲצָמוֹ, שְׁהוּא עוֹסֵק לְתַקֵּן אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹכָא
בְּדַבְּרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֵר"ן חֵלֶק א' סִימָן ס"ה) אֲשֶׁר יֵשׁ גֵּן וְהַצַּדִּיק הָאֲמֵת
מְטַפֵּל בְּגֵן הַזֶּה, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁזֶה יִהְיָ

הַקְהֵלָה הַקְדוּשָׁה שְׁלָנוּ, אָבֵל הַכֹּל תְּלוּי כָּפִי הָאֲהָבָה שִׁיְהִיָּה בֵּין אֶחָד לַהֲשֵׁנִי, כִּי אִם יֵשׁ אֶחָד שְׁגוּרָם מְרִיבוֹת אוֹ מַסִּית אֶחָד נֶגֶד הַשֵּׁנִי, הוּא צָרִיךְ לְדַעַת שְׁאִין לוֹ מָקוֹם פֹּה אֲצִלָּנוּ, וַיֵּצֵא מִקְהֶלְתָּנוּ מִה שִׁיּוֹתֵר מִהָרָה, כִּי אֲנַחְנוּ לֹא מַעֲנִינִים שִׁיִּמָּצֵא בִּקְהֶלְתָּנוּ אֶחָד שֶׁמַּסִּית וּמְדִיחַ שְׁלֹא טוֹב לוֹ כָּאֵן וְכוּ' וְכוּ', [אִם לֹא טוֹב לְמִישָׁהוּ כָּאֵן שִׁיקְפֹל אֶת יָדָיו וְאֶת רִגְלָיו וַיַּעֲזֹב אֶת קְהֶלְתָּנוּ, כִּי אֲנַחְנוּ לֹא מַעֲנִינִים בְּמִשְׁפָּחוֹת בְּעִיִּתִיּוֹת].

נָא וְנָא תַעֲשׂוּ כָּל מַה שֶׁבִּיכָלְתֶּכֶם לַעֲזֹר לִי, וְעַקֵּר הָעֲזָרָה שְׁלִי שִׁיְהִיָּה פֹה רַק אֲהָבָה וְאַחֲדוּת, וְאִזּוֹ תֵּרְאוּ אֵיךְ שְׁנִבְנָה פֹה עִיר חֲרָדִית, עַל אַפֶּם וְחִמָּתָם שֶׁל מִתְנַגְּדֵינוּ וְשׁוֹנְאֵינוּ, וְנִרְאֶה לְכֻלָּם אֵיךְ שְׁנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל יְכוּלִים לַחֲיוֹת בִּיחָד, שְׂזָה מְאֹד מְאֹד יָקָר בְּעֵינָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי כְּשִׁישׁ קְהֵלָה גְּדוֹלָה וּמִתְאַחֲדִים יַחַד בְּאַהֲבָה אַחֻוּה וְרַעוּת, עַל יְדֵי זֶה גּוֹרָמִים יַחֲוֹד גְּדוֹל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, טוֹב לַהֲדוּת לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל הַחֲסֵד חֲנֻם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ שֶׁזְכִּינוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל.

הַמֶּאֱחָל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

קלז.

בְּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסִדֵּר חֻקֵּי ט' תַּמּוּז ה'תשע"ב.
שְׁלוֹם וּבִרְכָּה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלִלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ חֲסִידֵי
בְּרִסְלָב תְּלִמִּידֵי הַיֵּכָל הַקֹּדֶשׁ דֵּי בְּכָל אֶתֶר וְאֶתֶר הָיוּ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה
שֶׁכִּינָתוֹ תָּמִיד.

דַּעוּ לָכֶם שֶׁקְהֶלְתָּנוּ הַקְדוּשָׁה בְּנוּיָה אַךְ וְרַק עַל חֶסֶד, כִּי אֲצִלוּ יִתְבָּרֵךְ
מְאֹד מְאֹד חָשׁוֹב חֶסֶד, כְּמֵאמָרָם ז"ל (יִלְקוּט תְּהִלִּים רַמְזוֹ תתל"ד) אָמַר רַבִּי
סִימּוֹן בְּשַׁעָה שֶׁבָּא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לִבְרֹא אֶת אָדָם הָרָאוּשׁוֹן, נַעֲשׂוּ
הַמִּלְאָכִים כְּתוּת כְּתוּת, מֵהֶם אוֹמְרִים יִבְרָא וּמֵהֶם אוֹמְרִים אֵל יִבְרָא,
חֶסֶד אוֹמֵר יִבְרָא שֶׁהוּא גּוֹמֵל חֶסֶדִּים; וְלִכְּן קִיּוֹם הָעוֹלָם תְּלוּי רַק בְּמִדַּת
הַחֶסֶד, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים פ"ט) "כִּי אֲמַרְתִּי עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה", יְהוּדֵי צָרִיךְ
לַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם הַשֵּׁנִי, וּלְרַחֵם עַל הַזּוֹלָת, וְזֶה סִימָן שֶׁהוּא מְזַרַע אַבְרָהָם,

כַּמֵּאֲמָרָם ז"ל (ביצה לב): כָּל הַמְּרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת בִּידוּעַ שֶׁהוּא מְזַרְעוֹ שֶׁל אֲבִרָהֶם אֲבִינוּ וְכָל מִי שֶׁאִינוּ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת בִּידוּעַ שֶׁאִינוּ מְזַרְעוֹ שֶׁל אֲבִרָהֶם אֲבִינוּ; וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ז') שֶׁעֶקֶר הֶרְחַמְנוֹת לְהַאִיר בּוֹ אֶת אֲמִתּוֹת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, לְחַזְקוֹ וּלְעוֹדְדוֹ וּלְשַׁמְחוֹ, שֶׁזֶה הַחֶסֶד הַכִּי גָדוֹל שֶׁיְכוּלִים לַעֲשׂוֹת לְאָדָם, לְהַגְדִּיל אֶת דַּעְתּוֹ וּלְהַרְחִיבוֹ וּלְהוֹצִיאוֹ מֵהַמָּצָר וְכוּ', וְלָכֵן בִּקְשָׁתִי מִכָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, הַיּוֹת שֶׁעֲכָשׁוּ מִתְחִיל הַקִּיץ וּמִתְחִילִים לָבֹא נּוֹפְשִׁים רַבִּים, וְאוֹרְחִים רַבִּים מִכָּל קְצוֵי הָאָרֶץ, נָא וְנָא לְקַבֵּלֶם בְּסֶכֶר פָּנִים יְפוֹת, וְכַךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (פְּתוּבוֹת קִיא): טוֹב הַמְּלַבֵּין שְׁנַיִם לְחֻבְרוֹ יוֹתֵר מִמִּשְׁקָהוּ חֵלֶב שְׁנֶאֱמַר (בְּרֵאשִׁית מ"ט י"ב) "וּלְבָן שְׁנַיִם מִחֵלֶב" אֵל תִּקְרִי לְבָן שְׁנַיִם אֶלָּא לְבוֹן שְׁנַיִם; הֵינּוּ כְּשֶׁאָדָם מַחֲיֵךְ לְהַזוּלָתוֹ וּמִקְבָּלוֹ בְּסֶכֶר פָּנִים יְפוֹת וּמֵרָאָה לוֹ אֶת שְׁנֵי הַלְבָנִים, זֶה יוֹתֵר חָשׁוּב מִלֵּתֶת לוֹ לְשִׁתּוֹת כּוֹס חֵלֶב, כָּל כֵּךְ יָקָר לְקַבֵּל אֶת פְּנֵי חֻבְרוֹ עִם חֵיוֹךְ וּלְהִרְאוֹת לוֹ אֶת הַשְּׁנַיִם, כִּי בְּזֶה שֶׁאָדָם תָּמִיד מַחֲיֵךְ יְכוּלִים לְרַאוֹת בְּתוֹךְ הַפָּנִים שְׁלוֹ אֶת פְּנֵי הַצַּדִּיק, שֶׁהוּא בֶּן הַשְּׂמֻחָה, הַמְּנַחֵם הַכֹּל וּמְשַׁמֵּחַ הַכֹּל, וְדַעוּ לָכֶם שֶׁרַבֵּנוּ ז"ל מְאֹד מְאֹד מְקַפֵּיד לֹא לְקַפֵּץ עַל הַזוּלָתוֹ וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ כֶּסֶף, כִּי זֶה גֵּעַל נֶפֶשׁ מְאֹד, אֲנָשִׁים בָּאִים לְנֶפֶשׁ וּפְתָאוֹם קוֹפֵץ לוֹ אֶחָד אוֹ שְׁתֵּים וְכוּ', וּמִבִּקֵּשׁ מִמֶּנּוּ כֶּסֶף, אֲנִי מְאֹד מְקַפֵּיד עַל זֶה, וְכִכֵּר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צַדִּיק סִימֵן ס"ט) מִי שֶׁאוֹהֵב אֶת הַצַּדִּיק צָרִיךְ לְשַׁמֵּר אֶת הַצַּדִּיק שֶׁלֹּא יֵצֵא עָלָיו שֵׁם רָע; וְדַעוּ לָכֶם שֶׁרַבֵּנוּ ז"ל הוּא הַבֹּעַל תְּפִלָּה שֶׁהוּא הַקַּפִּיד מְאֹד עַל דְּבַר זֶה, וְלָכֵן שֶׁלֹּא יֵהִי אֶחָד לְקַפֵּץ עַל הַזוּלָתוֹ עֲבוּר כֶּסֶף, וְאֲנִי מְכַרִּיז וּמוֹדִיעַ לְכָל הָאוֹרְחִים וְהַנּוֹפְשִׁים שָׂאֵם אֶחָד יָבֹא וּיִבְקֹשׁ מִמֶּנּוּ כֶּסֶף צָרִיךְ שִׁידַע שֶׁהוּא אִינוּ מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְהוּא לֹא שִׁיךְ לְקַהֲלָתָנוּ כָּלָל, וְיִשְׁמַר מִמֶּנּוּ מְאֹד, מִי שֶׁרוֹאֶה אֶת הַמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ וְאֶת הַפְּעִילוֹת שְׁלָנוּ פֶּה בְּמִדְבָר שָׁמָּה שֶׁעֲקָרוּ פֶּה אֶת הַיְּהוּדוֹת, וְתִהְיֶה לָאֵל הַיּוֹם אֲנַחְנוּ מוֹנִים קְרוֹב לְאַרְבַּע מֵאוֹת מִשְׁפָּחוֹת, וְיֵשׁ לָנוּ כְּבֵר קְרוֹב לְאֵלֶּיךָ יְלָדִים כֵּן יְרֵבוּ, וְיֵשׁ לָנוּ מְנִינִים אַחֵר מְנִינִים מוֹתִיקִין עַד חֲצוֹת לַיְלָה, וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל, שֶׁיֵּשׁ לָנוּ בֵּית הַתְּבַשִּׁיל פְּתוּחַ לְכָל רָעַב וְצָמָא בְּלִי שׁוֹם תְּשֻׁלוֹם, מִי

שְׁדוּקָא רוּצָה לְהַשְׁתַּתֵּף בְּזֶה וְשִׁיחִיָּה לוֹ חֵלֶק בְּהַתּוֹרָה וְהַתּפִּלָּה וְהַחֲסֵד שֶׁנַּעֲשֶׂה פֹה, שִׁיקַח מִהַמְשָׁרֵד קַפַּת צְדָקָה, אָבֵל בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפֵּן אֲנַחְנוּ לֹא מִבְקָשִׁים מֵאֵף אֶחָד כֶּסֶף. הַלּוֹאִי שֶׁכָּל אֶחָד וְאֶחָד יִכְנִיס אֶת זֶה בְּלֵב, וַיִּשְׁמַע חֶכֶם וַיּוֹסִיף לָקַח.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָנוּ שְׁנִזְכֶּה לַעֲשׂוֹת תְּמִיד צְדָקָה וְחֲסֵד עִם אֲחֵרִים, שֶׁזֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּעֵינָיו יִתְבָּרֵךְ כְּמֵאמָרָם ז"ל (יְלִקוּט הוֹשֵׁעַ רִמְז' תַּקכ"ב) אָמַר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא חָבִיב עָלֵי חֲסֵד שֶׁאַתֶּם גּוֹמְלִים זֶה לָזֶה יוֹתֵר מִכָּל הַזִּבְחַת שֶׁזִּבַּח שְׁלָמָה לְפָנָיו אֵלֶּף עוֹלוֹת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפִּלָּתִי שֶׁאֲנִי מִבְקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְכֶם תְּמִיד שִׁיחִיָּה לָכֶם הַצְלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

קלח.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר בִּלְק ט' תַּמּוּז הַתּשַׁע"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סִלָּה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלִּיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תִּלְמִידֵי "הַיִּכָּל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּדִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תְּמִיד.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְקָשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים שִׁישְׁמְרוּ עַל הַיְלָדִים וַיִּזְהִירוּ אוֹתָם לֹא לְשַׁחֵק בְּמִשְׁחָקִים מְסַכָּנִים, הֵן שְׁלֹא יִרְכְּבוּ עַל אוֹפָנִים, וְהֵן שְׁלֹא יִשְׁחָקוּ בְּגִלְגָּלִים לְגִלְגָּל עַל הַכְּבִישׁ, כִּי זֶה גּוֹבֵל בְּפִקּוּחַ נַפְשׁ, כִּי יָכוֹל לֵהוֹיֹת מְזֶה תְּאוֹנַת דְּרָכִים קְטָלָנִית הַשֵּׁם יִשְׁמַר, וּכְבֹּר קָרָה לְפָנָיו הַרְבֵּה שָׁנִים שֶׁיִּלְד בָּא עִם הַהוֹרִים שָׁלוֹ לְנַפֵּשׁ בְּיִבְנָאֵל מִבְּנֵי בְּרַק, וְנִסְעָ עִם אוֹפָנִים, וּמִשְׁאִית דְּרִסָּה אוֹתוֹ רַחֲמָנָא לִיצְלָן לְמוֹת, וְלִכְן זָכְרוּ הַיִּטֵּב מֶה שֶׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (חולין י.) תְּמִירָא סְכָנָתָא מֵאִיסוּרָא; וְאֵל

תקחו את זה בקלות, רק להזהיר את הילדים מאד מאד שלא ישחקו, בפּרט על כביש הראשי.

יען שביבנאל מרגישים כּכר את ריח הבחירות וכו', אזי אני מאד מבקש את אנשי שלומנו היקרים שאף אחד לא יתערב בשום דבר, הסמ"ך-ד-מ"ם משתגע ומסית את התושבים נגדנו, וכלם בלחץ וכו', ולכן שאף אחד לא יכנס בשום וכוחים עם אף תושב, אדרבה צריכים לקרב את כלם, כי כל יהודי אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ו') הוא יהלום בכתר המלך, וצריכים למצא את הטוב של כל יהודי, ואת זה הסמ"ך-ד-מ"ם לא יכול לסבל שהם יהיו באחדות ובאהבה עמנו, ולכן הוא מסית ומדיח אותם נגדנו, כי כל הכח של הסטרא אחרא היא "הפרד ומשל", ומובא בזהר (פינחס רכ"ה). שאמות העולם והסטרא אחרא הם מסטרא דפרודא, כל הכח של הגויים ושל הסטרא אחרא זה רק לעשות פרודים, ולכן עלינו למסר את נפשנו על נקדת האחדות שמאד מאד הזהירנו רבנו ז"ל על זה, ואמר (חיי מוהר"ן סימן רצ"ב) העולם ראוי שיתמחו עצמן על אהבה שבינינו; ואני מאד מאד מבקש את אנשי שלומנו לעשות כל מה שביכלתם לגרש מתוכנו כל מיני בעלי מחלקת ובעלי מריבות, כי אין לנו אלא דברי רבנו ז"ל שבקש מאד מאד שנתאחד יחד, ולכן צריכים לראות מאד מאד לא להכנס בוכוחים עם תושבי המקום, אדרבה צריכים לקרב את כלם.

מה טוב ומה נעים באם כל משפחה מאנשי שלומנו תקח קפת צדקה "קרן הצדיק" מהמשרד, כי אין לתאר ואין לשער גדל הזכות של האדם שזוכה להכניס בכל יום כמה פרוטות לצדקה, ואף שנדמה לאדם מה כּכר יהיה אם הוא יכניס כמה פרוטות? ומה זה יעזר? אל תאמרו זאת כי כּך אמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא ט:) מאי דכתיב (ישעיה נ"ט) "וילבש צדקה כשריץ" לומר לך מה שריון זה כל קלפה וקלפה מצטרפת לשריון גדול, אף צדקה כל פרוטה ופרוטה מצטרפת לחשבון גדול; וגדל מעלת נתינת צדקה אי אפשר לתאר ולשער כלל, כי זה שמירה לאדם, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (מדרש זוטא שיר השירים פרשה

א' חטא אדם ישוב ויתן צדקה וימחל לו שנאמר (משלי ט"ז ו') "בחסד ואמת יכפר עון" אם יש לאדם אלף רבוא אין עומדים לו בשעת צרכו בצרתו שכן הוא אומר (שם י"א ד') "לא יועיל הון ביום עברה", ומי עומד לו? איסר אחד שהוא נותן שנאמר (שם י' ב') "וצדקה תציל ממות". כל הנותן צדקה אף על פי שהוא חטא ונותן צדקה מיד הקדוש ברוך הוא אומר אין רשות למלאך לשלט בו, כי שכר אותה צדקה שנתן מקדים למלאך ואינו מניחו לשלט בו, ולא עוד אלא שדוחפו וכופתו על פניו ומפייס עליו ואומר אף על פי שחטא ונתנה רשות למלאך לשלט בו, אני קדמתי רשותי וקדמה לרשותו, כדאי היא הצדקה שנתן לרעבים, ואלולי שהאכילן היו מתים, הוא כסה ערמים ואלולי שפסן היו מתים, כדאי היא הצדקה שקים נפשות להצילו ממות; ולכן אל יקל בעיניכם דבר זה, כי עם כמה פרוטות שתכניסו בכל יום בקפת הצדקה הן לפני כל תפלה, שחרית מנחה ערבית, והן לפני שיוצאים לדרך, דעו לכם שזה הצלת נפשות ממש, ואדם לא יכול לתאר שאלו הפרוטות שנותן יאירו לו את הדרך כשיצא מזה העולם, כמו שכתוב (ישעיה נ"ח) "והלך לפניך צדקך כבוד הוי"ה יאספך" ודרשו על זה חכמינו הקדושים (סוטה ג:) כל העושה מצוה אחת בעולם הזה מקדמתו והולכת לפניו לעולם הבא שנאמר "והלך לפניך צדקך"; איזה נחת רוח יהיה לאדם כשנשמתו תצא מגופו ותעלה למעלה, ואלו הפרוטות שנתן בכל יום ילכו לפניו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

קלט.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר בלק ט"ו תמוז ה'תשע"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל כָּל לֵוִית אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הִיקָרִים חֲסִידֵי בְרִסְלָב דִּי
בְּכָל אֲתֵר וְאֲתֵר הָיוּ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

הִנֵּה יָדוּעַ לְכָלְכֶם שְׁפִתְחָתִי זֶה יוֹתֵר מִשְׁלוֹשׁ שָׁנִים "בֵּית הַתְּבַשִּׁיל
- אֵהָל אֲבָרָהֶם" לָתֵת לְאָכֹל וּלְשִׁתּוֹת לְרַעֲבִים וּלְצִמָּאִים, וּתְהִלָּה לְאֵל
זֶה נַחַת לְרֵאוֹת אֵיךְ שְׁבָכָל יוֹם בָּאִים לְאָכֹל גְּבָרִים נָשִׁים וְיֻלְדִים, שְׁזֵה
הַצְדָּקָה הָכִי גְדוּלָּה, כְּמֵאמָרָם ז"ל (בְּבֹא בְּתָרָא ט) אֵין בּוֹדֵקִין לְמִזּוֹנוֹת,
הֵינּוּ בְּכָל דְּבָר יְכוּלִים לְרַמָּאוֹת בְּנֵי אָדָם וְכו', אָבֹל אִם בָּא אֶחָד וְהוּא
רָעִב וְצִמָּא, שְׁמָה הוּא לֹא יְכוּל לְרַמָּאוֹת אוֹתָהּ, כִּי מִי שְׁבֹאֲמַת רָעִב אוֹ
צִמָּא הוּא יֹאכֵל וְיִשְׁתֶּה, וּמִי שְׁלֹא רָעִב וְצִמָּא הוּא לֹא יֹאכֵל וְלֹא יִשְׁתֶּה,
וְלִכֵּן אֵין צְדָקָה יוֹתֵר גְּדוּלָּה מִלָּתֵת לְאָכֹל לְרַעֲבִים וְצִמָּאִים, וְלִכֵּן תַּעֲשׂוּ
כָּל מָה שְׁבִיכְלָתְכֶם לַעֲזֹר לִי שְׂאוּכָל לְהַמְשִׁיךְ עִם זֶה כָּל הַשָּׁנָה, וּבִפְרָט
עֲכָשׁוּ שֶׁהַגְדִּלְנוּ לַעֲשׂוֹת שֶׁהַבֵּית הַתְּבַשִּׁיל מִתְחִיל כְּבָר מוֹתִיקִין, שִׁיְהִיָּה
שְׁתִּיָּה חֲמָה וּמִזּוֹנוֹת וְכו', וּבְאֲמֻצֵּעַ הַיּוֹם מָרָק חֵם, וּלְעֵת עָרֵב סְעוּדָה
דְּשָׁנָה וְכו', וְעֲכָשׁוּ לְקַחְתִּי עַל עֲצָמִי לְשַׁפֵּץ אֶת הָאוּלָם לְבֵית הַתְּבַשִּׁיל,
שִׁיְהִיָּה פְּנִינָה יְפֵה מְאֹד, לַעֲשׂוֹת חֶסֶד לְכָל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּכְבָר יָדוּעַ
לְכֶם אֲשֶׁר אֶצְלוֹ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוֹב חֶסֶד, כְּמֵאמָרָם ז"ל (יִלְקוּט הוֹשֵׁעַ
רַמְז' תַּקכ"ב) אָמַר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חֲבִיב עָלֵי חֶסֶד שְׂאֲתֶם גּוֹמְלִים זֶה
לְזֶה יוֹתֵר מִכָּל הַזִּבְחַ שְׁזִבַּח שְׁלָמָה לְפָנַי אֶלֶף עוֹלוֹת, וּבִפְרָט חֶסֶד כְּזֶה
שְׁנוֹתָנִים לְאָכֹל וּלְשִׁתּוֹת לְרַעֲבִים וּלְצִמָּאִים וְכו', הַצְדָּקָה הַזֹּאת עוֹלָה כָּל
הַצְדָּקוֹת, וְלִכֵּן בָּאתִי לְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם שְׁתַּעֲזְרוּ לִי בְּמָה שְׂאֲתֶם רַק יְכוּלִים
וּמִי שִׁיעֲשֶׂה הוֹרָאת קָבֵעַ עֲבוֹר חֲמָשִׁים ש"ח לְחֹדֶשׁ לְמִשְׁךְ שָׁנָה, אֲנִי
כְּבָר לֹא מְדַבֵּר עַל גְּדֻלַּת זְכוּת הַמִּצְוָה שִׁיְהִיָּה לְאָדָם חֵלֶק בַּצְדָּקָה כָּל כֶּךָ
גְּדוּלָּה לָתֵת בְּכָל יוֹם לְאָכֹל וּלְשִׁתּוֹת לְרַעֲבִים וְצִמָּאִים, וְכֵן שְׁעַל-יָדֵי כֶּךָ
נַעֲשֶׂה מְקוֹם מְרוֹוָח יוֹתֵר לְבֵית הַתְּבַשִּׁיל, עוֹד זֹאת יְהִיָּה זְכוּת לְמִי שֶׁעָשָׂה
הוֹרָאת קָבֵעַ לְשָׁנָה שְׂיוֹכֵל לְבַחֵר יוֹם אֶחָד בַּשָּׁנָה שֶׁהַיּוֹם הַזֶּה יְהִיָּה שְׁלוֹ,
הֵינּוּ כָּל הַבְּרָכוֹת שְׂיִבְרָכוּ בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל יְהִיָּה לְזְכוּתוֹ, וְיְהִיָּה תְלוּי שְׁלֵט

ביום שפֿחר שְׁמוֹ וְשֵׁם מְשַׁפְּחָתוֹ שְׁהִיּוֹם הַזֶּה זֶה שְׁלוֹ, וִיכוּלִים לְהַקְדִּישׁ אֶת הַיּוֹם אוֹ לַיּוֹם הַלְדָּת, אוֹ לַיּוֹם שְׁמִיחָה, אוֹ לַיּוֹם זְכָרוֹן וְכוּ', וְגַדְל הַזְכוּת הַזֶּה אִי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלָל, כִּי סוּף כָּל סוּף צִדְקָה כָּלְנוּ מְחַיִּבִים לַתַּת, וְאִם כָּבֵר נוֹתְנִים צִדְקָה לְמָה לֹא לַתֵּן לְמָקוֹם שְׁאַנְחֵנוּ רֹאִים אִיפֹה הַפֶּסֶף הוֹלֵךְ, וּבִפְרָט לְשִׁפּוֹץ אוֹלָם בֵּית הַתְּבַשִּׁיל שְׁיִהְיָה לְרוּחַת כָּלָל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאֲנִי מְכַרַח לְהַגִּיד לָכֶם שְׁכָל זְכוּתִי לַחֲיוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם, זֶה רַק בְּזְכוּת הַבֵּית הַתְּבַשִּׁיל שְׁאַנִּי נוֹתֵן לְאָכַל וּלְשִׁתּוֹת לְרַעֲבִים וְלַצְמֵאִים, וְאִם הַחַיִּים שְׁלִי יָקָר בְּעֵינֶיךָ וְכוּ', אֲזִי אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁתַּעֲזֹר לִי לְהַמְשִׁיךְ בַּעֲבוּדַת הַקֹּדֶשׁ הַזֶּה שְׁיִהְיָה לָנוּ אוֹלָם פְּנִינָה לְרוּחַת כָּל הַקָּהְלָה.

[הַיּוֹת שְׁהִיּוֹם הוּא יוֹם הַהִלּוּלָא שֶׁל הָאֹר הַחַיִּים הַקְּדוֹשׁ, אֲמַרְתִּי לְהַעֲתִיק לָכֶם מֶה שְׁכַתְּבַּ עַל פֶּסוּק (דְּבָרִים ט"ו ז') "כִּי יִהְיֶה בָּךְ אֲבִיוֹן" וְגו' אוֹמְרוּ 'בָּךְ', אוֹלֵי שְׁנַתְכֹּן לְרַמֵּז מֵאֲמָרָם ז"ל שְׁאַמְרוּ (פְּבָא בְּתָרָא י') כִּי טַעַם שְׁבוּחַר הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לִיסֵר לְאָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה בִּיסוּרֵי הָעֲנִי הוּא, כְּדִי שְׁבִאֲמַצְעוּתוֹ יִזְכֶּה חֲבֵרוֹ הַמִּפְרָנְסוֹ וְהוּא מֶה שְׁרַמֵּז בְּמֵאֲמָר "בָּךְ אֲבִיוֹן", פְּרוּשׁ בְּסִבְתָּךְ בָּא לוֹ הָעֲנִי הַגָּדוֹל. וְאוֹמְרוּ "מֵאֲחַד אַחֶיךָ" פְּרוּשׁ לֹא תַחֲשֹׁב בְּרֹאוֹתוֹ אֲבִיוֹן שֶׁהוּא פְּחוּת, אֲלֹא דַע שֶׁהוּא מֵהַמִּיחָדִים שְׁבִאֲחֶיךָ, וְאִין הוֹכַחָה מִהָעֲנִי הַיּוֹתוֹ שְׁפַל אַחִים, וְכוּ', עֵין שֵׁם. שְׁבִזָּה רֹאִים מַעֲלַת הָאָדָם, שְׁנוֹתֵן צִדְקָה עֲבוּר עֲנִיִּים, וְלָכֵן אֲשָׁרִי מִי שְׁמִשְׁתַּתֵּף לַעֲזֹר לַתֵּן לְאָכַל לְרַעֲבִים וְלַצְמֵאִים, שְׁזֶה הַצִּדְקָה הַכִּי גְדוֹלָה].

הַמֵּאֲחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

קמ.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר בלק י"א תמוז התשע"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אָנָּשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב" תִּלְמִידֵי "הַיֵּכָל הַקָּדֵשׁ" הַגָּרִים
בְּ"בִנְאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאַתִּי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל־ל אָנָּשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים מְקַהֲלָתֵנוּ הַקְּדוֹשָׁה,
הַיּוֹת שְׁבִיּוֹם שְׁשֵׁי הַזֶּה זֹכִים לִסִּים אֶת מַסְכַּת עֲרוּבִין בְּסִדְרַת הַדָּף הַיּוֹמִי,
וּכְדָאִי כָּבֵר לְקִנּוֹת מַסְכַּת פְּסָחִים, כִּי בְּשִׁבְתָּ קָדֵשׁ מִתְחִילִים לְלַמֵּד מַסְכַּת
פְּסָחִים בְּסִדְרַת הַדָּף הַיּוֹמִי, וְרָצִיתִי שְׁכָּל אֶחָד יִצְטָרֵף לְאַיִזָּה שְׁעוֹר בְּדָף
הַיּוֹמִי, כִּי אֵין לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְכוּת שֶׁל מִי שְׁזֹכֶה לְלַמֵּד
בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, וְזֶה מַצִּיל אוֹתוֹ מִהֲרִיבָה רַע וְכוּ', וְשׁוֹמֵר אוֹתוֹ מִכָּל
מִינֵי מַשְׁחִיתִים וּמִזִּיקִים וְכוּ', כִּי גַ'מִּי'ר'א' רָאשֵׁי תְבוּת שֶׁל הַד' מְלָאכִים
הַשׁוֹמְרִים אֶת הָאֵדָם, וְהֵם גְּבֻרֵיאל מִיכָאֵל רַפָּאֵל אֲוִרֵיאל, אֲשֶׁרֵי מִי
שְׁיָכוֹל לְהִצְטָרֵף לְאַיִזָּה שְׁעוֹר שְׁלוֹמֵדִים בְּקַהֲלָתֵנוּ, וְאִם לֹא יִכּוּלִים אַזִּי
עַל כָּל פְּנִים לְהַיּוֹת חֲזָק בְּלִמּוּד דָּף הַיּוֹמִי כָּל יוֹם אֶפְלוּ בְּגִרְסָא זֶה דְּבָר
גְּדוֹל מְאֹד.

וַיְדוּעַ מַה שְׁאָמַר הַגָּאוֹן רַבִּי מֵאִיר שְׁפִירָא זצ"ל בַּעֲת שְׁעוֹרֵר לְלַמֵּד
אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, שְׁזֶה יֶאֱחָד אֶת כָּל־ל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְכֵן הָיָה פִּתְגָּמוֹ
"הַגְּמָרָא נִכְתְּבָה בְּכָבֵל, רַש"י חִבֵּר אֶת פֶּרוּשׁוֹ בְּצִרְפָּת, הַרִי"ף הָיָה גֵּר
בְּמְרוֹקוֹ, הָרָא"ש הָיָה גֵּר בְּאַשְׁכְּנַז, הַמַּהְרֵש"א הָיָה גֵּר בְּפוֹלִין, נִמְצָא
שְׁיֵהוּדִי שָׁבָא מְמְרוֹקוֹ, וּפּוֹגֵשׁ יְהוּדִי שָׁבָא מְלִיטָא, אוֹ מְרוֹמְנִיָּה, אוֹ
מְפוֹלִנִיָּה, אוֹ מְצִרְפָּת, אוֹ מְדְרוֹם אַמְרִיקָה, אוֹ מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, אוֹ מֵאִירוּפָּה,
וְכָל־ל לְמַדּוֹ אוֹתוֹ דָּף, וַיֵּשׁ לָהֶם שִׁיחָה מְשִׁתֶּפֶת בֵּינֵיהֶם, אֵיזָה אַחֲדוּת זֶה
יְבִיא", וְלִכֵּן זֶה תְּקוּן גְּדוֹל מְאֹד לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, שְׁמֵאֶחָד
אֶת כָּל־ל יִשְׂרָאֵל, וְאָנָּשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ אָמְרוּ שֶׁהוּא קָבֵל אֶת הַמַּתְנָה הַזֹּאת מִרְבֵּנוּ
ז"ל, כִּידוּעַ שֶׁהוּא פֶּאֶר וַיִּפֶּה אֶת דְּבַר רְבֵנוּ ז"ל בְּפוֹלִנִיָּה, שְׁמֵסֵר אֶת בְּנֵין
הַיְשִׁיבָה שֶׁלוֹ לְהַקְבּוּץ הַקְּדוֹשׁ שֶׁלָּנוּ בְּרָאשׁ הַשָּׁנָה, בְּשַׁעַה שְׁלֹא יִכְלוּ
לְנַסֵּעַ לְאוּמָן, וְהוּא גַם כֵּן הִצְטָרֵף לְהַתְפַּלֵּל עִם אָנָּשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ.

השנה המשרד של "ישמח צדיק" לוקח על עצמו למכר את הכסאות בבית הכנסת הגדול באומן לקראת ראש השנה, וכל כסא עולה סך הכל מאה ושמונים ש"ח, ולא אכפת איזה כסא, כל הקודם זכה בכסא קדימה, ולכן אני מאד מבקש את אנשי שלומנו שכבר ירשמו, ויכולים לשלם את זה אפילו בתשלומים, כי השנה יהיה משהו מיחד בראש השנה באומן, כמה רבבות יהודים יהיו בעזרתו יתברך שמו, והבית הכנסת הגדול "היכל הקדוש" יהיה מפותח עם אנשי שלומנו, ולכן מה טוב ומה נעים כבר לדאג עבור רכישת כסא, ובזה עוזרים לנו לכסות את כל ההוצאות הכרוכים עם השכרת המבנה, יעזר הקדוש ברוך הוא שיהיה לנו שנה טובה ומתוקה, שנת חיים ואשר ועשר בגשמיות וברוחניות גם יחד.

יען שכבר התחמם המצב של הבחירות וכו', אזי אני מבקש את אנשי שלומנו היקרים לא להתערב בשום דבר, כי כל מה שיהיה נגזר בראש השנה, וכך יהיה, ולכן לא כדאי להתווכח עם אף אחד, ולא להתעסק בזה, אנחנו כל העניין שלנו רק תורה ותפלה צדקה וחסד, והעולה על הכל שמחה לשמח בנקדת יהדותנו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

קמא

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר פינחס י"ב תמוז ה'תשע"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל אנשי שלומנו
 "חסידי ברסלב" הגרים ב"יבנאל עיר ברסלב" הוי"ה עליהם ישרה
 שכינתו תמיד.

תהלה לאל השם של הקהלה הקדושה שלנו מתפרסם בכל ארץ ישראל שזה קהלה מאחדת ומיוחדת במינה, ולכן המון משפחות מתענינות ורוצות להכנס לגור ביבנאל להתאחד בקהלתנו, וכבר בשבועות אלו מגיעים משפחות חדשות, ולכן רציתי פעם ולתמיד לעשות בדרך הבית בתוך קהלתנו ולהבהיר מה התכלית של קהלתנו, ומה המיוחדות שבה,

ומי שלא אוּחַז בְּזֶה אָנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ שְׂיַעֲזֹב אֶת קִהְלָתְנוּ מִה שְׂיִוְתֵר מִהָרָה לִפְנֵי שְׁנוּצִיָּא אוֹתוֹ בְּבִזְיוֹנוֹת, יְדוּעַ שְׂבָכָל כָּרֶם יֵשׁ גַּם קוֹצִים וְדִרְדְּרִים וְכוּ', וְכוּ', אֲשֶׁר הֵם מְכַלִּים אֶת הַכָּרֶם כָּלוּ, וְלָכֵן אָנִי מְכַרִּיז וּמוֹדִיעַ כָּל אֱלֹהֵי שְׁחִזְרוּ בְּתִשׁוּבָה וְלֹא זָרְקוּ מַעֲצָמָם אֶת הָאֱלִימוֹת וְכוּ', אֶת הַסָּמִים וְכוּ', אֶת הַמַּחְלָקֶת וְהַמְּרִיבוֹת וְכוּ', אֵין לָהֶם מָה לַעֲשׂוֹת בְּקִהְלָתְנוּ בְּשׁוּם פָּנִים וְאַפֵּן.

קִהְלָתְנוּ מִתְּנַהֲלָת רַק עַל פִּי דַעַת רַבְּנוּ ז"ל, וּמִי שֶׁלֹּא יָכוֹל לְקַבֵּל אֶת זֶה אֵין לוֹ מָה לְחַפֵּשׁ אֲצִלְנוּ, יְדוּעַ שְׂרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן רפ"ז) מָה יֵשׁ לְאָדָם לַעֲשׂוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם? אֵין צָרִיךְ כִּי אִם לְהַתְפַּלֵּל וּלְלַמֵּד וּלְהַתְפַּלֵּל; וְזֶה יְסוֹד הַיְסוּדוֹת אֲצִל רַבְּנוּ ז"ל, וְעַל זֶה נִבְּנָה קִהְלָתְנוּ הַקְדוּשָׁה, וְלָכֵן אָנִי מְדַגֵּשׁ כַּמַּעַט בְּכָל יוֹם בְּמִכְתָּב שְׁכָל אֶחָד בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל יָבֵא לְהַתְפַּלֵּל בְּמִנְיֵן דִּיקָא אֶת הַשְּׁלוֹשׁ תְּפִלוֹת שְׁחִרִית מִנְחָה עֶרְבִית, וּמִתִּי שָׁרָק יָבֵא יְקַבֵּץ עוֹד תִּשְׁעַ אֲנָשִׁים וַיְהִיָּה לוֹ מִנְיֵן, וְכֵן יֵשׁ שְׁעוּרִים בְּכָל יוֹם, הֵן בְּכוֹלֵל "אוֹר הַמַּאִיר", שְׁשֵׁם לּוֹמְדִים בְּרַבִּים אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, וְהֵן בְּכוֹלֵל "תְּפִאֶרֶת בְּנֵימִין" שְׁשֵׁם גַּם כֵּן לּוֹמְדִים בְּרַבִּים אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, וְלָכֵן שְׁכָל אֶחָד וְאַחַד בְּקִהְלָתְנוּ יִבְחֹר בְּאַיִזָּה מְקוֹם שֶׁהוּא רוֹצֶה לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא בְּיוֹם זֶה חִיוֹת לִנְפֶשׁ, וְאָמַר הָרַב הַקְדוּשׁ רַבִּי שְׁעֶפְטִיל ז"ל (בְּנוֹ שֶׁל הַשֵּׁל"ה הַקְדוּשׁ) שְׁצָרִיךְ לְהִיּוֹת חַיּוֹב לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל לְלַמֵּד דָּף גְּמָרָא בְּכָל יוֹם כְּמוֹ שֶׁיֵּשׁ חַיּוֹב לְהִגִּיתָ תְּפִלִּין, וְלָכֵן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁיָּכוֹל לְהַצְטָרֵף אֶל אֵיזָה שְׁעוּר שֶׁל דָּף הַיּוֹמִי, וְאִם לֹא מִסְתַּדֵּר לוֹ, אֲזִי שִׁיקַח אֵיזָה חֲבֵרוֹתָא לְלַמֵּד עִמּוֹ אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא בְּיוֹם זֶה חוֹב, וְזֶה שׁוֹמֵר אֶת הָאָדָם מִכָּל רָע, וְלָכֵן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁלּוֹמֵד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, שְׂאֵז מִמְּשִׁיךְ עַל עַצְמוֹ אֶת הַד' מִלֵּאכִי הַשְּׁמִירָה, שֶׁהֵם רָאשֵׁי תִבּוֹת גִּמְרִ'א, גִּבְרִיאֵל מִיכָאֵל רַ'פָּאֵל אֲוִרִיאֵל, וְעַל כָּלָם מִי שֶׁלֹּא יָכוֹל מֵאֵיזָה סִבָּה לְלַמֵּד כָּל הַיּוֹם, עַל כָּל פָּנִים שְׂיָבֵא בְּעֶרֶב אֶל כּוֹלֵל "תְּפִאֶרֶת נִתָּן" שֶׁהוּא כּוֹלֵל נִפְלָא לְאֱלֹהֵי שְׁעוּבָדִים כָּל הַיּוֹם וְלֹא מִתְּאַפֵּשֶׁר לָהֶם לְלַמֵּד כָּל הַיּוֹם, אֲזִי לְכָל הַפְּחוֹת שִׁיחֲטָפוּ שְׁעָה וְחֲצִי לְלַמֵּד הִלָּכָה וְעֵין יַעֲקֹב, הַכוֹלֵל מִתְּנַהֵל עַל יְדֵי הָרַב ... נ"י מִשְׁעָה

שבע וחצי עד תשע בדיוק, ואחר כך מתפללים ערבית, לדעתי כל אחד שלא למד כל היום מכרח להצטרף לכולל הזה, כי אתם צריכים לזכור שהקהלה שלנו בנויה רק על תורה, לא יהיה יותר בקהלתנו הולכי בטל והולכי רכיל וכו' וכו', אין יותר הפקרות, כי רבנו ז"ל רצה רק דבר אחד "תורה ותפלה".

ידוע שרבי עקיבא העמיד עשרים וארבע אלף תלמידים, וכלם מתו בין פסח לעצרת, מפני שלא נהגו כבוד זה בזה, ואלו העשרים וארבע אלף תלמידים היו גלגולי נשמות של העשרים וארבע אלף שנפלו ומתו על ידי עצת בלעם, רואים מכל זה, מאיפה נובע דבר כזה שאחד לא נוהג כבוד בחברו וכו'? זה מפני שריח נאוף נמצא בו, רחמנא לישזבן כשאדם נכשל בנאוף אזי נכנסת בו גאווה וגדלות, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן יא) אשר גאות ונאוף תלויים זה בזה, והרגע שיש לאדם גאות וישות הוא כבר מבטל את הזולת, ומחפש אצלו מומים וחסרונות וכו' וכו', ולכן אני מבקש את כל אנשי שלומנו שבקהלתנו הקדושה, שלא ימצא אחד שמחטט אחר עברות של הזולת וכו', ושלא יהיה בעל מחלקת והולך רכיל וכו' וכו', כי אדם כזה אין לו מקום אצלנו, מספיק אנחנו סובלים מבחויץ מהסמ"ך-מ"ם הרשע ימח שמו וזכרו, ושליחיו וכו', אשר אנחנו עושים להם רק טובות, והם משלמים לנו רעה תחת טובה חזרה, אשר בודאי יקבלו לבסוף את עונשם כמו שאמר החכם מכל אדם (משלי י"ז) "משיב רעה תחת טובה לא תמוש רעה מתוף ביתו" ולא יועיל שום דבר, כי מי שמשלם רעה תחת טובה לבסוף מקבל ענש חזרה, ולכן צריכים מאד מאד להזהר שלא יהיה בכלל אלו שמשלמים רעה תחת טובה, כי (משלי י"א) "לא יועיל הון ביום עברה", ועל כן אני מאד מבקש את אנשי שלומנו היקרים, בואו תעזרו לי לבנות את הקהלה ביתר שאת ויתר עז, ושכלם ידעו שבקהלה שלנו שרוי רק אהבה ואחוה ורעות ואיש את רעהו יאמר חזק, ומי שלא יכול להחזיק בזה, שיעשה טובה ויעזב את הקהלה וילך לחיים ולשלום

מאיפה שהוא בא, אנחנו לא נתן שאף רשע יחתר תחת קהלתנו בשום פנים ואפן כלל.

נא ונא תשתדלו מאד שקהלתנו הקדושה שהיא חממה של אמונה שתהיה ד' אמות של תורה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ח.) מיום שחרב בית המקדש אין לו להקדוש ברוך הוא בעולמו אלא ארבע אמות של הלכה בלבד; ולכן הקמתי "בית הוראה" עם ארבע דינים יראי השם תלמידי חכמים גדולים, ומי שיש לו איזה סכסוך כספי וכו', שיפנה אך ורק אל הבית הוראה, וכל דבר קשה הם פונים אל רבנים גאונים ונושאים ונותנים עמהם כל הלכה קשה עד שנתברר הדין, ולכן שלא יקל בעיני אף אחד "בית הוראה", רבנו ז"ל הקפיד מאד מאד על למוד הלכה, ולכן כל הקהלה שלנו מתנהגת אך ורק על פי הלכה, ואם יש איזה שאלה לשאל, או יש איזה בקרת לעשות, נא ונא לפנות אך ורק אל "בית הוראה", ואין רשות לאף אחד לעשות דין לעצמו.

זכרו היטב מה שאמרו חכמינו הקדושים (תנחומא נצבים) בנהג שבעולם אם נוטל אדם אגדה של קנים שמא יכול לשברם בבת אחת? ואלו נוטל אחת אחת אפלו תינוק משברן, וכן את מוצא שאין ישראל נגאלין עד שיהיו כלן אגדה אחת; והנה אנחנו מחכים ומצפים בכל יום ובכל שעה על התגלות בואו של משיח צדקנו שיבא מטבריה, ויבנאל הם מהשדות של טבריה, ולכן ראוי לנו להיות דגמא לכל עם ישראל, איך שאצלנו אין גזענות, ואצלנו חשוב כל בר ישראל, אנחנו מקרבים את כלם, והאחדות והאהבה שתהיה בין אנשי שלומנו זה כבר ישפיע על חנוך ילדינו, הן על הבנות והן על הבנים, ולכן תחזיקו את עצמכם ביחד, ואל תתפעלו משום ברירה שבעולם, אין לנו מה להתביש משום קהלה שבעולם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני

מבקש ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר
תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

קמב.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר בלק י"ג תמוז התשע"ג.

שלוש וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי
שלומו היקרים "חסדי ברסלב" תלמידי "היכל הקדש" הגרים
ב"יבנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

חסדי השם יתברך שהשבת מתחילים ללמד מסכת פסחים כפי
סדרת הדין היומי, ולכן אני מאד מבקש את כל אחד מאנשי שלומנו
היקרים שתעשו כל מיני מאמצים שבעולם להצטרף אל הלמוד דף
גמרא ביום, כי זה חיות להנפש, והצלחת נפשות ממש, וזאת תדעו כל
זמן שמחזיקים בדין גמרא, נשארים יהודי ירא שמים, ומאמין בהקדוש
ברוך הוא, אבל הרגע שעוזבים את הדין מתקררים מהאמונה, כי למוד
גמרא כל כך חשוב בשמים, שמחזקת את האדם, ורואים כל אלו שעזבו
את הדת וכו', זה היה רק מחמת שזלזלו בדין גמרא, וכדאי אפילו ללמד
בגרסא, אבל העקר ללמד בכל יום את הדין גמרא, כמאמר ז"ל (עבודה
זרה יט.) לעולם ליגרים איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע
מאי קאמר, ואל תקחו את זה בקלות, כי דין גמרא ליום זה מביא הצלחה
לאדם.

רציתי מאד מאד לעורר את כלל אנשי שלומנו, היות שהקמתי
את הקהלה הקדושה ביזע ובדם זה עשרים וחמש שנה, הסמ"ך-מ"ם
ימח שמו רק מנסה לעשות פרודים בין אנשי שלומנו, ולכן אני מתחנן
אליכם תעשו כל מה שביכולתכם לחיות ביחד באהבה גדולה מאד, כי
זה היה הרצון של רבנו ז"ל, ואמר (חיי מוהר"ן סימן רצ"ב) העולם ראוי
שיתמהו עצמן על אהבה שבינינו; עם כל זאת אנחנו סך הכל בשר ודם,

ואיך שהוא יש איזה דין ודברים בין אחד להשני, או בעניני נזקי שכנים וכו' וכו', ולכן הקמתי "בית הוראה" עם ארבע דינים ממחים, ולכן אם יש לאחד טענות על השני, שיקרא אותו לדין תורה, ומכרח לצית מה שפוסקים הדינים שאין להם שום אינטרסים אישיים, וזה מאד מאד חמור אם אדם עושה דין לעצמו וכו', כי כמו שהוא עושה דין לעצמו, כך הוא ממשיך על עצמו דינים מהשמים, ולכן אני מאד מאד מבקש את כל אחד מאנשי שלומנו שלא יעשה דין לעצמו, אלא יפנה אל "בית הוראה" שלנו, ויקים את הפסק שפסקו לו, כי זה דין תורה אמתי, אשרי מי שיצית ואז יתברך מפי אל עליון.

המאחל לכם שבת שלום

קמג.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר פינחס י"ג תמוז ה'תשע"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו "חסדי ברסלב" תלמידי "היכל הקדש" הגרים ב"יבנאל עיר ברסלב" הוי"ה ישרה עליהם שכינתו תמיד.

אני מאד מבקש את אנשי שלומנו היקרים שהשבת הזו תראו לנצל את השבת ולסים את כל הספר תהלים כי עם ישראל נמצאים בצרה גדולה מאד אתם לא מתארים לעצמכם באיזה צרה אנחנו נמצאים כי שרו של ישמעאל משתולל בשמים וכו', והפלשתינאים הארורים הם מסכנים מאד וכו', ולכן עלינו לבטל את כל הגזרות רעות שנגזר על עם ישראל ולהשתדל בשבת לקרוא תהילים ומי יתן שנגזר לסים את כל הספר תהלים כדי להמתיק מכל עם ישראל את כל הדינים, כי התפלה שמתפללים בשמים זה עושה רשם בשמים ואמרו חכמינו הקדושים (שמות רבה פרשה כ"ה סימן ט"ז) בעת שהאדם שומר את השבת גוזר גזרה והקדוש ברוך הוא מקימה, ולכן עלינו לשמר את השבת ולהיות בשמחה

כָּל הַשָּׁבַת וְלָכֵן רָאָה לְהִתְפַּלֵּל כָּל הַשָּׁבַת כְּדֵי לְהַעֲבִיר אֶת רֹעַ הַגִּזְרָה שְׁגוּזִים עָלֵינוּ מִלְמַעְלָה וְכוּ' וְאֵל תִּקְחוּ אֶת זֶה בְּקִלּוֹת כִּי בִנְפְשֵׁנוּ הִדְבָּר.

אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְשִׁמְחָה מְאֹד מְאֹד שֶׁבְּמִדְבַּר שָׁמַם כְּמוֹ יִבְנָאֵל שְׂאֵף אֶחָד לֹא יָדַע שֶׁהַמָּקוֹם הַזֶּה נִמְצְאָה בְּהַמְּפָה, וְפֹה אֲנַחְנוּ מְגִדְלִים לְמַעְלָה מֵאֲלֵף וּמֵאַתִּים יְלָדִים תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן שְׁלֹא חָטְאוּ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שַׁבָּת קי"ט:) אֵין הָעוֹלָם מִתְקִים אֲלָא בְּשִׁבְלֵי הַבֵּל פִּיהֶם שֶׁל תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, הַיְלָדִים שֶׁלָּנוּ נִמְצְאִים בְּמִצְבֵּים הַכִּי גְרוּעִים, אֵין לָנוּ מָקוֹם אִיפֹה לְהִכְנִיס אוֹתָם, זֶה חֲצִי יוֹבֵל שָׁנִים הַיְלָדִים שֶׁלָּנוּ סוֹבְלִים סָבֵל גָּדוֹל מְאֹד וְחָסֵר לָנוּ הַמּוֹן כְּתוּת וּבִפְרֹט לִישִׁיבָה קִטְנָה וּלְיִשִּׁיבָה גְדוֹלָה וְכֵן הַסְּמִינָר לְבָנוֹת אֵין לָנוּ פְּשוּט מָקוֹם אִיפֹה לְהַשִּׁים אוֹתָם וּלְאַכְלֵס אוֹתָם, תִּהְיֶה לָּאֵל רַק אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ בּוֹנִים בָּתִּים וְנִכְנָס שָׁפַע לְמוֹעֶצָה מִלִּיּוֹנִים שְׁקָלִים בְּלִי שׁוּם גְּזֻמָּא עַל יְדֵי הַטֵּל הַהִשְׁבָּחָה שֶׁמְקַבְּלִים רַק דֶּרֶךְ אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ וּלְבִסּוֹף אֲנַחְנוּ לֹא מְקַבְּלִים אֶפְלוּ אֶת הַמִּינִימוֹם שֶׁמִּגִּיעַ לָנוּ מֵהִישָׁה, וְלָכֵן שְׁלֹא יִסְפְּרוּ שֶׁאֲנַחְנוּ אוֹכְלֵי לֶחֶם חֵנֶם וְכוּ' וּמִבְּקָשִׁים מָה שְׁלֹא מִגִּיעַ לָנוּ וְכוּ', בְּשַׁעַר שְׁכַל הַכֶּסֶף שֶׁל הַטֵּל הַהִשְׁבָּחָה מִגִּיעַ רַק מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְאֲנַחְנוּ לֹא מְקַבְּלִים אֶפְלוּ אֶת הַמִּינִימוֹם, וְלָכֵן אֲנַחְנוּ גַּם עַל זֶה צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה הַרְבֵּה אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיתַּרְחֵב לָנוּ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת כִּי רַק בְּזָכוֹת הַבֵּל פֹּה שֶׁל תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן נִנְצָל, וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (פֶּלָה רַבָּתִי) בְּכָל יוֹם מִלֵּאָף יוֹצֵא מִלִּפְנֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְחַבֵּל אֶת הָעוֹלָם וְכִיוֵּן שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִסְתַּכֵּל בְּתִינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן מִיָּד נִהַפֵּךְ כְּעֶסוֹ לְרַחֲמִים, וְאֲנִי בְּטוֹחַ שֶׁזֶה רַק בְּזָכוֹת הַתִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן שֶׁלָּנוּ שְׁלוֹמֵדִים פֹּה בְּמִדְבַּר שָׁמַם בְּמָקוֹם שֶׁהַעֲבִירוּ עַל הַדָּת אֶת עֲדַת הַתִּימָנִים וְעַד הַתּוֹנִיָּסָאִים וְדִיקָא פֹּה לְמַעְלָה מֵאֲלֵף וּמֵאַתִּים יְלָדִים מְצַפְּצָפִים בְּתוֹרָה וּבִתְפִּלָּה שֶׁרַק זֶה יִמְתִּיק אֶת כָּל הַדִּינִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂאֵמֵר לְעוֹלָמוֹ דִּי יֵאמֵר לְצִרוּתֵינוּ דִּי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבָּת שְׁלוֹם

קמד.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר פינחס י"ט תמוז ה'תשע"ב.

שלום וברכה אל כלליות אנשי שלומנו היקרים "חסידי ברסלב"
הגרים ב"יבנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכנתו תמיד.

עקב שהרגישו היום רעידת אדמה וכו', ועקב השרפות שפרצו
ביומים האחרונים ביבנאל וכו', ועקב שאר הגזרות שהולכים לגזר וכו',
אני מבקש את כלל אנשי שלומנו להצטרף אל קריאת מרן הראשון
לציון רבי עובדיה יוסף שליט"א, שיאמרו בכל המנגנים מדי יום ביומו
בשחרית ובמנחה אחר נפילת אפים תפלת אבינו מלכנו, והעקר רחמנא
ליבא בעי, לומר את זה בכונה גדולה, ולבקש ממנו יתברך שיוריד את
רע הגזרות שנגזרו עכשו על כלל ישראל, וכן כל אחד בעת ההתבודדות
שלו, שיבקש רחמי שמים על עצמו ועל בני ביתו וילדיה, ועל כלל
ישראל, שכלם נמצאים עכשו במצב מאד מאד קשה וכו', ורבנו ז"ל
למד אותנו שתפלה מועלת תמיד, בין קדם גזר דין, ובין אחר גזר דין,
כי אין עוד דבר יותר חשוב מתפלה, ואין לנו על מי לסמך אלא על
אבינו שבשמים, אני מאד מבקש את אנשי שלומנו היקרים לא לקחת
את זה בקלות, אלא במלא הרצינות וכו', כי הרי הקדוש ברוך הוא רוצה
מאתנו משהו, שתי שרפות שיהיה יום אחר יום, זה לא דבר פשוט וכו',
בשעה שאנחנו רואים את הצביעות וכו', יש בקהלתנו למעלה מחמשים
מתנדבים שרוצים להתנדב בחפץ לב מאד למכבי אש, ובשום פנים לא
רוצים לקבל אותנו וכו', אין בשום מקום בארץ ישראל אפילו בעירות
הגדולות שמונות חצי מיליון או רבע מיליון וכו' תושבים, שיהיו כל כך
הרבה מתנדבים וכו', ופה בשוב קטנטן יש למעלה מחמשים מתנדבים,
ואף אחד לא רוצה אותנו, האם אין זה צביעות? ולכן עלינו לעשות את
שלנו, מאחר שפעמים קרה כבר שרפות, ובנסים נגלים נצלנו וכו', ולכן
עלינו לעורר רחמי שמים על הגזרות שתלוי עכשו על כלל ישראל,
ובפרט עכשו בימי בין המצרים עלינו להרבות בתפלה, וכמובן לפשפש
במעשינו זה הדבר הראשון, אני מאד מאד מקפיד שבקהלתנו לא ימצא

אחד שלא קובע עתים בתורה, אפלו בינו לבין עצמו, יש ללמד בכל יום קצת חמש ורש"י עם התרגום מפרשת השבוע, כדי שייסיים כל שבוע שנים מקרא ואחד תרגום שזה סגלה לאריכות ימים, וכן ללמד בכל יום על כל פנים פרק אחד משניות, ועל כלם ללמד דף גמרא בסדרת דף היומי אפלו בגרסא, שהשלוש למודים האלו מקרא משנה גמרא הם עקר העשירות של אדם, כמאמרם ז"ל (שבת ק"כ). "ובביתי אין לחם ואין שמלה" שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד; ואני מאד מקפיד שלא ימצא אצלנו שום תמהוני וכו', שום לוקח סמים וכו', או עברין אלים וכו', כי תהלה לאל הקהלה שלנו, היא קהלה קדושה מאד, חממה של אמונה, שאין קהלה כזו בכל ארץ ישראל, והעולה על הכל אני רוצה שכל אחד מאנשי שלומנו יעזור לי לפתח יותר ויותר את מדת החסד, הן בלותרם לבית התבשיל – אהל אברהם, שבזכותו אני חי, והן לבנות ולשפץ את האולם לרוחת אנשי שלומנו, והקדוש ברוך הוא יעזור שבזכות התפלות והתשובה שנעשה, נזכה לקרע את רע הגזירה, כמאמרם ז"ל (ראש השנה ט"ז). גדולה תשובה שמקרעת גזר דינו של אדם.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

קמה.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר פינחס כ' תמוז התשע"ג.
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים "חסידים ברסלב" תלמידי "היכל הקדש" די בכל אתר ואתר הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

חסדי השם יתברך שגם השנה נזכה להתפלל יחד עם הקבוצה הקדוש שלנו באומן, בבית הכנסת הגדול "היכל הקדש", ויען שהשנה תהיה שנה מיחדת, כי יבואו מכל העולם כלו יהודים להצטרף אל הקבוצה הקדוש באומן, ויהיה דחק גדול מאד, ולכן אנחנו מרחיבים את הבית הכנסת שלנו שיוכל להכיל את כל הצבור, וההוצאות מרבות

מאד, ולכן אבקש את כל אחד מאנשי שלומנו שיקנה 'מקום ישיבה' הינו כסא, בסכום מינימלי בארץ ישראל 180 ש"ח, ובחוץ לארץ 50 דולר, ומבחר המקומות כל הקודם זכה, כי מי שבא קדם יוכל לקנות את מקומות הישיבה קדימה יותר, ואפלו אלו שלא נוסעים, מי יתן שגם הם יקנו כסא 'מקום לישיבה' כדי שיהיה להם חלק בהוצאות המרבים שעולה לנו השנה לשכר את המקום, אקנה שיהיה לכם חלק בשכירות המקום השנה.

נא ונא ראו כבר להתחיל לבקש ממנו יתברך שנוזכה להיות יחד בראש השנה באומן על הקבוץ הקדוש של רבנו ז"ל, כי כך גלה לנו בפרוש ואמר (חיי מוהר"ן סימן ת"ג) הראש השנה שלי עולה על הכל, והיה פלא אצלי מאחר שהמקרים שלי מאמינים לי ולמה לא יזהרו כל האנשים המקרים אלי שיהיו כלם על ראש השנה איש לא יעדר, כי כל ענין שלי הוא רק ראש השנה, והזהיר לעשות כרוז שכל מי שסר אל משמעתו ומקרב אליו יהיה על ראש השנה אצלו לא יחסר איש, ומי שזוכה להיות על ראש השנה ראוי לו לשמח מאד מאד, כמו שכתוב (נחמיה ח') "אכלו מעדנים ושתו ממתקים כי חדות הוי"ה הוא מעדכם" וזה נאמר על ראש השנה. ואמר (חיי מוהר"ן סימן ת"ה) הראש השנה שלי הוא חדוש גדול, והשם יתברך יודע שאין הדבר הזה בירשה מאבותי, רק השם יתברך נתן לי זאת במתנה, שאני יודע מהו ראש השנה, לא מבעיא אתם כלכם, בודאי תלויין בראש השנה שלי, אלא אפלו כל העולם כלו תלוי בראש השנה שלי; ואמר רבנו ז"ל לענין ראש השנה שלו (חיי מוהר"ן סימן ת"ו) שיכולין אז אנשים לקבל תקונים מה שבכל השנה לא היה באפשר שיהיה להם תקון בשום אופן, אף על פי כן בראש השנה יכולין אפלו הם לקבל תקון. אף על פי שבכל השנה אפלו הוא בעצמו ז"ל לא היה יכול לתקנם, אבל בראש השנה גם הם יכולים לקבל תקונים. כי אמר שהוא עושה בראש השנה ענינים ותקונים מה שבכל השנה גם הוא אינו יכול לעשות.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁנוּזָה כָּלֵנוּ יַחַד לְקַיֵּם אֶת דְּבָרֵי הַקְדוּשִׁים,
וְנִהְיֶה בִּיחָד בְּהַקְבוּץ הַקְדוּשׁ שָׁלָנוּ בְּאוֹמֶן.

מְקוֹמוֹת יְשִׁיבָה יְכוּלִים לְקַנּוֹת בְּמִשְׁרַד הַקְהֵלָה בִּיבְנָאֵל.

הַמֵּאחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

קמו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֶר מִטוֹת כ' תְּמוּז ה'תשע"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלִלִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב" תִּלְמִידֵי "הַיֵּכָל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּדִים
בְּ"יבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

מָה אָמַר לָכֶם אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְכוּת שֶׁזְּכִינוּ בְּזִכּוֹת
חֲנָם לִפְתּוֹחַ אֶת הַחֲנוּת "בְּרֶסֶלֶב סְנַטֵּר" שֶׁהַקִּמְתִּי אֶת זֶה בְּיָזַע וּבְדָם
וּבְמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוֹלָה, כְּדֵי לְזַכּוֹת אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּקִיּוֹם מִצְוֹת
מַעֲשִׂיּוֹת, וַיֵּשׁ בָּזֶה הַצִּלְחָה מִפְּלָגָה, כִּי תִהְיֶה לְאֵל הַמוֹן אֲנָשִׁים מְאַרְבָּעִים
יְשׁוּבִים שֶׁסָּבִיב יְבִנָּאֵל בָּאִים כָּבֵר לְקַנּוֹת חֲפָצֵי קֹדֶשָׁה, זֶה מְזוּזוֹת, זֶה
תְּפָלִין, זֶה צִיצִית וְכו', שְׁזֶה קְדוּשַׁת הַשֵּׁם גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד וְזִכּוֹי
הָרַבִּים, כִּי אֲנָשִׁים שֶׁהָיוּ לְגִמְרֵי רַחוּקִים מִהַיְהָדוּת נִכְנָסִים וּבָאִים וְקוֹנִים
תְּשֻׁמִּיּוֹת קֹדֶשָׁה, וְזֶה לְמוֹד זְכוּת גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד עַל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל
שֶׁרֹאִים בָּמוֹ עֵינֵינוּ אֵיךְ שֶׁמִּנְעוּ מֵהֵם כָּל זִיק שֶׁל יְהוּדוּת וְכו', וְעַכְשָׁיו
הֵם בָּאִים בְּהַמּוֹנִיָּה לְקַנּוֹת כָּל מִינֵי תְשֻׁמִּיּוֹת קֹדֶשָׁה, אֲשֶׁרֵי עֵין רְאֵתָהּ
זֹאת, וְלִכְן אֲנִי רוֹצֶה מְאֹד מְאֹד שָׁגֵם כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יַעֲשׂוּ אֶת
כָּל הַקְּנִיּוֹת שֶׁלָּהֶם בְּהַחֲנוּת "בְּרֶסֶלֶב סְנַטֵּר", שֶׁהִיא לֹא לְמַטְרַת רוֹחִים,
אֶלָּא לְזַכּוֹת אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְתִקְנוּ שָׁמָּה כָּל מָה שֶׁאַתֶּם צָרִיכִים, כְּגוֹן
סִפָּרִים, צִיצִית, תְּפָלִין, מְזוּזוֹת וְכו', וְכָל מִינֵי מַתָּנוֹת לְהִילָדִים וּלְהַאֲשֶׁה
וְכו' וְכו', וּבָזֶה אַתֶּם מְחַזְקִים אֶת הַחֲנוּת שְׁאוּכָל לְהַרְחִיב אֶת הַפְּעִילוֹת
בְּזִכּוֹי הָרַבִּים יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְתִהְיוּ מְמַזְכִּי הָרַבִּים, וּבִפְרָט בְּעַת צָרָה כְּזוֹ
שֶׁעַם יִשְׂרָאֵל נִמְצָאִים בְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּמַצֵּב חֲרוּם שֶׁהַפְּלִשְׁתִּינָאִים

הָאָרוּרִים יוֹרִים טִילִים וְכוּ', וְנִפְתַּח מִלְחָמָה וְכוּ', וְלָכֵן אָנַחְנוּ צָרִיכִים לָרְאוֹת לְהַשְׁתַּדֵּל יוֹתֵר וְיוֹתֵר לְזָכוֹת אֶת הָרַבִּים, כִּי בְזָכוֹת שְׁעַם יִשְׂרָאֵל קוֹנִים תְּשֻׁמִּיּוֹת קִדְשָׁה כְּגוֹן צִיצִית, תְּפִלִּין, מְזוֹזוֹת, כַּפּוֹת וְכוּ', וְכָל צָרָכֵי יוֹדָאִיקָה, בְּזֶה נִלְמַד עֲלֵיהֶם זְכוֹת בְּשָׂמִים, כִּי עִם יִשְׂרָאֵל הֵם עִם קִדּוּשׁ מָאֵד, וְלָכֵן אֲנִי רוֹצֶה מָאֵד מָאֵד שְׁכָל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל שֶׁיַּעֲשֶׂה אֶת כָּל הַקְּנִיּוֹת שֶׁלּוֹ אֶךְ וְרַק בִּ"בְרֶסֶלֶב סְנִטֵּר", שֶׁזֶה נִבְנָה אֶךְ וְרַק לְמִטְרַת זְכוֹי הָרַבִּים, וְלֹא לְשׁוֹם רוּחִים וְכוּ', וְעַכְשָׁיו יֵשׁ כָּל מִינֵי מִבְּחָר שֶׁל סִפְרִים חֲמֻשִּׁים, מִשְׁנֵיּוֹת, ש"סִים וְכוּ' וְכוּ', סִפְרֵי מִפְּרָשִׁים, סִפְרֵי חֲסִידוֹת וּמוֹסָר, סִפְרֵי צְדִיקִים וְכוּ', וְכֵן כָּל מִינֵי תְּשֻׁמִּיּוֹת קִדְשָׁה כְּגוֹן פְּמוּטִים לְשַׁבָּת וְכוּ', וְשֹׁאֵר חֲפְצֵי יוֹדָאִיקָה, וּבְזֶה שְׁכָל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִקְנֶה, זֶה יַעֲזֹר לִפְתּוֹחַ אֶת הַחֲנוּת "בְּרֶסֶלֶב סְנִטֵּר" יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְזֶה זְכוֹת הָרַבִּים גְּדוֹלָה מָאֵד מָאֵד, כִּי תִהְיֶה לָּאֵל כִּי עַכְשָׁיו כְּשֵׁי שׁ כָּל כֶּךָ הָרַבִּה סְכָנוֹת עַל עִם יִשְׂרָאֵל וְכוּ' וְכוּ', רוֹאִים גְּדֻלַּת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל שֶׁבָּאִים לְקִנּוֹת יוֹתֵר וְיוֹתֵר וּמִתְעַנִּינִים בִּיְהוּדוֹת, וְלָכֵן רָאָה לְהִיּוֹת לַעֲזֹר, וְתַעֲשֶׂה אֶת כָּל הַקְּנִיּוֹת שֶׁלְּךָ אֶךְ וְרַק בִּ"בְרֶסֶלֶב סְנִטֵּר".

הַקִּדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִזְכְּנוּ לְקִדְשׁ שֵׁם שָׁמַיִם בְּרַבִּים, וְהַזְכוֹת הַזֶּה תִּגֵּן עַל כָּל עַם יִשְׂרָאֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שַׁבָּת שְׁלוֹם

קמז.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מִטּוֹת מִסְעֵי כ"ד תַּמּוּז הַתּשַׁע"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלִלְיוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְּקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" תִּלְמִידֵי "הַיֵּכָל הַקִּדְשׁ" הַגָּרִים בִּ"בְּנֵאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְּ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

חֲסִידֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁקָּהִלְתָּנוּ הַקִּדּוּשָׁה מִתְגַּדֵּלֶת וּמִתְקַדֶּמֶת בְּאִיכוֹת וּבִכְמוֹת מְכָל הַבְּחִינּוֹת, וְתִהְיֶה לָּאֵל הַקְּהֵלָה שֶׁלָּנוּ מִתְנַהֶגֶת רַק עַל פִּי דַעַת רַבֵּנוּ ז"ל, וְיִדּוּעַ שְׂאֲצֵל רַבֵּנוּ ז"ל הִיָּה יִסּוּד הַיְּסוּדוֹת לֹא לְהַטּוֹת

מהשלחן ערוך כהוא זה, עד כדי כך שאמר (שיחות הר"ן סימן כ"ט) שכל בר ישראל מכרח ללמד כל יום איזה דין שלחן ערוך, ולכן הקמתי בקהלתנו הקדושה "בית הוראה", ויש לנו גאב"ד תלמיד חכם גדול, וכן שלוש מורי צדק תלמידי חכמים ששמשו רבנים גדולים, ולכן יסוד היסודות של קהלה, שצריך להתנהג על פי הלכה, רק על פי שלחן ערוך, ולכן אני מבקש את כל אחד מאנשי שלומנו היקרים שאף אחד לא יעשה דין לעצמו, אלא אם יש לו איזה סכסוך עם השני, שיפנה אל "בית הוראה", וזה אצלי עקר גדול מאד, הקהלה שלנו זה לא קהלה של אספסוף וכו', ולא קהלה של הפקרות וכו', יש דין תורה, ואי אפשר לעשות כל אחד הישר בעיניו, אני לא יתן את זה בשום פנים ואפן שיקרה בקהלתנו הקדושה שהיא חממה של אמונה, עמוד של חסד, ובנין של תורה, תהלה לאל קול התורה נשמע אצלנו, ויש לנו כבר ששה שעורים בדף היומי מדי יום ביומו בן ירבו, ולכן אני מבקש ומתחנן לכלל אנשי שלומנו שתחזיקו את עצמכם ביחד, ושיהיה ביניכם שלום ואהבה, ואחד יפרגן להשני, ושלא יהיה לו עין רעה על הזולת בשום פנים ואפן, כי זה הדבר הכי מגנה שרק יכול להיות, ואם יש איזה דין ודברים עם הזולת, רק לפתר את זה ב"בית הוראה" שלנו, ומי שלא יכול לעמד בכל זה, אין לו מה לעשות בקהלתנו, ואני עומד על זה בתקף שאין דבר כזה לעשות דין לעצמו, ומכל שכן כשאחד מוסר את השני יש לו דין מוסר רחמנא לישזבן, שדינו שמורידין אותו ולא מעלין וכו', הקהלה הקדושה שלנו יותר מדי חשוב בעיני, מסרתי את נפשי חלבי ודמי להקים קהלה קדושה כזו, ואת הצרות והיסורים והמרירות והשפיכות דמים והמסירות והרדיפות וכו', שאנחנו עברנו פה, זה רק יודעים אלו מאנשי שלומנו הותיקים, מה עברתי פה וכו', ולכן המקום הוא לא הפקר בשום פנים ואפן, זה מקום וקהלה פרטית שמתנהגת אך ורק על פי דעת רבנו ז"ל, שזה על פי השלחן ערוך, ולכן אין דבר כזה אצלנו איש כל הישר בעיניו יעשה.

בכלל היה טוב מאד שנתמצא יותר בחסד אחד עם השני, לעזר

אחד להשני, כי כך אמר רבנו ז"ל (חיי מוהר"ן סימן רצ"ב) העולם ראוי שיתמיהו עצמן על אהבה שבינינו; ותהלה לאל כל השנים היה ככה בין אנשי שלומנו בקהלתנו, אך מאחר שקהלתנו גודלת, ובכל שבוע נכנסים כמה משפחות חדשים, אזי אני מכרח להודיע את זה, כי קהלתנו היא לא קהלה של הפקר וכו', פה לא יסתובבו גנבים וכו', משחתים וכו', תמהונים וכו', עוברים על החק וכו', כל אלו אין להם שום שיכות לקהלתנו, ואם לא יציתו הם לא יקבלו שום שרות מקהלתנו, ושום דריסת הרגל בקהלתנו, ולכן אני מאד מבקש את כלל אנשי שלומנו תעזרו לי שיהיה שלום ואהבה בין כלם, כי זה מאד מאד חשוב בעיניו יתברך, וזה כל הכח שלנו שאנחנו מאחדים, כמאמרם ז"ל (תנחומא נצבים) בנהג שבעולם אם נוטל אדם אגדה של קנים שמא יכול לשפרם בבת אחת ואלו נוטל אחת אחת אפלו תינוק משברן וכן את מוצא שאין ישראל נגאלין עד שיהיו כלן אגדה אחת, הקדוש ברוך הוא יעזר שמהגרעין שלנו, הקהלה שלנו, שיהיה בה אחדות ואהבה, יתחיל הגאולה, כמאמרם ז"ל (מדרש הנעלם זהר חדש נח כ"ג) אי חדא קהלה או חדא כנישתא יתערוך בתיובתא מיד בני דוד; אם קהלה אחת או בית הכנסת אחד יתעוררו בתשובה, מיד בני דוד בא.

ואם אני כבר מדבר עם אנשי שלומנו היקרים, אני רוצה לעורר נקדה חשובה בחנוך הבנים והבנות, רבנו ז"ל הקפיד מאד מאד לא להכות את הילדים, ולא ללכת אתם ביד קשה, ורואים בחוש מה שקורה היום שילדים יוצאים לתרבות רעה רחמנא לישזבן, זה רק מפני שהאבא עצבני ומוציא את העצבים שלו על הילדים שלו ונותן להם מכות רצח, והוא חושב שזה חנוך, בשעה שזה בדיוק ההפך, ולכן אם אנחנו מקרבים אל רבנו ז"ל, עלינו לצית אותו, אי אפשר בשום פנים ואופן לחנוך ילדים עם מכות, רק בדרך אהבה וקרוב לבבות, וכבר אמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות בנים סימן ק"ז) הבנים שוטים, כשאביהם כעסן; כי כשהאבא כעסן והבן שואל אותו משהו וכו', והאבא צורח וצועק עליו כמטרף וכו', אזי הבן נשאר שוטה וכו', אבא צריך להוריד את עצמו אל

יִלְדָּיו, וּלְסֹפֶר לָהֶם סְפוּרֵי צְדִיקִים, וְכֵן לְהַתְעַנֵּן בְּכָל מָה שְּׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶם, שְׁזֶה מַעֲקָר הַחֲנוּכָּה, זְכָרוֹ הֵיטֵב מִה שְּׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (יוֹמָא פו). וְאַהֲבַת אֶת הוֹי"ה אֱלֹקֶיךָ שֶׁיְּהֵא שֵׁם שָׁמַיִם מִתְאַהֵב עַל יָדְךָ שֶׁיְּהֵא קוֹרָא וְשׁוֹנָה וּמִשְׁמַשׁ תַּלְמִידֵי חֲכָמִים וִיְהֵא מִשְׁאוֹ וּמִתְנֹה בְּנִחַת עִם הַבְּרִיּוֹת, מָה הַבְּרִיּוֹת אוֹמְרוֹת עָלָיו? אֲשֶׁרִי אָבִיו שְׁלֹמֹדוֹ תוֹרָה אֲשֶׁרִי רַבּוֹ שְׁלֹמֹדוֹ תוֹרָה, אוֹי לָהֶם לַבְּרִיּוֹת שֶׁלֹּא לְמֹדוֹ תוֹרָה, פְּלוֹנִי שְׁלֹמֹדוֹ תוֹרָה רְאוּ כַּמָּה נְאִים דְּרָכָיו כַּמָּה מִתְקַנִּים מַעֲשָׂיו, עָלָיו הַכְּתוּב אוֹמֵר (יִשְׁעִיָּה מ"ט ג') "וַיֹּאמֶר לִי עַבְדִּי אֲתָה יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּךְ אֶתְפָּאֵר", אָבֵל מִי שְׁקוֹרָא וְשׁוֹנָה וּמִשְׁמַשׁ תַּלְמִידֵי חֲכָמִים וְאִין מִשְׁאוֹ וּמִתְנֹה בְּאֻמוֹנָה וְאִין דְּבוּרוֹ בְּנִחַת עִם הַבְּרִיּוֹת, מָה הַבְּרִיּוֹת אוֹמְרוֹת עָלָיו? אוֹי לוֹ לְפְלוֹנִי שְׁלֹמֹד תוֹרָה אוֹי לוֹ לְאָבִיו שְׁלֹמֹדוֹ תוֹרָה אוֹי לוֹ לְרַבּוֹ שְׁלֹמֹדוֹ תוֹרָה, פְּלוֹנִי שְׁלֹמֹד תוֹרָה רְאוּ כַּמָּה מְקַלְקָלִין מַעֲשָׂיו וְכַמָּה מְכַעְרִין דְּרָכָיו וְכו', עֵין שָׁם, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְּקָרִים נָא וְנָא תַעֲשׂוּ כָל מָה שְׁבִיכְלִתְכֶם שְׁשֵׁם שָׁמַיִם יִתְקַדֵּשׁ עַל יְדֵינוּ, וְשֵׁם רַבֵּנוּ ז"ל יִתְפָּאֵר מֵאֲתָנוּ, וּבִפְרִט עֲכָשׁוּ שְׂבָאִים כָּל כֶּךָ הִרְבֵּה אוֹרְחִים, צְרִיכִים לְקַבֵּל אֶת כָּלִם בְּסִבָּר פָּנִים יְפוֹת, כִּי אֲצֻלוֹ יִתְבָּרֵךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב כְּשֶׁנִּשְׁמָוֹת יִשְׂרָאֵל מִחֲזִיקִים אֶת עֲצָמָם בִּיחָד בְּאַהֲבָה גְּדוֹלָה מְאֹד.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם

קמח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֶר מַסְעֵי כ"ז תְּמוּזָה ה'תשע"א.
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלִלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ חֲסִידֵי בְּרִסְלָב תַּלְמִידֵי הַיֵּכֶל הַקֹּדֶשׁ דִּי בְּכָל אֲתָר וְאֲתָר הוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

לְאוֹר הָאֶסּוֹן הַנוֹרָא שְׁקָרָה אֶתְמוֹל בְּעָרֵב, שְׁאֶחָד שְׁצָרִיךְ לִהְיוֹת מַגִּיד שְׁעוֹר הַלֵּךְ וְרִצָּח יְהוּדֵי צְדִיק תָּמִים, וְכֵן עֲדִין הָעוֹלָם הַיְּהוּדִי לֹא חָזַר אֶל עֲצָמוֹ אַחֵר שְׁאֶחָד שְׁצָרִיךְ לִהְיוֹת יְהוּדִי חֲרָדִי חֲטָף יֶלֶד בֶּן תִּשְׁעֵי שָׁהֲלֹךְ

הַבִּיטָה מֵהַתְּלִמּוּד תּוֹרָה, וְהִרְגּוּ בְּמִיתָה מְשֻׁנָּה, חָתְכוּ לַחֲתִיכוֹת רַחֲמָנָא לִיִּצְלָן, הַסְּפוּרִים הָאֵלּוּ צְרִיכִים לְהַבִּיא אוֹתָנּוּ אֶל חֻשְׁבוֹן הַנֶּפֶשׁ עִמָּךְ, וְעַקֵּר הַחֻשְׁבוֹן הַנֶּפֶשׁ הוּא שְׁעָלֵינוּ לְלַמֵּד מִזֶּה אִיךְ כְּשֶׁאָדָם חוֹטֵא נִתְעָרַב וְנִתְכַּלְבֵּל דַּעְתּוֹ וְנַעֲשֶׂה מִשְׁגָּע מִמֶּשׁ, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (סוֹטָה ג'). אִין אָדָם עוֹבֵר עֲבָרָה אֶלָּא אִם כֵּן נִכְנָס בּוֹ רוּחַ שְׁטוּת; וְלִכֵּן עָלֵינוּ לְחֹזֵר בַּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְלִהְיוֹצִיא מֵאֲתָנּוּ כָּל מִינֵי רוּחַ שְׁטוּת שְׁנִדְבֵּק בָּנוּ, וְלִשְׁמֹר מְאֹד עַל קִהְלָתָנוּ הַקְּדוּשָׁה שֶׁהִיא חֲמֻמָּה שֶׁל אֱמוּנָה, קִהְלָה יַחֲדָה בְּמִינָה, שְׂאִין בְּכָל הָעוֹלָם כָּלוּ קִהְלָה כְּזוֹ, שְׂאֲצִלְנוּ זֶה כְּעֵין קְבוּץ גְּלִיּוֹת, מְכָל הָעֵדוּת וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהַקְפִּיד שֶׁלֹּא יִסְתַּוָּבֵב בֵּינֵינוּ שׁוּם תְּמַהוּנֵי וְכוּ', שׁוּם מְסָמָם אוֹ לֹקַח סְמִים וְכוּ', וְשׁוּם גִּנְבֹּת אוֹ פוֹשְׁעֵי וְכוּ', וְשׁוּם אֵלִים וְכוּ', וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לַעֲמֹד עַל זֶה חֻזַּק מְאֹד, כִּי מִסְרַתִּי אֶת גּוֹפִי נִפְשִׁי חֲלָבִי וְדַמִּי זֶה חֲצִי יוֹבֵל שָׁנִים לְבָנוֹת קִהְלָה קְדוּשָׁה כְּזוֹ, תַּחַת לַחֵץ גָּדוֹל מְאֹד, תַּחַת הַסְּתוֹת הַסֵּם "ך-מ"ם שֶׁהִסִּית וּמִסִּית אֶת כָּלָם נִגְדָּנוּ וְכוּ' וְכוּ', אֲזִי אֲנִי לֹא רוֹצֶה שְׂיִמָּצָא אֲצִלְנוּ אִף אָדָם אֶחָד שֶׁהוּא אֵלִים וְכוּ', אָדָם מְטָרֵף כְּזֶה אִין לוֹ שׁוּם מְקוֹם אֲצִלְנוּ, וְאֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ חֲבֵרֵי קִהְלָתָנוּ שְׂיַעֲמְדוּ עַל הַמִּשְׁמֹר עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, הִרְגַּע שְׂרוּאִים אֶחָד אֵלִים וְכוּ', אוֹ מְשֻׁנָּה קֶרֶן וְכוּ', כִּבְרֹת לְהַעֲיֵף אוֹתוֹ מִקִּהְלָתָנוּ בְּלֵי שׁוּם רַחֲמָנוּת כָּלֵל, כִּי כִּבְרֹת אֲמָרוּ תְּכַמְּיֵנוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּנְחוּמָא מִצְרַע) כָּל שְׁנַעֲשֶׂה רַחֲמָן עַל הָאֲכֹזְרֵי לְסוּף נַעֲשֶׂה אֲכֹזֵר עַל הָרַחֲמָנִים; וְלִכֵּן אָדָם מִשְׁגָּע אוֹ אֵלִים אוֹ מִפְּרַע אוֹ עוֹבֵר עַל הַחֻזַּק, אִין לוֹ שׁוּם דְּרִיסַת הֶרְגֵּל אֲצִלְנוּ, אֲסוּר לָתֵת לוֹ עֲלִיָּה לְתוֹרָה, אֲסוּר לָתֵת לוֹ לְהַכְנִס לְמִקְוֵה וְכוּ' וְכוּ', וְאֲנִי יַעֲמֵד עַל זֶה מְאֹד מְאֹד חֻזַּק, וְאֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת כָּלֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׂיַעֲזְרוּ לִי לְנִקּוֹת אֶת קִהְלָתָנוּ שֶׁלֹּא יִמָּצָא וְלֹא יֵרָאֶה אֶחָד כְּזֶה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִנְחַמְנוּ בְּיָמִים אֵלּוּ, וְנִזְכֶּה כִּבְרֹת לְרֹאוֹת בְּמוֹ עֵינֵינוּ בְּגִלּוּי שְׂכִינָה וּבִכְבוֹד בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וּבְקְבוּץ גְּלִיּוֹת בְּגֹאֲלָה הַשְּׁלֵמָה עַל יְדֵי מְשִׁיחַ צִדְקָנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

קמט.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר מסעי כ"ז תמוז ה'תשע"ד.

אזהרה חמורה

הנה הנביא אומר (חבקוק ג' ט"ז) "שִׁמְעֵתִי וְתִרְגֹּז בְטָנִי לְקוֹל צִלְלוֹ שִׁפְתֵי יְבוֹא רֶקֶב בְּעֲצָמֵי וְתַחְתִּי אֲרָגוּ אֲשֶׁר אֲנוּחַ לְיוֹם צָרָה לַעֲלוֹת לָעַם יְגוֹדְנוּ", וּפְרָשׁוֹ הַמְּפָרְשִׁים מִפְּנֵי שִׁשְׁמֵעֵתִי דָּבָר בְּעִבּוּרָה תִּחְרַד בְּטָנִי, וּבִשְׂבִיל הַשְׁמוּעָה מֵרַב הַצָּעַר בָּא רֶקֶב וְכֹן בְּעֲצָמוֹתֵי וְכו', אִיךָ יָכוֹל לִהְיוֹת שִׁימָצָא בְּמַחְנֵנוּ יְהוּדִים שׁוֹמְרֵי תוֹרָה וּמִצְוֹת שִׁיפְרָסְמוּ שִׁישׁ לָהֶם צִימְרִים לְהַשְׁכִּיר, וְהַפְרָסְמָת הַמִּגְעִילָה הִיא שִׁישׁ שָׁמָּה ז' קוֹדֵז, זֹגִי וּמָטָה זֹגִית, וְכֵן וִידָאוּ וְכו' וְכו', שֶׁכֵּל זֶה הוּא אֲבִיזְרִיָּהוּ דְגִלּוּי עֲרִיּוֹת, אֲנִי מִכְרַח לְמַחֲוֹת עַל זֶה בְּתַכְלִית הַמַּחָאָה, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה כ"ו סִימָן ה') עַל הַכֹּל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְאֹרֶךְ אִפּוֹ חוּץ מִן הַנְּאוּף; וְאָמְרוּ (בְּמִדְבָּר רַבָּה פָּרָשָׁה ט' סִימָן ז') אָמַר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַכֹּל אֲנִי כּוֹבֵשׁ, וְעַל הַזְמָה אֲנִי כּוֹעֵס; וְאָמְרוּ (תְּנַחֲמוּמָא בְּרֵאשִׁית) עַל הַכֹּל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹתֵר, חוּץ מִן הַזְמָה וְהַנְּאוּף; וְלִכֵּן אוֹי לוֹ לְמִי שֶׁמִּפְרָסֵם דָּבָר זֶה, מָרָה תִּהְיֶה לוֹ בְּאַחֲרוֹנָה, הוּא מְזַמֵּן אֶת הַמַּשְׁחִית בְּבֵיתוֹ, אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ אִיךָ הוּא לֹא מִפְּחָד מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ? וְהַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה מְזַהֵרָה (דְּבָרִים כ"ג) "כִּי הָיוּ"ה אֱלֹקֶיךָ מִתְהַלֵּךְ בְּקֶרֶב מַחֲנֶךָ לְהַצִּילְךָ וּלְתַתּוֹת אִיבֶיךָ לִפְנֶיךָ וְהָיָה מַחֲנֶיךָ קְדוֹשׁ וְלֹא יִרְאֶה בְּךָ עֲרוֹת דָּבָר וְשָׁב מֵאַחֲרֶיךָ", עִם יִשְׂרָאֵל נִמְצְאוּ עֹכְשׁוֹ בְּסִכְנָה גְּדוֹלָה מְאֹד, כָּל הָאָרֶץ רוֹעֵדָת מִפְּנֵי אִימַת הַדִּין, דֵּם יִשְׂרָאֵל נִשְׁפָּךְ כַּמֵּים, אֵין יוֹם שֶׁלֹּא יִהְיֶה לְוִיּוֹת רַחֲמָנָא לִיצְלָן, וְאָדָם שׁוֹמֵר תּוֹרָה וּמִצְוֹת לֹא יִתְבַּיֵּשׁ לִפְרָסֵם שִׁישׁ בְּבֵיתוֹ נֹאוּף כְּזֶה, וְלִכֵּן אֲנִי מְזַהֵר בְּאַזְהָרָה חֲמוּרָה מִי שִׁיחִיָּה בְּהַצִּימְרִים שְׁלוֹ דָּבָר כְּזֶה, וּמִכָּל שָׁכֵן שֶׁאֵם יִפְרָסֵם דָּבָר כְּזֶה, אֲנִי בְּעֲצָמֵי יִפְרָסֵם שְׁאָסוּר לְשֹׁכֵר צִימָר אֲצֵל מִשְׁפָּחָה זֹו וְכו', וְאָסוּר לְתַתּוֹ לוֹ עֲלִיָּה לְתוֹרָה, וּמִכָּל שָׁכֵן שְׁאָסוּר לְתַתּוֹ לוֹ לְהַתְפַּלֵּל לִפְנֵי הָעַמּוּד, זֶה מִגְעִיל מְאֹד, וְעוֹד עֲזוֹת גְּדוֹל כְּזֶה לֹא לְהַתְבַּיֵּשׁ לִפְרָסֵם שִׁישׁ בְּבֵיתוֹ מְקוֹם זְמָה וְנֹאוּף, אוֹי לְאֲזָנִים שֶׁכֶּךָ שׁוֹמְעוֹת, וְאוֹי לְעֵינִים שֶׁכֶּךָ רוֹאוֹת, עִם יִשְׂרָאֵל צְרִיכִים עֹכְשׁוֹ יְשׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת שֶׁהַשְׁכִּינָה

תשרה ביניהם, ואלו הנואפים ככלבים לא מתבישים להזמין אנשים
בצימרים הטמאים והמטמאים שלהם, איה ואיפה הבושה?

ראו כי הזהרתי על זה, ואני ישרש את הזהמה והנאוף הזה שלא
יזכר ולא ימצא בקרבנו כלל.

הכותב וחותם בצער גדול מאד

קנ.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר מטות מסעי כ"ח תמוז ה'תשע"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי
ש'ומנו היקרים "חסידי ברסלב" תלמידי "היכל הקדש" די בכל אתר
ואתר, הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

היום הזה כבה נר ישראל הגאון אמתי שר התורה, מרן רבי יוסף
שלום אלישיב זצוק"ל, אשר עליו יכולים לומר עם לב שלם את מה
שאמרו חכמינו הקדושים (סוטה מ"ט). משמת בן עזאי בטלו השקדנים,
כי בדור הזה לא היה כמוהו בשקדנות, אשר דבר זה מפרסם לכל, ואין
מה להוסיף או לפחות מהתאר הזה, כי זה ידוע כשאדם שוקד בתורה,
הוא מגיע לכל המדרגות שבעולם, כמאמרם ז"ל (אבות פרק ו') אין לך בן
חורין אלא מי שעוסק בתלמוד תורה, וכל מי שעוסק בתלמוד תורה,
הרי זה מתעלה, והגאון הזה זכה לזה בשלמות בתכלית השלמות, כי
לא היה לו בד' אמותיו אלא התורה הקדושה, והיה סמל של שקדנות
והתמדה בלתי נתן לתאר וכו', ואף שישב כל ימיו בד' אמותיו בצניעות
גדול מאד, עם כל זאת נתקיים אצלו במלא מובן המלה מה שאמרו
חכמינו הקדושים (שמות רבה פרשה ח' סימן ב') אמר רבי בנימין בר לוי אם
ישב אדם בזוית ועוסק בתורה אני מראהו לבריות; וידוע אין שרבונו
ז"ל מחדיר בנו את מעלת למוד תורה הקדושה, ורצה מאד שרק נתמיד
תמיד בלמוד תורה הקדושה, וללמד כסדרן כפי סדר דרך הלמוד שלו,
(שיחות הר"ן סימן ע"ו), וידוע מה שהוא אמר (שיחות הר"ן סימן רפ"ז) מה יש

להאדם לעשות בזה העולם, אין צריך כי אם להתפלל וללמוד ולהתפלל. [מ'ע באדארף מער ניט נאר דאוינין אין לערנין אין דאוינין]; וכן אמר (שיחות הר"ן סימן רע"ד) טוב מאד להאדם שיהיה לו חדר מיוחד לו לבדו לעסק שם בעבודת השם בתורה ותפלה, ובפרט התבודדות ושיחה בינו לבין קונו שלזה צריכין בודאי חדר מיוחד; והגאון האמתי הזה קיים את זה בשלמות, שעשרות שנים ישב בודד באיזה בית הכנסת סגור, ושם ישב והתמיד בתורה בהתמדה נוראה ונפלאה מאד, וממנו אנחנו צריכים ללמד מה זה נקרא התמדה? ומה זה נקרא תשוקה ללמד תורה הקדושה.

אדוני אבי מורי ורבי הגאון זי"ע שבעצמו היה גאון נפלא בקי בש"ס ופוסקים באפן בלתי רגיל, איפה שרק שאלו אותו היה יכול לענות על המקום, ספר לי כמה פעמים כשהגיע לארץ ישראל בשנת ת"ש, פגש את הגאון הזה כמה פעמים ודברו הרבה בלמוד כדרך לומדים, ואמר שהאברך הזה בקי היה בש"ס כבר אז שהיה בגיל צעיר, ומי שהפיר את אבי ואת גאונותו וכו', הוא לא זרק על כל אחד מחמאות והפלגות כאלו רק עליו, וזה פלא שבגיל צעיר כזה אברך בסביבות שנות השלשים שיהיה כבר בקי בש"ס ישר והפוך וכו', וזה לא סתם הפלגה וכו', אלא מציאות, ולכן עלינו להשתדל למלאות את החסרון שנחסר עכשו מהעולם, עמוד התורה, ועמוד השקדנות והתמדה.

הקדוש ברוך הוא המנחם את עם ישראל, הוא ינחמנו בתוך שאר אבלי ציון וירושלים.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

קנא.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר מטות מסעי כ"ח תמוז ה'תשע"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי
שלומנו היקרים "חסדי ברסלב" תלמידי "היכל הקדש" הגרים
ב"בנאל עיר ברסלב" הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

חסדי השם יתברך שיש לנו קהלה קדושה יחידה במינה בכל
העולם בלו, ממש חממה של אמונה, כמו שלמד אותנו רבנו ז"ל, וכל
רצוני וכסופי שיהיה בקהלתנו הקדושה אהבה ואחדות כמו שרבנו ז"ל
אמר (חיי מוהר"ן סימן רצ"ב) העולם ראוי שיתמהו עצמן על אהבה שבינינו;
כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב אהבה וחסד שאחד עושה עם השני,
כמאמרם ז"ל (ילקוט תהלים רמז תתל"ד) אמר רבי סימון בשעה שבא הקדוש
ברוך הוא לברא אדם הראשון, נעשו המלאכים כתות כתות, מהם אומרים
יברא ומהם אומרים אל יברא, חסד אומר יברא שהוא גומל חסדים;
ותהלה לאל מאז ומתמיד דאגתי שיהיה רק אחדות ואהבה בין אנשי
שלומנו, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (תנחומא נצבים) בנהג שבעולם אם
נוטל אדם אגדה של קנים שמא יכול לשברם בבת אחת? ואלו נוטל
אחת אחת אפלו תינוק משברן, וכן את מוצא שאין ישראל נגאלין עד
שיהיו כלן אגדה אחת; והסמ"ך-מ"ם ימח שמו כל ענינו זה רק פרודים
להפריד בין אחד להשני, כי הכח הטמאה שלו זה "הפרד ומשל", וכך
הצליח להכניס במלכות שלו הרבה מתושבי המקום שמזמן רצו לחזר
בתשובה, ולבוא ולהצטרף לקהלתנו הקדושה, והוא על ידי ערמוניותו
וכו', נתק אותם מאתנו, והיום הם כופרים בעקר רחמנא לישזבן, ולכן
אנחנו צריכים רק לעשות דבר אחד, להמשיך במדת החסד והצדקה
שאיש יחזק את רעהו, ועל זה בניתי את בית התבשיל - אהל אברהם,
שיהיה רק חסד בינינו, כי זה מה שלמד אותנו רבנו ז"ל, וגלה לנו (לקוטי
מוהר"ן חלק א' סימן ס"א) כששכלים נפרדים נכללים בשכל הכולל, אזי
נעשה שמחה עצומה, בסוד (משלי י"ג ט) "אור צדיקים ישמח", הינו שכל
אחד עם השכל הפרטי שלו, בא אל הצדיק האמת שהוא רבנו ז"ל, אזי

נכלל בשכל הכולל, ואז כבר לא שיך שאחד יקנא בהשני וכו', או אחד יחרת תחת הזולת וכו', כי על ידי שכל הכולל שהוא שכל של הצדיק האמת, זוכים להגיע לשלמות האחדות, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (בראשית רבה פרשה ל"ח סימן ו') דור הפלגה על ידי שהיו אוהבים זה את זה, לפיכך נשתיר מהם פליטה, רואים אפלו רשעים כאלו אבל היה ביניהם אחדות, נשאר מהם פליטה, על אחת כמה וכמה מדה טובה מרבה כשיהודים מאמינים בו יתברך, מתאחדים יחד, בזה מקרבים את הגאולה, כמאמרם ז"ל (בראשית רבה פרשה צ"ח סימן ב') נעשו בני ישראל אגדה אחת, התקינו עצמן לגאולה.

והנה עכשו יש גזרות גדולות על עם ישראל וכו', ושורה ספנות גדולות על עם ישראל וכו', בשביל זה תקנו כל הרבנים הגאונים והראשי ישיבות שבכל העולם כלו, שנאמר כל יום בשחרית ובמנחה תפלת "אבינו מלכנו", מי"ז בתמוז עד ראש חדש מנחם אב, ואף על פי כן שאני כל כך מזוהר את אנשי שלומנו היקרים שתהיה אחדות ואהבה ביניהם, ואיש את רעהו יאמר חזק, כי רק בזה תלוי הגאולה, עם כל זאת יש שתי שועלים קטנים המחבלים כרמים, שלא מפסיקים להסית בין זה לזה וכו', והם אומרים פתוח שלא ינוחו עד שיוציאו משפחות מקהלתנו וכו', תהלה לאל אני לא מפחד מזה, כי אני לא מחזיק את אף אחד בידים או ברגלים שישאר פה, אבל אני מכרח להזהיר אתכם, שזה שבא בכל יום אל חלושי וקטני מח לדבר אתם באזן וכו', כל דבר רע על הקהלה, זה גנב מפרסם שהחליף עשר פעמים עבודתו מפני שתפסו אותו בגנבות שגנב ומעל בכספי הבעל הבית שעליו וכו', והשני בדומה לו הוא נואף מפרסם וכו', עדין אני עוצר את עצמי לא לכתב את השמות שלהם, אבל כבר אמרו חכמינו הקדושים (מדרש אגדה) לשון הרע עבידא להתקבל, וכן אמרו (בראשית רבה פרשה נ"ו סימן ח') לשון הרע כד לא תיעול מילא כולא תיעול פלגא, ואמרו (בראשית רבה פרשה צ"ח סימן נ') לשון הרע נמשלה כחץ, שמכה ברחוק כך היא לשון הרע דאמור ברומי וקטיל בסוריא; ולכן באתי להזהיר את אנשי שלומנו משתי הרשעים

הִדָּתָן וְאַבִּירָם הָאֵלֹוּ, שֶׁבִּשְׁקָט מְסִיתִים וּמְדִיחִים נִגָּד קָהֳלָתָנוּ וְכוּ', וְאַגַּב
 יוֹשְׁבִים וְאוֹכְלִים בְּתֹאבֹון גָּדוֹל בְּבֵית הַתְּבָשִׁיל – אֶהְלֵ אֲבָרָהֶם, וּמִשָּׁם
 לֹא מִתְבַּיְשִׁים לְהִסִּית נִגָּד קָהֳלָתָנוּ, וְלָכֵן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֹר מֵהֶם.
 הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂיַכְלָה אֶת הַתּוֹלְעִים וְהַקּוֹצִים וְהַדֹּרְדָּרִים
 מִכַּרְמוֹ.

הַמֶּאֱחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אָב

קִנְב.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֶר דְּבָרִים ד', מִנַּחֵם אָב ה'תשע"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בִּ"יבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָמִיד.

לְמוֹתָר לַעֲוֹרָר לְאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים אֶת גְּדֹל הָעֲנִיָּן שֶׁל שְׁלוֹם
וְאַהֲבָה, עַד כְּדֵי כֶּךָ שְׁאַמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (עוֹקֶצִין פָּרָק ג') לֹא מִצָּא
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּלִי מַחֲזִיק בְּרָכָה לְיִשְׂרָאֵל אֲלֵא הַשְׁלוֹם, שְׁנֵאמַר (תְּהִלִּים
כ"ט) "הַיְ"ה עָז לַעֲמוֹ יִתֵּן הַיְ"ה יִבְרָךְ אֶת עַמּוֹ בַּשְּׁלוֹם"; וְלָכֵן צְרִיכִים
מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר שְׁיִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְכִמּוֹ שְׁאַמַּר רַבֵּנוּ ז"ל
(חֵי מוֹהֲר"ן סִימָן רצ"ב) הָעוֹלָם רְאוּי שִׁיתְמָהוּ עֲצָמָן עַל אַהֲבָה שְׁבִינֵינוּ;
עִם כָּל זֹאת בְּנֵי אָדָם הֵם סוֹף כָּל סוֹף בְּנֵי אָדָם, וְיָכוֹל לִהְיוֹת שֵׁשׁ אֵיזָה
סִכְסוּךְ אֶחָד בֵּין הַשְּׁנֵי וְכו', הֵן בְּדִינֵי מְמוֹנוֹת, וְהֵן בַּשָּׂאָר עֲנִינִים וְכו',
וְעַל זֶה הִקְמַתִּי "בֵּית הוֹרָאָה" עִם אַרְבַּע דִּינִים מְמַחִים, אֲשֶׁר אֶצֶל עַם
יִשְׂרָאֵל זֶה יִסוּד מוֹסֵד, אִם יֵשׁ דִּין וּדְבָרִים בֵּין אֶחָד לַהֲשָׁנִי, צְרִיכִים לְבוֹא
לְדוֹן בְּבֵית דִּין, וְאַסוּר לַעֲשׂוֹת דִּין לַעֲצָמוֹ, וּמִכָּל שְׁכֵן שְׁאַסוּר לְמַסֵּר אֶחָד
אֶת הַשְּׁנִי, כִּי אוֹי וְאַבּוֹי מִי שְׁמוּסֵר אֶת הַזּוּלָּת, הָרִי זֶה מְאַבֵּד אֶת הָעוֹלָם
הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא גַם יַחַד, וְגִדּוֹל עֲנָשׁוֹ וְכו', וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקָשׁ
אֶת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שְׁאַף אֶחָד לֹא יַעֲשֶׂה דִין לַעֲצָמוֹ, כִּי לֹא יֵאבֶה
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא סֵלַח לוֹ, לָנוּ עִם יִשְׂרָאֵל יֵשׁ תּוֹרָה, וְהַכֹּל צָרִיךְ לְלַכֵּת
עַל פִּי הַתּוֹרָה, וְאִם אֶחָד נוֹגֵעַ בְּהַשְּׁנִי בֵּין בְּמִמוֹן, בֵּין בְּדַבּוּר וְכו' וְכו',
עָלֵיו לְהִתְיַצֵּב לְדִין תּוֹרָה בִּ"בֵּית הוֹרָאָה", וְאַתֶּם כָּלְכֶם יוֹדְעִים שֶׁהַדִּינִים

אין להם שום חשבונות עם אף אחד, ואין להם שום קנאה ושנאה על אף אחד, הם פוסקים כפי דיני התורה, ולכן כל מי שיש לו איזה טענה ומענה על הזולת, יהיה מה שיהיה, עליהם לפנות רק אל "בית הוראה", ואסור ללכת למסר, כי מוסר מורידין אותו ולא מעלין, ולבסוף נעשה יורד בגשמיות וברוחניות, והצרות רודפות אותו רחמנא ליצלן, ואם בכל זאת יש למישהו טענה על הזולת, שיפנה רק אל "בית הוראה", והדינים יפסקו בכבוד ראש פסק דין אמת על פי התורה.

אני מאד מאד מבקש את אנשי שלומנו היקרים, שתשתדלו שיהיה ביניכם שלום ואהבה, כי רק בזה תלוי הגאולה, כמאמרם ז"ל (דברים רבה פרשה ה' סימן י"ב) גדול השלום שאין הקדוש ברוך הוא מבשר את ירושלים שיהיו נגאלים אלא בשלום, שנאמר (ישעיהו נ"ב) "משמיע שלום".

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

קנג.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר דברים ה' מנחם אב התשע"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים "חסידי ברסלב" תלמידי "היכל הקדש" הגרים ב"בנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

השבת הזו נקרא "שבת חזון" על שם ההפטרה שקוראים "חזון ישעיהו", הקדוש ברוך הוא מתחנן "בנים גדלתי ורוממתי והם פשעו בי", ולכן עלינו למסר את נפשנו לעשות נחת רוח להקדוש ברוך הוא, שעל כל פנים אנחנו נהיה ראויים להקראות בנים למקום ברוך הוא יתברך שמו, כמו שכתוב (דברים י"ד א') "בנים אתם להוי"ה אלקיכם", ועלינו למסר את נפשנו להפיץ את אור רבנו ז"ל בעולם, לקרב את נשמות ישראל אל הקדוש ברוך הוא, שגם הם יכירו אותו יתברך, כי הכל תלוי כפי המנהיגים, וחכמינו הקדושים אמרו (בבא קמא נ"ב. ב) כד רגזי רציא על ענא עביד לנגדא סמותא, ופרש רש"י [כשהרוצה בכעס על

צאנו, אזי מנקר עיניה, הוא מעור את הראש של העדר ונכשלת ונופלת בבורות והעדר אחריה, כך כשהמקום נפרע משונאי ישראל ממנה להן פרנסים שאינן מהוגגין; ולצערנו הרב זה מה שקרה לדורותינו אלו שהמנהיגים מזניחים את העם וכו', ולא מבינים אותם וכו', ומזה יוצא מה שיוצא, ולכן עלינו נפל חובת היום להפיץ את אור רבנו ז"ל בעולם, כי הוא נשלח לדורותינו אלו לגלות ולפרסם את אמתת מציאותו יתברך ולפתח לנו את העינים לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולכן אשריהם אלו שעוסקים בהפצת מעינות החכמה חוצה, ולקרב נשמות ישראל אליו יתברך, שזה חובה גדולה מאד, כי גדל השנאת חנם ששורה עכשו בין נשמות ישראל, זה אים ונורא, שמזמן לא ראינו דברים כאלו, והנה אנחנו עומדים לפני תשעה באב שהבית המקדש חרב רק מפני שנאת חנם, שנגרם על ידי המנהיגים של שקר, ולכן עלינו לגלות ולפרסם את רבנו ז"ל בעולם שהוא המנהיג הרחמן היודע להנהיג את עם ישראל ברחמנות, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ז') שהצדיק הוא המנהיג הרחמן, והוא יודע איך להתנהג עם הרחמנות, ולכן חובה על כל אחד מאנשי שלומנו להפיץ לכל הפחות שתיים או שלוש ספרים בכל יום, לקרובי משפחתו, ולחבריו, ול ידידיו וכו' וכו', כי אין עוד ספרים שמקורבים את נשמות ישראל אל הקדוש ברוך הוא כמו ספרי רבנו ז"ל, ובפרט שעכשו יצא מהדפוס "שאלות ותשובות בהסידות ברסלב" חלק ד', אשרי מי שיכול להפיץ את זה על כל פנים למשפחתו ולקרוביו ול ידידיו וכו', שזה הצדקה הכי גדולה שרק יכולים לעשות עם נשמות ישראל, ובזה נקים את סוף נבואת ישעיהו "ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה", ואין עוד צדקה יותר גדולה מלהפיץ את ספרי רבנו ז"ל, אשרי מי שיהיה לו חלק בזה.

המאחל לקם שבת שלום

קִנְד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֶר דְּבָרִים ו' מִנְחָם אָב ה'תשע"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אָנָּשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" הַגָּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

הַיּוֹם בְּעָרֵב יִהְיֶה אֲסֵפָה דְּחוּפָה שְׁקָרָאוּ רַבְּנֵי הַקְּהֵלָה, וְלָכֵן אֲבִקֵּשׁ
אֶת כָּל אֶחָד מֵאָנָּשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ שִׁיעֲשֹׂה כָּל מִינֵי מַאֲמָצִים שֶׁבְּעוֹלָם שָׁגַם בֵּין
יְבוֹא לְהִשְׁתַּתֵּף בְּהֶאֱסֵפָה הַזֹּאת, שֶׁבְּזֶה נִטְכָּס עֲצָה בִּיחָד בְּעֵנִין מַחֲזִירֵי הַשֹּׁכֶר
דִּירָה, שֶׁמִּפְקִיעִים שְׁעָרִים וְכו', וּמִלְמָדִים אֶת תּוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם לַעֲלוֹת בְּכָל
פַּעַם אֶת הַמַּחֲזִירִים, וְאָנָּשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ עֲנִיִּים וְאֶבְיוֹנִים וְכו', וְלָכֵן אֲנִי מֵאֹד
מֵאֹד מִבְּקֵשׁ לְטוֹבַת הַכָּלָל, שֶׁכָּל־ם יִשְׁתַּתְּפוּ וְיִהְיֶה זְכוּת הַדְּבוּר לְכָל־ם,
אֲדַרְבָּה (מִשְׁלִי כ"ד ו') "וּתְשׁוּעָה בָּרַב יוֹעֵץ", שֶׁכָּל אֶחָד יִתֵּן עֲצוֹת וְכו',
וּבִיחָד נִטְכָּס עֲצָה שְׁלֵמָה, הַעֲקָר שֶׁלֹּא יִהְיֶה חֶסֶד וְשְׁלוֹם הַשְּׁמִצּוֹת אֶחָד
עַל הַשְּׁנֵי וְכו', כִּי כֵּן אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת מְרִיבָה סִימָן ס"ו) בְּמָקוֹם
מְרִיבָה שֵׁם הַשֹּׁטֶן; וְגִדּוֹל הַשְּׁלוֹם שֶׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (עוֹקְצִין פָּרָק
ג') לֹא מִצָּא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּלִי מַחֲזִיק בְּרָכָה לְיִשְׂרָאֵל אֱלֹא הַשְּׁלוֹם.
שֶׁנֶּאֱמַר (תְּהִלִּים כ"ט) "הַיְי"ה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן הַיְי"ה יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם";
וְאֲמָרוּ (דְּבָרִים רַבָּה פָּרָשָׁה ה' סִימָן י"ב) גִּדּוֹל הַשְּׁלוֹם שֶׁאֵין הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
מִבְּשׁוּר אֶת יִשְׂרָאֵל שֶׁיִּהְיוּ נִגְאָלִין אֱלֹא בְּשְׁלוֹם.

חֲסִידֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שִׁישׁ לָנוּ קֵהֳלָה כָּל כֵּךְ יִפָּה וּקְדוּשָׁה, חֲמֻמָּה שֶׁל
אֲמוּנָה, וּבִנְיָן שֶׁל חֶסֶד וְאַהֲבָה, וְחֻבֵּל שֶׁבָּמוֹ יִדְּיֵנוּ נִקְלָקֵל אֶת זֶה וְכו',
וְלָכֵן אֲנִי מֵאֹד מִבְּקֵשׁ שֶׁכָּל מִי שֶׁרָק יָכוֹל שְׁיָבוֹא, וּבִיחָד נוֹכַח לְהַגִּיעַ
לְפָשְׁרָה שֶׁיִּהְיֶה טוֹב לְכָל־ם.

הַמֶּאֱחָל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

קנה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֶר וְאַתְחַנֵּן ז' מִנְחָם אֵב ה'תשע"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל לֵיאוֹת אָנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים חֲסִידֵי בְּרִסְלָב הַגָּרִים בִּיבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב, הוֹי"ה
עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בִּיְתֵר שְׂאֵת וְיֵתֵר עוֹ, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם
שֶׁלֹּא יוּכַל לְשֹׁכֵר אוֹתָנוּ, אֲדִרְבָּה מִכָּל מָה שְׁעוֹבֵר עָלֵינוּ אֲנַחְנוּ צְרִיכִים
רַק לְהִתְחַזֵּק בִּיְתֵר שְׂאֵת וְיֵתֵר עוֹ, וּלְהִרְחִיב אֶת פְּעִילוֹת שֶׁל קְהֵלָתֵנוּ
הַקְּדוּשָׁה, שְׁזֶה הַקְּהֵלָה הִכִּי יָפָה בְּעוֹלָם בְּלִי שׁוּם גְּזֵמָא כָּלֵל, כִּי קְהֵלָתֵנוּ
הִיא חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה, וְהִיא קְבוּץ גְּלִיּוֹת, אֲצִלָּנוּ אֵין שׁוּם גְּזֵעָנוֹת
אֲרוּרָה, אֲלֹא כָּל עַם יִשְׂרָאֵל חֲשׁוּבִים בְּעֵינֵינוּ, וּבִשְׁבִיל זֶה הַסֵּמ"ך-ך' מ"ם
עֵינֵינוּ לְטַשׁ וְשִׁנּוּי חֶרֶק עַל קְהֵלָתֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, וּמִשְׁתַּדֵּל לְהַשְׁמִיץ אוֹתָנוּ
כָּכָל שֶׁהוּא יָכוֹל, אֲבָל כָּבֵד לֹא יוֹעִיל לוֹ שׁוּם דְּבָר, כִּי הוּא נִדְמָה כְּחִיָּה
גּוֹסֶסֶת וְכו' שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל לְהוֹצִיא אֶת כָּל הַכּחוֹת הָאֲחֵרוֹנִים שֶׁיֵּשׁ לָהּ,
לְהִזִּיק לְהַזְוֹלֵת וְכו'.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת אָנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלֵל,
לֹא לַעֲנוֹת לְמַחְרְפֵינוּ וּלְמַבְזֵי נַפְשֵׁנוּ שׁוּם דְּבָר, וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אֲמָרוּ
(שְׁבַת לב.) שֶׁבְּקִיָּה לְרוּיָא דְּמִנְפְּשִׁיָּה נָפִיל; כְּשֶׁאֲתָה רֹאָה שְׁכוֹר אֶל תִּדְחֹךָ
אוֹתוֹ כִּי הוּא מְמִילָא יָפֵל, כְּמוֹ כֵּן הַסֵּמ"ך-ך' מ"ם שֶׁמִּחְרַף וּמַגְדִּף אוֹתָנוּ
עֹכְשׁוֹ בְּכָלִי שׁוֹפְכִין שֶׁל הָעֵתוֹנִים, עָלֵינוּ רַק לְדָם וּלְשֵׁתֶךָ וְלֹא לַעֲנוֹת
שׁוּם דְּבָר, כִּי זֶה עֶקֶר הַתְּשׁוּבָה, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֵר"ן חֵלֶק א'
סִימָן ו') עֶקֶר הַתְּשׁוּבָה יִשְׁמַע בְּזִיוְנוֹ יָדָם וְיִשְׁתַּק, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת
אָנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לֹא לְהִגִּיב וְלֹא לַעֲנוֹת וְלֹא לַעֲשׂוֹת שׁוּם דְּבָר, רַק לְשֵׁתֶךָ,
וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמְּדוּת אוֹת תַּפְּלָה סִימָן ע"ז) כְּשֶׁתִּשְׁמַע חֲרָפְתְּךָ וְתִשְׁתַּק
תִּזְכֶּה שִׁיעָנָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בִּקְשָׁתְךָ; וְאָמַר (שֵׁם אוֹת מְרִיכָה סִימָן פ"ו)
מִי שֶׁשׁוּמַע חֲרָפְתּוֹ וְשׁוֹתֶךָ, עַל יְדֵי זֶה נִתְבַּטֵּל מִמֶּנּוּ רַבּוֹת רַעוֹת שֶׁהִיא
רְאוּיָא לְבוֹא עָלָיו; וְאָמַר (שֵׁם סִימָן כ"ט) מִי שֶׁשׁוּמַע חֲרָפְתּוֹ וְשׁוֹתֶךָ נִקְרָא
חֲסִיד, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹמֵר אֶת נַפְשׁוֹ.

אֲנַחְנוּ צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשִׁמְחָה שְׁאֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּד' אֲמוֹת כָּךְ קְדוּשִׁים וְטְהוּרִים, וּמְכֻלּוּם, מִמֶּשׁ מְכֻלּוּם בְּנִינוּ קָהֵלָה כָּל כָּךְ קְדוּשָׁה, עַל אֵף כָּל הַצָּרוֹת וְהִיסוּרִים וְהַמְרִירוֹת וְהַסְתּוֹת שְׁאֲנַחְנוּ סוּבְלִים פֹּה זֶה חֲצִי יוֹבֵל שְׁנִים מֵהַסֵּמ"ךְ-מ"ם הִרְשָׁע, וְאֵף עַל פִּי כֵן אֲנַחְנוּ מִתְקַדְּמִים צֶעֶד אַחֵר צֶעֶד, זֶה מֵה שְׁשׁוּרֵף אוֹתוֹ, וְהוּא מִשְׁתַּגֵּעַ, וְלָכֵן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לֹא לַעֲנוֹת וְלֹא לְהִתְנַכַּח עִם אֵף אֶחָד, עָלֵינוּ רַק לְהַרְבוֹת חֲיִלִּים בַּתּוֹרָה, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלִי שׁוּם יוֹצֵא מִן הַכָּלָל שֶׁיִּלְמַד בְּכָל יוֹם דֶּף גִּמְרָא בְּסִדְרַת הַדֶּף הַיּוֹמִי, שְׁזֶה הַצִּלְחַת הַנֶּפֶשׁ, וְלֹא יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מֵה זֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דֶּף גִּמְרָא, זֶה מִצִּיל אֶת הָאָדָם מִכָּל רַע, וּמִמְשִׁיךְ עָלָיו חֲסָדִים וְרַחֲמִים גְּמוּרִים, וְהַד' מִלֵּאכֵי הַשְׁמִירָה שֶׁהֵם גִּבְרִיאֵל מִיכָאֵל רָפָאֵל אֱוִרִיאֵל מְסֻבָּבִים אֶת הָאָדָם הַלּוֹמֵד דֶּף גִּמְרָא, הַדֶּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם זֶה חוֹלִין מ"ב הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִהְיֶה לָנוּ אֶת הַיָּמִים הָאֵלּוּ לַיְמֵי שְׂמֵחָה, וְנִזְכֶּה לְקַבֵּל פָּנֵי מְשִׁיחַ צִדְקָנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם נַחֲמָה מִן הַשָּׁמַיִם

קנו.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסִדֵּר וְאַתְחַנֵּן ט"ו אָב ה'תשע"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלִלְיוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְּקָרִים "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב" תַּלְמִידֵי "הַיֵּכָל הַקֹּדֶשׁ" דִּי בְּכָל אֶתֶר וְאַתֶּר, הַיּוֹי"ה עָלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

חֲסִידֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁהִגַּעְנוּ לַיּוֹם הַזֶּה, שֶׁכָּלִל יִשְׂרָאֵל מִתְחִילִים לְלַמֵּד מִסֻּכַּת בְּרָכוֹת כְּפִי סִדְרַת דֶּף הַיּוֹמִי, זֶה הַיּוֹם עֲשֵׂה ה' נְגִילָה וְנִשְׂמָחָה בּוֹ, וְלָכֵן אֵל תִּהְיֶה בְּטַלְנִים, אֲלֹא גַם אַתֶּם תִּתְחִילוּ כָּל יוֹם לְלַמֵּד אֶת הַדֶּף הַיּוֹמִי בַּעֲקֻשְׁנוֹת הַכִּי גְדוֹלָה.

תִּהְיֶה לָאֵל בְּקִהְלָתֵנוּ הַקְדוּשָׁה בִּיבְנָאֵל יֵשׁ כָּכָר שֵׁשׁ שְׁעוּרִים בְּמִשְׁנֵי הַיּוֹם שְׁלוֹמִידִים עִם מַגִּיד שְׁעוּר אֶת הַדֶּף הַיּוֹמִי, מִי הִיָּה מֵאֲמִין דְּכָר

כְּזֶה שְׂבָאִיזָה מוֹשְׁבָה נִדְחַת שְׂאָף אֶחָד לֹא יָדַע אִם זֶה בְּכָלֵל קִימַת עַל הַמָּפָה וְכו', וְתִהְיֶה לְאֵל הַקִּמְנוּ כְּאֵן קִהְלָה קְדוּשָׁה לְתַפְאֶרֶת, וְאֵין לָנוּ מִה לְהַתְבַּיֵּשׁ מִשּׁוּם קִהְלָה בְּעוֹלָם, בְּפֶרֶט בְּמִדַּת הַחֶסֶד שֶׁיֵּשׁ בְּקִהְלָתֵנוּ הַקְדוּשָׁה, וְהַקִּמְנוּ בֵּית הַתְּבַשִּׁיל – אֵהֵל אֲבָרָהֶם שְׂרַעֲבִים וְצִמָּאִים יְכוּלִים לֵאכֹל בְּשִׁפְעַ מְתֵי שָׂרָק רוֹצִים, מְקַבְּלִים אֶת כָּלֶם בְּסִכָּר פָּנִים יְפוֹת חֲנָם אֵין כֶּסֶף, רַק לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

וְכֵן יֵשׁ לָנוּ מְנִינִים אַחֵר מְנִינִים מִתְּפִלַּת וְתִיקִין עַד חֲצוֹת לַיְלָה, שְׁחִרִית מִנְחָה עֶרְבִית, מִי הִיָּה מֵאֲמִין דְּבַר כְּזֶה וְכו', וְכֵן יֵשׁ לָנוּ שְׁתֵּי כּוֹלָלִים, כּוֹלָל גָּדוֹל לְבַעֲלֵי בָתִּים "אוֹר הַמַּאִיר" שְׁמִתִּי שְׂרוֹצִים לְבוֹא הֵם יְכוּלִים לְבוֹא וְלִלְמַד, וְכֵן כּוֹלָל גָּדוֹל לְאֲבָרְכִים "תַּפְאֶרֶת בְּנֵימִין" לְאֲבָרְכִים שְׂרוֹצִים לְלַמֵּד וּלְהַשְׁלִים אֶת עֲצָמָם בְּהוֹרָאָה.

וְלִכֵּן אֲנִי מִבְקֵשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, חוֹסֵד וְחִמְלוֹ עַל עֲצָמָם, וְתִתְחִילוּ הַיּוֹם לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי בְּעִקְשָׁנוֹת הַכִּי גְדוֹלָה, כִּי אֵין עוֹד טוֹב כִּמוֹ לְלַמֵּד דָּף גִּמְרָא בְּכָל יוֹם, וְאַף שֶׁזֶה בָּא לְאָדָם קִשָּׁה, רָאוּי לוֹ לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גִּמְרָא, כִּי כָל זְמַן שְׂאָדָם אוֹחֵז אֶת הַגִּמְרָא, הוּא יִשְׁאָר יְהוּדִי מֵאֲמִין בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהַרְגַּע שֶׁהוּא יִתְרַשֵּׁל יוֹם אֶחָד מִלְמוּד גִּמְרָא, הִיָּהוּדוֹת וְהַאֲמוּנָה שְׁלוֹ וְכו', וְכו', תִּתְחִיל לְהִתְרַשֵּׁל, וְלִכֵּן אֲנִי מִתְחַנֵּן אֶל כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שֶׁהַיּוֹם הַזֶּה יִתְחִילוּ לְלַמֵּד דָּף גִּמְרָא בְּסִדְרַת דָּף הַיּוֹמִי, וְיַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנוּזָכָה לְקַבֵּל אֶת פָּנֵי מְשִׁיחַ צִדְקָנוּ בְּקֶרֶב מֵאֵד.

הַמֵּאֲחִיל לָכֶם שִׁבְתִּי שְׁלוֹם

קנז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן י' מִנַּחֵם אָב הַתּשַׁע"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב" תִּלְמִידֵי "הַיֵּכָל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים
בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאַתִּי לִבְקֶשׁ מִכָּל אֶחָד וְאַחַת מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, הָיִיתָ שְׂבִיבִית
חוֹלִים פּוֹרִיָּה נִמְצָא שָׁמָּה פְּרוֹפֶסוֹר גָּדוֹל מִמָּחָה מִיַּחַד בְּתַחוּם הַלֵּב,
וְשָׁמוּ פְּרוֹפֶסוֹר ... נ"י, הוּא הֵקִים בְּבֵית חוֹלִים פּוֹרִיָּה וּמְקִים שֵׁם מְרֻכָּז
קֶרְדִּיאֵלִי מוֹפְתִי הַכּוֹלָל יַחֲדֻת צְנִתוֹרִים, יַחֲדֻת טְפוֹל נִמְרָץ, מַחְלָקֶת
קֶרְדִּיּוֹלוֹגִיָּה, וַיַּחֲדֶה וְהַעֲרֶכָה בְּלִתִּי פוֹלְשָׁנִית שֶׁל הַלֵּב.

הוּא טִפַּל אֶתִּי אִישִׁית בְּנִיאָמְנוֹת גָּדוֹלָה, וְכֵן טִפַּל עִם כָּמָה מֵאֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ, וְהַצִּיל אוֹתָם מִמָּשׁ מִמּוֹת לַחַיִּים, וְעָכְשׁוּ מֵאִיזָה סִבָּה רוֹצִים
לְהַעֲבִיר אוֹתוֹ וְכו', וְלָכֵן אֲנִי מִבְּקֶשׁ אֶת כָּל אֶחָד וְאַחַת מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ
הֵן הַגָּבְרִים וְהֵן הַנָּשִׁים, שִׁיַּחֲתָמוּ עַל הַעֲצוּמָה שְׂפִידֵי הָרֶאֱב"ד שֶׁל
קִהְלָתֵנוּ, הָרֵב ... שְׁלִיט"א, וַיִּפֶּה שְׁעָה אַחַת קֹדֶם, כִּי זֶה פְּשׁוּט הַצֵּלָת
נִפְשׁוֹת, וּמָה גַם הַכֶּרֶת הַטּוֹב שֶׁיֵּשׁ לָנוּ לְהַפְּרוֹפֶסוֹר הַזֶּה, וְלָכֵן אֲנִי מִבְּקֶשׁ
אֶת כָּל־מִן הַכָּלָל שִׁיַּחֲתָמוּ עַל הַעֲצוּמָה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצִּלָּה מִן הַשָּׁמַיִם

קנח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר עֶקֶב י"ז אָב ה'תשע"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב" הַגָּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב" הַיּוֹי"ה יִשְׁרָה
שְׂכִינָתוֹ עֲלֵיהֶם תָּמִיד.

חֲסִידֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שְׁנִכְנִסְנוּ כָּכֵר בְּיוֹם חֲמִשָּׁה עָשָׂר בְּאָב שְׁאֲמָרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תַּעֲנִית כ"ו): לֹא הָיוּ יָמִים טוֹבִים לְיִשְׂרָאֵל כַּחֲמִשָּׁה

עָשָׂר בָּאָב, וְאָמְרוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים שָׂאז הַפְּסִיקוּ לְכָרוֹת עֲצִים לַמַּעֲרָכָה, וּפָרַשׁ רַבְּנוּ גֵרְשׁוֹם (בְּבֹא בַתְּרָא קכ"א:) לְפִי שֶׁהָיוּ עֲסוּקִים לְכָרוֹת עֲצֵי הַמַּעֲרָכָה מִחוּדָשׁ נִיסָן עַד חֲמִשָּׁה עָשָׂר בָּאָב וְאִזּוּ הַפְּסִיקוּ לְכָרוֹת עֲצִים וְעָשׂוּ יוֹם טוֹב שֶׁמֶכָאן וְאֵילָךְ הָיוּ עוֹסְקִים בַּתּוֹרָה עֵינֵן שָׁם, הָרִי שָׂאף שֶׁעָסְקוּ כָּל הַזְּמַן בַּמַּצּוֹה לְכָרוֹת עֲצִים לַעֲצֵי הַמַּעֲרָכָה עִם כָּל זֹאת עָשׂוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים יוֹם טוֹב בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר בָּאָב שָׂאז כִּבְר הַפְּסִיקוּ לְכָרוֹת עֲצִים וַיֵּשׁ לָהֶם זְמַן לִלְמַד בַּתּוֹרָה, רוֹאִים מִזֶּה אֵת מַעֲלַת לְמוּד הַתּוֹרָה שֶׁאֵין לַמַּעֲלָה מִזֶּה, עַד כְּדִי כֶּךָ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (אָבוֹת פָּרָק ו') בְּכָל יוֹם וַיּוֹם בַּת קוֹל יוֹצֵאת מִהָר חוֹרֵב וּמִכְרֹזֶת וְאוֹמֶרֶת אוֹי לָהֶם לְבָרִיּוֹת מַעֲלָבוֹנָה שֶׁל תּוֹרָה שְׁכָל מִי שֶׁאֵינוּ עוֹסֵק בַּתּוֹרָה נִקְרָא נִזּוּף, וְלִכְן אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אֵת כָּלֵל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים הָיוֹת שֶׁהַיּוֹם הַתַּחֲלִילוּ לִלְמַד בְּסִדְרַת הַדָּף הַיּוֹמִי מִסִּכַּת מוֹעֵד קִטָּן שְׁכָל אֶחָד וְאֶחָד יִצְטָרֵף אֶל הַלְמוּד דָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גִּמְרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לִנְפֶשׁ, אִי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר לְאָדָם אֵת גְּדֹל הַזְכוּת הָאָדָם שְׁלוֹמֵד בְּכָל יוֹם גִּמְרָא, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סְנֵהֲדִין כ"ד) בְּמַחֲשָׁכִים הוֹשִׁיבֵנִי זֶה תִּלְמוּדוֹ שֶׁל בָּבֶל, וְהַפְּרוּשׁ הוּא אֵף שֶׁאָדָם נִמְצָא בַּחֲשֶׁךְ גְּדוֹל וּמְסוּבָב אוֹתוֹ כָּל מִינֵי צָרוֹת וְיִסּוּרִים וְכוּ' חוֹבוֹת וְעֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת וְכוּ', וּמֵר לוֹ מֵאֵד וְכוּ', עִם כָּל זֹאת כְּשִׁירְגִיל אֵת עֲצָמוֹ לִלְמַד דָּף גִּמְרָא לְיוֹם יִזְכֶּה לְצֵאת מִהַחֲשֶׁךְ שֶׁנִּמְצָא בּוֹ, וְלִכְן אֵל יִקַּל בְּעֵינֵיכֶם הַלְמוּד דָּף גִּמְרָא, כִּי זֶה יֵאִיר לָכֶם אֶת הַחַיִּים.

אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אֵת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁלֹּא יַחֲסֹר לָכֶם יוֹם אֶחָד מִבְּלִי לִלְמַד מִקְרָא – שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תַּרְגוּם עִם פְּרוּשׁ רַש"י, מִשְׁנָה – לִלְמַד בְּסִדְרָן שֶׁאֵין עוֹד דִּבְרַי יוֹתֵר טוֹב כִּמּוֹ לְמוּד מִשְׁנִיּוֹת שֶׁמִּזְכֵּךְ אֵת הַנִּשְׁמָה מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה שֶׁנִּדְבֵּק בָּהּ בַּעֲוֹנוֹתָיו, גִּמְרָא לִלְמַד אֵת הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁזֶה עֵקֶר הָעֲשִׁירוֹת שֶׁל הָאָדָם שְׁזוּכָה לִלְמַד בְּכָל יוֹם מִקְרָא מִשְׁנָה גִמְרָא, כִּי לְהַפֵּךְ מִי שֶׁאֵין לוֹ אֵת הַשְּׁלוֹשׁ הַלְמוּדִים הָאֵלּוּ הוּא הָעֲנִי הַכִּי גְדוֹל, כְּמֵאמָרָם ז"ל (שְׁבַת ק"כ.) וּבִבְיָתִי אֵין לֶחֶם וְאֵין שְׂמֵלָה שֶׁאֵין בְּיָדִי לֹא מִקְרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא גִמְרָא, וְלִכְן אֵל תִּהְיוּ בְּטִלָּנִים זֶה מֵהַשִּׁשָּׁאָר לָכֶם כְּשֶׁתַּחֲטִפוּ בְּכָל יוֹם אֵת הַשְּׁלוֹשׁ לְמוּדִים הָאֵלּוּ, וְאָמְרוּ

חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (עִירֻבִין כ"א): "אִם פָּרְחָה הַגֶּפֶן" אֵלּוּ בְּעָלֵי מִקְרָא, "פֶּתַח הַסֶּמֶדֶר" אֵלּוּ בְּעָלֵי מִשְׁנָה, "הֵינָצוּ הָרְמוֹנִים" אֵלּוּ בְּעָלֵי גִמְרָא, הָרִי שְׁלָכֶם לַפְּנִיכֶם מֵהַ זֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא מִשְׁנָה גִמְרָא וְצָרִיכִים לַהֲיוֹת חֲכָם גָּדוֹל מְאֹד לִגְנוֹב עֵתִים לַתּוֹרָה אֲפִלּוּ מִתּוֹךְ הַטְרָדָה, כִּי סוּף כָּל סוּף רַק זֶה מֵה שִׁישָׁאָר לָכֶם מֵהַיּוֹם הַזֶּה.

בְּנִיתִי אֶת הַקְהֵלָה הַקְדוּשָׁה שְׁלָנוּ שֶׁהִיא חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה שְׁתֵּהִיָּה קְהֵלָה שֶׁל תּוֹרָה וְשֶׁל חֶסֶד, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם שֶׁתַּצִּיטוּ אוֹתִי הֵן בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה בְּכָל יוֹם שֶׁזֶה חַיִּינוּ וְאֶרֶךְ יָמֵינוּ וְכֵן בְּעֲשִׂית חֶסֶד, שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (יִלְקוּט הוֹשַׁע רָמֵז תַּקכ"ב) אָמַר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא חָבִיב עָלֵי חֶסֶד שְׁאֲתֶם גּוֹמְלִים זֶה לָזֶה מִכָּל הַזִּבְחַ שִׁזְבַּח שְׁלָמָה לִפְנֵי, לַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם יְהוּדֵי זֶה זְכוּתָנוּ, עַד כְּדֵי כֵךְ שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (מִדְרַשׁ אֲגָדָה) אֲלֵמָּלָא גְמִילוּת חֶסֶד אֵין כָּל הָעוֹלָם מִתְקִים אֲפִלּוּ שְׁעָה אַחַת, וּבִשְׁבִּיל זֶה הַקְמָתִי אֶת בֵּית הַתְּבַשִּׁיל "אֵהֵל אֲבָרָהֶם" לַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם כָּל יְהוּדִי.

וְכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁתִּמְסְרוּ אֶת נַפְשָׁכֶם לְבוֹא לַהֲתַפְּלֵל בְּמִנְיֵן דִּיקָא אֲשֶׁר אֵין עוֹד דְּבָר יוֹתֵר חָשׁוּב מִזֶּה, עַד כְּדֵי כֵךְ שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת ו'): כָּל הָרָגִיל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְלֹא בָּא יוֹם אֶחָד הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁאִיל בּוֹ, רוֹאִים מִזֶּה אֶת הַהִשְׁגָּחָה פְּרִטִית שֶׁמִּמְשִׁיךְ עַל עַצְמוֹ, הֵינּוּ אָדָם רָגִיל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת כָּל יוֹם וְלֹא בָּא יוֹם אֶחָד כְּבָר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שׂוֹאֵל אִיפֹה הוּא וּמִמְשִׁיךְ לוֹ אֶת מֵה שֶׁחָסֵר לוֹ, וְלָכֵן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁבָּא לַהֲתַפְּלֵל בְּכָל יוֹם בְּבֵית הַכְּנֶסֶת וְאֲפִלּוּ שֶׁזֶה בָּא לוֹ בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ, כִּי כֵךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת ט'). אִימָתִי עֵת רָצוֹן בְּשַׁעַה שֶׁהַצָּבוּר מִתְפַּלֵּלִים, וְלָכֵן צָרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ לְבוֹא לַהֲתַפְּלֵל בְּבֵית הַכְּנֶסֶת דִּיקָא שְׂאֵז הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְחַל לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (יִלְקוּט בְּלָק רָמֵז תשע"א) מֵה הַנִּחָלִים הִלְלוּ בְּנֵי אָדָם יוֹרְדִים לְתוֹכָן כְּשֶׁהֵם טִמְאִים וְטוֹבְלִים וְעוֹלִים טְהוֹרִים כֵךְ בְּתִי כְּנִסְיוֹת וּבְתִי מִדְרָשׁוֹת בְּנֵי אָדָם נִכְנָסִים לְתוֹכָן כְּשֶׁהֵם מְלֹאִים עֲוֹנוֹת וְיוֹצֵאִים מְלֹאִים מְצוּוֹת, הָרִי שְׁלָכֶם לַפְּנִיכֶם אִם בָּאִים

לבית הכנסת להתפלל במנין ואם באים לבית המדרש ללמד מקרא משנה גמרא אפלו שאדם מלא עוונות הוא יוצא מלא מצוות.

ולכן תעשו לעצמכם קביעות להיות בכל יום בבית הכנסת להתפלל במנין ובבית המדרש ללמד תורה, כי הקדוש ברוך הוא נמצא בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, כמאמרם ז"ל (שיר השירים רבה פרשה ז) אני ישנה מבית המקדש ולבי ער לבתי כנסיות ולבתי מדרשות, הינו עכשו אין לנו את הבית המקדש אבל יש לנו בתי כנסיות ובתי מדרשות, ולכן אשרי מי שנכנס בהם בכל יום שאז אל רב טוב הגנוז והצפון יזכה.

חכמינו הקדושים אמרו (ברכות ח.) כל העוסק בתורה ובגמילות חסדים ומתפלל עם הצבור מעלה אני עליו כאלו פדאני לי ולבני מביין אמות העולם, רואים מזה אם אדם עוסק בתורה ועוסק בגמילות חסדים לעזר לזולת ומתפלל עם הצבור בזה הוא מקרב את הגאולה.

הבעל שם טוב הקדוש זי"ע הגיע פעם לעיר ברעד ונכנס שם לבית הכנסת להתפלל ונעמד במקום מסים למטה ובאו חכמי ברעד והזמינו אותו שישב במזרח כנהוג לכבודו, ולא רצה בשום פנים ואפן אלא נעמד על מקום מסים ושמה התפלל, וכששאלו אותו אחר התפלה למה התעקש שרוצה דוקא במקום הזה להתפלל, ענה ואמר שבמקום הזה שעמדתי שם היה גלוי שכינה ודיקא שם עלתה התפלה לעילא ולעילא ושאלו אותו חכמי ברעד למה בדיוק במקום הזה? ענה ואמר פה בעיר ברעד היה שואב מים יהודי פשוט שלא ידע כלום רק להתפלל מתוך הסדור אבל מסר את נפשו להתפלל במנין בכל יום, והנה בקיץ הלך לו העבודה בקלות כי הלך אל הנהר ושאב מים והביא את זה לבתים, אבל בחורף היה לו מאד קשה, הנהר היה קפוא והיה צריך לשבר את הקרח ולשאב מים ולהביא את זה לבתים וזה היה לו עבודה פרה, פעם אחד לקח לו הרבה זמן לשבר את הקרח ומלא דלי עם מים והיות שהיה חרף אז קפאו המים על ידו וכשראה שהולך לאחר את התפלה בצבור אזי הניח את הדלי ורך לבית הכנסת להתעטף עם ציצית ולהניח תפלין

וּכְשֶׁרָאָה שֶׁהַחֲלָצָה שָׁלוּ קַפָּאָה מֵרַב קָרַע עַל יָדוֹ וְכִדִּי שִׁסְפִּיק לְהַתְּפִיל עִם הַצָּבוֹר אֲזִי הַגְּבִיָּה אֶת הַשְּׂרוּל בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ כִּי זֶה הָיָה קָפוּא עִם קָרַח וְנִקְרַע לוֹ הָעוֹר וַיֵּצֵא לוֹ דָּם, וְאָף עַל פִּי כֵן לֹא הִסְתַּכֵּל עַל זֶה וְהִתְעַטֵּף בְּצִיצִית וּבַתְּפִלִּין וְהִתְפִּיל עִם הַצָּבוֹר, סִיִּם הִבְעֵל שֵׁם טוֹב הַקְדוּשׁ זִי"ע יְהוּדִי פָּשוּט שָׁכַל כֶּךָ מָסַר אֶת נַפְשׁוֹ לְהַתְּפִיל עִם הַצָּבוֹר עַד זֹב דָּם זֶה עָשָׂה רָשָׁם כָּל כֶּךָ גָּדוֹל בְּשָׁמַיִם שְׁבַמְקוֹם הַזֶּה אֵיפָה שֶׁהוּא עֹמֵד הַתְּגַלְתָּהּ הַשְׂכִּינָה, וְשֵׁם הַתְּפִלָּה מִתְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן עַד הַיּוֹם, וְלָכֵן נַעֲמִדְתִּי דִּיקָא בְּמָקוֹם הַזֶּה לְהַתְּפִיל.

רואים מכל זה מה זה להתפיל בצבור במנין דיקא שאין עוד דבר יותר חשוב מזה, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי ברכות פרק ג') כל מי שאינו נכנס לבית הכנסת בעולם הזה אינו נכנס לבית הכנסת לעתיד לבוא, ולכן אשרי האדם שמוסר את נפשו לבוא בכל יום לבית הכנסת להתפיל בצבור דיקא ובזה יהיה לו חלק בגאולה, כמאמרם ז"ל (תנא דבי אליהו רבה פרק ח') מי שהוא משכים ומעריב לבתי כנסיות ולבתי מדרשות להשלים עשרה עליהם הוא אומר "פדה בשלום נפשי", לכן אל תהיו בטלנים תבואו להתפיל בכל יום במנין ואפלו שבא לכם הדבר הזה במסירות נפש ובזכות זה ישמר אתכם הקדוש ברוך הוא מכל רע, ואמרו חכמינו הקדושים (פסיקתא דרב כהנא) כל זמן שישראל מעצרינן בבתי כנסיות ובבתי מדרשות הקדוש ברוך הוא עוצר שכינתו עמם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

קנט.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר ראה ערב ראש חודש אלול כ"ח אב ה'תשע"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי
שְׁלֹמֹנוּ הַיְּקָרִים "חסידי ברסלב" תלמידי "היכל הקדש" די בכל אתר
ואתר, הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

ידוע בכל תפוצות ישראל שבִּעֶרְבֵי רֹאשׁ חֹדֶשׁ אֱלוּל כָּלֵם אוֹמְרִים

סדר יום כפור קטן, ולכן מאד מאד רציתי שתעשו עכשו התחלה חדשה, על כל פנים מעכשו, כי היום זה ערב ראש חדש אלול, ומה טוב ומה נעים באם תוכלו להצטרף להתפלל סדר תפלת יום כפור קטן, שזה דבר גדול מאד מאד, ומוכא בדברי מוהרנ"ת ז"ל (לקוטי הלכות ראש חדש הלכה ו' אות א') שזה דבר גדול מאד ללכת ולנסע אל קברי צדיקים בערב ראש חדש ולהתפלל ולצעק שם מעמק הלב וכו', ומוכא בספר "שם משמואל" (פרשת פקודי) וכל ענין ערב ראש חדש שהוא יום כפור קטן אין רשות להסמך ד-מ"ם בקטרוגו לסתום פתח ישראל וכו', עין שם, וכן מוכא בספר "פרי צדיק" (לראש חדש כסלו - אות א') מרבין בתפלות ערב ראש חדש וקורין אותו יום כפור קטן. דראש חדש יום כפור קטן וראש חדש מצד ישראל דישראל מקדשי ליה והוא זמן כפרה. אף בראש חדש אי אפשר להרבות בתחנונות וראש חדש אסור בתענית וקבעוהו בערב ראש חדש וכו', עין שם, ובפרט עכשו שיש גזרות גדולות על נשמות ישראל מצד אחד רוצים לסגור את הישיבות, ומצד שני מאימים במלחמה גדולה וכו', ועם ישראל אין כחו אלא בפה, כמאמר ז"ל (תנחומא בשלח) כתיב (ישעיה ס"א) "אל תיראי תולעת יעקב", למה נמשלו ישראל לתולעת? לומר לה מה תולעת הזה אינו מכה את הארזים אלא בפיו והוא רך ומכה את הקשה, כך אין להם לישראל אלא תפלה שהעכו"ם נמשלו כארזים שנאמר (יחזקאל ל"א) "הנה אשור ארז בלבנון" ואומר (תהלים כ"ט) "וישבר הוי"ה את ארזי הלבנון" וכשהן מתגברים עליהם חוזרים בתשובה וצועקים ומתפללין והקדוש ברוך הוא עונה לעם ישראל בעת צרה; ולכן אשרי מי שיכול לומר היום בעת מנחה סדר תפלת יום כפור קטן, ולשוב בתשובה שלמה, והקדוש ברוך הוא יעזר שיתבטלו כל הגזרות רעות מכל עם ישראל, ויתפרדו כל פועלי און.

מנהגנו ממנחה של ערב ראש חדש אלול לומר את המזמור כ"ז בתהלים "לדוד הוי"ה אורי וישעי", והסדר הוא בשחרית ואמרים את זה אחר אמירת היום, ובמנחה ואמרים את זה אחר שמונה עשרה לפני

קדיש שלם, עד שחרית של שמחת תורה, יעזר הקדוש ברוך הוא שנזכה לשנה טובה ומתוקה, שנת גאולה וישועה.

המאחל לכם שבת שלום וחדש מברך

קס.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר שפטים ערב ראש חדש אלול ל' אב ה'תשע"א.
שלום וברכה אל כלליות אנשי שלומנו היקרים "חסידי ברסלב"
תלמידי "היכל הקדש" הוי"ה ישרה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

מנהג ישראל מקדם לערף בערב ראש חדש סדר יום כפור קטן וכן נוהגים אנשי שלומנו עוד מימי מוהרנ"ת ז"ל שהיה רגיל לבוא אז אל ציון רבנו ז"ל ברב עם וביחד עוררו רחמי שמים בסדר יום כפור קטן.

והנה יען שעכשו עם ישראל נמצאים בכל העולם במצב מאוד קשה, בכלליות, ובפרטיות, ובפרטי פרטיות, וכן קהלחנו נרדפת מאוד מהסמ"ך-מ"ם שרוצה לבלענו ואין לנו על מי להשען אלא על אבינו שבשמים, ולכן החלטתי שנתאסף יחד כלליות אנשי שלומנו הגברים הנשים והילדים אצל ציון התנא הקדוש רבי מאיר בעל הנס ולבקש על נפשנו, ועל פדות נשמתנו, להוציאנו ממקום שנפלנו שם וכו' ונזכה כבר יחד להפטר מרודפינו ומשונאי נפשנו, ויעזר הקדוש ברוך הוא "ויקיים" בנו ואת רוח הטמאה אעביר מן הארץ" וכבר יהיה שלום ואהבה ואחדות בין נשמות ישראל שרק זה יחיש את גאלתנו.

על כל פנים נבקש שבקהלתנו הקדושה שהיא חממה של אמונה שתהיה אהבה אחוה ורעות ואיש את רעהו יעזר ומי שלא שייך אלינו שישתלק מעלינו באפן שיתקים על ידי בי כנישתא חדא נגאל [זאת אומרת אם יהיה רק בית הכנסת אחד בעולם שיהיו באחדות בזכותם תהיה הגאולה] לזאת אבקש את אנשי שלומנו היקרים הנה עכשו נכנסים בחדש אלול חדש הרחמים והסליחות שנזכה לנצל את הזמן היקר הזה

כָּל חֹדֶשׁ אֱלוֹל לַחֲטָף טוֹב אֲמַתִּי וְנִצָּחִי וְנִכְיִן עֲצָמָנוּ לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקָּדוֹשׁ
וְהַנּוֹרָא לַהֲיוֹת אֶצֶל רַבֵּנוּ ז"ל, וְכָל אֶחָד שִׁישְׁתֵּדֵל לְהִבְיָא לְרַבֵּנוּ ז"ל
מִתְנֹת מִכָּל הַשָּׁנָה, זֶה מִקְרָא, זֶה מִשְׁנָה, זֶה גְמָרָא, זֶה מִדְרָשׁ, זֶה שְׁלַחַן
עָרוֹף, זֶה זֹהָר וְתַקוּנִים וְכו' וְכו' כָּל אֶחָד כְּפִי כָחוֹ, וְכַךְ נִהְגוּ מִקְדָּמַת דִּנְא
לְהִבְיָא מִתְנֹת לְרַבֵּנוּ ז"ל.

נָא וְנָא אַל תִּהְיוּ בְטָלָנִים וְתִרְאוּ לְנִצֹּל אֶת כָּל הַחֹדֶשׁ אֱלוֹל עִם נִקְדוּת
טוֹבוֹת וְהַעֲקֹר אַהֲבָה אַחֲוָה וְרַעוּת וְשָׁלוֹם וְכו', וְלִגְרֹשׁ מֵאַתָּנוּ כָּל מִי
שֶׁמַּעֲוֹרֵר מַחֲלָקָת וּמַרְיבוֹת שֶׁהֵם שְׁלִיחֵי הַסֵּם"ך-מ"ם וְכו', אֲנַחְנוּ תְלוּיִים
רַק בְּאַהֲבָה וְאַחֲדוּת וְלַעֲשׂוֹת חֶסֶד אֶחָד עִם הַשְּׁנֵי וְרַק זֶה יִחִישׁ אֶת
גְּאֻלָּתָנוּ וּבִיָּאת מְשִׁיחַ צְדֻקָנוּ בְּבִגְדֵי בֵית הַמִּקְדָּשׁ הַשְּׁלִישִׁי.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ חֹדֶשׁ מִבְרֹךְ

הַסֵּדֶר הוּא מִתְחִילִים "תְּפִלָּה לְעַנִּי" וְכו'.

וְאַחֲרֵי כֵן מִתְפַּלְלִים מִנְחָה, קָרְבָּנוֹת, אֲשֶׁרִי, שְׁמוֹנָה עָשָׂרָה, וְאַחֲרֵי
חֲזֵרַת הַשֵּׁץ מִתְחִילִים "לְכוּ וְנִשְׁוֹבָה" וְכו' וְלִפְנֵי קִדִּישׁ שָׁלֹם מִתְחִילִים
לומר "מִזְמוֹר לְדָוִד ה' אֹרִי וְיִשְׁעִי" וְאוֹמְרִים אֶת זֶה עַד שֶׁמַּחַת תּוֹרָה
בִּבְרָךְ.

קסא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר שְׁפָטִים כ"ט אָב (עֲרַב רֹאשׁ חֹדֶשׁ אֱלוֹל) הַתּשַׁע"ג.

שָׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל לִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמָנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב" תְּלִמִּידֵי "הַיִּכָּל הַקָּדוֹשׁ" הַגָּדִים
בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הֵיוּ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

הִנֵּה אֲנַחְנוּ נִכְנָסִים עֲכָשׁוּ בְּחֹדֶשׁ אֱלוֹל חֹדֶשׁ הַרְחֻמִּים וְהַסְּלִיחוֹת,
וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ הַיְקָרִים, שִׁיתְּאֲחָדוּ יוֹתֵר וְיוֹתֵר
בְּאַחֲדוּת גָּדוֹל מְאֹד, כִּי כֵן אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקָּדוֹשִׁים (תְּנַחֲמוּא נִצְבִּים) בְּנִהְגֵּי

שבעולם אם נוטל אדם אגדה של קנים שמא יכול לשפרם בכת אחת? ואלו נוטל אחת אחת אפלו תינוק משפרן, וכן את מוצא שאין ישראל נגאלין עד שיהיו כלן אגדה אחת; ודורשי רשומות דרשו (שמות י"ח ז') וישאלו איש לרעהו ל'שלום ראשי תבות א'ל'ו'ל', וביותר צריכים בחדש הזה להקפיד על שלום ואהבה ואחוה ורעות בין אחד להשני, כי הסמ"ך-מ"ם אורב מאד מאד לעשות פרוידים בין נשמות ישראל, כי כל כחו זה רק "הפרד ומשל", כמו שאנחנו חשים את זה על עורנו ובשרנו, ולכן אני מאד מבקש את אנשי שלומנו היקרים שאף אחד לא יתערב בבחירות הבאות, תהלה לאל אני יודע מה שאני עושה, ושאף אחד לא יתערב לי, ואל תאבו ואל תשמעו לשום בריה שבעולם, רק מה שאני יאמר לכם, כי המלחמה עלינו מבית ומבחוץ, אבל בכחו יתברך נזכה לעבר על הכל, עלינו רק להתחזק ביתר שאת וביתר עז להיות בשמחה כל החדש הזה, ולהתבודד עמו יתברך, וללמד את השעורים כסדרן במקרא במשנה בגמרא ובמדרש וכו' וכו'.

מנהגנו הוא כבר להתחיל מיום ראשון של ראש חודש אלול לתקע בשופר, ועקר תקיעת שופר הוא לעקר את השנאה מלבנו, כמוכא בדברי האריז"ל (דברים כ"ט י"ז) ש'רש פרה ר'אש ו'לענה ראשי תבות ש'ו'פ'ר', ופרש רש"י שרש מגדל עשב מר כגידין שהם מרים, כלומר מפרה ומרבה רשע בקרבכם; הינו שתקיעת שופר צריך להוציא מאתנו את המרידות שנמצא בנו ואת הרשעות שיש בתוכנו שלא נעשה רע להזולת, וכן התחילו לומר מזמור כ"ז "לדוד הוי"ה אורי וישעי" ממנחה ערב ראש חודש אלול, ואומרים את זה עד שחרית בשמחת תורה, בבקר אומרים את המזמור אחר שיר של יום, ובמנחה אומרים את זה תכף ומיד אחר שמונה עשרה לפני אמירת תתקבל, והעקר לכוון מה שאומרים, כי במזמור זה מרמז אלול וראש השנה ויום הכפורים וסכות.

הַעֲקֹר שֶׁנֶּעֱבַד עַל נִקְדַּת הַשְּׁמִימָה, וְלַעֲשׂוֹת צְדָקָה וְחֶסֶד עִם הַזּוּלָּת
בְּמִשְׁךְ כָּל הַחֹדֶשׁ הַזֶּה, שֶׁהוּא חֹדֶשׁ הַרְחֵמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
הַמֶּאֱחִיל לָכֶם חֹדֶשׁ מְבָרֵךְ וְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה

אלול

קסב.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר שפטים ב' אלול ה'תשע"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי
שלומנו היקרים "חסידיו ברסלב" תלמידי "היכל הקדש" הגרים
ב"יבנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

הנה נכנס עכשו ימי אלול הקדושים שהם ימי תשובה, ימי הרחמים
והסליחות, ומנהג אצל עדות המזרח שמתחילים כבר לומר סליחות
במשך כל החדש, ולכן אני מאד מבקש את כל אחד מאנשי שלומנו
היקרים, שישתדל עכשו בחדש האחרון של השנה, על כל פנים לבוא
אל אחד מהמנינים של אמירת סליחות, וזה מאד מאד חשוב בשמים,
כי עכשו בימי אלול הקדושים הם עת רצון גדול בשמים, ויכולים לפעל
כל מה שרוצים וכו', ויש עלינו כל כך הרבה דינים וכו', ולכן אשרי מי
שאמר בכל יום את סדר הסליחות, שעל ידי זה ימשיך על עצמו חסד
ורחמים מלמעלה.

יש מנין לאמירת סליחות שעה קדם מנין הנץ. וכן יש מנין לאמירת
סליחות בשעה 12:30 בעזרת נשים וכן יש מנין לאמירת סליחות בשעה
3:00 בכולל "תפארת בנימין". וכן יש מנין לאמירת סליחות בלילה
בשעה 12:00 בכולל "חצות".

ולכן תשתדלו לבחור אחד מהזמנים האלו, ותקפידו לומר בכל יום
את סדר הסליחות, כי סוף כל סוף אנחנו צריכים רחמים מרבים כל אחד

כְּפִי עֲנִינוּ וְכוּ', וְכַפִּי מִשְׁפַּחְתּוֹ, וְלִכְנֵן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁיִּנְצֵל אֶת הַיָּמִים הָאֵלֹו
יְמֵי הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת חֹדֶשׁ אֱלֹוֹל.

אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁיִּכּוֹל לֹמַר בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", שְׁזֶה לֹקַח
בְּעֶרְךָ חֲצִי שְׁעָה, אֲכַל רִבְנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ע"ג) מִי
שֶׁרוּצָה לְזַכּוֹת לְתַשׁוּבָה, יִהְיֶה רְגִיל בְּאַמִּירַת תְּהִלִּים, כִּי אַמִּירַת תְּהִלִּים
מְסַגֵּל לְתַשׁוּבָה. כִּי יֵשׁ נוֹן שְׁעָרֵי תַשׁוּבָה, וּמ"ט שְׁעָרִים יְכוּל כָּל אָדָם
לְהַכְנִס בָּהֶם וּלְהַשִּׁיגָם, אֲךָ שְׁעַר הַחֲמִשִּׁים הוּא בְּחִינַת הַתַּשׁוּבָה שֶׁל
הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּעֶצְמוֹ, כְּבִיכּוֹל וְכוּ', וְעַל יְדֵי אַמִּירַת תְּהִלִּים יְכוּלִים לְהַכְנִס
בְּשְׁעַר הַחֲמִשִּׁים וְכוּ', וְיֵשׁ אֶחָד שְׂאִין לוֹ הַתַּעֲוִרוֹת כָּלֵל לְתַשׁוּבָה, וְאֶפְלוּ
מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ הַתַּעֲוִרוֹת לְתַשׁוּבָה, אֵינוֹ זֹכֶה לְהַגִּיעַ אֶל הָאוֹת וְהַשְׁעַר
שֶׁל תַּשׁוּבָה הַשְּׂיָךְ לוֹ; וְאֶפְלוּ אִם מַגִּיעַ לְשֵׁם, יְכוּל לְהִיּוֹת שֶׁהַשְׁעַר שֶׁל
תַּשׁוּבָה סְגוּר, וּמַחֲמַת כָּל זֶה אֵין הָאָדָם זֹכֶה לְתַשׁוּבָה. וְעַל יְדֵי אַמִּירַת
תְּהִלִּים, אֶפְלוּ מִי שְׂאִין לוֹ שׁוֹם הַתַּעֲוִרוֹת לְתַשׁוּבָה, הוּא מִתַּעֲוִיר
לַעֲשׂוֹת תַשׁוּבָה, וְגַם זֹכֶה עַל יְדֵי תְהִלִּים לְהַגִּיעַ אֶל הַשְׁעַר וְאוֹת הַשְּׂיָךְ
לוֹ וּלְפֶתַח הַשְׁעַר. נִמְצָא שְׁזֹכֶה עַל יְדֵי תְהִלִּים לַעֲשׂוֹת תַשׁוּבָה; וְלִכְנֵן אֵל
תִּהְיוּ בְּטֻלָּנִים, אֲשֶׁרִי מִי שְׁזֹכֶה לֹמַר בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", שְׁעַל יְדֵי
זֶה יִמְשִׁיךְ עַל עֶצְמוֹ יְשׁוּעָה גְדוֹלָה, וְאָמַר רִבְנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת הַתְּנִשְׂאוֹת
סִימָן כ"ז) עַל יְדֵי אַמִּירַת תְּהִלִּים נִתְרוּמִים.

הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְכֶם תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָכֶם הַצִּלָּחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר
תִּפְּנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם

קסג.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר שפטים ג' אלול התשע"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי
ש'ומנו היקרים "חסידי ברסלב" תלמידי "היכל הקדש" הגרים
ב"בנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

עכשו בימי אלול הקדושים אנחנו צריכים להתאחד יותר ויותר, כי
אצלו יתברך מאד מאד חשוב אהבה ואחוה ורעות, עד כדי כך שאמרו
חכמינו הקדושים (בראשית רבה פרשה ל"ח סימן ו') דור הפלגה על ידי שהיו
אוהבים זה את זה, לפיכך נשתיר מהם פליטה, רואים אפלו רשעים
כאלו אבל היה ביניהם אחדות, נשאר מהם פליטה, על אחת כמה וכמה
מדה טובה מרבה כשהיודים מאמינים בו יתברך, מתאחדים יחד, בזה
מקריבים את הגאלה, כמאמרם ז"ל (בראשית רבה פרשה צ"ח סימן ב') נעשו
בני ישראל אגדה אחת, התקינו עצמן לגאלה; וכל הענין של הסמ"ך-
מ"ם הוא רק לעשות פרודים בין נשמות ישראל, כמו שאנחנו רואים פה
ביבנאל איך שהרשע הזה מסית ומדיח נגדנו יומם ולילה, כאלו אנחנו
נסגר כבישים וכו', וכאלו אנחנו רוצים להשתלט וכו', והוא מסית ומדיח
את כל מי שרק יכול, אבל עלינו להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך,
כי הוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, ועכשו יבוא ראש השנה
שאז הוא יום הדין, והקדוש ברוך הוא ממליך מלכים, ומנשא את כל
מי שרוצה, ומקים (תהלים ע"ה ח) "כי אלקים שפט זה ישפיל וזה ירים",
כי הכל תלוי רק בו יתברך, ועלינו לקים מה שכתוב בפרשת השבוע
(דברים כ') "אל ירד לבבכם אל תיראו ואל תחפזו ואל תעצבו מפניהם: כי
הוי"ה אלקיכם ההלך עמכם להלחם לכם עם איביכם להושיע אתכם",
וירשו חכמינו הקדושים (סוטה מ"ב:) הם באים בנצחוננו של בשור ודם,
ואתם באים בנצחוננו של מקום; עכשו זה תקופת הבחירות וכו', אין לנו
מה להתבלבל משום דבר שבעולם, כי גדול אדונינו ורב להושיע, והוא
יוליכנו על דרך האמת, ונזכה לנצח בגדול, לא צריכים להכנס בופותים
עם אף אחד, כי רק הוא יתברך קובע איך שיהיה.

עָכָשׁ בִּימֵי אֱלוֹל הַקְדוּשִׁים רָאוּי לְכָל אָנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְהַקְפִּיד
לומר בְּכָל יוֹם סְלִיחוֹת, וַיֵּשׁ אֶצְלָנוּ כַּמָּה מַנְיָנִים בְּמִשְׁךְ הַיּוֹם, אֲשֶׁרֵי מִי
שֶׁמִּצְטָרֵף לְאִיזָה מַנְיָן.

מִנְהֵגָנוּ לְתַקֵּעַ בְּשׁוּפָר בְּכָל יוֹם לְפָנַי עָלֵינוּ, אַחֵר אֲמִירַת הַקְדִּישׁ
דְּרַבְנָן וּבִרְכוּ, וְכֵן בְּעִנְיַן אֲמִירַת הַמְזְמוֹר "לְדוֹד הַיְי"ה אוֹרֵי", בְּבִקְרָא
אוֹמְרִים אֶת זֶה אַחֵר שִׁיר שֶׁל יוֹם, וְאִם יֵשׁ אָבֵל לֹא עָלֵינוּ, אוֹמֵר קְדִישׁ הֵן
אַחֵר שִׁיר שֶׁל יוֹם, וְכֵן אַחֵר אֲמִירַת מְזְמוֹר "לְדוֹד הַיְי"ה אוֹרֵי", וּבְמִנְחָה
אוֹמְרִים אֶת הַמְזְמוֹר "לְדוֹד הַיְי"ה אוֹרֵי" תַּכְףּ וּמִיד אַחֵר שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה,
לְפָנַי תַּחֲנוּן וְקְדִישׁ תַּתְקַבֵּל.

חֲזָקוּ וְאַמְצוּ מְאֹד לְהִיּוֹת רַק שְׂמֵחִים וְעֹלִיזִים שְׁתִּהַלֵּה לְאֵל אֲנַחְנוּ
יּוֹדְעִים מְרַבֵּי אֱמֶת כְּזֶה רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה, שְׂמֵאֵד מְאֹד בִּקֵּשׁ אוֹתָךְ
שְׁנַחֲזִיק אֶת עֲצָמֵינוּ בִּיחָד, וְאָמַר (חַיִּי מוֹהֲר"ן סִימָן רצ"ב) הָעוֹלָם רָאוּי שְׂתִּתְמַהוּ
עֲצָמָן עַל אֶהְבָּה שְׁבִינֵינוּ; אֲשֶׁרֵי מִי שְׂיִצִּית אֶת רַבְּנוּ ז"ל, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל
הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם וּכְתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

קסד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֶר שְׁפָטִים ג' אֱלוֹל ה'תשע"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סִלָּה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלִלִיּוֹת אָנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְרֶסֶלָב" תִּלְמִידֵי "הַיְכָל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּדוֹל
בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלָב", הַיְי"ה עָלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

חֲסִידֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׂאֵתְמוֹל פָּתַחְנוּ אֶת הַסְּמִינָר "בֵּית מִלְכָּה" שֶׁהָקִים
בְּנֵי הָרֵב ... נ"י בְּרַב פֶּאֶר, וְעָבַד עַל זֶה בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה, וּמִי
שֶׁרָק רוּאָה אֶת זֶה עוֹמֵד מִשְׁתָּאָה עַל הַיְפִי וְהַפֶּאֶר הַזֶּה שֶׁמְכַלּוֹם הַקָּמְנוּ
אַרְבַּע כְּתוּת לְהַבְנוֹת הַגְּדוּלוֹת, שְׁצָרִיכוֹת שְׁמִירָה, כְּמֵאֲמָרם ז"ל (בְּמִדְבָּר
רַבָּה פָּרָשָׁה י"א סִימָן ה') וַיִּשְׁמְרֵךְ – בְּכַנּוּת שְׁצָרִיכוֹת שְׁמִירָה, וּבְפֶרֶט בְּדוֹר

הזה שעובר על בני הנעורים מה שעובר, ולכן אני מאד מאד מבקש את כל אנשי שלומנו שיתנו לו גב וכתף להמשיך הלאה לבנות גם להבנים מאחר בר מצוה ישיבה כזו, כי להבנות הוא השיג מנהלת חדשה וארבע מורות חדשות, ואני מאד מקווה להקדוש ברוך הוא שיצליחו בגדול, ויהיו עסוקות כל היום.

היות שהשנה הבא עלינו לטובה תהיה שנת שמטה ולכן אנחנו קונים כבר את האתרוגים לפני ראש השנה כדי שלא נכנס בשום שאלות בהלכה, ולכן אני מאד מאד מבקש את כל אנשי שלומנו להרשם בהחנות שלנו "ברסלב סנטר" כדי להשיג את הד' מינים בהחנות שהקמתי "ברסלב סנטר", ויש לנו אתרוגים מבחרים תחת השגחת ה"בית הוראה" שלנו, ובפרט הרב ... נ"י בעצמו עומד בפקוח על זה, וכן ראה לקנות את הסכות ואת הנוי סכות וכו' וכל מה ששייך להחגים וכו' וכו', כי החנות הזה זה חדוש שבחדושים, מקום שאף פעם לא היה פה יהדות, ומכל שכן בחוץ על הרחוב, והנה נתקיים "ונהפוך הוא" שמוכרים את כל המצוות, סכה וד' מינים וכו', וכן ציצית תפלין ומזוזות וכו', בריש גלי, וכל תושבי המקום באים לקנות, "ופני המן חפז", הסמ"ך-מ"ם שהוא מנע את היהדות מתושבי המקום במשך ארבעים שנה עומד מהצד ומתפוצץ וכו' וכו', ויועציו אומרים לו "אם מזרע היהודים מרדכי אשר החלות לנפל לפניו לא תוכל לו כי נפול תפול לפניו", אי אפשר לתאר ולשער את גדל הזכות הזה שזכיתי להקים חנות של דברים שבקדשה במקום כזה שאף פעם לא היה פה זכר של יהדות, ותהלה לאל היום מארבעים ישובים שסביב יבנאל באים אנשים לקנות כל מיני תשמישי קדשה, אין לתאר ואין לשער את גדל הנחת רוח שגורמים להקדוש ברוך הוא יהודים תמימים שמנעו מהם את היהדות במשך כל השנים, והנה תהלה לאל הם שוקדים ובאים להחנות שהקמתי ביבנאל "ברסלב סנטר", כל מה שיהודי צריך בנקדה אחת, אשרי מי שעוזר לי לפתח יותר ויותר את החנות שזה זכות הרבים לדורי דורות, ואשרי מי שמשתדל לקנות שם את כל מה שהוא צריך

בעניני יהדות, כי אי אפשר לתאר ולשער את מעלת הענין הגדול והנורא הזה שיהודי בודק את המזוזות שלו וכו', או קונה מזוזות חדשים וכו', או תפלין וציצית וכו' וכו', עין לא ראתה את גדלת נשמות ישראל, יזכנו הקדוש ברוך הוא תמיד להיות ממוזכי הרבים.

המאחל לכם שבת שלום ושנה טובה ומתוקה

קסה.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר כי תצא ח' אלול ה'תשע"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים "חסידי ברסלב" תלמידי "היכל הקדוש" הגרים ב"בנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

באתי לבקש את אנשי שלומנו היקרים היות שאנחנו עומדים עכשו לפני הבחירות, שאף אחד לא יתערב בעניני בחירות, הקדוש ברוך הוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים בצדק ובמשפט, והוא יודע מה שטוב בשבילנו, ולכן אני מאד מבקש שלא יהיה שום שיחה בבית הכנסת מעניני הבחירות, ואין לאף אחד להתערב בזה, כי תהלה לאל בנתי את הקהלה הקדושה שלנו ביזע ובדם ובמסירות נפש הכי גדולה, והקדוש ברוך הוא יחונן את דעתי את הכי טוב בשביל קהלתנו, ואני לא רוצה שאף אחד יתערב בענינים אלו, ואף אחד שלא ידבר בשמי שום דבר, בכלל צריכים מאד מאד לשמר מבעלי מחלקת שהם אנשים מסכנים מאד מאד, וכך אמרו חכמינו הקדושים (במדבר רבה פרשה י"ח סימן ד') כמה קשה מחלקת שכל העוזה במחלקת, הקדוש ברוך הוא מאבד את זכרו, וראינו בחוש שבמשך השנים היו בתוך קהלתנו בעלי מחלקת, לבסוף המקום הקיא אותם וברחו בבזיונות מקהלתנו, וגם עכשו יתקיים אותו דבר, ואל תשמעו לשום הסתות של נחש שמתחבא בתוך הקש ומסית ומדיח בתוך קהלתנו וכו', כי גם קלוננו יתגלה בקרוב ברבים, עד שהוא יעזוב את קהלתנו.

אגב רציתי לעורר את אנשי שלומנו ששליחי הסמ"ך-מ"ם התחילו לאחרונה לשלח הודעות SMS בטלפון הסתות נגד הקהלה, ולכן מי שמקבל הודעה כזו שיפתח תיק במשטרה, הרשע מרשע הזה חושב ששכחנו מה שאנחנו סובלים זה למעלה מחצי יובל שנים פה, את המקנה של נשים הוא סגר ולא נתן לנשותינו להכנס, את מי שתקן את הערוב פתח עליו תיק במשטרה, והעקר שמנע מאתנו שיהיה לילדינו מקום איפה ללמד, והוא לחם ועדין לוחם נגד החנוך הטהור שלנו בכל מיני דרכים נלוזים וכו', וכו', עדין אנחנו זוכרים שלקחו את השמונה מורות באזקים בנידות משטרה, תהלה לאל לא שכחנו ולא סלחנו על הרשעות שעשה ועדין עושה, ולכן אל תתפעלו מהסתות הפרועות שלו.

אני מאד מבקש את אנשי שלומנו שכל אחד יעסק רק בתורה ובתפלה ובגמילות חסדים, ואל תתערבו כלל בבחירות, כי לבסוף אני יחליט בעזרתו יתברך שמו מה טוב בשבילנו, ולכן תכניסו את כל זה בתוך לבכם.

אשרי מי שלומד בכל יום את הדרך היומי, שזה הצלחה להנפש, כי דף ליום זה סגלה להנשמה.

המאחל לכם כתיבה וחתימה טובה

קסו.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר כי תבוא ט"ו אלול ה'תשע"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים "חסידי ברסלב" תלמידי "היכל הקדש" הגרים ב"בנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

עלי להודיע לכם שגם השנה יש הרבה מאנשי שלומנו שלא מתאפשר להם בשום פנים ואופן לנסע אצל ציון רבנו ז"ל מפני כמה טעמים וכו', עם כל זאת אסור להם לפל בדעתם כלל וכו', כי בודאי

הַכֹּל בְּהַשְׁגָּחָה פְּרִטִית, כִּי הַכֹּל בְּחֶשְׁבוֹן צֶדֶק, וְאִסּוּר לְהַכְנִס בְּעֻצְבוֹת וּבִמְרִירוֹת וּבִדְכָאוֹן בְּשִׁבִיל זֶה, אֲלֹא דָעוּ לָכֶם שְׁגֵם הַשָּׁנָה יִהְיֶה מְנִין גָּדוֹל כָּאֵן בִּיבְנָאֵל אֲצִלְנוּ, וַיִּהְיֶה הַקְּבוּץ פֶּה, וְאֲנִי בְטוּחַ שָׁרְבִנוּ ז"ל גַּם כֵּן יִהְיֶה אֲתֶכֶם, וְכִשְׁמֵתְקַבְּצִים יַחַד אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלֵב אֶחָד וּבִדְעַת אֶחָד אֲזִי מִצְלִיחִים בְּגִדּוֹל, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת כָּלֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מִי שֶׁנִּשְׁאַר בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בִּיבְנָאֵל, שְׂיָבוֹא לְהִתְפַּלֵּל אֶדְ וְרַק בְּבֵית הַכְּנֶסֶת שְׁלָנוּ, שְׂיִהְיוּ בְּעָלֵי תַפְלוֹת טוֹבִים, וּבְעַל תּוֹקֵעַ, וְכָלֵנוּ נִזְכֶּה לְכַתִּיבָה וּחְתִּימָה טוֹבָה, שְׁנַת גְּאֻלָּה וִישׁוּעָה, שָׁנָה שְׁנַפְטֵר כְּבֵר מִכָּל הַצָּרוֹת וְכו', וּמִכָּל הָעֲנִיּוֹת וְהַדְּחָקוֹת וְכו', וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל שְׁשׁוֹנָאֵי יִשְׂרָאֵל בְּנֵי יִשְׁמַעֲאֵל וּבְנֵי עֵשׂוֹ לֹא יוֹכְלוּ לָנוּ, וַיִּפֹּל עָלֵיהֶם אֵימָה וּפְחָד וְכו', שְׁלֹא יִהְיוּ לְהִצִּיק לָעַם יִשְׂרָאֵל וְכו', וְכָבֵר נִזְכֶּה לְשְׁנַת שְׁלוֹם וְאַחֲדוּת בֵּין נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְזֶה יִקְרַב אֶת גְּאֻלָּתֵנוּ וּפְדוּתֵנוּ נִפְשָׁנוּ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תַּפְלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְכֶם שְׁתִּהְיֶה לָכֶם הַצִּלָּחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ, וְשִׂיִּהְיֶה לָכֶם רֹאשׁ הַשָּׁנָה נִפְלֵא מְאֹד בִּיבְנָאֵל, וְאַתֶּם תִּתְפַּלְלוּ מִפֶּה וְאֲנַחְנוּ נִתְפַּלֵּל מִשֵּׁם, וּבִיחַד יַעֲלֶה תַפְלָתֵינוּ לְרַחֲמִים וּלְרָצוֹן אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

הַמֵּאֲחִיל לָכֶם כְּתִיבָה וּחְתִּימָה טוֹבָה שְׁנַת גְּאֻלָּה וִישׁוּעָה

קסז.

בְּעֹזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שֵׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֶר כִּי תֵצֵא י' אָלוּל ה'תשע"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיִּקְרִים "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב" תַּלְמִידֵי "הַיִּכָּל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים בִּ"יבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הוֹי"ה עָלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאֲתִי לְבִקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיִּקְרִים, הִיֹּות שֶׁעֲכָשׁוּ אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּעֵדֶן בְּחִירוֹת, וְכָל אֶחָד מְדַבֵּר זֶה בְּשָׁמִי, וְזֶה לֹא בְּשָׁמִי וְכו', וְכָל אֶחָד מְגַשֵּׁשׁ עִם מִי אֲנַחְנוּ הוֹלְכִים וְכו', וְלָכֵן אֲבִקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד וְאַחַת

שלא יתערבו בשום דבר, אלא לזכר שהבחירה שלנו זה בחירה אחת לבד, הינו לבחר רק בו יתברך, וכל עסקנו צריך להיות רק בתורה ובתפלה ובחסד, כל אחד מאנשי שלומנו שיקבע לעצמו שעור קבוע בכל יום במקרא, במשנה, בגמרא, שזה עקר העשירות של אדם, ורק זה מה שישאר מאתנו, וכן בתפלה שכל אחד יקפיד לבוא להתפלל את השלש תפלות שחרית, מנחה, ערבית במנין דיקא, שאין למעלה מזה, וכן רק לעשות חסד לעזר לי עם הבית התבשיל - אהל אברהם שאזכה להרחיב את זה יותר ויותר, ורק עם שלוש עמודים האלו שהם תורה, עבודה, גמילות חסדים, בזה צריך להיות כל עסקנו, ולא להתערב בשום דבר, וכמו שהזהירנו רבנו ז"ל ואמר (שיחות הר"ן סימן רפ"ז) מה יש לאדם לעשות בזה העולם? אין צריך כי אם להתפלל וללמד ולהתפלל; ולכן שאף אחד לא יהיה השופר של הקהלה, ומכל שכן שלא ידבר בשמי.

תהלה לאל יש לנו בית הכנסת גדול מפא, וכן יש לנו אולם יפה ורחב ידים, ולכן כל רב שרוצה להגיד דרשה, הוא יכול לבוא אלינו דרך המשרד, ולהגיד דרשה אצלנו, אנחנו לא הולכים לשום מקום, לא למתנ"ס, ולא לשום בית הכנסת אחר ביבנאל לשמע דרשות מאף אחד, כי הכל זה תרגיל סרוח מהסמ"ך-מ"ם להזיק לנו, ולכן אני מאד מבקש את כלל אנשי שלומנו שאף אחד לא יהיו ללכת לשום דרשה ביבנאל מחוץ לתחום של קהלתנו הקדושה, יכולים לדרוש בבית הכנסת הגדול שלנו, או באולם הגדול שלנו, ואם יהיה מי שיהיה שלא רוצה לבוא להגיד פה דרשה, דעו לכם שזה מריח ריח רע של טנוף שהסמ"ך-מ"ם רוצה להכניס בינינו וכו', ולכן אני מבקש אישית שאף אחד לא ילך לשום דרשה ביבנאל, רק מה שבתוך קהלתנו.

יעזר הקדוש ברוך הוא שנזכה כבר לראות במו עינינו בגלוי שכינה, ובהגאלה השלמה שתתחיל מכאן, כמובא בזהר (וירא ק"ט). יתגלי מלכא משיחא בארעא דגליל, וכו', עין שם. וכן הוא (שמות ז:) בזהו זמנא יתער מלכא משיחא לנפקא מגו גנתא דעדן, מהוה אתר דאתקרי קן צפור, ויתער בארעא דגליל וכו', עין שם. וכן הוא (שם ט.) וכדין יחזון כל

עֲלָמָא דְהָא אַתְגַּלִּי מַלְכָּא מְשִׁיחָא בְּאַרְעָא דְגָלִיל, וַיִּתְכַּנְּשׁוּן לִיה כָּל אִינוּן
דְּלַעָאן בְּאוּרִיתָא, וְאִינוּן זַעֲרִין בְּעֲלָמָא, וּבְזָכוֹת יְנוּקֵי דְבִי רַב יִתְתַּקֵּן
חִילִיָּה לְאַתְגַּבְרָא וְכוּ', עֵין שָׁם.

הַמֵּאֲחַל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם וְכַתִּיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

קסח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא י' אָלוּל ה'תשע"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב" תַּלְמִידֵי "הֵיכַל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים
בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הוּי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

חֲסִידֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שְׁיָמִי רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְּדוּשִׁים מִתְקַרְבִּים וּבָאִים,
וּבַעֲוֹד שְׁבוּעַ כָּבֵד מִתְחִילִים לְנִסֵּעַ לְאוּמָן עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְרֹאוּי לָנוּ
לְשִׁמּוֹחַ מְאֹד מְאֹד שְׁיֵשׁ לָנוּ כְּסוּפִים לְהִיּוֹת אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה,
אֲשֶׁר זֶה דְּבַר גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד, כִּי אֶפְלוּ אֵלּוּ שְׁלֹא יְכוּלִים לְנִסֵּעַ מֵאִיזָה
סִבָּה, עַל כָּל פְּנִים שְׁיִהְיֶה לָהֶם רְצוּנוֹת חֲזָקִים לְהִיּוֹת אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל עַל
רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וּבְפִירוּשׁ אָמַר לָנוּ (חֵי מוֹהֲר"ן סִימָן ת"ה) הָרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי הוּא
חֲדוּשׁ גָּדוֹל, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹדֵעַ שְׁאִין הַדְּבַר הַזֶּה בִּירְשָׁה מְאֹבּוֹתִי, רַק
הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ נָתַן לִי זֹאת בְּמִתְנָה, שְׁאֵנִי יוֹדֵעַ מַהוּ רֹאשׁ הַשָּׁנָה, לֹא מִבְּעֵיִא
אַתָּם כָּלְכֶם, בּוֹדָאִי תְלוּיִין בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי, אֲלֹא אֶפְלוּ כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ
תְלוּי בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי; וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל לְעִנְיֵן רֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלוּ (חֵי מוֹהֲר"ן
סִימָן ת"ו) שְׁיִכּוּלִין אֲזִי אֲנָשִׁים לְקַבֵּל תְּקוּנִים מִה שְׁבֻכָּל הַשָּׁנָה לֹא הָיָה
בְּאַפְשָׁר שְׁיִהְיֶה לָהֶם תְּקוּן בְּשׁוּם אֶפֶן, אֶפֶן עַל פִּי כֵן בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה יְכוּלִין
אֶפְלוּ הֵם לְקַבֵּל תְּקוּן. אֶפֶן עַל פִּי שְׁבֻכָּל הַשָּׁנָה אֶפְלוּ הוּא בְּעֶצְמוֹ ז"ל
לֹא הָיָה יְכוּל לְתַקְּנָם, אֲבָל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה גַּם הֵם יְכוּלִים לְקַבֵּל תְּקוּנִים.
כִּי אָמַר שֶׁהוּא עוֹשֶׂה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה עֲנִינִים וְתְקוּנִים מִה שְׁבֻכָּל הַשָּׁנָה גַּם
הוּא אִינוּ יְכוּל לַעֲשׂוֹת; וְלָכֵן אֲשַׁרִּי מִי שְׂמֵתִפְּלֵל בְּכָל יוֹם שְׁיִזְכֶּה לְהִגִּיעַ
אֶל רַבְּנוּ ז"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, כִּי כֵךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (רֹאשׁ הַשָּׁנָה

ח: בראש השנה נדון מה יהיה בסופו, הינו בראש השנה הוא יום הדין והנורא שדנים את כלם כל הבריאה כלה, מה יהיה עם כל אחד ואחד בשנה זו, מי לחיים מי למות וכו', מי בחניקה ומי בשרפה וכו', וכן אמרו (ביצה ט"ז). כל מזונותיו של אדם קצובים מראש השנה, הינו שאז כותבים את התקציב לאדם על כל השנה, וכן אמרו (בראשית רבה פרשה נ"ו סימן י"ג) כל ימות השנה ישראל נאחזין בעברות, ומסתבכין בצרות, ובראש השנה הן נוטלין שופר ותוקעין בו, ונזכרים לפני הקדוש ברוך הוא והוא מוחל להם; כשאדם חוטא בר מינן, אזי בלי שום ספק יקבל ענש, כי יש דין ויש דין, אבל כשבא בראש השנה ומבקש סליחה, ומכניע את עצמו לפניו יתברך, מיד הוא מוחל לו, כמאמרם ז"ל (שוחר טוב תהלים ק"ב) "פנה אל תפלת הערער", אמר רבי יצחק, כלפי דורות אמרו, שאין להם לא נביא ולא כהן ולא בית המקדש שיכפר עליהם, אלא עוד תפלה אחת שנשתיר להם שהם מתפללין בראש השנה ויום הכפורים, ולא תבזה אותו מהם. הוי, ולא בזה את תפלתם; הרי שלך לפניך שבראש השנה אז הוא המשפט לכל העולם כלו, והנה ידוע כשיש משפט חמור צריכים לקחת עורך דין גדול, וככל שהמשפט יותר גדול ויותר מסבך, לוקחים את העורך דין הכי גדול, ואם נגזר עליו איזה ענש מות רחמנא ליצולן, אזי לוקחים את העורך דין הכי גדול בעולם, ואף שזה עולה הון תועפות, מוכרים את כל מה שיש לו כדי לשלם להעורך דין, העקר שיציל אותו ממות בטוח לחיים, והנה רבנו ז"ל הוא העורך דין הכי גדול בעולם, ולכן נוסעים אל רבנו ז"ל על ראש השנה, כדי שהוא יהיה לנו עורך דין בהמשפט ששופטים אז את כל אדם, והוא מוסר את נפשו עבור כל אחד שבא אליו וחוזר שם בתשובה שלמה ומבקש ממנו יתברך שישמר אותנו כל השנה מכל מיני צרות ורעות רבות וכו', ונזכר להכתב בשנה של בריאות והצלחה בהחיים, ופרנסה טובה, ושמירה מכל מיני גנבות וגזלות ואלימות, ומכל מיני מיתות משנות, כי הצדיק האמת הוא העורך דין הכי גדול, ורבנו ז"ל רצה שכלם יהיו אצלו בראש השנה בלי יוצא מן הכלל, ולכן אני מאד מקווה שכל אנשי

שְׁלוֹמֵנוּ חֲסִידֵי בְּרֶסֶלַב תְּלַמִּידֵי "הַיֵּכֶל הַקֹּדֶשׁ" יִהְיוּ אֶצֶל רַבֵּנוּ ז"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וּמִי שֶׁלֹּא יוּכַל מֵאִיזָה סִבָּה, אֲזִי יִשְׁאַר מִנֵּין פֶּה בִּיבְנֵי אֶל וַיַּעֲשׂוּ מִנֵּין וַיִּתְּפְּלוּ יַחַד בְּהִתְקַשְּׁרוֹת לְרַבֵּנוּ ז"ל, וְאֶסוּר לְהַשְׁבִּיר מִשּׁוּם דְּבַר יִהְיֶה מֶה שִׁיְהִיָּה וַיִּהְיֶה אִיךָ שִׁיְהִיָּה.

בָּאתִי לְבַקֵּשׁ מִכָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, הֵיכֵן שֶׁכָּל שָׁנָה אֲנִי חֲנוּנִים שׁוֹכְרִים חֶבְרַת שְׁמִירָה לְחֵמֶשׁ לִילוֹת, כִּי הַנָּשִׁים נִשְׁאָרוֹת לְבַד עִם הַיְלָדִים, וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מְקַפֵּיד לְשַׁכֵּר שְׁמִירָה, וְזֶה עוֹלָה הוּן תּוֹעֲפּוֹת, וְהַדְּבָר זֶה מְכָרֵחַ מֵאֵד, וְלִכֵּן רָצִיתִי שֶׁכָּל מִשְׁפָּחָה תַּעֲזֹר לִי לְשַׁלֵּם אֶת הַהוֹצָאוֹת שֶׁעוֹלָה לְחֶבְרַת הַשְּׁמִירָה, וְסוּף כָּל סוּף זֶה בְּשִׁבִּיל נְשׁוֹתֵיכֶם וַיְלַדְיֶכֶם, וְעַל כֵּן כָּל מִשְׁפָּחָה שֶׁתִּגְדֹּב ח"ו שְׁקָלִים עֲבוּר הַשְּׁמִירָה, וַיִּמְסְרוּ אֶת זֶה בְּהַמְשָׁרֵד, וַיִּקְבְּלוּ קִבְּלָה מִהַמְשָׁרֵד שְׁזֶה עַל הַשְּׁמִירָה, זֶה יִהְיֶה לָכֶם הַמִּתְקַת הַדִּינִים, יַעֲזֹר הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנִזְכֶּה לַפֶּעַל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה הַזֶּה שִׁיְהִיָּה סוּף וְקָץ לְכָל צְרוּתֵינוּ וּפְדִיּוֹן וְרֹאשׁ לַפְּדִיּוֹן נִפְשָׁנוּ, שֶׁכָּבֵר נִזְכֶּה לְהַגְאֵל גְּאֻלָּה שְׁלֵמָה, כִּי הִרְבָּה צְדִיקִים בְּדוֹרוֹת הַקּוֹדְמִים מִצָּאוּ רְמִזִּים עַל שְׁנַת תַּשְׁע"ה, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לִבֵּנוּ וְתִגַּל נִפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרַךְ.

אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ שִׁישְׁתַּדְּלוּ שִׁיְהִיָּה רַק אֶהְבֶּה וְשְׁלוֹם בֵּינֵינוּ, כִּי כִּךְ אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (חֲזִי מוֹהֲר"ן סִימֵן רצ"ב) הָעוֹלָם רָאוּי שִׁיְתַמְהוּ עֲצָמָן עַל אֶהְבֶּה שְׁבִינֵינוּ; וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שִׁיר הַשִּׁירִים רַבָּה פָּרָשָׁה ח' סִימֵן י"ז) תָּנוּ דַּעְתְּכֶם שֶׁלֹּא תִשְׁנְאוּ זֶה אֶת זֶה וְלֹא תִקְנְאוּ זֶה אֶת זֶה וְלֹא תִתְרַחְרוּ זֶה עִם זֶה וְלֹא תִבְיָשׁוּ זֶה לְזֶה, שֶׁלֹּא יֵאמְרוּ מִלֵּאכִי הַשָּׂרֵת לִפְנֵי רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם תּוֹרָה שְׁנַתָּת לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל אֵינָן עוֹסְקִין בָּהּ וְהִרִי אֵיכָּה וְקִנְאָה וְשִׁנְאָה וְתִתְרַחֲרוּ בֵּינֵיהֶם; וְכֵן אָמְרוּ (תַּנְחוּמָא נִצְבִּים) בְּנִהֲגָ שְׁבַע עוֹלָם אִם נוּטֵל אָדָם אֲגָדָה שֶׁל קָנִים שְׁמָא יְכוּל לְשַׁבְּרָם בְּבַת אַחַת, וְאֵלּוּ נוּטֵל אַחַת אַחַת אֲפֵלוּ תִינּוֹק מִשְׁבָּרָן, וְכֵן אֶת מוֹצֵא שְׁאִין יִשְׂרָאֵל גִּנְאָלִין עַד שִׁיְהִיו כְּלָן אֲגָדָה אַחַת; וְלִכֵּן עָלֵינוּ לְהַחֲזִיק אֶת עֲצָמֵנוּ בִּיחָד, וְלִבְרֹחַ מִכָּל מִינֵי קִנְאָה וְשִׁנְאָה וְתִתְרַחֲרוּ וְכַבּוּד, וְלִשְׁוֹן הָרַע וּרְכִילוֹת אַחַד עַל חֶבְרוֹ, אֲנִי מֵאֵד מְקַפֵּיד שֶׁבְּבִית הַכְּנֶסֶת שְׁלָנוּ שֶׁלֹּא יִהְיֶה שׁוּם

מחלקת ומריבות ואי הבנות, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (יבמות צ"ו): שהיה בית הכנסת בטבריה שנחלקו שם רבי אלעזר ורבי יוסי עד שנקרע ספר תורה בחמתן, והיה שם רבי יוסי בן קיסמא אמר תמיה אני אם לא יהיה בית הכנסת זו עבודת כוכבים וכן הוה, הרי שלכם לפניכם שבבית הכנסת שיש שמה מריבות אזי לבסוף נחרב, ולכן אני מאד מאד מקפיד שאצלנו לא יהיה שום מחלקת, ומי שלא יכול לעצור את עצמו מלרכל או לריב או להתנפח עם הזולת, שיעשה טובה לכלל אנשי שלומנו של קהלתנו הקדושה, שילך לחיים ולשלום מאיפה שהוא בא, כי אנחנו לא צריכים אותו, כי הדר' אמות שלנו קדש הקדשים, וצריכים מאד מאד לשמר על קהלתנו הקדושה שהיא חממה של אמונה, שלא ימצא אצלנו שום תמהוני וכו', או משנה קרן וכו', קהלתנו הוא רק קהלה קדושה בתורה ותפלה ולעשות חסד עם הזולת.

המאחל לכם שבת שלום וכתובה וחתומה טובה

קסט.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר כי תבוא לאומן י"ב אלול ה'תשע"א.

שלום וברכה אל ... שיחיו.

מאחר ששמעתי מה שקרה אתמול בסעודת שלישית, שאיזה פרץ פושע התגרה עם אנשי שלומנו בנסעו בפרעות גדולה, וכמעט דרס אנשים נשים וילדים, וסתם נסע כחיה טורפת להתגרות עם אנשי שלומנו וכן הוציא נשק חם על הילדים, שזה עוון פלילי מצד חקי המדינה וכו' וכו'.

לזאת אני מכרח לגלות לכם את דעתי, כדי שתדעו לעתיד אם יקרה חס ושלום דבר כזה, בודאי דבר כזה לא יעבר בשתיקה, ונראה איך יפל דבר וכו', ונפתח כמה תיקים במשטרה, אבל אף פעם לא לקחת את החק בידים.

אַתֶּם כָּלְכֶם יוֹדְעִים שְׁאֲנִי גַר כְּבֹר פֶּה בִּיבְנָאֵל עֲשָׂרִים וְשָׁלֹשׁ שָׁנִים, וְאַף פַּעַם לֹא הִנַּחְתִּי לַעֲשׂוֹת שׁוּם הַפְּגָנוֹת וְכו', וְלֹא לַצַּעַק שַׁבַּת וְכו', וּמִכָּל שָׁכֵן לֹא לְזָרֵק אֲבָנִים וְכו', כִּי אֵין זֶה דִּרְכָּנוּ, אֲנַחְנוּ בָּאנוּ פֶּה לַחֲיוֹת אֶת הַחַיִּים שְׁלָנוּ עַל פִּי הַתּוֹרָה, וְלֹא לְהַפְרִיעַ לְאַף אַחַד, לְפִי דַעְתִּי זֶה פְּשׁוּט לָמָּה לֹא צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת הַפְּגָנוֹת וְלֹא לַצַּעַק שַׁבַּת, וְלֹא לַעֲשׂוֹת שׁוּם פְּרוּבּוּקְצִיּוֹת וְכו' וְכו', כִּי מִי שֶׁמַּחֲלִיל שַׁבַּת פֶּסֶק הֶרֶמְבֵּ"ם דִּינוּ כְּגוֹי, וְזֶה לְשׁוֹנוֹ (פָּרָק ל' מֵהִלְכוֹת שַׁבַּת הִלְכָּה ט"ו) הַשַּׁבַּת וְעִבּוּדָה זָרָה כָּל אַחַת מִשְׁתִּיחֶן שְׁקוּלָה כְּנֶגֶד שְׁאָר כָּל מִצְוֹת הַתּוֹרָה וְהַשַּׁבַּת הִיא הָאוֹת שְׁבִין הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּבִינֵינוּ לְעוֹלָם, לְפִיכָךְ כָּל הַעוֹבֵר עַל שְׁאָר הַמִּצְוֹת הָרִי הוּא בְּכָלֵל רִשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל, אֲבָל מַחֲלִיל שַׁבַּת בְּפֶרֶהֶסְיָא הָרִי הוּא כְּעוֹבֵד עִבּוּדָה זָרָה וְשִׁנְיָהֶם כְּגוֹיִם לְכָל דְּבָרֵיהֶם, לְפִיכָךְ מִשְׁבַּח הַנִּבְיָא וְאוֹמֵר (יִשְׁעִיהוּ נ"ו) "אֲשֶׁרִי אֲנוֹשׁ יַעֲשֶׂה זֹאת וּבֶן אָדָם יַחֲזִיק בָּהּ שֶׁמֶר שַׁבַּת מַחֲלָלוֹ" וְגו', וְכָל הַשּׁוֹמֵר אֶת הַשַּׁבַּת כְּהִלְכָתָהּ וּמִכַּבְּדָהּ וּמַעֲנִינָהּ כְּפִי כַחוֹ כְּבֹר מִפְּרֶשׁ בְּקִבְלָהּ שְׁכָרוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה יֵתֵר עַל הַשְּׁכָר הַצָּפוֹן לְעוֹלָם הַבָּא שְׁנֵאֹמֵר (יִשְׁעִיהוּ נ"ח) "אִזְ תִּתְעַנֵּג עַל הַיּוֹי"ה וְהִרְכַּבְתִּיהָ עַל בִּמְתִּי אֶרֶץ וְהִאֲכַלְתִּיהָ נַחֲלַת יַעֲקֹב אֲבִיךָ כִּי פִי הַיּוֹי"ה דִּבֶּר". וְלִכֵּן שְׁאֵף אַחַד לֹא יֵצֵא לְהַפְגִּין וְכו', אוֹ לַצַּעַק שַׁבַּת וְכו' כְּנֶגֶד גּוֹי, עַל שַׁבַּת כְּתוּב (שְׁמוֹת ל"א, י"ד) "וּשְׁמַרְתֶּם אֶת הַשַּׁבַּת כִּי קֹדֶשׁ הוּא לָכֶם מַחֲלָלֶיהָ מוֹת יוֹמָת כִּי כָּל הַעֲשֶׂה בָּהּ מְלָאכָה וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִקֶּרֶב עַמִּיהָ", וְלִכֵּן דִּינוּ כְּבֹר חֲתוּם בְּשָׂמִים, וְאַנַּחְנוּ לֹא צְרִיכִים לַהֲיוֹת הַשּׁוֹטְרִים שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, מִי שֶׁמַּחֲלִיל שַׁבַּת הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִטְפֹּל בּוֹ, וְזֶה דַעְתִּי! וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּלֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הֵן הַגְּבָרִים וְהֵן הַנָּשִׁים וְהֵן הַיְלָדִים בְּשׁוּם פָּנִים וְאַפֵּן לֹא לְהַשְׁתַּתֵּף בְּהַפְּגָנוֹת וְכו', וְכֵן לֹא לַצַּעַק שַׁבַּת וְכו', וּמִכָּל שָׁכֵן לֹא לְזָרֵק אֲבָנִים שְׁזֶה בְּעֶצְמוֹ חֲלוּל שַׁבַּת, עָלֵינוּ רַק לֵאחֹל לְכָל אַחַד "שַׁבַּת שְׁלוֹם" וְזֹאת הַמַּחֲאָה הַכִּי גְדוֹלָה, כִּי סוּף כָּל סוּף כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל הֵם חֵלֶק אֱלֹק מִמַּעַל, וְמֵה שֵׁשׁ מַחֲלָלִי שַׁבַּת וְכו', זֶה בָּא מִפְּנֵי שֶׁלֹּא לְמַדּוֹ אוֹתָם, כִּי יֵשׁ מְנַהֲיָגִים סְרוּחִים שֶׁהֵם חֲתִיבִים בְּדַבְּרָהּ, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְדוֹן אֶת כָּל בֶּר יִשְׂרָאֵל לְכַף זְכוּת, עִם כָּל זֹאת אִם

אָחד באַ להַתְגָּרוֹת וְנוֹסַע דּוֹקָא בַּפְּרָאוֹת וְכו', וּמִכָּל שָׁכֵן שְׁמוּצִיא נָשֶׁק חָם עַל יְלָדִים, צָרִיכִים לַפְּנוֹת לְהַמְשִׁטָּרָה וְלַפְתָּח תִּיק עָלָיו, וְאֲנִי מְטַפֵּל בָּזֶה, וְאֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ שְׁמָה שֶׁהִיא הִיא וְכו', וְכו', וּמִכָּאן וְהָלָאָה צָרִיכִים לְהִזְהָר מְאֹד, כִּי זֶה שֶׁהַתְּפָרַע וְכו' וְכֵן מִי שֶׁשָּׁלַח אוֹתוֹ שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ מִי זֶה וְכו', הֵם מִמִּילָא יִקְבְּלוּ אֶת עֲנָשׁ מִן הַשָּׁמַיִם יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לְבָנוּ וְתִגַּל נִפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם כְּתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה

ק.ע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תָבוֹא לְאוֹמֵן י"ז אֱלוֹל ה'תשע"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלִלִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הִיקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" תִּלְמִידֵי "הַיִּכָּל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים
בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיּוֹ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

חֲסִידֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁהִקְהִלָּה הַקְדוּשָׁה שָׁלָנוּ רַק גּוֹדֶלֶת וְגוֹדֶלֶת,
וְהִנֵּה לְאַחֲרוֹנָה נִכְנסוּ עוֹד חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה מְשֻׁפְּחוֹת חֲדָשׁוֹת לְהַצְטָרֵף אֶל
קְהֵלֵתָנוּ הַקְדוּשָׁה, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּלְכֶם שִׁישְׁרָה בִּינֵינוּ אֶהְבָּה
וְאַחֲדוֹת וְרַעוּת, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמֶר חֲזַק, וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים
(תְּנַחוּמָא נִצְבִּים) בְּנֶהָג שְׁבַע עוֹלָם אִם נוֹטֵל אָדָם אֲגִדָּה שֶׁל קִנִּים שְׁמָא יָכוֹל
לְשַׁבֵּרם בְּבַת אַחַת? וְאֵלּוּ נוֹטֵל אַחַת אַחַת אֶפְלוּ תִינּוֹק מִשְׁבָּרָן, וְכֵן אֶת
מוֹצֵא שְׁאִין יִשְׂרָאֵל נִגְאָלִין עַד שִׁיְהִיו כָּלָן אֲגִדָּה אַחַת; וְדַעוּ לָכֶם אֲשֶׁר
יִסוֹד הַיִּסּוּדוֹת שֶׁל קְהֵלֵתָנוּ הַקְדוּשָׁה הִיא חֶסֶד, שְׁאֶחָד יַעֲשֶׂה חֶסֶד עִם
הַשֵּׁנִי, וְחָס וְשְׁלוֹם שֶׁלֹּא יִהְיֶה מְצוּי בִּינֵינוּ אֶפְלוּ אֶחָד בַּעַל מְרִיבָה וּבַעַל
מַחֲלָקָת וּבַעַל לְשׁוֹן הָרַע שְׁמוּלִיךְ רְכִילוֹת וְרַע מְזֵה לְזֵה וּמְזֵה לְזֵה וְכו',
וְכו', כְּמוֹ הַרְכִּיל הַזֶּה שֶׁמְסַתּוֹבֵב מִמָּקוֹם לְמָקוֹם לְמַכּוֹר אֶת הַסְּחוּרָה שְׁלוֹ,
כֵּן הַסֵּמ"ך-מ"ם מְתַלְבֵּשׁ בְּבִנֵּי אָדָם שִׁיְהִיו הוֹלְכֵי רְכִיל וְיִרְכְּלוּ אֶחָד עַל
הַשֵּׁנִי, וְזֶה אֲסוּר שִׁיקָרָה בְּקְהֵלֵתָנוּ הַקְדוּשָׁה בְּשׁוּם פָּנִים וְאַפָּן.

הִיּוֹת שְׁגָם הַשָּׁנָה אֲנַחְנוּ שׁוֹכְרִים שְׁמִירָה שִׁסְתּוֹכְבוּ בְּלִילוֹת שְׁכָל

אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ לֹא יִהְיוּ בִּיבְנָאֵל, אֲלֵא יִהְיוּ בְּאוֹמֵן, וְלִכֵּן רָצִיתִי שְׁכָל אֶחָד יִשְׁתַּתֵּף עִם סָכּוּם פְּעוּט שִׁיְהִיָּה לוֹ חֵלֶק בְּהַשְׁמִירָה שִׁישְׁמְרוּ עַל הָאִשָּׁה וְעַל הַיְלָדִים וְעַל הָרְכוּשׁ וְכו', וְשׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַר עָלֵינוּ שְׁלֵא יֵאָרַע אֲצִלָּנוּ שׁוּם תַּקְלָה אוֹ הַפְסָד אוֹ נֹזֶק וְכו' וְכו'.

רַבִּים שׁוֹאֲלִים בְּעִנְיַן הַחֲסוֹן נִגְדַּי הַפּוֹלִיּוֹ וְכו', אִם הָרוּפָאִים מְזַהֲרִים מְאֹד לְקַחַת אֶת זֶה לְכָל הַיְלָדִים, אֲזִי צְרִיכִים לְחַסֵּן אֶת הַיְלָדִים, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁלֵא יִהְיֶה שׁוּם מַחֲלוֹת וְחֻלָּאִים רָעִים אֲצִל יְלָדֵי יִשְׂרָאֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם וּכְתִיבָהּ וַחֲתִימָה טוֹבָה

קעא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר נִצְבִּים וְיִלְךְ י"ט אָלוֹל ה'תשע"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" הַגָּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ מִכָּל אֶחָד מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ שִׁישְׁתַּתֵּף בְּח"י שְׁקָלִים כְּדֵי שְׁנוּכַל לְשַׁכַּר שְׁמִירָה בְּמִשְׁפָּךְ יָמֵי רֵאשׁ הַשָּׁנָה וּשְׁבַת, שִׁישְׁתּוּבְבוּ כָּל הַלֵּילָה וְיִשְׁמְרוּ עַל בְּתִי אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְזֶה דְּבַר חִיּוּבִי שְׁכָל מִשְׁפָּחָה מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ תִשְׁתַּתֵּף בְּזֶה, כִּי מִכְרָחִים לְהִכִּין שְׁמִירָה שֶׁהַנָּשִׁים לֹא יִפְחָדוּ לְהִשָּׁאֵר לְבַד בְּבֵית בִּימֵי רֵאשׁ הַשָּׁנָה.

מִי יִתֵּן שְׁכָל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַצְעִירִים שִׁירְשְׁמוּ לְמִשְׁמַר הָאֲזָרָחִי עַל כָּל הַשָּׁנָה, כִּי לְאַחֲרוֹנָה יֵשׁ בִּיבְנָאֵל הַרְבֵּה פְּרָצוֹת שְׁפוּרָצִים לְבָתִּים וְכו', וְאִם יִהְיֶה לָנוּ שְׁמִירָה מְשֻׁלָּנוּ, לֹא נִצְטָרֵךְ טוֹבוֹת מֵאֵף אֶחָד, וְכֵן כָּל מִי שֶׁמְעַנֵּין לְהַתְרַשֵּׁם לְהִיּוֹת מִתְנַדֵּב בְּמִדָּ"א, לְמַצּוֹה רַבָּה יִחָשֵׁב, חֲסִידֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁהַצִּלָּנוּ הַשָּׁנָה הַרְבֵּה אֲנָשִׁים מִמָּוֶת בְּטוֹחַ וְכו'.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקָשׁ אֶת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, כָּל אֵלּוּ שְׁנוּסָעִים אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, שִׁידְעוּ אֵיךְ לְנַצֵּל אֶת הַזְּמַן הַיְקָר שֶׁמָּה בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה,

ולא להפגש בוכוחים עם אף אחד, ויזכרו היטב שלא מסרו את נפשם בגוף ובממון וכו', לבוא באומן להתוכח עם פלוני או אם אלמוני וכו' וכו', וכל אלו מאנשי שלומנו שמאיזה סבה לא יכולים לנסע השנה אל ציון רבנו ז"ל, שלא ישברו בשום פנים ואפן, אלא יתפללו פה ביבנאל ביחד, וזכרו מה שאמר רבנו ז"ל לאנשי שלומנו "אם תחזיקו את עצמכם ביחד, תמשיכו אותי אצלכם", ולכן העקר להחזיק את עצמו ביחד עם אנשי שלומנו באהבה אחוה ורעות, אשר רק זה רצה רבנו ז"ל, כמו שאמר (חיי מוהר"ן סימן רצ"ב) העולם ראוי שיתמהו עצמן על אהבה שביניהם.

הקדוש ברוך הוא ישמר את כל עם ישראל מכל רע, ובני ישמעאל ובני עשו לא יוכלו לעשות לנו שום רע וכו', ויפלו מפלה אחר מפלה תחת רגלם של עם ישראל.

המאחל לכם כתיבה וחתימה טובה

קעב.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר נצבים וילך י"ט אלול ה'תשע"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים "חסידי ברסלב" תלמידי "היכל הקדש" הגרים ב"יבנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

היות שהשנה הבא עלינו לטובה תהיה שנת שמטה ולכן אנחנו קונים כבר את האתרוגים לפני ראש השנה כדי שלא נכנס בשום שאלות בהלכה, ולכן אני מאד מאד מבקש את כל אנשי שלומנו להרשם בהחנות שלנו "ברסלב סנטר" כדי להשיג את הד' מינים בהחנות שהקמתי "ברסלב סנטר", ויש לנו אתרוגים מבחרים תחת השגחת ה"בית הוראה" שלנו, ולכן אני מבקש את כלל אנשי שלומנו של קהלתנו הקדושה לקנות את הד' מינים אך ורק ב"ברסלב סנטר" שהקמתי במסירות נפש הכי גדולה, ואף אחד לא יהיה לקנות אצל יחיד שרוצה לשבר את השוק

ב"ברסלב סנטר", כי החנות הזו זה חדוש שבחדושים, מקום שאף פעם לא היה פה יהדות, ואדרבה העבירו פה על הדת את עדת התוניסאים ואת עדת התימנים באכזריות גדולה וכו', כידוע ליודעים וכו', והנה נתקיים "ונהפוך הוא" שמוכרים את כל המצוות סכה וד' מינים וכו', וכן ציצית תפלין ומזוזות וכו', בריש גלי, וכל תושבי המקום באים לקנות, "ופני המן חפז", הסמ"ך-מ"ם שהוא מנע את היהדות מתושבי המקום במשך ארבעים שנה עומד מהצד ומתפוצץ וכו', ויועציו אומרים לו "אם מזרע היהודים מרדכי אשר החלות לנפל לפניו לא תוכל לו כי נפול תפול לפניו", אי אפשר לתאר ולשער את גדל הזכות הזו שבמסירות נפש ממש זכיתי להקים חנות של דברים שבקדשה במקום כזה שאף פעם לא היה פה זכר של יהדות, ותהלה לאל היום יותר מארבעים ישובים שסביב יבנאל באים אנשים לקנות כל מיני תשמישי קדושה, אין לתאר ואין לשער את גדל הנחת רוח שגורמים להקדוש ברוך הוא יהודים תמימים שמנעו מהם את היהדות במשך כל השנים, והנה תהלה לאל הם שוקדים ובאים להחנות שהקמתי ביבנאל "ברסלב סנטר", כל מה שיהודי צריך בנקדה אחת, ולכן אני מבקש את כלל אנשי שלומנו לראות לקנות את הד' מינים אך ורק בהחנות "ברסלב סנטר", וששום יחיד לא ימכר, כי בזה הוא שובר את החנות, אשרי מי שעוזר לי לפתח יותר את החנות שזה זכות הרבים לדורי דורות, ואשרי מי שמשתדל לקנות שם את כל מה שהוא צריך בעניני יהדות, כי אי אפשר לתאר ולשער את מעלת הענין הגדול והנורא הזה שיהודי בודק את המזוזות שלו וכו', או קונה מזוזות חדשים וכו', או תפלין וציצית וכו' וכו', עין לא ראתה את גדלת נשמות ישראל, יזכנו הקדוש ברוך הוא תמיד להיות ממזכי הרבים.

המאחל לכם כתיבה וחתומה טובה

קעג.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר נצבים וילך כ' אלול ה'תשע"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי
שלומנו היקרים "חסידי ברסלב" תלמידי "היכל הקדש" הגרים
ב"בנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

דעו לכם שבעוד עשר ימים יהיה ראש השנה שהוא יום הדין, שאז
דנים את האדם על הכל, כמאמרם ז"ל (ביצה ט"ז). הכל נדונים בראש
השנה, וכן כותבים את התקציב של כל השנה, כמו שאמרו (שם) כל
מזונותיו של אדם קצובים לו מראש השנה, ולכן עלינו להכין את עצמנו
טוב טוב על יום הדין והנורא יום ראש השנה, ובשביל זה אנחנו נוסעים
אצל רבנו ז"ל, שהוא העורך דין הכי גדול שרק יכול להיות, כי רק הוא
בקש והתחנן מאנשי שלומנו שיזהירו ויפרסמו מי שמאמין בו שיבוא
אליו לראש השנה, ואז יכול לתקן אפלו אלו שהוא לא יכול לתקן כל
השנה, הינו שנפלו כל כך וכו' וכו', גם להם יש תקון בראש השנה.

ולכן אני מבקש אתכם אישית היות שכל החיות שלכם זה מהספרים
הקדושים, ולכן תקחו אתכם חבילה של עשר ספרים לא יותר, או
"שאלות ותשובות בחסידות ברסלב", שזה פשוט הצלת נפשות, או
עשר "סליחות עת רצון", או עשר "הנהגות ראש השנה", ותפיצו את זה
איפה שתמצו, הן במטוס, והן באומן, העקר שאתם תפיצו עשר ספרים,
ואתם לא יכולים לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לכם על ידי זה,
כי אנשים היום מסתובבים שבורים ורצוצים סחוטים וכו', מרב צרות
ויסורים ומרירות שעובר עליהם, ודיקא אלו הספרים מחיים נפשות,
ולכן אני מאד מבקש אתכם שתקחו אתכם רק עשר ספרים, ואתם תראו
להפיץ את זה, אפלו בשדה התעופה, או במטוס, או באומן, וגדל הזכות
הזאת אי אפשר לתאר ולשער כלל, כי בפרוש השאיר לנו מוהרנ"ת ז"ל
צוה ארבע ימים לפני הסתלקותו ואמר אז לאנשי שלומנו "העובדה
שלכם יהיה יפוצו מעינותיך חוצה", ולכן תראו גם אתם שיהיה לכם
חלק בזה, ואני לא מבקש מכם אלא רק עשר ספרים, וזה יכולים להפיץ

תִּכְפֹּף וּמָיִד, אוֹ בְשֹׁדָה תַּעֲוֹפָה, אוֹ בַּמָּטוֹס, אוֹ בְּאוֹמֶן, וְגָדֵל הַזְכוּת הַזֶּה לְזִכּוֹת אֶת הָרַבִּים זֶה אֵי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל.

הַיּוֹת שֶׁמִּכְמָה סְבוֹת, מִסְבוֹת שׁוֹנוֹת וְכוּ', יֵשׁ מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁלֹּא יְכוּלִים לְנַסֵּעַ הַשָּׁנָה, הֵן מַצַּד הוֹצָאָה לַפֶּעַל וְכוּ', הֵן מַצַּד שְׁאֵר מְנִיעוֹת וְכוּ', וְאֵף שְׁאֵנֵי מִבֵּין הֵיטֵב אֶת הַכָּאֵב לֵב שֶׁיֵּשׁ לְאֵלוּ וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֲסוּר לִפְלֹ בִּיאֻשׁ, בּוֹדֵאֵי זֶה עֲנִין רוּחָנִי שֶׁבְּדִיוֹק אֲנִי נִתְקַעְתִּי וְכוּ' וְאֲנִי לֹא יְכוּל לְנַסֵּעַ וְכוּ', וְלִכֵּן רָאוּ לַעֲשׂוֹת קְבוּצָה כָּאֵן בִּיבְנָאֵל, וְאֲנִי בְּטוּחַ שְׂרַבְנוּ ז"ל יִהְיֶה גַם פֶּה עִמָּכֶם, הָעֶקֶר לֹא לִפְלֹ בְּדַעְתְּכֶם כָּלֵל בְּשׁוֹם פָּנִים וְאַפֵּן, כִּי (עֲבוּדָה זֶרָה נ"ה) אוֹנֵס רַחֲמָנָא פִּטְרִיהּ, וּבּוֹדֵאֵי אִם תַּחֲזִיקוּ אֶת עֲצָמְכֶם בִּיחָד, רַבְנוּ ז"ל יִהְיֶה עִמָּכֶם בִּיבְנָאֵל בְּלִי שׁוֹם סֶפֶק, וּמָה גַם בְּעֶזְרָתוֹ יִתְבָּרֵךְ שְׂאֵז אֲנִי יִתְפַּלֵּל עֲבוּרְכֶם שֶׁם בְּצִיּוֹן רַבְנוּ ז"ל, וְיִזְכִּיר אֶתְכֶם לְטוֹבָה, רַק תִּכְתְּבוּ לִי אֶת שְׁמוֹתֵיכֶם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִכְתְּבֵנוּ וְיַחְתֵּמֵנוּ לְחַיִּים טוֹבִים, וּלְשָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם כְּתִיבָה וְחֲתִימָה טוֹבָה

קֶעֶד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֶר נִצָּבִים כ"ב אֵלּוּל ה'תשע"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" הַגָּדוֹלִים בִּיבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב" הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

מָאֵד מָאֵד אֲנִי מִבְקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים שֶׁתִּקְחוּ אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ בְּמֵלֶא אַחֲרִיּוֹת וְהִרְצִינּוּת, וְלֹא לְהִיּוֹת אֲדִישִׁים, הַיּוֹת שֶׁכִּמְעַט כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ נוֹסְעִים הַשָּׁנָה לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה לְאוֹמֶן, וְלִכֵּן רָצִיתִי גַם הַשָּׁנָה לְשַׁכֵּר שְׁמִירָה מִחֲבֶרֶת שְׁמִירָה, שֶׁיִּשְׁמְרוּ עַל הַנְּשִׁים וְעַל הַיְלָדִים וְעַל הָרִכּוּשׁ שֶׁלֹּא יִסְתַּכְּבוּ גִנְבִים וְכוּ' וְכוּ', וְיַעַן שֶׁהַשָּׁנָה יוֹצֵא גַם שְׁבֵת אֲזִי יִהְיֶה חֲמֵשׁ לַיְלֹת לְשְׁמִירָה, וְזֶה דְּבַר הַכֶּרְחִי מָאֵד מָאֵד וְכוּ', וְלִכֵּן

רְצִיתִי שְׁכָל מִשְׁפָּחָה תִּשְׁתַּתֵּף עִם סָכּוּם פְּעוּט שֶׁל עֲשָׂרִים וְחֲמֵשׁ ש"ח, כִּי זֶה עוֹלָה קָרוֹב לְעֶשֶׂר אֶלֶף ש"ח, וְלִכְלֹל הַפְּחוּת שִׁיְהִיָּה לְכָל מִשְׁפָּחָה חֶלֶק בָּזֶה, וְנִרְאָה לָמִי אֲכַפֶּת שִׁיְהִיָּה שְׁמִירָה עַל הָאִשָּׁה וְעַל הַיְלָדִים וְעַל הָרְכוּשׁ שֶׁלּוֹ וְכו', וְזֶה עֲנִין שֶׁל פְּקוּחַ נֶפֶשׁ בְּלִי שׁוּם סָפֵק כָּלֵל, כִּי בַּעֲבֹר הַסְּתוּכָבוּ גַם עֲרָבִים וְכו', וְלִכֵּן רְצִיתִי מְאֹד שֶׁתִּקְחוּ אֶת זֶה לְתִשׁוּמַת לְפָנֶיךָ וְכו', כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד נְחוּץ שִׁיְהִיָּה שְׁמִירָה. וְעַל כֵּן תַּעֲשׂוּ שְׁכָל מִשְׁפָּחָה יִשְׁתַּתְּפוּ עִם סָכּוּם פְּעוּט שֶׁל עֲשָׂרִים וְחֲמֵשׁ ש"ח.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵר אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמֹר אוֹתָנוּ, וְאָמֵר הַחֲכָם מְכַל אָדָם (מִשְׁלִי כ"א ל"א) "סוֹס מוֹכֵן לַיּוֹם מִלַּחֲמָה וְלַהֶשֶׁם הַתְּשׁוּעָה".

הַמֵּאחֵל לָכֶם כְּתִיבָה וְחֲתִימָה טוֹבָה

קעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר נִצְבִּים וַיֵּלֶךְ כ"ב אֵלּוּל ה'תשע"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וִירָדְפוּ אֶל כָּלִּיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תִּלְמִידֵי "הַיֵּכָל הַקָּדוֹשׁ" הַגָּדוֹל בְּ"בִנְיָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

אֲבָקֵשׁ מְכָלֵל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ שִׁיעוֹרָרוּ וַיִּבְקְשׁוּ רַחֲמֵי שָׁמַיִם מְרַבִּים עַל אִשְׁתִּי יַחְנָא שְׁפָרָה בֵּת סַאסִיָּא לְרִפּוּאָה שְׁלֵמָה, כִּי הִיא זְקוּקָה לְרַחֲמֵי שָׁמַיִם מְרַבִּים, וְאֲנִי מֵאֲמִין מְאֹד בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה שְׁבִזְכוֹת הַתְּפִלוֹת שֶׁל כָּלֵל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ אֲנָשִׁים נָשִׁים וְטָף יִהְיֶה לָּהּ רִפּוּאָה שְׁלֵמָה, כִּי בְּאַמַּת הוּא יִתְבָּרַךְ אֲב הַרְחֵמֶן וּמִמְשִׁיךְ רִפּוּאָה לְכֻלָּם, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (מִגִּלָּה י"ג:) אֵין הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְכָה אֶת יִשְׂרָאֵל אֲלָא אִם כֵּן בּוֹרָא לָהֶם רִפּוּאָה תַּחֲלָה; וּבּוֹדָאי אֵין לָנוּ בָּזֶה הָעוֹלָם רַק תְּפִלָּה לְעוֹרֵר רַחֲמֵי שָׁמַיִם, אֲשֶׁר זֶה הַחֲרִב שֶׁקִּבְּלָנוּ מִרְבָּנוּ ז"ל, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (מִדְּרַשׁ תְּהִלִּים קמ"ט) פִּיָּהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל חֲרָבָם, שְׁנֶאֱמָר (תְּהִלִּים קמ"ט) "וַחֲרִב פִּיפִּיּוֹת בִּידָם".

הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִתְכֶם וְנִשְׁמַע
וְנִתְבָּשֵׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחִיל לָכֶם כְּתִיבָה וְחֲתִימָה טוֹבָה

תָּם וְנִשְׁלָם שָׁבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם!

ואלה יעמדו על הברכה
שתרמו להדפסת ספר קדוש זה

איילת בת אביבה לזרע קודש בר קיימא
לעבודתו יתברך

אלעד בן רחל

ישעיהו בן נחמה

יקותיאל יהודה בן אסתר הענטשא

אליעזר בן אסתר הענטשא

אברהם מרדכי בן חנה בת שבע שרה
נחת דקדושה וזיווגים הגונים לכל הצאצאים עם תשובה שלמה
ופרנסה בשפע

לרפואת נחל ישראל יצחק בן הדרה

אוראל בת שולה

דניאל בן חנה

להצלחה בלימודים וזיווג הגון
בריאות איתנה ופרנסה טובה

להצלחת וישועת חן יוסף בן מיטל לאה

לעילוי נשמת ראובן יששכר בן עזרא הנולד מן מלכה
נפטר בט"ו אלול. ת.ג.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת שלומית בת שרה וחיים זאב ויקטור
נ.ל.ב.ע כ"ו באייר תשע"ו. ת.ג.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת אבי מורי מנשה רוז'ה בן מזלא
נפטר בי"ח' כסלו. ת.ג.צ.ב.ה.

קרן הדפסה "היכל הקודש" - תרומה שכולה קודש!
התקשר להקדיש לזכותך או לזכותך יקירך: 04-6656666

"זה השער לה' צדיקים יבואו בו"
"ברך ה' חילו ופועל ידיו תרצה"

ספר זה נתרם והודפס להצלחת לימור צברי בת כוכבה שתחיה
לזיווג הגון השנה וכל הברכות והישועות יחולו על ראשה.

ולהצלחת אימי כתר על ראשי כוכבה גורדני בת סעדה שתחיה
רפואת הגוף רפואת הנפש ברכה והצלחה בכל מעשי ידה.

ולאבא היקר בנימין בן שרה

רפואת הנפש והגוף ואריכות ימים ושנים

ולאחותי ובעלה היקרים זהבית וקובי אמבאו שיחיו

וילדיהם שיחיו: ליה, רועי וינאי ויוצאי חלציהם בעז"ה ברכה והצלחה בכל.

ולאחי היקר לי יעקב גורדני בן כוכבה שיחיה

לזיווג הגון השנה ברכה והצלחה בכל.

ולאחי ואשתו היקרים שי ומעיין גורדני שיחיו

וילדם היקר ארי שיחיה ולכל יוצאי חלציהם בע"ה

ברכה והצלחה בכל.

לסבתא שלי הצדיקה והיקרה לי מוזל עווד שתחיה בת שמעה ז"ל

רפואת הגוף והנפש אריכות ימים ושנים יוסיפו לה מן השמיים.

הספר הקדוש הזה הודפס גם לזכות נשמתו הקדושה והטהורה של מורנו

ורבינו עטרת ראשנו ר' אליעזר שלמה בן מלכה זיע"א

ולעילוי נשמת רבינו הקדוש צדיק יסוד עולם רבינו נחמן בן פייגא זיע"א

ולעילוי נשמת כל נפטר עמו ישראל שאין מי שיאמר עליהם קדיש

ולעילוי נשמת סבי היקר לי באדם יצחק עווד בן טורקיה ז"ל

אסתר עווד ז"ל בת סעדה שתחי', זהבה עווד ז"ל בת סעדה שתחי'

שמעה בת סיניה ג'רפי, אהובה ז"ל בת שושנה שתחיה

שושנה בת שמעה ז"ל ימיני, שרה ימיני ז"ל

סעדיה בן טורקיה ז"ל, סעדיה בן שמעה ז"ל

קרן הדפסה "היכל הקודש" - תרומה שכולה קודש!

התקשר להקדיש לזכותך או לזכותך יקירך: 04-6656666

"ממעמקים קראתיך ה', ה' שמעה בקולי"

ספר זה נתרם והודפס להצלחת כוכבה גורדיני בת סעדה שתחיה בריאות הנפש והגוף עד 120 שנה. זוגיות מבורכת במהרה, פרנסה, אושר, שמחת חיים ושלוש בית אמן. יברכך ה' וישמרך מעתה ועד עולם לחיים מבורכים ושמחים אמן סלה ועד.

לרפואת אמא שלי סעדה עווד שתחיה בת שמעה ז"ל

רפואת הנפש והגוף עד 120 שנה אמן סלה ועד.

לעילוי נשמת אבא שלי היקר יצחק עווד בן טורקיה ז"ל

לעילוי נשמת סבתא שלי היקרה שמעה בת סיניה ז"ל

להצלחת ביתי לימור בת כוכבה זוגיות מבורכת, שתקים בית נאמן וכשר בישראל. בית מבורך וכל הישועות במהרה אמן סלה ועד.

להצלחת ביתי זהבית וקובי אמבאו. ואת ילדיהם: ליה, רועי וינאי. יברככם ה' וישמרכם להמשך חיים מבורכים ומאושרים אמן מעתה ועד עולם.

להצלחת בני יעקב גורדיני בן כוכבה

יברכך ה' בזוגיות במהרה, בריאות, אושר ועושר ושתקים בית מבורך במהרה אמן סלה ועד.

להצלחת בני שי ומעיין גורדיני להמשך חיים מבורכים ואת הנכד שלי ארי הקדוש וכל הישועות מעתה ועד עולם אמן סלה ועד.

לעילוי נשמת

רבי מאיר בעל הנס זיע"א, רבי ישראל אבוהצירא זיע"א, רבי שמעון בר יוחאי, רבי אברהם מתתיהו משטפנשט זיע"א ורבינו נחמן בן פייגא ורבי אליעזר שלמה בן מלכה זיע"א.

להצלחת שלמה בן שולמית עובד בריאות הנפש והגוף והצלחה בכל.

להצלחת שיר בת שולמית, זיווג הגון השנה והצלחה בכל.

להצלחת ליאב ואיילה עובד, המשך חיים מבורכים הצלחה בכל.

להצלחת גל בת שולמית זיווג הגון, להצלחת חן יצחק בן שולמית זיווג הגון והצלחה בכל

להצלחת שלו בן שולמית, זיווג הגון הצלחה בכל

להצלחת יהודית ויוסי ביטון, רפואת הנפש והגוף והצלחה בכל.

להצלחת יונית ושלוש אהרון, רפואת הנפש והגוף הצלחה בכל.

קרן הדפסה "היכל הקודש" - תרומה שכולה קודש!

התקשר להקדיש לזכותך או לזכותך יקירך: 04-6656666

הספר הקדוש הזה הודפס
לע"נ אבי מורי שמואל בן עיישה

נפטר בי"ז תמוז תשע"ח

ת.נ.צ.ב.ה

ולזכות אהרון הנרי בן אילנה אליאן
לרפואה שלימה וזיווג הגון ופרנסה טובה

ולזכות אימי מורתי
אילנה אליאן בת אסתר
לרפואה שלימה ואריכות ימים ושנים
ולרפואת עליזה ליזי בת אילנה אליאן
רפואה שלימה, אריכות ימים ושנים

קרן הדפסה "היכל הקודש" - תרומה שכולה קודש!

התקשר להקדיש לזכותך או לזכותך יקירך: 04-6656666

הספר הקדוש הזה נדפס לעילוי נשמת

ג'ינה בת גרציה

כ"ז שבט תשע"ח

ת.ג.צ.ב.ה

ולהבדיל להצלחת יגאל בן ציפורה, עדי בת יפה

וילדיהם

דניאל דוד בן עדי, יצחק בן עדי

רות בת עדי ותמר בת עדי.

לקניית בית חדש בלי חובות.

ולהצלחת

ציפורה בת תמרה, שלוזה בת רבקה,

אילן בן ציפורה, אופיר בן ציפורה, יפה בת ג'ינה,

שושנה בת יפה ג'ניפר בת יפה, חן בת יפה

שיזכו לברכה והצלחה, חיים טובים,

פרנסה טובה, חזרה בתשובה שלימה,

רפואה שלימה וכל הישועות.

קרן הדפסה "היכל הקודש" - תרומה שכולה קודש!

התקשר להקדיש לזכותך או לזכותך יקירך: 04-6656666

ספר זה הודפס "לכבוד ה' יתברך ולמען שמו באהבה"
לישועה שלימה וגדולה של **מושה בן רחל ודיצה בת אסתר** הי"ו
לחיים טובים וארוכים. שובע שמחות.

לפרנסה טובה בהיתר בנחת ולא בצער. ברווח ובכבוד. מידו הרחבה והפתוחה של בורא עולמים.
ללא חובות וללא הלוואות של בשר ודם ושל הבנקים, שימחקו כל שטרי חובותיהם לאלתר.
שיזכו למכור את ביתם ברווח ולקנות דירת קרקע רחבה וטובה ללא חובות. דירה נאה שיסודותיה
חזקים וטובים. ושכינת ה' וברכתו תהיה שרויה בה תמיד. בשלום אהבה ורעות.

לרפואתו השלימה של **מושה בן רחל שיטריט** הי"ו
ברמ"ח אברים ושס"ה גידים. בגוף רוח ונשמה לעבודתו יתברך. להצלחתו הגדולה בתורה וביראת
שמים. שימצא חן ושכל טוב בעיני אלוקים ואדם.

להצלחת **דיצה בת אסתר** הי"ו
שתהיה שמחה ותמצא חן ושכל טוב בעיני אלוקים ואדם. שיסורו ממנה כל מרעין בישין ויגן עליה
בורא עולמים מכל רע.

אושר, הראל חיים, דביר, מור, נוגה, הלל רחל, ליבת ואגם בני ובנות דיצה.
לשמירה והגנה. מעין הרע ומיצר הרע. למציאת חן ושכל טוב. להצלחה בלימוד התורה. שיגדלו
לתורה למידות טובות, יראת ה' ואהבת ה'. שיזכו לזיווגים הגונים משורש נשמתם בעיתו ובזמנו.
שיהיו בריאים וחזקים לעבודתו יתברך.

להורי **אברהם בר חביבה ואסתר בת רבקה.**
לחמי **ברוך בן פריחה וחמותי רחל בת סעדה.** חיים טובים וארוכים בבריאות איתנה שובע שמחות
ונחת מכל יוצאי חלציהם שפע בביתם ובמשלח ידיהם.
אפרת חביבה, שמחה שיפרה, יעקב יוסף, משה מאיר, שימעון שלום, יצחק אליהו, רבקה.
בני בנות אסתר.

דוד שמעון, יעקב יורם, יוסף, מוכבה אורית, דליה, אפרת בני ובנות רחל.
הם וכל אשר להם אריכות ימים, פרנסה בשפע והצלחה בכל מעשה ידיהם יגשים ה' להם משאלות
ליבם לטובה ולחזרה בתשובה שלימה.
לרפואה שלימה ואיתנה ל**רבקה בת זהבה.**
אפרת בת רחל.

לזיווג הגון משורש נישמתם בנחת ובקלות.
יצחק אליהו בן אסתר, אליהו בן אסתר, דליה בת רחל, מיכל בת אילנית.
זרע של קיימא בקלות בנחת ובידיים מלאות. רחל בת אפרת חביבה. אייל בן שמחה.
לזכותם ולעילוי נשמתם של הצדיקים הקדושים הרב עובדיה יוסף בן ג'ורג'ה זיע"א
המוהרא"ש בן מלכה זיע"א הרב ניסים מויאל בן רחל זיע"א

ולסבים והסבתות
יוסף בן עישה, מכלוף בן דישיה, משה בן זוהרה, דוד בן חנה, דוד בן חביבה, חביבה בת סוליקה.
רבקה בת שמחה, פרחת בת רחל, סעדה בת רחל.
ת.נ.צ.ב.ה ז.י.ע.א.

קרן הדפסה "היכל הקודש" - תרומה שכולה קודש!
התקשר להקדיש לזכותך או לזכותך יקירך: **04-6656666**

הספר הקדוש הזה הודפס לזכות

הודיה בת לאה, נחמן שמעון בן הודיה, לאה בת רבקה נאווה,
פרג' גואל בן חורשיד שרה, אורלי יסכה בת לאה, רחמים בן חנה,
שרה שירי בת אורלי יסכה, יצחק בן לאה.

רונית בת לאה, משה בן סימונה
נחמן יאיר, אדל, שרה, אליעזר-שלמה, מלכה, פייגא, נתן-אליהו,
רחל-לאה סימונה, שמעון-מאיר, וישראל בני רונית

נועה בת לאה, אליעזר בן מרים ציפורה
אהבה לאל, עיינה, מוריאל, רועה-ישראל, יוסף-אור,
השראה-רבקה, אורי בת-גלים, אריאל-שירה בני נועה.

אוריאל בן לאה וטובה רינה בת דינה
יאיר-עוז, יונתן, הלל-ישראל בני טובה רינה

הדסה בת לאה, ישראל מאיר בן רבקה
מתתיה-דויד, מעון-צורי בני הדסה

רבקה נאווה בת אסתר, אסתר וכמי אברהם חי בני רבקה נאווה

ולעילוי נשמת

יצחק בן יעקב ומרים, שרה חורשיד בת מרים גוהר,
נוראל בן אליהו ובומן

ולזכות מורינו ורבינו כ"ק רבי אליעזר שלמה
בן מנחם זאב ומלכה זצוק"ל

שנוכה להיות מקורבים ומקושרים לצדיק האמת מוהרא"ש זצוק"ל
בזה ובבא לנצח נצחים עד סוף כל הדורות

שנוכה לשפע רוחני וגשמי והצלחה בכל העניינים לכבודו יתברך.
אמונה שלימה, שמחה, בריאות איתנה, נחת דקדושה מכל יוצאי
חלציהם, דורות ישרים ומבורכים. זיווגים הגונים לעבודתו יתברך.
ונזכה שאור רבינו והצדיק מוהרא"ש ש' כבר יתגלה בשלמות בעולם.

קרן הדפסה "היכל הקודש" - תרומה שכולה קודש!

התקשר להקדיש לזכותך או לזכותך יקירך: 04-6656666

הספר הקדוש הזה נדפס

להצלחת משפחת גבאי

נעמי בת סימי סימון

פרנסה, הצלחה, ישועה, זיווג ירא שמיים, נחת ושמחה.

ולילדיה המתוקים

קרן בת נעמי וילדיה אריאל, ורועי בני קרן

שמירה, בריאות, פרנסה, הצלחה.

לינור בת נעמי

נחת, הצלחה, בריאות ופרנסה

טל אור יחיאל בן נעמי

להצלחה במעשה ידיו לשמירה מכל רע

ובריאות ופרנסה.

ולהבדיל לכבוד ההורים היקרים

לעילוי נשמת פרוספר מסעוד בן זוהרה

נפטר כ"ג תמוז ת.נ.צ.ב.ה

ולעילוי נשמת סימון סימי בת סטה

נפטר י"ד סיו ת.נ.צ.ב.ה

ולעילוי נשמת ג'ורג'ט רוזה בת סט

קרן הדפסה "היכל הקודש" - תרומה שכולה קודש!

התקשר להקדיש לזכותך או לזכותך יקירך: 04-6656666

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות
אברהם מרדכי בן דבורה
ואשתו רינה בת אורלי

לכל הישועות והברכות
ברכה והצלחה, שלום בית, זרע של קיימא
פרנסה טובה ובריאות איתנה

קרן הדפסה "היכל הקודש" - תרומה שכולה קודש!
התקשר להקדיש לזכותך או לזכותך יקירך: 04-6656666

הספר הקדוש הזה הודפס
להודות ולהלל את הבורא יתברך
על שהבטחתי ונושעתי בזכות
הדפסת ספרי מוהרא"ש
זכותו תגן בעדנו

לברכה והצלחה פרנסה טובה
בשפע בנחת ובריאות איתנה
ושלום בית אמיתי ושמחה תמיד.
לתורם ולכל בני משפחתו

קרן הדפסה "היכל הקודש" - תרומה שכולה קודש!
התקשר להקדיש לזכותך או לזכותך יקירך: 04-6656666

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות
ירון יעקב בן דבורה חיה
שיזכה בקרוב לעבור למסלול
של בן ישיבה
ולהתחתן עם בת כהן
ולבניית בית נאמן

קרן הדפסה "היכל הקודש" - תרומה שכולה קודש!
התקשר להקדיש לזכותך או לזכותך יקירך: 04-6656666

ספר זה נדפס לזכות
תמר דבורה בת פייגא מלכה
לרפואה שלימה
אברהם בן רקפת
ותמר דבורה בת פייגא מלכה
לזרע קודש בר קיימא
אברהם בן רקפת
ותמר דבורה בת פייגא מלכה
לפרנסה בשפע ובקלות

קרן הדפסה "היכל הקודש" - תרומה שכולה קודש!
התקשר להקדיש לזכותך או לזכותך יקירך: 04-6656666

לכבוד נשמת צדיק יסוד עולם
מוהרא"ש זיע"א

להצלחה בבריאות נחת ופרנסה וסיעתא דשמיא
אליעזר שלמה בן מלכה

ללידה קלה ובריאות לה ולילד
חנה סאסא בת יפה

ולהצלחת יואל נחמן, פייגא, רות,
נתן מאיר בני חנה סאסא.

להצלחת נפתלי נחשון בן מלכה,
ישראל בן אסתר, מלכה בת מוזל, נחמן מאיר בן
מלכה, נתן הלל פנחס בן מלכה.

להצלחת תומר מיכאל בן יסמינה, אלידן בן שרה,
חנה בת אליזה, נעמי בת חנה, חוה בת חנה,
שרה בת חנה, נח משה אלי בן חנה
למשפחת סרוסי.

לרפואה שלימה ופרנסה בשפע -
ישראל בן מלכה

אדל בת מלכה - הצלחה בכל העניינים

קרן הדפסה "היכל הקודש" - תרומה שכולה קודש!
התקשר להקדיש לזכותך או לזכותך יקירך: 04-6656666

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות
כל עם ישראל
שיזכו לעבוד את ה' בתמימות ובשמחה
לאוקמא שכינתא מעפרא
ולבניין בית מקדשנו
להצלחת רפאל בן כרמלה
ולהצלחת כל משפחת התורם
ברוחניות ובגשמיות
שילמד תורה לשם שמים ולחדש חידושים
אמיתיים בתורה.
לזיווגים הגונים
שלמה אליהו בן רחל, מרדכי בן מלכה
רותי בת רחל, נעמי בת בתיה
יעל בת עזיזה
שיזכו להקים בית נאמן בישראל
על אדני התורה והיראה.
לרפואה שלימה
בלומה בת מרים

קרן הדפסה "היכל הקודש" - תרומה שכולה קודש!
התקשר להקדיש לזכותך או לזכותך יקירך: 04-6656666

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

מרים בת טובה

לבריאות, אמונה זרש"ק, שמחה ויראת שמיים.

יהונתן בן מרים

הצלחה ביראת שמיים, לימוד תורה,

בריאות איתנה בגוף ונפש.

יחיאל בן מרים

הצלחה ביראת שמיים, לימוד תורה,

בריאות איתנה בגוף ונפש.

דוד בן חגית

הצלחה ביראת שמיים, לימוד תורה,

בריאות איתנה בגוף ונפש.

אודל בת שמחה

שלום בית ואמונה

חיה יעל בת טובה

זיווג הגון במהרה

קרן הדפסה "היכל הקודש" - תרומה שכולה קודש!

התקשר להקדיש לזכותך או לזכותך יקירך: 04-6656666

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות
יוסי וסוראייה אלהרר
וילדיהם
אמיר ישראל ושני

לעילוי נשמת
אליהו בן פאני
יעקב בן איזה
פאני בת תמר
ג'משיד בן שרה
ת.ג.צ.ב.ה

לרפואה שלמה
מרי בת פאני
הרצל בן נוסרת

קרן הדפסה "היכל הקודש" - תרומה שכולה קודש!

התקשר להקדיש לזכותך או לזכותך יקירך: 04-6656666

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

יעל בת יפה

לרפואה שלימה ושמירה

ושלום בית אמיתי ופרנסה טובה בנחת בשפע

לזכות יהודה בן יעל

רפואה שלימה רפואת הנפש והגוף

ברמ"ח איברים ושם"ה גידים

שמירה ושיזכה ללמוד במסגרת ישיבתית

טובה ומתאימה לו הצלחה לימודית חברתית

וזיווג הגון משורש נשמתו

לזכות משה בן אילנה

חזרה בתשובה שלימה ברחמים פרנסה טובה

ובריאות איתנה

לזכות אבי מורי יעקב קובי בן מלכה

לחזרה בתשובה שלימה

כל הישועות ורפואה שלימה.

לעילוי נשמת אימי מורתי היקרה

יפה בת חנה ז"ל

קרן הדפסה "היכל הקודש" - תרומה שכולה קודש!

התקשר להקדיש לזכותך או לזכותך יקירך: 04-6656666

הספר הקדוש הזה נדפס

לזכות

נפתלי בן רחל

רבקה בת מרים

וילדיהם

אליעזר שלמה בן רבקה

נחמן נתן בן רבקה

והוריהם

מושה יעקב בן טובה גיטל

רחל בת שולמית

אבנר פרג'י בן לוסט

מרים בת חביבה

בריאות, שמחה, נחת, הצלחה...

קרן הדפסה "היכל הקודש" - תרומה שכולה קודש!

התקשר להקדיש לזכותך או לזכותך יקירך: 04-6656666

הספר הקדוש הזה נדפס
לזכות
אימי מורתי
דינה בת שמחה
רפואה שלימה ואריכות ימים ושנים
ולזכות
אבי מורי
אליהו בן פרחא
רפואה שלימה ואריכות ימים ושנים
ולזכות
ערן אורי בן דינה
לזיווג הגון ובית משלו בקלות ברווח ובנחת
ולזכות
כל בני משפחתי
תשובה שלימה מאהבה ברחמים רבים

קרן הדפסה "היכל הקודש" - תרומה שכולה קודש!
התקשר להקדיש לזכותך או לזכותך יקירך: 04-6656666

הספר הקדוש הזה נדפס
להצלחת
משפחת כהן
אירים ורשבי ובני משפחתם

אירים בת מרים
בריאות הנפש והגוף
והצלחה בלימודים

רשבי בן יסמינה - בריאות הנפש והגוף
שילת בת אירים - הצלחה בלימודים
יסמין בת אירים - הצלחה בלימודים
בריאות הנפש והגוף

קרן הדפסה "היכל הקודש" - תרומה שכולה קודש!
התקשר להקדיש לזכותך או לזכותך יקירך: 04-6656666

הספר הקדוש הזה נדפס
לזכות
אשר בן שמחה סימה
לכל הישועות ברוחניות וגשמיות
וסיעתא דישמיא גדולה בכל העניינים
ולזכות
כל נשמות ישראל מתחילת בריאת העולם
עד סוף כל הדורות

קרן הדפסה "היכל הקודש" - תרומה שכולה קודש!

התקשר להקדיש לזכותך או לזכותך יקירך: 04-6656666

הספר הקדוש הזה נדפס
לזכות
מרדכי בן מסעודה
שהקב"ה ישלח לו רפואה שלימה
בכל רמ"ח אבריו ושם"ה גידיו
ובכל טיפי דמיו
ויזכה לנחת מהבנות
אורטל, מורן, שילת, ליאל בנות מסודי
וכל בני משפחתם

קרן הדפסה "היכל הקודש" - תרומה שכולה קודש!

התקשר להקדיש לזכותך או לזכותך יקירך: 04-6656666

קדן הדפסה "היכל הקודש" למען זיכוי הרבים!

**תבחרו איזה ספר אתם דוצים לזכות את הרבים
וכבר ההדפסה מתחילה!**

**אנחנו דואגים להדפסה והפצה
והזכות כולה עומדת לכם!**

כבוד קדושת הצדיק מיבנאל זצוק"ל הבטיח:

**"כל מי שצריך איזו ישועה יהיה מה שיהיה וכו' זיווג, או
בנים, או בריאות וכו' וכו', וידפיס ספר אחד או ישתתף
בהדפסת הספר, יראה ישועה בלי שום ספק".**

**"אשרי מי שעוזר להדפיס את הספרים האלו, ואשרי
ואשרי מי שעוזר להפיצם, כי אין מספיק שכר לשלם עבור
זה, כי הספרים האלו מחיים את כל הנפשות ההוגים בהם".**

התקשרו: 04-6656666

סוד ה' לִירָאֵיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם

זֶה שְׁמוֹ נֶאֱדָה לוֹ

תִּקּוֹן הַכֶּלֶלִּי

תִּקּוֹן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְכָל־לִיּוֹת
הַחַטָּאִים וְהוּא פָּגַם הַבְּרִית, רַחֲמָנָא לִי־צִלָּן

וּמִסְגָּל מְאֹד גַּם לְפִרְנָסָה וּלְהַצְלָחָה בְּכָל

הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת

אֲשֶׁר־י מִי שְׂיֵאמְרֵם בְּכָל יוֹם

יִסְדּוּ, תִּקְנוּ, גָּלוּ וְצִוָּה לְפִרְסָמוֹ לְכָל יִשְׂרָאֵל.

רַבֵּנוּ הַקָּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא אֹר הַגָּנוּז וְהַצָּפוֹן

בּוֹצֵינָא קַדִּישָׁא עֲלָאָה, אֲדוֹנֵנוּ, מוֹרֵנוּ וְרַבֵּנוּ

רַבִּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלֵב, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ

הוּבָא לְדָפוּס עַל־יָדֵי

חֲסִידֵי בְּרֶסְלֵב

עִיר הַקָּדֹשׁ יִבְנֵאל תוֹבֵב"א

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הֲרִינִי מִקֶּשֶׁר עֲצָמִי בְּאֻמֵּי הָעֶשְׂרָה מִזְמוּרִים אֱלֹהִי לְכֹל
הַצְּדִיקִים הָאֱמִתִּים שְׂבֻדֹּרְנוּ, וְלְכֹל הַצְּדִיקִים הָאֱמִתִּים שׁוֹכְנֵי
עֵפֶר, קְדוֹשִׁים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַמָּה, וּבִפְרֹט לְרִבְנוּ הַקְּדוֹשׁ צְדִיק
יְסוֹד עוֹלָם נֶחֱל נֹבֵעַ מִקּוֹר חֲכָמָה, רִבְנוּ נֶחֱמָן בֶּן פִּינָא, זְכוּתוֹ יִגַּן
עָלֵינוּ, שְׁגֵלָה תִּקְוֶה זֶה.

לְכוּ גְרֻנָּה לַיְי נְרִיעָה לְצוֹר יִשְׁעֵנוּ: נִקְדְּמָה פָנֵינוּ בַּתּוֹדָה בְּזִמְרוֹת
נְרִיעַ לוֹ: כִּי אֵל גָּדוֹל יֵי וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הֲרִינִי מִזְמֶן אֶת פִּי לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל וּלְשַׁבַּח אֶת בּוֹרְאִי. לְשֵׁם
יְחִוּד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׂכִינְתָּהּ בְּדַחִילוֹ וּרְחִימוֹ עַל יְדֵי הַהוּא
טְמִיר וְנֶעֱלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל:

טז א מִכְתָּם לְדוֹד שְׁמִרְנִי אֵל כִּי חֲסִיתִי בְּךָ: ב אֲמַרְתָּ לַיְי אֲדֹנִי
אֶתָּה טוֹבַתִּי בֵּל עָלֶיךָ: ג לְקְדוֹשִׁים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַמָּה וְאֲדִירִי כָּל
חֲפָצֵי בָם: ד יִרְבוּ עֲצָבוֹתָם אַחֲרֵי מָהֵרוּ בֵּל אֲסִיד נִסְפִּיהֶם מִדָּם
וּבֵל אֲשָׂא אֶת שְׁמוֹתָם עַל שְׂפָתַי: ה יֵי מִנֵּת חֲלָקִי וְכוֹסִי אֶתָּה
תּוֹמִיד גּוֹרְלִי: ו חֲבָלִים נָפְלוּ לִי בְּנִעְמִים אֵף נֶחֱלַת שְׁפָרָה עָלִי:
ז אֲבָרַךְ אֶת יְי אֲשֶׁר יַעֲצֵנִי אֵף לִילּוֹת יִסְרוּנִי כְּלִיּוֹתִי: ח שׁוֹיֵתִי יֵי
לְנִגְדִי תָמִיד כִּי מִיָּמִינִי בֵּל אֲמוּט: ט לֶכֶן שְׂמַח לְבִי וַיְגַל כְּבוֹדִי

אָף בְּשָׂרִי יִשְׁכֵּן לְבָטָח: י כִּי לֹא תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשֹׂאוֹל לֹא תִתֵּן
חֲסִידְךָ לְרֵאוֹת שָׁחַת: יא תוֹדִיעֵנִי אֶרֶח חַיִּים שֶׁבַע שְׁמָחוֹת אֶת
פְּנֶיךָ נְעֻמּוֹת בִּימִינְךָ נֹצַח:

לב א לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁרִי נָשׂוּי פָשַׁע כָּסוּי חֲטָאָה: ב אֲשֶׁרִי אָדָם
לֹא יִחְשַׁב יי לוֹ עֶזְרָא וְאִין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה: ג כִּי הִחֲרַשְׁתִּי בָלוּ עֲצָמַי
בְּשֹׂאגָתִי כָּל הַיּוֹם: ד כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבֵּד עָלַי יָדְךָ נְהַפֵּךְ לְשֹׂדֵי
בְּחֶרְבִּי קִיץ סָלָה: ה חֲטָאתִי אוֹדִיעֶךָ וְעֹזִי לֹא כָסִיתִי אִמְרָתִי
אוֹדָה עָלַי פָּשַׁעִי לִי וְאַתָּה נִשְׂאֵת עֶזְרָא חֲטָאתִי סָלָה: ו עַל זֹאת
יִתְפַּלֵּל כָּל חֲסִיד אֱלֹהֶיךָ לָעֵת מָצָא רַק לְשֹׁטֵף מִיָּם רַבִּים אֱלֹהֵי
לֹא יִגִּיעוּ: ז אַתָּה סֹתֵר לִי מִצָּר תַּצְרֵנִי רָנִי פִּלַּט תְּסוּבְּבֵנִי סָלָה:
ח אֲשֶׁכִּילְךָ וְאוֹרְךָ בְּדֶרֶךְ זוֹ תִּלְךָ אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינַי: ט אֵל תִּהְיוּ
כָּסוּם כְּפֶרֶד אִין הָבִין בְּמִתְּג וְרָסָן עֲדִיו לְבָלוֹם בַּל קָרַב אֱלֹהֶיךָ:
י רַבִּים מְכֹאֲבִים לְרָשָׁע וְהַבּוֹטָח בֵּי חֶסֶד יְסוּבְּבֵנוּ: יא שְׁמָחוּ
בֵּי וְגִילוּ צְדִיקִים וְהִרְגִּינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל:

מא א לְמִנְצָח מִזְמוֹר לְדוֹד: ב אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֵל דָּל בְּיוֹם רָעָה
יִמְלִטְהוּ יי: ג יִשְׁמְרְהוּ וִיחַיְהוּ וְאֲשֶׁר בְּאֶרֶץ וְאֵל תִּתְּנֶהוּ בְּנַפְשׁ
אִיְבָיו: ד יי יִסְעֲדֵנוּ עַל עֶרְשׁ דָּוִי כָּל מִשְׁכָּבוֹ הַפִּכָּת בְּחִלּוֹ: ה
אֲנִי אִמְרָתִי יי חֲנָנִי רַפָּאָה נַפְשִׁי כִּי חֲטָאתִי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ
רַע לִי מָתִי יָמוּת וְאֶבֶד שְׁמוֹ: ז וְאִם בָּא לְרֵאוֹת שְׂוֹא יִדְבֹּר לְבוֹ

1. אַחֲרֵי אַתָּה סֹתֵר לִי - צָרִיךְ לְהַפְסִיק מֵעַט (עֵינִין בִּלְקוּ"מ ח"א סי' ריג).

יִקְבֹּץ אֶוֹן לוֹ יֵצֵא לַחוּץ יִדְבֹּר: ה' יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ כָּל שְׂנְאֵי עָלַי
 יִחְשְׁבוּ רָעָה לִּי: ט' דָּבַר בְּלִיעַל יָצוּק בּוֹ וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא יוֹסִיף
 לָקוּם: י' גַּם אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר בְּטַחֲתִי בּוֹ אוֹכֵל לַחֲמִי הַגְדִּיל
 עָלַי עֵקֶב: יא' וְאַתָּה יי' חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי וְאַשְׁלֶמָּה לָּהֶם: יב' בְּזֹאת
 יִדְעֹתִי כִּי חִפְצָתְךָ בִּי כִּי לֹא יָרִיעַ אִיבִי עָלַי: יג' וְאֲנִי בְּתַמִּי תִּמְכָּת
 בִּי וְתַצִּיבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם: יד' בָּרוּךְ יי' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהֶעוֹלָם
 וְעַד הָעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

מב' א' לְמִנְצַח מִשְׁכִּיל לִבִּי קִרְח: ב' כְּאֵיל תַּעֲרֹג עַל אֲפִיקֵי מַיִם
 כֹּן נִפְשֵׁי תַעֲרֹג אֱלֹהִים: ג' צִמְאָה נִפְשֵׁי לְאֱלֹהִים לֹאֵל
 חִי מִתִּי אֲבוֹא וְאַרְאֶה פָנֵי אֱלֹהִים: ד' הֵיטָה לִּי דִמְעָתִי לֶחֶם
 יוֹמָם וְלַיְלָה בְּאֹמֶר אֵלֵי כָּל הַיּוֹם אֵיִה אֱלֹהֶיךָ: ה' אֵלֶּה אֲזַכָּרָה
 וְאַשְׁפֹּכָה עָלַי נִפְשֵׁי כִּי אֶעֱבֹר בִּסְף אֲדִידִם עַד בֵּית אֱלֹהִים
 בְּקוֹל רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן חוּגִג: ו' מִה תִּשְׁתַּחֲוֶה נִפְשֵׁי וְתַהֲמִי עָלַי
 הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדְנִי יִשׁוּעוֹת פָּנִיו: ז' אֱלֹהֵי עָלִי נִפְשֵׁי
 תִּשְׁתַּחֲוֶה עַל כֹּן אֲזַכָּרָה מֵאֶרֶץ יִרְדֵּן וְחֶרְמוֹנִים מִהַר מִצְעָר:
 ח' תִּהְיוּ אֵל תִּהְיוּ קוֹרָא לְקוֹל צִנּוּרֶיךָ כָּל מִשְׁבְּרֶיךָ וְגִלְיָה עָלִי
 עֲבְרוּ: ט' יוֹמָם יִצּוֹה יי' חֲסִדּוֹ וּבְלִילָה שִׁירוּ עַמִּי תִּפְלָה לֹאֵל
 חַיִּי: י' אוֹמְרָה לֹאֵל סִלְעִי לָמָּה שָׁכַחְתָּנִי לָמָּה קָדַר אֵלֶיךָ בְּלַחֲץ
 אוֹיֵב: יא' בְּרֹצַח בְּעֲצֻמוֹתֵי חֶרְפוֹנִי צוֹרְרִי בְּאֶמְרָם אֵלֵי כָּל הַיּוֹם
 אֵיִה אֱלֹהֶיךָ: יב' מִה תִּשְׁתַּחֲוֶה נִפְשֵׁי וְמִה תַּהֲמִי עָלִי הוֹחִילִי

לאלהים כי עוד אודנו ישועת פני ואלהי:

נט א למנצח אל תשחת לדוד מכתם בשלח שאול וישמרו את הבית להמיתו: ב הצילני מאיבי אלהי ממתקוממי תשגבני: ג הצילני מפעלי און ומאנשי דמים הושיעני: ד כי הנה ארבו לנפשי וגורו עלי עזים לא פשעי ולא חטאתי יי: ה בלי עון ירוצון ויכוננו עורה לקראתי וראה: ו ואתה יי אלהים צבאות אלהי ישראל הקיצה לפקד כל הגוים אל תחן כל בגדי און סלה: ז ישובו לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר: ח הנה יביעון בפיהם חרבות בשפתותיהם כי מי שמע: ט ואתה יי תשחק למו תלעג לכל גוים: י עזו אליך אשמרה כי אלהים משגבי: יא אלהי חסדי יקדמי אלהים יראני בשררי: יב אל תהרגם פון ישכחו עמי הניעמו בחילך והורידמו מגגנו אדוני: יג חטאת פיימו דבר שפתימו וילכדו בגאונם ומאלה ומפחש יספרו: יד כלה בחמה כלה ואינמו וידעו כי אלהים מטיל ביעקב לאפסי הארץ סלה: טו וישובו לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר: טז המה יניעון לאכל אם לא ישבעו וילינו: יז ואני אשיר עזך וארגן לבקר חסדך כי היית משגב לי ומנוס ביום צר לי: יח עזי אליך אשמרה כי אלהים משגבי אלהי חסדי:

עז א למנצח על ידותון לאסף מזמור: ב קולי² אל אלהים

2. באמך אל אלהים תכוון המילוי כזה: אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

וְאַעֲעֶקֶה קוֹלִי אֶל אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי: ג בְּיוֹם צָרָתִי אֲדֹנִי
 דִּרְשָׁתִּי יָדִי לִילָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג מֵאַנְהָה הַנֶּחֱחַם נִפְשִׁי: ד
 אֲזַכָּרָה אֱלֹהִים וְאַהֲמִיָּה אֲשִׁיחָה וְתִתֶּעֱטֹף רוּחִי סֵלָה: ה אַחֲזֹתָ
 שְׁמֵרוֹת עֵינַי נִפְעָמָתִי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם
 שָׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֲזַכָּרָה נִגִּינָתִי בַלִּילָה עִם לִבִּי אֲשִׁיחָה
 וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי: ח הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדֹנִי וְלֹא יִסִּיף לְרָצוֹת עוֹד:
 ט הָאֶפֶס לִנְצַח חֲסִדוֹ גָּמַר אָמַר לְדֹר וָדֹר: י הִשְׁכַּח חַנּוּת אֵל
 אִם קִפִּץ בָּאֶף רַחֲמָיו סֵלָה: יא וְאָמַר חֲלוּתִי הִיא שָׁנוֹת יָמַי
 עֲלִיוֹן: יב אֲזַכָּר מַעֲלָלֵי יְהוָה כִּי אֲזַכָּרָה מִקֶּדֶם פִּלְאָד: יג וְהִגִּיתִי
 בְּכָל פְּעֻלָּתָהּ וּבַעֲלִילוֹתֶיהָ אֲשִׁיחָה: יד אֱלֹהִים בִּקְדָּשׁ דִּרְכָּהּ מִי
 אֵל גָּדוֹל בְּאֱלֹהִים: טו אַתָּה הָאֵל עֲשֵׂה פִלְאָ הוֹדַעְתָּ בְּעַמִּים
 עֲזָדָה: טז גֹּאֲלָתָהּ בְּזִרְעָה עֲמֹד בְּנֵי יַעֲקֹב וַיֹּסֶף סֵלָה: יז רִאשֹׁה מִיָּם
 אֱלֹהִים רִאשֹׁה מִיָּם יַחֲלִילוּ אֶף יִרְגְּזוּ תִהְמוֹת: יח זָרְמוּ מִיָּם עֲבוֹת
 קוֹל נִתְּנוּ שִׁחָקִים אֶף חֲצָצִיף יִתְהַלְכוּ: יט קוֹל רַעֲמָהּ בַּגִּלְגָּל
 הָאִירוּ בְּרָקִים תִּבֵּל רִגְזָה וְתִרְעַשׂ הָאָרֶץ: כ בָּיִם דִּרְכָּהּ וּשְׁבִילָהּ
 בְּמִים רַבִּים וְעִקְבוֹתֶיהָ לֹא נִדְּעוּ: כא נַחֲתִיתָ כְּצֹאֵן עֲמָדָה בְּיַד מֹשֶׁה
 וְאַהֲרֹן:

צ א תִּפְלָה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲדֹנִי מַעֲזֵן אַתָּה הָיִיתָ לָנוּ
 בְּדֹר וָדֹר: ב בְּטָרֶם הָרִים יִלְדוּ וְתַחֲוִלֵּל אֶרֶץ וְתַבֵּל וּמַעֲזוֹלָם
 עַד עוֹלָם אַתָּה אֵל: ג תֵּשֶׁב אֲנוּשׁ עַד דִּכָּא וְתֹאמַר שׁוּבוּ בְנֵי

אָדָם: ד' כִּי אֵלֶּף שָׁנִים בָּעֵינֶיךָ כִּיּוֹם אֶתְמוּל כִּי יַעֲבֹר וְאַשְׁמוּרָה
 בְּלִילָה: ה' זָרְמָתָם שָׁנָה יִהְיוּ בַּבֶּקֶר כָּחֲצִיר יַחֲלֶף: ו' בַּבֶּקֶר יִצְיִן
 וַחֲלֶף לָעָרֵב יְמוּלֵל וַיִּבֶשׁ: ז' כִּי כָלִינוּ בְּאַפָּךָ וּבַחֲמָתְךָ נִבְהָלְנוּ:
 ח שִׁתָּה עֲזַנְתִּינוּ לְנִגְדֶּךָ עֲלַמְנוּ לְמֵאוֹר פְּנֶיךָ: ט כִּי כָל יָמֵינוּ פָּנוּ
 בְּעִבְרָתְךָ כָּלִינוּ שָׁנֵינוּ כְּמוֹ הֶגְהָ: י יָמֵי שָׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שִׁבְעִים
 שָׁנָה וְאִם בְּגִבּוֹרֵת שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרֹהֶבָם עָמַל וְאָוֶן כִּי גָז חֵישׁ
 וְנִצָּעָה: יא מִי יוֹדֵעַ עֲזֵי אַפָּךָ וּכְיָרְאֶתְךָ עִבְרָתְךָ: יב לְמִנּוֹת יָמֵינוּ כֵּן
 הוֹדַע וְנִבֵּא לְבָב חֲכָמָה: יג שׁוּבָה יי עַד מָתִי וְהִנָּחֵם עַל עֲבֹדֶיךָ:
 יד שִׁבְעֵנוּ בַּבֶּקֶר חֲסִדְךָ וְנִגְרָנָה וְנִשְׁמָחָה בְּכָל יָמֵינוּ: טו שְׁמֹחֵנוּ
 כִּימוֹת עֲנִיתָנוּ שָׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה: טז יִרְאֶה אֵל עֲבֹדֶיךָ פֶּעֶלְךָ
 וְהִדְרֶךָ עַל בְּנֵיהֶם: יז וְהִי נָעַם אֲדוֹנֵי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה
 יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

קה א הוֹדוּ לַיי קִרְאוּ בְּשִׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילוֹתֵינוּ: ב שִׁירוּ
 לוֹ זָמְרוּ לוֹ שִׁיחוּ בְּכָל נִפְלְאוֹתֵינוּ: ג הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קֹדֶשׁוֹ
 יִשְׁמַח לֵב מְבַקְשֵׁי יי: ד דִּרְשׁוּ יי וְעֲזֹז בִּקְשׁוֹ פָּנָיו תָּמִיד: ה זָכְרוּ
 נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה מִפְתִּיּוֹ וּמִשְׁפָּטֵי פִּיו: ו זָרַע אֲבָרָהֶם עֲבָדוֹ
 בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו: ז הוּא יי אֱלֹהֵינוּ בְּכָל הָאָרֶץ מִשְׁפָּטֵינוּ: ח זָכַר
 לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דָּבָר צִוָּה לְאֵלֶיךָ דּוֹר: ט אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אֲבָרָהֶם
 וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק: י וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם:
 יא לֵאמֹר לָךְ אֶתֵּן אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן חֶבֶל נַחֲלָתְכֶם: יב בְּהִיּוֹתָם מָתִי

מִסֶּפֶר כְּמַעַט וְגָרִים בָּהֶ: יג וַיִּתְּהִלְכוּ מִגֹּי אֶל גֹּי מִמַּמְלָכָה אֶל
עַם אֲחֵר: יד לֹא הִנִּיחַ אָדָם לַעֲשֹׂקֶם וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים: טו
אֶל תִּגְעֻעוּ בְּמִשְׁיַחִי וְלִנְבִיאִי אֶל תִּרְעֻעוּ: טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל הָאָרֶץ
כָּל מִטָּה לֶחֶם שָׁבַר: יז שָׁלַח לִפְנֵיהֶם אִישׁ לַעֲבֹד נִמְכָּר יוֹסֵף:
יח עָנּוּ בִּכְבֹּל רָגְלוֹ בְּרֹזַל בָּאָה נִפְשׁוּ: יט עַד עֵת בָּא דְבָרוֹ אִמְרַת
י: צִרְפֶּתָהּ: כ שָׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתִּירָהּוּ מִשָּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ: כא
שָׁמּוּ אָדוֹן לְבֵיתוֹ וּמִשָּׁל בְּכָל קִנְיָנוֹ: כב לְאִסֹּר שָׂרָיו בְּנִפְשׁוֹ וּזְקִנָּיו
יַחֲכִים: כג וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצֻּרִים וַיַּעֲקֹב גֵּר בְּאֶרֶץ חָם: כד וַיִּפְרֹ אֶת
עַמּוֹ מֵאֹד וַיַּעֲצֻמָּהּוּ מִצֻּרָיו: כה הִפָּךְ לִבָּם לִשְׂנֹא עַמּוֹ לְהַתְנַגֵּל
בְּעִבְדָּיו: כו שָׁלַח מֹשֶׁה עֲבָדוֹ אֶהֱרֹן אֲשֶׁר בָּחַר בּוֹ: כז שָׁמּוּ בָם
דְּבָרֵי אֹתוֹתָיו וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם: כח שָׁלַח חֹשֶׁךְ וַיַּחֲשֹׁךְ וְלֹא
מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ: כט הִפָּךְ אֶת מִימֵיהֶם לְדָם וַיָּמָת אֶת דָּגָתָם: ל
שָׂרֵץ אֲרָצָם צִפְרִדְּעִים בַּחֲדָרֵי מְלָכֵיהֶם: לא אָמַר וַיָּבֹא עָרֹב כְּנִים
בְּכָל גְּבוּלָם: לב נָתַן גִּשְׁמֵיהֶם בָּרָד אֵשׁ לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם: לג וַיֵּךְ
גִּפְנִם וּתְאֵנֹתָם וַיִּשְׁבֵּר עֵץ גְּבוּלָם: לד אָמַר וַיָּבֹא אֲרֶבָּה וַיִּלַּק וַאֲיִן
מִסֶּפֶר: לה וַיֹּאכַל כָּל עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם: לו וַיֵּךְ כָּל
בְּכוֹר בְּאֲרָצָם רֵאשִׁית לְכָל אוֹנָם: לו וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וַזָּהָב וַאֲיִן
בְּשִׁבְטָיו כּוֹשֵׁל: לח שָׂמַח מִצֻּרִים בְּצֵאתָם כִּי נָפַל פַּחַדָּם עֲלֵיהֶם:
לט פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסָּךְ וְאֵשׁ לְהֹאִיר לַיְלָה: מ שָׂאֵל וַיָּבֹא שָׁלוֹ וְלֶחֶם
שָׁמִים יִשְׁבִּיעֵם: מא פָּתַח צִוִּר וַיַּזְוִבוּ מַיִם הִלְכוּ בַּצִּיּוֹת נָהָר: מב
כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קִדְשׁוֹ אֶת אֲבֹרָתָם עֲבָדָיו: מג וַיּוֹצֵא עַמּוֹ בְּשִׁשּׁוֹן

בְּרָנָה אֶת בְּחִירָיו: מִדְּוִיתָן לָהֶם אֲרָצוֹת גּוֹזִים וְעָמַל לְאֲמִים יִירָשׁוּ:
מִהַ בְּעָבוֹר יִשְׁמְרוּ חֻקָּיו וְתוֹרָתוֹ יִנְצְרוּ הַלְלוּיָהּ:

קלז א על נהרות בבל שם ישבנו גם בכינו בזכרנו את ציון: ב
על ערבים בתוכה תלינו כנרותינו: ג כי שם שאלונו שובינו
דברי שיר ותוללנו שמחה שירו לנו משיר ציון: ד איך נשיר
את שיר יי על אדמת נגר: ה אם אשפח ירושלים תשפח
ימיני: ו תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרי אם לא אעלה
את ירושלים על ראש שמחתי: ז זכר יי לבני אדום את יום
ירושלים האמרים ערו ערו עד היסוד בה: ח בת בבל השדודה
אשרי שישלם לך את גמולך שגמלת לנו: ט אשרי שיאחז
ונפץ את עלליך אל הסלע:

קנא א הללו יה הללו אל בקדשו הלוהו ברקיע עזו: ב הלוהו
בגבורתיו הלוהו קרב גדלו: ג הלוהו בתקע שופר הלוהו
בנגבל וכנור: ד הלוהו בתוף ומחול הלוהו במנים ועוגב: ה
הלוהו בצלצלי שמע הלוהו בצלצלי תרועה: ו כל הנשמה
תהלל יה הלויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יי שבות עמו יגל יעקב
ישמח ישראל: ותשועת צדיקים מיי מעוזם בעת צרה: ויעזרם
יי ויפלטם מפלטים מרשעים ויושיעם כי חסו בו:

מוקד אחד לכל הישועות

04-6656666

זיווג, פרנסה, הצלחה,
זרע בר קיימא, רפואה שלמה,
שלום בית, חיזוק, הדרכה, שמחה...

שאלות ותשובות של הצדיק \ חדשות ועדכונים
אמונה \ שמחה \ התחזקות \ ביטחון \ עצות וישועות
סרקו את הקוד והיכנסו לאתר ברסלב סיטי breslevcity.co.il